

உ

கணபதிதுணை.

பவணந்திமுனிவரியற்றிய

நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

இவை

சிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாசுரீ தமிழ்க்காலேஜ் பிரின்ஸிபாலாகிய

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய தாசுநிணையகலாநிதி

வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய பவணைக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

குரோதனஸ் புரட்டாசியர்.

1925

உ-
கணபதிதுணை.

மு க வு ரை.

தி ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

தேவாரம்.

நீதியை நிறைவைமறை நான்குடன்
ஓதியை யொருவர்க்கு மறிவொணச்
சோதியைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்
தாதியை யடியேன்மறந் துய்வனோ.

க ட் டு ரை.

அறமுத னான்கின் நிறவகை விளக்கி
இமிழ்திரை புதித்த வமிழ்தினு மினிதாந்
தமிழெனு மளப்பருஞ் சலதிசேர் மணிகளாப்
பெரியவர் புகன் ற வரியன வாய
புலக்கணத் தருவியா மிலக்கண னூல்களுட்
கலியந் தெரிக்கு மலிய நூலினும்
ஓல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்தினும்
பரந்துள வாடி நிரந்த விதிகளுட்
பழையன கழியப் புதியவாய்ப் புழுந்த
நிதிகளை நிகர்க்கும் விதிகளைப் புலவர்
மிகையென வண்ணந் தொகைவகை விரியிற்
சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறி வினர்தாம்
வருத்த மின்றித் திருத்தமுற் றுணர்ந்தே
பாக்கிய மென்ன வாக்கிய நலத்ததுந்
திடமொழி வில்லா வடமொழி விதிகளுள்
இன்றி யமையா நன்றியல் விதிகில
வாய்ந்தது மழகெல்லா மேய்ந்தது மிஃதெனப்
பன்னூற் புலவர் பழிச்சுந் திறத்ததாம்
நன்னூற் பெருமையை நலில்வார் யாரே?

நன்னூலுக்குப் பலவுரைகள் உண்டென்று தக்கோர்கள் சொல்
வர். அவற்றுள் இப்போது தெரிந்தவை வருமாறு:—

க. மயிலைநாதருரை. இது சிலவருடங்களுக்குமுன் அச்சிடப்

பெற்றுள்ளது. இதன் முகவுரையால் இவ்வுரையின் இயல்பும் மயிலைநாதரின் ஆற்றலும் விளங்கும்.

உ. சங்கரநமச்சிவாயருரை. இதுகாறும் இது தனியே அச்சிடப்படவில்லை. இது புத்துரையெனவும் வழங்கும். இதன் வரலாறு பின்னே எழுதப்பட்டுள்ளது.

ங. விருத்தியுரை. இது சங்கரநமச்சிவாயருரையைப் பெரும்பாலும் தழுவிச் சிலசில பகுதிகளைமாற்றி அரிய வடமொழி தென்மொழிவிதிகளை உரியஇடங்களிற் சேர்த்து, திருவாவடுதறை யாதீனத்து ஸ்ரீசிவஞானயோகிகளால் விரிவாக இயற்றப்பெற்றது. இவ்வுரையைப் புத்தம்புத்துரையெனவும் வழங்குவர். இஃது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ச. ஊற்றங்கால் ஆண்டிப்புலவரன்பவரால் இயற்றப்பட்ட ஒருரை யுண்டென்று அவரியற்றிய ஆசிரிய நிகண்டின் பாயிரத்தால் தெரியவருகிறது. அது கிடைக்கவில்லை.

ரு. கூழங்கைத் தம்பிராணுரையென்று ஒருரையுண்டென்று கேள்வி. அதுவும் கிடைக்கவில்லை.

சு. இராமானுசகவிராயருரை. இஃது இராமநாதபுரம் இராமானுசகவிராயரன்பவரால் மேற்கூறிய விருத்தியுரையைத் தழுவி விளக்கமாக இயற்றப்பெற்றது. சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௪௬௮-ஆம் ஆண்டில் அவராலேயே அச்சிடப்பெற்று வழங்குகிறது.

எ. திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் முதலிய பலரால் அப்பொழுதப்பொழுது காலத்திற்கேற்ப ஆக்கப்பட்ட காண்டிகை உரைகள் பல இக்காலத்து வழங்குகின்றன.

மேற்கூறிய உரைகளுள், சங்கரநமச்சிவாயருரை தனியே எனக்குக் கிடைத்ததும் பிறவும் வருமாறு:—

திருவாவடுதறை யாதீனத்து மஹா வித்துவானாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாகபிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பூதவுடலை நீத்தபின்பு அவர்களுடைய மாணுக்கர்கள் அவர்களை ஆதரித்து வந்தவர்களும் ஷை. ஆதீனத்து ௧௬ - ஆம் பட்டத்து ஞானாசிரியராக விளங்கிய வர்களுமான ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களால் தத்தம் தகுதிக்கேற்ப நூல்களைப் பாடங்கேட்டு வருவாராயினர். அவர்களுள் மேலகரம் ஸ்ரீ சண்பகக் குற்றாலக் கவிராயரவர்களும் யானும் நன்னூல் விருத்தியுரையைப் படிக்க விரும்பியபொழுது சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்; “விருத்தியுரை முதலிற் சங்கரநமச்சிவாயரால் இயற்றப்பட்டிருந்தது; அப்பாற் சிவஞானபோதப்பேருரை

(திராவிட மகாபாஷ்யம்) முதலியவற்றில் தம்மால் அமைக்கப் பெற்றுள்ள அரிய வடமொழி தென்மொழிப் பிரயோகங்களை எளிதில் பிற்காலத்தவர்க்குப் புலப்படுத்தினைந்து இலக்கணக்கோத்து, தோல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, இலக்கணவீளக்கச் சூருவளியென்னும் நூல்களினும் பிறவற்றிலுமுள்ள முக்கியமான சில சிலவற்றை உரிய இடங்களிற் கூட்டியும் குறைத்தும் மாற்றியும் ஸீசிவஞானயோகிகளால் இவ்வுரை செப்பம்செய்யப்பெற்று விருத்தியுரையென வழங்கலாயிற்று ; இங்ஙனம் ஒருரைக்குப்பின் கூட்டியும் குறைத்தும் பிற்காலத்தார் விளக்கி எழுதியுள்ள உரைகளை வடமொழியிற் பாக்கக் காணலாம். இலக்கணக்கோத்து முதலிய மூன்றையும் முறையே படித்தபின்பு பாடங்கேட்டால்தான் விருத்தியுரை நன்கு புலப்படும். இங்கு இவ்வுரையைப் பாடங்கேட்டும் முறை இதுவே” என்று அறிவுறுத்தி எட்டுப்பிரதியொன்றை வருவித்து, “இது சங்கரநமச்சிவாய நுரைமட்டுமுள்ள புத்தகம்; இதனையும் வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி விருத்தியுரை அச்சப்புத்தகத்தில் இன்ன இன்ன பகுதிகள் சிவஞானயோகிகள் சேர்த்தவையென்பது புலப்படும்படி அடையாளஞ்செய்து படியுங்கள்” என்று சொல்லி அப்புத்தகத்தை அளித்தார்கள். பாடங்கேட்டி வருகையில், நாங்கள் அவ்வண்ணமே ஒப்புநோக்கி, சிவஞானயோகிகள் சேர்த்தவற்றின்முன் ‘சி’ என்ற அடையாளமும், ஏனைய இடங்களில் ‘ச’ என்ற அடையாளமும் விருத்தியுரையில் அங்கங்கே செய்து வந்தோம்.

பாடஞ்சொல்லுகையில் அவர்கள் சங்கரநமச்சிவாயருடைய உரையங்களுடையும் சிவஞானயோகிகள் அங்கங்கே சேர்த்திருக்கும் பகுதிகளின் இன்றியமையாமையையும் அப்போதப்போது எங்களுக்கும் மட்டுமேயன்றி அங்கேவரும் வடமொழி தென்மொழிப்பண்டிதர்களுக்கும் எடுத்துக்கூறி விளங்கச்செய்து இன்புறுத்துவார்கள். இன்றோன்ன நிகழ்ச்சிகள் அவர்கள் காலத்தில் ஓய்வின்றி நடைபெற்றதுண்டு. அவற்றுள் இவ்வுரையைப்பற்றிய ஒன்றைமட்டும் இங்கே எடுத்துக்காட்டுவேன்:—

*பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய திருவிடைமருதாருலாவைப்பற்றிப் பொறுமையால் பலவகையான புரளிகளை அங்கங்கேயுண்டாக்கி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய மாணக்கர்கள் முதலியவர்களுக்கும் மிகுந்த

* ‘பிள்ளையவர்கள்’ என்றது மீனாசபிசந்தரம் பிள்ளையவர்களை. இது விருத்தியுரையை நாங்கள் பாடங்கேட்டதற்கு ௫ - வருடங்களுக்கு முன்பு நடைபெற்ற செய்தி.

மனவருத்தத்தை உண்டிபண்ணி அதனால் பலராலும் மிக்க அவமதிப்பை யடைந்த இருவர் எப்படியாவது தம் குறைவைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றெண்ணி அதற்கு உபாயம் பிள்ளையவர்களுடைய அன்பைப் பெறுவதுதானென்றும் அதனைப் பெறுதற்கு உபாயம் பாடங்கேட்பதாக அவர்கள் பாற் செல்வதுதானென்றும் தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒருநாட் காலையிற் கையுறையேந்தி மிகுந்தவணக்கத்தோடு வர, சாந்தசிரோமணியாகிய பிள்ளையவர்கள் வந்தவர்களுடைய இயல்பை நன்றாக அறிந்திருந்தும் சிறிதும் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்தாமல் அங்கீகரித்து மற்ற மாணக்கர்களோடு சேர்த்து அவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி வந்தார்கள் ; வருகையில் அவ்விருவர் செய்துள்ள தீங்குகளை யெல்லாம் நினைந்து நினைந்து மனம்பொறுதவர்களாகிய மாணவர்களிற் சிலர் இடையிடையே வலிந்து கேள்விகளைக் கேட்டு அவ்விருவரையும் விழிக்கச் செய்து அடிக்கடி வருத்துவாராயினர்; என்ன சொல்லியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை ; அதனைக்கண்ட பிள்ளையவர்கள் ஒருநாள் திடீரென்று தனியே சுப்பிரமணியதேசிகரவர்களிடம் சென்று அதனை விண்ணப்பிக்க அவர்கள் உடனே பழைய மாணக்கர்களைமட்டும் அழைப்பித்து நன்றாக விசாரித்துப் பலநியாயங்களை எடுத்து மொழிந்ததன்றி, “ஒருவன் தனக்குப் பரம விரோதியாக இருந்தாலும் தன்பால் வருவானாயின் அவனை ஏற்றுக்கொண்டு முன்னையிலும் நன்கு மதித்துப் பாராட்டவேண்டுமென்பது பெரியோருடைய கொள்கை ; இதனை அறியாமல் நீங்கள் வழுவியொழுகுவிர்களாயின் உங்களைமட்டும்நி உங்கள் ஆசிரியரையும் உலகம் அவமதிக்கும் ; ‘இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று’ என்னும் திருக்குறளை அறியீர்களோ? அதற்குச் சங்கரநமச்சிவாயரெழுதிய அருமையான உரையை நோக்குங்கள்” என்று கூறி உடனே விருத்தியுரையில் அந்தப் பகுதியை (சூ. ௩௬௦-௨௭)ப் படிப்பிக்கச்செய்து இடையிடையே வேண்டியவற்றையுஞ்சொல்லி விளக்கச்செய்தார்கள் ; மாணக்கர்கள் அவர்களுடைய முகமதியினின்றும் தோன்றிய வசனமுதத்தை அருந்தி மிகுந்த சாந்தமுற்றுச் சென்று அவ்விருவரோடும் நட்புற்று மனங்கலந்து ஒருகுவாராயினர், இதனைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருந்த பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்களுக்கிருந்த ஒப்புயர்வற்ற கல்விப்பெருமையையும் ஆராய்ச்சி வன்மையையும் ஞாபகசக்தியையும் பிறரை நல்வழிப்படுத்தற்குரிய சொல்லாற்றல் முதலியவற்றையுமெண்ணித் தம்முள் வியந்து மகிழ்ந்து மனமுருகி,

“சிந்தா மணியே செழுங்காம தேனுவே
சந்தாபந் தீர்க்குந் தனிச்சுடரே - நந்தா
வாமணியே கோமுத்தி வாழ்வே யருட்சப்
பிரமணிய தேசிகப்பெம் மாணே.”

(சுப்பிரமணியதேசிகர் நெஞ்சுவிடுவது, ௩௦௮-௯.)
என்று பாராட்டிப் பணிந்து விடை பெற்றுச் சென்றார்கள். நிற்க,

அச்சிடப்பெற்று வழங்கும் நன்னூல் விருத்தியுரையில் இன்ன இன்ன பகுதி இன்னார் இன்னாரியற்றியதென்று விளங்காமையாலும் ஒருவரியற்றியவை மற்றொருவராலியற்றப்பட்டனவாகத் தடுமாறு தல்களை அடையவுங்கூடுமாதலாலும் முதலாவதாகிய சங்கரநமச்சி வாயருரை தனியே பதிப்பிக்கப்படுமாயின், அவருடைய ஆற்றல் தனியே நன்கு விளங்குமென்று சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள் சொன்னது முண்டி. அதனால் இவ்வுரையைத் தனியே பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னமேயே இப்பணியை நான் செய்ய வேண்டியவனாகவிருந்தும் மேற்குறித்த அவ்வேட்டுப் புத்தகத்தில் முதலேடு இல்லாமையாலும், பின்பு கிடைத்த சுவடிகளிலும் அவ்வாறே அவ்வேடு காணப்படாமையாலும் அவ்வேடுள்ள பிரதியைப் பெற்ற பின்பே இம்முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றெண்ணித் தாமதித்து வந்தபொழுது, சமீபத்திற் காலஞ்சென்ற திருநெல் வேலிச் சோர்ணம்பிள்ளையென்பவரார் கிடைத்த ஆழ்வார் திருநகரி, அரங்கநாத கவிராயருடைய ஏட்டுப்பிரதியொன்றில் அவ்வேடு இருப்பக்கண்டு அதைப் பார்த்துப் பிரதிசெய்து கொண்டும் ஏனைப் பாக்களை ஒப்பிட்டும் ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டு அச்சிடலானேன்.

பிரதிபேதங்களும் உரையிலுள்ளமேற்கோள்களுள் இடம் விளங்கியவையும் அவ்வப்பக்கத்தில் அடிக்குறிப்பாக இப்பதிப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி, விளங்காமேற்கோளக ராதி, குறிப்புரையென்பவை இப்புத்தகத்தினியுதியில் முறையே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியில் மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்படும் அரும்பதங்களும் அருந்தொடர்களும் அரியவிஷயங்களும் பிறவும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன; விரிவஞ்சி எல்லாச்சொற்களுக்கும் அதிற் பொருளெழுத வில்லை. இந்தப்புத்தகத்தைக் கொண்டு வேறுதூல்களையும் அவற் றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மை காணுவதற்கு இவ் வகராதி கருவியாயிருக்கு மென்பது என்கருத்து; விளங்காமேற் கோள்களுள் பின்னர்விளங்கியவை சில.

குறிப்புரையில், இவ்வரையாசிரியரால் மறுக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள் இன்ன இன்ன ஆசிரியர்களுடைய கொள்கைகளென்பதை அறிவித்தும் அரியவற்றைப் புலப்படுத்தியும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டவற்றுள் மேற்கூறிய அகராதியிற் பொருளுழுதப்படாத கடினமான சொற்களுக்குப் பொருளுழுதியும் அரியவற்றிற்குப் பிரயோகங்காட்டியும் ஆங்காங்கு உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள நன்னூற் சூத்திரங்களின் முற்பகுதிகளாக வந்துள்ளவற்றைச் சூத்திரமுதற் குறிப்பகராதியால் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று விடுத்தும் பிற்பகுதிகளுக்கு மட்டும் இடத்தைத் தெரிவித்தும் பதிப்பித்துள்ளேன்.

உரையிலும் மேற்கோள்களிலும் சிலபகுதிகள் திருத்தப்பட வேண்டிய நிலைமையிலிருந்தும் உரையாசிரியர்காலத்து வழங்கிய வண்ணம் புலப்படவேண்டுமென்பதற்காகவே அவை திருத்தப்படவில்லை.

சில மேற்கோள்களை வசனமென்றாவது செய்யுளென்றாவது நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை; அவை நாளடைவில் விளங்கலாமென்றெண்ணுகிறேன்.

இந்நூலின் குறிப்புரை எழுதியகாலத்து உடனிருந்துவேண்டியவற்றை ஆராய்ந்து எழுதி உதவிய சிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாதி தமிழ்க் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் சமூகாங்கபுரம், சிரஞ்சீவி, வே. வேங்கடராஜ்-ஹ ரெட்டியாரவர்களுடைய அன்புடைமை மறக்கற்பாலதன்று.

பாரம்பரியாகத் தமிழையாதரித்து வருபவர்களும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துத்தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிருபண சபையின் அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜ ஸ்ரீ. பா. ராஜராஜேஸ்வர சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் பழைய தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கும் விஷயத்தில் எனக்குக் கலிலையுண்டாகாதபடி கைம்மாறுகருதாமற் பல வருடங்களாகப் பேரன்புடன் பொருளுதவி செய்துவருதலை இப்போதும் அன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்குகிறேன்.

பலநாளாக எனக்கு இருந்து வந்த துன்பங்களை நீக்கற்பொருட்டு எளியேனையும் ஒரு பொருளாக நினைந்து மேற்கூறிய சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் முதலியோருடைய விருப்பத்தின்படி தாமே உதவியும் மிகமுயன்று தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய பெருந்தகையாளர் பலருடைய உதவிகளைப்பெற்றும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து உச-ஆம் வருஷோத்ஸவ காலத்திற் சென்னை எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் கௌன்ஸில் மெம்

பர் ஸ்ரீமான் ஸர். ஸி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர், K. C. I. E. அவர்களுடைய அக்கிராசனத்தில் எனக்கு ஒரு பொற்கிழியை அளிப்பித்த ஷை. தமிழ்ச்சங்கத்துக் கௌரவ காரியதரிசியும் மதுரை ஹைகோர்ட்டி வக்கீலும் “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்” என்னும் ஆன் றோர் திருவாக்கிற்கு இலக்காக விளங்குபவருமாகிய ஸ்ரீமத். டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களிடத்தும் அவர்கள் விரும்பிய வண்ணம் உதவி ஆதரித்த மற்றப்பேருபகாரிகளிடத்தும் மிக்க நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

அநாதையாகிய தருமிக்கும் ஏனையோர்களுக்கும் பொற்கிழியளித்த கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீமீனாகுடிசந்தரேசருடைய திருவருளே இக்காலத்து இவர்கள் முகமாகத்தோன்றி என்னையும் பாதுகாத்தது என்பது என்னுடைய முழுநம்பிக்கை.

தரிசிக்குங்காலங்களிலெல்லாம் பழையதமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து பதிப்பிப்பதிற் சிறிதும் தளர்ச்சியடையாமல் மேன்மேலும் உழைத்து வரவேண்டுமென்று பெருங்கருணையுடன் கட்டளையிட்டருளியதன்றி மேற்கூறிய தமிழ்ச்சங்க வருஷோத்ஸவகாலத்தில் அடியேனுக்குத் திவ்யப்ராஸாதங்களையும் ஸ்ரீமுகத்தையும் ஸன்மானங்களையும் அனுப்பி அனுக்கிரஹித்த ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான சும்பகோணம் ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியஸ்வாமிகளுடைய பரிபூரண கிருபையைச் சிந்தித்து, “தாயுந் றந்தையுந் தவமுமன்பினான், மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறுநீ” (கம்ப. திருவவதார.) என்பதையே சொல்லித் துதித்துத் திசைநோக்கி அவர்களை வந்திக்கின்றேன்.

“காரணி கற்பகம் கந்தவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே
ருருணி யுந்தவர்க் கூன்மந் நியாவர்க்கு முகியமே.”

(திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.)

“பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்யா விடினான் - கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் தன்சேர்ப்பு
என்னை யுலகுய்யு மாறு.” (நாலடியார், ௯௫.)

“ஆரிய னவனை நோக்கி யாருய் ருதவி யாதும்
காரிய மில்லான் போனான் கருணையோர் கடமை யீதாற்
பேரிய லாளர் செய்கை யூதியம் பிடித்து மென்றார்
மாரியை நோக்கிக் கைம்மா நிபற்றாமோ வையமென்றான்.”

(கம்ப. நாகபாசப். உளக.)

மேற்கூறிய பலவகையான உதவி புரிந்தவர்களை மறவாதிருத்
தலையும் அவர்களுடைய சேஷமங்களைக் குறித்து ஸ்ரீ ஆனந்த நட
ராஜமூர்த்தியின் திருவருளைச் சிந்தித்தலையுமன்றி எளியேனாற் செய்
தற்குரியது யாது?

என்னுடைய முதுமை முதலியவற்றால் இப்பதிப்பிற் பலவகை
யான தவறுகள் நேர்ந்திருத்தல்கூடும். அவற்றைவிடுத்து உண்மை
யையுணர்ந்து அறிஞர்கள் அபிமானிப்பார்களென்று நம்புகின்றேன்.

“குற்றங்களைந்து குணம்பெய்து வாசித்தல்
உற்றறிந்த மார்தர் கடன்” என்றாரன்றோ.

“சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவாழ்ந்தனரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைசூழ் வையமெலா யீடேற
ஏராரு மணிமன்று னெடுத்ததிரு வடிபோற்றி.”

(சேக்கிழார்புராணம், பாயிரம், உ.)

சிதம்பரம், }
28—9—25.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

முகவுரையில் தெரிவித்தபடி மதுரையில் எனக்கு 8-6-25-ல் பொற்கிழி யளித்தற்கு உதவிய மகோபகாரிகளின் பெயர்கள் முதலியன வருமாறு :—

ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோழபீடாதிபதிகளான ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளவர்கள்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தரவர்கள்.

குன்றக்குடியிலுள்ள திருவண்ணாமலை யாதீனகர்த்தரவர்கள்.

திருப்பனந்தாளிலுள்ள காசிமடத்துத் தலைவரவர்கள்.

இராமநாதபுரம் கௌரவம்பொருந்திய சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள்.

சேன்னை,

ஸ்ரீமான் ஸர். கே. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள்.

„ ஸர். ஸி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் K. C. I. E. அவர்கள், எக்ஸி க்யூடிவ் கௌன்ஸில் மெம்பர்.

„ ஸர். எம். ஸி. டி. முத்தைய செட்டியாரவர்கள்.

„ கனம் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், ஹைகோர்ட்-ஜட்ஜ்.

„ எஸ். கஸ்தூரிநங்க ஐயங்காரவர்கள், ஹிந்துபத்திராதிபர்.

„ ஏ. ரங்கசாமி ஐயங்காரவர்கள், சுதேசமித்திரன் பத்திராதிபர்.

„ கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள், ஹைகோர்ட் வக்கீல்.

„ டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்காரவர்கள்.

கோயம்புத்தூர்,

ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் டி. ஏ. ராமலிங்க செட்டியாரவர்கள் M. L. C.

மதுரை,

ஸ்ரீமான் டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், ஹைகோர்ட் வக்கீல்.

„ கே. வி. ராமஸ்வாமி ஐயரவர்கள், ஹைகோர்ட் வக்கீல்.

„ கே. ஆர். வேங்கடராமையரவர்கள், ஹைகோர்ட் வக்கீல்.

„ ஏ. வைத்தியநாதையரவர்கள், வக்கீல்.

சீவகங்கை,

ஸ்ரீமான் முகுந்தராஜ ஐயங்காரவர்கள், வக்கீல்.

திருநெல்வேலி, வெள்ளக்கால்,

ஸ்ரீமான் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்.

குமாசமங்கலம்,

ஜயீந்தார் ஸ்ரீமான் டாக்டர் சுப்பராயனவர்கள்.

தேவகோட்டை,

ஜயீந்தார், ஸ்ரீமான் அள. அரு. ராம. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள்.

ஸ்ரீமான் அரு. அரு. சோம. சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரவர்கள்.

„ ராம. அரு. அரு. ராம. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள்.

„ ராம. மெ. சித. வைரவன் செட்டியாரவர்கள்.

„ மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள்.

„ மெ. அரு. அரு. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள்.

„ உ. ராம. உ. மு. லக்ஷ்மணன் செட்டியாரவர்கள்.

„ தி. ராம. தி. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள்.

„ நாகு. அ. ராம. கிருஷ்ணன் செட்டியாரவர்கள்.

காரைக்குடி,
ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் ஆவி. பள. சிதம்பரஞ் செட்டியாரவர்கள்.

,, மெ. செ. மெ. மெ. சோக்கலிங்கஞ் செட்டியாரவர்கள்.
கோட்டையூர்,

ஸ்ரீமான் பெ. மு. அ. வெள்ளையப்ப செட்டியாரவர்கள்.

,, அ. க. ராம. மெ. கி. மெய்யப்ப செட்டியாரவர்கள்.

கண்டனூர்,

ஸ்ரீமான் தே. அரு. சித. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்களும், ஸ்ரீமான்
ராமநாதன் செட்டியாரவர்களும்.

,, வயி. அ. ராம. அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள்.

புதுவயல்,

ஸ்ரீமான் அள. கு. சித. குமரப்ப செட்டியாரவர்கள்.

பட்டமங்கலம்,

ஸ்ரீமான் அ. வீர. அ. அடைக்கப்ப செட்டியாரவர்கள்.

ராமசுந்திரபுரம்,

ஸ்ரீமான் பி. கு. நா. குமரப்ப செட்டியாரவர்கள்.

நாட்டரசன்கோட்டை,

ஸ்ரீமான் சு. ப. ராம. ராம. ராமசாமிசெட்டியாரவர்கள்.

கீழைச்சேவ்வற்பட்டி,

ஸ்ரீமான் அள. அ. அரு. அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள்.

,, எ. நா. காசிவிசுவநாதன் செட்டியாரவர்கள்.

மேலைச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபையார்.

கோத்தமங்கலம்,

ஸ்ரீமான் சி-ராம. மு. அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள்.

கோனூர்பட்டு,

ஸ்ரீமான் ஷண்முகஞ் செட்டியாரவர்கள்.

கண்டர மாணிக்கம்,

ஸ்ரீமான் பள. சு. பள. கருப்பன் செட்டியாரவர்கள்.

ஆத்திக்காடு தேற்கூர்,

ஸ்ரீமான் கரு. முத்து. தியாகராஜ செட்டியாரவர்கள்.

பலவாங்குடி,

ஸ்ரீமான் வெ. சு. முத்துவள்ளியப்ப செட்டியாரவர்கள்.

,, ராம. கு. ராம. ராமசாமி செட்டியாரவர்கள்.

,, ராம. கும. சு. குமரப்ப செட்டியாரவர்கள்.

நடராஜபுரம்,

ஸ்ரீமான் வீரப்ப செட்டியாரவர்கள்.

ஷண்முகநாதபுரம்,

ஸ்ரீமான் செ. ராம. சித. சிதம்பரஞ் செட்டியாரவர்கள்.

திருப்புத்தூர்,

ஸ்ரீமான் சுப்பையா பிள்ளையார்கள்.

சாயல்துடி,

ஜமீன்தார் ஸ்ரீமான் ஷண்முக கருத்துடையார் சேர்வைகாரவர்கள்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பவணந்திமுனிவர், “முன்னே ரொழியப் பின்னோர் பலரினுள், நன்னூலார் தமக் கெந்தாலாரு, மிணையோ வென்னுந் துணிவே மன்னுக” (இ. கோ. சூ. 8 - உரை) எனவும், “பலகலைக் குருசில் பவணந்தியென்னும் புலவர் பெருமான்” (நன். சூ. 137. சங். உரை) எனவும் பாராட்டப் பெற்றவர்.

இவர் சைனமதத்தினர்; இந்நூலிலுள்ள * கடவுள் வணக்கங்களி ரண்டும், † மொழிக்கு முதற்காரணம் அணுத்திரளென்ற கோட்பா டும், உயிர்களை ‡ ஓரறிவுயிர் முதல் ஐந்தறிவுயிர் இறுதியாக அமைத் திருக்குமுறையும், பவணந்தி யென்னும் பெயரும் இதனைப் புலப்படித் தும். பிரயோகவிவேகவுரையில், “செயப்படி பொருளை ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் முதலாகச் சினைந்திரன் மதம்பற்றி நன்னூலார் பலவாகக்கூறுவர்”, “நன்னூலார் வாமனன் சினைந்திரன்செய்த சத்த நூல் பற்றிக் கூறுவர்” (கலித்துறை, 12, 49) என்று வந்துள்ள வாக் கியங்களும் இங்கே கருதற்பாலன.

இவர் துறவறத்தினர்; “பவணந்தி யென்னு நாமத் திருந்த வத் தோனே” (சிறப்பு. அடி, 22) என்பதும் பவணந்திமுனிவரென இவர் வழங்கப்படுதலும் இதனைப் புலப்படுத்துகின்றன; சைனருள் துறவிகள் நந்தியென்று வழங்கப்படுதலை அச்சணந்தி, வச்சணந்தி யென்னும் பெயர்வழக்குக்களாலும், “கனக நந்தியும் புட்பநந்தியும் பவணநந்தியுங் குமணமா, சுனக நந்தியுந் திவண நந்தியும்” என்னும் தேவாரத்தாலும் அறியலாகும்.

திருவல்லத்திற்கு வடக்கேயுள்ள வள்ளிமலையின் குகையொன் றில் அமைத்திருக்கும் பழைய சைனபிம்பங்களுள் ஒன்றன்கீழே வரையப்பெற்றுள்ள சாஸனத்திற்கண்ட பவணந்தி பட்டாரரென்

■ நன். சூ. 56, 258, † நன். சூ. 58, 74; “ஆற்றலுடையுயிர்” (நன் மயிலை. பக்கம், 168) என்னும் சூத்திரமும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

‡ நன். சூ. 445 - 49; “ஒன்றி ரண்டொரு மூன்று நாலைத்தாய், சின்ற வைம்பொறி நெறியின் வாழியி, ரொன்று நீர்மர நிலநெ ருப்புக்காற், நென்றிக் காயமைந் தெய்தி வாழாமே”, “நந்து சிப்பிசன் காதி நாவன, குந்தெறும்புகோ பாதி மூன்றன, அந்து தும்பிவண் டாதி நாலவைந், திந்தி யம்பசு ராகர்தேரர்” (மேருமந்தர. வச்சிரா யுதனுத்தரம். 10, 11.)

பவர் இந்நூலாசிரியராக இருத்தல் கூடுமென்று சிலர் கருதுகின்றனர்; சிலகாரணங்களால் இஃது அங்கீகரிக்கத்தக்க தாயினும் அந்தச் சாசனத்தின் காலம் விளங்காமையால் இதனை உறுதியாக எண்ணக் கூடவில்லை. மேற்படி சாஸனம் வருமாறு:—

“ஸ்வஸ்தியூ பாணராயர் குருகளப்ப பவணந்திபட்டாரர் சீஷ்ய ரப்ப தேவஸேனபட்டாரர் பிரதிமா” (Epigraphica Indica, Vol. IV. Page, 142.)

இவருடைய ஆசிரியர் சனகை யென்னுமூரிலிருந்த சன்மதி முனிவரென்பார்; இதனை, “பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனிய நுள், பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி” (சிறப்பு. அடி, 20 - 21) என் பதனாலும்,

“தன்னூர் சனகையிற் சன்மதி மாமுனி தந்தமைந்தன்
நன்னூ லுரைத்த பவணந்தி மாமுனி நற்பதியுஞ்
சின்னூ லுரைத்த குணவீர பண்டிதன் சோபதியும்
மன்னூபுரத் திருவன்ன மின்னே தொண்டை மண்டலமே”

என்னும் தொண்டைமண்டல சதகச்செய்யுளாலும் அறிக.

மாணக்கரை ஞானபுத்திரரென்றும் ஆசிரியரை ஞானபிதா வென்றும் வழங்குதல் மரபு. சைனர்களால் தெரியவருகின்ற கன்ன பரம்பரைச் செய்தியும் இதுவே. இங்கே கூறிய சனகையென்பது முற்காலத்திற் சனநாதபுரமென்று வழங்கிவந்ததாக மயிலைநாதருரையால் தெரிகின்றது; இதைப்பற்றி விசாரித்தபொழுது சனநாதபுரமென்னும் பெயரையுடைய ஊர்கள் தென்னாட்டில் நான்கிற்குக் குறையாமலுள்ளனவென்று திருவனந்தபுர ஸம்ஸ்தானத்துச் சிலா சாஸன பரிசோதனைத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாதராவ் எம். ஏ. அவர்கள் அன்புடன் தெரிவித்தார்கள்.

இந்நூலாசிரியருடைய ஊரும் மேற்கூறிய சனகையென்றே மேலே காட்டிய தொண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளைக்கொண்டு சிலர் நிச்சயிக்கின்றனர். தொண்டை நாட்டிற் * சனகாபுரமென்று இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்ற ஊர் இச்சனகையாக இருக்கலாமென்பது சிலருடைய கொள்கை; இந்நூலைச் செய்வித்த சீயகங்கன்மனைவியாகிய அரியபிள்ளை யென்பவன், திருவல்லத்தில் திருவல்லமுடைய நாயனருக்கும் அம்பிகைக்கும் சந்தி விளக்கு ஒவ்வொன்று

* இவ்வூர் வேலூர் ஜில்லா, அரக்கோணந்தாலாகாவில், சோளசிங்கபுரம் (Sholinghur) போஸ்டைச்சார்ந்த ஊர்களிலொன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிகின்றது.

வைத்ததைத் தெரிவிக்கும் *சாஸனமும் திருவேகம்பமுடையார்க்கு அவன் திருநுந்தாவிளக்கு வைத்ததைத் தெரிவிக்கும் காஞ்சீபுரத் துச்சாஸனமும் இதற்கு அனுகூலமாக இருக்கின்றன.

கொங்குமண்டலத்திலுள்ள இருபத்துநான்கு நாடுகளுள் ஒன்றாகிய † குறும்புநாட்டில், இக்காலத்திற் ‡ சீனாபுரம் என்று வழங்கப்படுவதும் முதல் தீர்த்தங்கரராகிய ஆதிநாதருடைய கோயில் உள்ளதுமான சனகாபுரம் இந்நூலாசிரியருடைய ஊரென்று பின்னுள்ள செய்யுளைக்கொண்டு நிச்சயிப்பாருமுள்:—

(கொங்குமண்டல சதகம்.)

“கங்கக் குருசி லுவக்கநன் னூலைக் கனிந்துபுகல்
துங்கப் புலமைப் பவணந்தி மாமுனி தோன்றிவளர்
கொங்கிற் குறும்பு தனிலாதி நாத குருவிளங்கு
மங்குற் பொழிற்சீன காபுர முங்கொங்கு மண்டலமே.”

இவ்வூர், சீயகங்கனுடைய கங்க நாட்டிற்கு அயலதும் அவ னுட்கு உட்பட்டிருந்ததுமான கொங்குநாட்டில் இருத்தலாலும் சிவையத்தைப் பெற்றிருத்தலாலும் இஃது இவருடைய ஊராக இருக்கலாமென்பது சிலர் கொள்கை.

§ சனநாதபுரமென்பது மைஸூர் ஜில்லா, திருமுக்கூடல் நரசி புரம் தாலுகாவைச்சேர்ந்த கிராமமென்றும் அது கங்கநாட்டிற் காவிரியின் வடகரைக் கண்ணுள்ளதென்றும், அவ்வூர்க்கு மாவிலங் கையென்பது மற்றொரு பெயரென்றும் தெரிய வருகின்றன; இதனை, சேந்தமிழ் ௫ - ஆம் தொகுதி, ௩௦௦ - ஆம் பக்கம் முதலியவற்றில் மேற்கூறிய ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் எழுதிய ஒரு குறிப் பினால் அறியலாகும். இதனால், பவணந்தியும் அவர் ஆசிரியரும் இருந்த இடம் கங்கநாடென்று தெரிகிறது.

அமராபரணனென்ற சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்த சீயகங்கனென் னும் அரசன் தமிழிலக்கியங்களின் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத

* “ஸ்வஸ்தியீ குலோத்தங்கசோழதேவர்க்கு பாண்டு முப்பத்துநாலா வது அமராபரணசீயகங்கனம்பிராட்டியான அரியபிள்ளை திருவல்லமுடைய நாயனார்க்குவைத்த சந்திவிளக்கு ஒன்றும் நாச்சியார்க்குவைத்த சந்திவிளக்கு ஒன்றும் இவ்விளக்கு இரண்டுக்கும்.....” (South Indian Inscrptions, Vol. III, Part I, Pages, 122-123.)

† “கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தனியாய்” (தே. ஊர்த்தொகை.)

‡ இவ்வூர் ஈரோடு தாலுகாவிலுள்ளது.

§ சனகை யென்பதற்குச் சனநாதபுரமென்றே மயிலைநாதர் பொருளெழு தியிருத்தலால், இதுதான் சனகையென்று கொள்வது நேர்.

தும், பார்த்து கிடப்பதுமான தொல்காப்பியத்தைக் கற்று விதி விலக் குக்களை அறிந்துகொள்வது சிலவாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினராகிய மனிதர்க்கு அரிதென்பதை யறிந்து அந்நூலிற் கூறப்படும் எழுத்து முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையும் யாவரும் வருத்தமின்றி அறிந்து கொள்ளும்படி ஒவ்வொரு பகுதியையுஞ் சுருக்கித் தொகை வகை விரியால் விளக்கி ஓர் இலக்கண நூலைச் செய்தருளுமாறு வேண்டிக் கொண்டமையாலும், இயல்பாகவேயுள்ள இரக்க மிகுதியாலும் இவர் இந்நூலையிற்றி வெளிப் படுத்தினர்; “அரும் பொருளைந்தையும் .....வகுத்தனன்” (சிறப்பு. அடி 10 - 19) என்பதனாலும்,

“சொல்காப் பியத்தின் குணதோடந் தேர்ந்து சொலுவதற்குத்
தொல்காப் பியங்கற்க நீண்ட ததனைச் சுருக்கியிசை
யொல்காப் பெரும்பவ ணந்தீயென் றோதி யுபகரித்த
வல்கா வனன்சீய கங்கனூந் தான்கொங்கு மண்டலமே”

என்னும் கொங்குமண்டலசதகச் செய்யுளாலும் இது விளங்கும்.

“முன்னோர் நூலின் வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்” (சிறப்பு. 18—9) என்பதனால், இவர் தொல்காப்பியத்தில் மட்டுமன்றி அக்காலத்து வழங்கிய அகத்தியகுத்திரங்களிலும் அவிநயம் முதலிய பழைய இலக்கண நூல்களிலும் சைனேந்திரம் முதலிய வடமொழி வியாகரணங்களிலும் இருவகை வழக்குக்களிலும் முன்பு வழங்கிப் பின்பு வீழ்ந்தொழிந்தவற்றை நீக்கி வழங்குவனவற்றைத் தழுவி மரபுவழுவின்றி இந்நூலையிற்றினவென்று வெளியாகின்றது.

அகத்தியகுத்திரங்களைப் பின்பற்றினமை, இந்நூலிலுள்ள 131, 259, 260, 273, 291, 295, 300, 323, 327, 333, 340, 342, 355, 378, 382, 395 - ஆம் சூத்திரவுரைகளாலும், தொல்காப் பியத்தைப் பின்பற்றினமை தானெடுத்தமொழிதலாக இவ்வெடுத்துக்கொண்ட “குறியதன் முன்னர்” (90) என்பது முதலிய ஏழு சூத்திரங்களாலும், 106, 131, 320, 358, 372, 378, 389, 449 - ஆம் சூத்திர உரைகளாலும், பிற அமைதிகளாலும், அவிநயத்தைப்பின்பற்றினமை, 60, 74, 102, 125, 128, 131, 150, 264, 320, 360, 370-ஆம் சூத்திரவுரைகளாலும், அகத்தியத்தையும் அவிநயத்தையும் பின்பற்றினமை நுண்பொருண்மாலையுடையார் 571-ஆம் திருக்குறட் குறிப்பில், * “பரிபாட்டினுள், நிவந்தோங்குயர்கொடிக்கும் இவ்வாறுரைத்தாராதலால், ‘ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின்

* சேந்தமிழ், எ-ஆம் தொகுதி, பக். ௫௨௬.

வழாஅ' என்னுஞ் சூத்திரம் நன்னூலில் வருதலால், அகத்தியமாதல் அவிநயமாதலாக வேண்டிமென்க" என்று எழுதியிருத்தலாலும் * ஆல், ஆன் என்பவற்றையும் மூன்றனுருபாகக் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கும்.

திருவாரூரின் நிருக்கூட்டத்திற் றமிழ்க்கிலக்காகிய வைத்தியநாத நாவலர் தாமியற்றிய இக்கணவிளக்கத்தில் இந்நூலிலிருந்து ஏறக் குறைய இருநூற்றைம்பது சூத்திரங்களையெடுத்து அமைத்திருத்தலை உற்றுநோக்கும்பொழுது, பழைய நூல்களிலிருந்து பொருள்களைத் தொகுத்தல் முதலியவற்றிலும் சில்வகை யெழுத்திற்பல்வகைப் பொருளைச் செவ்வனடியிற் செறித்தினிது விளக்கித் திட்டபுட்பம் பொருந்தச் சூத்திரஞ் செய்தலிலும் இவர் வல்லுநரென்பது புலப்படும்.

கி - பி. 1178 முதல் 1216-ஆம் வருடம் வரையில் அரசு புரிந்த மூன்றாங்குலோத்துங்கசோழன் காலத்தவனான மேற்கூறிய சீயகங்கன் காலத்தில் இருந்தவராகத் தெரிதலால், இவருடைய காலமும் அதுவேயெனக் கொள்ளவேண்டும்; "பிங்கல முதலா, நல்லோருரிச்சொலினயந்தனர் கொளலே" (460) என்பது இந்நூற் சூத்திரமாதலால், பிங்கல நூலாசிரியர்காலத்திற்கு இவர் காலம் பிற்பட்டதென்று தெரிகின்றது; பைங்கண், பைந்தார், காரா, சேதா என்றற்போலும் பண்புத்தொகையாகிய சொற்களைப் பசுமை, கருமை, செம்மையெனப் பண்புப்பெயராக நிறுத்தி, ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஈற்றயலுயிருங் கெட்டி வருமொழிக்கேற்ப ஒற்றுத்திரிந்தும் திரியாதும் ஆதிநின்ற அகரம் ஐகாரமாயும் திரிந்தனவென்றும், ஈற்றுயிர்மெய்யும் ஈற்றயலுயிருங்கெட்டி ஆதிநீண்டதென்றும், ஈற்றுயிர்மெய்யும் இடையிலொற்றுங்கெட்டி ஆதிநீண்டதென்றும், பின்னுள்ளோர்சந்திமுடிக்கின்றது பொருந்தாது' (தொல். சூ. 3-ந உரை) என்னும்பகுதியை "ஈறுபோதல்" (136) என்னும் சூத்திரத்தின் மறுப்பாகக் கொள்ளின், நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு இந்நூலாசிரியர்காலம் முற்பட்டதென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டி.

■ நன். சூ. 296, மயிலை. பார்க்க; ஆல், ஆன் என்பன அகத்தியத்திலன்றி அவிநயத்திலும் மூன்றும்வேற்றுமையுருபுகளாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன; "ஆலு மாலு மூன்றனுருபே என்றாவநியனார்" என்பது, வீரசோழியம், வேற்றுமைப்படலம், 6 - ஆம் கவித்துறை உரையிலுள்ள மேற்கோள்.

சீயகங்கள் வரலாறு. *

இந்தூலை ஆக்குவித்தோனாகிய சீயகங்கனென்பவன் கங்கர் குடியிற் பிறந்தவன்; மூன்றாங் குலோத்துங்கனுடைய ஆட்சிக்கு அடங்கி யொழுகிய ஓராசன்; வீரத்திற் சிறந்தவன்; இவன் குலத்தினர், “நன்ன னேற்றை நறும்பூ ணத்தி, துன்னருங் கமிந்திறற் கங்கன் கட்டி” (அகநா, 44), “பங்களர் கங்கந் பல்வேற் கட்டியர்” (சிலப், 25: 157) எனப் பழைய நூல்களிலும், “கங்கரிவ ரையகரு நாடரிவ ரைய” (திருவிளை, மெய்க்காட்டிட்ட. 30) எனப் பிற்காலத்து நூலிலும் கூறப்படுதல் காண்க.

“துன்னருங் கமிந்திறற் கங்கன்” என இவன் முன்னோருவனும், “அமராபரணன்” என இவனும் விதந்து கூறப்பெற்றிருத்தலை நோக்குகையில் இக்குடியிற் பிறந்தாருடைய வீரச்சிறப்பு நன்குபலமாகும்.

கங்கமென்பது நாட்டின் பெயராகவும் வழங்கும்.

கங்கராச்சியத்தைத் தாபித்தவர் சைனாசாரியர்களில் ஒருவரான விஹ்மநந்தி யாசாரியரென்றும், கங்க பரம்பரையினரின் பலர் சைன மதத்தைத் தழுவியொழுகினரென்றுஞ் சொல்லுவதுண்டு.

அமராபரணன், ஸ்ரீமத்குவளாலபுரபரமேசுவரன், கங்க குலோற் பலனென்று சீயகங்கள் தன் மெய்க் கீர்த்திகளின் பாராட்டப் பெறுவன்; மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழ தேவனுடைய ஆட்சியின் 27-ஆம் ஆண்டான கி. பி. 1205-ல் வெட்டப்பெற்ற சாசனமொன்றால் இவனுக்குத் திருவேகம்பமுடையானென்று ஒருபெயருண்டென்றுத் தெரிகின்றது.

குவளாலபுர பரமேசுவரனென்று கூறப்படுதலால் இவனுடைய இராசதானி குவளாலபுரமென்று தெரிகின்றது. வடமொழி நூல்களில் இது கோலாகலமென்று கூறப்படுகின்றதென்பர்.

இந்தூலாசிரியர் வரலாற்றால் இவனுடைய பிறவரலாறுகள் சில புலப்படும்.

■ இந்துத் சிறப்புப்பாயிரத்தையும், ஸ்ரீ து. அ. கோநாதராவ் எம். ஏ. அவர்கள் செந்தமிழ், நான்காந்தொகுதியில் எழுதிய ‘மன்னால்’ என்னும் ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு முதலியவற்றையும் கருவியாகக்கொண்டு இவ்வரலாறு எழுதப்பெற்றது.

† இவ்வூர், ஜோலார்பேட்டையிலிருந்து பங்களுருக்குப் போகும் வழியிலுள்ள கோலாரென்பது.

நூல்.

இந்நூல், நூற்பா அகவல்களால் யாக்கப்பெற்றது; “முன்னோர் நூலின் வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்” (சிறப்பு. அடி 18-9) என்றதனால், இது முதனூலன்று; * எதிர்நூலுமன்று; தொல்காப்பிய முதலியவற்றை நோக்கும்போது வழிநூலாகவும் அகத்தியத்தை நோக்கும்போது † சார்புநூலாகவும் இது கருதப்படும்; இந்நூலுள் ஆங்காங்குச் சூத்திரங்களினின்றுதிகளில் அமைத்திருக்கும் ‘என்ப’ என்னும் பகுதிகளும் இதற்குச் சான்றாகும்.

தொல்காப்பியத்தின் பின்பு இயற்றப்பெற்ற இலக்கண நூல்களுள் இதைப்போலச் சிறந்தது வேறொன்றில்லையென்பது பெரியோர்கருத்து; பவணந்தி முனிவருடைய நூலாராய்ச்சிப் பெருமையையும் நூற்பாவியற்றும் வன்மையையும் நன்கு புலப்படுத்துவது; 49-ஆம் சூத்திரவுரையில் தன்மையாற் பெயர்பெற்றநூலுக்கு இந்நூற்பெயர் உதாரணமாகக்காட்டப் பெற்றிருத்தலே இதன்பெருமையை நன்குவிளக்கும்.

இந்நூல், ஐந்ததிகாரங்களை உடையதாகவே ஆதியிற் செய்யப் பெற்றதென்பதை, “பல்வகைத் தாதுவின்” என்னும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிலுள்ள “சொல் எழுத்தாற் பெறப்படுதலின், எழுத்துச் சொற் பொருள் அணியென்னும் நான்கினும் நடப்பது யாப்பென்பதாயிற்று; ஆகவே ஐந்ததிகாரங்களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாவெனக்கொள்க” என்பதும், “பழையன கழிதலும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தின் கருத்துரையிலுள்ள, “இந்நூலிற் சொன்னஐந்ததிகாரத்திற்கும் சிங்கநோக்காய் நிற்பதொரு புறநடை யுணர்த்துதல் துதலிற்று” (மயிலை.) என்பதும், இவ்வுரையில், “இயற்றமிழை அரும்பொருளைந்தெனக் கூறினமையின், இந்நூலுட் கூறிய பொருளையாப்பு அணிகளென்னும் மூன்றதிகாரங்களும் அக்காலத்துள்ளனபோலும்” (சிறப்பு. உரை) என எழுதப் பெற்றிருத்தலும், “தமிழநன் னூற்றுறைக ளஞ்சக் கிலக்கியம்” (பேரியதிருமொழித் தனியன்) என்றதும், அதனுரையாசிரியரான ஸ்ரீபிள்ளைலோகாரியசீயர், “தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்ச லக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான நன்னூலேன்று ஒரு சாஸ்திரம் உண்டு” என்று அதற்கு ஒருவகையாகப் பொருள் செய்திருத்தலும் வலியுறுத்துகின்றன.

■ நன். மயிலை. சூ. 62 - விசேடவுரையையும் அதன் கீழ்க்குறிப்பையும் பார்க்க. † நன். சூ. 90 மயிலை. பார்க்க.

பவணந்திமுனிவர், எழுத்து முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையும் தொல்காப்பியத்திற்போல எழுத்துச் சொற்பொருளென்னுமன்றி காரத்தினுடக்கினரென்றும் அவற்றின்முதலிற் படைப்புமுதலிய முத்தொழிற்குமுரிய நான்முகன் முதலிய மூன்று கடவுளராயுள்ளான் அருகதேவனேயென்னும் தமது சமயக்கொள்கைக்கு இயைய * நான்முகன் முதலிய மூவர்க்கும் முறையே பொருந்துமாறு சமற்காரமாக அருகக்கடவுள்வணக்கங் கூறினரென்றும், பின்னது இறந்து போகவே முன்னவை இரண்டிமிட்டிம் வழங்கலாயின வென்றும் சைனரிற் சிலர் கூறுகின்றனர்.

இவ்விருவகைக் கொள்கைகளிலும் அதிகாரத்தொகையில்வேறு பாடுண்டேயன்றி இந்நூல் ஐந்திலக்கணத்தையு முணர்த்துவ தென்பதில் வேறுபாடில்லை.

வழங்கப்பெற்ற பகுதிகளைக்கண்டு இந்நூல் இரண்ட்திகாரங்களை யேயுடையதென்று பிற்காலத்து ஆசிரியர் வழங்குவாராயினர்; இக்காரணம் பற்றியே இது சிற்ற்திகாரமென்றும் கூறப்படுவதாயிற்று.

இந்நூற் சூத்திரங்களெல்லாம் பவணந்திமுனிவராலே செய்யப் பெற்றவையல்ல; தானெடுத்த மொழிதலாக இவ்வாற் பழைய நூல்களிலிருந்து எடுத்தாளப் பெற்றவையுமுண்டி.

இதன் பாயிரப்பகுதிகளுட் சிலசில இறையனாகப்பொருட்பாயிரத்திலும் தொல்காப்பியப்பாயிரவுரைகள் முதலியஉரைகளிலும்வேறு பட்டிம் வேறுபடாமலும் சூத்திரங்களாகவும் உரைநடையாகவும் காணப்படுகின்றன; அப்பகுதிகளுள் மூன்று சூத்திரங்கள் (7,16,17) தொல்காப்பியம்; ஐந்து (10-14) †பாடலரை செய்தவை; இரண்டு (52-3) பணம்பாரம். “பூமலியசோகின்” என்பது முதலியனவே பவணந்தி முனிவரார் செய்யப்பெற்றன வென்றும் அவற்றுள், ஏழுசூத்திரங்கள் (90, 252, 317, 396, 404, 408, 439) தொல்காப்பியமென்றும், திருக்குறள்துண்பொருண்மாலையுடையார் கொள்கையின்படி ‡ “ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ” என்பது இந்நூலாசிரியர் வாக்கன்றென்றும் இப்போது தெரியவருகின்றன. தொல்காப்

■ அருகதேவனை அம்மூன்று பெயர்களால் அவர்கள் வழங்குதலை, “முனிமைமுகடாய” (சீவக. 1609) என்பது முதலிய மூன்று செய்யுட்களாலும், அவற்றின் இதழியில் உள்ள “அயனும் அரியும் ஈரனும் இவனே யென்பது கருத்து” என்னும் விசேடவுரையாலும், “திருமாலே திசைமுகனே சிவனே” (திருப்பருத்திக்குன்றப்பத்து, 9) என்பதனுமிடிக.

† இப்பெயர் மாடலனாரென்றும் வழங்கும். ‡ சூ. 398.

பிய உரையாசிரியர்களைப்போலவே மயிலைநாதரும், சிறப்புப்பாயிரத் துக்கும் அதன்உரைக்கும் இடையே பாயிரச் சூத்திரங்களை அமைத் திருத்தல் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

இந்தூற் சிறப்புப்பாயிரம் இன்னரால் இயற்றப்பெற்றதென்று தெரியவில்லை.

பிரயோகவிவேகத்தில், 2, 5, 6, 7, 8, 12, 16, 18, 19, 21, 24, 26, 33—7, 39, 42, 49 - ஆம் கலித்துறைகளினுரைகளில் அந்தா லுரையாசிரியரும், இலக்கணக்கோத்தில், 6, 7, 8, 12, 43, 85, 86, 117, 129, 131 - ஆம் சூத்திரங்களினுரைகளில் அந்தாலுரையாசிரி யரும், * தொல்காப்பியப்பாயிரவிருத்தியில், “திரிபுடையவாயினும் மரபுநிலை திரியாதன யாவையெனின்” என்பது முதலியவற்றிலும் இலக்கணவிளக்கச் சூருவளியில் எழுத்தியல், 6, 23, 27, 31, பத வியல், 1, உயிரீற்றுப்புணரியல், 2, 7, 9, 19, 35, பெயரியல், 37-ஆம் சூத்திரவுரைகளிலும் திருவாவடுதறையாதீனத்து ஸ்ரீசிவஞான யோசிகளும் எழுதியிருக்கும் இனிய அரிய வாக்கியங்கள் இந்நூலின் அருமை பெருமைகளையும் ஆசிரியருடைய கல்விவன்மையையும் இவர்பால் அவர்களுக்குள்ள நன்மதிப்பையும் விளங்கத்தெரிவிக்கும்

தொல்காப்பியத்திற் சூற்றியலுக்காப்புணரியலிலுள்ள விதிகளை இந்நூலில் 181 - ஆம் சூத்திரமுதலியவற்றிலும் அந்நூலில் வேற்று மையியல் முதலிய மூன்றுறுப்புக்களிலடங்கியவற்றை இந்நூலில் 291 - ஆம் சூத்திரமுதலியவற்றிலும் அடக்கியிருப்பது முதலியன வும், அந்நூலிற் சுருக்கிக்கிடந்த கால இடைநிலை முதலியவற்றை இதில் விரித்துக்கூறியிருப்பது முதலியனவும், அந்நூலில் இல்லாத வடமொழி விதிகளைப்பெயர்த்து இதில் பதவியலில் அமைத்திருத்த லும் தொகுத்தல் விரித்தல் மொழிபெயர்ப்பு என்னும் நூல்யாப்புக் கள் இந்நூலில் அமைந்திருத்தலை முறையே காட்டுகின்றன. தொகை விரியென்னும் நூல்யாப்பு சூத்திரக்கிடக்கை முறையால் இந்நூலுள் ஆங்காங்கு உணரலாகும்.

இந்தூற் பொருளையும் இதன் பெயரையும் அமைத்து நலமு றப்பாராட்டிய தமிழ்நூல்களுமுண்டு; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

(பிரபுலிங்க லீலை.)

“குறில்வழி லகரத் தனிலில யாயுங் கூடிய தகரமுன் னெழுத்தென் றறிகுறி வடிவத் திரிதல்போ னந்தி யடல்விடை மெய்திரித் துறினு றறுமலர் விழியிற் கண்டவ ரெல்லா நந்தியே யென்னுள மகிழ்ந்தார்.”

■ பழையபதிப்பு, பக். 5; புதியபதிப்பு, பக். ௭.

(திருவேங்கையுலா, 393 - 4.)

“புன்றுரும்பு போன்றலைந்தார் போற்றுமவ் காரிமுனஞ்
சென்று வருசொற் திரிதல்போன் - மென்றளிராம்
மேனி திரிந்தார்.”

(திருத்தணிகையுலா, அரிவை.)

“சீற்றதிகா ரங்கனெலாம் தேவர் முதலாக
உற்றவதி காரிகளுக் கோர்ந்தளித்தான் - முற்றுலகர்ள்
பேரதிகா ரந்தனைத்தான் பேணுந் திருத்தணிகை
பூரதிகா ரன்றேர்வத் துற்றிடலுங் - காரிகையு
நன்னூ லிடையைய நண்ணிப் பணிந்தெழுந்து
முன்னூ லுரையகல மோகித்தாள் - பன்னூலும்
ஓதா துணரு முயர்புலவீர் மெய்யினுயிர்
போதா திருக்கப் புணர்ப்ப துண்டோ - தாதாரும்
ஆய்தந் குறுகி யரைமாத் திரையினுடல்
தேய்தந்த தென்விதியோ செப்பிடர் - வாய்தமிழ்சேர்ந்
தேறு முயிரளவா யேய்ந்தவுட லவ்வளவு
மாறி யழிந்த வகையென்னோ - கூறிடர்
வல்லினத்து ளோரிரண்டு மற்றை மருங்கான
மெல்லினத்துக் கேபகையாய் விட்டதென்னோ - புல்லொருசார்
அல்வழியும் வேற்றுமையே யாகி மதிமருட்டுஞ்
சொல்வழிவா ராததென்ன சூழ்ச்சியோ - நல்ல
இயற்கைக் குயின்மொழிதா னென்னோ மிகுத்த
செயற்கைக் கொழிபதனைச் செப்பீர் - பயிற்சிபெறு
நேமிநா தத்தா னிலைதெரியாச் சொற்புணர்ச்சி
காமர்நன்னூற் சூத்திரத்தாற் காட்டிடர் - சேமமுறு
செவ்வேழ மெய்க்குமுனஞ் சேர்ந்துதட வாமென்கை
ஒவ்வா வியல்பென்கை யோதிடர்.”

(கோடச்சுரக்கோவை, 44.)

“செறிப்புறு வான்புகழ்க் கோடச்சு ரேசர் சிலம்பிடைநாம்
உறுப்புமை நன்னூ லிடைநீடு மைம்பா லுறுதொடர்பைச்
சிறப்புறு கேள்வி பெறுபாங்க னுக்குத் தெளிவுபெறக்
குறிப்பினு மோதும் வெளிப்படைச் சொல்லினுங் கூறுதுமே.”

உரையாசிரியர் வரலாறு.

இந்தாலுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீசங்கரநமச்சிவாயருடைய ஊர் திருநெல்வேலி; அதில் இவர்வாழ்ந்த இடம் தடிவீரையன் கோயில்தெரு. குலம் வேளாலர் குலம்; சமயம் சைவம். இவருடைய வழித்தோன்றலாகிய பௌராணிகர் சண்முகம்பிள்ளையென்பவரையும் அவர் புதல்வராகிய வேலாயுதம்பிள்ளையென்பவரையும் யான் கண்டு பழகியிருப்பதுண்டு; அந்த வேலாயுதம்பிள்ளை தென்காசிமுதலிய இடங்களில் தாலாகா குமாஸ்தாவாக இருந்தனர்.

சங்கரநமச்சிவாயபிள்ளையென்று இவரதுபெயர் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டிவந்ததென்றும் முத்துக்குமாரபிள்ளையென்று பெயருள்ள ஒருபுதல்வர் இவருக்குஉண்டென்றும் அவர்களால் தெரியவந்தன. புலவரென்பது கல்விச்சிறப்பால் இவருக்கு அமைந்தபெயர்.

நெல்லை ஈசானமடத்திலிருந்த இலக்கணக்கொத்து நூலாசிரியராகிய ஸ்ரீசாமிநாததேசிகரீடம் இவர் தோல்காப்பிய முதலிய இலக்கணங்களையும் சங்க இலக்கியமுதலியவற்றையும் வடநூல்கள் சிலவற்றையும் முறையே கற்றுத்தேர்ந்தவர். மேற்கூறியவற்றோடு திருமுறைகள் முதலியவற்றிலும் சைவசித்தாந்த நூல்களிலும் திவ்யப்பிரபந்த முதலிய வைஷ்ணவ நூல்களிலும் கம்பபராமாயண முதலிய காப்பியங்களிலும் இவர்க்கு நல்ல பயிற்சியுண்டென்று இவருடைய உரை தெரிவிக்கின்றது.

சாமிநாததேசிகர் மட்டிமன்றி இலக்கணவிளக்கம் வைத்தியநாத நாவலர் முதலியோரும் அவர்போன்ற வேறுசிலரும் இவர்காலத்தவர்களாதலின் கல்விகேள்விகளிற்சிறந்து ஒரீலக்கணநூலுக்கு உரை இயற்றுதற்குப் போதியஆற்றலையும்பெறுவது இவருக்கு எளிதாயிற்று; “எந்நூற்கு மெழுத்தொடுசொல் பொருளறிசங் கரநமச்சி வாயனென்னும், பன்னாற்செந் தமிழ்ப்புலவன் சைவசிகா மணிநெல்லைப்பதியினானே”, “அகத்தியந்தொல் காப்பியமே முதலியமுன் னூல்கள்பல வாய்ந்து முப்பால், பகுத்ததிரு வள்ளுவரே முதன்னான நூல்களெலாம் பகல்செய் வான்போல், இகத்திலுரை செயவலசங் கரநமச்சி வாயனெனு மிசைப்பேர் பெற்ற, தகைப்புலவ னன்னாலுக் குரைவகுத்த தொருவியப்போ”, “முன்னாற்கு மலயமுனி தன்னாற்கும் புவி யிடத்து முதியோ ராற்சொல், எந்தாற்குந் தமிழ்க்கடலு ளினியியற்று

நூற்கும்வகை யிதனாக்காட்டி; நன்னூற்கு விரித்துரை செய்தான்” (பக். ௪) என்னும் சிறப்புப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் இவரதுபெருமை விளங்கும்.

நன்னூற் சூத்திரங்களில் விருப்பும் மயிலேநாதருரை அந்தாலுக்கு ஏற்றவுரையன்றென்பதுபற்றி அதன்பால் வெறுப்புமுள்ள தம் ஆசிரியர் சாயிநாததேசிகர், “நன்னூலுக்குச் சிறந்ததோருரை நீர் செய்திடுக” என்று பணித்தமையானும், கல்விசெய்கவிகளிற் சிறப்புற்று, ‘முத்தமிழ்ப் புலமையும் முறையாசுரிமையும் இத்தலத்தெய்திய இறைமகன்’ என்று பாராட்டப்படும் ஊற்றுமலை மருதப்பத்தேவருடைய வேண்டுகோளாலும் இந்தாலுக்கு மிக அழகிதாகிய ஒருரையை இவர்இயற்றுவாராயினர். சாயிநாததேசிகருக்கு அக்கருத்துக் கருண்மை, “சேற்றுநிலத்திற்கவிழ்ந்த பால் தேன் நெய் முதலியனவும் சேருமாற்போல நன்னூற்குத்திரமும் *அவ்வுரையுடனேகலந்து குற்றப்பட்டதென்க; முன்னாலொழியப் பின்னால் பலவினுள் நன்னூலார் தமக்கு எந்தாலாரும் இணையோவென்னுந் துணிவே மன்னுக; முன்னோரொழியப் பின்னோர் பலரினுளென்றலு மொன்று” (இ. கோ. சூ. ௮-உரை), “அவனருளால்” (பக். 2) என்பவற்றாலும், மருதப்பத்தேவர் விரும்பினமை, “நன்னூலுட் கருத்துலகோ ரறியவுரை செய்கவென” (பக். ௪) என்பது முதலிய மூன்று அருமைச் செய்யுட்களாலும் விளங்கும். மருதப்பரென்பது அந்தஜமீன் தலைவர்களுக்கெல்லாம் உரிய பொதுப்பெயர்; அவருடைய இயற்பெயர் தெரியவில்லை.

மேற்கூறிய மருதப்பத்தேவருடைய பரம்பரையினரும் அருங்கலை வினோதருமாக இருந்த ஸ்ரீ ஹ்ருதயாலயமருதப்பத்தேவரவர்கள் பால் முன்பு ஒருமுறை நான்போயிருந்தபொழுது வடமொழி தென் மொழிகளில் மிக்க தேர்ச்சியுற்றவரும் சில தலைமுறைகளை நன்கு அறிந்தவருமாக அங்கேயிருந்த பெரியசாயித்தேவரென்பவரிடம் சங்கரநமச்சிவாயருடைய வரலாற்றைப்பற்றி வினாவியதற்கு அவர், “சங்கரநமச்சிவாயர் இந்த ஸம்ஸ்தான வித்துவான்களுள் முதன்மை வாய்ந்திருந்தவர்; நன்னூற்கு உரையியற்றும்பொழுது மாதமொன்றற்கு நான்குகோட்டை நெல்லும் தினந்தோறும் ஒருபடி பாலும் அவருக்கு அரண்மனையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டு வந்தன; உரையை அரங்கேற்றியபின்பு தக்கபரிசிலும் நன்மதிப்பும்பெற்று விடைபெற்ற

* மயிலேநாதருரையை நான் தேடிச் கண்டுபிடிக்கும்படி செய்தது இந்த வாக்கியமே.

றுச்சென்று திருநெல்வேலியையே தமக்கு இருப்பிடமாக ஆக்கிக் கொண்டு இருந்து வந்தனர்” என்பது தாமறிந்த கர்ணபரம்பரைச் செய்தியென்று கூறினர்.

“மலர்தலையுலகிற் பலநூலாய்ந்து...தொழுது” (பக். க-உ) என்பதனால் இவருக்குள்ள அடக்கமும் குருபத்தியும் விளங்குகின்றன.

இவர் மயிலைநாநுரையைப் பின்பற்றியவராக இருப்பினும் அவரார் புலப்படுத்தப்படாத அநேகங்கள் இவருரையிற் காணப்படுகின்றன. பதசாரம் எழுதிச்செல்லுதலிலும் பொருளை நுட்பமாக அறிந்து தக்க ஆதாரங்காட்டி விளக்குதலிலும் உவமைகாட்டலிலும் பிறவற்றிலும் இவ்வரை அவ்வரையைக் காட்டிலும் மேற்பட்டதென்று சொல்லலாம்; காரணம், அவருடைய காலத்திற்குப் பின்பு பற்பல ஆசிரியர்கள் தோன்றி இயற்றித்தந்த நூல்கள் உரைகளின் பேருதவிதானென்று சொல்லவேண்டும். இவருடைய உரையிற் சில பகுதிகள் சேலுவரைய முதலியவற்றைப்போற் சிறந்திருக்கின்றனவென்று சில சமயங்களில் ஆசிரியர்கள் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றேன்.

ஆய்தம் ஒருமொழிக்கண்ணும் தொடர்மொழிக்கண்ணும் முதலெழுத்துக்கள் இருமருங்கும் நின்றெழுப்ப ஒலித்தற்கு இருசிறகெழுப்ப எழுமுடலையும், ஈகாம் சுட்டுவினுவெழுத்துக்களை முதலிற் பெற்று வருதற்கு முடவன்கோலூன்றி வருதலையும், உயிரொடு புணர்த்திய மெய் தன்னளவு தோன்றாது ஒன்றாய் நின்றற்கு அப்பொடுபெய்த உப்பையும், மொழியின்கண் எழுத்துநின்றற்கு மாலை யின்கண் மலர்பொருந்தி நின்றலையும், தன் இயல்பின் நிற்கும்பகுதியை இடைநிலை முதலியவற்றோடு முன்னின்று விகாரப்படும் விருதிக்குத் தன் இயல்பினிற்கும் ஒருவனது உள்ளத்தை ஆடைமுதலியவற்றோடு முன்னின்று விகாரப்படுத்தும் ஒருத்தியையும் இவர் உவமைகாட்டிச் செல்லுதலும் இவைபோன்ற பிறவும் அறிந்து இன்புற்றபாலன.

“சைவசிகாமணி” என்று பாராட்டப்படுதற்கேற்பத் தேவார முதலியவற்றிலிருந்து எடுத்து அங்கங்கே மேற்கோள்காட்டுவர்:— அவற்றுள் தேவாரமேற்கோள்களை 45, 74, 143, 182-ஆம் பக்கங்களிலும், திருவாசகமேற்கோள்களை 103, 151, 158, 175, 176, 178, 184, 207, 208-ஆம் பக்கங்களிலும், திருச்சிற்றும்பலக்கோலையார் மேற்கோள்களை 144, 215-ஆம் பக்கங்களிலும், சைவ சித்தாந்த நூல்

களின் மேற்கோள்களை 23, 156, 166, 167 - ஆம் பக்கமுதலியவற்றிலும் காண்க.

திருவாசகம், திருவாய்மொழி எனவும் ஆதிரையான், ஒணத்தான் எனவும் காட்டப்பட்டுள்ள உதாரணங்களையும் பிறவற்றையும் நோக்குகையில் இவர் வைஷ்ணவத்தில் வெறுப்பில்லாத நிலையை யுடையவரென்று தெரிகின்றது.

பகுதி விசுவாச முதலிய வடமொழிகளுக்கு உரிய உருவத்தைப் புலப்படுத்திப் பொருளுழுதிச் செல்லுதலையும் அங்கங்கே காட்டி வடமொழிப் பிரயோகங்களையும் நியாயங்களையும் விதிகளையும் நோக்குகையில் இவருக்குள்ள வடநூற்பயிற்சி புலனாகும்.

வடநூற்கடலையும் தென்றமிழ்க்கடலையும் நிலைகண்டிணர்ந்த ஸ்ரீசிவஞானயோகிகள் இருமொழிக்கண்ணும் தாம் ஆராய்ந்தறிந்த அரியவிதிகளை அமைத்தற்குத் தக்க இடமென்று கொள்வாராயின் சங்கரநமச்சிவாயருடைய உரையின் பெருமையைக் கூறவல்லவன் யானே?

வ் ந த் த ம்.

“ஆவியர் தென்றல் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந்தென்பால்
நாவலர் தீவம் போற்றி நாவலர் தீவந்தன்னுள்
மூவர்கட் கரியானிற் பழுத்தமிழ்த் தெய்வச் சங்கப்
பாவலர் வீற்றிருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி.”

(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், பாயிரம்.)

சு ப ம்.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய

* நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகராகி.

அகநா - அகநானூறு.
 அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம்.
 ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
 இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
 இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
 இ-ள் - இதன்பொருள்.
 இளம் - இளம்பூரணம்.
 இறை-இறையனாகப்பொருள், இறையனாகப் பொருளுரை.
 இனியது - இனியது நூற்பது.
 உ-ம் - உதாரணம்.
 எ-று - என்றவாறு. [ந்றோவெனின்.
 எ-ன் - என்பது குத்திரம் என்னுதலி
 ஏனாதி - ஏனாதிராயனார் புராணம்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
 ஐம், எழு - ஐந்தினையெழுபது.
 ஐம். ஐம் - ஐந்தினையெழுபது.
 கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கலி - கலித்தொகை.
 கள, களவழி - களவழி நூற்பது.
 காசிக்கலம் - காசிக்கலம்பகம்.
 காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
 குறுந் - குறுந்தொகை.
 சங் - சங்கரநமச்சிவாயர்.
 சடகோப - சடகோபரத்தாதி.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிவஞானசித் - சிவஞானசித்தியார்.
 சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 சுப - சுபக்கம்.
 கு - குத்திரம்.
 குடாமணி - குடாமணிநிகண்டு.
 குளா - குளாமணி.
 சே - சேனாவரையம், சேனாவரையர்.
 தண்டி - தண்டியலங்காரம்.

திணை. நூற், திணைமா, திணைமலை -
 திணைமலை நூற்றைம்பது.
 திரி - திரிகடுகம்.
 திருக் - திருக்குறள். [யார்.
 திருச்சித் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
 திருஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
 நாயனார்.
 திருநா - திருநாவுக்கரசு நாயனார்.
 திருநூற் - திருநூற்றந்தாதி.
 திருமுருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 திருவரங்கக் - திருவரங்கக்கலம்பகம்.
 திருவரங்கத் - திருவரங்கத்தந்தாதி.
 திருவாய் - திருவாய்சகம்.
 திருவாய் - திருவாய்மொழி.
 திருவாலவாய் - திருவாலவாயுடையார்
 திருவினையாடற்புராணம்.
 திருவானை - திருவானைக்காப்புராணம்.
 திருவிடை. மும்மணி - திருவிடைமரு
 தூர் மும்மணிக்கோவை.
 திருவினை - திருவினையாடற்புராணம்.
 திருவேங்கடத்-திருவேங்கடத்தந்தாதி.
 திவ் - திவ்யப்பரப்தம்.
 தே - தேவாரம்.
 தொல் - தொல்காப்பியம். [யார்.
 ந - நச்சினூர்க்கினியம், நச்சினூர்க்கினி
 நம்பி-நாற்கவிராசு நம்பியகப்பொருள்.
 நள - நளவேண்பா.
 நற் - நற்றிணை.
 நன் - நன்னூல்.
 நாய்ச்சி - நாய்ச்சியார்திருமொழி
 நாலடி - நாலடியார்.
 நான்மணி - நான்மணிக்கழகை.
 நைட - நைடதம்.
 நேமி - நேமிநாதம்.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பதி - பதிகம்.
 பதிந் - பதிற்றுப்பத்து.

* நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

பர - பரபக்கம்.
 பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
 பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
 பன்னிரு - பன்னிருபாட்டியல்.
 பி-ம் - பிரதிபேதம். [மாலை.
 பு. வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
 புறநா - புறநானூறு.
 பெரிய, பெரியபு - பெரியபுராணம்.
 பெரியதிரு - பெரியதிருமொழி.
 பெருங் - பெருங்கதை.
 பெரும்பாண் - பெரும்பாணத்துப்படை
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

மீனாக்ஷி - மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளைய
 வர்கள் வாக்கு.

முத - முத்தொள்ளாயிரம்.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 மெய்ப்பொருள் - மெய்ப்பொருள்நாய
 னார் புராணம்.

மேற் - மேற்கோள்.
 மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்.
 யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
 யா. வி - யாப்பருங்கல விருத்தி.
 வச்சணந்தி - வச்சணந்திமாலை.
 வ. து - வரலாறு.
 வில்லி - வில்லிபுத்தூரார்வார்பாரதம்.
 வெண் - வெண்பா.

கணபதி துணை.

நன் னூல்மூலமும் சங்கர நமச்சிவாய நுரையும்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

- மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பர்ப்பி யாவையும் விளக்கும்
பருதியி னொருதா னாகி முதலீ
செர்ப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
- 5 அற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின்
மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
- 10 அரும்பொரு ளைந்தையு மியாவரு முணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில முழுவதும்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணம்
திசைதொறு நிறுவிய ¹திருவறு தொல்சீர்க்
- 15 கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
அருங்கலை விநோத னமரா பாணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
- 20 பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.
- என்பது பாயிரம்.

மலர்தலை யுலகிற் பலநூ லாய்ந்து
செய்வதற் தலர்வதும் பெறுவது முறுவதும்

2 நன்னூல்முதலும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

உய்வது மறியே னொருபொரு ளாக
நன்னெறி பிறழா நற்றவத் தோர்பெறுந்

5 தன்னடித் தாமரை தந்தென யாண்ட
கருணையங் கடலையென் கண்ணைவிட் டகலாச்

1 சுவாமி நாத குரவனை யனுதினம்

மனமொழி மெய்களிற் றொழுதவ னருளாத்
பொன்மலை யெனவிப் புவிபுகழ் பெருமை

10 மன்னிய ஆற்று மலைமரு தப்பன்

முத்தமிழ்ப் புலமையு முறையர சரிமையும்

இத்தலத் தெய்திய விறைமக னாதலின்

நன்னூற் குரைநீ நவையறச் செய்து

பன்னூற் புலவர்முன் பகர்தியென் றியம்பலின்

15 நன்னு வலர்முக நகைநா னாமே

என்னு வியன்றவை யியற்றுமிந் தூலுள்,

இப்பாயிரம் என்னுதலிற்றோவெனின், சிறப்புப் பாயிரத்திலக்கணமாக மேல் வகுக்கப்படும் ஆக்கியோன்பெயர்முதலியன உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இதன் பொருள்.) மலர்தலை யுலகின் - பரந்த இடத்தையுடைய உலகத் தின்கண்ணே, மல்கு இருள் அகல-நிறைந்த கண்ணிருள்கெட, இலகு ஒளிபரப்பி- விளங்கும் கதிரைவிரித்து, யாவையும் விளக்கும் - கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவமனைத்தினையும் காட்டும், பருதியின் - சூரியனைப்போல, ஒருதானாகி - உலகுக்கெல்லாம் தான் ஒருமுதலேயாகி, முதல் ஈறு ஒப்பு அளவு ஆசை முனிவு இசுந்து உயர்ந்த - தோற்றமும் ஒடிக்கமும் உவமையும் அளவும் வருப் பும் வெறுப்புமாகிய அவற்றை இயல்பாகவே நீங்கி நின்றலால் தலைவனாகிய, அம்புதம் மூர்த்தி-ஞானமே திருமேனியாகவுடையான், தன் அலர்தரு தன்மையின்-தனது விரிந்ததன்மையாகிய கருணையினாலே, மனவிருள் இரிய-உயிர்களின் மனத்திருளாகிய அவித்தைகெட, மாண்பொருள் முழுவதும்-மாட்சிமைப்பட்ட அறம்பொருளினபம் வீடென்னும் நான்குபொருளையும், முனிவற அருளிய - விருப்புடன் அருளிச்செய்த, மூவறு மொழியுளும்-பதினெண்ணிலத்து மொழி களுள்ளும், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமெனும் நான்கு எல்லையின் இருந்தமிழ்க்கடலுள் - இந்நான்கெல்லையினையுடைய நிலத்துமொழியாகிய பெரிய தமிழென்னுங்கடலுள், அரு பொருளைந்தையும் - அவ்வறமுதற்பொருள் நான்கையுமுணர்த்தற்குக் கருவியாய் அருமையவாகிய எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணியென்னும் ஐந்துபொருளையும், யாவருமுணர - புத்தியான் வலியோ ரேயன்றி எளியோருமுணர, தொகை வகை விரியின் தருகென - இம்முத்தித மும் ஒருங்கமைத்துக் கூறப்படும் யாப்பினுற் பாடித்தருகவென, தன்னூர் இகல் அற நூறி - பகைவரது பகைமைகெட அவரைத்துணித்து, இருநிலமுழு

வதும் தனதெனக் கோலி - பெரியபூமியனைத்தினையும் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன்மதவாரணம் திசைதொழும் நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர் - தன் மதயானைகளை எட்டுத்திக்குலும் திசைக்களிறுகள்போல நிறுத்திய வெற்றி மிகுந்த தன்னளவேயன்றித் தன் தாதை முதாதைமுதலியோரைத் தொட்டு வருந் கீர்த்தியினையும், கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும், வெண்குடை - வெண்கொற்றக் குடையினையும், கார்நகர் வண்கை - மேகத்தைப்போலக் கைம்மாறு நுருதாதுகொடுக்கும் வண்கையினையும், திருந்தியசெங் கோல் - கோடாத செங்கோலினையுமுடைய, சீயகங்கன் - சிங்கம்போன்ற கங்கன், அருங்கலை விரோதன் - அரியநூல்களை ஆராய்தலே பொழுதுபோக்கும் வினையாட்டாகவுடையான், அமராபரணன் - தன்னகத்து விழுப்புண்பட அமர் செய்தலையே ஆபரணமாகவுடையான், 'மொழிந்தனனாக - சொன்னனாக, முன்றோர் நூலின் வழியே - தொல்லாசிரியர் நூலின்வழியே, நன்னூற்பெயரின் வகுத்தனன் - நன்னூலென்னும் பெயரினாற் செய்தனன், பொன்மதிற்சனகை - பொன்மதின்குழந்த * சனகாபுரத்துளிருக்கும், சன்மதிமுனியருள் - சன்மதிமுனியவன்பெற்ற, பன்னருஞ்சி உப்பிற் பவணந்தி என்னும் நாமத்து - சொல்லுதற்கரிய நூனவொழுக்கச்சிறப்பினையும் பவணந்தி யென்னும் பெயரினையுமுடைய, இருந்தவத்தோன் - பெரியதவத்தினையுடையோனென்றவாறு.

இதனுள் பவணந்தியென ஆக்கியோன்பெயரும், முன்றோர் நூலின்வழியேயென வழியும், நான்கெல்லையென எல்லையும், நன்னூலென நூற்பெயரும், தொகைவகைவிரியென யாப்பும், அரும்பொருளைத்தென னுதலியபொருளும், சீயகங்கன் தருகென மொழிந்தனனெனக் கேட்போரும், மாண்பொருண்முழுவதுமெனப் பயனும், சீயகங்கனெனவே அவன்காலத்தப்பாடி அவன் அவைக்களத்து ஏற்றியதெனக் காலமும் களனும், யாவருமுணரவெனக் காரணமும் உணர்த்தியவாறுகாண்க.

தருகுவெனக்கேட்போரைக் கேட்போரென்னுது இந்நூலை அரங்கேற்றமிழ் கேட்போரைக்கேட்போரென்பாருமுளர் ; களனென்றது, கேட்போரவையையாதலின் அது கூறியதுகூறலாமென்க. நூலைக் கூறுவோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் பயன் அறம் முதலியநான்குமென்பதுதோன்ற "நாற்பொருட்பயத்தோடு" (சு) என்றும், "அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே" (க௦) என்றும் கூறுவதறிந்தும் யாவருமுணர்தலைப் பயனெனவுந்கூறுப. அன்றியும், யாவருமுணர வேண்டுவார்வேட்டனவும் அவ்வறமுதலிய பயனான்குமேயாதலானும் அது பொருந்தாதென்க.

காலவகையாப்பினுள் தொகைவிரியாப்பென ஒன்றுபோந்ததன்றித் தொகைவகைவிரியெனப் போந்ததில்லையாலோவெனின், நடுசின்றவகை பின்னின்ற விரியைநோக்கிற்றொகையாகவும், முன்னின்றதொகையைநோக்கின் விரியாகவு மடங்குதலின் இது தொகைவிரியாப்பென்றதன்பாற்படுமென்க. எனவே தொ

* சனகாபுரமென்பர் ; நன். மயிலை. ப. கடி.

4 நன் னூல்மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

கைவிரியென இரண்டாய்வரினும் மரத்தினது பராரையினின்றும் கவடு கோடு கொம்பு வளார் பலவாய் ஒன்றோடொன்று தொடர்பட்டெழுந்துநீர்மல்போல் தொகையினின்றும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பட்ட பகுக்கப்பட்டிப் பலவாய் வரினும் தொகைவிரியாப்பெயாமென்க.

முதலியபொருள் அரும்பொருளைந்தென உணர்த்தினமையின், இந்நூலுட் கூறிய பொருள் யாப்பு அணியென்னு மூன்றதிகாரங்களும் அக்காலத்துள்ளன போலும்.

இப்பாயிரம் ஒருநாற்குறித்தாதலிற் சிறப்புப்பாயிரமாமென்க.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

(விருத்தம்.)

நன்னூலுட் கருத்துலகோ ரறியவுரை செய்கவென நரேந்திர சிங்கந் தென்னூற்று மலைமருதப் பன்புகலப் பொருள்விளங்கச் செய்தான் பாரி லெந்தூற்கு மெழுத்தொடுசொற் பொருளறிசுந் கரநமச்சி வாய நென்னும் பன்னூற்செந் தமிழ்ப்புலவன் சைவசிகா மணிரெல்லைப் பதியி னானே.

அகத்தியந்தொல் காப்பியமே முதலியமுன் னூல்கள்பல வாய்ந்து முப்பால் பகுத்ததிரு வள்ளுவரே முதன்னூன் நூல்களெலாம் பகல்செய் வான்போ லிகத்திலுரை செயவலசந் கரநமச்சி வாயனெனு மிசைப்பேர் பெற்ற தகைப்புலவ னன்னூலுக் குரைவகுத்த தொருவியப்போ தமிழ்வல் லோரே. ௨

முன்னூற்கு மலயமுனி தன்னூற்கும் புவியிடத்து முதியோ ராற்சொ லெந்தூற்குந் தமிழ்க்கடலு ளினியியற்று நூற்கும்வகை யிதனாற் காட்டி நன்னூற்கு விரித்துரைசெய் தான்றிகார் தத்தளவு நடத்துந் கீர்த்தித் தென்னூற்று மலைமருதப் பன்சொலச்சந் கரநமச்சி வாயன் றானே. ௩

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

பாயிரத்தின் பெயர்கள்.

க. முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்

புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பாயிரத்திற்கு வரும் காரணக்குறிகள் உணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னுணர்த்தல்து நூல்களைச் செய்ததும் அவற்றை ஈதலும் ஏற்றலுமுடியாமையென நினைந்துரைத்தலின் முகவுரையென்றும், “பதிகக் கிளவி பலவகைப் பொருளைத், தொகுதி யாகச் சொல்லுத றுனே” என்பவாகலின் மேல்வகுக்கும் ஐந்துபொதுவும் பதினொரு சிறப்புமாகிய பலவகைப்பொருளையும் தொகுத்துச் சொல்லுதலிற் பதிகமென்றும், நூலினது பெருமைமுதலிய விளங்க அணந்துரைத்தலின் அணிந்துரையென்றும், முகவுரையென்றதபோல நூன்முகமென்றும், நூல்துதலியபொருளல்லனவற்றை உரைத்தலிற் புறவுரையென்றும், நூற்குள்ளு துதலியபொருளல்லனவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தலின் தந்துரையென்றும், அணிந்துரையென்றதபோலப் புனைந்துரையென்றும் பாயிரத்திற்குப் பெயராம். எ - று.

பாயிரமென்பது வரலாறு, பாயிரங்கூறப் புஞ்சுந்தவர் நிகண்டுபோல அதன் பெயர்விகற்பங்களைக்கூறியது என்னையெனின், இப்பாயிரம் பதிகமாகிய புறவுரையாய்த் தந்துரைக்கப்படுவதேனும் நூற்குஇன்றியமையாத அணியாய் முன்னுரைக்கப்படுவதென்பது இக்காரணக்குறிகளான் விளங்குதலினென்க.(க)

பாயிர வகை.

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

எ - ன், மேற் பாயிரமென்றதனை வகுத்துணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற் பாயிரமென்றது, பொதுப்பாயிரமும் சிறப்புப்பாயிரமுமென இருவகையின்புடைத்து. எ - று. (உ.)

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

ங. நூலே நுவல்வோ நுவலுந் திறனே

கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்தும்

எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

எ - ன், இருவகைப்பாயிரத்துட் பொதுப்பாயிரத்தை விரித்துணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) நூலினது வரலாறும் ஆசிரியனது வரலாறும் அவ்வாசிரியன் நூலை மாணக்கற்குச் சொல்லுதலின்வரலாறும் மாணக்கன் துவரலாறும் அவன்

(பி - ம்.) 1 ‘புஞ்சுந்தோர்’

6 நன்னூல்பூலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

கேட்டலின்வரலாறுமென்னும் ஐந்தாம் எல்லாநூற்குமாமாதலின், இவ்வவந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பாயிரமாம். எ - று.

நிறன்-கூற்று; என்பது வரலாற்றையாதலின் அதனை ஏனையவற்றுள்ளும் பிரித்துரைத்தாம். ஆமென்பதனை எல்லாநூற்குமாமெனக் கூட்டுக.

“ஈவோன் நன்மை யீத லியற்கை
கொள்வோன் நன்மை கோடென் மடபென
வீரென் டென்ப பொதுவின் றெகையே”

என்பாருளுள்ளோவெனின், பாயிரக்கூறுதல் நூல்கட்கன்றிப் பிதவற்றிற் கன்றே? அங்கனமாதலின், நூல்களின்வரலாற்றென் றுமே கூறவேண்டும்; அத னோடு ஆசிரியன் வரலாறுமுதலிய எண்ணையும் உடன்கூறுதல் வரலாற்று முறைமையின்வாராதார் நூல்களைக் கற்பிக்கவும் கற்கவும்புகின்,

*“பொய்படு மொன்றோ புணையுணுந் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்”

என்றவாறேயாய் நூல்களருமையும் பெருமையும் கெட்டுப் பயன்படாவாமென் பது கருதியென்க. (ங)

க. நூலின் வரலாறு.

ச. நூலி னியல்பே துவலி னேரிரு

பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னென்றாய்

நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதற் தழுவி

ஐயிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ

5 டெண்ணுன் குத்தியி னேத்துப் படலம்

என்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டுகை

விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

எ - ன், மேற்கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாறு உணர்த்துதலுத் தலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின், இருவகைப்பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல் முதலாக இங்மனம் விகற்பித்த பதினொரு விகற்பநடைகளைப் பெற்றவரும். எ - று. (ச)

நூல்களின் வகை.

ரு. முதல்வழி சார்பென நூன்மூன் றாகும்.

எ - ன், நூலினது வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறினார், அவற்றுள் ஓரிரு பாயிரத்திற்கு வகை போர்த்துகிடந்தமையின் அதனையொழித்து ஏனையவற்றை வகுத்துக் கூறுவான்றோடங்கி, “மும்மையினென்றாய்” (ச) என்றதனை வகுத் துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலூல் வழிநூல் சார்புநூலென மூன்று கூற்றதாம் நூல். எ - று. (ரு)

■ திருக்குறள், அநு.

முதலால்.

சு. அவற்றுள், வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலா லாகும்.

எ - ன், தால் முன்முன் முதலாலாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினையினை விளக்கப்படும் அறிவினையுடைய உயிரகட்கு
வினையினை விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன் ஆதிக்கண்ணே செய்தது
யாது? அது முதலாலாம். எ - று. (சு)

வழி நூ ல்.

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநா லாகும்.

எ - ன், வழிநூலாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண்முடிபு முழுவது
மொத்து வழிநூல் செய்வோன் முதலா லுளதாகவும் தான் வழிநூல் செய்தற்
குக் காரணமாகவேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி அவ்விகற்பங்கள் உணர்
வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் அழியாது உலகத்து நின்றாநிலவு
மரபினையுடையது வழிநூலாம். எ - று.

பின்னோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறலாவது, பழையபழிதலும் புதியன
புழுதலும் வழுவலவென்றவற்றை இறந்ததுவிலக்கல் எதிரதுபோற்றலென்னு
முத்திகளான் விலக்கியும் போற்றியுங்கூறுதல் முதலியன.

‘முனைவன் கண்டது முதலாலாகும்’ (சு) என ஒருமையாற் கூறினாள், ஈண்டு
முன்னோர்நூலெனப் பன்மையாற் கூறியது, இறைவனுடையும் அவனருள்
வழிப்பட்டுத் தத்தமரபின்வரும் சூரவர்பலர்நூலையும் தழீஇக்கோடற்கென்க,
எனவே முதலான்மாத்திரையாய் நிற்பது இறைவனாலும் வழிநூல்மாத்திரை
யாய்நிற்பது இறுதிநூலுமன்றி இடைநிற்கு நூல்களெல்லாம் ஒருவற்குமைந்
தனயினான் மற்றொருவற்குத் தந்தையாயினற்போல முதலாலாயும் வழிநூலா
யும் நிற்குமென்பது பெற்றும். (எ)

சார்புநூல்.

அ. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநா லாகும்.

எ - ன், சார்புநூலாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலால் வழிநூலென்னும் இருதிருத்தநூல்கட்கும் பொ
ருண்முடிபு ஒருபுடையொத்து ஒழிந்தனவெல்லாம் ஒவ்வாமையுடையது சார்பு
நூலாம். எ - று.

எனவே, முதலாற்கு வழிநூலும் சார்புநூலும் ஒருவற்கு மைந்தனும்
மருமானும் போலுமென்க. ஒருநூல் தனக்கு வழிநூலேனோக்கின் முதலாலாக

8 நன் னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

வும், முதனூலைநோக்கின் வழிநூலாகவும், அயனூலைநோக்கிற் சார்புநூலாகவும் நிற்குமாயினும் இம்முத்திரத்தினுள் ஒருநிரத்தின்கண் மற்றொரு நிரமின்மையின் மும்மையினொன்றுயென்றார். (அ)

வழிநூல் சார்புநூற் சிறப்புவிதி.

(வேண்பா.)

கூ. முன்னோர் மொழி 1 பொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

எ - ன், வழிநூற்கும் சார்புநூற்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர் த்துதனுதலிற்று; முன்னோர்நூலின் பொருண்முடிபுமுழுவதமொப்பவும் ஒரு புடையொப்பவுங்கூறுவதன்றி அந்நூற் சூத்திரங்களையும் ஒரோவழி எடுத்துக் கூறுகவென்றலின்.

(இ - ள்.) முன்னோர்மொழிந்த பொருளையேயன்றி அவர்மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வமென்பதற்கு இலச்சிணையாகவும் முன்னோர்நூலையேகூறுது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்புநூல் செய்தோமாயினும் ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன்கூறுதல் வழிநூற்கும்சார்புநூற்கும் இலக்கணமாதலின் இந்நூலகத்த ஆசிரியவசனமில்லையெனக் குற்றங் கூறுவாராதலின் அக்குற்றமொழிதற்காகவும் பழஞ்சூத்திரத்தின்கோளைக் கூறு. எ - று.

ஆசிரியவசனமெனினும் மேற்கோளெனினும் பழஞ்சூத்திரத்தின்கோளெனினும்ஒக்கும். முன் போற்றுவம், செய்துமென உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைமுற்றாகவும், பின்னர்க் கூறென முன்னிலையொருமையேவலாகவுங்கூறினமையின், வழிநூலும் சார்புநூலுஞ்செய்வோர் பலர்குழிஇ ஒருவர்க்கொருவர் கூறுங்கூற்றாகச் சூத்திரஞ்செய்யப்பட்டதென்க. (க)

நாற்பொருட்டயன்.

க0 அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

எ - ன், நாற்பொருட்டயத்தோடென்றதனை வகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறமுதலிய நான்கினையும் ஒதினோடைதல் நூலான்வரும்பயனும். எ - று. (க0)

எழுமதம்.

கக. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்

பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே

தாஅ னுட்டித் தனது நிறுப்பே

இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணியே

5 2பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்

(பி - ம்.) 1 'பொருளுமன்றி' 2 'பிறநூற்'

பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

எ - ன், எழுமதமென் றதனை வகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் எழுவகைமதமென்று சொல்லப்பட்டன இங்ஙனம் பிறர்மதத்தை உடன்படல்முதலியவாக வித்தனவாம். எ - று.

நூல்தழுவிய மதங்கள் பலவாயினும் தலைமைபற்றி மதமேழென்பது நூல் வழக்காமென்க.

குற்றம்பத்து, அழகுபத்து, உத்திமுப்பத்திரண்டென்பனவுமன்ன.

இவ்வெழுமகைமதங்கட்கும் பதப்பொருளோடு உதாரணம் விளங்க இந் நூலுள் வந்துழிவந்துழிக் காட்டும்; ஆங்காங்குணர்க. (கக)

கு ற் ற ம் ப த் து.

கஉ. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்

கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்

வழுஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்

வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்

5 சென்றுதேயந் திறுத னின்றபய னின்மை

என்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

எ - ன், பத்துக்குற்றமென்றதனை வகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) நூற்குப் பத்துக்குற்றங்களாவன, குன்றக்கூறல்முதலியவைகளாம். எ - று.

நூல்கள் இக்குற்றங்கள் சாராதுவருதல் காண்க.

(கஉ)

அ ழு கு ப த் து.

கங். சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்

நவின்னோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்

ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்

முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை

5 விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த

தாருத நூலிற் கழுகெனும் பத்தே.

எ - ன், பத்தழகென்றதனை வகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) நூலிற் கு அழகென்றுசொல்லப்படும் பத்தாவன, சுருங்கச் சொல்லல் முதலியவாம். எ - று.

நூல்கள் இப்பத்தழகோடுங் கூடி வருதல் காண்க.

(கங்)

உத்தி முப்பத்திரண்டு.

கசு. நுதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே

தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்

10 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

- முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங் கூறல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
- 5 சொற்பொருள் விரித்த ரொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டிற் மொழித லேதுவின் முடித்தல்
ஒப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றல்
முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
- 10 விகற்பத்தின் முடித்தன் முடிந்தது முடித்தல்
உரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்றல்
ஒருதலை துணித லெடுத்துக் காட்டல்
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
- 15 எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறர்நூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல்
- 20 உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணுன்கே.

எ-ன், முப்பத்திரண்டு உத்தியென்றதனை வகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முப்பத்திரண்டுத்தியாவன, துதலிப்புருதல் முதலியவாம். எ-று.

இவற்றுள் ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தலென்பது ஓர்உத்தி. உய்த்துணரவைப்பென்பதனை உத்திக்குஅடையாக்கி உய்த்துணரவைப்பெனு முத்தி எண்ணுகையெனப் பாடமோதி, அதனை இரண்டுத்தியாக்கினுமமையும்.

இவ்வுத்திகட்குப் பதப்பொருளோடு உதாரணம்விளங்க இந்நூலுள் வந்துழிவந்துழிக் காட்டுதும் ; ஆங்காங்குணர்க. மதத்தினுள்ளும் அழகினுள்ளும் வருவனசிலவற்றை உத்தியுள்ளுங்கூறியது என்னையெனின், கொள்கை வகையான் மதமென்றும் சிறப்புவகையான்அழகென்றும் இம்மதம் அழகுமுத லியவெல்லாம் புத்தி துட்பத்துஅமையும் வகையான் உத்தியென்றும் கூறப்படு மென்க. அங்ஙனமாயின், மதம் அழகெல்லாவற்றையும் உத்தியின்பாற்படுத்திக்குறது சிலவற்றைக்கூறியது என்னையெனின், வரம்பின்றிவரும் உத்தியுள் தலைமைபற்றிக்கூறும் முப்பத்திரண்டின் வந்தனகூறினொள்க. (கசு)

உத்தி இன்னதென்பது.

கரு. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தரும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி.

எ - ன், மேல்தொகுத்தும் வகுத்துநுகுறிய உத்திக்கு இலக்கண முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஓரிலக்கண நூலாலுணர்த்தப்படும்பொருளை நூல்வழக்கோடும் உகைவழக்கோடும் பொருந்தஉணர்த்தி அப்பொருளை மற்றோரிலக்கிய நூற்கண்ணும் ஏற்குமிடமிறிந்து இவ்விடத்திற்கு இஃதாமெனக்கருதித் தக்கவகையாகச் செலுத்துதல் தந்திரவுத்தியாம். எ - று.

தந்திரமென்பது நூல். உத்தியான் அமைக்கும்பொருளை உத்தியென்றது ஆகுபெயர். (கரு)

ஓத்திலக்கணம்.

கசு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

எ - ன், இருவகையுறுப்பினுள் ஒத்துறுப்பாமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருசாதியாயுள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல ஒரு சாதியாயுள்ள பொருள்களை ஒருவழிப்படக்கூறுவது ஒத்துறுப்பாமெனச் சொல்லுவர், உயிர்க்கு உறுதியுக்குமெய்யம்மொழிகளையுடைய புலவர். எ - று.

நேர்தல் - ஒன்றுபடுதல். இவ்வாறுருதல் இந்நூலுறுப்பினுட்காண்க. (1)

படல விலக்கணம்.

கௌ. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

எ - ன், படலவுறுப்பாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவழிப்படாது விராயபொருளொடுபொருந்திப் பலபொருளையுணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழியன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படலவுறுப்பாம். எ - று.

படலவுறுப்பினையுடைய காப்பியங்களுட் பாட்டுடைத்தலைவனது சரிதையேயன்றி மலை கடல் நாடுமுதலிய பலபொருட்டிற்கும்களும் விரவியருதலும் பல பொருளையுணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழியன்றித் தொடர்ந்துவருதலுங்காண்க. (கௌ)

சூத்திரவிலக்கணம்.

கஅ. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ ஞடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

எ - ன், சூத்திரமாமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) சிறியகண்ணடியிற் பெரிய யாக்கைமுதலியவற்றின்சாயை செவ்வாகச்செறிந்து இனிதாக விளங்குகுற்போலச் செவ்வாகச்செறிந்து இனிதாக விளங்கச்சில்வகை யெழுத்துக்களானியன்ற யாப்பிள்கட் பலவகைப்பட்ட.

12 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறித்து இனிதாக விளக்கி அப்பலபொருட்டின் மையும் நுண்மையுஞ்சிந்தித்துவருவன சூத்திரங்களாம். எ - று,

திட்பம் - சூத்திரியின்மையின் அலைவநிற்றல். இவ்வாறுவருதல் இச்சூத் திரத்துள்ளுங்காண்க. (கஅ)

சூ த் தி ர நி லே.

கசு. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவனோப்

பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்ன சூத்திரநிலே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கு நிலைகள் ஆற்றொழுக்குமுதலிய நான்கினையும்போலும். எ - று.

இவ்வாறு நிற்றல் இந்நூலுள் வந்துழிவந்துழிக்காட்டுதல் ; ஆங்காங் குணர்க. (கக)

சூ த் தி ர வ கை.

உ௦. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை

கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) பிண்டமெனவும், தொகையெனவும், வகையெனவும், குறி யெனவும், செய்கையெனவும் இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையாய்வரும் புறனடையெனவுங் கூறுங்கூற்றினையுடையனவாம், மேற் கூறிய சூத்திரங்கள். எ - று.

இவற்றுட் பிண்டமாவன: “பன்னிருபாற்றதவே” (நிள) என்றற்றொடக் கத்துத் தொகைபோலாது, “நன்கியம்புவனெழுத்தே” (நிசு) என்றற்றொடக்கத் துப் பொதுப்படவருவன. தொகையும் வகையும்புறனடையும் வந்துழிவந்துழிக் காட்டுதல்; ஆங்காங்குணர்க.விரி வகையின்பாற்படுதலிற் கூறாயினார். குறியா வன: இவை உயிர், இவை ஒற்று, இவை பெயர், இவை வினை என்றற்றொடக் கத்து அறிதன்மாத்திரையாய்வருவன. குறிபென்பது அறிதலையுணர்த்திய முத னிலைத்தொழிற்பெயர். செய்கையாவன: பதமுன் விசுதியும் பதமுருபும்புண ரும் புணர்ச்சிவிதியறிந்து அந்நனமறிதன்மாத்திரையாய் நிலலாது அவ்வாறு வேண்டுழிப் புணர்த்தலைச்செய்தலும், பெயர்வினைமுதலிய கொள்ளும்முடிபு விதியறிந்து அந்நனமறிதன்மாத்திரையாய்நிலலாது அவ்வாறு வேண்டுழிவேண் டிழி, முடித்தலைச்செய்தலு முதலியன. இப்பிண்டமுதலிய ஆறுபெயரும் அப் பொருளையுணர்த்துஞ் சூத்திரங்கட்கு ஆகுபெயராய் வந்தன. எல்லாச் சூத்திரங்களும் பிண்டம் தொகை வகை புறனடையென்னு நான்கனுள் அடங்குமுன்றோ? அந்நனமாகக் குறியினையும் செய்கையினையும் வேறேதியது, எல்லாநூலுள்ளுஞ் சொல்லப்படுவன அறிவதும்செய்வதமன்றி வேறினமை யிற் பிண்டமாக்கியும் தொகுத்தும் வகுத்தும் புறத்தடைகொடுத்தும் கூறப்படு வனகுறியும்செய்கையுமே பென்பது தோன்றற்கென்க. இந்நனங்கூறவே எல்லாநூலுள்ளும்வரும் எல்லாச்சூத்திரங்களும் குறிச்சூத்திரம் செய்கைச்சூத் திரமென இரண்டாயடங்குமென்பது பெற்றும். இவ்வாறன்றிக் குறியென்

பதற்குப் பெயர்களை யுணர்த்துஞ் சூத்திரமென்றும், செய்கையென்பதற்கு எழுத் துப்புணர்ச்சியையுணர்த்துஞ் சூத்திரமென்றும் பொருள் கூறுவாரமுள்ளர். அங்ஙனங்கூறின், ஏனையிலக்கணங்களைக் கூறுஞ்சூத்திரங்களையும் விதத்துகூற வேண்டும்; அவை இன்மையானும் பெயரும் புணர்ச்சியும் இவ்விலக்கண தூற் கன்றிப்பொதுப்பாயிரமாய் எல்லாநூற்கும் பொருந்தாமையானும் அது பொரு ளென்றென்க. (உ௦)

உரையின் பொதுவிலக்கணம்.

உக. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடை விசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனே
டாசிரிய வசனமென் றீரே முரையே.

எ - ன், மேற் காண்டுகையுரை விருத்தியுரையென்றார், அவற்றை உணர் த்துவான்றொடங்கி, உரையினது பொதுவிலக்கணமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பதினான்குவகையான் உரைக்கப்படும், நூற்குரை. எ-று.

இவற்றுள், விசேடமாவது - சூத்திரத்துட்பொருளன்றி ஆண்டைக்கு வேண்டுவன தத்துரைத்தல்; விரிவாவது-வேற்றுமைமுதலிய தொக்குநின்றன வற்றை விரிக்கவேண்டுமி விரித்துரைத்தல்; அதிகாரமாவது-எடுத்துக்கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின் இச்சூத்திரத்து அதிகரித்தபொருள் இதுவென அவ் வதிகாரத்தோடுபொருந்த உரைக்கவேண்டுமீதரைத்தல்; துணிவாவது - ஐயு மக்கிடாதுழி இதற்கு இதுவேபொருளெனவுரைத்தல்; ஏனைய பொருள் விளங் கிக்கிடந்தன.

இப்பதினான்கும் இவ்வுரையுள் வந்துழிவந்துழிக்காட்டுதும்; ஆங்காங்கு உணர்க. (உக)

காண் டி கையு ரை.

உஉ. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டி மூன்றினும்
அவற்றொடு. வினாவிடை யாக்க லானும்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டுகை.

எ - ன், காண்டுகையுரையாமாறுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய பதினான்கினுட் கருத்தையும் பதப்பொருளும் உதாரணமுமாகிய மூன்றனையுமுரைத்தலானும் அம்மூன்றனோடு வினாவிடை யென்னும் இரண்டனையும்கூட்டியுரைத்தலானும் சூத்திரத்துட்பொருளை விளக் குவன காண்டுகையுரைகளாம். எ - று. (உஉ)

வி ரு த் தி யு ரை.

உங். சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி ¹யமையா யாவையும் விளங்கத்
²தன்னுரை யானும் பிறர்தூ லானும்

(பி - டீ.) ¹ 'அமையாதியாவையும்' ■ 'தானுரையானும் புறநூலானும்'

14 நன்னூல்முழுமும் சங்கநமச்சிவாயருரையும்.

ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
5 மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

எ - ன், விருத்தியுரையாமாறுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) காண்டிகையுரைபோற் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மரத்திரையினில்லாது அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாதபொருள்கள் யாவையும் விளங்கத் தானுரைக்குமுரையானும் ஆசிரியவசனங்களானும் மேற்கூறிய காண்டிகையுறுப்பு ஐந்தனுமும் ஐயந்தீரச் சுருங்காது மெய்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தியுரையாம். எ - று.

சூத்திரத்துட்பொருளன்றியுமென்றமையான், மேற்கூறிய பதினான்குறுப் புற்கொண்டது விருத்தியுரையென்பது பெற்றும். (உரு.)

நூலென்னும் பெயர்க்காரணம்.

(வேண்பா.)

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா - எஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

எ - ன், நூலென்னும்பெயர் வருமாறுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நூல்முடியுமாறு இதுவாதலின், நூலென்றது உவம வாசுபெயராம். எ - று. (உச)

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா - மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநா லுத்தேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அந்நூல்போற் செப்டஞ்செய்தலானும் நூலென்றது உவம வாசுபெயராம். எ - று.

புரத்தினது உரத்தின்வளம் பெருக்கி உள்ளிய தீமைவளமுருக்கியெனக் கூட்டுக. புரம் - உடம்பு; உரம் - நெஞ்சு. பின்பு தீமைவளமென்றமை யான் முன்பு நல்வளமெனத் தந்தகரைக்க; நல்வளம் - அறிவு. தீமைவளம் - அறியாமை. (உரு)

உ. ஆ சி ரி ய ரி ய ல் பு.

நல்லாசிரியர்.

உச. குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி நெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மரட்சியும்

உலகிய லறிவோ டெயர்குண மிளையவும்

5 அமைபவ னாலுரை யாசிரி யன்னே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனது வரலாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வியல்பினையுடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியராவார். எ-று. (1)

உள. தெரிவரும் பெருமையும் திண்மையும் பொறையும்

பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலும்

மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

எ - ன், மேற்கூறிய உவமையை விரித்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) நிலத்தினது மாட்சிமை இதுவாதலின், இஃது உவமையா யிற்று. எ - று. (உள)

உஅ. அளக்க லாகா வளவும் பொருளும்

துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்

வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலெக்கே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மலையினதுமாட்சிமை இதுவாதலின், இஃது உவமையா யிற்று. எ - று. (உஅ)

உக. ஐயந் திரப் பொருளை யுணர்த்தலும்

மெய்ந்நி நிலையு மிகுநிறை கோற்கே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) நிறைகோலினது மாட்சிமை இதுவாதலின், இஃது உவமை யாயிற்று. எ - று. (உக)

ங0. மங்கல மாகி யின்றி யமையா

தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள 1மெல்கிப்

பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மலரினது மாட்சிமை இதுவாதலின், இஃது உவமையா யிற்று. எ - று.

இவ்வுவமைகளினது மாட்சிமைபோலப் பொருளினது மாட்சிமையும் விரித்துக்கொள்க. (ங0)

ஆசிரியரல்லாதவர்.

ஙக. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும்

அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்

கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டுகை

(பி - ம்.) 1 'மல்கி'

16 நன்னூல்முலமும் சங்கநாடும்ச்சிவாயநுரையும்.

முடத்தெந்¹கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையும்

5 உடையோ றிலரா சிரியரா குதலே.

எ - ன், ஆசிரியராகார் இவரென உணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இக்குற்றங்கையுடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகார். எ-று. ( )

14உ. பெய்த முறையன்றிப் பிறழ வுடன்றரும்

செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

எ - ன், மேற்கூறிய உவமையை விரித்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) கழற்பெய்த குடத்தின்குற்றம் இதுவாதலின், இஃது உவமையாயிற்று. (14உ)

14ங. தானே தாக்கொளி னன்றித் தன்பால்

மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மடற்பனையின் குற்றம் இதுவாதலின், இஃது உவமையாயிற்று. எ - று. (14ங)

14ச. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்

கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) பருத்திபெய்த குண்டிகையின்குற்றம் இதுவாதலின், ஈது உவமையாயிற்று. எ - று. (14ச)

14ரு. பல்வகை யுதவி வழிபடி பண்பின்

நல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) முடத்தெங்கினதுகுற்றம் இதுவாதலின், இஃது உவமையாயிற்று. எ - று.

இவ்வுவமைகளின் குற்றம்போலப் பொருளின்குற்றமும் விரித்துரைத்துக் கொள்க. (14ரு)

15. பாடஞ்சோல்லுதலினிலக்கணம்.

15அ. ஈத வியல்பே யியம்புங் காலைக்

காலமு மிடனும் வாஸிதி னோக்கிச்

சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி

உரைக்கப் பரிம்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து

5 விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து

(பி - ம்.) 1 'ஓப்பன்'

கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியன் கற்பிக்குமாறு உணர்த்துதலு
தலிற்று.

(இ-ள்.) கற்பிக்குமாறு இவ்வாறெனச் சொல்லுவர் புலவர். எ-று. (நக)

ச. மா ண ள் க் க ர்.

நள. தன்மக னுசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடிப்போன் வழிபடி வோனே
உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மாணுக்கனது வாலாறு உணர்த்துதலு
தலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வறுவர்க்கும் சொல்லப்படுவது நூல். எ - று. (நள)

மா ண ள் க் க ர் வ கை.

நஅ. அன்ன மாவே மண்ணெடு கிளியே
இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
அன்னர் தலையிடை கடைமா ணுக்கர்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசவும்போல்வார் தலை
மாணுக்கர்; மண்ணும் கிளியும்போல்வார் இடைமாணுக்கர்; இல்லிக்குடமும்
ஆடும் எருமையும் நெய்யரியும்போல்வார் கடைமாணுக்கர். எ - று.

இவ்வவமைத்திறமும் பொருட்டிறமும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. (நஅ)

கற்பிக்கப்படாதோர்.

நக. களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத்தன்
துயில்வோன் மந்தன் ரென்னூற் கஞ்சித்
தடிமா றுளத்தன் றறுகணன் பாவி
ந படிறனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

எ - ன், மாணுக்கராகாரிவரென உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இக்குற்றங்களை யுடையார்க்கு நூலைச்சொல்லார் ஆசிரியர்.
எ - று. (நக)

ந. பாடங்கேட்குமுறை.

ச௦. கோடன் மரபே கூறுங் காலேப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முணியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்

திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்

- 5 பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மாணுக்கன் தூலைக் கற்குமாறுணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ - ள்.) கற்குமாறு இவ்வாறெனச் சொல்லுவர் புலவர். எ - று. (சு0)

ப யி ற் சி.

- சக. நூல்பயி லியல்பே நுவலின் வழக்கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை 1 யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
5 வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொள்ளினே மடநனி யிகக்கும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வாறு தூலைப்பயின்றவர்க்கு அறியாமை மிகுதியும்
போம். எ - று. (சக)

- சஉ. ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருகாற்கேட்ட துணையானேயமையாது இருகாற்கேட்டானு
யின் அந்நூலின்கட் பிழைபாடு மிகுதியுமில்ன். எ - று. (சஉ)

- சங. முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) முக்காற்கேட்பானாயின் ஆசிரியன்கற்பித்த முறையறிந்துரைப்
பன். எ - று. (சங)

- சச. ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொள்ளும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆசிரியன்கற்பித்தனவற்றைத் தன்அறிவின்கண் அமையக்
கற்றானுலும் புலமைத்திறத்திற் காற்கூறல்லது பற்றன். எ - று. (சச)

(பி - ம்.) '1 அமைவுறக்'

சரு. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகாற்
செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) தன்போலியரொடு பயிலும்வகையாற் காற்கூறும் அக்கல்வி
யைத் தன்மாணக்கார்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணர விரித்துரைத்தலான்
அரைக்கூறுமாகக் குற்றமற்ற புலமை நிரம்பும். எ - று. (சரு)

வழிபாடு.

சகா. அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமொ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியப் படர்ச்சி வழிபாடே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வாறொழுகுதல் வழிபாடாம். எ - று. (சுள்)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

சஎ. ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லே
நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

எ-ன், பாயிரம் பொதுச்சிறப்பென மேல் (உ) நிறுத்தமுறையானே “மலர்
தலையுலகின்” என்றற்றொடக்கத்தவாய் எல்லாநூற்கண்ணும் வரும் சிறப்புப்
பாயிரங்களினது பொதுவிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

இதனையும் பொதுப்பாயிரத்துட் கூறினார், பொது ஐந்தனுள் நான்முகத்
தினது இலக்கணமாதலினென்க.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுப்பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்
பாயிரத்தினது இலக்கணமாம். எ - று.

ஆக்கியோன்பெயரே யென்றற்றொடக்கத்தனவற்றுட் சிறப்பென்பது
தோன்றினமையிற் பாயிரமென வாளா கூறினாரென்க. (சஎ)

சஅ. காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அவ்வெட்டினுடே இம்மூன்றினையுங்கூட்டிப் பதினென்றாகக்
கூறுவாருமுளர். எ - று. (சஅ)

20 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

ந ன் ற் பெ ய ர் வ ஐ க.

சக. முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி

பொருள்செய் வித்தோன் நன்மைமுத னிமித்தினும்

இமிகுதி யானுநாற் கெய்தும் பெயரே.

எ - ன், மேற்கூறிய பதினென்றனுள் நூற்பெயர்க்கும் யாப்பிற்கும் சிறப்புவிதியுணர்த்தவேண்டுதலின் அவ்விரண்டனுள் நூற்பெயர்க்குச் சிறப்பு விதியுணர்த்துதுணுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதனூன்முதல் தன்மையீறாகக்கூறிய ஏழும் பிறவுமாகிய காரணங்களானும் இமிகுதியானும் நூற்குப்பெயர்வரும். எ - று.

வரலாறு:— முதனூலாற் பெயர்பெற்றன: 1. ஆரியப்படலம், பாரதமுதலாயின; கருத்தோற் பெயர்பெற்றன: அகத்தியம், தொல்காப்பிய முதலாயின; அளவினாற்பெயர்பெற்றன: பன்னிருபடலம், நாலடிநானூறுமுதலாயின; மிகுதியாற்பெயர்பெற்றன: களவியல்முதலாயின; பொருளாற்பெயர்பெற்றன: அகப் பொருள்முதலாயின; செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றன: சாதவாகனமுதலாயின; தன்மையாற் பெயர்பெற்றன: சிந்தாமணி, நன்னூல்முதலாயின; இமிகுதியாற் பெயர்பெற்றன: நிகண்டு, கலைக்கோட்டித் தண்டிமுதலாயின; பிறவுமன்ன. (சக)

ந ல் ய ா ப் பு.

நு. தொகுத்தல் விரித்த றெகைவிரி மொழிபெயர்ப்

பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

எ - ன், யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதியுணர்த்துதுணுதலிற்று.

(இ - ள்.) நூல்யாப்பு இந்நான்குகூற்றதாமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

வெண்பாமுதலிய யாப்பினோடு இவற்றிற்கு வேற்றுமைதோன்ற நூல்யாப் பென்றார். (நு)

சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியோர்.

நுக. தன்னு சிரியன் தன்னொடு கற்றோன்

தன்மா ணுக்கன் மகுமுரை காரனென்

றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

எ - ன், இவ்வினக்கணங்கையுடைய சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதற்குரியார் இவரென உணர்த்துதுணுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவன்கூறியதற்கு இந்நால்வருளொருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதல்முறைமை. எ - று. (நுக)

சிறப்புப்பாயிரம் பிறாற்செய்யப்படுதற்குக்காரணம்.

நுஉ. தோன்ற தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்

தான்றற் புகழ்த மகுதி யன்றே.

(பி - ம்.) 1 'ஆசியப்'

எ - ன், சிறப்புப்பாயிரம் பிற்கூறுதற்குக் காரணமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) தோன்றாத நுட்பங்களெல்லாந்தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்தநூலைச் செய்துமுடித்தானாயினும் தன்னைத்தான்புகழ்தல் தகுதியன்றா மாதலின், நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிற்கூறவேண்டி. எ - று. (ருஉ)

ருங். மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தாக்கினும்
தன்னுடை யாற்ற வுணரா ரிடையினும்
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்
5 தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோர்க்கே.

எ - ன். தற்புகழ்ச்சியும் ஒரோவழிக் குற்றமன்றென்பது உணர்த்துது தலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விடங்களாயின், தன்னைப்புகழ்தலும் தகுதியாம் புல வோர்க்கு. எ - று.

புகழ்தலுமென்ற உம்மையான் இவ்விடங்களினும் தன்னைப்புகழாமையே தகுதியென்பது பெற்றும். (ருங்)

பாயிரம் நாலுக்கு இன்றியமையாததென்பது.

ருச. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

எ - ன், இருவகைப்பாயிரங்களும் நூற்கு இன்றியமையாதனவென்பது உணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தநூலாயினும் பாயிரமில்லா தது நூலன்று. எ - று. (ருச)

(வேண்பா.)

ருரு. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல் - நாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

எ - ன், மேற்பாயிரமில்லது பனுவலன்றென்றார், அஃது அன்றாதற்குக் காரணமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்கும் சித்திரமுதலிய மூன்றும்போலக் கருதி அழகிதாகியபொருளையுணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பா யிரங்கையுமுரைத்த எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூலுக்கும் முன்னர்ப்பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும், ஆதலிற் பாயிரமில்லது பனுவலன்றும். எ - று. (ருரு)

போதுப்பாயிர முற்றிற்று.

முதலாவது

எழுத் த திகாரம்.

க.—எழுத்தியல்.

கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும்.

ருசு. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் ரெழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே.

எ - ன், கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) பூக்கள்மலிந்த அசோகமரத்தினது அலங்கரிக்கு நிழலின்கண்
எழுந்தருளியிருந்த நான்குதிருமுகங்களைபுடைய கடவுளைவணங்கி நன்றாகச்
சொல்லுவன், எழுத்திலக்கணத்தை. எ - று.

எல்லாநூலும் மங்கலமொழி முதல்வகுத்துக் கூறவேண்டுதலிற் பூமலி
யென்றும், எல்லாச்சமயத்தோராலும் வணங்கப்படும் படைப்புமுதலிய ஐந்
தொழிற்குமுரிய எல்லாக்கடவுளாகியும்நின்றொருவனையென்பார் அருகனை
நான்முகனென்றுங்கூறினார். இவ்வாறு வள்ளுவநாயனாரும் *‘‘மலர்மிசை யேகி
னான் மாணடி சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடுவாழ் வார்’’ என வரையாது கூறுதல்
காண்க. எழுத்தென்பது ஆகுபெயர்; ஏகாரம் ஈற்றசை. எல்லாம்எல்ல
கடவுளை வணங்கலான் இனிதுமுடியுமென்பதுகருதி நன்கியம்புவனென்று
புகுந்தமையின் இது துதலிப்புகுதலெனும் உத்தி. (க)

எழுத்திலக்கணவகை.

ருள. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்று
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

எ - ன், அவ்வெழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்பது உணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ - ள்.) இப்பன்னிருபகுதியினைபுமுடைத்து, அவ்வெழுத்திலக்கணம்.
எ - று.

என்றவென்பது எண்ணிடைச்சொல். இச்சூத்திரம் தொகுத்துச் சுட்ட
லென்னும் உத்தி. மேல்வருவன வெல்லாம் வகுத்துக்காட்டல். (உ)

க. எழுத்தின் எண்.

ருஅ. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

எ - ன், ‘‘பன்னிருபாற்றதுவே’’ (ருள)என்றவற்றுள், எழுத்தினது அகத்
திலக்கணமாகிய பத்தையும் ஓரியலாகவும் அதன்புறத்திலக்கணமாகிய பதம்

புணர்பென்னுமிரண்டனுள் அவ்வெழுத்தானாகும் பதத்தை ஓரியலாகவும், அப் பதம்புணரும் புணர்ப்பை மூன்றியலாகவும் ஒத்தமுறைவைப்பென்னும் உத்தியான் வைக்கப்புகுந்து முதற்கண்வைத்த எழுத்தியலில் எழுத்தினது எண்ணினை நிறுத்தமுறையான் உணர்த்துவான்றொடங்கி எழுத்து இன்னதென்பதூஉம் அதன் வகையும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மொழிக்குமுதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாய் வருமொலியாவது எழுத்து; அது முதலெழுத்தென்றும் சார்பெழுத்தென்றும் இருவகையினை உடைத்து. எ - று.

எனவே மொழிக்குமுதற்காரணம் எழுத்தானுற்போல எழுத்துக்குமுதற்காரணம் அணுத்திரளென்பதுபெற்றும். ஆமென்னும்பெயரெச்சம் ஒலியென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. முற்கு வீணைமுதலியவற்றிற்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின்காரியமாய் வருமொலி எழுத்தாகாமையின், மொழிமுதற்காரணமாய் ஒலியென்றார். சிதலதுநீர்வாய்ச் சிறுதுக ளார்ப்பெரும் புற்றுருவமைந்த பெற்றிய தென்ன ஐம்புலப் பேருரு வைத்துமைந் தணுவா லிம்பரிற் சமைவ தியாவரு மறிதலின், அநாதிகாரணமாகிய மாயையினை ஈண்டிக்கூறுது ஆதிகாரணமாகிய செவிப்புலன மணுத்திரளை எழுத்திற்கு முதற்காரணமென்றார். இவ்வாசிரியர்க்கு மாயை உடன்பாடன்று; அணுத்திரளொன்றுமேதுணி வெவின், பிற்தொடுபடான்றன்மதங்கொளலென்னும் மதம்படக்கூறினாரென்றணர்க. ஈண்டு அணுவென்றது ஒலியினது நுட்பத்தை. (ங)

முதலெழுத்து.

ருக. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

எ - ன், முதலெழுத்தின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரும் உடம்புமாகு முப்பதெழுத்தும் முதலெழுத்தாம். (ச)

சார்பெழுத்து.

சு௦. உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பங்கிய இஉ ஐஒள மங்கான்
தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

எ - ன், சார்பெழுத்தின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பத்தும் சார்பெழுத்தாம். எ - று.

அங்குதல் - சுருங்குதல். தனிநிலை - ஆய்தம். உயிர்களோடும் மெய்களோடும்கூடியும் கூடாதும் அலிபோலத் தனிநிற்றலின் தனிநிலையெனப்படும். உயிர்மெய் உயிருமெய்யும் கூடிப்பிறத்தலானும், ஆய்தம் உயிர்போல, *‘அற்ற ளாவநிற் துண்க லுத்துடம்பு, பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு’ என அலகுபெற்றும், மெய்போல *‘தோன்றிற் புகழொடு தோன்றக் கலந்திலார், தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று’ என அலகுபெறுதும் ஒருபுடையொத்து அவற்றின் இடையே சார்புதவருதலானும், ஏனைய தத்தம் முதலெழுத்தின் திரிபுவிகாரத்தாற்பிறத்தலானும் சார்பெழுத்தாயினவெனக் கொள்க. (ரு)

■ திருக்குறள், சுசுந, உருசு.

சார் பெழுத்தின் விரி.

சூக. உயிர்மெய் யிரட்டுதூற் றெட்டிய ராய்தம்
எட்டியி ரளபெழு மூன்றெற் றளபெடை
ஆறே முக்கு மிம்முப் பாளேழ்
உகர மாறா றைகான் மூன்றே

5 ஒளகா னென்றே மஃகான் மூன்றே
ஆய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழி முந்தூற் றெழுபா னென்ப.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) உயிர்மெய் இருதூற்றுப்பதினாறு; குறுகாத ஆய்தம் எட்டு; உயிரளபெடை இருபத்தொன்று; ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு; குற்றிய லிகரம் முப்பத்தேழு; குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறு; ஐகார்க்குறுக்கம் மூன்று; ஒளகார்க்குறுக்கம் ஒன்று; மகார்க்குறுக்கம் மூன்று; ஆய்தக்குறுக்கம் இரண் டிடனே சார்பெழுத்தினது மிகுந்தவிரி முந்தூற்றறுபத்தொன்பதாமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இவை இத்தணையவாதல் பிறப்பதிகாரத்தினுட்காண்க. இவ்வாறு உயிர்மெய் யொழிந்தனவற்றையும்விரித்தல் தொன்னெறியென்பார், என்பவென்றார். (சு)

பெயர்களின்பொதுவிலக்கணம்.

சூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே எழுத்தின்பெயராமாறு உணர்த்துவான் றோட்கிப் பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துத் துதுவற்று.

(இ - ள்.) இடுகுறிப்பெயரும் காரணப்பெயருமாகிய இரண்டும் பல பொருட்குப் பொதுப்பெயராகியும் ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வரு வனவாம். எ - று.

ஒருபொருளைக்குறித்தற்குக் கடவுளானும் அறிவுடையோரானும் இட்ட குறியாகியபெயர் இடுகுறிப்பெயர்; காரணத்தான்வரும்பெயர் காரணப்பெயர்.

(உதாரணம்.) மரமென்பது இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். பனியென்பது இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர். அணியென்பது காரணப்பொதுப்பெயர். முடியென் பது காரணச்சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டிறமொழிதலென்னுமுத்தியான் இச்சுத்திரத்திற்கு இடுகுறி யென்றும் காரணமென்றுஞ்சொல்லப்படும் இலக்கணங்கையுடைய பெயர்கள் இடுகுறி காரணமென்னும் இரண்டற்கும் பொதுவாயும் இடுகுறிக்கேசிறப்பாயும் காரணத்திற்கே சிறப்பாயும் வருவனவாமென்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

(உ - ம்.) மரமென்பது இடுகுறிப்பெயர். பரமனென்றது காரணப்பெ யர். முக்கணன், அந்தணன், மறவன், முள்ளி, கறங்கு, மொழி, சொல்லென் பன காரணவிடுகுறிப்பெயர். இவை காரணவிடுகுறியாயதென்னையெனின், இவற்றுள் முக்கணனென்னும்பெயர் ஆனைமுக்ககடவுள் முதலியோர்க்கும் மூன்று கண்ணுளவாதலிற் காரணங்கருதியவழி மூன்று கண்ணினையுடையோர்

பலர்க்கும் சேறலானும் காரணங்களுதாவழி இடுகுறிமாத்திரையேயாய்ப் பரம னுக்கே சேறலானும் காரணவிடுகுறியாயிற்று. ஏனப்பெயர்கட்கும் இவ்வா றே காண்க. இவ்வாறே வடநூலார் இடுகுறியை ரூபயென்றும் காரணத்தை யோகமென்றும் காரணவிடுகுறியை யோகரூபியென்றும் வழங்குப. இவ் விலக்கணத்தான் எழுத்தினதுபெயரும் பிறபெயரும் வருமாறுகாண்க. (எ)

உ. எழுத்தின் பெயர்.

சூந. அம்முத லீரா ரூவி கம்முதன்

மெய்ப்பு வாறென விளம்பினர் புலவர்.

எ - ன், ஒருசாரெழுத்தினது பெயராமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகரமுதல் ஓளகாரவீரகக்கிடந்த பன்னிரண்டினையும் ஆவி யென்றும் ககரமுதலாகக்கிடந்த பதினெட்டினையும் மெய்யென்றும் நூல்களாற் சொன்னார் அறிவுடையோர். எ - று.

கடவுளால் ஆவி மெய்யென்றமைத்த பெயர்க்காரணம் உயிர்களான்முற்று முணர்த்தகு அருமையும் கடவுணாலுணர்ந்தோர்வழிச் செல்லும் தமது பெரு மையுந்தோன்ற விளம்பினர்புலவரென்றார். ஆவியுமெய்யும்போலவின் இவ்விரு வகையெழுத்திற்கும் ஆவிமெய்யென உவமவாகுபெயராய்க் காரணப்பொதுப் பெயராயின. ஏனையவும் இவ்வாறேகாண்க. (அ)

கு றி ல்.

சூச. அவற்றுள், அஇ உள ஒக்குறி லைந்தே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆவிமெய்யென்றவற்றுள் இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்தாம். எ - று. (க)

நெ டி ல்.

சூநி. ஆர் ஊர் ஐஒ ஒளநெடில்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வேழும் டெட்டெழுத்தாம். எ - று. (க0)

சுட்டெழுத்துக்கள்.

சூசு. அஇ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இம்மூன்றெழுத்தும் மொழிக்குப் புறத்தும் அகத்தும் முதற் கண் தனித்துச் சுட்டுப்பொருளுணர்த்தவரிற் சுட்டெழுத்தாம். எ - று.

முதலெனப் பொதுப்படக்கூறினமையிற் புறத்தும் அகத்துமென்பது பெற்றும்.

(உ - ம்.) அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன் எ-ம், அவன், இவன், உவன் எ-ம் வரும்.

அவனென்பதன்கண் அகரம், அறமென்பதன்கண் அகரம்போலப் பின் எழுத்துக்களோடு தொடர்ந்துநின்று ஒருபொருளையுணர்த்தாது மலையென

26 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

பதன்கட் பகுதிபோல வேறுபின்று சுட்டுப்பொருளுணர்த்தலின் அகத்துவரு
மிதனையும் தனிவரினென்றார். இவ்வுரை வினாவிற்குங்கொள்க. (கக)

வினாவெழுத்துக்கள்.

சுஎ. எயா முதலு மாவோ வீற்றும்

ஏயிரு வழியும் வினாவா கும்மே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) புறத்தும் அகத்தும் மொழிமுதற்கண் எகரமும் யாவும், ஈற்
நின்கண் ஆகாரமும் ஓகாரமும், இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமும் தனித்து
வினாப்பொருளுணர்த்தவரின் வினாவெழுத்தாம். எ - று.

மேல் தனிவரினென்றதனை ஈண்டும் கூட்டுக. இவை புறத்தும் அகத்தும்
வருதல் ஏற்ற பெற்றிகொள்க.

ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தலென்னும் உத்தியான், யாவினாவை
யும் உடன்கூறினார்.

(உ - ம்.) எக்கொற்றன் எ-ம், எவன், யாவன் எ-ம் முதற்கண்வந்தன.
கொற்றனா, கொற்றனாவென ஈற்றின்கண்வந்தன. எவன், கொற்றனே என
ஈரிடத்தும் வந்தன. ஏனைப் பெயர்வினைகளோடும் ஏற்றபெற்றி ஒட்டிக்
கொள்க. (கஉ)

வ ல் லி ன ம்.

சுஅ. வல்லினங் கசுடத பறவென வாரே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வாறும் வல்லினமாம். எ - று. (கக)

மெ ல் லி ன ம்.

சுசு. மெல்லினம் நகுணந மனவென வாரே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வாறும் மெல்லினமாம். எ - று. (கச)

இ டை யி ன ம்.

எஃ. இடையினம் யரல வழளவென வாரே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வாறும் இடையினமாம். எ - று. (கரு)

இ ன வெ மு த் து.

எக. ஐஐள இஉச் செறிய முதலெழுத்

திவ்விரண் டோரின மாய்வரன் முறையே.

எ - ன், இனமடைத்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இனமில்லாத ஐகார ஓகாரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கு
இனமாகிய இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனமாகப்பொருந்த முதலெழுத்துத்

கள் இவ்விரண்டு ஓரினமாய்வருதல் முறையாதலால் அவை இனவெழுத் தென்றும் பெயர்பெறும். எ - று. (கௌ)

இனமென்றதற்குக்காரணம்.

எஉ. தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி.

வானவொன் ருதியோர் புடையொப் பினமே.

எ - ன், மேல் இனமென்றதற்குக் காரணமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) தானமுதலியவாய் இவற்றுள் ஒன்றுமுதலாக ஒருபுடை யொத்தலால் இனமாம். எ - று.

தானம்-உரமுதலியன; முயற்சி-இதழ்முயற்சி முதலியன; அளவு-மாத்திரை; பொருள் - பாலன்விருத்தனைபோலக் குறிவினது விகாரமே நெடிலாதலின் இரண்டற்கும் பொருளொன்றென்று முதலாலால் நியமிக்கப்பட்டபொருள்; வடிவு-ஒலிவடிவு, வரிவடிவு. இவற்றுள் ஒன்றும் பலவுமொத்து இனமாய் வருதல் கண்டுகொள்க. சார்பெழுத்திற்குப் பெயர் கூறாதொழிந்தார். ஆய்தம் தனிநிலையாதலானும் ஏனைச் சார்பெழுத்திற்குச் சுட்டுவினாவென்று விதந்தோதினவையொழிந்த முதலெழுத்தின்பெயரே பெயராயடங்குதலானுமென்க.

இக்குத்திரம் ஏதுவின்முடித்தலென்னும் உத்தி. (கௌ)

ங. எழுத்தின் முறை.

எங. சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்

நடத்த ருனே முறையா கும்மே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே முறையாமாறு உணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) சிறப்பினும் இனத்தினும் பொருத்தி இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதரானே எழுத்தினது முறையாம். எ - று.

குறிவினதுவிகாரமே நெடிலாதலாற் குறில் முன்னிற்றலிற் சிறப்பினென்றும், நெடில் இனமாய்ப் பின்னிற்றலின் இனத்தினென்றும், நாதமாத்திரையாய் எல்லாஎழுத்திற்கும் காரணமாய் முன்னிற்றலின் அம்முதலென்றும், எல்லாவெழுத்திற்கும் வைத்த முறைக்காரணம் உயிர்களான் முற்றுமுணர்தலாகாமையின் நடத்தரானெயன்றும் கூறினார். (கௌ)

ச. எழுத்தின் பிறப்பு.

எச. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி தூர்ப்ப

எழுமணுத் திரளுந் கண்ட முச்சி

மூக்குந் நிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்

வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பிறப்பாமாறு உணர்த்துவான்றொடங்கி அதன் பொதுவிதி உணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒலியெழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களில் ஒருவாற்றானும் குதவின்றி நிறைந்த உயிரினதுமுயற்சியால் உண்ணின்ற

28 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

வளியெழுப்ப எழும் செலிப்புலனும் அணுக்கள் உரமுதலிய நான்கிடத்தையும் பொருந்தி இதழ்முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்வேறுஎழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின்பிறப்பாம். எ - று. (சுசு)

முதலெழுத்துக்களின் இடப்பிறப்பு.

எரு. அவ்வழி,

ஆவி யிடைமை யிடமிட ருகும்

மேவு மென்மைமுகுக் குரம்பெறும் வன்மை.

எ - ன், முதலெழுத்துக்கட்கு இடம்வகுத்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறியநெறியாற் பிறக்குங்கால், ஆவி இடையினமென்னும் இருவகை யெழுத்தினது இடம் மிடராகும்; மெல்லினம் முக்கைஇடமாகப் பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடமாகப்பெறும். எ - று. (உ௦)

முதலெழுத்துக்களின் முயற்சிப்பிறப்பு.

எசு. அவற்றுள்,

முயற்சியுள் அ-ஆ வங்காப் புடைய.

எ - ன், முதலெழுத்துட் சிலவற்றிற்கு முயற்சிவகையாற் பிறப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் இடம்வகுக்கப்பட்ட முதலெழுத்துக்களுள், அகர ஆகாரங்கள் நால்வகைமுயற்சியுள் அண்ணத்தின்தொழிலாகிய அங்காத்தலை புடையவாய்ப் பிறக்கும். எ - று. (உ௧)

எஎ. இஃ எஃ ஐஅங் காப்போ

டண்பன் முதனா விளிம்புற வருமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே அண்பல்லை அடிநா விளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும். எ - று. (உ௨)

எஅ. உஊ ஒஓ ஒளனிதழ் குவிவே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கு ஂதுவாயமுயற்சி இதழ் குவிவாம். எ - று. (உ௩)

எசு. கஙவுஞ் சளுவும் டணவு முதலிடை

துணிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) கங்வும் கங்வும் முதனா முதலண்ணத்தையும், சங்வும் சங்வும் இடைநாஇடையண்ணத்தையும், டங்வும் டங்வும் துணிநா துணியண்ணத்தையும் பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும். எ - று. (உ௪)

அ௦. அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அண்பல்லடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வம்நவ்வம் பிறக்கும். எ - று. (௨௫)

அக. மீகே ழிதழுறப் பம்மப் பிறக்கும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மேலிதழும் கீழிதழும் பொருந்தப் பவ்வம் மவ்வம் பிறக்கும். எ - று. (௨௬)

அ௨. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அடிநா அடியண்ணத்தைப்பொருந்த யகரம் பிறக்கும். எ - று. (௨௭)

அ௩. அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அண்ணத்தை நுனிநாத் தடவ ரவ்வம் ழவ்வம் பிறக்கும். எ - று. (௨௮)

அ௪. அண்பன் முதலு மண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டும் பிறக்கும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அண்பன்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற ளகாரமாகியும், அண்ணத்தை நாவிளிம்புவீங்கிவருட ளகாரமாகியும் இவ்விரண்டெழுத்தும்பிறக்கும். எ - று. (௨௯)

அ௫. மேற்பல் விதழுற மேவிடும் வவ்வே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மேற்பல் கீழிதழைப்பொருந்த வகாரம் பிறக்கும். எ - று. (௩௦)
அ௬. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் றவ்வம் னவ்வம் பிறக்கும். எ - று. (௩௧)

சார்பெழுத்தின் இடமும் முயற்சியும்.

அ௭. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி

சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

எ - ன், சார்பெழுத்துக்கட்கு இடமுயற்சிகையாற் பிறப்புணர்த்துக் னுதலிற்று.

30 நன்னூல்முலமும் சங்கநமச்சிவாயநுரையும்.

(இ - ள்.) ஆய்தம்பிறத்தற்கு இடம் தலை ; முயற்சி அங்காத்தலாம் ; ஒழிந்த சார்பெழுத்துக்களும் இடமுயற்சிகள் தம் முதலெழுத்துக்களோடு ஒப்பனவாய்ப் பிறக்கும். எ - று.

சார்பின்சார்பாகிய ஆய்தக்குறுக்கமும் அதன் முதல்போலப்பிறக்குமென்பார் எதிரதுதழீஇ ஏனவுமென்றார். (நஉ)

பிறப்பின்புறனை.

அ.அ. எடுத்தல் படுத்தி னலித லுழப்பிற்
நிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

எ - ன், மேற்கூறிய பிறப்பிற்கு ஒருபுறனடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலவெழுத்திற்கும் பிறப்புஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டனவேனும் எடுத்தல் படுத்தல் கலிதலென்கும் எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கட் சிறிது உளவாம். எ - று.

உயிர்மெய்.

அ.கூ. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்

1 ஏனை யுயிரோ டிருவு திரிந்தும்

உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடு மொற்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

எ - ன், மேற் பிறப்புணர்த்திய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறும் ஒருபிறப்பாதலிற் பிறப்பதிகாரத்துள் அடக்கியுணர்த்துவான்றொடங்கி அவற்றள் உயிர்மெய் வருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய் புள்ளியைவிட்டு அகரத்தோடு கூடியவழி விட்டஉருவே உருவாகியும் ஒழிந்தஉயிர்களோடு கூடியவழி உருவேறுபட்டும் தன்மாத்திரை தோன்றாது உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய் அதன்வரிவடிவினது விகாரவடிவேவடியாய் உயிர்வடிவை ஒழித்து மெய்யுயிரென்னும் பெயராகிய இரண்டிடத்தம்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகிவரும், உயிர்மெய்யெழுத்து. எ - று.

ஒழித்தென்றும் ஒற்றுமுன்னையென்றும் வந்த சினைவினை இருவயிற்பெயரொடும் வருமென்னும் முதல்வினையொடு முடிந்தன. பூதிமுதலியவற்றிற்கீட்டிய வரிவடிவும் ஒலிவடிவுபோலப் பயன்றருமொற்றுமைகுறித்து ஈண்டு அவ்விருதினும் விரலிக்கூறினார். இவ்வினக்கணத்தான் ஒவ்வொருமெய்யிற் பன்னிருயிருங்கூடப் பன்னிரு பதினெட்டிருதூற்றொருபத்தாராய்வருமாறு வழங்கும் வரிவடிவுள்ளும் ஒலிவடிவுள்ளுங்காண்க. (நசு)

முற்றுய்தம்.

கூ0. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

எ - ன், முற்றுய்தம் வருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(பி - ம்.) 1 'ஏனவுயிரோடு'

(இ - ள்.) புள்ளிவடிவின் தர்ய ஆய்தம் சூத்ரமூத்தின் முன்னதாய் உயிரோடுகூடிய வல்லெழுத்தாறன்மேலதாய் வரும். எ - று.

உயிர்வருக்கத்து இறுதிக்கட்டந்த ஆய்தவடிவைப் பிற்காலத்து வேறுபட வரைந்து வழங்குவராதலின், தொல்லைவடிவுதோன்ற ஆய்தப்புள்ளியென்றார்.

(உ - ம்.) எஃகு, கஃசு, இருபஃது, அஃகடிய, அஃகான், வஃகான் எ - ம், தனிக்குறிலென்று வரைந்தோதாமையின், “விலஃஃகி வீங்கிரு ளோட்டு மே மாத, ரிலஃஃகு முத்தி னினம்” எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

இச்சூத்திரம் மேற்கோளாதலால் தானெடுத்துமொழிதலென்னுமுத்தி, வல்லினவகையான் இயல்பாகவந்த ஆய்தம் ஆறனோடு புணர்ச்சிவிகாரத்தான் வருமாய்தமும் செய்யுள்விகாரத்தான் வருமாய்தமுகூடி எட்டாய்வருமாறு காண்க. (நடு)

உயிரளபெடை.

கூக. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலெடுமல்

அளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

எ - ன், உயிரளபெடைவருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுட்கண் இசை குன்றின் மொழிமுதலினும் இடையினும் கடையினுநின்ற நெட்டெழுத்தேழும் அவ்விசைநிறைக்கத் தம்மாத்திரையின் மிக் கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கு இனமாகிய சூத்ரமூத்துக்கள் வரிவடிவின்கண் அறிகுறியாய்வரும். எ - று.

(உ - ம்.) “ஆஅ அளிய வலவன்மன் பார்ப்பினே, டஇ நிரையுக்கொண் டரணைப் பள்ளியுட், டேத் திரையலைப்பத் தஞ்சா திறைவன்றோன், மேஏவலைப் பட்ட நம்போ னறுதுதால், ஒஹ வழக்குந் துயர்” எ - ம், * “உறார்க்குறு றோ யுரைப்பர்ய் கடலைச், செறாஅய் 1வாழியவென்னெஞ்சு” எ - ம், † “அனிச் சப்புக் கால்களையாள் பெய்தார் னுசுப்பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை” எ - ம் வரும். “செறாஅய்வாழி” என்புழி நான்குமாத்திரையாயும் ஏனையமூன்றுமாத்திரையா யும் அலகுபெற்றுச் செய்யுளிரைநிறைத்து மூவிடத்தும் வந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. இனி இசைகெடினென்று பொதுப்படக்கூறினமையான், ‡ “கெடுப் பதுஉந் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே, யெடுப்பதுஉ மெல்லா மழை” எனக் குறில்நெடிலாய் அளபெழுந்து அலகுபெற்றும் பெறாதும் இன்னிசை நிறைப்பவருவனவும், § “உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார், வரனசைஇ யின்னு முளேன்” என அளபெழுந்து அலகுபெற்றும் பெறாதும் சொல்லிசை நிறைப்பவருவனவும், || “வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார், வீழப் படாஅ ரெனின்” என்பதனுட் கெழீஇயிலரென அளபெழுந்து அலகுபெறாது சொல் லிசைநிறைப்ப வருவனவுக்கொள்க. எழுத்துப் பலவாயின் ஒலிவேற்றுமையா னன்றே? அங்ஙனமாக, நெடிலது விகாரமாய் ஒரொவியாய்ப்பிடிக்கும் அளபெ டையை இரண்டெழுத்துக்கூடி மூன்றுமாத்திரையாயிற்றெனக்கொள்ளின், இரண்டெழுத்தொலி அங்ஙனம் இன்மையானும் அளபெடையென்னும்பெயர் ஒலாமையானும் அவ்வாறுகொள்ளாது அறிகுறியேயென்று கோடற்குக் குறியே

* திருக்குறள், கஉ௦௦.

† “ ” கககடு.

‡ “ ” கடு.

§ திருக்குறள், கஉ௬௩.

|| “ ” கககசு.

(பி - ம்.) 1 ‘வாழியநெஞ்சு’

32 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

யென்றார். இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் நோல்காப்பியரும், * “குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு, நெட்டெழுத்து” என்றும் ‘அவற்றின்பின் அறி குறியாய்வரும் ஒத்தகுற்றெழுத்து’ என்றும் 1 கூறினான்மே? குறியேயென் மது, இவ்விரண்டு மேற்கோளில் ஒன்று துணிதலான் ஒருதலைதுணிதலென்னு முத்தியும் அம்மதமும்பட வந்ததென்க.

இதனுள், இடவகையான் உயிரளபெடை எழுமுன்றாய் வருமாறு காண்க. (நக)

ஒற்றளபெடை.

கூஉ. நகுண நமன வயலள வாய்தம்

அளபாங் குறிலிணை குறிந்கீழிடைகடை

மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

எ - ன், ஒற்றளபெடை வருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுட்கண் இசைகுன்றின், குறிலிணைக்கீழும் குறிந்கீழ் மாய் மொழியிடையினும் ஈற்றினுநின்ற இப்பத்தொற்றும் ஆய்தமும் அவ்வோ சையைநிறைக்கத் தம்மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; இவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துக்களே வரிவடிவின்கண் வேறு அறி குறியாய்வரும். எ - று.

† “ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குறித்தே” என்பதனை மேல் இசைக்கெழுநென்றதனை இவ்வளபெடைக்கும் வருவித்துக்கொள்க. மாத்திரை நிறைத்தற்கன்றி அறிகுறி மாத்திரையாய் வருமென்று கோடற்கு வேறே யென்றார்.

(உ - ம்.) “இலங்கு வெண்பிறைகு டசனடி யார்க்குக், கலங்கு 2 நெஞ்சுமிலை காண்” எ - ம், “எங்க் கிறைவனுள நென்பாய் மனனேயர், நெங்க் கெனத்திரிவா ரின்” எ - ம், “கலங்க்கொண்ட கலின்மார்பர்”, “மடங்க் கவந்த மனனே களத்து, விடங்க் கலத்தானே வேண்டு” எ - ம், “அங்க் கனிந்த வருளிடத்தார்க் கள்புசெய்து, நங்க் களங்கறுப்பா நாம்” எ - ம், நகரம் குறி லிணைக்கீழும் குறிந்கீழும் மொழிக்கிடையினும் கடையினும் முறையே அளபெ முந்தது. “கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூரெயிறு, பொன்ன் பொறிசணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ, மின்ன் னுழைமருங்கு மேதகு சாயலா, ளென்ன் பிறமக ளா மாறு” என ணகாரமும் னகாரமும் குறிந்கீழ் மொழியீற்றின் அளபெழுந் தன. “எஃஃ கிலங்கிய கைபரா யின்னுயிர், வெஃஃ குவார்க்கில்லை வீடு” என ஆய்தம் குறிந்கீழ் மொழிக்கிடையின் அளபெழுந்தது. பிறவுமன்ன. ஆய்தம் ஒற்றேழும் ஒருபுடையொத்துவருதலின் ஈண்டுத் தந்துரைத்தார். நக ரம் விதியீறாய் வருதலின் அதனை விலக்காது, ஆய்தம் ஒருமொழிக்கண்ணும் தொ டர்மொழிக்கண்ணும் விதித்த முதலெழுத்துக்கள் இருமருங்கு நின்றெழுப்ப இருசிறசெழுப்ப எழுமுடலதபோல் இடையெழுந்து ஒலிப்பதன்றி ஒருவாற்

* “குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு, நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே” நோல். மொழி. கு. அ.

† நன். கு. நகுஅ.

(பி - ம்.) 1 ‘கூறினாஅன்றேற்குறியே’

2 ‘நெஞ்சுமிலைகாண்’

றணும் ஈறாய்வரும் தன்மையதன்றாகலின், அஃகடிய முதலியவற்றின்கண் திரிந்தஆய்தம் அஃகான்முதலியவற்றின்கட்டோன்றிய ஆய்தம்போலத் தொடர்மொழிக்கண் இடைநிலையாய்தன்றி விதியிறன்றென்று அகணுண்மை துணிந்து அதனை இறக்கிக்கண் விலக்கி ஒன்றளபெடை நார்பத்திரண்டென்று மேலுரைத்தவாறு இங்ஙனம் வருதல்காண்க. (ந.எ)

குற்றியலிகரம்.

கூங. யகரம் வரக்குற எத்க்கிரி யிகரமும்

அசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய.

எ - ன், குற்றியலிகரம் வருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) யகரம் வருமொழிக்கு முதலாகிவர நிலைமொழிக்கு ஈறாகி நின்ற குற்றியலுகரத்திரிந்த இகரமும் மியாவென்னும் அசைச்சொல்லின்கண் இகரமும் குற்றியலிகரங்களாம். எ - று.

எனவே இங்ஙனம் வருமாயின் இவ்வெழுத்தின்றொடர்பார் குறுகுமென்பதுபெற்றும்.

(உ - ம்.) நாகியாது, எஃகியாது, வாகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது, அஃகியாது எ - ம், கேண்மியா, சென்மியா எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

பொதுப்படக்கூறிய குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாவும் அசைச்சொல் மியாவிலாவும் குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாய் வருமாறு காண்க. (ந.அ)

குற்றியலுகரம்.

கூசு. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை

தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்

அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே.

எ - ன், குற்றியலுகரம் வருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிநெடிலுடனே ஆய்தமும் உயிரும் வல்லொற்றும் மெல்லொற்றும் இடையொற்றுமாகிய எல்லாவெழுத்தினுள்ளும் யாதானுமொன்று தொடரப்பட்ட மொழியிறுதிக்கண் வல்லொற்றுக்களை ஊர்த்துவந்த உகரம் தன் மாத்திரையிற்குறுகும்; அது தன்மாத்திரையிற் குறுகசற்கும் மொழி நிரம்புதற்குக்காரணம் இவ்வோரெழுத்துத் தொடர்தன்மாத்திரையின் அமை யாது பிறவெழுத்துக்களுள் ஒன்றும் பலவும் மேலே தொடரவுமபெறும். எ - று.

நெடிலே ஒரீக்கொடுக்குப்பிரித்தார், தனிநெடிலாதலின்; உயிரென்றது, குற்றியிர் நெட்டுயிரெண்மையுள். தொடரென்னும் வினைச் சொகை வன்மையு ருகரமென்னுஞ் செயப்படுபொ ாளொடுமொத்தது. பிறவென்றது, பகாப்த மேறும் பகுபதமொன்பதமென்று வரையறுத்தலத்தின் இங்ஙனம் ஈற்றாவும் ஈறுமாகக்கூறிய இரண்டுமொழித்து ஒழிந்த ஏழும் ஐந்துமாய எழுத்துக்களை. தொடரவுமென்றவுண்மை இறத்ததுதழீஇ நின்றது. பெறுமேயென்றது, தனிநெடிலொழிந்த ஐந்தொடரும்; வன்மையுருகரம் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் மேற்றொடர்தலும் இன்றியமையாமையின்.

34 நன் னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

(உ - ம்.) நாகு, எஃகு, வாகு, பலாசு, கொக்கு, குரங்கு, அல்கு என வரும்; பிமவுமன்ன.

ஆசிரியர் தோல்காப்பியர், *“நெட்டெழுத் திம்பநற் தொடர்மொழி யீத் துங், குற்றிய லுகரம் வல்லா றாந்தே” எனத் தொகுத்துக்கூறியவாறே கூறுது எல்லா எழுத்தையுங்கூறுவார், அவற்றையே ஆய்முதல் ஐந்தாகவகுத்துத் தனிநெடிலோடு ஆறாகக்கூறுதல் குற்றுகரத்தை அறுவகையாக வழங்குதற்கு இலக்கணந்தோன் தவெனக் கொள்க. இது முன்மொழிந்தகோடலென்னு முத்தி. அவ்வாசிரியர் துந்தையென்னு முறைப்பெயர்க்கண் உகரத்தைக் குறுக்க மென்றார்.அஃது இவர்க்கு உடன்பாடன்மையிற் கூறதொழிந்தார்.இது மறுத் தலென்னுமதம். ஏனையுடன்படல். மயக்கவிதியிள்மையின், இடையினந்தொ டராத டகாரநகாரங்களை ஊர்ந்த உகரமிரண்டினையும் விலக்காது ஆனைமுக்கக டவளை மும்மதத்தனென்றாற்போல இலக்கணயென்னுமவிதியார் குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறென்று மேற்கூறியவாறே வன்மையுருகரம் ஆறோடு நெடில்முதலிய ஆறையுமுதழ முப்பத்தாறாய் வருமாறுகாண்க. (நக)

ஐகாரக்குறுக்கமும் ஓளகாரக்குறுக்கமும்.

கூரு. தற்சுட் 1டளவொழி யைம்மு வழியும்

நைய மெளவு முதலற் றாகும்.

எ - ன், ஐகார ஓளகாரக்குறுக்கங்கள் வருமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரம் தன்னைக்கருதித் தன்பெயர்கூறுமளவின் குறுகாது ஒழிந்த மொழிமுதல் கடை இடையென்னு முள்நிடத்தும் முன்னும் பின்னும் இருமருங்குமாய் எழுத்தின்றொடர்பால் தன்மாத்நிரையிற் குறுகும். ஓளகார மும் தன்பெயர்கூறுமளவிற்குறுகாது ஒழிந்த மொழிமுதற்கட் பின்வருமெழுத் தின் தொடர்பால் தன்மாத்நிரையிற்குறுகும். எ - று.

சுட்டளவென்பது வினைத்தொகை. அளவென்றார், எழுத்தின்சாரியை தொடரினும் குறுகுமென்பதுகருதி. எனவே ஒரேமுத்தொருமொழியாய் நிலை மொழிவருமொழியாய்த் தொடர்ந்து தனித்து ஒரோவிடத்துவரின், தன்மாத் திரை குறுகாதென்பதுஉம் பெற்றும்.

(உ - ம்.) ஐப்பசி, மைப்புறம் எ - ம், வலையன், எ - ம், குவளை எ - ம், மெளவல் எ - ம் வரும்.

இனி அளபெனப்பட்டன்கொண்டு அளபென்பதனை அளபெடையாக்கித் தன்னைச்சொல்லுதற்கண்ணும் அளபெடுத்தற்கண்ணும் குறுகாதெனப் பொருள் கூறுவாருமளர். தன்னியல்பாய் இரண்டுமாத்நிரையினின்றும் குறுகுதலில்ல னவற் றவொழிப்பார், விகாரத்தால் மூன்றுமாத்நிரையும் நான்குமாத்நிரையு மாய் மிக்கொலிக்கும் அளபெடையை ஒழிக்கவேண்டாமையின் அதுபொருந் தாதென்க.

இடவகையான் ஐகாரக்குறுக்கங்கள் மூன்றும், ஓளகாரக்குறுக்கமொன் றும் வருமாறுகாண்க. (சு0)

■ தோல். மொழி. சூ. ந.

(19 - ம்.) 1 ‘அளபொழி’

மகரக்குறுக்கம்.

கூசு. ணனமுன்னும் வண்கான் மிசையுமக் குறுகும்.

எ - ன், மகரக்குறுக்கம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ணகர ணகரங்களில் ஒன்று நின்றதுதொடர்ந்திட அதன்முன் வரினும் வகரம் வந்துதொடர்ந்திட அதன்மேல்நிற்பினும் மகரம் தன் அரைமாத் திரையிற்குறுகும். எ - று.

(உ - ம்.) “பசுப்போல்வார் முற்பட்டார் பார்ப்பட்ட சான்றோர், முசுப் போல 1 முள்காத்திருப்பார், பசுத்தான் வெருளினு மெல்லாம் வெருளு மஃ தன்றி, மருளினு மெல்லா மருண்” எ - ம், *“திசையறி மிகானும் போனம்” எ - ம், “தரும்வளவன்” எ - ம் வரும்.

இனி ணகர ணகரங்களின் முன்வந்த மகரம் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றிற்றதென்பதூஉம், அவ்வீற்றயலுகரங்கெட அவ்வுகரமூர்த்த ளகரலகரங்கள் ஈற்றுமகரத்தொடு மயங்காமையின் மயங்குதற்குரிய ணகரளகரமாய்த் திரிற் தன ஈண்டுநின்ற ணகரளகரமென்பதூஉம், இவற்றுள் ஒன்றுடன் ஈரொற்றாய் மயங்கின் மகரங்குறுகுமென்பதூஉம், இவற்றின்முன் குறுகுதல் செய்யுட் கண்ணதென்பதூஉம், காணும், கூனுமென இயல்பாகநின்ற ணகரளகரங்கண் முன் இவ்வாறுவந்து மகரங்குறுகாதென்பதூஉம், பிறவும் மேல்வருஞ் சூத் திரங்களெல்லாவற்றையும்வேண்டிப் பருந்தின்வீழ்வாய்நின்ற இச்சூத்திரத்து உய்த்துணர்த்துகொள்க.

இஃது உய்த்துணரவைப்பென்னுமுத்தி.

(சக)

ஆய்தக்குறுக்கம்.

கூஎ. லளவீற் றியையினு மாய்த மஃகும்.

எ - ன், ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகரளகரவீற்றுப் புணர்ச்சியினால்வரும் “குறில்வழி லளத் தவ் வணியினுய்த, மாகவும் பெறுஉம்” (உஉஅ) என்ற ஆய்தம் இருமருங்கு மாய எழுத்தின்றொடர்பால் தன் அரைமாத்திரையிற்குறுகும். எ - று.

(உ - ம்.) கஃநீது, முஃடது எனவரும்.

இது முடிவிடக்கூறலென்னுமுத்தி. இவ்வாய்தம் குறுகாதெனக்காண்டல் விசேடதக்கூறுவாருமுள்.

(சஉ)

ரு. எழுத்தின் உருவம்.

கூஅ. தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்

டெய்து மெகர மொகரமெய் புள்ளி.*

எ - ன், நிறுத்தமுதையானே உருவமாமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாவெழுத்தும் பல்வேறுவகைப்பட வரைந்துவழங்கும் பழையவடிவினையுடையவாம்; அவ்வடிவினவாய் வழங்குமிடத்துத் தனித்தும் உடம்பூர்த்தும்வரும் எகரமும் ஒகரமும் தனிமெய்களும் இயல்பாய் புள்ளி

* பரி. சு0: 55. (பி - ம்.) 1 ‘முள்காத்திருப்பார்’

36 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

யைப் பிற்காலத்துஒழித்துவரைந்து ஏகார ஓகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோ
டும் ஐயப்படவழங்கும்வழக்கினையுடையவன்மீத் துணியப்படும் தொல்லைவழவி
னது உறுப்பாய புள்ளியைப்பெறும். எ - று.

(வ - று.) எ எ; ஒ ஒ; கெ கெ; கொ கொ; க் க எனவரும். (சுங்)

சு. எ மு த் தி ன் ம ா த் தி ரை.

சுசு. மூன்றுயி ரளபிரண் டானெடி லொன்றே
குறிவீலா டையெளக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தம்
காலகுறண் மஃகா ஞுய்த மாத்திரை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மாத்திரையாமாறு உணர்த்துதுணுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும் ; நெடினுக்கு மாத்
திரை இரண்டாம் ; குறிவுக்கும் ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஓகாரக்குறுக்கத்
திற்கும் ஒற்றளபெடைக்கும் தனித்தனி மாதிரை ஒன்றும் ; ஒற்றிற்கும் குற்
றியலகரத்திற்கும் குற்றியலகரத்திற்கும் ஆயத்ததிற்கும் தனித்தனி மாத்திரை
அரையாம் ; மகரக்குறுக்கத்திற்கும் ஆயதக்குறுக்கத்திற்கும் தனித்தனி மாத்
திரை காலாம். எ - று.

உயிர்மெய்க்கு அளவுகூறுதொழிந்தார், மேல் உயிரளபாயென்றுரைத்த
லின். இஃது உரைத்தாமென்னுமுதலி. உயிரளபெடை நான்குமாத்திரையவா
தல் ஆரிடத்துள்ளும் அவைப்பால்பவற்றுள்ளும் அருகிவந்து செய்யுள்வழு
வமைதியாய்முமுதலின், அதன்மையாழ்த்து எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்து
பயின் தவருவது மூன்றுமாததிரையேயாகலான், மூன்றுயிரளபென்றார். (சசு)

க00. இயல்பெழு மாந்தரிமைநொடி மாத்திரை.

எ - ன், எழுத்தொலியெழுச்சி பலவற்றையும் அளந்துகோடற்குக்கூறிய
ஒருமாத்திரையென்னும் காலசங்கையினையுணர்த்துதுணுதலிற்று.

(இ - ள்.) மாந்தருடைய இயல்பாகவெழும் இமைப்பொழுதும் நொடிப்
பொழுதும் ஒருமாத்திரையென்னும் வரையறைப்பொழுதாம். எ - று.

இமையென்றது இமைத்தலை; நொடியென்றது ஒலித்தலை. இவைபிரண்
டும் ஆகுபெயராய்க் காலத்தையுணர்த்தினின்று. இயல்பெழுமென்னும் பெய
ரெச்சம் இமைநொடியென்னும் பெயர்களோடுமுடிந்தது. எழுத்தொலிமுதலிய
வற்றை இயல்புகெடுத்தது ஒருவன் வேண்டியவாதே யெழுப்பினும் அவ்வாறெழா
ந்தற்கும் ; இமையும் நொடியும் இயல்புகெடுத்தெழுப்பவேண்டினும் அவ்வாறே
எழாது இயல்பாகவே எழாந்தற்குமாதலின் இயல்பெழுமெனவும் மேலைச்சூத்
திர்த்து எழுத்தொலிகளை வேண்டியவாதே எழுப்பாது இவ்வளவான் அளந்
தெழுப்புகவெனவுகூறினார்.

பின்னதுநிறுத்தலென்னுமுத்தியான் இவ்வளவுகருவி பிற்கூறப்பட்டது.()

க0க. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலு

மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்,

67 - ன், தவளைப்பாய்த்தாய் ஒன்றிடைப்பிட்டு நின்ற மேலதற்கு ஒரு புற ன்டையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதல் சார்பனைத்தமாய ஆவியும் ஒற்றும் மேற்கூறிய அள விறந்து மிக்கொலித்தலையும்பொருந்தும், இசை விளி பண்டமாற்றுமுதலியவற் றின்கண். எ - று.

ஆதியென்மமையான்; நாவல் குறிப்பிசை முறையிடு புலம்பலுங்கொள்க. இசையின் அளவிறந்திசைக்குங்கால் ஆவி பன்னிரண்டுமாத்திரை ஈறுகளும் ஒற் றுப் பதினொருமாத்திரையீறுகளும் இசைக்குமென்றார், இசைநூலார். இது பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதலென்னுமுத்தி; ஏனையவற்றின் அளபிறந் திசைக்குங்கால் உலகநடை பிறழாதிசைப்பதே வரையறையென்க.

நாவலென்பது நெற்போர் 1தெழிக்கும் பகட்டினங்களைத் தூரப்பொரு சொல்; * “காவ லுழுவர் கடுங்களத்துப் போரெறி, நாவலோடு வென்றிசைக்கு நாளோதை - மாவலன், கொல்யானை மேலிருந்து கூற்றிசைத்தாம் போலுமே, நல்யானைக் கோக்கினி நாடு” என்பதனாலுதிக. 2“கல்லைநென்னுங் கல்லாத ரத் தம்”, “சுல்லென் நென்னுந் தண்டோட்டிப் பெண்ணை” என்பன குறிப்பிசை; ஏனையபொருள் தோன்றிக்கிடத்தலின், அளபிறந்திசைத்தல் வந்தவழிக் காண்க. (சசு)

எ. - முதலிலை.

க02. பன்னீ ருயிருங் கசுதந பமவய

ஞாவி ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

68 - ன், நிறுத்தமுறையானே மொழிக்குமுதலாமாறு உணர்த்துதலுத லிற்று.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டியிரும் உயிருந்த இப்பத்தமெய்யும் மொழிக்கு முதலாம். எ - று.

(உ - ம்.) அடை, ஆடை, இடை, ஈடு, உடை, ஊடல், எடு, ஏடு, ஐயம், ஒதி, ஒதி, ஔவியம் எ - ம், களி, சவடி, தளிர், நலம், படை, மலை, 3 வளம், யவனர், ஞமலி, அங்கனம் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

உயிர்போல் தனித்து முதலாந்தன்மையவல்லவாதலின் உயிர்மெய்யென் றார். இஃது இன்னதல்லதிதுவென மொழிதலென்னுமுத்தி. (சஎ)

க03. உண ஒல வலவொடு வம்முதல்.

எ - ன், பொதுவிதியுட் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்குமல்லாத எட்டுயிரோடு வகரம் மொழிக்குமுத லாம். எ - று.

(உ - ம்.) வளி, வாளி, விளி, வீளி, வெளி, வேளை, வைகல், வெளவு எனவரும். (சஅ)

க04. அஆ உண ஒலள யம்முதல்.

எ - ன், இதுவுமது.

* முத்தொள்ளாயிரம்.

(பி - ம்.) 1 ‘தெளிக்கும்’ 2 ‘கல்லென்னுங்’ 3 ‘வனம்’

38 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்குமுதலாம். எ - று.

(உ - ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூகி, யோகம், யௌவனம் எனவரும்.
மேலை ஒழிவை வருவித்துக்கொள்க. (சக)

க0நி. அஆ எஓவ்வொ டாகு ளும்முதல்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நாலுயிரோடும் ஓகரம் மொழிக்குமுதலாகும். எ - று.

(உ - ம்.) ஓமலி, ஓலம், ஓகிழி, ஓளங்கிற்று எனவரும். (நி0)

க0சு. சுட்டியா வெகர வினாவழி யவ்வை

ஓட்டி நவ்வு முதலா கும்மே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) முன்றுசுட்டும் யாவிலவும் எகரவினாவாய் இடைச்சொற்
களின்பின் அகரத்தையொட்டி நவ்வும் மொழிக்குமுதலாம். எ - று.

(உ - ம்.) அந்நனம், இந்நனம், உந்நனம், யாந்நனம், எந்நனம்
எனவரும்.

இவற்றை அங்கு, எங்கு என்றற்போல ஒருமொழிகளென்றால் என்னை
யெனின், அஞ்ஞான்று, எஞ்ஞான்று என்பனபோலப் பிளவுபட்டு இடையே
மெல்லொற்றுமிக்குவருதலின், தொடர்மொழிகளையாமென்க. நனமென்
பது இடத்தினையும் தன்மையினையுமுணர்த்தும் பலபொருளொருசொல்லாய்
வரினும் தனித்துவருந்தன்மையதன்றி முடவன் கோலானறிவந்தாற்போலச்
சுட்டு வினவாகிய இடைச்சொற்களை முன்னிட்டிவருதலான் வழியென்றும்
ஏனையமெய்கள்போல முதலாகாமையின் அவ்வோடென்னுது ஒட்டியென்றும்
ஒருவாற்றான் முதலாதலின் இழிவுசிறப்பாக நவ்வுமென்றுங்கூறினார். இந்ந
னங்கூறலான் நகரம் மொழிக்குமுதலாகாதென்பார்க்கு உடன்படலும் மறுத்
தலுமாய்ப் பிறர்தம்மதமேற்கொண்டுகளைவேயென்னுமதம்படக்கூறினாரென்று
ணர்க.

இனி முதலாமென்ற பத்துயிர்மெய்யுள் வகரமுதலியநான்கினையும் வித
ந்துகூறவே ஒழிந்தஆறுமெய்யும் பன்னிரண்டுயிரோடு முதலாமென்பது அருத்
தாபத்தியாற் பெற்றும். (நிக)

அ. ஈ ற் றி நி லை.

க0௭. ஆனி ஞ்ணாம னயரல வழளமெய்

சாயு முகர நாலாறு மீறே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கீறுமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனித்தும் ஒற்றொடும்வரும் ஆவிமுதலாக இந்நனங்கூறிய
இருபத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்குஈறும். எ - று.

(உ - ம்.) ஆ, ஈ, ஞ், ஞ், ஐ, ஐ, ஓ, ஓ, எ - ம், சுட்டும் வினாவும் உவமவுரு
படியுமாய வோரெழுத்தொருமொழியாம்இடைச்சொல்லாகிய அ, இ, உ, எ, ஓ
எ - ம், விள, பலா, கரி, குரீ, கடு, மரு, சே, தை, கோ எ - ம், உரிஞ், மண்,

பொருள், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வாள், அங்கு எ - ம் வரும். காட்டாதொழிந்தன வருஞ்சூர்ந்திரத்தாற்காண்க. குற்றுகாரமும் உயிராய் அடங்குமேனும் புணர்ச்சிவேறுபாடுதோன்ற வேறெடுத்தோதினரென்க. (ருஉ)

க0அ. குற்றாயி ரளபி னீரூ மெகரம்

மெய்யொ டேலா தொந்நவ் வொடாமெள

ககர வகரமொ டாரு மென்ப.

எ - ன், குற்றயிர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எகரத்திற்கு எய்தியத ஓறமருங்குலிலக்கலும் ஓகரத்திற்கும் ஓளகாரத்திற்குமெய்தியவற்றுட் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றயிர் அளபெடையின்கண் வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த் தனித்து ஈறும்; எகரம் மெய்யோடொகரம்; ஓகரம் ககரமொன்றுடன்ஈறும்; ஓளகாரம் ககரவகரங்களிரண்டுனுய்ஈறமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

(உ - ம்.) “ஆஅ வளிய வலவன்” எ - ம், கொ எ - ம், கெள, வெள எ - ம் வரும்.

நெடில் அளபெடுப்புழி வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வருங் குற்றயிர் நெடிலொடுதொடர்ந்து உடம்படுமெய்யுடன் ஈறந்தன்மைபதன்றித் தனித்து நின்றலிற் குற்றயிரளபினீரூமென்றார். தானே ஈறதலன்றிக் குற்றயிர் அளபினுய்ஈறமென உம்மைகொடாதொழிந்தார்; உயிர்கழிந்தவுடம்பை, * “படுமகன் கிடக்கை காணாஉ” என்றற்போல. அறிகுறிமாத்திரையாய்நின்றதனை இங்ஙனம் குற்றயிரென்மதன்றி அஃது ஓரொழுத்தன்றாகலின், எகர ஓகர ஓளகாரங்களை வித்தோதவே ஏனையுயிர்கள் தமக்கேற்றமெய்களோடு ஈறமென்பது பெற்றும்.

முதலும் சார்புமாய் வகுத்து விரித்துக்கொண்ட எல்லாவெழுத்தும் உயிரும் மெய்யும் ஆய்தமுமாயடங்குதலின், முதலும் ஈறுமாகாத ஆய்தத்தையொழித்த ஒழிந்த உயிருமெய்யுமாய் இரண்டினையும் உயிர்முதல், மெய்முதல், உயிரீறு, மெய்யீறென வகுத்துக்கொண்டார், மேல்வரும் புணர்ச்சிவிதி அடங்குத்தப்பொருட்டெனக்கொள்க. (ருங்.)

க0க. நின்ற நெறியே யுயிர்மெய் முதலீறே.

எ - ன், எழுத்தினது முதலும் ஈறுமாாமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர்மெய்யினதுமுதல் யாது, அதன்றுயாதெனின், ஒற்றுமுன் உயிர்பின்னுமாய் ஒலித்துநின்றநெறியே மெய் அதன்முதலாம், உயிர் அதனீறும். எ - று.

எனவே உயிரும் ஒற்றும் ஆய்தமுதலியுண்பதுசார்பெழுத்துக்களும் ஓரொழுத்தாதலின், அவற்றிற்கு முதலுயிரும் அறையேயாமென்பது அகத்தாபத்தியாற்கூறினார். இஃது எஞ்சிய 1 சொல்லினெய்தக்கூறலென்னுமுத்தி. இத்தொடக்கத்தவல்லன சொல்லின்முடிவினப் பொருள்முடித்தலென்னுமுத்தி.

முன்னர் மொழிக்குமுதலீறென் : வற்றுள்ளுந் பின்னர்இடைநிலை போலிபதம் புணர்ப்பென்பவற்றுள்ளும் உயிர்மெய்யைப்பிரித்துத் தனிமெய்யும்

* புறநா. உ.எக.

(பி - ம்.) 1 ‘மொழியின்’

40 நன் னூல் ழலமும் சங்கர நமச்சிவாயநாரையும்.

தனியுயிரும்போலவைத்து இலக்கணங்கூறலின், மொழிக்கு முதலும் ஈறும் கூறுசலன்றி எழுத்திற்கு முதலுமீறும் கூறிரொன்றுணர்க. இச்சூத் திரம் சிங்கநோக்கம் ; அந்நன்றி ஆர்றொழுக்காய்முன்னின்ற மொழிமுசலீ ழுரைக்குஞ் சூத்திரங்கனையே தொடர்ந்துவந்தகென்பாருமுளர். பின், “நம் முன் கவ்வாம்” என்றும், “உயல்பினும் விதியினு நின்ற வயிர்முன், கசதப மிகும்” என்றும், உயிர்மெய்யின் உயிரையும் மெய்யையும் வேறு பிரித்தோது வது இலக்கணமன்றாய் முடியுமாசலின், அது பொருந்தாதென்க.

எண்ணதிகாரத்தான் உயிர்மெய்யை ஓரெழுத்தாக வெண்ணினர் ; ஈண்டு இரண்டாகவைத்து இலக்கணங் கூறுவதென்னையெனின், அப்பொடுபெய்தவப் பேபோல உயிரொடு புணர்த்தியமெய் தன்னளவுதோன்றாது ஒன்றாய்நிற்றலின் ஒன்றுமாய் ஒற்றுமுன்னும் உயிர்பின்னுமாய் ஒலித்த நிற்றநெறியான் இரண்டுமாய் நிற்றலினென்றுணர்க. இவ்வாற்றன் உயிர்மெய்யென்னுஞ்சொல் மாத்திரைவகையான் உம்மைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை யாகவும், ஒலிவகையான் உம்மைத்தொகையாகவும் கொள்ளப்படும். (ருச)

கூ. இடைநிலை மெய்மயக்கம்.

கக0. கசதப பொழித்த வீரேழன் கூட்டம்

மெய்மயக்க குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்

டாகுமில் விருபான் மயக்கு மொழியிடை

மேவு முயிர்மெய் மயக்களவின்னே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கு இடைநிலையாமாறுணர்த்தங் கால் உயிருடன்உயிர்மயங்கலும் மெய்யுடன்மெய்மயங்கலும் இவ்விரண்டும் மாறிமயங்கலுமென மூன்றாக வகுக்கப்படும் ; இவற்றுள் உயிருடனுயிர்க்கு மயங்குந்தன்மை இன்மையின் அதனை யொழித்து ஏனையிரண்டினையுமுணர்த் துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்பதினெட்டனுள், கசதபவென்னுநான்கையுமொழித்த பதினான்குமெய்யும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலை மெய்மயக்க மாம் ; ரகர்ரழகாரமென்னுயிரண்டினையுமொழித்து ஒழிந்தபதினான்குமெய்யும் தம்மொடுகூடுங்கூட்டம் உடனிலைமெய்மயக்கமாம் ; இவ்விரண்டு பகுதிமயக்க மும் மொழிக்கு இடையேவரும் ; இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்மயங்குதலன்றி உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடனுயிரும் மாறி உயிருமெய்யுமயங்குமயக்கத்திற்கு வரையறையின்று ; வேண்டியவாதே மயங்கும். எ - று.

கூட்டமெனினும் மயக்கமெனினுமொக்கும். உடனிலையென்றதனாற் பிற மெய்யென்பது பெற்றும். மொழியென்றது ஒருமொழிதொடர்மொழி யென்னுயிரண்டினையும். உயிரமெய்யுமயங்குதற்கு இடம் விதந்த கூறாது பொதுப்பட்டக்கூறினார், மொழியினும் உயிர்மெய்யென்னும் ஓரெழுத்தினும் வருதலின்.

இச்சூத்திரத்தான் மெய்யுடன் மெய்மயங்குங்காற் கசதபவென்னுநான் கும் தம்மொடுதாமே மயங்குமெனவும், ரழவென்னுயிரண்டும் தம்மொடுபிறவே மயங்குமெனவும், ஒழிந்தபன்னிரண்டினையுமெய்யும் தம்மொடுதாமும் பிறவுமயங்கு மெனவும் பெற்றும்.

உயிருமெய்யும்மயங்குதற்கு உதாரணம்: அல், வில் எ-ம், எ-ம் மொழி முதற்கண் மயங்கின. க என எழுத்தின்கண்மயங்கின. மெய்யுடன் மெய் மயங்குதற்கு உதாரணம் மேல்வரும் சீர்ப்புச் சூத்திரத்திற்காண்க.

இவ்விடை நிலைய ஒருமொழி தொடர்மொழியிரண்டினும்கொள்ளாது ஒருமொழிக்கேயெனக் கொள்வாருமுளர். எவ்விடத்துவரினும் இரண்டெழுத்து இணங்கிப் பொருந்தும்பொருத்துவாயை இடைநிலையென்றேதலானும், இணங்காதவரின் விகாரப்படுதலானும் அது நூற்கருத்தன்றென்க.

இனி, உயிர்மெய்யகங்களின்றேயென்பதற்கு உயிர்மெய்முன் உயிர்மெய் மயங்குதல் வரையறையின்றெனப் பொருள்கூறுவாருமுளர்; இங்ஙனம் உயிர்மெய்யை இரண்டெழுத்தாகப்பிரித்து மயக்கவிதிகூறுவார், அதனையே ஒன்றாகவைத்து மயக்கவிதிகூறாதலானும் கூறினும் இடைநிலைமயக்கமுமுவதும் இச்சூத்திரத்து அடங்காமையானும் அதுபொருந்தாதென்க. (ருடு)

மெய்ம்மயக்கம்.

ககக. நம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

எ - ன், வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் வித்தது சிறப்புவிதியுணர்த்துதுதுலிற்று.

(இ - ள்.) நகரமுன்னர்க் ககரமும் வகரமுன்னர் யகரமுமயங்கும் எ - று.

(உ - ம்.) கங்கன், தெவ்யாது எனவரும். (ருகூ)

ககஉ. நம்முன் றம்மினம் யகரமொடாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டுமெய்ம்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகரதகரங்களும் யகரமுமயங்கும். எ - று.

(உ - ம்.) கஞ்சன், உரிஞ்யாது; கந்தன், பொருந்யாது எனவரும். (ருஎ)

ககங. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு மெய்ம்முன்னரும் கசபவென்னு முன்றமெய்யும் இணங்கிமயங்கும். எ - று.

(உ - ம்.) கட்கம், கட்சி, துட்பம்; கற்க, கற்சிறார், கற்ப எனவரும். (ருச)

ககச. ண்முன் னினங்கச ரூபமய வவ்வரும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு மெய்ம்முன்னரும் தமக்கினமாகிய டறக்களும் கசரூபமயவ என்னுமேழுமெய்யும் மயங்கும். எ - று.

(உ - ம்.) வின்டு, வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது எ - ம், புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்யாது, பொன்வலிது எ-ம் வரும். (ருகூ)

ககரு. மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

எ - ன், இதுவுமது.

42 நன் னூல்முலமும் சங்கரநம்ச்சிவாயநரையும்.

(இ - ள்.) மகரமெய்முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்குமென்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

(உ - ம்.) கம்பன், கலம்பாது, கலம்வலிது எனவரும். (சு0)

ககசு. யாழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இம்முன்று மெய்ம்முன்னரும் மொழிமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்துமெய்யும் மயங்கும். எ - று.

(உ - ம்.) வேய், வேர், வீழ்: கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, நீண்டது, மர்ண்டது, ஞாந்தது, யாது, வலிது எ-ம், வேய்க்குழல், ஆர்க்கோடு, பாழ்க் கின்று எ - ம் வரும்.

சுருங்கச்சொல்லென்னும் வனப்புவகையான் மொழிமுதன்மெய்யெனக் கூறலின், யகரத்தின்முன் யகரமயங்குமுடனிலை ஈண்டுக்கொள்ளாதொழிக. ()

ககசு. லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு மெய்ம்முன்னரும், கசபவயவென்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும். எ - று.

(உ - ம்.) வேல், வர்ள் : கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது என வரும். (சுஉ)

உ ட னி லை ம ய க் க ம்.

ககஅ. ரழவல் லனதம்முற் றுமுட னிலையும்.

எ - ன், உடனிலைமெய்ம்மயக்கத்தின் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ரகாரழகாரமல்லனவாகிய வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்துட் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும் உடனிலைக்கேயுரிய க ச த ப வென்னுநான்கும் தம்மிற்றும் உடனின்றமயங்கும். எ - று.

(உ - ம்.) அந்நனம், அவ்வை, அஞ்ஞானம், அந்நீர், அட்டு, அற்றம், அன்னை, அண்ணம், அம்மை, அய்யம், அல்லி, அள்ளல் எ - ம், அக்கு, அச்சு, அத்து, அப்பு எ-ம் வரும். (சுஉ)

ககசு. யாழவொற் றின்முன் கசதப நஞ்நம

ஈரொற் றும்ரழத் தனிக்குறி லீணையா.

எ - ன், தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாயும் மயங்குவன இனையவென்ப தூஉம், மொழிக்குஉறுப்பாக மயங்காதன இனையவென்பதூஉம் உணர்த்துது னுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாழவென்னு முன்றொற்றும், இவற்றின்முன் மயங்குமென விதித்த பத்தொற்றுள் இங்ஙனங்கூறிய எட்டொற்றும் தனிமெய்யும் உயிரூர் ந்தமெய்யுமாய் மயங்குவனவன்றி ஈரொற்றயுமயங்குவனவாம்; ரகாரழகார வொற்றும் தனிக்குறிலும் மயங்குந்தன்மையவாயினும் மொழிக்குறுப்பாக வரு வதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா. எ - று.

ஈரொற்றமாமென்னும் உம்மையும் மொழிக்குஉறுப்பாகவென்னுஞ்சொற் களும் எஞ்சுகின்றன.

(உ - ம்.) வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வீழ்க்குறை ; சிறை, தலை, புறம் எ - ம், வேய்க்குழல், ஆர்க்கோடு, பாழ்க்கிணறு ; காய்ந்தனம், நோர்ந்தனம், வாழ்ந்தனம் எ-ம் வரும்.

ஏனைய வந்தவழிக்காண்க.

அணையாவென்ற ஆகாதனவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டலாகாமையுணர்க.()

கஉ௦. லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

எ - ன், செய்யுட்குரியவாய் ஈரொற்றுடனிற்பன இனையவென்பது உணர் த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகார எகார வொற்றுத்திரிந்த னகார ணகாரமுன்வரும் மகர வொற்று முன்னர்க்குறியவாறே குறுகி அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலையாம், செய்யுளாகத்து. எ - று.

(உ - ம்.) *“திசையறி மீகாமனும் போன்ம்” எ - ம், †“மயிலியன் மாதர் மருண்ம்” எ - ம் வரும்.

மகாரணத்தென அனுவதித்தார், மகரங்குறுகுதற்குத்தொடரும் னகர ணகரங்கள் லகரளகாரத்திரிந்தனவென்பதூஉம், அக்குறுக்கம் செய்யுட்கண்ண தென்பதூஉம் உய்த்துணர்த்தக்கென்க. (கரு)

கஉ௧. தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும்
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

எ - ன், மொழிமுதல் ஈறுஇடைநிலைக்கு ஆவதொரு புறனடையுணர்த் துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்கள் தம்பெயர்களை மொழிந்து நிலைமொழிவரு மொழியாகப் புணர்க்குமிடத்து எல்லாமொழிமுதற்கும் இங்ஙனம்விதித்தன வும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லாவெழுத்தும் முதலாம், மயக்கத்திற்கு இங்ங னம்விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லாவெழுத்தும் மயக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இங்ஙனம் எல்லாவெழுத்தும் தனித்தனி அதற்கதுவே முதலாகவருமென வே ஈற்றிற்குவிதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லாவெழுத்தும் தனித் தனி அதற்கதுவே ஈறுகவருமெனச் சொல்லாதே அருத்தாபத்தியான் அமைத லின் ஈறுமென மிகைபடக் கூறுதொழிந்தார்.

(உ - ம்.) ‡ “அவற்றுள், லளக்கான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்” என்புழி லகரம் முதலாகியும் கூன்றுதி ளகரவொற்றோடு மயங்கியுமின்றது. கெப்பெரிது என்புழி எகரம் மெய்யோடொய்யின்றது. பிறவும் வரையறை யின்றி வருதல்காண்க.

■ பரி. ௧௦: 55.

† நன். கு. ௧௧௯ - மயிலை. மேற்.

‡ தோல். நான்மரபு, உசு.

44 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

ஆயத்தத்திற்குப் பிறப்பித்தார்த்துள் வருவாய்கூறியவழி மயக்கலிதியமைந்து
கிடந்தமையானும் தன்பெயர் மொழிய வாராமையானும் கூறாதொழிந்தார். ( )

க0. போலி.

கஉஉ. மகர விறுதி யன்றிணைப் பெயரின்

னகரமோடுறழா நடப்பன வுளவே.

எ - ன், நிறுத்தமுதையானே போலியாமாறு உணர்த்துவான்றோடங்கி
மொழியிறுதிப் போலியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பால்பகாஅன்றிணைப்பெயர்களினிடத்து இறுதிமகரம் எனகரத்
தோடு ஒத்து நடப்பனவுளவாம். எ - று.

மகரவிறுதியென்றதனைப் பால்பகாவன்றிணைப்பெயரென்பது பெற்றும்.
மகரம் எனகரத்தோடொத்தலாவது, பெயரிறுதிக்கண் மகரமின்றிறிவைக்களத்து
னகரநிற்பினும் வேற்றுமையின்றி யொத்தல்.

(உ-ம்.) * “அகனமர்ந்து செய்பா னுதையு முகனமர்ந்து, நல்விருந் தோம்
புவா னில்”: இதனுள், அகம்-அகன், முகம்-முகன் எ-ம், தலம்-தலன், நிலம்-
நிலன், கலம் - கலன், நலம் - நலன், வலம் - வலன் எ - ம் வருதல்காண்க.
பிறவுமன்ன.

உறழாநடப்பவுளவென்னுஞ் சொல்லாற்றலான் உறழாதன பெரும்
பாலவென்க. அவை: வட்டம், குட்டம், மாடம், கூடமுதலாயின. பால்பகாவ்
றிணைப்பெயரிடத்து இயல்பாய் மகரவிறுதிநிலையில் எனகரம் போலியாய்வரு
மெனவே அகன், முகன்முதலிய சொற்களைப் பால்பகுத்த ஆதேவறிசொல்
லெனக் கொள்ளற்கவென்பதாஉம், எகின், பயின், குயின், வயின் முதலிய
னகரவீற்றுப்பெயர்க்கு இவ்வையப்பாடிதலை யென்பதாஉம் பெற்றும்.

இனி, இவ்விறுதிப்போலியை முற்கூறியதலை, சுரும்பு-சுரும்பர், அரு
ம்பு-அரும்பர், சாம்பல்-சாம்பர், பந்தல்-பந்தர் முதலியனவுக் கொள்க. (சுஎ)

கஉஃ. அஐ முதலிடை யொக்குஞ் சருயமுன்.

எ - ன், மொழிமுதற்போலியும் மொழியிடைப்போலியும் உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) மொழிமுதலினும் இடையினும் அகரஐகாரங்கள் வேற்றுமை
யின்றி ஒத்து நடப்பனவாம், சகர ஐகர யகரங்கட்கு முன்னர்வருமாயின்.எ-று.

ஈண்டு முன்னென்றது, காலமுன்னெனக்கொள்க.

(உ - ம்.) பசல்-பைசல், மஞ்ச-மைஞ்சு, மயல்-மையல் எ-ம், அமச்சு-
அமைச்சு, இலஞ்சி-இலைஞ்சி, அரயர்-அரையர் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. ( )

மொழியிடைப்போலி.

கஉச. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஓங்கா னுறழு மென்மரு முளரே.

எ - ன், இதுவும் மொழியிடைப்போலியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மொழியிடைக்கட்சிலவிடத்து ஐகாரத்தின்பின்னும் யகர வொற்றின்பின்னும் இயல்பாய்வரும் நகரத்தோடு சூகரம் உறமுமென்று சொல்வாரு முளர். எ - று.

இப்போலி அருகிவருதலிற் சிலவழியென்றும் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த தன்றாகலின் என்மருமென்றுங்கூறினார்.

(உ - ம்.) * செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற திலைச்சிற் தம்பலவன், மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க, கெய்ஞ்ஞின் மெரியும் வளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான், கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின் னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே' எ - ம், ஐஞ்ஞாறு எ - ம் வரும்.

இச்சூத்திரம் பிறன்கோட்கூறலென்னுமுத்தி.

“மண்யாத்த கோட்ட மழகளிறு தோன்றுமே” - “மண்ஞாத்த கோட்ட மழகளிறு தோன்றுமே” எ-ம், “பொன்யாத்த தார்புரவிபரிக்குமே” - “பொன் ஞாத்ததார் புரவிபரிக்குமே” எ - ம் வருமொழி வினைக்குமுன்னர் யாரின்ற நிலைக்களத்து ஞாநிற்பினுமொக்கும்போலிக்கு ஆசிரியர் தோல்காப்பியர் † “ணனவென் புள்ளிமுன் யாவும் ஞாவும், வினையோ ர்ணைய வென்மனார் புலவர்” எனச்சூத்திரஞ்செய்தவாறு இவ்வாசிரியரும் சூத்திரஞ்செய்யாதொழி தல் இறந்துவிடக்கலென்னு முத்தி. பிறவுமன்ன.

இம்முன்று சூத்திரத்தானுங்கூறிய போலிகளை இடைநிலை மயக்கத்தின் பாற்படுத்திப் பொருள் கூறுவாறுமுளர். இங்ஙனங்கூறிய எழுத்துக்கள் மொழிக்குறுப்பாகி ஒன்றுநின்ற நிலைக்களத்து மற்றொன்று அதுபோல மொழி நிரப்ப நிற்பதன்றி ஒன்றோடொன்றுமயங்கி இரண்டெழுத்தும் உடனிந்நதின் மையானும் முதலீறிகைநிலைக்குப் புறனடையுங்கூறிக் குறைவறுத்தமையானும் உறமுமென்றும் ஒக்குமென்றும் உறமுமென்றும் உவமவுருபு கொடுத்து இம்முன்று சூத்திரமுங்கூறுதலானும் அதுபொருந்தாதென்க. (சூக)

எழுத்துப்போலி.

கஉரு. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிலை

எய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ

கிவ்வும் வவ்வு மெளவோ ரன்ன.

எ - ன், எழுத்துப்போலியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகரத்தின்முன்னர் இகரமும் யகரவொற்றும் வருமாயின், ஐகாரம் போன்றொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரவொற்றும் வருமாயின், ஐகாரம் போன்றொலிக்கும். எ - று.

உயிரோடுபிர்க்கு மயக்கமின்மையின் இங்ஙனங்கூறிய குற்றயிர்களை வலிந்து மயக்கிக்கூறின, 2 ஐகாரஐகாரம்போல் இசைத்தலானும் குற்றொற்றுக்கள் ஒன்றரமாத்திரையவாதலின் இரண்டுமாத்நிரையவாகிய ஐகார ஐகாரங்க ளோடு ஒவ்வாமையின் ஒலிவகையான் மயக்கிக்கூறின் அவை ஒத்திசைத்தலானும் அவற்றுள்ளும் வகரம் பிறப்புவுறுபாட்டான் ஒலியும் ஒருபுடையொத்த லானும் எய்தினென்றார்.

■ தேவாரம், கோயில், திருநா. திருவிருத்தம், “பாணியுடை”, மு.

† தோல். தொகை, கு. ச.

(பி - ம்.) 1 ‘தார்ப்புரவி’ 2 ‘ஐகாரம்போலிசைத்தலானும்’

46 நன்னூல்முறையும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

(உ - ம்.) அஇ-ஐ, அய்-ஐ, கஇ-கை, கய்-கை, அஉ-ஒள, அவ்-ஒள, கஉ - கௌ, கவ்-கௌ எ - ம், *“(கய்வேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா நகும் எ - ம், †“அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான், கேடு நினைக்கப் படும்” எ - ம் வரும். இச்செய்யுட்கண் தொடை நோக்கி ஐகார ஓளகாரநின்ற நிலைக்களத்துப் போலிவந்தவாறு காண்க. (எ0)

எழுத்தின் சாரியை.

கஉசு. மெய்க ளகரமு நெட்டுயிர் காரமும்

ஐஒளெக் காணு மிருமைக் குறிலிவ்

விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

எ - ன், மேல் எழுத்திலக்கணங்கூறிய முகத்தாற் போந்த எழுத்தின் சாரியைகளைத் தொகுத்து இனமடைத்தனாதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்கள் அகரச்சாரியையும் நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும் அவற்றுள் ஐகார ஓளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே காண்சாரியையும் உயிர்க் குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம் கானென்னும் இவ்விரண்டினே கரச்சாரியையும் பெறும். எ - று.

மெய்களைமுற்கூறினார், அவற்றிற்கு அகரச்சாரியை இன்றியமையாமையின்.மெய்களவ்வுமென்னுது அகரமுமென்றார், அங்ஙனம் கரம் காரம் கான்கள் வறிற் சாரியை அகரத்தினது சாரியையென்றுகோடற்கு. ஆஞ்சாரியையென்றார், காரமுதலியசாரியைகளை ஏற்றபெற்றி கோடற்கு.

(உ - ம்.) க வ எ - ம், ஆகாரம் ஐகாரம் ஓளகாரம் எ - ம், ஐகான் ஓளகான் எ - ம், அகாரம், அஃகான், அகரம்; மகாரம், மஃகான், மகரம் எ-ம் வரும். பிறவுமன்ன.

பிறவென்றமையாற் குறிலொடு காண்புணருங்கால் இடையே ஆய்த்தத் தோற்றமும் வழங்கும். பிறசாரியைகளுக்கொள்க. உயிர்மெய் நெடினும் ஆய்தமுங்கூற்தொழிந்தார், உயிர்மெய் நெடினும் இங்ஙனங்கூறிய மூன்றுசாரியையும் ஏலாமையானும் ஆய்தம் பிறவழி வாராமையின் மொழியிடைப்படுத்து அம் மொழியிடைக்கட் பிறசாரியைதந்து உயிர்வருக்கத்து இறுதிக்கண்ணே வழங்குதலானுமென்க.

விகற்பத்தின் முடித்தலென்னு முத்தியான் மேல் விரிந்து முடிந்து கிடந்தனவற்றைப் புலப்படவேண்டி ஈண்டுத் தொகுத்து முடித்தலான் இச்சுத்திரம் முடித்தது முடித்தலென்னுமுத்தி. (எக)

புறனடை.

கஉஎ. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

எ - ன், இவ்வியலுக்கு ஆவதொரு புறன்டையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெழுத்துக்கள் பதமாயினும் அப்பதம் தம்மொடும் உரு பொடும் புணரினும் அவற்றற் பிறழாது முன்னர்க்கூறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும் உடையவாம். எ - று.

எழுத்துச் சண்ணத்தின் கண் அரிசனமுதலிய போலாது மாலையின்கண் மலர்போல அவற்றில் நிற்கலின் முன்னனைத் தென்றார். எழுத்தென்பது சாதி யொருமையாதலின், அனைத்தென்னும் ஒருமையொடு முடிந்தது. முன்னனைத் தாதல் பதவியன் முதலிய நான்கியலுள்ளுந் காண்க. (எஉ)

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

ப த விய ல்.

கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரிந்

பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென

இருபா லாகி யியலு மென்ப.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பதத்தினது இலக்கணமுணர்த்துவான் தொடர்க்கி எழுத்தாற் பதமாதலும் அஃது இத்துணையவென்பதூஉம் உணர் துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுத்துக்கள்தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும் இரண்டு முத லாகத் தொடர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின் அது பதமாம் ; அப்பதம் பகாப்பதமெனவும் பகுபதமெனவும் இரண்டு பகுதியவாகி நடக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

எழுத்தானாய் பதம் அரிசனமுதலியவற்றாற் சமைத்த சுண்ணம் போலாது மலராற்சமைத்த மாலைபோலநிற்றலின் எழுத்தேயென்றும், ஓரெழுத் தேனும் பிறபொருள் தருதலிற் பதமாமென்பார் பதனித்தென்றும், ஒன்று இரண்டு பல்வென்பன வடநூல் வழக்கு ஒன்மல்லனவெல்லாம் பல்வென் பது தமிழ் நடையாதலின், வடநூல் வழக்குப்பற்றி ஆசிரியர் தொல்காப்பி யர் “ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி, பிரண்டிறத் திசைக் குந் தொடர்மொழி யுளப்பட, மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே ” என் றார்க்கு இரண்டெழுத்துத் தொடர்ந்தன வல்லவெனின் அது மொழியுமன் மென்பார் தனிநிலை பொழிந்தவற்றைத் தொடர்ந்தென்றும், இறிஞி யிற்றிஞி யெனின் றொருமேனும் தன்னை யுணர்த்துமன்றிப் பிறபொருள்தாராமையிற் பதமாகாதென்பார் பொருடரினென்றும், † “தன்னை யுணர்த்தி நெழுத்தாம் பிறபொருளைச், சுட்டுதற் கண்ணையாஞ் சொல் ” என்பவாகலிற் பொருளென் மது பிறபொருளென்பார் உணர்த்தினென்னாது தரினென்றும், அணுவென் னும் ஒலிநுட்பத்தான் எழுத்தானாற்போல எழுத்தென்னுமொலிநுட்பத்தான் மொழியாமென்பார் பதமாமென்றும், இப்பதவியலுக்கு மேற்கோள் ஆரியமே யென்பார் மொழியென்னாது பதமென்றும் கூறினார்.

இச்சூத்திரத்துள் தொடர்ந்துமென்றது, பிறந்தூற் குற்றங்காட்டலென்னு மதம். (க)

கஉக. உயிர்மலி லாறுந் தபநவி லெந்தும்

கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்

ஆகு நெடினெது வாங்குறி விரண்டோ

டோரெழுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

■ நோல். மொழி. சூ. கஉ.

† அவ்நயப்புறநடை ; நன். சூ. கஉஎ - மயிலை. மேற்.

48 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

எ - ன், மேல் எழுத்துத் தனித்தும் தொடர்ந்தும் ஒரு மொழியாமென்றார், அவற்றுள் ஒரெழுத்தொருமொழி இவை என்பதூஉம், இத்துணையவென்பதூஉம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர் வருக்கத்தும் மவ்வருக்கத்தும் அவ்வாறும், தவ்வருக்கத்தும் பவ்வருக்கத்தும் நவ்வருக்கத்தும் ஐவைந்தும், கவ்வருக்கத்தும் வவ்வருக்கத்தும் சவ்வருக்கத்தும் நந்நான்கும், யவ்வருக்கத்து ஒன்றும் ஆகும் நெட்டெழுத்தானாகிய மொழி நாற்பதும், நொவ்வும் துவவுமாகும் குற்றெழுத்தானாகிய மொழி இரண்டினே ஒரெழுத்தானாகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பினவாம். எ - று.

(உ - ம்.) ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ எ - ம், மா யீ மு மே மை மோ எ - ம், தா தீ து தே தை எ - ம், பா பூ பே பை போ எ - ம், நா நீ நே நை நோ எ - ம், கா கூ கை கோ எ - ம், வா வீ வை வெள எ - ம், சா சீ சே சோ எ - ம், யா எ - ம், நொ து எ - ம் வரும்.

இவற்றுள், ஊ - இறைச்சி; ஓ-மதகுநீர் தாங்கும் பலகை; பே-துரை; நே-அன்பு; சோ-அரண்; நொ து என்னும் குறிலிரண்டும் துன்பி பொசி என்னும் ஏவல்.

இவை சிறப்பினவெனவே வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்ப்பொருளை ஒப்புமையான் உணர்த்திநிற்றலான் ஒளவென்னும் ஒரெழுத்தொருமொழியும் சுட்டு வினா உவமைப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொல்லாதலாற் குற்றயிரைந் தானாய ஒரெழுத்தொருமொழிகளும் கௌவென்னும் உயிர்மெய்யானாய ஒரெழுத்தொருமொழியும் இவைபோல்வன பிறவும் சிறப்பில்லனவெனக் கொள்க. (உ)

ககஉ. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்

எழுத்தீ ருகத் தொடரு மென்ப.

எ - ன், தொடரெழுத்தொரு மொழியாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீரகவும், பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத் தீரகவுந் தொடருமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

(உ - ம்.) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி எ - ம், கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அரங்கத் தான், உத்திராட்டான், உத்திரட்டாகியான் எ - ம் வரும். எழுந்திருக்கின்றார், நடத்துவிப்பிக்கிறார், நடத்துவிப்பிக்கின்றார், நடத்துவிப்பிக்கிறார்கள், நடத்துவிப்பிக்கின்றார்கள், நடத்துவிப்பிக்கின்றவர்களைப் பகுதிமுதலிய உறுப்பு வேறுபட்டுவருவனவற்றிற்கு இவ்வரையறையில்லையென்க. (ங)

ககக. பகுப்பாற் பயனற் றிகுறி யாகி

முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற

பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

எ - ன், மேற்பதம் பகாப்பதம் பகுபதமென இரண்டுகுறியவாய் நடக்குமென்றார், அவற்றுட் பகாப்பதம் இனையவென்பதூஉம், இத்துணையவென்பதூஉம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(சூ - ள்.) பகுபதம்போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின் அப்பகுப்பாற் பகுதிவிசுதிமுதலிய உறுப்பின் பயன்வினைவகிள்திக் காரணத்தான்வரும் அப் பதம்போலாது இடுகறியாய்ப் பகுதி விசுதி முதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம்போலாது படைப்புக்காலத்தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்த நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொலென்னும் நான்கும் பகாப்பதமாக. எ - று.

பகுபதத்திற்கு மறுதலைப்பட்டதென்பார் இவ்வாறு கூறினார்.

(உ - ம்.) நிலம், நீர் எ - ம், நட, யா எ - ம், மன், கொல் எ - ம், உ.று, கழி எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. (ச)

பகுபதம்.

காஉ. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின் வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

எ - ன், பகுபதம் இனையவென்பதானும், இத்துணையவென்பதானும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(சூ - ள்.) இங்ஙனங்கூறிய பொருளாதியாறுங்காரணமாக வரும் பெயர்ச்சொற்களும், தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச்சொற்களுமாகிய இரண்டும் பகுபதமாக. எ - று.

பொழுதுகொள்வினை பகுபதமெனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயரும் பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற்கூறினாரென்க. புளி, கடுமுதலிய ஆகுபெயரும் காரணத்தான்வருமேனும் விசுதிமுதலிய உறுப்பின்மையின் அஃதொழிந்தனவற்றையே வருபெயரென்றும், நட வாழுதலிய ஒருமையேவல் பொழுதுகொள்வினையாயினும் பகுதியொன்றுமே பொருளான் வேறு பட்டதன்றிப் பகுத்தற்கு விசுதிமுதலிய உறுப்பின்மையிற் பகாப்பதமேயன்றிப் பகுபதமாகாமையின் அஃதொழிந்தனவற்றைப் பொழுதுகொள்வினையென்றும் கூறினாரென்க.

(உ - ம்.) பொன்னன், அகத்தன், ஆதிரையான், கண்ணன், கரியன், ஊணன்னென்ப பெயர்ப்பகுபதம் வந்தன. நடத்தான், நடக்கின்றான், நடப்பான் எ - ம், நடந்த, நடக்கின்ற, நடக்கும் எ - ம், நடந்து, நடக்க, நடக்கின் எ - ம், நடவான் எ - ம், நடவாத எ - ம், நடவாமல் எ - ம் தெரிநிலையுடன்பாட்டு வினைமுற்றும் எச்சமும் எதிர்மறைவினைமுற்றும் எச்சமுமாய் வினைப்பகுபதங்கள் முறையேவந்தன. பொன்னன், அகத்தன், ஆதிரையான், கண்ணன், கரியன், ஊணன் எ - ம், கரிய, பெரிய எ - ம், அன்றி, இன்றி எ - ம் குறிப்பு வினைமுற்றும் எச்சமுமாய் வினைப்பகுபதங்கள் வந்தன. நடத்தான், நடந்தவனெனத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம் வந்தன. பொன்னன், ஊணன்னெனக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம் வந்தன. பிறவுமன்ன.

அவன், இவன், உவனென்னுஞ்சுட்டுப்பெயரும், எவன், யாவனென்னும் வினப்பெயரும், தமர், நமர், நுமரென்னுங்கிளைப்பெயரும், தந்தை, எந்தை, நந்தையென்னும் முறைப்பெயரும் இவைபோல்வன பிறவும் சுட்டுப்பொருளும் வினப்பொருளும் கிளைப்பொருளும் முறைப்பொருளுந்காரணமாகப் பிற பொருட்குவரும் பெயராய்ப் பகுதி விசுதிமுதலியவுறுப்பும் உறுப்பின்பொருளுந்தத்து வெள்ளிடைக்கிடக்கும் பகுபதமாய்ப் பகுக்கப்படுதலால் இவற்றைப் பகுபதமென்னுது பகாப்பதமெனக் கூறின் அது பொருந்தாதென்க.

இனிப் பகுதிவிகுதிமுதலிய உறுப்பும் உறுப்பின் பொருளுந்தரும் ஒரு சொல்லைப் பகுபதமென்றமையின், சொன்மை, பொருண்மை, வின்மை, செம்மை, சிறுமை; நடத்தல், வருதல்முதலிய சொற்கள் பகுதிவிகுதியாகப் பகுக்கப்படுதலானும் மை விகுதிக்கு வேறு பொருளின்றிப் பகுதிப்பொருள் விகுதியாய் நிற்றலானும் சொன்னிலையாத் பகுபதமென்றும் பொருணிலையாத் பகாப் பதமென்றும் கொள்ளப்படுமென்க.

மேல், சொல்லதிகாரத்துள் திணைபாலிடமுதலிய இலக்கணங்களான் விதந்து, “இனையெண் குழுஉமுதற் பல்பொருள்” என்னுஞ்ஞாந்திரமுதலியவற்றால் நான்கியலுள்ளருமுணர்த்தலால் ஆண்டுணரவரும் பெயர்வினையிடையுரிகள் ஈண்டு உணரவாராவேணும் உரைத்துமென்னுமுத்தியான் அவற்றைப் பகாப் பதம் பகுபதமென்றார். (நு)

ககக. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை

சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை

முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்.

எ - ன், பகுபதவுறுப்பு இத்துணையவென்பது உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இங்கனங்கூறிய பகுதிமுதலிய ஆறுறுப்பினுள்ளும் இப்பதப்பொருளமைதிக்கு ஏற்பனவற்றைக்கருதி அறிவுடையோராங்கட்டிமுடிப்ப எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடியும். எ - று.

பிரகிருதி, விகிருதியென்னும் ஆரியமொழிகள் பகுதி, விகுதியெனத் திரிந்துநின்றன. தன்னியல்பினிற்றலிற் பகுதியென்றும் தன்னியல்பினிற்றும் ஒருவலுள்ளத்தை ஆடை அணிமுதலியவற்றோடு ஒருத்தி முன்னின்று தன்னிடத்து அவாவ விகாரப்படுத்தல்போலத் தன்னியல்பினிற்றும் பகுதிப் பொருளை இடைநிலைமுதலியவற்றோடு விகுதி முன்னின்று தன்னிடத்து அவாவ விகாரப்படுத்தலின் விகுதியென்றும் முதனிலைப்பகுதிக்கும் இறுதிநிலைவிகுதிக்கும் இடைநிற்றலின் இடைநிலையென்றும் இவ்விகுதிமுதலிய புணர்ப்பைச் சார்ந்த ஆண்டைக்கு இமையந்துநிற்றலிற் சாரியையென்றும் எவ்வகைச்சொல்லும் ஒன்றோடொன்று சந்தித்தவான்வருந் தோன்றல் திரிதல் கெடுதலைச் சந்தியென்றும் செய்யுட்டொடைமுதலியவற்றான் வலித்தல் மெலித்தன்முதலாக விகாரப்படுத்தலின் அவற்றை விகாரமென்றும் காரணக்குறியாய்வந்தன. அல்வழி வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு விதித்த தோன்றல் திரிதல் கெடுதலையும் செய்யுட்டு விதித்த ஒன்பது விகாரத்தையும் இப்பதம்பெறுமென மாட்டுதலின் இது மாட்டெறிக்கொழுமென்னுமுத்தி. (கூ)

பகுதி.

ககசு. தத்தம், பகாஅப் பதங்களே பகுதி யாகும்.

எ - ன், பகுபதவுறுப்புஆறனுட் பின்னையமூன்றும் புணரியலுள் உணர்த்தப்படுதலின் அவைவையாழித்து முன்னையமூன்றனுட் பகுதி இணையவென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் தத்தம் முதனிலையாய் பகாப்பதங்களே அவற்றின்பகுதியாம். எ - று.

பகுபதத்துட் பகுதிவிகுதிமுதலிய உறுப்பெல்லாம் பகாப்பதமாயினும் விகுதிமுதலியவற்றை மேல்விதற்கூறலின் ஈண்டுத் தத்தம் பகாப்பதங்களைமுதலு முதனிலையெயென்பது பாரிசேடத்தாற்பெற்றும்.

பகுபதவுறுப்பாம் முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகளாய் பகாப்பதங்களி னின்றும் முதனிலைப்பகாப்பத மொன்றினையுமே பிரித்துத் தந்தமையிற் பகாப் பதங்களையென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

முதனிலைப்பெயர்வினையென்னுது தத்தம்பகாப்பதங்களென் றமையின், இருவகைப் பகுபதத்தாளும் பகுதியும் ஒருறுப்பாதலின், விசுதிமுதலியவற் றோடு தொடர்த்துநிற்பதன் நிப் பிரிந்துநிலைமையானும் பிரித்தவழிப் பகுதி யாயஉறுப்பின்பொருள்தாராமையானும் இருவகைப்பகுதியுறுப்புக்களும் இடை ப்பகாப்பதமென்பதபெற்றும். (எ)

காஊ. செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை

வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை

திண்மை யுண்மை நுண்மை மிவற்றெதிர்

இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

எ - ன், பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுத லிற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனங்கூறியபதினென்றும் இவற்றிற்கெதிரான வெண் மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும், பெருமை, அணிமை, கன்மை, தண் மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும், இவ்வ டீபால்வனபிறவும் பகுதியாய் பண்புப்பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக் கப்படாத நிலைப்பதமாகும். எ - று.

இங்ஙனங்கூறிய வாய்பாடுமுதலியவெல்லாம் சொன்னிலையாற்பகுபத மாயினும் மைவிசுதிக்குப் பகுதிப்பொருளன்றி வேறுபொருளின்மையிற் பொரு ணிலையாற் பகுக்கப்படாதென்பார் பண்பிற்பகாவென்றும் * “மெய்பி னியக்க மகாமொடு சிவனும்” என்றற்போல இங்ஙனங்கூறிய வாய்பாட்டுப்பண்புகள் மைவிசுதியின் தி இயங்காமையின் இவ்விசுதியினையும் பகுதியாகநிறீஇ மேல் வரும் விசுதியொடுபுணர்க்கப்படுமென்பார் நிலைப்பதமென்றுங் கூறினார்.

பண்புப்பகாப்பதமென்னுது பண்பிற்பகாநிலைப்பதமென்றல் சொற்பொ ருள் விரித்தலென்னுமுத்தி. செம்மை சிறுமை முதலிய வாய்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டலென்னுமுத்தி. (அ)

காஊ. ஈறு போத லிடையுகர மிய்யாதல்

ஆதி நீட லடியகர மையாதல்

தன்னொற் நிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரிதல்

இனமிக லீனையவும் பண்பிற் கியல்பே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மேற் செம்மை சிறுமைமுதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதிவிசுதிபோதலும் இடையினின்ற உகரம் இகரமாதலும் முதனின்றகுறில் நெடியலாதலும் முதனின்றஅகரம் ஐகரமாதலும் இடையே தன்னொற்றுமிசு தலும் முன்புநின்றமெய் திரிதலும் வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுத லும் இவைபோல்வனபிறவும் அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம். எ - று.

■ தொல். மொழி. சூ. கா.

52 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

“மெய்யி னியக்க மகரமொடுசிவனு” என்ற அகரம் பன்னிருயிரும் மெய் பொடு புணரவருங்காலத்து நீங்கிஹைபோல விசுதிமுதலிய புணரவருங்காலத்துப் பண்படிநீங்க அப்பகுதிப்பொருள்விசுதி நீங்குமென்பார் ஈறுகெடுத்த லென்னுது ஈறுபோதலென்றும் விதத்துகூறு விகாரங்களுமுள, அவை வந்த வழிக்காண்கவென்பார் இனையவென்றும், இவ்விதாரம் ஒருதலையன்று ; சிவப் பன், கறுப்பென்னும் பிறவாய்பாடுகள்ப்பாலச் செம்மையன், சிறுமைய் னெனவு முடியுமென்பார் எதிர்மறையும்மைகொடுத்த இனையவுமென்றும், பெயர்விசுதியொடும் வினைவிசுதியொடும் பதங்களொடும்புணரினும் ஒருவழி இவ்விதாரப்படுமென்பார், பகுதிக்கென்னுது பொதுமையிற் பண்பிற்கியல்பே யென்றுக்கூறினார்.

பதப்புணர்ச்சிக்கும் ஈண்டுக்கூறல் ஒப்பின்முடித்தலென்னுமுத்தி. |

(உ - ம்.) கல்லன், வல்லன் என்பன ஈற்றுவிசுதிபோயின. கரியன் பெரியன் என்பன ஈற்றுவிசுதிபோய் உகரம் இகரமாயின. பாசி, பாசடையென் பன ஈற்று விசுதிபோய் ஆதிநீண்டன. பைங்கண், பைந்தார் என்பன ஈற்று விசுதிபோய் இடையுகரம் சகரத்தொடுகெட்டு வருமெழுத்துக்கு இனமிருந்து அடிஅகரம் ஐகரமாயின. வெற்றிலை, வெட்டனை என்பன ஈற்றுவிசுதிபோய்த் தன்னொற்றிரட்டின. சேதா, சேதாம்பல் என்பன ஈற்றுவிசுதிபோய் ஆதி நீண்டு முன்னின்ற மகரவொற்றுத் தகரவொற்றுத்திரிந்தன.

செம்மை, சிறுமைமுதலாக விதத்தும் இன்னவுமென அடக்கியுக்கூறிய பல் வேறுவகைப்பட்ட பண்புவாய்பாட்டுவிதம்புக்களெல்லாம் பொதுவிதியானும் ஈறுபோதன்முதலாக விதத்தும் இனையவுமென வடக்கியுக்கூறிய சிறப்புவிதியா னும் விசுதிபதங்களொடு புணர்ந்து அமைத்துகிடந்தமை உற்றுணர்ந்து கொள்க.

இங்ஙனம் விதத்துக்கூறியவிகாரங்கள் அன்பன் அழகன்முதலிய வாய் பாடுகட்கு எய்தாமையானும் செம்மை சிறுமைமுதலாக எடுத்துக்காட்டுமொழி கட்கு எய்தினமையானும் இஃது எடுத்தமொழியினைய்தவைத்தலென்னுமி முத்தி.

(ஈ)

கடன, நடவா மடிசீ விடுக வேவை

நொப்போ வெளவுரி னுண்பொருள் திருந்தின்

தேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளுஃகென்

றெய்திய விருபான் மூன்றா மீற்றவும்

செய்யென் னேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

எ-ன், தெரிநிலை வினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி புணர்ந்துது னுதலிற்று.

(இ - ள்.) கட வா மடி சீ விடுக ஏ வை நொ போ வென உரிஞ் உண் பொருள் திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று தனிநிலை யாயும் முதனிலையாயும் எய்தக்கிடந்த இவ்விருபத்தமுன்றாகும்உயிரும் ஒற் றும் குற்றகாமுமாகிய ஈற்றனையுடைய இததொடக்கத்து வாய்பாடுகளெல் லாம் செய்யென்னும் ஏவல்வினையும் செய்யென்னும் வினையினது பகாப்பத மாகிய பகுதியுமாம். எ - று.

மேற்கூறிய அகரவகரப்போலியை வலியுறுத்துவார் வெள-(வல்) எ-ம், இத்தொடக்கத்து வாய்பாடுகளென்பார் அஃகாமென் னுது அஃகென்று எ - ம், ஈற்றவும் எ - ம், எகரவுயிர் வினாவிடைச்சொற்கண்ணும் தன்பெயர்க்கண்ணு மன்றிப் பிறவழி ஈறுகாமையின் அஃதொழிந்தவை ஈண்டைக்காமென்பார் ஆயிற்ற எ - ம், விகற்பத்தின்முடித்தலென்னுமுத்தியான் இருபத்துமூன்று ஈற்றவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகள் முதலியவெல்லாம் இப் பொது வாய்பாட்டின் அடங்குமென்பார் முடிந்தது முடித்தலென்னுமுத்தியார் செய் எ - ம் கூறினார்.

இரட்டுறமொழித்தலென்னுமுத்தியான் எடுத்துக்கொண்ட ஏவற்பொரு ளும் பகுதிப்பொருளும் தத்துமிற்கும் நட வா முதலிய வாய்பாடுகளை எண்ணித் தொகுத்த இருபான்மூன்று பீற்றவென்னுந்தொகை செய்யென வலென்னும் பயனிலையோடும் செய்யென்வினைப்பகாப்பதமென்னும் பயனிலையோடும் தனித் தனி முடிந்தன.

விசுதிப்புணர்ச்சியோடு பதப்புணர்ச்சிக்கு மேலேச்சூத்திரத்து இலக்கணங் கூறினாற்போலப் பகுதியோடு ஏவல்வினைக்கும் ஈண்டிலக்கணங்கூறலின், இதுவும் ஒப்பின்முடித்தலென்னுமுத்தி.

முன்னர் வினைப்பதமுணர்த்தி அதனகத்து வினையடிபயப்பின்னுணர்த்தி வருதலின், வினையியலுட்கூறாது ஏவல்வினையை முற்கூறினார்.

ஏவல்வினைக்குதாரணம், இச்சூத்திரத்து எடுத்துக்காட்டிய வாய்பாடுக ளைப் பகுதிப்பொருளொழியக்கொள்க.

பகுதிக்குதாரணம் : நடந்தான், வந்தான், மடித்தான், சீத்தான், விட் டான், கூவினான், ஏவினான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வெளவி னான், உரிஞினான், உண்டான், பொருளினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த் தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகி னான் எ - ம், 1 கடந்தான், கண்டான், எ - ம், ஏகினான், குறுகினான், கட்டி னான், பொருந்தினான், எய்தினான் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

இவற்றுட் பகுதி முதனிலையாய் எய்திக்கிடந்தமை காண்க.

கையறியாமாக்கட்கன்றி னாலியற்றும் அறிவினையுடைய மக்கட்குப் பல கலைக்குரிசில் பயணந்தியென்னும் புலவர்பெருமான் புகழ்ப்போல விளங்கிற்ற லான், உலகமலையாமைபுள்ளிட்ட பத்தழகோடும் பிறந்துகின்றது இச்சூத்திர மென்றுணர்க.

வடநான்மேற்கோளாக ஒருமொழிகளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெ னக்காரணக்குறிதாமேதந்து அவற்றை மல்லிருந்தென்ன காவலர்பயில எழுத்தே தனித்துமென்னுஞ் சூத்திரமுதலாக இச்சூத்திரமீறாகப் பகாப்பதம் பகுபதமெ னப் பலகாற்கூறுதல் தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்ததூதத் தலென்னுமுத்தி. (க0)

கநஅ. செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவிரிற்

செய்வியென் னேவ வினையின் ரேவல்.

எ - ன், மேல் இரட்டுறமொழிந்தவற்றுள் ஏவல்வினைக்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(பி - ம்.) 1 'கிடந்தான்'

54 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநம்ச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய செய்யென்னும் வாய்பாட்டு நடவாமுதலிய ஏவல்வினையின் பின், வி பி யென்னும் இரண்டுவிசுவயுள் ஒன்றுவருமாயிற் செய்யென்னும் ஏவன்மேல் ஓரேவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டு ஏவல் வினையாம்; அவற்றின்பின் இவ்விசுவயுள் தன்னொடும் பிற்தொடும் இணைந்துவருமாயின், செய்யென்னுமேவன்மேல் ஈரேவலாய்ச் செய்விப்பியென்னும் வாய்பாட்டு ஏவல்வினையாம். எ - று.

விதந்த ஏவற்சிதப்பு வாய்பாட்டையெல்லாம் செய்யென்னும் ஏவற்பொது வாய்பாட்டுள் அடக்கி மேற்கூறலின், நடவாமுதலிய வினைவழியென்பார் செய்யென்வினைவழியென்றும், இவைபெருவழக்கல்லவென்பார் தனிவரினென்றும், இணையினென்றும், இவ்விசுவயுள் ஒன்றும் இரண்டும் ஏற்றபெற்றிவருமென்பார் செய்பியென்னுது செய்வியென்றும், செய்யென்னும் வாய்பாடுகள் ஏவல்வினை முதலொன்றையும் இயற்றும் வினைமுதலொன்றையும் இருவருள் ஒருவர்க்கு ஒருகருத்தையும், செய்வியென்னும் வாய்பாடுகள் ஏவல்வினை முதலிரண்டையும் இயற்றும் வினைமுதலிரண்டையும் மூவருள் இருவர்க்கு ஒருகருத்தையும், செய்விப்பியென்னும் வாய்பாடுகள் ஏவல்வினைமுதல்மூன்றையும் இயற்றும்வினைமுதல்மூன்றையும் நால்வருள் மூவர்க்கு ஒருகருத்தையும் தருமென்பார் ஈரேவலென்றும் கூறினார்.

இவ்வாறு செய்யென்னும் வாய்பாட்டு நடவாமுதலிய ஏவல், நடப்பி, வருவி, நடப்பிப்பி, வருவிப்பி என்னுமேவன்மேல்ஏவலாமெனவே செய்வியென்னும்வாய்பாட்டு நடத்து வருத்துமுதலிய ஏவலும் தனித்தும் இணைத்தும் வரும்; விப்பியென்னும் விசுவயுளோடுபுணர்ந்து நடத்துவி, வருத்துவி, நடத்து விப்பி, வருத்துவிப்பியென்னும் ஏவன்மேலேவலாமென்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறினாரென்க.

இவ்வாய்பாடுகளுள் நடத்து, வருத்து முதலியன, ஏவல்வினைமுதலிரண்டையும் இயற்றும்வினைமுதலிரண்டையும் மூவருள் இருவர்க்கு ஒருகருத்தையும், நடத்துவி, வருத்துவி முதலியன, ஏவல்வினைமுதல் மூன்றையும் இயற்றும் வினைமுதல்மூன்றையும் நால்வருள் மூவர்க்கு ஒருகருத்தையும், நடத்து விப்பி வருத்துவிப்பி முதலியன, ஏவல்வினைமுதலுண்கையும், இயற்றும்வினைமுதலுண்கையும் மூவருள் நால்வர்க்கு ஒருகருத்தையும் தந்துகின்றன.

இங்ஙனம், இருவர்க்குமுதல் ஐவரை உள்ளுறுத்த வாய்பாடுகளை எடுத்துக் கூறவே வரம்பின்றி ஏவன்மேலேவலும் இயற்றன்மேலியற்றலுமாய் வருவன வற்றிற்கு வாய்பாடின்மென்பது பெற்றும்.

நடவாமுதலிய ஏவற்சிதப்பு வாய்பாட்டிற்கு இலக்கணங் கூறியமுகத்தே ஏவற்பொதுவாய்பாட்டிற்கும் செய், செய்வி, செய்விப்பியெனக் கூறுக்கூற்றாய் இலக்கணம் அமைந்துகிடந்தமையின், இக்கூற்று இரட்டிமொழிதலென்னுமுத்திக்கு இனம். இவைபோல்வனபிறவும் அது. (கக)

கககூ. விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

எ - ன், வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர் புறனடையுணர்ந்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏவல் வேறுதல்போல அதிகரித்து விளம்பிய வினைப்பகுதி வேறுதலும் விதியாம், விலக்கன்று. எ - று.

ஏவலும் விளம்பப்பட்டதேனும் அதிகரித்ததன்றாகலின் வினைப்பகுதியினை விளம்பிய பகுதியென்றார்.

(உ. ம்.) நடத்தினன், நடப்பித்தான், நடப்பிப்பித்தான், நடத்து வித்தான், நடத்துவிப்பித்தானெனவரும். பிறவுமன்ன.

ஈண்டும் 1விப்பிகள் ஏற்றபெற்றிகொள்க.

இவற்றுள் நடவென்னுந்தன்வினைப்பகுதி பிறவினைப்பகுதியாய் வேறு பட்டு நின்றவாறு காண்க.

வேறுபடாதது பிரகிருதியாமன்றி வேறுபட்டது பிரகிருதியாகாதேனும் தந்தையைக்குறிக்க மகனெனப்பட்டானொருவன் தன்மகனைக்குறிக்கத் தந்தையானோரோட்போலப் பிறவினைப்படுத்தவரும் இவ்விசைகளும் மேல்வரும் அன் ஆன் முதலிய விசைகளைக்குறிக்கப் பகுதியாமாதலின், விதியேயெனப் புறனடை தத்தார். இச்சூத்திரத்திற்கு வாவென்பகுதிமுதலியன வந்தான் வருகின்றனென விகாரப்படுத்திப் பொருளாகக்கூறுவாருமுள்; இவ்விகாரங்கள், பகுபதவுறுப்பாய் மாட்டெறிந்துகொண்ட மூன்றுசந்தியுள்ளும் ஒன்பதவிகாரத்துள்ளும் அமைத்துகிடத்தலின் அதுபொருந்தாதென்க. (கஉ)

வி கு தி.

கசு0. அன்ஆன் அன்ஆன் அர்ஆர் பம்மார்

அஆ குடுதுறு என்ஏன் அல்அன்

அம்ஆம் எம்ஏம் ஒமோ மம்மார்

கடதற ஐஆய் இம்மின் இர்ஈர்

ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்

வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

எ - ன், விசுதி இனையவென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் அன்ஆன்முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்படுவனவும் இவையோல்வன பிறவும் தெரிநிலைவினையின் விசுதிகளாம்; பெயரிடத்தும் இவற்றுட் சிலவிசுதியாம். எ - று.

இரட்டிமொழிதலென்னுமுத்தியால் தன்மையொருமைக்கும் அஃறினைப்படர்க்கையொருமைக்கும் பொதுவாக டுதுறு என்றும், அன்னென்னுந்தன்மையொருமைவிசுதி தொன்றுதொட்டதன்றி இலக்கியங்கண்டமையின் எதிரதுபோற்றலென்னுமுத்தியால் தழீஇக்கொண்டதாதலின், அதனை வலியுறுத்திப் பின்னும் அன்னெனவிதத்தும் இன்னும் இவற்றுள் இரட்டிமொழிதலான் அடங்குவன்அடங்க அடங்காவாய் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் நடத்து நடப்பி முதலிய பிறவினையென்பவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் பகுதியை விசுதிப்படுத்தி வருவனயாவை அவையெல்லாம் விசுதியென்று கருதிக்கோடற்குப் பிறவுமென்றுங் கூறினார்.

பெயரினுஞ் சிலவென்றமாத்நிரையிற் குறிப்புவினையினுஞ் சிலவென்பது கூறாதேயுமையதலின், இங்ஙனம் வினையென்றது அவ்விரண்டும் ஒழிந்த தெரிநிலைவினையென்பது பெற்றும்.

வ - று. நடந்தனன், நடந்தான்: இவை ஆண்பாற்பட்டர்க்கை; நடந்தனள், நடந்தாள்: இவை பெண்பாற்பட்டர்க்கை; நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப,

நடமாள்: இவை பல்லோர்ப்பார்க்கை; நடந்தன, நடவா: இவை பலவின்படர்க்கை; நடக்கு, உண்டு, நடந்து, செறு, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பன்: இவை ஓர்மைத்துண்மை; நடத்தது, கூயிற்று, குண்டுக்கட்டு: இவை ஒன்றன்பார்க்கை; நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உண்டும், நடத்தும், செறும்: இவை தன்மைப்பன்மை; நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி: இவை ஒருமைமுன்னிலை; நடமின், நடந்தனர், நடந்தீர்: இவை பன்மை முன்னிலை; நிலியர், நடக்க, வாழிய: இவை வியங்கோள்; நடக்கும்: இது செய்யுடென்னுமற்று; பிறவுமன்ன.

இவை திணைபாவிடங்கையுணர்த்தி வினையின் இறுதிநிலையாய் முழுவதும் வந்தன.

வில்லன், வில்லான், வினையன், வினையான், ஊரர், ஊரார், வில்லி, வாளி, அரசி, செட்டிச்சி, காத்தை, மூக்கரை: இவை பெயர்க்கட் சிலவந்தன. பிறவுமன்ன. (கஉ)

பெயரிடைநிலை.

கசுக. இலக்கியங் கண்டதற் சிலக்கண மியம்பலிற்

பகுதி விகுதி பகுத்திடை. நின்றதை

வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே.

எ - ன், இடைநிலையாமாறுணர்த்துவான்றொடங்கப் பெயர்க்கு இடைநிலையுணர்த்து கணுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுடையோரால் நியமிக்கப்படும் இலக்கியங்கண்டு அதனுக்கு அவ்விசைசியத்தின் அமைசியே இலக்கணமாகக்கூறலிற், மேற்கூறிய பகுதியையும் விகுதியையும்பகுத்து இடையேநின்றதாயது அதனை வினையாலணையும்பெயரல்லாத பெயர்க்கு இடைநிலையென்று சொல்லுக. எ - று.

குறிக்கப்படும் இலக்கணத்தையுடையனவெல்லாம் இலக்கியமாயினும் ஈண்டு இலக்கியமென்றது, பெயர்ப்பகுப்பதத்தை; இலக்கணமென்றது, அதனகத்துப் பகுதிமுதலிய உறுப்பக்களை.

மா பராமதவியன், பராராமதவிய சினையொடுநின்றனவெனக் கண்டது கூறுவார்போலப் பகுபசம், பகுசிமதவிய உறுப்போடு நின்றதெனக் கண்டது கூறி அப்பதந்தக் கோலாநாவின் மேலோராணையினிற்றலிற் கண்டதற்கென்றும், சாரியை சங்கி விகாரங்களும் இடைநிற்குமேனும் அவை மேல் விதக்கப்படுதலின் அவையொழிக்கவந்ததை இடைநின்றதை யென்றும், மேல் வினைக்கு விதத்துகூறுமிடைநிலை வினையாலணையும்பெயர்க்கும் அமைதலின் வினைப்பெயரல் பெயர்க்கென்றும், இப்பெயரிடைநிலை வரையறுக்கப்பட்டதன்று, ஆங்காங்கு உணர்த்தரைக்கவென்பார் எனலேயென்றற்கூறினார்.

(உ - ம்.) அறிஞனென்பது ஞகரவிடைநிலை பெற்றது. ஒதுவான், பாடுவானென்பன வகரவிடைநிலைபெற்றன. வலைச்சி, பலைச்சியென்பன சகரவிடைநிலைபெற்றன. வண்ணத்தி, பாணத்தி, மலையாட்டி, வெள்ளாட்டி, தற்கை, எந்தை, நுந்தையென்பன தகரவிடைநிலை பெற்றன. பிறவுமன்ன. (கசு)

வினையிடைநிலை.

கசுஉ. தடறவொற் நின்னே யைம்பான் முவிடத்

சிறந்த காலத் தருங்கொழி விடைநிலை.

எ - ன், இறந்தகாலவினைக்கு இடைநிலையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தகர டகர மகரமெய்களும், இன்னென்னும் குற்றொற்றும் ஐம்பான்மூவிடத்தும் இறந்தகாலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபதஇடைநிலைகளாம். எ - று.

(உ - ம்.) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன், நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர் எ - ம், உண்டான் எ - ம், சென்றான் எ - ம், உறங்கினான் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. (கரு)

கசுந. ஆரின்று கின்று கிறுமு விடத்தின்

ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

எ - ன், நிகழ்காலவினைக்கு இடைநிலையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆரின்றென்பதூஉம் கின்றென்பதூஉம் கிறுவென்பதூஉம் ஐம்பான்மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபதவிடைநிலைகளாம். எ - று.

தருவினையை அறைவினையென்றது இலக்கணை. மேலேச்குத்திரத்தில் வருவதூஉமது.

(உ - ம்.) நடவாரின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறுனெனவரும்.

ஏனைப்பாவிடங்களினும் ஒட்டிக்கொள்க.

(கசு)

கசுச. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழு

திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

எ - ன், எதிர்காலவினைக்கு இடைநிலையும், முக்காலஇடைநிலைக்கு ஆவதோர்புறனடையுமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பகரவொற்றும் வகரவொற்றும் ஐம்பான்மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகளாம்; இம்முக்காலமும் முறையே காட்டும் தகரவொற்று முதல் வகரவொற்றீறாய் இடைநிலைகள் சிலமுற்றுவினை எச்சவினைக்குஇலவாம். எ - று.

(உ - ம்.) நடப்பான், வருவான் எனவரும்.

ஏனைப்பாவிடங்களினும் ஒட்டிக்கொள்க.

இனி, இவை சிலவிலவெனவே காலத்தை இறுதிநிலைதருமென்பதூஉம், முதலிலைதருமென்பதூஉம், பிறஇடைநிலைதருமென்பதூஉம் பெற்றும். இவ் விகற்பமெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தாம் கூறுப. (கஎ)

காலங்காட்டும் விசுதி.

கசுரு. றவ்வொ கெரவும் மைநிகழ் பலவும்

தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடி

கழிவுங் கவ்வொ டெதிர்வுமின் னேவல்

வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தம்

58 நன் னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிர்வும்
எதிர்மறை மும்மைபு மேற்கு மீங்கே.

எ - ன், மேலைக்குத்திரத்து “இவைசிலலில” என்றார், அவை இவை யென்பதுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தகரத்தோடுகூடிய உகரவீறும் உம்மீறும் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும், தகரத்தோடுகூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விரகாலமும், டகரத் தோடுகூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும், ககரத்தோடுகூடிய அவ்விரண் டிறும் எதிர்காலமும், மின்னீறும் ஏனைஏவலின்வரும் அனைத்தீறும் வியங்கோ ளீறும் இகரவீறும் மாரீறும் எதிர்காலமும், பகரவீறு இறந்தகாலமும் எதிர் காலமும்,செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறுகள் நிகழ்காலமும் எதிர்கால மும், முற்றுவிசுதி எச்சவிசுதினொடுபுணர்த்தற்குரிய எதிர்மறை ஆகார வீறு மூன்றுகாலமுமேற்கும்; மேலைக்குத்திரத்து இவைசிலலில என்றவற்றுள்.எ-று.

அந்தமென்பதனை எல்லாவற்றினும் ஒட்டிக்கொள்க.

தவ்வொடுகரவும்மீறும் தவ்வொடுகரவும்மீறும் பார்த்தமும் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமு மேற்குமெனத் தொகுத்துக்கூறுது விகற்பத்தின்முடித்தலென்னு முத்தியான் வகுத்துக்கூறினர், புலப்படவேண்டியென்க.

இகரவீறு தனித்தியலாமையின் யாதானும் ஒரு மெய்யினை ஊர்த்துவரு மென்பதாஉம், அதுகாலங்காட்டாதென்பதாஉம், அதுகாலங்காட்டியதேல் இவ லீறு காலங்காட்டாதென்பதாஉம், செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டெச்சமும் இடைநிலையின்றி ஈறு காலங்காட்டுமேறும் அஃது எதிர்காலங்காட்டுமென மேல் விதத்தலின் இங்னனம் செய்யுமென எடுத்தோதியது முற்றென்பதாஉம் பெற்றும். மூன்றுகாலமும் அவைபற்றிப் புடைபெயரும் வினையுயில்லா வற்றை எதிர்மறைவினை மூன்றுகாலமு மேற்குமென்று கூறுதல் இலக்கண யாதலிற் பிற்கூறினர்.

(உ - ம்.) சென்று, சென்றும், சேறு, சேறும், வந்து, வந்தும், வருது, வருதும், உண்டு, உண்டும், உண்கு, உண்கும், உண்மின், உண், உண்க, வாழிய, வாழியர், சேறி, உண்மார், உண்ப, உண்ணும், உண்ணான் எனவரும்.

மும்மைபுமென்னும் முற்றும்மையை ‘முற்றும்மை யொரோவழி யெச் சமுமாகும்’ என்பதனால் எச்சவும்மையாக்கி நடத்திலன், நடவாரின் நிலனென எதிர்மறை ஒருகாலமேற்றுவருதலுங் கொள்க.

சென்றி, செல்லாரின்றி எனவருமாயின், இடைநிலை காலங்காட்டிய இகர வீற்றவாம்.

‘இவை சிலலில’ என்றவற்றுள், இறுதிநிலை காலங்காட்டுவனவற்றை வித்தோதி முதனிலையும் பிறவிடைநிலையும் காலங்காட்டுவனவற்றை ஓதாமை யின், அவை சிறுபான்மைய, வந்தவழிக்காண்கவென்றாராயிற்று; அவை வரு மாறு:—

தொட்டான், விட்டான், உற்றான், பெற்றான், பூக்கான், நக்கான் என்ப வற்றுள், இடைநிலையின்றி முதனிலைவிகாரமாய் இறந்தகாலங்காட்டின.

(பி - ம்.) 1 ‘விதித்தலின்’

என்மனார், என்றிசினோர், என்மர் என்பவற்றான், எடுத்தோதாப் பிற விடைநிலைகளின்று முன்னையவிரண்டும் இறந்தகாலமும் பின்னையதொன்று எதிர்காலமும்காட்டின. பிறவுமன்ன.

நன்கேயென்மறிகையானே, “வருதி பெயர்ந்தி வருந்துதி தஞ்சாய்; பொருதி புலம்புதி நீயும்” என இகரவீறு நிகழ்காலங்காட்டலும், ஏனைய கூறியகாலத்திற் பிறழ்ந்து வருவனவுளவேல் அவையும், பெயரெச்ச வினை பெச்சங்களில் இடைநிலையின்றி இறுதிநிலை காலங்காட்டுவனவுங்கொள்க.

இனிப் பகுதிமுதலிய உறுப்புக்களாற் பதமுடியுமாயு :—

அவனென்னுஞ் சுட்டுப்பொருட் பெயர்ப்பகுபதம், அ என்னும் பகுதியும் அன்னெனும் விகுதியும்பெற்று, “எகர வினமுச் சுட்டின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் வகாரத்தோன்றி, “உடன்மே லுயிர்வத் தொன்றுவ தியல்பே” என்பதனான் வகரத்தின்மேல் விகுதியுயிரேறி முடிந்தது.

தமனென்னுங் கிளைப்பொருட் பெயர்ப்பகுபதம், தாமென்னும் பகுதியும் அன்னெனும் விகுதியும்பெற்று, “தான்ற நாமுதல் குறுகும்” என்பதனாற் பகுதிமுதல்குறுகி, உடன்மேலுயிரேறி முடிந்தது.

குறிஞ்சியானென்னும் இடப்பெயர்ப்பகுபதம், குறிஞ்சியென்னும்பகுதியும் ஆனென்னும் விகுதியும்பெற்று வகரவுடம்படுமெய்தோன்றி உயிரேறி முடிந்தது.

பிரபவனென்னுங் காலப்பெயர்ப்பகுபதம், பிரபவென்னும்பகுதியும் அன்னெனும்விகுதியும்பெற்று, “ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே” என்பதனாற் பகுதி கடைக்குறையாய் வகரவொற்றின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி முடிந்தது.

திணிதோளனென்னுஞ் கிளைப்பெயர்ப் பகுபதம், திணிதோளென்னும் பகுதியும் அன்னென்னும் விகுதியும்பெற்று உடன்மேலுயிரேறிமுடிந்தது.

பெரியனென்னுங் குணப்பெயர்ப்பகுபதம், பெருமையென்னும் பகுதியும் அன்னென்னும்விகுதியும் பெற்றுப் பகுதியீறுபோய் இடையுகரம் இகரமாய் வகரவுடம்படுமெய் தோன்றி உயிரேறிமுடிந்தது.

ஓதவானென்னுங் தொழிப்பெயர்ப்பகுபதம், ஓதுஎன்னும் பகுதியும் ஆனென்னும்விகுதியும் வகரவிடைநிலையும்பெற்று உயிரேறிமுடிந்தது.

நன்மையென்னும்பகுபதம், நல்என்னும் பகுதியும் மையென்னும் விகுதியும் பெற்று, “மெலிமேலி னனவும்” என்பதனான் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்துமுடிந்தது.

வருதலென்னும்பகுபதம், வாஎன்னும் பகுதியும் தல்என்னும் விகுதியும்பெற்று, “வலித்தன் மெலித்தல்” என்பதனாற் பகுதிமுதல்குறுகி வகரவுகரம் விரிந்துமுடிந்தது.

நடத்தனென்னும் இறந்தகாலவினைப்பகுபதம், நடஎன்னும் பகுதியும் அன்னெனும் விகுதியும் இறந்தகாலத்தருந் தகரவிடைநிலையும் அன்சாரியையும் பெற்றுப் பகுபதவுறுப்புக்கள் இடைச்சொல்லாதலின், “இடையுரி வட சொலி னியம்பிய கொளாதவும்” என்பதனாற் பகுதியீற்றினின்ற உயிர்முன்

60 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

வந்த தகரவிடைநிலைமிகுந்து அதற்கினிமிசுந்து இடைநிலைத் தகரவொற்றின் மேற் சாரியைபகரவுயிரேறிச் சாரியையீற்று னகரவொற்றின்மேல் விசுதிஅகர வுயிரேறிமுடிந்தது.

நடவாரின் னூன் என்னு நிகழ்கால வினைப்பகுபதம், நடவென்னும் பகுதியும் ஆனென்னும் விசுதியும் ஆகின்று என்னுமிடைநிலையும் பெற்று உடம்படு மெய்தோன்றிக் குற்றகரங் கெட்டு உயிரேறி முடிந்தது.

நடப்பானென்னும் எதிர்கால வினைப்பகுபதம், நடஎன்னும் பகுதியும் ஆனென்னும் விசுதியும் பகரவிடைநிலையும்பெற்று, “இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்ப்புன், கசதபமிகும்” என்பதனாற் பகரமிசுந்து உடன் மேலுயி ரேறிமுடிந்தது.

நடந்தது என்னும் அஃறிணை ஒருமைப்படைக்கை இறந்தகால வினைப்பகு பதம், துவ்விகுதிக்கும் தகரவொற்றுக்குமிடையே அகரச்சாரியைபெற்று முடிந்தது.

நடத்துஎன்னும் ஏவற்பிறவினைப்பகுபதம், நடஎன்னும்பகுதியும் துஎன் னும்விசுதியும்பெற்றுத் தகரமிசுந்துமுடிந்தது.

நடப்பிஎன்னும் அவ்வினைப்பகுபதம், நடஎன்னும்பகுதியும் பிஎன்னும் விசுதியும்பெற்றுப் பகரமிசுந்துமுடிந்தது.

நடப்பிப்பிஎன்னும் அவ்வினைப்பகுபதம், நடப்பிஎன்னும்பகுதியும் பிஎன் னும்விசுதியும்பெற்றுப் பகரமிசுந்துமுடிந்தது.

நடத்துவிஎன்னும் அவ்வினைப்பகுபதம், நடத்துஎன்னும்பகுதியும் விஎன் னும்விசுதியும்பெற்று முடிந்தது.

நடத்துவிப்பிஎன்னும் அவ்வினைப்பகுபதம், நடத்துவிஎன்னும்பகுதியும் பிஎன் னும்விசுதியும்பெற்றுப் பகரமிசுந்துமுடிந்தது.

விளம்பியபகுதி வேறானவையும், இவ்வாறேமுடிந்து அனைத்தும் ஒருபகுதி யாய்நின்று மேல்வரும் அன்ஆன்முதலிய விசுதியோடுபுணர்ந்தமைகாண்க.

நடவானென்னும் எதிர்மறைவினைப்பகுபதம், நடவென்னும்பகுதி எதிர் மறைஆகாரவிசுதியோடுபுணர்ந்து இரண்டும் ஒருபகுதியாய்நின்று மேல்வரும் ஆன்விசுதியோடுபுணர்ந்து, “ஒருமொழிமூவழிக்குறைதலுமனைத்தே” என்பத னான் விசுதியினது ஆகாரங்குறைந்துமுடிந்தது.

நடவாஎன்னும் அஃறிணைப்பன்மைப்பகுபதம், “ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்” என்பவாகலிற் பால்காட்டும் ஆகாரவிசுதியன்றி எதிர்மறை யாகாரம்வேண்டாதுமுடிந்தது.

நடந்திலன், நடவாரின் நிலனென்பவற்றுட் காலவிடைநிலையும் அவற்றை மறுத்த இல்லென்னுமெதிர்மறைவிசுதியுந்தந்து அவற்றை ஒருபகுதியாக்கி முடிக்க.

இவ்வாறே பெயரெச்சவினையெச்சங்களும் பிறவும் பகுதிவிசுதிமுதலிய உறுப்புக்களோடு ஏற்றவாறு அமைந்துகிடந்தமைகாண்க.

“பகுதிவிசுதி” என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இச்சூத்திரமீறாகப் பகுபதங்களை மேலோர்முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டினமையின், இது முடித்துக்காட்ட லென்னுமுத்தி.

முன்னேத்தமிழ்தூல்களுளில்லனவற்றை, இவ்வாசிரியர்தாமே பகாப்பதம் பகுபதமென முன்னர்நாட்டி இச்சூத்திரங்காறுமவற்றிற்கு இலக்கணந்தந்து நிறுத்தமையின், தானாட்டித்தனது நிறுப்பென்னுமதம். (கஅ)

வடமொழியாக்கம்.

கசகா. இடையி னான்கு மீற்றி லிரண்டும்

அல்லா வச்சை வருக்க முதலீறு

யவ்வாதி நான்மை எவ்வாகு மையைம்

பொதுவெழுத் தொழிந்தநா லேழுந் திரியும்.

எ - ன், இவ்வியல் மொழியாக்கமாகலின், ஆரியமொழிதிரிந்து வட மொழியாமாறுணர்த்துவான்'றாடங்கி அவற்றின்பொதுவிதி உணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ - ள்.) ஆரியமொழியுள், அச்சென்றுவழங்கும் உயிர்பதினானுள் னும் இடையினின்ற ஏழாமுயிர்முதனான்கும் ஈற்றினின்ற இரண்டுமான ஆறும் ஒழிந்துகின்ற அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஒள என்னும்பத்தம், அல்லெனவழங்கு முப்பத்தேழுமெய்யுள்ளும் க ச ட த ப என்னும் ஐந்துவருக்கத்தினிடையில் உரப்பியும் எடுத்தும் களைத்தும் சொல்லப்பட்டுநிற்கும் மூன்றுமொழிந்த க ன ச ரு ட ண த ர ப ம என்னும்பத்தம், ய ர ல வ என்னுநான்கும், எவ்வும் ஆகுமிருபத்தைத்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்தாம்; இவை யன்றி, மேல்உயிருள் ஒழிந்தஆறும், ஐந்துவருக்கங்களினும் இடைகளி னொழிந்தபதினைந்தம் முப்பதாமெய்முதலான எட்டனுள் எகரமொழிந்த ஏழு மானவருபத்தெட்டும் ஆரியத்தற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது வெழுத்தாய்த்திரிந்து வடமொழியாம். எ - று.

மேல்ஏழாமுயிரென விதப்பாராதலின் இடையினுன்கென விதவாதுகூறி னார்.

பொதுவெழுத்தெனவே சிறப்பெழுத்தென்பதுபெற்றும். தமிழைநோக் கிச் சிறப்பாயின.

சிறப்பெழுத்துத்திரியுமென வரையறைகூறவே பொதுவெழுத்து இயல் பாயும் தமக்கேற்ற விகாரமாயும் வருமென்பதுஉங் கூறினாராயிற்று. (கக)

கசகா. அவற்றுள்,

ஏழாமுயி ரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்

திடையின் மூன்று ¹ மவ்வம் முதலும்

எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்

மேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவும்

மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வும்

ஆவீ றையு மீயீ நிகரமும்.

எ - ன், மேலதற்குச் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(பி - ம்.) ¹ 'அவ்வமுதலும்'

62 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) மேல் திரியுமென்றவற்றுட் சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாம்; ஐந்துவருக்கங்களினும் இடையினின்றமூன்றும் அவ்வவருக்கங்களின் முதலெழுத்தாம்; எட்டாமெய்யான சவ்வருக்கத்துள் எடுத்துச்சொல்லுமெய் ஒரோவிடத்து யகரமுமாம்; முப்பதாமெய் மொழிமுதற்கட் சகரமும் இடைக்கண் யகரமுமாம்; முப்பத்தொன்றாமெய் மொழிமுதற்கட் சகரமும் இடைக்கண் டகரமுமாம்; முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிமுதற்கட் சகரமும் இடைக்கண் தகரமுமாம்; முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும் இடைக்கட் ககரமுமாம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டுககரமாம்; பொதுவெழுத்துள் மொழியிறுதி ஆகாரம் ஐகாரமாம்; மொழியிறுதி ஈகாரம் இகரமாம். எ - று.

மேல் திரியுமெனப் பொதுவிதிபோந்தவற்றுட் பயின்றுவருவனவற்றிற்குத் திரிபுகூறி ஏனைய வந்தவழிக்காண்கவென்பார், இகரமுமாகுமெனப் பயனிலைகொடுத்துமுடியாது இகரமுமென அவாய்நிலையாக முடித்தார்.

(வ - று.) இடபம், விடபம், திடம் எ - ம், இருடி, மிருகம், விருத்தி எ - ம் ஏழாமுயிர் இகரமுமிருவுமாயிற்று. நகம், நாகம், மேகம் எ - ம், *சலவாதி, விசயம், சருச்சுரை எ - ம், பீடம், பீடை, திடம் எ - ம், தலம், திரம், தரை எ - ம், பலம், பந்தம், பாரம் எ - ம் ஐந்துவருக்கத்திலும் உரப்பியும் எடுத்துக் கணத்துஞ்சொல்லுமூன்றும் 1 அவ்வம் முதலாயின. அயம், பங்கயமென எட்டாமெய் யகரமுமாயிற்று; சாலை, சூலை எ - ம், மயானம் எ - ம் முப்பதாமெய் சகரமும் யகரமுமாயிற்று. சட்டி எ - ம், இடபம் எ - ம் முப்பத்தொன்றாமெய் சகரமும் டகரமுமாயிற்று. சித்தி, சூத்திரம், சேனை எ - ம், ஆதனம், வாத்தனை எ - ம் முப்பத்திரண்டாமெய் சகரமும் தகரமுமாயிற்று. அரன், அரி எ - ம், சிங்கம், மோகம் எ - ம் முப்பத்துமூன்றாமெய் அகரமும் ககரமுமாயிற்று. பக்கம், †தக்கணமென முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரமாயிற்று. வேலை, சாலை, மாலை, உவமை, வனிதை என ஆகாரவீறு ஐகாரவீறியிற்று. புரி, மேதிரி, குமாரி என ஈகாரவீறு இகரவீறியிற்று. (உஉ)

கசஅ. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ரகர வகர யகரங்களை முதலாகவுடைய ஆரியமொழிகள் வட்டமொழியாக்கால் அகர இகர உகரமென்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ஙனஞ்சொன்னவாறே அவ்வட்டமொழிகட்குமுதலாய் அம்மூன்றெழுத்திற்குமுன்னர்வரும். எ - று.

(வ - று.) அரங்கம், இராமன், உரோமம் எ - ம், இலாபம், உலோபம் எ - ம், இயக்கன் எ - ம் வரும். (உஉ)

* ஒரு கருத்துப்பற்றி ஒருவன் கூறியமொழிக்கு வேறுபொருள் கற்பித்துக்கொண்டு பழித்துக்கூறுபவன். † தெற்கு; பாகதச்சிதைவு.

(பி - ம்.) 1 'அவ்வவ்'

கசுக. இணைந்தியல் கால யரலக் கிகரமும்
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்திணைந்து ஓரெழுத்துநீர்மை யாய் நடக்குங்காற் பின்னிற்ரும் யரலக்கண்மீதே இகரமும், மகரவகரங்கண் மீதே உகரமும் நகரமீதே அகரமும்வந்து வடமொழியாம்; இணைந்து முன் னிற்கும் ரகரத்திற்குப்பின்னர் உகரமும்வரும். எ - று.

(வ - று.) வாக்கியம், வாச்சியம், நாட்டியம் எ-ம், வக்கிரம், வச்சிரம், சத்திரம், அப்பிரம் எ-ம், சுக்கிலம், ஆமிலம் எ - ம், பதுமம் எ - ம், பக்குவம் எ - ம், அரதம் எ - ம், அருக்கன், அருத்தம், கருப்பம், சுருக்கம், தருமம் எ - ம் வரும்.

பிறவென்றமையானே சத்தி, கட்சி, காப்பியம், பருப்பதம் என்றற்றொடக் கத்துத்திரிபும், தூலம், அத்தம், ஆதித்தன், அந்தம் என்றற்றொடக்கத் துக்கேடும் மற்று விகாரத்தால் வருவனவுங்கொள்க. (உஉ)

கரு0. றனழள ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

எ - ன், வடமொழியாக்கக்கூறவேண்டி ஆரியத்திற்குப் பொதுவெழுத் துச் சிறப்பெழுத்தென விதந்தமையின் அவ்விதப்புத் தமிழிற்கு உண்டோ இன்றோவென்று ஐயுறுவார்க்கு ஐயமறுத்தனுவலிற்று.

(இ - ள்.) முதலுஞ்சார்புமான நாற்பெழுத்துள்ளும் நகர னகர முகர எகர ஓகரமான முதலெழுத்தைத்தும், உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல் லாத சார்பெழுத்தெட்டும் தமிழிற்குச் சிரப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த இருபத்தே ழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்தாம். எ - று.

மெய்யைமுற்கூறினார், எகர ஓகரம் பிராகிருதத்திற்கும் உரியவாதலி னென்க. (உங்)

பதவியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

உயிரீற்றுப் புணரியல்.

புணர்ச்சி.

கருக. மெய்யுயிர் முதலீ ருமிரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தினைவது புணர்ப்பே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மேலையிலுட்கூறிய பதங்கள் ஒன்றோ
டொன்றுபுணருமாறு உணர்த்துவான்றோடங்கிப் புணர்ச்சியின்னதென்ப
தூஉம் பொதுப்புணர்ச்சியும் முறையேதலைப்பெய்து உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ்
சிறப்புப்புணர்ச்சிகூறுவார், கமுகந்தோட்டமென்றூற்போல மிகுதிபற்றியகுறி
யாய் இவ்வியற்கு உயிரீற்றுப்புணரியலெனப் பெயர்த்ததமையின் இவ்வியலின்
வைத்தமுறையே புணர்ச்சி இன்னதென்பதுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈழமாகவுடைய பகர்ப்
பதம்பகுபதமென்னுமிரண்டுபதங்களும், தன்னொடுதானும்பிறிதொடுபிறிதுமாய்
அல்வழிப்பொருளினதைல் வேற்றுமைப் பொருளினதைல் பொருந்துமிடத்து,
நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்பொடும் விகாரத்தொடும் பொருந்துவது
மேற்கூறிய புணர்ச்சியாம். எ - று.

உயிர்மெய்முதலீராமெனின் உயிர்மெய்யென்னும் ஓரொழுத்தாகப் பொ
ருள்படுமாதலின், மெய்யுயிர்முதலீராமென மெய்யை முற்கூறினார்.

திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் பெயர்வினையிடையுரியாயடங்குமாத
லின் அவற்றுளடக்கி இருபதங்களுமென்றார்.

வேற்றுமையல்லாதவழி அல்வழியாதலின், வேற்றுமையல்வழியெனக்
கூறவேண்டும்; அங்நனங்கூறின, வேற்றுமைப்பொருள் அல்வழிப்பொரு
ளென இருபொருட்படாது வேற்றுமையென்பது அல்வழியை விசேடித்ததாய்
அல்வழிப்பொருளொன்றிலும் பொருந்துழியெனப் பொருள்படுமாதலின், அல்
வழிவேற்றுமையென அல்வழியை முற்கூறினார்.

இயல்பெனினும் தன்மையெனினும் இயற்கையெனினும் ஒக்கும்; விகார
மெனினும் செயலெனினும் செயற்கையெனினும் விதியெனினுமொக்கும். இவ்
விரண்டனுள்*“நின்ற சொன்முன் நியல்பா கும்மே” என இயற்கையைச்
செயற்கையாகவும், †“இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும், வசை
யன்று வையத் தியற்கை” எனச் செயற்கையை இயற்கையாகவுண்குறுதல்
இலக்கணை.

*தோல். தொகை, உ. † நாலடியார், மெய்ம்மை, க.

புணரியன்மூன்றனுள்ளும் மெய்யுயிர் முதலீற்றமிருபதங்களும் இவ்வாறு புணர்ந்துவருதல்காண்க. (க)

வேற்றுமை அவ்வழி இவையென்பது.

கருஉ. வேற்றுமை யைம்முத லாரா மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரிக் கெனவீ ரேழே.

எ - ன், மேல் அவ்வழிவேற்றுமையென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, “பெயரே ஐயால்” என்னுஞ்ஞத்தி ரத்து ஐமுதலிய ஆறுருபும் தொக்கும் விரிந்துமவரப் பதங்கள்பொருந்துந் தொடர்ச்சியாம்; அவ்வழிப்புணர்ச்சி, வினேத்தொகைமுதலிய ஐந்துதொகை நிலையும் எழுவாய்முதல் ஒன்பதுதொகாநிலையுமெனப் பதங்கள்பொருந்துந் தொடர்ச்சி பதினாண்டாம். எ - று.

வேற்றுமைத்தொகைநிலை தொகாநிலையென விதவாமையின் அவ்விரண் டும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியென்பதுஉம், முற்றெச்சங்களை விதந்தமையின் தொழிலென்றது வினேத்தொகையையென்பதுஉம், வினேத்தொகைமுதலேந் தும் விரிந்தவழி, வினேத்தொகை பெயரெச்சமாயும் பண்புத்தொகையிரண்டும் பெயரெச்சக்குறிப்பாயும், உவமைத்தொகை இரண்டாம் வேற்றுமையொடு பயனிலையாயும், உம்மைத்தொகை இடைச்சொற்சந்தியாயும், அன்மொழித் தொகை, பொற்றொடியென்பது பொன்னாலாயதொடியினையுடையாளெனச் சொற்களும்சந்திகளும் பலவாயுமுடிதலானும், வேற்றுமைத்தொகையன்றி இத் தொகைகள் தொகாநிலையுமாமென மேற்குத்திரஞ்செய்யாமையானும் இவ் வைந்துதொடரும் தொகைநிலையென்பதுஉம் பெற்றும்.

இரண்டென்பதனை முற்றென்பதனோடும் தழுவுதொடரென்பதனை எல் லாவற்றோடுமொட்டிக.

அடுக்கும் தழுவுதொடராயினும் ஒருசொல்அடுக்கிவருதலின் ஏனையபோல் தழுவுதொடரென்பதென்பார், விதந்து பிழைநிறி.

(வ - று.) பொன்னுடையான், பொன்னையுடையான்; கல்லெறிந்தான், கல்லாலெறிந்தான்; கொற்றன்மகன், கொற்றற்குமகன்; மலைவீழ்நுவி, மலையின் வீழ்நுவி; மலையுச்சி, மலையின் துஉச்சி; மலைமுழை, மலைக்கண்முழையென வேற் றுமைப்புணர்ச்சிவந்தன. கொல்லானை, கருங்குதிரை, ஆயன்சாத்தன், பொற் சணங்கு, இராப்பசல், பொற்றொடி, கொற்றன்கொடுத்தான், கொற்றுகொள், உண்டசாத்தன், உண்டுவந்தான், உண்டான் சாத்தன், குண்டுகட்டெருமை, * “அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குமை”, † “கனிபேதையே”, “படைபடையென்றஞ்சி” என அவ்வழிப்புணர்ச்சிவந்தன.

தழுவுதொடர் ஆறும் பதினான்குமெனக்கூறவே தழுவாததொடரும் சில வுள், அவ்விருவழியுமென்றாராயிற்று. அவைவருமாறு :—கைக்களிற்று, பொற்

* திருக்குறள், க0அக.

† புறநா. உஉஎ.

66 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருவாயும்.

குடம், ஆடகப்பூண் என்பன, தழுவுதொடராகிய உருபும்பயனுமுடன்றெக்க மையின், களிறு குடம் பூணென்பனவற்றோடு நிலைமொழிகள் தழுவாது தொடர்ந்து மூன்றுவிகாரமுமேற்ற வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. *“இரும்பு திரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற், பாலவ லடைய விரலை தெரிப்ப” என்பதனுள், மருப் பினிரலை எனக் கொண்குட்டாகவந்து இரண்டாம்வேற்றுமைஉருபும்பயனும் உடன்றெக்கு மருப்பென்பது இரலையென்பதனோடுபுணராத மருப்பிற் பரலெ னப் புணர்ந்து திரிந்தது. இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் தழாத்தொடராய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாமென்க. “சுரையாழ வம்பி யிதப்ப” என்பதனுள் மொழிமாற்றாய்ச் சுரையிதப்பவெனத் தழுவுதொடராகவருவழி இயல்பாகமுடியும் எழுவாய்ப்புணர்ச்சி சுரையாழவெனத் தழாத்தொடராய் உடம்பிமெய் தோன்றிமுடிந்தது. இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் தழாத்தொடராய அல்வழிப்புணர்ச்சியாமென்க.

மாடத்தைக்கட்டினானென வேற்றுமையுருபும் சாரியையும்விரிந்துநின்ற இருமொழியொருசந்தியாகிய வேற்றுமைச்சந்தியை வேற்றுமைநயங்கருதி நான்குசொல் மூன்றுசந்தியாக்கி, உருபஞ்சாரியையும் இடைச்சொல்லாதலின் அவ்வழியுள் இடைச்சொற்சந்தியென்று கோடலுமொன்று.

† “எட்டே வேற்றுமை” என மேற்கூறுவார் எழுவாயும்விரியுமொழித்து ‘வேற்றுமையைம்முதலாறு’ என்றதென்னையெனின், பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தலான் வேற்றுமை யெட்டென்பார், எழுவாய்க்கும் விரிக்கும் உருபு பெயரும் பெயராத விகாரமுமன்றி வேறுருபின்மையின் அவ்விரண்டினையுமொழித்துத் தமக்கென உருபுடையன இடைநின்ற ஆறுவேற்றுமையுமேயாதலின், அவற்றின் உருபாறும் தொக்கும் விரிந்தும் இடைநிற்க அவ்வாறோடு பதங்கள் பொருந்தும் புணர்ச்சியை வேற்றுமைப்புணர்ச்சியென்றுரைக்க.

வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, அன்மொழித்தொகையென்னும் அவ்வழிப்புணர்ச்சியவாய தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளை ஒருமொழிகளென்பாருமுளர்; அவர்கூற்றுத் தாய்மலடியென்றாற்போலும். (உ)

இ ய ல் பு பு ண ர் ச் சி.

கருநா. விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

எ - ன், மேல் இயல்பொடுவிகாரத்தியைவதென்றார், அவற்றுள் இயல்பாவது உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல்வரும் விகாரவகையனைத்தும் மேவாதது இயல்பு புணர்ச்சியாம். எ - று.

(வ - று.) பொன்மலை, புகழழகிது, ஒளிமணி எனவரும்.

இயல்புக்கு விதிசூதவேண்டிவ தென்னையெனின், மலர்க்கணை தொடுத்தானென விகாரமாயவழி மலராகியகணையைத்தொடுத்தானெனவும், மலர்க்கணை தொடுத்தானென இயல்பாயவழி மலரையுங்கணையையுத் தொடுத்தானெனவும் பொருள் வேறுபடுதலிற் கூறவேண்டுமென்க. (ங)

வி கார ப் பு ண ர் ச் சி.

கருசு. தோன்ற நிரிதல் கெடுதல் விகாரம்
மூன்று மொழிமூ விடத்து மாசும்.

எ - ன், விகாரமுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யேனும் உயிரேனும் உயிர்மெய்யேனும் சாரியையேனும் ஒன்றும்பலவும் தோன்றுதலும் திரிதலும் கெடுதலும் மேற்சொன்ன விகார மாம். இம்மூவகைவிகாரமும் நிலைமொழிவருமொழிகளின் முதலிடைகடையென்னுமுன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றிவரும். எ - று.

(வ - று.) பூக்கொடி, பூக்கொடி: வருமொழிக்குமுதலில் மெய்தோன்றின. பஃறலை: வருமொழிமுதலினும் நிலைமொழியீற்றினும் மெய்திரிந்தன. நிலவலையம்: நிலைமொழியீற்றின்மெய்கெட்டது. அறுபது: நிலைமொழிமுதலுயிர்திரிந்து வருமொழி இடையொற்றுக்கெட்டது. பல்பொருள்: நிலைமொழியீற்றுயிர் கெட்டது. நாளிரி: நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகார்தோன்றிற்று. தமிழ்ப்பிள்ளை, பனங்காய்: நிலைமொழியீற்றிற் சாரியைதோன்றின. காட்டாதொழிந்தன வந்த வழிக்காண்க.

இவ்விகாரங்கள், நிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஒருமொழியைச்சார்ந்து வந்தன.

ஒருமொழிதொடர்மொழியென விதவாது பொதுப்பட மொழிமூவிடத்து மாசுமென்மையின், இருமொழியைச்சார்ந்து வருவனவும் உளவெனக்கொள்க. அவைவருமாறு: - ஆவழகிது: வகரவுடம்படுமெய்தோன்றிற்று; உரியநெய்: யகர உயிர்மெய்தோன்றிற்று; புளியங்காய்: அம்முச்சாரியைதோன்றிற்று. இத்தோன்றல்விகாரங்கள் நிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஒருமொழிக்கே உரியவன்றி இருமொழியையுஞ்சார்ந்து வந்தமைகாண்க. (ச)

செ ய் யு ள் வி கார ம்.

கருரு. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்

விரித்த ரெகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டிழி.

எ - ன், செய்யுள்விகாரமுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) அவ்வுழிவேற்றுமையானவரும் மேற்கூறிய மூன்றுவிகாரமுமேயன்றி, ஆறக இங்ஙனங்கூறியவ்விகாரங்களும் வருவனவாம், செய்யுளகத்து அடிதொடை முதலியனோக்கி அமைக்கவேண்டியிடத்து. எ - று.

இவ்வதிகாரத்துட்கூறுஞ் செய்யுண்முடிபும் பிறவும் அடங்குதற்கு இன்னதுநோக்கியென வரைந்துகூறாயினார்.

(வ - று.) “குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த, வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே:” இது குறுந்தாளெனற்பாலது குறுத்தாளென வலித்தவாறு. “தண்டையினினக்கிளி கடிவோள், பண்டைய எல்லண் மாடுகை கின்னே:” இது தட்டையெனற்பாலது தண்டையென மெலித்தவாறு. * “தீத்தொழிலே கன்றித்

68 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

திரிதந் தெருவைபோற், போத்தறூர் புல்லறிவி னார்.” இது, ‘போத்தறூர்’ எனப் பாலது போத்தறூரென நீட்டியவாறு. * “யானே, யெருத்தத் திருந்த விலங் கிலைவேற் றென்னன், திருத்தாரநன் றென்றேன் றியேன்:” இது, ‘தீயேன்’ எனப்பாலது தியேனெனக் குறுக்கியவாறு. † “சிறியிலை வெதிரி எனல்வினையும்மே:” இது, ‘வினையுமே’ எனப்பாலது வினையும்மேயென ஒற்றில்வழி ஒற்றை விரித்தவாறு; இதனுள், ‘சிறியிலை’ எனப்பாலது சிறியிலையெனத் தொகுத்தவாறு. ‡ “தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தாக்குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு:” இதுவும் தொட்டது, கற்றதெனப்பாலது தொட்டு, கற்றுவெனத் தொகுத்தவாறு. பிறவுமன்ன. (டு)

கருசு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அடி தொடை முதலியனோக்கித் தொகுக்கும்வழித் தொகுத் தலன்றி வழக்கின்கண்மருஉப்போலச் செய்யுட்கண்மருஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல் இடை கடையென்னு மூன்றிடத்தும் குறைந்துவருதலும் செய்யுள்விகாரமாம். எ - று.

(வ - று.) “மரைவிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சேறடி” எ - ம், § “வேதின வெரிந் தேதிமுது போத்து” எ - ம், “நீலுண் டிகிலை கடுப்ப” எ - ம் முறையே தாமரை, ஓந்தி, நீலமெனப்பாலான குறைந்தவாறு காண்க.

செய்யுட்கேயுரியவிகாரங்களை ஈண்டுக்கூறியதென்னையெனின், செய்யுள் கத்து அல்வழிவேற்றுமையானவரும் மூன்றுவிகாரமும் இவ்வொன்பதுவிகார மும் வருதலின் வேறுபாடறிதற்கென்க. (சு)

கருஎ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

எ - ன், அல்வழிவேற்றுமைப் புணர்ச்சிவிகாரத்தின் வருவதோரையமறுத்தனுதலற்று.

(இ - ள்.) ஒருபுணர்ச்சிக்கண், தோன்றல் திரிதல் :கெடுதலென்றவிகாரம் எத்துணைவருமென்று ஐயுறற்க; ஒன்றேயன்றி இரண்டும் மூன்றும் வரப் பெறும். எ - று.

‘விகாரத் தியைவது புணர்ப்பு’ எனவே ஒன்றுவருதல் கூறுதேயமைதலின் இரண்டுமூன்றுமென்றார்.

(வ - று.) யானைக்கோடு, நிலப்பனை, பனங்காயென முறையேகாண்க.(எ)

பொதுப்புணர்ச்சி.

கருஅ. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கும்

முன்வரு ஞநமய வக்க ளியல்பும்

குறில்வழி யத்தனி யைநொது முன்மெலி

மிகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும்.

* “பன்மாடக்கூடல்” என்னுஞ் செய்யுளிறுதியிலுள்ளது.

† புறநா. கடுக. ‡ திருக்குறள், ஈசுசு. § குறந். கசு.

எ - ன், பொதுப்புணர்ச்சிபுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இயல்பாகவும் விதியாகவும் இருபத்தாநான்கெழுத்தையும் ஈறுகவுடைய பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச் சொல் வடசொல்லென்பன நிலைமொழியாகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அல்வழிவேற்றுமையாய் இருவழியும் இயல்பாதலும் குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகரவொற்றே ஒரெழுத்தொருமொழி யான உயிர் உயிர்மெய்யென்னும் ஐகாரமே நொவ்வே துவ்வே என்பவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கண்முன் இயல்பாதலன்றி மிக்குமுடிதலுமாம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்குமுன்வரும் நகாரம் பிறவற்றின்முன் இயல்பாதலன்றித் திரியும். எ - று.

எவ்வகைமொழிக்குமென்றமையான், விதியீறும்பெற்றும்.

நகரம் இவ்வாறுதிரியுமென ஈண்டுக்கூறிக் குறைவறுமையின், மேல வற்றோடு ஒருக்கெண்ணுது விதந்தார். புணரியலிடத்தா யாண்டும் அல்வழி வேற்றுமையெனக் குறிப்பாயேனும் வெளிப்படையாயேனும் விதவாராயின், இருவழியுக்கொள்க.

(வ - று.) விள, பலா, புளி, தீ, கடு, பூ, சே, பனை, கோ, கெள, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், மெய், வேர், வேல், தெய், யாழ், வாள், எஃகு எனநிறுத்தி ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது எ - ம், ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலுமை எ - ம், விளவைநாட்டினான், மண்ணைவைத் தான் எ - ம் வருவித்து இருவழியும் வருமொழிக்குமுதலாய் மென்கணமும் இடைக்கணமும் இயல்பாயவாறுகாண்க. ஒழிந்தஉயர்திணைப்பெயர்முதலிய அறுவகைச்சொற்களினும் இவ்வாதேயொட்டிக. மெய்,கை:ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது எ - ம், ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி எ - ம் இருவழியுமிக்கன. நொ, து: ஞெள்ளா,நாகா,மாடா எனஇவை வினையாகலின், அல்வழியில்மிக்கன. தொழிற் பெயரிறுதிமெய் உகரம்பெறுதலும் நகரத்திரிபும் மேல்வருஞ் சிறப்புக்குத்திரத் துட்காண்க.

மெலி மிகலுமாமென எண்ணின்கண்ணிற்கும் எச்சவும்மையானே நொ,து என்னும் இரண்டு சொன்முன்னும் இடையினமிகலுமாமெனக் கூறினாராயிற்று.

அவை வருமாது: நொய்யவனா, நொவ்வளவா, துய்யவனா, துவ்வளவா எனவரும். இடையினமிகுதல், குறில்வழியவ்விதற்கும் தனியைக்கும் பொருந் தாமையின் உம்மையாற்றழியினார். இவ்வாறு இடையினமிகுதலை ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும், *“அவற்றுள் மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்” என உம்மையாற்றழியினார். அச்சுத்திரத்திற்கு அவ்வாசியர்கருத்தன்றி வேறுரைசெய்வாருமுளர். நொ, துஎன்னும் இவ்விரண்டுசொல்முன்னும் மெல்லி னமும்இடையினமும் மிகாவேற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைபோலும். அன்றேல், வாகைபழம், கீரைகறி என்றற்போலும்.

எகரவீற்றிற்கு உதாரணங்காட்டிற்றிலம்; அது வினாவுடைச்சொற்கணன்றி ஈறுகாமையானும், அவ்வினாவிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி மேற் கூறு தலானுமென்க.

இச்சுத்திரமுதலியன தொடர்ச்சொற்புணர்த்தலென்னுமுத்தி. (அ)

*. தொல். தொகை, நட.

கருக, பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்

வலிவரி னியல்பா மானி யரமுன்

வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இருதிணைப்பொதுவான பெயர்க்கும் உயர்திணைப்பெயர்க்கு மீறானமெய்கள் வல்லினமுதன்மொழிவந்தால் இயல்பாம். உயிரே, யகாரமே, ரகாரமே என்னுபிவ்விற்று அவ்விருபெயர்கண்முன்னரும் வரும் கசதபக்கள் மிகாவாம். மெய்யுயிர்த்து உயர்திணைப்பெயர்கள் நாதகணங்களோடும்புணரு மிடத்து நிலைமொழிவருமொழிகள் விகாரப்படுவனவும் சிலவுளவாம். எ - று.

வல்லினத்துள் மயங்காதனமயங்கின் ஈற்றுமெய் விகாரப்படுவனவுமுள வாகலிற் பொதுப்பட்ட வலிவரினென்றும், வல்லினமிகுதற்குரிய முதரம் அஃறி ணைக்கன்றி இவ்விருபெயர்க்கும் ஈராகாமையின், அதனையொழித்து யரமுன் னென்றும், வன்கணமேயன்றி ஏனைக்கணங்கன்புணரிலும் விகாரப்படுமாதலின் இறத்ததுதழீஇய எச்சவும்மைகொடுத்து விகாரமுமாமென்னுது விகாரமா மென்றும், அவ்விகாரம் நிலைமொழிவருமொழியிரண்டினும் ஏற்றபெற்றியாக வருதலின் உயர்திணையீறென்னுது உயர்திணையென்றுங் கூறுநூர். உயர்திணைப் பெயரைப் பின்வைத்தார், பின்பும் எடுத்துவிதித்தற்கென்க.

(வ - று.) சாத்தன், கொத்தன், ஆண்: குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன் எ - ம், கை, செவி, தலை, புறம் எ - ம் பொதுப்பெயரிதுதி னகர ணகரங்கள் வன்மைவர இருவழியும் இயல்பாயின. ஊரன், அவன்: குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன் எ - ம், கை, செவி, தலை, புறம் எ - ம் உயர்திணைப்பெயர்களீற்று னகரம் வன்மைவர இருவழியும் இயல்பாயிற்று. பிறவுமன்ன.

சாத்தி, கொத்தி, தாய்: குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குறியன், சிறி யன், தீயன், பெரியன் எ-ம், கை, செவி, தலை, புறம் எ-ம் பொதுப்பெயரீற்று இகரயகரங்கள்முன்வந்த வல்லினம் இருவழியும் மிகாவாயின. நம்பி, விடலை: குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன் எ - ம், கை, செவி, தலை, புறம் எ - ம், அவர், ஒருவர்: குறியர், சிறியர், தீயர், பெரியர் எ - ம், கை, செவி, தலை, புறம் எ-ம், உயர்திணை இகர ஐகார ரகரங்கள் முன்வந்த வல்லினம் இருவழியு மிகாவாயின. பிறவுமன்ன.

கபிஸரணர், வரிககரகன், அரசவள்ளல் எ - ம், ஆசுவகப்பள்ளி, குமர கோட்டம், குமரக்கோட்டம் எ-ம் இருவழியும் உயர்திணையுட் சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின. பிறவுமன்ன.

(க)

கசு0. ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன் வலியியல்பே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) முன்றீற்றுவினமுன்னும் யாவென்னும் வினாப்பெயர்முன் னும், உயிர்து ஒத்தீறாய விளிப்பெயர்கள்முன்னும்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(வ - று.) கம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினன்; உண்கா கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எ - ம், யாகுறிய, சிறிய, தீய,

பெரிய எ - ம் விழுமுன் வல்லினம் இயல்பாயின. நம்பி, நம்பீ, விடலை, விடலாய், கிள்ளை, கிள்ளாய், சாத்தி, சாத்தீ, தாய், தாயே; கொள், செல், தா, போ என உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயரின் அண்மைவிளிமுன்னும் சேய்மைவிளிமுன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாயின. பிறவுமன்ன.

இறுதி ஏகார ஓகார விழுமுன்னர் வரும் வல்லினமியல்பாதற்கு உதாரணக் காட்டிற்றிலம், அவ்விரண்டற்கும் மேற் சிறப்புவிதி, “இடைச்சொல்லேயோ” என்னுஞ் சூத்திரத்துள் அடக்கிக்கூறுதலின். (க0)

கசுக. ஆவி யாழ் விறுதிமுன் னிலைவினை

ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) உயிரையும் யாழுவென்னு முன்றொற்றையும் இறுதியாகவுடைய விசுதியுருபினவாய முன்னிலைமுன்னும், ஏவன்முன்னும் வரும்வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம். எ - று.

(வ - று) உண்டி, தின்றி, உண்டனை, தின்றனை, உண்டாய், தின்றாய்; உண்டனீர், தின்றனீர்: கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா; கொற்றே, சாத்தரே, தேவரே, பூதரே என முன்னிலைவினைமுன் இயல்பாயின. கொண, ஏறி, விடு, ஆய், சேர், தாழ்: கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா என ஏவன் முன் இயல்பாயின. விகற்பம் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. நடகொற்ற நடக்கொற்ற, எய்கொற்ற எய்க்கொற்ற, ஈர்கொற்ற ஈர்க்கொற்ற, தாழ்கொற்ற தாழ்க்கொற்ற என ஏவன் முன் விகற்பித்தனவென்று கோடலுமொன்று. இவ்வாறு அருகிவருதலின் இயல்பொடு விகற்பேயென விகற்பத்தைப் பிரித்துக்கூறினார்.

முகரவீறு முன்னிலைவினையேலாமைபின் உதாரணம் காட்டிற்றிலம்.

முன்னிலைவினையென்றார் ஏவலென விதந்தென்னையெனின், முன்னிலைவினையென்பது தன்மைவினை படர்க்கைவினைகட்கு இனமாகிய முன்னிலைவினையை உணர்த்துமல்லது இனமின்றி முன்னிலையொன்றற்கேயுரிய ஏவல்வினையுணர்த்தாமைபினென்க. (கக)

உயிரீற்றுச் சிறப்புப்புணர்ச்சி.

கசுஉ. இஈ ஐவழி யவ்வு மேனே

உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையும்

உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் ருகும்.

எ - ன், உயிரீற்றுப்பதம்புணருஞ்சிறப்புப்புணர்ச்சி கூறுவான்றொடங்கி உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்வந்து புணருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இகர ஈகார ஐகாரங்களின்வழியே யகரமும், அ ஆ உ ண ஓ ஔ ஒளவென்னும் இவ்வேழுயிர்களின்வழியே வகரமும், ஏகாரத்தின்வழியே யகரமும் வகரமும் உயிர்முதன்மொழிவந்தால் உடம்படுமெய்யென்றுவரும்.

இருமைபென்பது, * “ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும், தான்புக் கழுந்து மளறு” என்றற்போலக் குணியைக் குணமாகக்கூறுவதொரு மரபுவழுவமைதி.

* திருக்குறள், அசுடு.

72 நன்னூல்முலமும் சங்கநமச்சிவாயநுரையும்:

(வ - று.) மணியழகிது, தீயெழுந்தது, அவைவெளவியம் எ - ம், விளவழகிது, பலாவழகிது, கடுவழகிது, பூவழகிது, நொவ்வழகா, சோவழகிது, கௌவழகிது எ - ம், * “ஏயே யிவனொருத்தி பேடியோ வென்றார்”, சேவழகிது எ - ம் அல்வழிக்கட் கூறியமுறையே உடம்படுமெய்ப்பெற்றன. மணியொளி, விளவடி, மணியையளித்தானென வேற்றுமைக்கண்வந்தன. பிறவுமன்ன.

† “மாயிருஞாலம்” என உரிச்சொல்லாகாரவீற்றின்வழி யகரவுடம்படுமெய்வந்ததென்னையெனின், அஃது “இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அமையுமென்க.

“விண்வத்துக் கொட்கும்” என மெய்யீற்றின்வழியும் உயிர்வரினுடம்படுமெய்ப்பெறுமென்பாரு முளராலோவெனின், உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோடுயிர்க்கு மயக்கமின்மையிற் புணர்ச்சியின்றிவிட்டிசைத்து நிற்குமாதலின் உடம்படாதஅவ்விரண்டும் உடம்படுதற்பொருட்டு இடையேவருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், வருமுயிரேறி ஒற்றுமைப்பட்டுப் புணர்தற்குரிய மெய்யீற்றின்வழித்தோன்றுமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்தாது. அவ்வகரமெய்தோன்றுதற்கு விதி வருஞ்சூத்திரத்துட்கூறுப.

உடன்படலென்பது உடம்படலென மரீஇயிற்று. ‡ “உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை” என வருதல்காண்க. உயிரோடு உயிர்க்கு மயக்கமின்மையின், வருமுயிர்க்கு உடம்பாக அடுக்குமெய் உடம்படுமெய்யெனப் பொருள்கூறுதலுமொன்று.

இவ்வுடம்படுமெய்களின் தோற்றம் ஏனைத் தோன்றல்விகாரம்போலாது மயங்காதன மயங்குதற்கு ஆசுபோலவந்தமையின் இப்புணர்ச்சியை இயல்பு புணர்ச்சியென்று கூறுவார்கூற்றும் அமையுமென்பார் உடம்படுமெய் தோன்றுமென்னுது உடம்படுமெய்யென்றாகுமென்றார்.

ஈண்டும் எகரவீற்றெழியக்கொள்க.

(கஉ)

ககூங. எகர வினமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும்
பிறவரி னைவையுந் தூக்கிற் சுட்டு
ரீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே.

எ - ன், ‘இ ஈ ஐவழி’ என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் ‘எண்முலவெழுத்திற்று’ என்னுஞ்சூத்திரத்தானும் எய்தியவிதிவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) எ என்னும் வினவிடைச்சொன்முன்னும், அ இ உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொன்முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும், ஒழிந்தமெய்கள்வந்தால் அம்மெய்களும், செய்யுட்கட் சுட்டுரீண்டிசைத்தவழி யகரமும் மிகுதல்முறைமையாம். எ - று.

(வ - று.) எவ்வணி, எவ்யாணை; அவ்வணி, அவ்யாணை; இவ்வணி, இவ்யாணை; உவ்வணி, உவ்யாணை எ - ம், அ இ உ : குதிரை, சேனை, தண்டி,

■ சீவக. ககூஉ.

† “மாயிரு ஞால மெல்லா மலரடி வணங்கும் போலும்” தேவாரம், திருவாவடுதலை.

‡ திருக்குறள், அகூ௦.

படை, ஞாலம், நாடு, மனை, வளை எ - ம், எங்ஙனம், அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம் எ-ம், * “ஆயிடைத்தமிழ் கூறுநல்லுலகத்து” எ-ம் வகரமும் வந்த மெய்களும் யகரமும் முறையே தோன்றியவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன.

யகரமுமெய்தின் வவ்வுமென்றமையின், இங்ஙனத்தோன்றிய வகரயகரங் கள் உடம்படுமெய்யல்லவென்பதூஉம், சுட்டுநீளினெனவே நீடல் உடன்பா டென்பதூஉம், நீடல் ஒருகலையன்றென்பதூஉம், யகரத்தோன்றுமெனவே இந்நீட்சி அடிதொடைகோக்கி நீட்டும்வழி நீட்டலன்றென்பதூஉம்; யகரமுமென எண்ணின்கண்நின்ற இழிவுசிறப்பும்மையான் யகரத்தோற்றம் உயிர்வரும் வழியன்றிப் பிறவழித் தோன்றாதென்பதூஉம், நெறியென்றமையின் இவ் வாறு நெறிப்படவருவனவெல்லாம் கோடல்வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றும். † “ஆவயினை” எனச் சுட்டுநீண்டு பிறவழி யகரத்தோன்றாதாயிற்று. இவ் வாறு நெறிப்படவருவனவாறாமாறு: யாங்ஙனமென யாவினொழுன் வருமொழி நகரம் மிகுந்தது. அங்ஙனம், ஈங்ஙனம், ஊங்ஙனமெனச் சுட்டுநீண்டவழியும் வருமொழி நகரம் மிகுந்தது. ஈது எ - ம், ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு எ - ம், ஆண்டு, ஈண்டு எ - ம், சுட்டுப்பெயர்ச்சொல் நீண்டன. “விண்வத்துக்கொட் கும்” எ - ம், “செல்வழிச் செல்க” எ - ம், “சார்வுழிச் சார்த்த தகையன்” எ - ம் மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருந்கால் இங்ஙனம் உடம்படுமெய்யன்றெனக் கூறும் வகரத்தோன்றின. பிறவுமன்ன. (கங்)

ககசு. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும்

யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி.

எ - ன், குற்றியலுகரத்திற்கு “இ ஈ ஐவழி” என்னுங்குத்திரத்தான் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தலும் முற்றியலுகரத்திற்கு அச்சுத்திரத் தான் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வகுத்தலும்தகுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றியலுகரம் உயிர்முதன்மொழிவந்தால் தனக்கு ஆதாரமானமெய்நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழிவந்தால் இகரமாகத்திரியும்; முற்றியலுகரமும் அவ்விருவிதியும்பெறும் ஒரோவிடத்து. எ - று.

(வ - று.) நாகரிது, நாகியாது; நாகின்வளர்ச்சி, “நாகியமன்கொள் ளான்”, தனது எ - ம், கதவு, செலவு: அழகுது, யாது எ - ம், அதனை, இதனை எ - ம் இருவழியும்வந்தன. பிறவுமன்ன.

கெடுமென்றது ஒடுமென்றமையாற் குற்றுகரம் ஒரோவழி இ ஈ ஐவழி யென்னும் பொதுவிதி பெறுதலுங்கொள்க.

(வ - று.) † “தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே”, “ஆற நொருமைக் கதுவு மாதவும்” எனவரும்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் § “அவற்றுள், மெய்யீ மெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்” எ - ம், “குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப” எ - ம் கூறிய சூத் திரங்களுள், ‘அற்று’ என்னு மாட்டேற்றிற்கு மெய்யீறுபேரலக் குற்றியலுகர வீறும் புள்ளியொடுநிற்குமெனப் பொருள்கொள்ளாது இம்முன்றற்கு சூத்தி

* தொல். பாயிரம்.

† தொல். புள்ளி, க.

‡ நன். கு. ௧௦௩.

§ தொல். புணர், உ.

ரத்தைப் * “புள்ளி யீற்றுமுன் னுயிர்தனித் தியலாது, மெய்யொடு சிவனு மவ்
வியல் செவிதே” என்னும் முப்பத்தாறஞ் சூத்திரத்தொடு மாட்டெறித்ததாகக்
சூற்றியலுக்காரமும் புள்ளியீறுபோல உயிரே இடக்கொடுத்துக் கொடாது
இரண்டியிரும் ஒருங்குசிக்குமெனக்கூறிச் சாதிப்பாருமுள். அவ்வாறுகூறல்
மாட்டேற்றிலக்கணமன்றும் ; அன்றியும் மெய் உயிரென்பன உவமவாகு
பெயராய்வந்த காரணக்குறியல்லவாகவேண்டும். அதனால், அஃது அந்நூலா
சிரியர்க்குக் கருத்தன்றும். இவ்வாறு அந்நூலொடு பொருந்தாவரைக்கோள்
பலவுள. அவற்றை அந்நூற்கருத்தாகத்துணிந்து அந்நூலோடு இந்நூல் மறு
தலைப்பட்டதென்று கோடற்க.

(கசு)

உயிரீற்றுமுன்வல்லினம்.

கசுரு. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்புமுன்

கசுதப மிகும்விதவாதன மன்னே.

எ - ன், உயிரீற்றின்முன் வல்லினம்புணருற்று உணர்ந்துவான்றொட
ங்கி உயர்கிணப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கு எய்கியதன்மேற் சிறப்புவிதியும்
அஃகிணப்பெயர்க்கும் வினைமுதலியவற்றிற்கும் எய்தாததெய்துவித்தலும்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) இயல்பினும் விதியினும் இறுதியாகநின்ற உயிர்களின்
முன்னர்வரும் கசுதபக்கள் பெரும்பாலும் மிகும், விதத்துசொல்லாதன. எ-று.

விதியீறாவன: முன்னையுயிரீறும் மெய்யீறுமொழிய உயிரீறுயிரிப்பனவும்
யாதானும் ஒருயிர் பின்னர் இறுதிக்கட்டோன்றி சிற்பனவுமாம்.

விதப்பாவன சிறப்புவிதி.

(வ - று.) ஆலேக்குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன், கம்பிக்கொற்
றன் எ - ம், சாத்திப்பெண் எ - ம், தாராக்கடிது எ - ம், ஒற்றைக்கை, வட்
டக்கல், தாழக்கோல் எ - ம் மூவகைப்பெயர்ப்பதமுன் அவ்வழியில்மிக்கன.
இவற்றுள், ஒற்றை, வட்ட, தாழ என்பன விதியீறு. ஆலேக்கை, செவி,
தலை, புறம், † எட்டிப்பூ, காவிதிப்பூ எ - ம், விளக்கோடு, கடுக்காய், ஆட்டுக்
கால்எ-ம், உயர்திணையஃறிணப்பெயர்ப்பதமுன் வேற்றுமைக்கண்மிக்கன. ஆழக்
கொண்டான், ஆடாக்கொண்டான், ஆலேக்கொண்டான், ஆடெனக்கொண்டான்,
ஆடக்கொண்டான், உண்பாக்குச்சென்றான், பூத்துக்காய்த்தது ; பொள்ளொ
னப்பரத்தது, சாலப்பகைத்தது எ - ம், இருளினறிக்கண்டார், பொருளன்றிக்
காணர் எ-ம் பலவகைத் தெரிநிலை சூறிப்பாய வினையெச்சங்கண்முன் மிக்கன.
மற்றைச்சாதி எ - ம், ‡ கடிக்கமலம் எ - ம், சொன்றிக்குழிசி எ - ம், கண்கைச்
சடை எ - ம் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல் வடசொல்முன் மிக்கன.
பிறவுமன்ன.

விதவாதன பெரும்பாலுமிகுமெனவே விதத்தன சிறுபான்மைமிகுமென
வும், விதவாதன சிறுபான்மை மிகாவெனவுந் கூறினாராயிற்று. அவைவருமாறு:

* தொல். புணர், கசு.

† “எட்டிப்பூப்பெற்று” மணி. உஉ: கசு.

‡ “கடிக்கமலத் திருந்தபணம்” தே; “காரொளியதிருமெனி” —கோபில்;
“கடிக்கமல மலர்மே வினிதுறை யண்ணல்” தே. ஆப்பனார். “கண்ணன்”

நொக்கொற்று, துக்கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா என்பன, “ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே” என்று முற்கூறிய விதப்புவிதிபெறுது மிகுந்தன. எனவே, நொதுமுன் மூவினமுமிகுமென்றாயிற்று, ஏரிகரை, குழந்தைகை, குழுவிகை, * “பழமுதிர் சோலை மலைகிழ ஷோனே” எ - ம், கூப்பு காரம், ஈட்டுதனம், நாட்டுபுகழ் எ - ம் இருவழியும் பின்விதவாதன மிகாவாயின. பிறவுமன்ன. (கரு)

கசுசு, மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

எ - ன், உயிரீற்றுச் சிலமரப்பெயர்முன் வரும்வல்லெழுத்திற்கு எய்தியது ஒருவழிவிலக்கிப் பிழிதுவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிரீற்றுமரப்பெயர்கண்முன் மேலைப்பொதுவிதியான் வல் லெழுத்துமிகாது வரும்வல்லெழுத்திற்கினமான மெல்லெழுத்து மிகப்பெறு வனவுஞ்சிலவுள, வேற்றுமைக்கண். எ - று.

பெறுவனவென்னுஞ்சொல் பெறுனவெனத் தொகுத்தல்விகாரமாயிற்று.

(வ - று.) விளங்காய், களங்கனி, மாங்கொம்பு, செஞிர், தோல், 1 பூ எனவரும். பிறவுமன்ன.

இனமெல்லெழுத்துமென்னுமையிற் பொதுவிதி இக்காட்டேலாவென்க.()

அ க ர வீ ற் று ச் சி ற் ப் பு வி தி.

கசுசு. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்

பெயரி னெச்சமுற் றுற னுருபே

அஃறிணைப் பன்மை யம்மமு னியல்பே.

எ - ன், உயிரீறுகட்குத் தனித்தனி சிறப்புவிதியுணர்த்துவான் றுடங்கி, அகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனம்விதந்த அகரவீற்றுச் சொற்கள் ஆறன்முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம். எ - று.

பல்வகையென்பதனை முற்றென்பதனோடுமொட்டுக. பெயரினெச்சமென இன்சாரியை தவிர்வழிவந்தமையின், விரித்தல்விகாரம்.

இதன்முதலிறுதிகளின் அகரவீற்றுச்சொல் வைத்தமையான் இடையன வும் அகரவீற்றவென்பதூஉம், பல்வகையென்றதனான் வினையடிநான்கினும்பிறந்த பெயரெச்சமுற்றென்பதூஉம், முற்றென விதந்தமையின் அஃறிணைப்பன்மை யென்றது பெயரென்பதூஉம் பெற்றும்.

வினையடிநான்காவன: இயல்பாகிய வினையடியொன்றும், ஏனைப்பெய ரிடையுரியடியாகப்பிறந்த வினையடிமூன்றுமாம்.

(வ - று.) உண்ணியகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினானெ னச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமுன் இயல்பாயின. உண்ட, உண்ணு

* திருமுருகாற்றுப்படை, நுகள்.

(பு - ம்.) 1 ‘பழம்’

76 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநாரையும்.

நின்ற, உண்ணாத எ - ம், கடைக்கணித்த, சித்திரித்த, வெளுத்த, சினவிய, கறுவிய, அமரிய எ - ம், திண்ணென்ற, பொன்போன்ற எ - ம், சான்ற, உற்ற எ - ம், குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எ - ம் நால்வகைத் தெரிநிலைப்பெயரெச்சமுன்னும் இயல்பாயின. அமர்முகத்த, * “கடுங்கண்ண”, சிறிய, பெரிய, உள, இல, பல, சில எ - ம், பொன்னன்ன எ - ம், கடிய எ - ம், குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எ - ம் மூவகைப்பெயரெச்சக்குறிப்பின்முன் இயல்பாயின. முற்றிற்கும் பொருள்வேறுபாடன்றிச் சொல்வேறுபாடின்றமையின் இவையே காட்டாகக்கொள்க. வாழ்க, வாழிய: கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என வியங்கோண்முற்றின்முன் இயல்பாயின. ‘முற்றுமுன்னியல்பாம்’ என்றமையின், அருத்தாபத்தியான் இவ்வினைமுற்று வினையெச்சமாயும் குறிப்புமுற்று ஈரெச்சமாயுநின்றவழி வரும் வல்லினம் இயல்பாதலுங்கொள்க.

(வ - னு.) உண்டகண்டன எ-ம், அமர்முகத்தகுதிரை எ-ம், அமர்முகத்தகலக்கினைஎனவும் வரும். தனகைகள், செலிகள், தாள்கள், பதங்கள் எனஆறனுரின் முன் இயல்பாயின. பலகுதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எ-ம், பலகொடுத்தான், செய்தான், தந்தான், படைத்தான் எ - ம் இருவழியும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்முன் இயல்பாயின. பிறபெயர்களும் அன்ன. அம்மகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என உரையசையிடைச்சொன்முன் இயல்பாயின.

ஒருசொல்லையே பலவிடத்துங்காட்டியது என்னையெனின், இங்ஙனங்காட்டியவற்றுட் பல்வென்னுமொருசொல் பெயரெச்சக்குறிப்பாயும், வினையெச்சக்குறிப்பாயும், குறிப்புவினைமுற்றாயும், குறிப்புமுற்றீரெச்சமாகும் பெயரெச்சக்குறிப்பாயும், வினையெச்சக்குறிப்பாயும், குறிப்புவினையாலணையும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயராயும், பொருளாதியாதனுட் பண்புகாரணமாகவரும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயராயும் அறுவகைப்பட்டிப் பொருளைக்கமுதலியவற்றான் இன்னதென்று துணியப்படுமாத்தலானென்க. பிறசொற்களுமன்ன. இவ்விதம்பெயர்மொல்லாம் சொல்லதிகாரத்துட்காண்க.

(கள)

ககஅ. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்

ஏகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

எ-ன், வியங்கோண்முற்றுச்சொற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியவழிப்புளளும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வாழியவென்னும் வியங்கோள்முற்றினது ஈற்றுயிர்மெய் குறைதலுமுரித்து; குறைந்து இகரவீரய்நின்றலும் வல்லினம் பொதுவிதியான்மிகாது சிறப்புவிதியுட்கூறிய இயல்பேயாம். எ - று.

(வ - னு.) “ஆவாழியந்தணர் வாழி”, † “படாஅதிவாழி” என ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்துவந்தது. வாழி கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனக் குறைந்தவழியும் வல்லினமியல்பாயின.

ஏகலுமுரித்தெனமுடித்துப் பின்பு அஃதெனச்சுட்டிப் புணர்ச்சிவிதிசூதுதலானும் செய்யுள்முதிக்ண வாழியெனமுடிந்துநின்றலானும் இது புணர்ச்சி

* “கடுங்கண்ணகொல்கன்றால்” புறநா. கச.

† திருக்குறள், ககக.

விகாரமன்று; கடைக்குறையென்பதாஉம், இவ்வடிப்பாடாகக் குறைந்தியலுந் தன்மை செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வாழியவென்னும் வினையெச்சத்திற் கின்மையின், வாழியவென்னும் வியங்கோண்முற்றிற்கே இவ்விகாரங்கூறின ரென்பதாஉம் பெற்றும். (கஅ)

ககசூ. சாவவென் மொழியீற் றுயிரீமெய் சாதலும்விதி.

எ - ன், சாவவென்னுநிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) சாவவென்னும் செயவென்னெச்ச வினைச்சொல்லினது ஈற்று யிரீமெய் கெட்டுப் புணர்தலும் விதியாம். எ - று.

(வ - று.) சாக்குத்தினுன் எனவரும்.

இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினுன்னும் புணர்ச்சிபோற்சிறந்தது அன்மை யிற் சாதலுமென்றும், ஒரோவழி அருகிவருதலின் விதியென்றுங்கூறினார். (கக)

கஎ௦. பலசில வெனுயிவை தம்முன் றும்வரின்

இயல்பு மிகலு மகர மேக

லகரம் நகர மாகலும் பிறவரின்

அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

எ - ன், வருமொழிக்கு எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தலும் அதன்மேற் சிறப்புவிதியும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலும்நுதலிற்று.

மிகுதல் செய்யியவென்னுஞ் சூத்திரத்தான் விலக்கி ஈண்டுவிதித்தமையிற் சிறப்புவிதியாயிற்று.

(இ - ள்.) பலசிலவென்னும் இவ்விருசொல்லும் தம்முன்னர்த் தாம் வருமாயின் இயல்பாகலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரம் நகரமாகலும், இவற்றின்முன் பிறமொழிகளுள் யாதானுமொன்றுவரின் அகரம் நிற்பதலும் நீங்கலுமுளவாம். எ - று.

(வ - று.) பலபல, சிலசில எனஇயல்பாயின. பலப்பல, சிலச்சில என மிக்கன. இம்மிகுதி இயல்புபோற் பயின்றுவாராமையின், வல்லமை விசிற்பமா தலுமென்னுது இயல்பும் மிகலுமென்றார். பற்பல, சிற்சில என அகரமேக லகரம் நகரமாயின. பலகலை, பல்கலை; பலசாலை, பல்சாலை; பலதாழிசை, பஃறாழிசை; பலபடை, பல்படை; பலஞானம், பன்ஞானம்; பலநாள், பன்னாள்; பலமணி, பன்மணி; பலவளை, பல்வளை; பலயானை, பல்யானை; பலஅணி, டல்லணி; பலஆயம், பல்லாயமென்ப பிறவரின் அகரம் விகற்பமாயின. சிலவென்பதற்கும் இவ்வாதேகொள்க.

பிறவென்றமிகையானே பல்பல, சிலசில என அகரமேக லகரம் நகரமாகாது அருகிவருதலும் பிறவல்லினமொழிவரின் லகரம் நகரத்தோடு உறழும் வழி உறழாது இயல்பாதலும், அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அமையாதொழிந்தனவுளவேல் அவையுங்கொள்க.

அகரநீங்குகின்ற பல்லாயமுதலியன நன்மை, வன்மை, மென்மை, அன்மை, இன்மை என்பனபோல லகரமெய்யீற்றுப் பண்படியாய்வின்று வருமொழியோடு புணர்த்தனவன்றோ, அவற்றை அகரவீற்றினவாகவைத்துப் புணர்த்ததென்றே

78 நன்னூல்புலமும் சங்கநமச்சிவாயருரையும்.

யெனின், அப்பண்படி பன்மை சின்மையெனப் பகுதிப்பொருள்விசுவதியோ
டேனும் பலர், பல, சிலர், சில என விசுவதியொருள்விசுவதியோடேனும் நித்
தனித்துநிலா ஒற்றுமை நயம்பற்றியென்க.

இஃது ஒன்றினமுடித்தநன்னின் முடித்தலென்னு முத்திக்கினம்.

ஆகரம் விகற்பமாமென்ற துணையானே பல சில்லெனப் பண்படிதோள்
நினமையின் இவ்விதி அவ்வழிக்கேயென்பது கூறாதேயமையுமென்க. (உ௦)

ஆகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

கஎக. அவ்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

எ - ன், ஆகாரவீற்றுச்சொல்லுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு
விலக்குதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவ்வழிக்கண் ஆவும் மாவுமாகிய இருபெயரும், மியா
வென்னு முன்னிலையையிடச்சொல்லும், ஆகாரவீற்று அஃறிணைப்பன்மை
எதிர்மறைமுற்றுவினையுநிக இவற்றின்முன்வரும் வல்லினம் மிகா. எ - று.

(வ - று.) ஆகுறிது, மாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், கேண்
மியாகொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா எ - ம், உண்ணுகுதிரைகள், தின்ன
குதிரைகள், செந்நாய்கள், தக்கர்கள், பன்றிகள் எ - ம் வரும்.

ஆமா வென் துணையானே காட்டாவெனவும் பொருடா இரட்டிதமொழிந்
தமையான் ஆமாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிதென மிகாமையும், முற்றுமுன்
மிகாவென்றமையின் அருத்தாபத்தியான் அவ்வினையாலையும்பெயர்முன்
உண்ணுகுதிரைகள், தின்னுகுதிரைகள், செந்நாய்கள், தக்கர்கள், பன்றிகள் என
மிகாமையும், அவ்வினையுமுற்றுவினையெச்சமாயவற்றின்முன் உண்ணுகிடந்தன,
தின்னுகிடந்தன, சென்றன, தந்தன, போயின எனமிகாமையுங்கொள்க. உண்
ணக்குதிரைகள், உண்ணக்கிடந்தனவெனப் பொதுவிதியான் மிகுமேல் எதிர்
மறைப்பெயரெச்சமும், செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமுமா
மென்க. (உ௧)

கஎஉ. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனே

கொ மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்.

எ - ன், ஆகாரவீற்றுட் சிலசொல்லினது இறுதிக்கு எய்தாததெய்த
வித்தலும் அவ்வழிவருவதோர் ஐயம்அறுத்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றெழுத்தின்கீழ் நின்ற ஆகாரம் குறுகலும் அக்குறுக
லுடனே உகரம்பெறுதலும் அவ்விரண்டுமின்றித் தன்னியல்பினிற்றலுமாகிய
முற்றுவிதியும்பெறும், செய்யுட்கண். எ - று.

(வ - று.) * “சுறமறிவன துறையெல்லாம்”, “நிலவிரிகானல்லாய்”
எ-ம், † “இறவுப் புறத்தன்ன”, “சுறவுக்கோட்டன்ன”, “மருவினென் செய்யு
மோ நிலவு” எ - ம், ‡ “நிலாவணங்கு வெண்மணன்மே னின்ற”, “நெடிய
கழியு மிரா” எ - ம் முறையேகாண்க.

ஈண்டு இயல்பு ஐயமறுத்தற்குரைத்தாரென்க.

* யா - வ். மேற். † நற். கக.

‡ யா - வீ. மேற். “குலாவணங்கு” என்னுஞ்செய்யுளிலுள்ளது.

இம்மூன்றுமாந்தாக்கினெனவே வழக்கின் இரண்டும் ஒன்றுமாமென்ற ராயிற்று.

வ - று. உதித்ததுநிலவு, நிலா, கண்டேன்கனவு, கனா எனக் குறுகுத லோடு உகரமேற்றலும் தன்னியல்புமாகிய இரண்டும்வந்தன. தரா மிடா எனத் தன்னியல்பு ஒன்றுமாய்நின்றன.

இவ்விதாரங்கள் அல்வழிவேற்றுமைப்புணர்ச்சியான் வந்தனவல்லவென்று ஐயமறுத்தற்குக் கூறப்பட்டனவென்க; இவ்வாறுவருவனவெல்லாமன்ன. ( )

இகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

கஎ௩. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம்

தொடர்பினு ளுநகர மாய்வரி னியல்பே.

எ - ன், இகரவீற்றுச்சொற்களுள் அன்றியின்றி யென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பிற்கு எய்தாததெய்துவித்தலும் எய்தியவழிப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது விலக்கலுறுதலிற்று.

(இ - ள்.) அன்றியின்றி யென்னும் வினையெச்சக்குறிப்புச்சொல்லினது ஈந்திகரம் செய்யுட்கண் உகரமாய்வருமாயிற் கசதபக்கள் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாம். எ - று.

என்னென்னும் வினைத்தொகையும் எஞ்சென்னும் வினைத்தொகையும் சொல்லென்னு முதற்பெயரோடு முடியாது அதனகத்து இகரமென்னுஞ் சினைப் பெயரோடுமுடிந்தன.

இவ்வாறு உடம்பொடுபுணர்த்திக் கூறினமையின் இதற்கிதுவே விதி யென்பதாஉம், உகரமாய்வரினெனவே உகரமாதல் உடன்பாடென்பதாஉம், அஃதொருதலையன்றென்பதாஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) ■ “நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப், பதனன்று புக் குத் திறனன்று மொழியினும்,வறிது பெயர்குந ரல்லர் நெறிகொளப், பாடான் றிரங்கு மருவிப், பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே” எ - ம், “உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கையோனே” எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. (உ௩)

கஎ௪. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்க்கெட

மருவும் டகர முரியின் வழியே

யகரவுயிர்-மெய்யா மேற்பன வரினே.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தனதுதலிற்று.

(இ - ள்.) உரியென்னும் அளவுப்பெயர்வரின், நாழியென்னும் அளவுப் பெயரினது ஈற்றுயிர்மெய்க்கெட அவ்வழி டகரவொத்துவரும்; உரியென்னும் அளவுப் பெயரின்பின் யகரவுயிர்மெய்வரும்; அவ்வுயிரமெய்வருதற்குஏற்ற வரு மொழிகள் வருமாயின். எ - று.

(வ - று.) னாடுரி எ - ம், உரியவுப்பு, உரியபபறு, உரியயிளகு, உரிய வரகு எ - ம் வரும்.

* புறநா. க௨௪.

(பி - ம்.) 1 ‘உடம்படுபுணர்த்தல்’

80 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநம்ச்சிவாயநுரையும்.

ஏற்பனவரினெனவே ஏலாதனவரின் உரியரிசி, உரியர்மாக்கு, உரியெண் ணெய் என இச்சிறப்பிவிசிபெறுத பொதுவிதியே பெறுதல்கொள்க. நாடுரிஎன் பது நாவரிபென இக்காலத்தா டரிஇயிற்று. பொதுவிதியான்வருமடம்பரிமெய்யை இச்சிறப்பிவிதிலக்கினையின், நாழியுரிபென்பது இலக்கணமன்றென்க. (1)

களரு. சுவைப்புளி முன்னின மென்மைபுந் தோன்றும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்தவறிற்று.

(இ - ள்.) புளியென்னுமரமும் பழமமன்றி அறுசுவையுளொன்றையுணர்த்தும் பெயர்மன் வரும்வல்லினமிருதலேயன்றி அவற்றிற்கு இனமாய மெல்லினமும் ஒரோவழி நிகும். எ - று.

(வ - று.) * புளிக்கரி சோறு, துபிர், பாசிதம் எனவரும்; பலசுவைய மடைத்தேனும் மிகுதிற்றிப் புளிப்பாய கரியெனவும் புளிப்பையுடையகறி யெனவும் விரிதலின் இந்நவரிக்கம் இவைபே காட்டாமென்க. மென்மையமென்ற இவத்தகையுரிய இமிலெதர்ப்பம்மையாத் பரிக்கறியென்ப பொது விதியான்வரும் வல்லெழுத்தப்பேறே சிறப்புடைத்தென்க. (உரு)

இகர ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

களசு. அல்வழி இஐம் முன்ன ராயின்

இயல்பு மிகவும் விகற்பமு மாகும்.

எ - ன், இகரஐகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு ஓநவழி எய்தியதுவிலக்கலும் எய்தியது இகத்துபடாமைக்காத்தலும் எய்தியதுவிலக்கலுடன் விலக்காமையுமுணர்த்துதல்தவறிற்று.

(இ - ள்.) இகரஐகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்முன் வல்லினம் அல்வழிக்கண் வருமாயின் இயல்பாய், பொதுவிதியான் மிகுத்தும் ஒன்றற்கே ஓநகால்மிகாது ஓநகால்மிகுத்தும் புணரும். எ - று.

இவ்வீற்று உயர்ச்சிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்வினைகட்குப் பொதுச்சுத் திரங்குளான் இம்மன்றுவிதியும் அமைத்துகிடக்கையின் இச்சுத்திரக்காற்கூறு தல்மிகுகிடையான்றுமே அமைத்துகிடக்க அஃறிணைப்பெயர்க்கென்பது பெற்றும்.

ஒப்பின்முடித்தலான் ஐகாரவீறும் உடன்கூறினார்.

(வ - று.) பகத்தி, கசி, யானை, குதிரை: கரிது, சிறிது, தீது, பெரிது என இயல்பாயின. கிரிகுறிது, கிரிக்குறிது; திணகுறிது திணக்குறிது என விகற்பித்தன. பிறவுமன்ன.

மிகுதி, எய்தியதிகத்துபடர்க்கூறினமையிற் காட்டிற்றிலம். (உசு)

ஈகாரவீற்றுச்சிறப்பு விதி.

களஎ. அமுன் பகரவீ யனைத்தும்வரக் குறுகும்

மேலன வல்வழி யியல்பா கும்மே.

எ - ன், தொடர்மொழியுட் பின்னின்ற இடக்கர்ச் சொல்லினதீற்று ஈகாரச்சிற்கு எய்காதது எய்துவித்தலும் எய்தியவழி அதன்முன்வரும்வல் லினத்திற்கு எய்தியது இகத்துபடாமைக்காத்தலும் தவறிற்று.

(இ - ள்.) ஆவென்னும்பெயர்முன்னின்ற பகரவீகாரம் இருவழியும் நாக்ணங்களும்வரிற் குறுகும்; குறுகி விதியகரவீரகநின்ற அதன்மேல்வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறியவிதி முன்றனுள் இயல்பைப்பெறும். எ - று.

குறுகுதற்குக்காரணம் அனைத்தும்வருதலேயன்றி மேனின்ற ஆவுமாமென் பார் ஆமுன்னென்றார்.

பகரவீயென்றது இடக்கரடக்கல். வருஞ்சூத்திரத்துட் பவ்வியுமது.

ஆவென்னுஞ்சொல்லும் நாக்ணத்துளொன்றும் முன்னும்பின்னுந்தொட ராவேற் குறுகாதென்பார் வரக்குறுகுமென்றும்.

இருமொழியை நிலைமொழியாக நிரீஇப் புணர்த்தமையான் வரும்விதி இகரவீரதலின் எய்தியது இகத்துபடாமை இயல்பாகுமென்றார்.

ஆகும்மேயென்றது விரித்தல்விகாரம்.

(வ - று.) * ஆப்பியரிது, ஆப்பிகுளிரும், ஆப்பிசன்று, ஆப்பிவலிது எ - ம், ஆப்பியருமை, ஆப்பிக்குளிர்ச்சி, ஆப்பிசன்மை, ஆப்பிவன்மை எ - ம் இருவழியும் ஈகாரம்குறுகுதலும் அல்வழிக்கண் வல்லினவியல்பு இகத்துபடா மையுங்காண்க. (உஎ)

கஎஅ. பவ்வீ நீமீ முன்ன ரல்வழி

இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

எ - ன், ஈகாரவீற்று இடக்கர்ப்பெயர்க்கும் நீயென்னும்பெயர்க்கும் மீயென்னும்பெயர்க்கும் முன்னர்வரும்வல்லினத்திற்கு ஒருவழிஎய்தியதுவிலக்க லும் இவற்றுள் மீயென்பதன்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது இகத்து படாமைக்காத்தலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பகரவொற்றைஊர்த்துநின்ற ஈகாரவீற்று இடக்கர்ப்பெயரும் நீயென்னுமுன் நிலையொருமைப் பொதுப்பெயரும் மீயென்னும் மேலாயபண் பையும்பண்பாகுபெயராய் மேலாய இடமுதலியவற்றையுமுணர்த்திநிற்கும் பல பொருளொருசொல்லும்நிற்க, இவற்றின்முன்வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் இயல்பாம்; இங்கனம்புணரும் மீயென்னுஞ்சொற்குமுன் அல்வழிக்கண் வல் லெழுத்துமிகலுமாம் மெல்லெழுத்துமிகலுமாம். எ - று.

(வ - று.) யீ குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், நீ குறியை, சிறியை, தீயை, பெரியை எ - ம், மீகண் எ - ம் இயல்பாயின. மீக்கூற்று, † மீக்கோ ளென எய்தியதிகத்துபடாமை மிக்கது. ‡ மீந்தோலென மெலிமிகுந்தது. பிறவும் ஏற்றபெற்றிவருவனவுளவேல் அவையுங்கொள்க.

மீகண்ணென்பது கண்ணினதுமேலிடமெனப் பொருள்தந்துநிற்குமேனும் ஆறனுருபின்பயனிவையாம் மீயென்னும்வருமொழி நிலைமொழியாய்நின்று வல் லெழுத்துமிகாத புணர்த்தமையின் இலக்கணப்போலியாய் அல்வழியாயிற்று.

■ ஆப்பி - கோமயம்; புறநா. உசக; “ஆப்பி நீ ரெங்குந் தெளித்து” ஆசார. சக.

† மீக்கோள் - மேற்போர்வை; ஆசார. நக.

‡ மீந்தோல் - மேற்றோல்; அகநா. ந - (பிரதிபேதம்.)

மீக்கூற்றென்பது புகழ். அது மேலாயசொல்லாற்றிந்த புகழென்னு மேம்பா டெனப் பொருள் தந்துநிற்றலிற் பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித் தொகை. மீக்கோளென்பது மேற்போர்வை. அதுயாக்கையின்மேற்கொள்ளுதலை யுடையபோர்வையெனப் பொருள்தந்து நிற்றலின், ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஈண்டு மீயென்றது இடப்பொரு ளோடு ஏழாம்வேற்றுமையுருபின் பொருள்படகின்றதேனும் கண்ணதியுருபு வேண்டாமையின், வேற்றுமைத்தொகையாயிற்று. மீந்தோலென்பது மேற் றோல். அது மேலாயதோலெனப் பொருள்தந்துநிற்றலிற் பண்புத்தொகை. இஃது இக்காலத்துப் பீந்தோலென மரீஇயிற்று.

நீயென்பதன்முன் வல்லினபியல்பாதல், “பொதுப்பெய ருயர்நினைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்” என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அமையாதோவெனின், விகார மொழியன்றி அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஆவியரக்களில் ஓர்ந்த தாய்நின்றுபுணரும் பொதுப்பெயர்க்கே வன்மைமிகாவென இருவழிக்குஞ்சுநி யது அமையும்நி அல்வழிக்கண் நீஎன உயிரீரூபும் வேற்றுமைக்கண் நின் னென நெழல் குறுகி னகரவொற்றீரூபும் விகாரப்பட்டுநிற்கும் அப்பொதுப் பெயர்க்கு அவ்விதி அமையாதென்க. (உஅ)

முற்றுகாவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

கஎசு. மூன்றாறுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டி

றுகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

எ - ன், முற்றுகாவீற்றுச் சிலவற்றின்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தி யதுவிலக்கல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்றுகாவீற்று மூன்றாமுருபே ஆறாமுருபே இயல்பாயும் விகாரமாயும் வருமென்னே வினைத்தொகையே சுட்டுப்பெயரேயென்னுமிவற் றின்முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாம். எ - று.

மூன்றாறுருபென்புழி ஆமென்னுஞ்சாரியை தொக்கன.

(வ - று.) சாத்தனெடுகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எ - ம், சாத்தனதுகை, செவி, தலை, புறம் எ - ம், ஏழு, ஒரு, இரு, அறு: கை, செவி, தலை, புறம் எ - ம், அடுகளிறு, சேனை, தானை, படை எ - ம், அது, இது, உது: குறிது, சிறிது, நீது, பெரிது எ - ம், அதுகண்டான், செருத் தான், தந்தான், படைத்தான் எ - ம் வரும்.

உதுகான், உதுக்கான் என இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரப்பெறுமாலோ வெனின், அஃது “இயல்பின் விகாரமும்” என்னுஞ்சூத்திரத்து “அன்ன பிறவும்” என்பதனால் அமையுமென்க. (உக)

கஅ௦. அதுமுன் வரும் றுன்றூர் தூக்கின்.

எ - ன், அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்றென்னுஞ்சொற்கு எய்தாததெய்துவித்ததுதலிற்று.

(இ - ள்.) அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன் வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் முதனீளும், செய்யுளகத்து. எ - று.

(பி - ம்.) 1‘செருத்தான்’

(வ - று.) * அதான்னு எனவரும்.

ஆன்றோய்மென இயல்பைவிலக்காமையின், அதுவன்று, அதன்று என வருவனவுங்கொள்க. அதுமுன்வருமன்று ஆன்றோமென வித்தமையான், ஏனே இது உதுமுன்வரும்அன்று ஆன்றோகாதென்பதுபெற்றும். (௩௦)

குற்றகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

கஅக. வன்றொடரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

எ - ன், குற்றகரவீற்றுச் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருவழி விலக்கனுதலிற்று.

(இ - ள்.) வன்றொடரொழிந்த ஐந்துகுற்றகரவீற்றின்முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகா, அவ்வழிக்கண். எ - று.

(வ - று.) நாகு, எஃகு, வாகு, குரங்கு, தென்கு: கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், ஏகுதல், அஃகுபிணி, பொருதுசென்றன், அறிந்து தந்தான், எய்துகொன்றான் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. (௩௧)

கஅஉ. இடைத்தொடராய்தத் தொடரொற்றிடையின்
மிகாநெடி உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இடைத்தொடர்முன்னும் ஆய்த்தொடர்முன்னும் ஒற்றி டையேமிகாத நெடிற்றொடர்முன்னும் உயிர்த்தொடர்முன்னும் வரும்வல்லினம் மிகா, வேற்றுமைக்கண். எ - று.

(வ - று.) தென்கின்கடுமை, எஃகின்கடுமை, நாகின்கடுமை, வாகின்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும். சாரியைப்பேறு “இதற்கிதுசாரியை” என்னுஞ்ஞ்சிறத்தான் அமைந்தன. சாரியைமிகுதலின், வல்லெழுத்து மிகாவென ஏது வரைந்தகூறுது மிகாவென வாளாகுநின்மையின், வாகுகதி ரெனச் சாரியைமிகாவழி வல்லினமிகாது வருவனவுளவேல் அவையுங்கொள்க.()

கஅ௩. நெடிலோயிர்த்தொடர்க் குற்றகரங்களுள்
டறவொற் பிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

எ - ன், மேலிலைமொழிக்கு ஒருபுறமடையாய் எய்தாததெய்துவித்த லும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெடிற்றொடர்க் குற்றகரவீற்று மொழிகளுள்ளும் உயிர்த்தொடர்க்குற்றகரவீற்று மொழிகளுள்ளும் அவ்வுகரப்பற்றுச்சோடாகிய வல்லெழுத்து ஆறனுள் டகார நகாரமான இரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இரட்டும். எ - று.

குற்றகரங்களென்னும் எழுத்துக்குறிப்பு அம்மொழிகளைபுணர்த்தினின்று; வருமொழிவரையாமையின், நாற்கணமுங்கொள்க.

(வ - று.) ஆட்டுக்கால், பாற்றுக்கால், முருட்டுக்கால், முயிறுக்கால், செவி, தலை, புறம், ஞாற்சி, நிறம், மயிர், யாப்பு, வன்மை, அடி எனவரும்.

84 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

இவ்விரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இரட்டுமெனவே சிறுபான்மை வேற்றுமைக்கண் இரட்டாமையும், சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் இரட்டுதலும், சிறுபான்மை இருவழியிலும் பிறவொற்றிரட்டுதலுங்கொள்க.

(வ - று.) * “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே”, † “காடக மிறத்தார்க்கே யோடுமென் மனனேகாண்”, ‡ “கறைமிட மணிபல மணித்தன் மக்கறை” என வேற்றுமைக்கண் இரட்டாவாயின. காட்டான், களிற்றியானையென அல்வழிக்கண் இரட்டின. § “வெருக்குக்கண் வெங்கருனே”, எருத்துக்கால் எ-ம், எருத்துமாடு எ-ம் இருவழியும் பிறவொற்றிரட்டின. (நட.)

கஅசு. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையில்
தம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

எ - ன், மென்றொடர்க் குற்றகரமொழிகளுட் சிலநிலைமொழிக்கு எதிர்மறைமுகத்தான் எய்தாததெய்துவித்தலும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) மென்றொடர்க் குற்றகரமொழிகளுட் சில வேற்றுமைக்கண் தமக்குஇனமான வன்றொடராதலை யொழிந்தன, பெரும்பால. எ - று.

சிலவென்னுமெழுவாய் ஆகாவென்னும் எதிர்மறைவினையாலையும் பெயரகத்து முதனிலையொடுமுடிந்தது. வருமொழி வரையாமையின் நாம்ணமுங்கொள்க.

(வ - று.) மருத்துப்பை, சுருப்புநான், கருப்புவில், கற்று எனவரும்.

இவ்வாறுசிலவருதலையும் எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினமையின் வழக்கின் கண்ணும், சான்றோர்செய்யுட்கண்ணும் ஏற்றபெற்றிகொள்க. வண்டுக்கால், பந்துத்திரட்சிமுதலியனவெல்லாம் வன்றொடராகாதனவென்க.

சிலவன்றொடராமெனவே ஆகாதன பலவென்பது தாமே பேர்தரவும் மன்னையென்ற மிகையானே எற்புடம்பு, அற்புத்தனை, குரக்குமனம் என அல்வழிக்கண் அருகி வன்றொடராதலுங்கொள்க. (நடசு)

கஅரு. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

எ - ன், இதுவும் மேலைநிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துதலுதிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரச்சாரியையை இறுதியிலே பெற்றுவரும்மென்றொடர்க் குற்றகரமொழிகளும் சிலவுள். எ - று.

மேலைக்குத்திரத்தைச் சாரவைத்தமையான், இதுவும் மென்றொடரென்பதுபெற்றும். வருமொழிவரையாமையின், நாம்கணமுங்கொள்க.

(வ - று.) பண்டைக்காலம், இற்றைநாள் எ - ம், அற்றைக்கூலி, இற்றைநலம் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

மேலைக்குத்திரத்தைச் சாரவைத்தாரேனும் ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமென்ப பொதுபாடக்கூறினமையின், நேற்றைப்பொழுதென்ப பிறதொடர்கள் ஐகாரம்

■ பொருந. உசஅ.

‡ புறநா. கடவுள்.

† யா - வ். உரை - மேற்.

§ நாலடி. உக0.

பெறுதலும் ஐயீற்றுடைக்குற்றகரமென உடைமையாக்கிச்சுறினமையின் வரு மொழிப்புணர்ச்சியானன்றி ஒற்றை, இரட்டை, வேட்டையென ஒருமொழி யாய்விற்று ஐகாரம்பெறுதலும், ஈரட்டை, மூவாட்டையெனத் தொடர் மொழியாய்வின்று ஐகாரம்பெறுதலுங்கொள்க. (௩௫)

கஅசு. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
நகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

எ - ன், குற்றகரவீற்றுத் திசைப்பெயர்க்கு எய்தாததெய்துவித்தனுத லிற்று.

(இ - ள்.) திசைச்சொல்லொடு திசைச்சொல்லும் பிறசொற்களும் புணருமிடத்து நிலைமொழியீற்றினின்ற உயிர்மெய்யும் அதன்மேனின்ற ககர வொற்றுங்கெடுதலும் அந்நனம்சின்ற நகரவொற்று னகரவொற்றாயும் லகர வொற்றாயுந்திரிதலுமாம். எ - று.

(வ - று.) வடகிழக்கு, வடமேற்கு, வடதிசை, வடமலை, *வடவேங் கடம்; தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, *தென்குமரி, தென்வீதி, தென்மலை; மேல்பால், மேனாடு; குடதிசை, குடநாடு; குணகடல், குணபாலெனவரும்.

பிறவென்றமிகையானே மேற்றிசை, மேலத்திசை, கீழ்த்திசை, கீழ்த் திசை, 1கீழ்மேற்றென்வடல் எ - ம், கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு, வடக் கூர், தெற்கூர், வடக்குமலை, தெற்குமலையென இந்நனங்காட்டியலிகாரமின்றி யும் வருமெனவும் இவ்விதியெல்லாம் ஏற்றபெற்றி கோடல்வேண்டுமெனவுங் கொள்க.

வடகிழக்கென்பது வடக்குங்கிழக்குமாயதொருகோணமென உம்மைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வடதிசையென்பது வடக்காய திசையெனப்பண்புத்தொகை. வடமலையென்பது வடக்கின்கண்மலையென ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. 1கீழ்மேற்றென்வடல், கிழக்கு மேற்குத் தெற்கு வடக்கு என்பன உம்மைத்தொகை. பிறவுமன்ன. (௩௬)

கஅஏ. தெங்குநீண் டிறுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

எ - ன், தென்கென்னும்பெயர்க்கு எய்தாததெய்துவித்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) காயென்னுஞ் சொல் வருமாயின், தென்கென்னு நிலைமொழி முதனீண்டு ஈற்றுயிர்மெய் கெடும். எ - று.

ஈறுகெடுமென்றமையான், முதனீளுமென்பது பெற்றாம்.

(வ - று.) தேங்காயெனவரும். தெங்குநீண்டு ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டேபுண ருமென இயல்பைவிலக்காமையின் தென்கக்காயென வருமுடிபுங் கொள்க. ( )

எண்ணுப்பெயர்கட்குச் சிறப்புல்தி.

கஅஅ. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்
ஒன்று முதலெட் டொ மெண்ணுள்
முதலீ ரொண்முத னீளு மூன்று

■ தோல். பாரயம்.

(பி - ம்.) 1 'கீழ்மேற்'

86 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

தேற்குறு கும்மா தேழல் லவற்றின்

சுற்றுயிர் மெய்பு மேழ னுயிரும

ஏகு மேற்புழி யென்மனார் புலவர்.

எ - ன், ஒன்றுமுதல் எட்டறும் எண்ணுப்பெயர்க்கு உயிர்வரின் எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதியும், மெய்வரின் எய்தாததெய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பிற பெயரும்வரின் நிலைமொழியாக நின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டறமென்களுள் முதற் கண்ணவாய ஒன்றிரண்டென்னுயிரண்டெண்ணும் முதல்நீளும்; மூன்றாம் ஆறாம் ஏழாம் முதல்குறையும்; ஆறமேழமல்லாத ஆறென்களின் சுற்றுயிர்மெய்யும் ஏழென்னுமெண்ணின் சுற்றுயிருக்கெடும், ஏற்குமிடங்களிலென்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

இச்சூத்திரத்துட்கூறிய விகாரமும் இப்புணர்ச்சி முற்றமுடித்தற்குப் பின் ஐந்துசூத்திரத்தாற்சூறும் விகாரமும் உயிர்வரின் உகரம் மெய்விட்டோடு தலையும் ஒழிந்தகணங்கள் வரின் தன்னியல்பினிற்றலையும் விலக்கியவல்ல; இவ் விகாரமனைத்தும் ஒருங்குவென்மென்னுநியதியவல்ல; இவ்விகாரம் பண்புத் தொகைக்கேபுரியவென்பார் ஏற்புழியென்றும், ஏழென்பதனை உயிர்ந்து மொழியாகக் கொள்வார்கிலர்; ஒற்றீற்றுமொழியாகக் கொள்வார்கிலர்; யாம் ஒருதலைதனிந்தாமென்பார் என்மனார்புலவரென்றும், ஒற்றீறும் விலக்கப்படுவ தன்மென்பார் உடம்பொடுபுணர்த்தி ஒற்றீறாக ஏழ் குறுகுமென்றுகூறினர்.

ஏழென்பது முற்றுக்கவீற்றதேனும் ஒன்றினமுடித்தறன்னின முடித்த லென்னுமுத்தியான் ஈண்டுக்கூறப்பட்டதென்க.

(வ - று.) அறுபது, எழுபது; கழஞ்சு, நாழி, பின் எ-ம், ஏழ்கூடல் எ-ம் வரும். ஏனையவற்றிற்குதாரணம் பின்னர்க்காட்டுதும்; இரண்டாயிரம், ஏழாயிர மென உயிர்வரிக் குற்றுகரமும் முற்றுகரமும் கெட்டுப்புணர்ந்தன. இரண்டு கழஞ்சு, மூன்றுபடி, நான்குபொருள், ஏழுகடலெனத் தன்னியல்பினின்று புணர்ந்தன. பிறவுமன்ன. (ந.அ)

கஅசு. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக

இரண்ட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வருமிடத்து சுற்றுயிர்மெய் ஏகுமென்மமையான் இறுதியுயிர்மெய்கெட நின்ற ஒன்றென்னுமெண்ணினது னகரவொற்றும் ரகரத்தைபூர்த்துநின்ற அகரவுயிருக்கெட அவ்விண்ணொகரத் தின்மேலும் உகரம்வரும். எ - று.

(வ - று.) ஓராயிரம், இராயிரம், ஒருபது, இருபது, ஒருகழஞ்சு, இரு கழஞ்சு, ஒருநாழி, இருநாழி, ஒருவகை, இருவகை எனவரும். ஓராயிரம், இராயிரமென்புழி, உகரக்கேடு "முற்றுமற் றொரோவழி" என்பதனற் கொள்க. பிறவுமன்ன. (ந.க)

கசு. மூன்ற னுறுப்புழிவும் வந்தது மாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) நால்வகைப் பெயரும் வருமிடத்த இறுதியிர்மெய்கெட நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது நகரவொற்றுக்கெடுத்தலும் வருமொற்றாகத் திரிதலுமாம். எ - று.

(வ - று.) மூவொன்று, மூவெடை, மூவுழக்கு, மூவுலகு எ - ம், முப்பது, முக்கழஞ்சு, முள்ளாழி, மும்மொழி எ - ம் வரும். (ச௦)

ககக. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பெயரும்வருமிடத்த இறுதியிர்மெய்கெட நின்ற நான்கென்னுமெண்ணினது நகரவொற்று லகரவொற்றாயும் நகரவொற்றாயுந் திரியும். எ - று.

(வ - று.) நாலொன்று, நாலெடை, நானாழி, நான்மணி எ - ம், நாற்பது, நாற்கழஞ்சு, நாற்கலம், நாற்கவி எ - ம் வரும். (சக)

ககஉ. ஐந்தென்ற றடைவது மினமுங் கேடும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பெயரும் வருமிடத்த இறுதியிர்மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னுமெண்ணினது நகரவொற்று வருமொற்றாகியும் அதற்கு இனமாகியுந் கெட்டும் முடிவதாம். எ - று.

(வ - று.) ஐம்மூன்று, ஐம்மஞ்சாடி, ஐவ்வட்டி, 1 ஐவ்வண்ணம் எ - ம், ஐம்பது, 2 ஐக்கழஞ்சு, ஐக்கலம், ஐம்பொறி எ - ம், ஐயொன்று, ஐயெடை, ஐயாழாக்கு, ஐயம்பு எ - ம் வரும்.

அடைவதும்இனமுமென்றமையின் அருத்தாபத்தியான், ஐந்நாறு, ஐந்தாணி என்புழி ஒற்றுத் தன்னியல்பினிற்றல் கொள்க. (சஉ)

கக௩. எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பெயரும்வருமிடத்த இறுதியிர்மெய்கெடநின்ற எட்டென்னுமெண்ணினது டகரவொற்று நகரவொற்றாகுமென்றுசொல்லுவார் புலவர். எ - று.

(வ - று.) எண்பது, எண்கழஞ்சு, எண்கலம், எண்குணம் எனவரும்.

“எண்ணிறையாவும்” என்னுஞ்சுத்திரத்துக்கூறிய புணர்ச்சிக்குவேண்டும் விகாரம்இதுகாறுமென்பது தோன்ற அச்சுத்திரத்துக்கூறிய புலவரென்னுமெழுவாயைச்சுட்டி அதன்பயனிலையாக இச்சுத்திரத்திறுதிக்கண் என்ப என்றார். (ச௩)

கக௪. ஒன்பா றெடுபத்து நூறு மொன்றின்

முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு

தகர நிநீஇப்பஃ தகற்றி னவ்வை

நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

88 நன் னூல்முலமும் சங்கர நம்ச்சிவாயருரையும்.

எ - ன், ஒன்பதென்னும் பெயர்க்கு எய்தாததெய்துவித்தலும் அதனோடு புணரும் பத்து நூறென்னும் வருமொழிகட்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதியு முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்பஃதுடனே பத்தென்பதும் நூறென்பதும் வந்துபுணரு மாயின், நிலைமொழியாய எட்டின்மேலொன்று ஒன்பஃதெனப் பஃதென்னும் இறுதியதாய்த் திரிந்துநின்றும்போல வருமொழியாய எண்பதின்மேற்பத்தை நூறெனவும் எண்ணுற்றின்மேல்நூற்றை ஆயிரமெனவுந்திரித்து நிலைமொழிக்கு முதற்கண் ஒகரவுயிரொடு தகரமெய்யை அதற்குஆதாரமாக நிறுத்தி அந்நிலை மொழியிறுதிக்கட் பஃதைக்கெடுத்து அம்மொழிமுதற்கு அயனின்ற னகரவொற் றை சிரனிறைவகையானே பத்தின்திரிபாகிய நூற்றின்புணர்ச்சிக்கு னகர வொற்றாயும் நூற்றின்திரிபாகிய ஆயிரத்தின்புணர்ச்சிக்கு ளகரவொற்றாயுந் திரிப்பது முறைமையார்ம். எ - று.

(வ - று.) தொண்ணூறு எ - ம், தொள்ளாயிரம் எ - ம் வரும். தொ ளாயிரமென இக்காலத்து மரீஇயிற்று.

ஒன்பஃது நின்றபுணரினும் ஒன்பது நின்றபுணரினும் இம்முடிபேயா மென்பார் பஃதகற்றியென்பதனோடுபொருந்த ஒன்பஃதொடென்னுது ஒன்பா னொடென்றும், இங்ஙனமாயிற் சொன்முழுவதூஉம் விகாரப்படுமென்பார் ஒன்றி னென்றும், ஒன்பஃதென்பது இறுதிக்கட் பஃதென்னுமொலிதோன்ற வருஞ் சூத்திரத்துட்கூறும் பத்தின்விகாரம்போன் முரணிற்றென்பார் அதனைஉவமை யாக்கி முன்னதினென்றும், ஒன்று பத்தானுற்போலப் பத்தை நூறாகவும் நூற் றை ஆயிரமாகவும் சிற்றெண்ணைப் பேரெண்ணைத் திரிக்கவென்பார் முரணி யென்றும், தகரவொற்றை ஒகரவுயிர்க்கு உடம்பாகநிறுத்துகவென்பார் ஒவ்வொ டென்றும், நிலைமொழிமுரணியது இஃதெனப்புலப்படுப்பார் பஃதகற்றியென் றும், இப்புணர்மொழிகள் ஒகரவுயிரொன்றொழிய விகாரப்பட்டுக்கிடத்தமையிற் குறிப்பின்றி முடிபுமுருஉமுடிபென்று கொள்ளற்கவென்பார் திரிவதென்னுது திரிப்பதென்றும், இவற்றை இலக்கணமுடிபாகத் தொல்லாசிரியர் முடித்தவா றே முடித்தாமென்பார் நெறியேயென்றுங்கூறினர்.

இச்சூத்திரத்து, 'முன்னதினேனையமுரணி' என்பதற்கு இவ்வாறுபொ ருள்கொள்ளாது ஒன்பஃதினானே பத்தையும் நூற்றையும் பெருக்கியெனப் பொருள்கொள்வாருமுள். முரணியென்னுஞ்சொற்கு அது பொருளன்றாதலா னும்அதுபொருளாமேனும் அதனால்வருமொழிஇவ்வாறு திரிந்தவெனத்தோன் றுமையானும் தோன்றின் 1நிலைமொழிக்கும் விகாரங்கூறவேண்டாமையானும் அதுபொருந்தாதென்க. (சச)

ககூரு. முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தின்
இடையொற் தேக லாய்த் மாகல்
எனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

எ - ன், ஒன்றுமுதல் எட்டெண்ணின்முன்வரும் பத்தென்னுமெண் ணிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின்முன்னும்வரும் பத்தென்னுமெண்ணிடையின்ற தகரஒன்று ஒருகாற்கெடுத்தலும், ஒருகால் இடையேதகரம் நின்றநிலைக்களத்து அதுகெட ஆய்தம்வருதலுமென்னும் இவ்விரண்டுவிதியையும் ஏற்குமென்றுசொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இடையென்பதனைப் பின்னுக்கட்டுக; 'இடையேயாய்தமாகல்' என்ற மையின் அவ்வழித் தகரக்கேடு கூறாதேயமையுமென்க.

(வ - று.) ஒருபது, இருபது, முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது எ - ம், ஒருபஃது, இருபஃது, முப்பஃது, நாற்பஃது, ஐம்பஃது, அறுபஃது, எழுபஃது, எண்பஃது எ - ம் வரும். (சுரு)

ககசு. ஒருபஃ தாதிமுன் னென்றுமுத லொன்பான்
எண்ணு மவையுர் பிறவு மெய்தின்
ஆய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே.

எ - ன், மேலைக்குத்திரத்தானெய்திய ஒருபஃதாதியாய நிலைமொழிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எய்தாதது எய்துவித்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபஃதாதியாய எட்டெண்களின்முன்னும் ஒன்றாகி ஒன்பதென்னும் அவையுர்ந்தபிறவும் வந்துபுணருமாயின், ஆய்தங்கெட அந்நிலைக்களத்து இயல்பாய தகரம் வரும். எ - று.

ஐயமறுத்தற்கு அவையுர்பிறவுமென்றார்.

(வ - று.) ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்றேகாலேயரைக்கால், முப்பத்தொருகழுஞ்சு, எழுபத்தொன்பதின்கலனே தூணி, எண்பத்தொன்பதியாண்டு எனவரும். பிறவுமன்ன.

'ஆய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே' என்றமமையான், ஆய்தமழிந்தவற்றிற்கும், ஒருபதுமுதலிய முற்றுகரவீற்றெண்ணுப்பெயர்கட்கும் வேற்றுமையின்மையின், அருத்தாபத்தியான் அவற்றோடு இவ்வருமொழிகள் புணரினும் ஆண்டாகுந்தவ்வேயென்றாயிற்று. இவற்றிற்கும் காட்டு அவையேயாமென்க. (சசு)

ககசு. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி.
எண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தின்
ஈற்றாயிர் மெய்கெடுத்தி னென்று மிற்றும்
ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

எ - ன், பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதியும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் ஒன்பதென்னுநிலைமொழிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதலாகிய பத்தும் ஆயிரமும் கோடியுமென்னுமெண்ணுப்பெயரும் சிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பிறபெயரும் வந்துபுணருமாயின் நிலைமொழியாய பத்தென்னுமெண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து அந்நிலைக்களத்து இன்சாரியையேனும் இற்றுச்சாரியையேனும் ஆண்டைக்கேற்பது ஏற்றுகிற்கும்; ஒன்பதென்னுநிலைமொழியும் இங்ஙனம் வித்த எண்ணுதிப்பெயர்வந்துபுணருமாயின் இன்னேனும் இற்றேனும் ஆண்டைக்கேற்பது ஏற்றுநிற்கப்பெறும். எ - று.

90 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

(வ - நு.) பதினென்று, பதினமூன்று, பதினாயிரம், பதின்கழஞ்சு, பதின்கலம், பதின்குமக்கு எ - ம், பதிற்றொன்று, பதிற்றிரண்டு, பதிற்றுமூன்று, பதிற்றுக்கோடி, பதிற்றுத்தூணி எ - ம், ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதின்கழஞ்சு, ஒன்பதின்கலம், ஒன்பதின்குமக்கு எ - ம், ஒன்பதிற்றொன்று, ஒன்பதிற்றிரண்டு, ஒன்பதிற்றுக்குறுணி எ - ம் வரும். பிறவுமனன்.

பதினென்றென்பது உம்மைத்தொகை. பதிற்றொன்றென்பது பண்புத் தொகை. பிறவுங்கண்டுகொள்க.

பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடியென இந்நிலைமொழிகள் தம்மியல்பினிற்றலையன்றி வழக்கின்கண்ணும் சான்றோர்செய்யுட்கண்ணும் இவ்வாறு அமைந்து கிடத்தனவுங்கொள்கவென்பார், ஏற்பதேற்குமென்றும் ஒன்பதன் ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடாது குற்றுகரவீற்றுப்பொதுவிதியான் உயிரொன்றுமே கெட இன்னுயிற்றும் ஏற்பதேற்றுநிற்றலின் ஒன்பதுயிற்றேயெனத் தன்மையணியாக்காது, உவமையணியாக்கி இனத்தேயென்றுங் கூறினார். ஒன்பதென்பதன் இறுதி பத்தென்பதுபோல முரணிரிற்றலின் அதனோடு இது மாட்டெறியப் பட்டதென்க. (சஎ)

கசுஅ. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீர் றுயிர்மெய்
கார்த்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப.

எ - ன், இதுவுமது. பத்தென்னுநிலைமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்ததுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டென்பது வரிற் பத்தென்னு நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர்மெய் கெடத் தகரவொற்று னகரவொற்றுகத்திரியுமென்று சொல்லுவார்புலவர். எ - நு.

(வ - நு.) பன்னிரண்டு எனவரும்.

உம்மைத்தொகைக்கண்ணும் பண்புத்தொகைக்கண்ணும் இரண்டென்னுமென் வருமொழியாய்வருமேனும் முன்வரினென வருதலைச் சிறப்பித்தமையான், ஒருசொன்னீர்மையாய்ச் சிறத்த உம்மைத்தொகைக்கு இவ்விதிகூறினாரென்க. (சஅ)

கசுசு. ஒன்ப தொழித்தவெண் ணென்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

எ - ன், ஒன்பதொழித்த ஒன்பதென்களாய் நிலைமொழிகளுள் மூன்றாமேற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், எல்லாவற்றிற்கும் உயிர்வரின் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதியும், மெய்வரின் எய்தாததெய்துவித்ததுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்பதென்னும் எண்ணென்றனையும் ஒழித்துநின்ற ஒன்றி பத்திருன என் ஒன்பதனையும் இரட்டித்துக்கூறின, நிலைமொழிமுதலெழுத்தொன்றும்நிற்க அல்லனவெல்லாங்கெட, உயிர்முதலான எண்வரின் வகரவொற்றும், மெய்முதலான எண்வரின் வந்தவொற்றும் மிகுதல் முறைமையாம். எ - நு.

(வ - நு.) ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நன்றான்கு, ஐவந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, பப்பத்து எனவரும்.

நெறியேயென்மமையானே நான்கிற்குக் குறுக்கமும், ஐவைந்தென்புழி ஐகாரக்குறுக்கத்தின்முன் ஒற்றிரட்டாமையும், ஒரோவொன்று, ஒன்றொன்று, கழக்கமுஞ்சு, கலக்கலமென இரட்டித்துவருவனவும் குற்றுகரப்புணர்ச்சிவிதியுட்கூறுதொழிந்து நெறிப்பட்டவருவனவுளவேல் அவையுங்கொள்க.

ஒவ்வொன்றுகொடுவென்றால் இம்முதையே பலவற்றையுங் கொடுவென்ப பொருள் தந்துநின்றலின் இஃது அடுக்கனது; வேற்றுமையல்லெனவெல்லாம் அல்வழியாதலின், தழாஅத்தொடராய அல்வழியுள் ஒன்றாமென்க. (சக)

ஊகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

உஃ. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் 1தோன்றும்.

எ - ன், ஊகாரவீற்றுப் பூவென்னும் பலபொருளொரு சொன் முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பூவென்னும் பலபொருட்பெயர்ச்சொன்முன் வல்லினம்வறிற் பொதுவிதியாற் கசதப மிகுதலேயன்றி அவற்றிற்குஇனமாயமெல்லொற்றுக்களும் மிகும். எ - று.

இப்பொருட்டாய பூப்பெயரென விதவாமையிற் பலபொருளொருசொல் என்பது பெற்றும்.

(வ - று.) பூக்கொடி, பூஞ்சோலை, பூந்தம், பூம்பனை எனவரும்; இவற்றுட் பூவென்பது மலரேல், இரண்டாம்வேற்றுமை உருபுப்பயனுமுடன் றொக்கதொகையாகவும், பொலிவேற் பண்புத்தொகையாகவும், பூங்கணையென்பது மலரென்னுமொருபொருட்டாய் மூன்றாம்வேற்றுமைஉருபுப்பயனும் உடன் றொக்கதொகையாகவும் பண்புத்தொகையாகவும், பூங்கரும்பென்பது பொலிவென்னும்ஒருபொருட்டாய்ப் பண்புத்தொகையாகவும் வருவனகாண்க.

உறழ்த்தவருமென உறுதிசூறுது பூக்கொடியென வல்லினமிகுதலை உம்மையாற் நழீஇக்கொண்டமையின் இவ்விருவகைத்தோன்றலும் ஏற்றபெற்றி கொள்க. (ரு௦)

ஏகார ஓகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

உஃ. இடைச்சொ லேயோ முன்வரி னியல்பே.

எ - ன், ஏகாரஓகாரவிடைச்சொற்கள்முன் வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியதுவிலக்கலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடைச்சொல்லாய ஆதேகாரத்தின்முன்னும் எட்டோகாரத்தின்முன்னும் வல்லினம்வருமாயிற் பொதுவிதியான்மிகாதுஇயல்பாம். எ - று.

(வ - று.) அவனென்கொண்டானென்பது பிரிநிலையும் வினாவும் ஈற்றசையுந் தேற்றமுமாம். அந்மே பொருளே காமமே துறவே என்பனஎன்க; “ஏயெதலையென்றே ரிருடி வின்வ” என்பது இசைநிறை. அவனென்கொண்டானென்பது ஒழியிசைமுதலியவெட்டுமாம். இவற்றுள் வல்லினம் இயல்பாதல்காண்க. இவ்விடைச்சொல் ஒன்று பலபொருள் தருமாறு இடைச்சொல்லிய லுட்காட்டுதும். (ருக)

(பி - ம்.) 1 ‘புணரும்’   ■ ‘தோற்றம்’

ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

உ௦௨. வேற்றுமை யாயி னேகா னிறுமொழி

ஈற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே.

எ - ன், ஐகாரவீற்றுநிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரவீற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண்வருமாயின் இறுதியை காரங்கெடாது அம்முச்சாரியைபெற்றுமுடிவனவும், ஐகாரங்கெட்டு அம்முச்சாரியைபெற்றுமுடிவனவும் சிலவுளவாம். எ - று.

உம்மைகளிரண்டில் முன்னையது எதிர்மறைக்கண்ணும் பின்னையது எதிர் மறையோடு இழிவுசிறப்பின் கண்ணும்வந்தன.

(வ - று.) * “புன்னையக்கானல்,” † “கொல்லையஞ்சாரல்,” ‡ கொன்றையத்திக்குழல்,” § “முல்லையம்புறவம்” எ - ம், வருதுணங்காய், ஆவிரம்பூ, வேர் எ - ம் வரும்.

தகுதியாக்காது ஏற்பனவென்றமையான், முல்லேப்புறவமெனவரினுங் கொள்க. அம்முமென்றமையின் உம்மையான் வல்லினந்தழியுதன்றென்க. வருமொழி வரையாமையின் நார்கணத்தாள் ஏற்பனகொள்க. (ரு௨)

உ௦௩. பனையுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்

ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும்

அட்டிநி னைகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

எ - ன், பனையென்னுநிலைமொழிக்கும் அதனோடுபுணருஞ் சிலவருமொழி கட்டும் எய்தியவற்றை இகந்துபடாமற்காத்தலும் அவற்றைவிலக்கிப் பிற்று விதி வகுத்தலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பனையென்னும்பெயர்முன் கொடியென்னும்பெயர் வருமாயின் வந்ததுமிகுதலும் கசதபக்கள்வரின் நிலைமொழியீற்று ஐகாரங்கெட்டு அம் முப்பெறுதலும் திரளென்னும்பெயர்வருமாயின் வந்ததுமிகுத்தும் ஐபோய்அம் முப்பெற்றுந் தம்முளுறழ்தலும் அட்டென்னும்பெயர் வருமாயின் ஐகாரங்கெட வருமொழிஅகரம் ஆகாரமாதலுமாம், வேற்றுமைக்கண். எ - று.

கெட்டென்பது செயவெனச்சம் திரிந்துவந்தது.

(வ - று.) பனைக்கொடி எ - ம், 1பனங்காய், 2செதும்பு, தூண், பழம் எ - ம், பனைத்திரள், 3பனத்திரள் எ - ம், பனாட்டு எ - ம் வரும்.

பனைக்கொடியென்பது பனையெழுதியகொடி. பனாட்டென்பது பனையினதுதீங்கட்டி. (ரு௩)

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

* அகநா. அ௦.

† சிலப். ஆய்ச்சியர்.

‡ கலி. க௦௬; சிலப். க௮. § அகநா. ௩௮௪.

(பி - ம்.) 1 ‘பனைக்காய்’ 2 ‘செதும்பு’ 3 ‘பனைத்திரள்’

நான்காவது

மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

மெய்யீற்றின் முன் உயிர்.

பொது விதி.

உரசு. உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

எ - ன், மெய்யீற்றுப்பதம்புணரும் சிறப்புப்புணர்ச்சி இவ்வியலாற் கூறப்படுதலின் மெய்யீற்றின் முன் உயிர்முதல்வந்து புணருமாறு உணர்த்துது துதலிற்று.

(இ - ள்.) நிலைமொழியீற்றினின்ற மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதலு யிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கிநின்பது இயல்புபுணர்ச்சியேயாம். எ - று.

(வ - று.) தோன்மலழகன், உரிஞழகிது, புகழழகிது எ - ம், வேலெ றிந்தானெனவும் இருவழியுங்காண்க. பிறவுமன்ன.

இவ்வாறு மெய்யுமுயிருங்கூடி உயிர்மெய்யாய் மெய்யினது புள்ளியும் உயிர்வடிவுங் கெட்டு நின்றலின் விகாரமாமென்பாரைவிலக்கிச் சிறந்த ஒலிவடி வின்யாக்கையுமுயிரும்போல் மெய்யினதுமாத்நிரை உள்ளடங்க ஒன்றுபட்டு இரட்டையிலேபோல் ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலிபின்னுமாய் இணங்கிநிற் றலானும் ஒன்றாத தனிக்குறின்முன் ஒற்றுமுதலியன விகாரப்படுதலானும் ஒன்று வது இயல்பேயென்றார்.

ஏகாரம், பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

(க)

சிறப்பு விதி.

உரு. தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதுதுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிக்குறின்முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்துநிற் கும். எ - று.

(வ - று.) மண்ணரிது, பொன்னரிது எ-ம், மண்ணகம், பொன்னொளி எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. (உ)

மெய்யீற்றின் முன் மெய்.

உரசு. தன்னொழி மெய்ய்முன் யல்வரி னிகாரம்

துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

எ - ன், யகரமொழிந்த பத்தமெய்முன்னும் வரும் யகரத்திற்கு எண்மு வெழுத்தீற்றென்னுஞ் சூத்திரத்தான் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் துதலிற்று.

94 நன் னூல்முல்மும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

(இ - ள்.) யகரம் தன்னையொழிந்த ஞ்ணமனரலவழளவென்னும் பத்து மெய்முன்னும் வந்தால் தன்முன் இகரச்சாரியையைப்பொருந்துமென்று அரி திற்கொள்வாருஞ் சிலருளர். எ - று.

(வ - று.) வேளியாவன், மண்ணியாது எ - ம், வேளியானே, மண்ணியானே எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

எதிர்மறையாய இழிவுசிறப்பும்மையான் இகரத்துன்னுது பொதுச்சூத் திரத்தான் இயல்பாமென்பார் பெரும்பாலரென்க, (ங)

உ௦௭. ஞ்ணம லவளன வொற்றிது தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின்
உவ்வுறு மேவ லுறுசில சில்வழி.

எ - ன், முதனிலைத்தொழிற்கும் ஏவற்கும் பெர்துவாய சில நிலைமொழி கட்டு எய்தாததெய்துவித்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாழக்கையொழிந்த எட்டொற்றும் இறுதியாகுமுதனிலைத் தொழிற்பெயரும் ஏவல்வினையும் மேல் விதந்த யகரமொழிந்தமெய்வருமாயிற் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியையை இறுதிக்கட்பொருந்தும்; சிலவேவல்வினை அவ்வுகரச்சாரியையைப்பொருந்தா, சிலவிடங்களின். எ - று.

ஏவல்வினையோடு எண்ணினமையின், முதனிலைத்தொழிற்பெயரென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) உரினுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருதுக்கடிது, திரு முக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது, வலிது எ - ம், கடுமை, நீட்சி, வன்மை எ - ம் தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் உகரம்பெற்றன. பிறவுமன்ன.

உரினுகொற்ற, உண்ணுகொற்ற, பொருதுகொற்ற, திருமுகொற்ற, தின்னுகொற்ற, நாகா, வளவா என ஏவல்வினை உகரம்பெற்றன. பிறவுமன்ன.

உரினு, உண்ணு என வருமொழியின்றி உகரம் பெறுதலும், மணலாவாரு, சருகைவாரு எனச் சிறுபான்மை விலக்கியவீறு உகரம்பெறுதலுமுளவென்பார் நனியென்றும் யகரம் வருமொழிக்கு இகரம் விதித்தலின் அதனோடுபுணரும் இந்நிலைமொழியிற்றுதி உகரம் பெறுதென்பார் யவ்வன் மெய்பென்றும் உண்ணு கொற்ற, உண்கொற்றுவென உகரம்பெற்றும் பெறுதும்வருவனவும் உரினு கொற்றுவென உகரம்பெற்றே வருவனவுமுளவென்பார், சிலவேவலுறு சில்வழி யென்றுகூறினார்.

ஏவலுறுவென்னுது ஏவற்குறுவெனப் பாடமோதுவாருமுளராலோவெ னின், உறுமென்னும் வினைக்குத் தொழிற்பெயர்களுையும் ஏவல்வினைகளையும் வினைமுதலாக்கிக் கூறுதலானும் அதனை மறுத்த உறுவென்னும் பன்மைவினைக்கு ஒருமையுகரம் வினைமுதலாகாமையானும் அது பாடமன்றென்க. (ச)

உ௦௮. நவ்விது தொழிற்பெயர்க் கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

எ - ன், நகரவீற்றுத்தொழிற்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) நகரம் இறுதியாகு முதனிலைத்தொழிற் பெயர்க்கு உகரச்சாரி யையெயன்றி அகரச்சாரியையுமாம், வேற்றுமைக்கண். எ - று.

(வ - று.) பொருநக்கடுமை, நன்மை, வன்மை எனவரும். பிறவுமன்ன. பொருதுதல், ஒருவர் மற்றொருவர்போல வேடங்கொள்ளும் பொருநரது தொழிலாதலின் ஒத்தவென்னும்பொருட்டு. (டு)

ண க ர ன க ர வீ று.

உருக. ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரின்

இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்

கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

எ - ன், மேலேக்குத்திரங்காறும் மெய்யீற்றுப் பொதுப்புணர்ச்சி கூறி அவற்றிற்கேயுரிய ஓகரணகரங்களையொழித்துள்ளையவற்றிற்கு முறையே தனித் தனி சிறப்புவிதி கூறுவான்றோடங்கி ணகரணகரவீறு புணருமாறுணர்த்துது னுதலிற்று.

(இ - ள்.) ணகார ணகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும் தகாரமுமாம்; மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம்; அல்வழிக்கண் மூலினமும்வந்தாலும் இயல்பேயாம். எ - று.

(வ - று.) சிறுக்களிறு, “பேரமார்க்கட்பேதை” எ - ம், பொற்றாட்டு, பொற்றகடு எ-ம் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம்வரத்திரிந்தன. மண், பொன், ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை என வேற்றுமைக்கண் மெல்லினமும் இடையினமும்வர இயல்பாயின. மண், பொன்: கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது; ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது; யாது, வலிது எ - ம், உண்டான்கொற்றன், ஞெள்ளன், வளவன் எ - ம் அல்வழிக்கண் மூலினமும் வர இயல்பாயின. பிறவுமன்ன.

ஒப்பின்முடித்தலான் ணகரமுமுடன் கூறினார். இவ்வாறு பின்வருவனவு மன்ன. (சு)

உக0. குறிலிணை வில்லா ணனக்கள் வந்த

நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

எ - ன், ணகரணகரவீற்றுள் ஒருசாரானவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிக்குறிலொன்றையுமொழிந்து ஒருமொழிதொடர்மொழி களைச்சார்ந்த ணகார ணகாரங்கள் வருமொழிக்குமுதலாகவந்த நகரம் மயக்கவிதி யின்மையிற் றிரிந்தவிடத்து இயல்பாகாது, கெடுதலைப்பொருந்தும். எ - று.

(வ - று.) பாணன்று, தூணன்று; பசுமணன்று எ - ம், நன்மை எ - ம், அரசனல்லன், செம்பொனன்று எ - ம், நன்மை எ - ம் இருவழி யுன்கெட்டன. (எ)

சிறப்பு விதி.

உகக. சாதி குழுஉப்பரண் கவண்பெய ரிதுதி

இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற

டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

எ - ன், ணகரவீற்றுட்சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கலும் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி வகுத்தலும் னுதலிற்று.

96 நன் னூல்முலமும் சங்கா நம்ச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) சாதிபற்றியும் திரள்பற்றியும் வரும்பெயர்களும், பரண் னென் னும்பெயர்களுமானவற்றின் இறுதினகரம் வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லி னம்வந்தால் இயல்பாம் ; எண்ணலளவையன்றி உணவுக்குரிய எள்ளின் திரி சொல்லாய் என்னென் னும்பெயரும் சாணென்னுந் ட்டலளவைப்பெயரும் வல் லெழுத்துக்கள்வரின் திரிந்து டகர்மாதலும் பொருந்தும் ; அல்வழிக்கண் னும். எ - று.

அல்வழிக்கண் இறத்ததுதழீஇய எச்சவும்மையை வேற்றுமைக்கண் னுங் கூட்டுக.

(வ - று.) பாண், உமண்: குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி எ - ம், அமண்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி எ - ம், பரண்கால், கவண்கால் எ - ம் வேற்றுமைக்கண் னும் இயல்பாயின. எட்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எ - ம், சாட்கோலெனவும் அல்வழிக்கண் னுந்திரிந்தன. டவ்வாகலுமாமென்னும் இறத் ததுதழீஇய எச்ச இழிவுசிறப்புமையான், எண்கடிது, சாண்கோலென இயல்பாதலே வலியுடைத்தென்க.

பிறவென் தமிகையானே வேற்றுமைக்கண், பாண்குடியென அகரச்சாரி யைபெறுதலும், “அட்டேன் மிழனி” என்னுமியல்பும், மண்குடம் மட்குடமென்னு முறழ்வும் இருவழிக்கண் னும் இன்னும் ண்கரவீற்றுள் அமையாதனவுளவேல் அவையுங்கொள்க.

சாதிபும் குழுவும் ஆகுபெயராய் அவற்றையடையராய் உயர்திணைப்பொருளை யுணர்த்திநின்றனவேனும் தெய்வமென்றற்போலச் சொல்லான் அஃறிணையாத லின், “பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய், வலிவரி னியல்பாம்” என்பதனான் அமையாவாயின; மேல்வரும் னஃகாண்கிளைப்பெயரும் து. (அ)

உகஉ. னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்

அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

எ - ன், னகரவீற்றுச் சாதிப்பெயர்க்கு எய்தியதுலிலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) னகரவீற்றுச்சாதிப்பெயர், வல்லினம்வர ஈறு திரியாது இயல்பாதலும் அகரச்சாரியைபெறுதலுமாம், வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக் கண். எ - று.

(வ - று.) எயின்குடி, எயின்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி எனவரும்.

பெருட்கேயென் தமிகையானே எயினமர்பு, எயினவாழ்வு, எயினவணி யென ஏனைக்கணம்வரின் அகரச்சாரியைபெறுதலும் எயினக்கண்ணி, எயினப் பின்னே, எயினமன்னன் என அல்வழிக்கண் அகரச்சாரியைபெறுதலுங்கொள்க.

கிளையென்னும்பலபொருளொருசொல் ஈண்டுச் சாதிமேல் ின்றது. (க)

உகங. மீன்றல் வொடுபொருடும் வேற்றுமை வழியே.

எ - ன், மீனென்னுஞ்சொற்கு எய்தியது ஒருவாற்றான் லிலக்கலுநுதலிற்று.

(இ - ள்.) மீனென்னுமொழியிறுதினகரம் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழு த்துவரின் மகரத்தோடு உறழ்ந்துவரும். எ - று.

(வ - று.) மீன்கண், மீற்கண், செவி, தலை, புறம் எனவரும்.

மகரமாதல் இக்காலத்துப்பின் றுவாராதேனும் தொன்னெயிராதலின்
ஆனைவழிநிற்கவென்பார் வழியேயென்றார். (கௌ)

உகசு. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை

மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்

ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

எ-ன், தேனென்னுஞ்சொற்கு எய்தியது விலக்கலும் எய்தியது இகந்து
படாமற் காத்தலும் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் வரும்வல்லினத்திற்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தேனென்னுஞ்சொல் மூவினமெய்யும் வரின் இறுதின்கரம்
இயல்பாதலும், மெல்லினம்வரின் அவ்விறுதி இயல்பாதலேயன்றிக் கெடுதலும்,
வல்லினம்வரின் இறுதியியல்பாதலேயன்றிக் கெட வந்தவல்லினமாதல் அதற்கின
மாதல் மிகுதலுமாம், இருவழிக்கண்ணும். எ - று.

“குறிலனை வில்லா ணனக்கள் வந்த, நகரத் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே”
என்றமையின், இயல்பிற்கு நகரமொழிந்த எட்டுமெய்யும் வருவித்துக்காண்க.

(வ - று.) தேன்கழுது, தேன்னூன்றது, தேன்யாது எ - ம், தேன்
மொழி, தேமொழி எ - ம், தேன்குழம் +, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு எ - ம்
அல்வழிக்கண்வந்தன. தேன்கடுமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு எ-ம், தேமலர்,
தேன்மலர் எ - ம், தேன்குடம், தேக்குடம், தேங்குடம் எ - ம் வேற்றுமைக்
கண்வந்தன. பிறவுமன்ன.

தேனென்பது பலபொருளொருசொல்லாதலின், மணங்கமழ்சோலையென்
னும் பொருட்டாய்த் தேங்கமழ்சோலையென இவ்விகாரங்கள் ஏற்றுவருவனவுங்
கொள்க. (கக)

உகரு. மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகரம்

மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

எ - ன், எகினென்னுஞ்சொற்கு எய்தியதுவிலக்கலும் எய்தியதுவிலக்கிப்
பிறிதுவிதி வகுத்தலும் வரும்வல்லினத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும்
உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) மரமன்றிப் பறவையாய அன்னத்தையுணர்த்தும் எகினென்
னுஞ்சொல் வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லினம்வா இறுதி இயல்பாதலும், இரு
வழியும் அகராச்சாரியையெப்பொருந்த வரும்வல்லெழுத்தாதல் அவற்றிற்குஇன
மாதல் மிகுதலுமாம். எ - று.

(வ - று.) எகின்கால், சிறை, தலை, புறம் என வேற்றுமைக்கண்ணும்
இயல்பாயிற்று. எகினப்புள், எகினப்புள் எ - ம், எகினக்கால், எகினக்கால்
எ - ம் இருவழியும் அகரமருவ வலிமெலிமிகுந்தன; அகரமருவதற்கு வருமொழி
வரையாமையின் நாற்கணமுற்கொள்க. எகினமாட்சி, எகினவாழ்க்கை, எகின
வழகு எனவரும். பிறவுமன்ன. (கஉ)

உகசு. குயினான் வேற்றுமைக் கண்ணுமியல்பே.

எ - ன், குயின் ஊனென்னுஞ்சொற்கு எய்தியது விலக்கலுதலிற்று.

98 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

(இ - ள்.) குயினென்னும்பெயரும் ஊனென்னும்பெயரும் வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலேயன்றி வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம். எ - று.

(வ - று.) குயின்கடுமை, ஊன்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும்.

குயின் - மேகம்.

(கங்)

உகஎ. மின்பின் பன்கண் ரெழிற்பெய ரீனைய

கன்னவ் வேற்று மென்மையோ திறமும்.

எ - ன், மின் பின் பன் கன்னென்னும் நான்குசொற்கும் எய்தியதுவிலக் கிப் பிறிதுவிதி வருத்தலும் ஈண்டு அகரச்சாரியை முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியதன்மேற்செம்புவிதிரும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல்மெய் வரின் உகரச்சாரியைப்பொருத்தும். இவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல் உகரச் சாரியையேயன்றி அகரச்சாரியைப்பெற்று வல்லினம்வந்தால் வருமெழுத்தா தல் அதற்குஇனமாதல் மிகப்பெறும். எ - று.

அவ்வுமென்னும் உம்மையும் பெறுமென்னுமுற்றும் விகாரத்தாற்செருக்கண்.

(வ - று.) மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக் கடிது, நன்று, வலிது எ - ம், கடுமை, நன்மை, வலுமை எ - ம், கன்னத்தட்டு, கன்னந்தட்டு எ - ம், கன்னத்தாக்கு, கன்னந்தாக்கு எ - ம் அல்வழிவேற்று மைக்கண் முறையேவந்தன. பிறவுமன்ன.

கன்னென்பது - சிறுதாசத்தட்டு; முன்னென்னுஞ்சொல்லு முன்ன மென்றாற்போல இதனைக் கன்னமென்றுங்கூறுப. (கசு)

உகஅ. தன்னென் னென்பவற் தீற்றுனவ் வன்மையோ

திறமு நின்னீ நியல்பா முறவே.

எ - ன், தன்னென்றும் என்னென்றும் வரும் விகாரமொழிகட்கு எய்தியது ஒருவாற்றான் விலக்கலும், நின்னென்றுவரும் விகாரமொழிக்கு எய்தியது விலக்கலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தானென்பது தன்னென்றும், யானென்பது என்னென்றும் வரும் விகாரமொழிகளின் ஈற்றுனகரம் வல்லினம்வரிற் பொதுவிதியானே நகரமாய்த்திரிதலும் அவ்விதியேலாது இயல்பாதலுமாம்; நீயென்பது நின் னென நின்ற விகாரமொழியீற்றுனகரம் வல்லினம்வரிற் நிரியாது இயல்பே யாம். எ - று.

வன்மையென்றது, நகரத்திற்கினமாய நகரத்தை.

(வ - று.) தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, எற்பகை எ - ம், நின்பகை எ - ம் வரும்.

உறவேயென்றமிகையானே மின் பின் முதலியன மின்கடிது, மின்கடுமை என இருவழியும் சாரியைப்பெறும் திரிபுமின்றி வருதலும், மாண்குளம்பு, அழக்கை என வேற்றுமைக்கண் விதவாதன இயல்பாதலும், வரின்கொள்ளு

மெனச் செயினென்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தான் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் னகரவீற்றுள் அமையாதனவுளவேல் அவையுங்கொள்க.

நின்னென்பது விகாரமொழியாதலின், “பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய், வலிவரி னியல்பாம்” என்பதனுள் அடங்காதாயிற்று. (கரு)

ம க ர வீ று.

உகக, மவ்வீ ரெற்றழிந் துயிரீ ரெுப்பவும்

வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

எ - ன், மகரவீறு புணருமாறுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மகரவீற்றுச்சொற்கள் இறுதிமகரங்கெட விதியுயிரீரூய்சின்று இயல்புயிரீறுபோல உயிர்வரின் உடம்படுமெய்தோள் தவும், வல்லினம்வரின் அவைமிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும்வரின் இயல்பாகவும் புணர்வனவும், வல்லினம்வரிற் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாய்த்திரிவனவுமாம். எ - று.

(வ - று.) வட்டவாழி, கடல், நேமி, வாரி எ - ம், மரவடி, மரக்கால், நார், வேர் எ - ம், நாங்கடியம், அடுக்களிறு எ - ம், நக்கை எ - ம் முதலியே இருவழியும்வந்தன. பிறவுமன்ன.

வன்மைக்கினமாய்திரியுமென்றமையின் அருத்தாபத்தியான், நாம்பெரிய மெனப் பகரம்வரும்வழித் திரியாதென்பது பெற்றாம். (கசு)

உஉஉ. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்

அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

எ - ன், சிலமகரவீற்றிற்கு எய்தியதிகந்துபடாமற்காத்தலும் விலக்கலும் வரும்வல்லினத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண் மகரவிறுதிகெட அவற்றின்முன்வரும் வல் லினமாதல் அவற்றிற்குஇனமாதல்மிகுதலும் அல்வழிக்கண் உயிரும்இடையின மும்வரிற் கெடாது இயல்பாதுவமுளவாம். எ - று.

(வ - று.) குளக்கரை, குளக்கரை எ - ம், குளமழகிது, குளம்பாது எ - ம், அருளுமாசன், கொல்லும்பாளை எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன. (கஎ)

உஉக. தும்தம், எம்நம் மீரு மவ்வரு ளநவே.

எ - ன், சிலபொதுப்பெயர்க்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்த னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்குவிகாரமொழிகளின் சுற்றுமகரம் மேல்வரும் ளுக்க ளாகத்திரியும். எ - று.

(வ - று.) துஞ்ஞான், துந்தூல், தஞ்ஞான், தந்தூல், எஞ்ஞான், எந் தூல், நஞ்ஞான், நந்தூல் எனவரும்.

ஞகவரின் அவையாத் திரியுமெனவே ஒழிந்தமகரம்வரின் தும்மணிபென இயல்பாமென்பது பெற்றாம். (கஆ)

100 நன் னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

222. அகமுனார்ச் செவிகை வரினிடையனகெகிம்.

எ - ன், அகமென்னுஞ்சொற்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி யுணர்த்துது னுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகமென்னும் இடப்பெயர்முன்னார்ச் செவி கையென்னும் சினைப்பெயர்வரின் நிலைமொழியிற்றுதிமகரம் வன்மைக்கினமாகத்திரிதலேயன்றி அதனிடையின்ற ககரவொற்றும் அதனையூர்ந்த அகரவுபிருங்கெகிம். எ - று.

(வ - று.) “அஞ்செவி நிறைய மந்திரமோதி”, * “அங்கையு ணெல்லி யதன்பயன்” எனவரும்.

செவியெனச் சகரத்தைமுற்கூறினார், † “அஞ்சிறைத்தும்பி” எனவும் வருதலினென்க.

இடையன கெட்டேவருமென நியதிசூறமைபின் அகஞ்செவி, அகங்கை, அகஞ்சிறையெனவருதல் விலக்கப்பட்டனவல்லவென்க.

நகர்ப்புறமென்பதனைப் புறநகரென்றும்போலச் செவியகம், கையகமென்னும் இடவுறுப்புத் தற்கிழமைப்பெயரோடு முடிந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைச்சொல்லை முன்பின்னாக வழங்கலின் இவ்விரண்டும்இலக்கணப்போலியாய்த் தழாத்தொடராய அல்வழியுள் ஒன்றாமென்க. அகஞ்சிறையென்பது ஏனையவற்றின்சிறைபோலப் புறத்தின் கண்ணவன்றி அகத்தின் கண்ணவாகலின், ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கக)

223. ஈமும்,கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு

முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

எ - ன், இம்முன்றுசொற்கும் எய்தியதுவிலக்கிப் பிதிதுவிதி வகுத்தல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றுசொல்லும் இருவழியும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல யவ்வல்லமெய்வரின் உகரச்சாரியைபெற்றுமுடியும். இவற்றுள் முதற்கண்கின்ற ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச்சாரியையன்றி அகரச்சாரியையும்பெறும். எ - று.

இவற்றுட் கம்மென்பது பலபொருளொருசொல்லாதலின், எப்பொருளை யுணர்த்தி நிற்பினும் இவ்விதிகொள்க.

(வ - று.) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டது, வலிது எ - ம், கடுமை, நீட்சி, வன்மை எ - ம், ஈமக்குடம், கம்மக்குடம் எ - ம் முறையேகாண்க. பிறவுமன்ன.

கம்மென்பது கம்மியராதொழில்; அத்தொழிலாற்சமைந்த குடமென்க. இது முதனிலைத்தொழிலன்றாதலின் மானுமென்றார். (உ0)

ய ர ழ வீ று.

224. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி

இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை

மிகலு மினத்தோ நெழ்தலும் விதிமேல்.

எ - ன், யாழ்மெய்யீற்றுமுன் கசுதபக்கள் புணருமாறுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றீற்றின்முன்னும் கசுதபக்கள்வரின், அல்வழிக்கண் இயல்பாதலும், மிகுதலும், வேற்றுமைக்கண்மிகுதலும், வல்லினமாதல் மெல் லினமாதல் மிகுதலும் விதியாம். எ - று.

{வ - று.) வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது எ - ம், மெய்க்கீர்த்தி, போய்க்கொண்டான், காப்பருவம், பூழ்ப்பறவை எ - ம், *நாயக்கால், தேர்க் கால், பூழ்க்கால் எ - ம், வேய்க்குழல், வேய்க்குழல், ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு எ - ம் முறையேவந்தன. பிறவுமன்ன.

மேலென்றமிகையானே, †“வாய்புகுவ தனினுங் கால்பொரிது கெடுக்கும்” என வேற்றுமைக்கண் இயல்பாதலும், பாழ்க்கிணறு பாழ்க்கிணறு எனப்பண் புத்தொகைக்கண் உறழ்தலும் இன்னும் அமைபாதன உளவேல் அவையுங் கொள்க. (உக)

ழகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

உஉரு. தமிழல் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே

தாழும் கோல்வர் துறுமே லற்றே.

எ - ன், இவ்விருசொற்கும் எய்தாதது எய்துவித்ததுதலிற்று.

(இ - ள்.) தமிழென்னுஞ்சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரியையைப் பொருந்தவும்பெறும்; தாமென்னுஞ்சொல்லும் கோலென் னுஞ்சொல்வந்து பொருந்தமாயின் அவ்வகரச்சாரியையைப்பெறும். எ - று.

தமிழிற்கு வருமொழிவரையாமையின் நாற்கணமுமென்றும்.

{வ - று.) தமிழ்ப்பல்லவதரையர், தமிழ்நாகன், தமிழவளவன், தமிழ வரசன் எ - ம், தாழ்க்கோல் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

அவ்வுறவுமென்னும் எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மையானே, தமிழின்சுவை யென இன்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க.

தமிழையுடையபல்லவதரையர், தாழைத்திறக்குங்கோலென விரியும். தாழ்க்கோலெனினும் திறவுகோலெனினும் அமையும். தாழாய்கோலென ஒரு பொருட்கு இருபெயரொட்டாக்கலுமொன்று. (உஉ)

உஉசு. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்.

எ-ன், கீழென்னுஞ்சொன்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது பெரும் பாலும் விலக்கதுதலிற்று.

(இ - ள்.) கீழென்னுஞ்சொன்முன் வரும் வல்லினம் ஒருநாலியல்பாயும் ஒருநால்இனமிக்கும்வரும் விகற்பத்தையும் பொருந்தும். எ - று.

{வ-று.) கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்; கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி எனவரும். பிறவு மன்ன.

இழிவு சிறப்பும்மையான் இவற்றுள் இயல்பே சிறப்புடைத்தென்க.

கீழ்மையென்னும் பண்பொடுபுணர்தல் பதவியுள் முடித்துப்போந்த
மையின், ■ “கீழிருந்துக் கீழல்லார் கீழல்லவர்” என்றற்போலக் கீழென்பது
பண்பாகுபெயராய் இத்தொடர் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையாமென்க.

ல க ர ள க ர வீ று.

பொதுவிதி.

உஉஎ. லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
அவற்றோ றெழ்வும் வலிவரி னாமெளி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

எ - ன், லளவீறு புணருமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகராளகாரமான இரண்டறும் வல்லினம்வரின் வேற்றுமைக்
கண் முறையே தகாரடகாரங்களாம் ; அல்வழிக்கண்ணே தகாரடகாரங்களுட
னே உறழ்வனவாம் ; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார ணகாரங்
களாம் ; இடையினம் வரின் இயல்பாமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

(வ - று.) கற்குறை, முட்குறை எ - ம், கல்குறிது, கற்குறிது, முள்
குறிது, முட்குறிது எ - ம், கன்னொரித்தது, முன்னொரித்தது எ-ம், கன்னொரி,
முன்னொரி எ - ம், கல்யாது, முள்யாது எ - ம், கல்யாப்பு, முள்யாப்பு
எ - ம் முறையேவந்தன. பிறவுமன்ன.

அல்வழியவற்றோடுமெழ்வுமென்றோறும் இவற்றோடு மயங்காதென விலக்
கிய தகரம்வரின், ஏற்புழிக்கோடலான் உறழ்ச்சியுள் இயல்பொழித்துத் திரி
பொன்றுமேபெறுதல் கொள்க ; கற்றீது, முட்டது எனவரும். (உச)

சி ற ப் பு வி தி.

உஉஅ. குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னுய்தம்
ஆகவும் பெறுஉ மல்வழி யானே.

எ - ன், இவ்விரண்டிற்கும் எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்
றுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிக்குறிலின்பின்னின்ற லகரளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே
தகரம்வருமாயின் தகரடகரங்களாய்த் திரிதலையே ஈறி ஆய்தமாய்த்திரிதலையும்
பொருந்தும். எ - று.

(வ - று.) கஃறீது, முட்டது எனவரும். (உரு)

உஉக. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கெடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் ¹திரிபு மாவன வுளபிற.

■ திருக்குறள், சுள உ.
(பி - ம்.) ¹ ‘திரிவும்’

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்ததுதலிற்று.

(இ - ள்.) தனிக்குறிலொன்மனையுஞ் சாராதுவரும் லகாரளகாரங்கள் அல்வழிக்கண் வந்த தகர்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும், இருவழிக்கண்ணும் வந்த நகர்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும், வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் உறழாதுஇயல்பாதலும் திரிதலும், வேற்றுமைக்கண் திரியாதுஇயல்பாதலும் பொருந்துவனவுள். எ - று.

திரியுமுற்கெடுவனவற்றைத் திரிந்தபிற்கேடும் மாய்வுமென்மையிற் காலவழுவுமையி.

(வ - று.) தோன்றறியன், வேடியன் எ - ம், தோன்றனல்லன், வேணல்லன் எ - ம், தோன்றன்னமை, வேணன்னமை எ - ம், கால்கடிது, மரங்கள் கடிய எ - ம், வேற்படைக்குமான், வாட்படைக்கையன் எ - ம், * “கால்குதித் தோடிக் கட்டிக் கமண்டி”, † “வாள்போழ்ந் திட்ட நீள்கழன் மறவர்” எ - ம் முறையேகாண்க.

பிறவென்மறிகையானே தோன்றறியன், வேடியமையென வேற்றுமைக்கண்ணும் தகர்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும், காற்றுனை, தாட்டுண்பெனக் கெடாமையும், விற்படையென உறழாது திரிதலும், கொல்களிறு, கொள்பொருளென வினைத்தொகை இயல்பாதலும், இன்னுயிர்விரன் உற்றுன் அமையாதன பிறவுன்கொள்க. இங்ஙனம் உயர்திணைச் சொல்லின்கட்காட்டிய லகாரங்கள் மயக்கவிதியின்மையிற்படுவனவாகலின், “சிலவிகாரமாமுயர்திணை” என்பது னுள் அடங்காவென்க. (உசு)

உரு. லளவிறு தொழிற்பெயரீரிடத்து முவ்வுரு

வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள்.

எ - ன், விசுதிபெற்றதொழிற்பெயர்க்கும் முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர்க்கும் வருவதோர் ஐயமறுத்தலும், ஒருவாறு எய்தியதுவிலக்கலும் துதலிற்று.

(இ - ள்.) லகரத்தை இறுதியாகவுடைய விசுதிபெற்ற தொழிற்பெயரும் லகரத்தையிறுதியாகவுடைய முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல்மெய்வரின் உகரம்பெறுமோ பெறுவோவென்று ஐயுறக்க; இருவழியும் உகரம்பெறுவாம்; வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாவனவுஞ்சிலவுள். எ - று.

(வ - று.) ஆடல்சிறந்தது, ஆடற்சிறந்தது; ஆடனன்று, ஆடல்வலிது எ - ம், ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்னமை, ஆடல்வலுமை எ - ம், கோள்கடிது, கோட்கடிது, கோணன்று, கோள்வலிது எ - ம், கோட்கடுமை, கோணன்னமை, கோள்வலுமை எ - ம் இருவழியும் உகரம்பெறுது பொதுவிதியான்முடிந்தன. நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிதெனச் சில உறழாது அல்வழிக்கண் இயல்பாயின.

இறந்ததுதழீறிய வெச்ச இழிவுசிறப்புமையானே பின்னல்கடிது, பின்னல்கடிது, உன்னல்கடிது, உன்னல்கடிதெனப் பொதுவிதியா னுறழ்தலே பெரும்பாலாவென்க. (உஎ)

* திருவாசகம், சீர்த்தி. கருரு.

† புறநா. உசுசு.

உருக. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்

பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

எ - ன், எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்ததுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லென்னுஞ்சூதர்கருவிப்பெயர், யவ்வல்லெய்வரிற் ருறுழிற்பெயரேபோல இருவழியும் உகரச்சாரியைபெறும்; பலகை நாயென்னும் இருபெயர்வரினும் பிறபெயர்வரினும் வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரியையும் உகரச்சாரியையும் பெறும். எ - று.

வரினுமென்னும் எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மையாற் பிறபெயரென்பதூஉம், அவ்வுமென்னும் இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையான் உகரச்சாரியையென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) வல்லுக்கடிது, நன்று, வலிது எ - ம், வல்லுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை எ - ம், வல்லப்பலகை, வல்லநாய், வல்லப்புலி, வல்லக்குதிரை எ - ம், வல்லுப்பலகை, வல்லுநாய், வல்லுப்புலி, வல்லுக்குதிரை எ - ம் முறை யேகாண்க. வல்லினது அறை வரைந்தபலகை, வல்லினுள் நாயென விரியும். வேற்றுமையென்றமையின், வல்லாயநாயென இருபெயரொட்டாயவழி அகரச்சாரியை பெறுதென்க. (உஅ)

உருஉ. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் செல்லும்

அவ்வழி யானும் நகர மாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் வல்லினம்வரிற் பொதுவிதியான் உறழாதுஅவ்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைபோல் நகரமாகத் திரிந்துமுடியும். எ - று.

(வ - று.) நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

செல்லென்பது மேடும்; சொல்லென்பது, “சூருயிர்குடித்த” என்றற்போலக் கொல்லென்னும் உயர்திணைப்பொருளையுணர்த்திநின்றதோர் அஃறிணைச் சொல். (உக)

உருங. இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய

வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொமி

வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், இல்லென்னும் பண்புச்சொற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தலும் அவற்றின்முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது இகத்துபடாம்ந் காத்தலும் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இல்லிடத்தைபுணர்த்தாது இன்மைப்பண்பை யுணர்த்திநிற்கும் இல்லென்னுஞ்சொற்கு ஐகராச்சாரியைப்பொருந்த அவ்வழிவரும்வல்லினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச்சாரிபொருந்த அவ்வழிவரும் வல்லினமிகுத்தலும் இவ்விருவித்யும்பெறுது இயல்பாதலும்பொருந்தும். எ - று.

சாரியைப்பேற்றிற்கு வருமொழி வரையாமையின், நாற்கணமுங்கொள்க.

(வ - று.) இல்லைப்பொருள், இல்லைப்பொருள்; இல்லாப்பொருள், இல்பொருள், ஞானம், வன்மை, அணி எனவரும்.

இல்லென்னும்பண்படி நின்று வருமொழியோடுபுணர்வழி வருஞ்சாரியை யாதலின், இவ்விருசாரியை தோன்றியவழியும் இப்பொருளென்னும் இயல்பு புணர்ச்சிபோற் பண்புத்தொகையையாமென்க.

இது மெய்யீற்றுப்புணரியலாதலானும் லகரவீற்றிற்குப் பொதுவிதிசூழிச் சிறப்புவிதி கூறும்வழி இன்மைப்பொருளைத்தரும் இல்லெனுஞ்சொற்கென விதந்தமையானும் விசுதியடைதல் பதவியலுள்ள நி ஈண்டுக்கூறவேண்டாமையானும், ஆகாரத்தொடு வன்மையாகலுமென வல்லின்பேற்றோடு ஆகாரத்தையும் உடனிகழ்த்திக்கூறுதலானும், இயல்புமாகுமென்றமையானும், மறைப்பொருளை இல்லென்னும்பகுதியின்றி ஆகாரத்தாவேண்டாமையானும், தருமேல் இன்மைக்கு மறையாய உண்மைப்பொருளைத் தரவேண்டுமாதலானும், ஆகாரமறைவிசுதி தெரிநிலைக்கன்றிக் குறிப்பிற்கு வாராமையானும் ஈண்டுப் பெறும் ஐகாரஆகாரங்கள் சாரியையேயன்றிக் குறிப்புமுற்றுவிசுதியும் எச்சத் தின்கண்வந்த மறைவிசுதியும் அல்லவென்க.

இல்லைப்பொருள், இல்லைப்பொருளென்பன இங்ஙனங்கூறியவாதே பண் புத்தொகையாகவும்ஐகாரவீற்றுக்குறிப்புமுற்றுப்பயனிலையோடுமுடிந்த தொகா நிலையாகவும் கொள்ளப்படுமாதலின் தம்முள் வேற்றுமை யாதோவெனின்:— தொகைநிலை ஒருமொழிபோல்கடத்தலும் தொகைநிலை விட்டிசைத்துகடத்தலும் தம்முள் வேற்றுமையென்க. இல்லாப்பொருளென்பது இங்ஙனங்கூறியவாதே பண்புத்தொகையாகவும் இல்லாதவென்னும்பெயரெச்சக்குறிப்பினது இறுதி கெட்டுப் பயனிலையொடுமுடிந்த தொகைநிலையாகவுங்கொள்ளப்படும். இவற் றிற்கும் தம்முள் வேற்றுமை அதுவாமென்க.

இவ்வாதே ஆசிரியர்தொல்காப்பியரும், ■ “இல்லென் னிளவி யின்மை செப்பின், வல்லெழுத்தா மிகுதலு மையிடை வருதலு, மியற்கையாதலு மாகாரம் வருதலுங் கொள்ளத்தகு மரபி னுடை னுடைத்தே” என்றார்.

உருசு. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மானும்.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருசொற்களும் இருவழியும் பவ்வன்மெய்வரிற் பொது விதியான்முடிதலையன்றித் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியை பெற்றும் புணரும். எ - று.

(வ - று.) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது எ-ம், கடுமை, நன்மை, வன்மை எ - ம் வரும். (நக)

வ க ர வீ று.

உரு. சுட்டு வகரமு வினமுற முறையே

ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், வகரவீற்றுச்சுட்டுப்பெயர் மூவினத்தோடும்புணருமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவ், இவ், உவ்வென்னும் அஃறிணைப்பன்மைச்சுட்டுப்பெய ரீற்று வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும்வர முறையானே ஆய்த மும் வருமெல்லினமும் இயல்புமாம். எ - று.

■ தொல். புள்ளி. எள்.

106 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநம்ச்சிவாயருரையும்.

(வ - நு.) அஃகடிய, இஃகடிய, உஃகடிய எ - ம், அஞ்ஞானம், இஞ்ஞானம், உஞ்ஞானம் எ-ம், அவ்யாவை, இவ்யாவை, உவ்யாவை எ-ம் வரும்.

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியைபெறுமென மேல்விதித்தலின் இவ்விதி அல்வழிக்கென்க. (நஉ)

உரு. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

எ - ன், தெவ்வென்னுஞ்சொல்யவ்வன்மெய்யோடு புணருமாறுணர்த்து தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) தெவ்வென்னுஞ்சொல் யவ்வன்மெய்யோடு புணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியைபெற்றுமுடியும் ; இவற்றுள், மகரம்வருங்கால் உகரச்சாரியைபெறுதலையன்றி ஓரோவழி ஈற்றுவகரம் மகரமாகத்திரிய வும்பெறும். எ - று.

(வ - நு.) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவர்த்தது எ - ம், தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்டி, தெவ்வுவலுமை எ-ம், தெவ்வுமன்னர், தெம்மன்னர் எ - ம், தெவ்வுமுனை, தெம்முனை எ-ம் இருவழியும் முறையேகாண்க. இப்பகையென்னும்பண்புப்பெயர் பண்பியாய்ப் பகைப்பொருளையுணர்த்தி ஆகு பெயராய்நின்றவழியும் இவையேகாட்டென்க. (நஉ)

வருமொழித்தகரநகரத்திரிபு.

உரு. னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவும்

ஆகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

எ - ன், முன்னர்ப்புணர்த்திய வருமொழிக்கு முதலாயமெய்களுள் திரி தற்பாலன இவையென விதந்துணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) னகர லகரங்கள்முன்னர் வருந் தகரம் நகரமாம் ; அவற்றின் முன்னர்வரும்நகரம் னகரமாம் ; னகரளகரங்கள்முன்னர்வரும் தகரம் டகரமாம் ; அவற்றின்முன்னர்வரும்நகரம் னகரமாம், ஆராயுங்காலத்து. எ - று.

(வ - நு.) பொன்றீது, கற்றீது ; பொன்னன்று, கன்னன்று ; மண்டது, முட்டது ; மண்ணன்று, முண்ணன்று எனவரும் ; தீமை, நன்மையென வருவித்து வேற்றுமைக்கண்ணும் திரிபுமாகாண்க.

ஆயுங்காலேயென்றதனான் அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளைக்கத்தானன்றி மயக்கவிதியின்மையின், இங்ஙனம்புணரும் முதலீற்றண்டனான் ஒன்றேனும் இரண்டுமேனும் விகாரப்பட்டு மயக்குதற்குரியனவாகிநின்ற புணருமென்பதாஉம், மயக்கவிதியுள்ளனவற்றிற்குவரும் விகாரம் அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளைக்கத்தான் வருமென்பதாஉம் பெற்றும். (நசு)

வேற்றுப்பொருட்புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

உரு. உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்.

எ - ன், உயிரீற்றுப்புணரியற்கண்ணும் இவ்வியற்கண்ணுமுடிந்த வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண்முடிபு முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணுமொக்கும். எ - று.

(வ - று.) எல்லாவற்றதும், எல்லாவற்றுக்கோடுமென அஃறிணைக்கண் அற்றும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன. எல்லாந்மதும், எல்லாநங்கையுமென உயர்திணைக்கண் மம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன. எல்லார்தமதும், எல்லார்தங்கையும்; எல்லீர்துமதும், எல்லீர்துங்கையும்; தனது, தன்கை; தமது, தங்கை; நமது, நங்கை; எனது, என்கை; எமது, எங்கை; நினது, நின்கை; துமது, துங்கை என உருபுபுணர்ச்சிபோற் பொருட்புணர்ச்சியும் முடிந்தவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. (உரு)

புணரியல்களுக்குப் புறனடை.

உரு. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு¹ மருஉவும்; பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

எ. ன், இப்புணரியல்க்கு ஆவதொரு புறனடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடைச்சொல்லினும் உரிச்சொல்லினும் வடசொல்லினும் உயிர்தும் ஒற்றீறுமான புணரியலில் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென வோதிய புணர்ச்சியிலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டுவனவனவும் இலக்கணப்போலிமொழிகளும் மருஉமொழிகளும் இருவகைவழக்கினும் நடக்கு முறைமையறிந்து அதற்குப்பொருந்துமாறுபுணர்க்கை அறிவுடையோரெல்லார்க்கும் முறைமை. எ - று.

(வ - று.) ஆன்கன்று, வண்டின்காலென வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கட்சாரியையிடைச்சொல் திரியாது இயல்பாயின. மழகளிது, தடந்தோளென அகரவீற்றுரிச்சொன்முன் வல்லெழுத்துமிகாது இயல்பாயும் மெல்லெழுத்து மிக்கும்வந்தன. *‘அளிகுலம்’, தனதடமென இயல்பீறும் விதிவீறுமான உயிர்த்து வடசொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாயின. இல்முன் முன் தில், பொதுவில் † பொதியில் என இலக்கணப்போலிகளும், அருமருந்தன்ன பின்னே அருமந்தபின்னே, குணக்குள்ளது குணது, தெற்குள்ளது தெனது, வடக்குள்ளது வடாது, சோழனாடு சோனாடு, பாண்டியனாடு பாண்டியனாடு, ‡ மலையமனாடு மலாடு, தஞ்சாவூர் தஞ்சை, ஆற்றார் ஆறை, ஆதன்மந்தை ஆந்தை, பூதன்மந்தை பூந்தை, வடிகன்மந்தை வடிகந்தையென மருஉமொழிகளும் நிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஏற்குஞ்செய்கையறிந்துமுடிக்க. பிறவுமன்ன. (ருசு)

மெய்யீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

■ திருக்கோவையார், சரு, கொளு

† புறநா. ருஉ.

‡ பேரிய. மெய்ப்பொருள், க.

(பி - ம்.) 1 ‘மருவும்’, ‘மருவும்’

ஐந்தாவது.

உருபுபுணரியல்.

உருபுகள்.

உச௦. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறத்தா நாற்பதா முருபே.

எ-ன், வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரு
மாறு இவ்வியலாற்சூறுவான்றொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளும் சாரும்இடவகை
யான் இத்துணைத்தென்பது உணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பாற்பொருளினவென்று கருதவரும் ஐந்து பெயரோடும்
எழுவாய்வேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளியீறாகநின்ற எட்டுருபினையும்
உறழ வேற்றுமையுருபுகள் நாற்பதாம். எ - று.

சொன்மேல்வைத்தோதின் இப்பெயர்களோடன்றிப் பொதுப்பெயர்க
ளோடு உருபுவாராவெனப் பொருள்படுமாதலின் எல்லாப்பெயரும் அடங்குதற்
குப் பொருள்மேல்வைத்து எனவருபெயரென்றார்.

(வ - று.) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்களென்னுமிவற்றுள்,
நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பீ
என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டு உயர்திணை ஆண்பாற்பெயரோடு எட்டுருபும்
வந்தன. ஏனைநான்குபெயரோடும் இவ்வாறேயொட்டிக. (க)

உசக. பெயர்வழித் தம்பொரு டாவரு முருபே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வருமிடமுமுணர்த்
துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமையுருபுகள் தம்பொருளைத்தரப் பெயர்க்குப்பின்
வரும். எ - று.

(வ - று.) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான், நம்பியாற்பெற்றனென
வரும். பிறவுமன்ன.

தம்பொருள்தரவருவன எழுவாய்முதலிய எட்டுருபும், வழிவருவன பெயர்
முழுவதுஉருபாய எழுவாயொழிந்த எழுருபுமெனக்கொள்க. (உ)

உருபுகளின் புணர்ச்சி.

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்கும் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

எ-ன், ஐமுதலியஐதுருபும் நிலைமொழிவருமொழியோடுபுணருமாறுணர்ச்
துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) தொகாநிலையாய வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் இடையேநின்று நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும் ஒற்றுயிர்களை முதலும்ஈறுமாக வுடைய, ஐமுதலிய வேற்றுமையுருபாதும் இடைச்சொல்லேனும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சிவகையாத் பெரும்பாலுமொக்கும், போன இரண்டிய லுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் இயல்பொடுவிகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதலீற்றுப் பெயர்களை. எ - று.

மன்னென்றமிகையாத் சிறுபான்மை ஒவ்வாவென்பதாம்.

(வ - று.) நம்பிகண்வாழ்வென்புழி, “ஆவி யரமுன் வன்மைமிகா” என்றும், “ணன்னவல் லின்மவரட் டறவும் பிறவரி, னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு” என்றும் கூறியவாதே கண்ணுருபின் முதலுமீறுமியல்பாயின. உறிக் கட்டயிரென்புழி “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வயிர்முன், கசதப மிகும்” என்றும், “ணன்னவல் லின்மவரட் டறவும்” என்றும் கூறியவாதே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின. பழிக்கஞ்சி என்புழி, “இயல்பினும் விதியினு நின்ற வயிர்முன், கசதப மிகும்” என்றும், “முற்றமத் றெரோவழி” என்றும் கூறியவாதே குவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின. நம்பிக்குப்பிள்ளை என்புழி, “ஆவியரமுன் வன்மைமிகா” என்றவிதியொவ்வாது குவ்வுருபின் முதல் வல்லொற்று மிக்கது. பிறவுமன்ன. இவ்வுருபு, சாத்திக்கு, கிளிக்கு எனப் பொதுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் மிகுதலின், “சிலவிகாரமாமுயர் தினை” என்னும்விதியன்று.

‘ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள்’ என்றமையின், நாற்பதாமுருபேயெனத் தொகைகொடுத்தக் கொணர்ந்தவற்றுள் எழுவாயும்விளியுமொழித்துத் தமக்கென உருபுமுதலீறுமுடைய ஐமுதலிய ஆறுருபிற்கும் இவ்விதி கூறுகின்ற ரென்பதூஉம், இவ்வுருபுகளின்முதலீறுகட்கு மாட்டேற்றான் இவ்விதிகூடவே உருபின் இருமருங்கும் புணரும்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலும் பரிம் பாகு பாட்டிற்கு விதி போன இரண்டிய லுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கென விதித் தவற்றுள் அடங்குமாதலின் அவையும் இம்மாட்டேற்றான் அமைத்தாரல்லரென பதூஉம், அந்நனமடங்குதற்கு “முன்ற றுருபெண்” என்னுஞ்ஞத்திரமே கரியென்பதூஉம், ‘தான்ற நாமுதல் குறுகும்’ என்றற்றெடுக்கத்து உருபொடு புணரும் நிலைமொழிகளின் விகாரங்கள் தொகைநிலைகண்ணும் நாற்கணத்தின் முன்னும் வருதலின் அவ்விகாரம் எழுத்துப்புணர்ச்சியானவந்தனவல்ல, வேற்றுமைப்பொருளேக்கத்தானேவந்தன; அதனால் இவ்வியலுட்கூறப்படுமென்பதூஉம், ‘ஒக்குமனப்பெயர்’ என்றமையின், வினையிறுதி வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு வாராமையின் அதனையொழித்துப் பெயரை உவமித்தாரென்பதூஉம், வேற்றுமைப்புணர்ப்பே யென்றமையின், வேற்றுமையுருபின் புணர்ச்சியாதலின் அதற்கு அவ்வுழிப்புணர்ச்சி பொவ்வாவென்பதூஉம் பெற்றும். (ங)

சாரியைப் புணர்ச்சி.

உசங். பதமுன் விசுதியும் பதமு முருபும்

புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை

வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

எ - ன், உருபுபுணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியாகச் சாரியை மேல்விதிப்பான் தொடங்கி அவைவருமாறு இவ்வாறென உணர்த்தும்வழி ஒப்

110 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

பின்முடித்தலான் விசுதிப்புணர்ச்சிக்கும் பதப்புணர்ச்சிக்கும் உடனுணர்ந்து தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) பதத்தின்முன் விசுதியேனும் பதமேனும் உருபேனும் புணரு மிடத்துச் சாரியைஒன்றேனும் பல்வேனும் வருதலும் வாராதொழிதலும் இவ் விரண்டுமொகிய விகற்பமுமாம். எ - று.

புணர்ந்தவழி, புணரும்வழியென்னுது புணர்வழியெனப் பொதுமையிற் கூறவே இம்மூவகைப்புணர்ச்சியுட் சாரியைவிதித்தனவற்றுள்ளும் விதிப்பன வற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளும் அவைவருமாறு இவ்வாறென உய்த்துணர்க் வென்றாராயிற்று.

(வ - று.) நடந்தனன் எ - ம், நடந்தான் எ - ம், நடந்தன, நடந்த எ - ம் விசுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியை வேண்டியும் வேண்டாதும் விகற்பித்தும் வந்தன. புளியமரம், புளியங்காய்; உரினுக்கடிது, உரினுக்கடுமை எ - ம், புளிக்கறி எ - ம், நெல்லிள்குப்பை, நெற்குப்பை எ - ம், பதப்புணர்ச்சியுட் சாரியை அவ்வாறாயின. அவற்றை, அவற்றினை; மரத்தை, மரத்தினை எ - ம், தன்னை, என்னை எ - ம் ஆனை, ஆவை எ - ம், உருப்புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறாயின. பிறவுமன்ன.

மாடத்துக்கு மாடக்கு என்றற்றொடக்கத்தன வேண்டியவழி சாரியையின் மையின் செய்யுள்காரராமென்க. (சு)

சாரியைகள்.

உசசு. அன்னு னின்ன லற்றிற் றத்தம்

தம்நம் தும்மே அஉ ஐகுன

இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.

எ - ன், மேற்சாரியையென்றார் அவை இவையென்பது உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும் இற்றும் அத் தும் அம்மும் தம்மும் நம்மும் தும்மும் ஏயும் அவ்வும் உவ்வும் ஐயும் குவ்வும் னவ்வும், இவைபோல்வனபிதவும் விசுதி பதம் உருபென்னு முன்றுபுணர்ச் சிக்கண்ணும் தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலிற் பொதுச்சாரியையென்னும் பெயரவாம். எ - று.

(வ - று.) ஒன்றன்சுட்டம், ஒருபாற்கு, வண்டின்கால், தொடையல், பலவற்றை, பதிற்புப்பத்து, மரத்திலை, மன்றம், எல்லார்தம்மையும், எல்லார் நம்மையும், எல்லார்தம்மையும், கலனேதூணி, நடந்தது, சாத்தனுக்கு, "கேழ ஸட்ட பேழ்வா யேற்றை", † "துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்", ஆனென முறையேகாண்க.

இன்னபிறவுமென்றதனானே அவன்றனை என்புழித் தன்னென்னஞ்சாரியை யும், அவன்றன் அவர்தாம் என்புழித் தான் தாமென்னஞ்சாரியையும், புற்றஞ் சோறு என்புழி ஆஞ்சாறியையும், இல்லாப்பொருளென்னும் பண்புத்தொகைக் கண் ஆகாரச்சாரியையும் வந்தன. இன்னும்வருவனவுங்காண்க. (ரு)

உருபுபுணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

உசரு. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்
அற்றே ருருபின் மேலும் முறுமே
அன்றே னம்மிடை யடைந்தற் ருகும்.

எ - ன், ஒருசார் நிலைமொழியோடு உருபுபுணர்த்தற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர் அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அதனோடு ஆறுருபும்புணரின் இடையே அற்றுச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும். எ - று.

(வ - று.) எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றாலும் எ - ம், எல்லாநம்மையும், எல்லாநம்மாலும் எ - ம் வரும்.

இனி, இரட்டுமொழிதலான், 'எல்லா மென்ப திழிதிணையாய்' எனவும், 'இன் அற்றேடு' எனவும் பிரித்து அஃறிணைக் கண்ணாகி இன்சாரியை அற்றுச்சாரியையோடென்னப்பொருள் தந்து எல்லாவற்றினையுமென வருதலுங்கொள்க. ஏனையவற்றோடும் இவ்வாதேயொட்டுக. இச்சொற்கு இருதிணைக்கண்ணும் அற்றுச்சாரியையும் நம்முச்சாரியையும் உருபுபுணர்ச்சிக்கண், "பதமுன் விருதியும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியவாதேவேன்முடே வருதல்தோன்ற இன்றியமையா முற்றும்மையோடு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளவாய் அற்றோடென்றும் அடைந்தற்றுகுமென்றும் கூறினார்.

தாம் நாம் நீரென்னு மூவிடப்பெயர் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் வந்தமையானே தம் நம் நுமென விகாரப்பட்டுத் தமக்கினமான மூவிடப்பெயர்களை முறையேசார்ந்து சிறப்புப்பொருள் தாராமையின், ஒருபொருட்பன்மொழியல்லவாய் வருதலின், இம்மூன்றும் சாரியையிடைச் சொல்லெனப்படுமா தலின் தம் மென்பதைப் படர்க்கைப்பெயர்க்கும் நுமென்பதனை முன்னிலைப்பெயர்க்கும் வருஞ்சூத்திரத்து அமைத்தாற்போல நம்மென்பதனை ஈண்டுத் தன்மைப்பெயர்க்கமைத்தாரென்பதூஉம் தன்மையாயினும் திணைப்பொதுமையினில்லாது பாணரேமென்றாற்போல எல்லாநம்மையுமென்ற துணையானே உயர்திணைத் தன்மையை யுணர்த்துமென்பதூஉம் பெற்றும். (ஈ)

உசகூ. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை

தள்ளி நிரலே தம்நாம் சாரப்

புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

எ - ன், இதுவுத.

(இ - ள்.) எல்லாருமென்னும் உயர்திணைப்படர்க்கைப்பெயரோடும் எல்லீருமென்னுமுன்னிலைப்பொதுப்பெயரோடும் ஆறுருபும் புணருமிடத்து அவ்விருபெயரின் இறுதிகளில்கின்ற முற்றும்மைகளைத்தள்ளி அந்நிலைக்களங்களிற் படர்க்கைப்பெயர்க்குத் தம்முச்சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு நம்முச்சாரியையுமொருந்த அவற்றால் தள்ளுபட்ட முற்றும்மைகள் உருபின்பின்னேவந்து பொருந்தும். எ - று.

112 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

(வ - நு.) எல்லார்தம்மையும், எல்லாரையும் எ-ம், எல்லீர் தம்மையும், எல்லீரையும் எ - ம் விகற்பித்துவந்தன. ஏனையவற்றோடும் இவ்வாதேஷ்டிக.

நத்தம்மை, நுத்தம்மையென்ப பட்டர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியை தன்மை முன்னிலைகளின் வருதல் *‘இரிடம் பிறவிடம் தழுவுவது முளவே’ என்னும்வழு வமைதியென்க. (எ)

உசுஎ. தான்தாம் நாமுதல் குறுகும் யான்யாம்

நீரீர் என்னம் நின்று மாம்பிற

குல்வி னவ்வரு நான்கா நிரட்டல.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இங்ஙனங்கூறிய இருதிணைப்பொதுவாய மூவிடப்பெயரே மோடும் ஆறுநபும் புணருமிடத்து, தான் தாம் நாமென்னு முன்றுபெயரும் நெடில் முதல்குறுகி முறையே தன்னை, தம்மை, நம்மை எனவரும்; யான், யாம், நீ, நீரென்னு நான்குபெயரும் முறையே என்னை, எம்மை, நின்னை, நம்மை எனவரும். இவ்வேழுபெயரோடும் குல்வருபு புணருமிடத்து இடையே தனக்கு என உகரச்சாரியைவரும். குல்வருபின் உகரச்சாரியைவரினும் ஆறு முறையுயிர்கள்வரினும் இவ்வேழுவிசாரமொழிகளின் இறுதியவாய தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம். எ - று.

ஒழிந்த உருபுகளோடும் இவ்வாதேயொட்டிக.

பிறவென்றமையானே, நீயென்பது உன்னையென்றும், நீரென்பது உம் மையென்றும் வருதல் கொள்க. முன்னும்பின்னுஞ்சாரியைப்பேறு கூறுவார் சாரியைபெறுது விகாரப்படுமொழிகளை இச்சூத்திரத்தாற்றோன்ற இடையே கூறியது, இப்பொதுப்பெயர்களே இங்ஙனம் தம் நம் நம்மெனச் சாரியை விடைச்சொல்லுமாயினவென உய்த்துணர்தற்கென்க.

இச்சூத்திரத்து ‘நான்காநிரட்டல’ என்ற ஒன்றும் எய்தியதுவிலக்கல். (அ)

உசுஅ. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆவென்னும்பெயரும் மாவென்னும் விலங்கின்பொதுப்பெய ரும் கோவென்னும் இறைவனையுணர்த்திநிற்கும் பெயரும் உருபுகள்புணருமிட த்து னகரச்சாரியைபொருந்தவும் பெறும். எ - று.

(வ - நு.) ஆனை, ஆவை; மானை, மாவை; கோனை, கோவை என விகற் பித்து வருதல்காண்க. பிறவற்றோடும் இவ்வாதேயொட்டிக.

எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மையானே குல்வருபிற்கு னகரச்சாரியையொ ள் றுமே அமையாது ஆனுக்கு, மானுக்கு, கோனுக்கு என உகரச்சாரியைஉடன் பெறுதலும், ஆவுக்கு, மாவுக்கு, கோவுக்கென உகரச்சாரியை ஒன்றுமேபெறு தலும், ஆவினுக்கு, மாவினுக்கு, கோவினுக்கென இன்சாரியையும் உகரச்சாரியை யும் உடன்பெறுதலும், ஆவினை, மாவினை, கோவினை என இன்னெனவருஉம் வேற்றுமையுருபொழிந்தவற்றிற்கு இன்சாரியைபெறுதலுங்கொள்க.

இனி இரட்டிமொழிதலான், ஆமாவென ஒருசொல்லாய்க் காட்டாவினையுணர்த்திநின்ற இவ்விதிகளப்பெறுதலும், அனையவுமென்றொழியாது பெறுமேயென்றமிகையர்னே ஆன் மான் கோன் ஆமான்என னகரச்சாரியை தனி மொழிக்கண்ணும் வருதலுங்கொள்க.

ஆவென்பதனோடு கோவென்பதனைச் சாரவையாது மாவென்பதனைச்சாரவைத்தமையானே கோவென்பது இறைவனையுணர்த்தியதென்பதனும் மாவென்பது விலக்குமாவென்பதனும் பெற்றும். (க)

உசக. ஒன்று முதலெட் டுற மெண்ணூர்
பத்தின்முன் னான்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதல் எட்டகமெண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்றும் எண்முன்னர் உருபுகள் புணருமிடத்து இடையே ஆன்சாரியைவரின் அப்பத்தென்றும் எண்ணினது பகரவொற்று ஒன்றுமேறிக்க மேனின்ற எல்லாவெழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்றும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியைவரின் அதன்பகரவொற்றுமிக்க மேனின்ற எல்லாவெழுத்துக்கெடும். எ-று.

(வ - று.) ஒருபாளை, ஒருபதை, ஒருபஃதை; இருபாளை, இருபதை, இருபஃதை எ-ம், ஒன்பாளை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை எ-ம் விகற்பித்தும்வரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாமேயொட்டிக.

ஒருபது ஒருபஃதென விகாரப்பட்டுவரும் பத்தென்பார் எண்ணார்பத்தென்றார்.

வரினென்றமையான், வருதற்கும் இதுவே விதியென்பதனும், இவ்வாறு ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகக்கூறினமையின் உகரச்சாரியை இன்சாரியைகளும் வேண்டுமியருமென்பது உங்கொள்க. (க0)

வகரவீற்றுச்சுட்டுப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.

உரு. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அஃறிணைப் பன்மையவாய வகரவீற்று மூன்றுசுட்டுப்பெயர்க்கும் உருபுகள்புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியைப்பொருத்தல்முறைமையாம். எ-று.

(வ - று.) அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை என அற்றுச்சாரியைவேண்டியேவருதல்காண்க.

வழியேயென்றமிகையானே அவற்றினை, இவற்றினை, உவற்றினை என இன்சாரியை வருதலும் தனிக்குறியின்முன்னொற்று உயிர்வரின் இரட்டாமையுங்கொள்க. பிறவற்றோடும் இவ்வாமே ஒட்டிக. (கக)

உருக. சுட்டின்முன் னுய்த மன்வரிற் கெடுமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அஃது, இஃது, உஃது எனவரும் மூன்றுசுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள்புணருமிடத்து இடையே அன்சாரியைவரின் மொழிமுதற்சுட்டெழுத்துக்கள்மூன் தின்முன்னின்ற ஆய்தங்கெடும். எ - று.

(வ - று.) அதனை, அஃதை; இதனை, இஃதை; உதனை, உஃதை எனச் சாரியை விகற்பித்துவருதலும் வந்தவழி ஆய்தங்கெடுதலுங்காண்க.

அன்சாரியைவருதனோக்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது, இது, உது என ஆய்த மில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களாய்ப் பின்னர் அன்சாரியைபெறுதலின் அவற்றிற்கும் இதுவே விதியெனக்கொள்க.

(வ - று.) அதனை, அதை; இதனை, இதை; உதனை, உதை என விகற் பித்துவருதல்காண்க.

அன்வருதலைப் பராமுகமாகக்கூறினமையின், குவ்வருபு புணர்வழி அதற் கென அன்சாரியை தனித்துவருதலையன்றி அதனுக்கு என உகரச்சாரியை உடன வருதலுங்கொள்க. (கஉ)

உருஉ. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

எ - ன், அத்துச்சாரியைக்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்ததுத லிற்று.

(இ - ள்.) அத்துச்சாரியையின் அகரவயிர் இயல்பினும் விதியினுந் த அகரவயிர் திறின்முன்வரின் வகரவுடம்படுமெய்பெறு து கெடும். எ - று.

(வ - று.) மகத்துக்கை, மரத்துக்குறையென இரண்டு அகரவீற்றின் முன்னுங்கெட்டது. (கஉ)

புறனடை.

உருங். இதற்குது சாரியை யெனினள வின்மையின்

விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை

நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்

ஒன்ற ழுணர்த்த லூரவோர் நெறியே.

எ - ன், சாரியைக்கு ஆவதொரு புறனடையுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) விகுதிமுதலியுணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியையெ ன்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளும் தனித்தனி சொல்லப்புகின், வரையறைப்படாமையின், விகுதிப்புணர்ச்சியினையும் பதப் புணர்ச்சியினையும் உருபுபுணர்ச்சியினையும் கண்டுநிபு பகுத்து, இடையேநின்ற ஏகாரம் அகரமுதலிய எழுத்துச்சாரியையினையும், அன்ஆன்முதலிய பதச்சாரி யையினையும், இவ்விரண்டுசாரியையும்தோன்ற இயல்பினையும்தெரியவறிவித்தல் பெரியோரது நெறியாம். எ - று.

(வ - று.) “ஆனமணி யியம்புந் கானத் தான” எ - ம், “ஆனநெய் தெளித்து நான நீவி” எ - ம் விதித்த பொருட்புணர்ச்சிக்கண் “உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்” என்றமாட்டேற்றானமைத்த னகரச்சாரி யையன்றி அகரச்சாரியையும் உடன்வந்தன.

இனி விதியாதொழிந்தனவற்றின் கண் “பாட்டின்பொருள்” எனக் குற்றி யலுசுரத்துக்கு இன்சாரியையும், மரத்திலையென மஃகான்புள்ளிக்கு அத்துச்சாரி யையும்வந்தன. தன்கை, என்னை எனச்சாரியையின்றி இயல்பாய்வந்தன. இவ் வாறே மூவகைப்புணர்ச்சியும் பகுத்துணர்ந்துகொள்க.

(பி - ம்.) 1 ‘உணர்த்துதல்’

எல்லாச்சாரியையும் இடைப்பதமெனினும், எழுத்துச்சாரியை பதச்சாரியையெனப் பகுத்தல் வேறறிதற்கென்றிட்ட இலச்சினையாமென்க. (கசு)

உருசு. விசுதி பதஞ்சாரியையுரு பனைத்தினும்

உரைத்த விதியினோர் தொப்பன கொளலே.

எ - ன், இங்ஙனங்கூறிய நான்கின்புணர்ச்சிக்கும் ஆவதொரு புறனடை உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்) விசுதியே பதமே சாரியையே உருபே என்னும் நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் விதிகள் பொதுப்படக்கூறப்பட்டனவேனும் அவ்விதிகளுள் இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தும் இதற்குப்பொருந்தான உய்த்துணர்ந்து எவ்விதி எதற்குப்பொருந்தமோ அவ்விதியை அதற்குக் கொள்க. எ - று.

(வ - று.) விசுதிப்புணர்ச்சியுள், “நவ்வொடுகரவும் மைநிகழ் பல்லவும்” எனப் பொதுப்படவிதித்தாரேனும் விதியுளதென்றாகுநதி இவ்விசுதிவந்தியெல்லாம் இவ்விருகாலமும் பொருந்துமென்று கொள்ளற்க; ‘சென்று’ என்புழி இறந்தகாலமும், ‘சேறு’ என்புழி எதிர்காலமும் பொருந்துமென்று கொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள், “அல்லதி இஐம் முன்ன ராயி, நியல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்” எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் விதியுளதென்றாகுநதி ‘ஆகுதிங்கள்’ என இயல்பாமென்றும், ‘பருத்திக்குறிது’ எனமிகுமென்றும் கொள்ளற்க; பருத்திக்குறிது என எழுவாய்க்கண் இயல்பாமெனவும், “ஆகுதிங்கள்” எனப் பண்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவும்கொள்க.

சாரியைப்புணர்ச்சியுள், “பதமுன் விசுதியும் பதமு முறபும், புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை, வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்” எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் விதியுளதென்றாகுநதி, நாட்டினின்கினுனென இன்னெனவருமே வேற்றுமையுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும் நாட்டுக்கண்ணிருந்தானெனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றும் கொள்ளற்க. நாட்டின்கண்ணிருந்தானெனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும், நாட்டின்கினுனென இன்னுருபிற்கு இன்சாரியைவாராதென்றும் கொள்க.

உருபுபுணர்ச்சியுள், “ஒற்றுயிர் முதலீம் றுருபுகள் புணர்ச்சியி, னெக்குமன்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே” எனப் பொதுப்படவிதித்தாரேனும் விதியுளதென்றாகுநதி, நம்பிக்கு என உயிர்த்துயர்திணைப்பெயர்முன் வந்த குவ்வுருபு மிகாதென்றும், நம்பிக்கண்ணென ‘மன்’ என்றமையார் கண்ணுருபிற்குமென்றும் கொள்ளற்க. நம்பிக்கண் எனக்கண்ணுருபு மிகாதென்றும், நம்பிக்கு எனக் குவ்வுருபு ‘மன்’ என்றமையான் மிகுமென்றும் கொள்க. பிறவுமன்ன.

சாரியைப்புணர்ச்சி ஏனெழுவகைப்புணர்ச்சியிளையுஞ்சாரந்து இடையே தோன் மல்விகாசமாய்வந்து புணாதலி, விசுதிபதஞ்சாரியையுருபென உருபிற்கும்கூறினார்.

இச்சூத்திரத்திற்கு இவ்வாறுபொருள்கொள்ளாது இந்நூல்கைப்புணர்ச்சியுள் ஒன்றற்குச்சொன்னவிதி மற்றொன்றற்குக்கொள்கவெனப் பொருள

■ சீலப். உக. கங்.

(பி - ம்.) 1 ‘விதியுளாரந்து’

கொள்வாருமுளர். அப்பொருட்கு அமைந்தசொல் இச்சூத்திரத்து இன்மையா
னும், “சாரியை, சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை, முன்னிப் புணர்ப்ப முடியு
மெப் பதங்களும்” என்றும், “ஈறுபோதல்” என்னுஞ்சூத்திரத்து அவலிகா
ரம் விசுதிப்புணர்ச்சிக்கண்ணளிப் பதப்புணர்ச்சிக்கண்ணும் வருமென்பது
தோன்ற, “பண்பிற்கியல்பே” என்றும், புணரியல்விதி பெயர்வினையிடையுரி
நான்கிற்கும்பொருந்துமென்பதுதோன்ற “மெய்யுயிர் முதல் றுமிரு பதங்க
ளும்” என்றும் விதந்துரைத்த சிறப்புவிதிகளுள், “உருபின் முடிபவை
யொக்கும்ப் பொருளினும்” என்றும், “ஒற்றுயிர் முதலீம் துருபுகள் புணர்ச்
சியினொக்கும் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே” என்றன்கூறியவாற்றான்
அப்பொருள் அமைந்துகிடத்தலானும் அது பொருந்தாதென்க. (கரு)

இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

உருரு. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

எ - ன், வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு ஆவதொருபுறனடையுணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குவிதித்த பொதுவிதியோடு தானும்
ஒருங்குமுடிதலேயன்றி அங்கனம்விதித்த இயல்பின் கண் விகாரமாயும், விகாரத்
திகண் இயல்பாயும் உயர்திணைக்கண் விரிந்தும் தொக்கும், விரவுப்பெயர்க்
கண் விரிந்தும் விரிதலொழிந்தும் இவைபோல்வன பிறவேறுபாடாயும் வரும்,
இரண்டாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. எ - று.

உயிரே ஒற்றே சாரியையேயென்றிவை தோன்றல் திரிதல் கெடுதல்
உறழ்ச்சிவிதர்ப்பங்கனையெல்லாம் உள்ளடக்கி ‘இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்
தியல்பும்’ என்றும், எல்லாவேற்றுமையும் விரிந்தும் தொக்கும் வருதல்போ
லாது இவ்வேற்றுமை உயர்திணைப்பெயர்க்கண்ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும்
விரிதலேதகுதியாய்த் தொகுதலே தகுதியாயும் வலிந்துகோடலாயும் வருமென்
பதுதோன்ற விரிந்தும் தொக்கும் விரிந்தும் விரிதனின்றுமென்றும், நெருநலன
வும் வருத்தியபிணி இன்றுநினைந்தென்பதுபோல ஒழிதற்பொருள்தோன்ற நினை
நென்றுந்குறிநூர்.

மேலேச்சூத்திரத்து ‘ஒப்பனகொளலே’ என்றமையான், இவ்விதிகளை இரண்
டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி வந்துழியெல்லாங்கூட்டாது வேற்றுமைப்பொதுப்
புணர்ச்சியோடு ஒருங்கொத்துமுடிவன இவை, இப்புறனடைச்சிறப்புவிதியான்
முடிவன இவையென உய்த்துணர்ந்து ஏற்பனவற்றோடுகூட்டுக.

(வ - று,) * “வழிபடு தெய்வ நிழற்புறம் காப்ப” என இயல்பின்விகார
மாயிற்று. மண்கொணர்ந்தானென விகாரத்து இயல்பாயிற்று. நம்பியைக்
கொணர்ந்தானென உயர்திணைக்கண் விரிந்தது. † ஆலேவறிசொல், மகலேவறி
சொல், பலலோரறியுஞ்சொல், ‡ “நான்முகநறெழுது” என அதன்கண்தொக
கது. கொற்றன்க்கொணர்ந்தானென விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்தது. ஆண்

* தொல். செய். சூ. கக. † தொல். கிளவி. சூ. உ. ‡ நன். சூ. ருசு.

பெற்றான், பெண்பெற்றான், ■ “தற்கொண்டான், வளத்தக்கான் வாழ்க்கைத் துணை”, “வழிபடு தெய்வ நிழற்புறம் காப்ப” என அதன்கண் தொக்கது. இவ் விரண்டிடத்துத்தொகையுட் சில தகுதியாயும் சில வலிந்துகோடலாயும் வருதல் காண்க. அன்னபிறவுமென் றமையானே தற்கொண்டான், “எற்பணியாளாய்” என உறழப்படுவன திரிந்தேவருதலும் இன்னும்வருவனவுளவேல் அவையும் கொள்க.

இங்ஙனம் எண்ணின்கண்ணின்ற இறந்ததுதழீஇய இழிவுசிறப்பும்மைகளா னே வேற்றுமைக்கெனவிதித்த பொதுவிதியோடு ஒருங்கொத்து வருகுக்கடினா னென இயல்பின்கண் இயல்பாயும், விளக்குமைத்தான், பலாக்குமைத்தான், கடுக்குமைத்தானென விகாரத்தின்கண் விகாரமாயும் வருதலே பெரும்பாலான வென்க.

இனி விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துநின்றமென்பதற்கு இவ்வாறன்றி எழுந் திருந்தென்பதற்கு இருந்தென்பதனை அசைநிலையாக்கி எழுந்தென ஒருபொருள் கோடல்போல நின்றென்பதனை அசைநிலையாக்கி விரிந்தென ஒருபொருள்கொள் ளின் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்ணுந்தொக்குவரும் இலக்கியங்கட்கு இலக் கணமின்றாமென்க. (கசு)

மூன்றும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

உருசு. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
தம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ-ள்.) மூன்றும்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியுள், ஒற்றும் உயிருமிறுதியாய் நின்றசொன்முன்னர்க் கருவ்கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்என்பவற்றுட் கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்பொருள் தம்மாலாகிய தொழிற்சொல்வரின், அந் நனம்வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப்பொதுமுடிபேலாது விகற்பமும் இயல்பு மாம். எ - று.

இவ்விதியுமொப்பனகொள்க.

(வ-று.) பேய்கோட்பட்டான், பேய்க்கோட்பட்டான்; சூர்கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான் ; புலிகோட்பட்டான், புலிக்கோட்பட்டான் எ - ம், பேய் பிடிக்கப்பட்டான், புலிகழிக்கப்பட்டான் எ - ம் வரும். உம்மையாற் சுரூப் பாயப்பட்டான், அராததிண்டப்பட்டானென வேற்றுமைப்பொதுவிதியான் மிக்குமுடிவனவே பெரும்பாலவென்க. இவற்றுள் தம்மினாகியதொழில் பட்டா னென்பதாம்; கோளென்பதுமுதலியவாய இடைப்பிறவருவன தந்தொழில்லாம். இங்ஙனமாயினும் இவ்விரண்டினையும் ஒருசொல்லாக்கித் தம்மினாகிய தொழின் மொழியென்றார். பட்டானென்புழி, இதுபட்டானெ னனும்கொருள்தோன்றக் கோளென்பதுமுதலியன அதனைவ்சேடித்துநிற்கும் ஒற்றுமையன்கருதியென்க; வேற்றுமை நயங்கருதின கோட்பட்டானென்பதொழிந்தன எழுவாய்ப்பயனிலை யாகிய வினையெச்சம் முற்றுவினையென்காண்டதாம். எழுவாய்க்கண்ணும் மூன் றும்வேற்றுமைக்கண்ணும் கருத்தாவுளவாகலின், தம்மொழியே ஈண்டுத் தம் மினாகிய தொழிலென்றாரெனின், பேய்ப்பிடித்ததென்னும்எழுவாய்க்கட் பேயாற்

■ திருக்குறள், நுக.

பிடித்ததென மூன்றாமுருபும் விரித்தற்கு அமையும்; அங்ஙனம் விரித்தல் கூடா மையின் தந்தொழிலும் தம்மினாகியதொழிலும் எழுவாய்க்கட்கருத்தாவும் மூன் றும் வேற்றுமைக்கட்கருத்தாவும் தம்முள் வேறுபாடுடையவாம்; அவ்வேறுபாடு அவ்விடைக்கணங்கூறும்வழிக் காட்டுதும். (கஎ)

புற ன டை.

உருள. இதற்கிது முடிபென் நெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தளர் கொளலே.

எ-ன், இவ்வதிகாரத்திற்கு ஆவதொரு புறனடையுணர் துதல்தலிற்று.

(இ - எ.) இதற்கு இதுமுடிபென்று இவ்வதிகாரத்தான் விதிக்கத்தகு வனவற்றையெல்லாம் தனித்தனிவரையறுத்து விதிக்கப்புகின் அதற்கு ஒருவரை யறையின்மையின், வகுத்து விதித்தவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக்கொ ண்டி வகுத்து விதியுரையாதனவற்றையும் கருதலளவையான் வகுத்து விதி யுரைத்துக்கொள்க. எ - று.

(வ - று.) எழுத்தியலுள், “மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி, பெழுத்து” என உரைத்தமையானே, “கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ், சட்டகம் போலச் செலிப்புல வொலியை, யுட்கொளத் கிழிமுரு வாம்வடி வெழுத்தே” எனப் பிற்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக்காட்டுதற்கு ஒருகருவி யாக வரைந்துகொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனவும், பதவியலுள், “அன் ஆன் அள் ஆள்” என்னுஞ்ஞத்திர்த்து முறையே அன் ஆன்விசுதி ஆண்பாற் கென உரைத்தமையானே பெருமானென்னும்பதம் பெருமைபையுடையானென் னும்பொருள்தோன்றிநின்ற பெருமானென்னும்பதத்தினது இறுதிஆன்விசுதி ஆன்விசுதியாய் ஒரோவிடங்களிற்றிரிந்து ஆண்பாடேயே உணர்த்திநின்றதென வும், உயிர்த்துப்புணரியலுள், “லுயல்பினும் விதியினுந்ந வுயிர்புண், கசதப மிகும்” எனவுரைத்தமையானே, “ணனவல் லினம்வரட் டறவும்” என்புழி டகாரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனவும், மெய்யிற்றுப்புணரியலுள், “நுத்தம், எம்நம் மீற மவ்வுரு ளுவே” எனவுரைத்தமையானே, அம்மென்னுஞ் சொல்லிதுகிமகாரமும் குற்றொற்றாதலின் தன்னொடுமயங்காத மெல்லினம்வரின் அதுவாய்த்திரிந்து அந்நலமென அழகின துநலமென்னும்பொருட்டாய் வருமென வும், உருப்புணரியலுள், “வவ்விது சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே” எனவுரைத்த மையானே, அதுபோலும் வினவும் எவற்றையென அற்றுச்சாரியை பெறுமென வும், இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூன்றாம்வேற்றுமைக்கும் புறனடையுரைத்த மையானே ஏழாம்வேற்றுமையும், “மண்புகுதும் விண்பறந்து மாஹமயனுங் காணவொருபொருள்” என வேற்றுமைப்பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மை வரு மெனவுங்கொள்க.

இன்னும் இவ்வைத்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்றையெல்லாம் இடர்ப்படாது இதுவேசிலகை வகுத்தகைத்துக்கொள்க. (கஅ)

ஐந்தாவது உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்,

க.—பெயரியல்.

உருஅ. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை

அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

எ - ன், கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றுலகத்தாக்கும் நிழலைச்செய்யும் நிறைந்தமதிபோலு மூன்றுகுடையையுடைய அழியாதவன் அடிகளைவணங்கிச் சொல்லுவன், மேலையதிகாரத்துக்கூறிய எழுத்தினையெனச் சொல்லிலக்கணத்தை. எ - று.

தோன்றியழியு மாலையவென்பார் சகமென்றும், உலகமே உருவமாயினான் உயிர்இன்புறுவதே தானின்புறுவதென்பார் அக்கடவுண்முடிமேல்நிழற்றுக்குடையை முச்சகத்திற்குநிழற்றுமென்றும், நிறைந்ததண்ணளியையுடையனென்பார் அதனை உவமைமுகத்தாற் குடைமேல்வைத்து முழுமதிமுக்குடையென்றும், சுதந்திரியின்றித் தோன்றியழியுமுயிரும் பிறவுமாகியசகத்திற்கு அவ்வாறு தோன்றியழியான் தலைவனாகவேண்டுமென்பார் அச்சுதனென்றும், நம்செயலன்றென்பார் அடிதொழுதறைகுவனென்றும், வரையறைப்படாதபெருமையுடையதென்பார் அவ்வாற்றல்தோன்றச் சொல்லென்றுக்கூறினார்.

சுண்ணிக் காப்பதுகருதி அச்சுதனென்றது, மேலை அதிகாரத்துப் படைப்பது கருதி நான்முகனென்றதுபோலும்.

சொல்லென்பது ஆகுபெயர். ஏகாரம் ஈற்றகை.

(க)

சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

உருகூ. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்றா

இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும்

மூலகை பிடித்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்

வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

எ - ன், மேற் சொல்லென்றது இஃதென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழியும் தொடர்மொழியும்பொதுமொழியுமென மூன்று கூற்றினதாய் இருதிணையாகிய ஐம்பாற்பொருளினையும் அப்பொருளையன்றித் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பினனும் விளக்குவது சொல்லாம். எ - று.

எனவே எல்லாச்சொல்லும் பொருளும் ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழியென்றுமூன்றாயும் இருதிணையையாலாயுடன்குமென்பதாம், இருதிணைமுதலியகாரணத்தான் உயர்திணைச்சொல், அஃறிணைச்சொல், ஆண்பாற் சொல், பெண்பாற் சொல், பலர்பாற் சொல், ஒன்றறிச்சொல், பலவறிச்சொல், தன்

மைச்சொல், முன்னிலைச்சொல், படர்க்கைச்சொல், வழக்குச்சொல், செய்யுட் சொல், வெளிப்படைச்சொல், குறிப்புச்சொல் எ - ம், உயர்திணைப்பொருள், அஃறிணைப்பொருள், ஆண்பாற்பொருள், பெண்பாற்பொருள், பலர்பாற்பொருள், ஒருபொருள், பலபொருள், தன்மைப்பொருள், முன்னிலைப்பொருள், படர்க்கைப்பொருள், வழக்குப்பொருள், செய்யுட்பொருள், வெளிப்படைப்பொருள், குறிப்புப்பொருள் எ - ம் வழங்கப்படுமென்பதும், உயிர்க்கு அறிவு, கருவியாய்வின்று தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறுபோல ஒருவற்குச்சொற்கருவியாய்வின்று தன்னையும், உள்பொருள், இல்பொருள், மெய்ப்பொருள், பொய்ப்பொருள், சித்துப்பொருள், சடப்பொருள், நித்தியப்பொருள், அநித்தியப்பொருள், உருவப்பொருள், அருவப்பொருள், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள், இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், முதற்பொருள், சினைப்பொருள், இயங்கியற்பொருள், நிலையியற்பொருளெனப் பலவாற்றினும் பகுத்துக்கூறப்படும் இருதிணையம்பாற் பொருளையுமுணர்த்துமென்பதும் உட்பற்றும். (உ)

மூவகைமொழி.

உசூ. ஒருமொழி யொருபொருளானவாற் தொடர்மொழி பலபொருளானபொது விருமையுமேற்பன.

எ - ன், மேலைச்சூத்திரத்து நிறுத்தமுறையானே மூவகைமொழிகளாமாறு உணர்த்துதலுவிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழிகளாவன பகாப்பதமேனும் பகுபதமேனும் ஒன்று நின்று தத்தம் ஒருபொருளைத்தருவனவாம்; தொடர்மொழிகளாவன அவ்விருவகைப்பதங்களும் தன்னொடும் பிறிதொடும் அவ்வழிவேற்றுமைப்பொருளைக் கத்தான் இரண்டுமுதலியவாகத்தொடர்ந்துநின்று இரண்டுமுதலியபலபொருளைத்தருவனவாம்; பொதுமொழிகளாவன ஒன்றாய்நின்றுஒருபொருள் கத்தும் அதவேதொடர்ந்துநின்று பலபொருள் தத்தும் இவ்விரண்டற்கும்பொதுவாய் நிற்பனவாம். எ - று.

(வ - று.) நிலம், நிலத்தன்; நட, நடத்தான்; தில், மன்; தவ, நனி என்றற்றொடக்கத்தன ஒருமொழி; நிலம்வலித, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலங்கடந்தநெடுமால் என்றற்றொடக்கத்தன தொடர்மொழி; எட்டு, கொட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழந்திருந்தான், வாராநின்றான், உரைத்திட்டான் என்றற்றொடக்கத்தன பொதுமொழி. இவை ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருள்தருவதன் மி, என்னத்து, கொள்ளத்து, தாவுகின்ற மரை, வேகின்றகை, எழுந்து பின்இருந்தான், வந்துநின்றான், உரைத்துப்பின் இட்டானெனத்தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருள்தருதலுங்காண்க.

மொழிகள் தொடராத யாங்கணுந்தனித்துநிலலாவேனும் இப்பொருட்கு இச்சொல்லென இறைவனானும் அறிவுடையோரானும் படைக்கும் படைப்புக்காலத்துத் தொடர்மொழிக்கண்ணின்ற இரண்டுமுதலியசொற்களென் ஒன்றுநின்று மந்தைய எஞ்சியவழியும் தனித்துநிற்றலின்ஒருமொழியென்றார். எஞ்சியவழித் தனித்துநிற்றல்வருமாறு:—ஒருவனுழை ஒருவன்வந்துழி வாவென்றல் உலகியல்; அவ்வழி வருதற்கு வினைமுதலாகிய நீயென்னுஞ்சொல் எஞ்சி வாவென்னுஞ்சொல் தனித்து ஒருமொழியாய் நின்றது. இத்தொடக்கத்தனவெல்லாங்கொள்க. சேனை, சூழாம் என்றற்றொடக்கத்தனஒருமொழி பலபொருள்

தந்ததென்னையெனின், ஈண்டுத் தொடர்மொழிபலபொருளெனவென்றது, பல சொல்லிம்பலபொருளையென்றி இப்பொருளையெனென்க. இப்பொருளைப் பல பொருளான் இயைந்தொருபொருளென ஆசிரியரகத்தியனார், “பலவி னியைத் தவு மொன்மெனப் படுமே, யடிசில் பொத்தகஞ் சேனை யமைந்த, கதவ மலை கம்பல மனைய” எனக்கூறுமாறுகாண்க. (ங)

இருதிணை.

உசுக. மக்க டேவர் நரக நுயர்திணை

மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

எ - ன், நிறுத்தமுதையானே இருதிணையாமாறுணர்த்துதனாகலிற்று.

(இ-ள்.) மக்களும் தேவரும் நரகளும் உயர்திணையாம்; அவரையொழிந்த விலங்குமுதலிய உயிருள்ளனவும் நிலம் நீர்முதலிய உயிரில்லனவும் அஃறிணையாம். எ - று.

மக்கடேவர்நரகரொனப்படுதல் அவ்வவ்யர்க்கையும் உயிருக்கமுநின்றவழி யாதலின் அவைபிரிந்தவழியும் வேறுகருகியவழியும் அவருயிரையும் உடம்பையும் உயிரில்லனவாகிய அஃறிணையாக்கொள்ளப்படுமென்க. விலங்குமுதலிய வற்றின் உயிருடம்புகளும் அன்ன. மக்களாகப்பிறந்து புண்ணியம்பாவம் இயற்றி அப்புண்ணியமிகுதியான் தேவராயும் அப்பாவமிகுதியான் நரகராயும் பிறத்தலின், மக்கடேவர்நரகரொனச் சாதனசாத்தியமுதையே வைத்தாரென்க.

* “திணைநிலங்குலவெழுக்கம்” என்பவாகலின், திணையென்னும் பலபொரு ளொருசொல் ஈண்டுக் குலத்திணையுணர்த்தினின்றது. உயர்திணையல்லாத திணை அஃறிணையெனப்பட்டது. இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகை. உயர்வாயுஞ், அஃதன்மையாயுஞ், குலமெனலிரியும். அடையடுத்த இவ்விரண்டுசாதிப்பண்புகளும் ஆகுபெயராய்ப் பண்பிகளையுணர்த்தினின்றன. திணையென்பதுஒழுக்கம்; அஃது ஆகுபெயராய் ஒழுக்கத்தையுடைய பொருள்களையுணர்த்தினின்றதெனவும், உயர் திணையென்பது வினைத்தொகையெனவுங்கூறுவாறுமுளர். சாதிவேற்றுமை கருதி உலகப்பொருள்களையெல்லாம் உயர்திணை அஃறிணையென இரண்டுசாதி யாகவகுத்து அவ்வேற்றுமைகருதி அவற்றை ஐம்பாலாகப் பகுத்தலே எல்லா வாசிரியர்க்கும் கருத்தாவதன்றி ஈண்டுஒழுக்கம் கருதவேண்டுமெனியுண்மையானும் அவ்வொழுக்கமும் உயிரில்லனவற்றிற்குப் பொருந்தாமையானும் ஈண்டுத்திணையென்பதற்கு அதுபொருளெனெனவும் உயர்திணையை உயர்ந்ததிணையென இறந்தகாலவினைத்தொகையாக விரிக்கின், மரம்நாடோறும் உயர்ந்தமை கருதி உயர்மரமெனவும், கல்வியிவ்நாடோறும் உயர்ந்தமைகருதி அதனை உடையார் மேலேற்றி உயர்மக்க னெனவுங்கூறும் வினைத்தொகைபோல உயர்திணையென்பதற்கு உயரும்புடைபெயர்ச்சிவினை காட்சிவகையானும் கருத்துவகையர்னுயின்மையின் அது வினைத்தொகையெனெனவுங்கொள்க. (ச)

பால்.

உசுஉ. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

எ - ன், நிறுத்தமுதையானே ஐம்பாலுட் சிலபாலும் அவற்றிற்குரிய திணையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண் பெண் பலரென்னும் இம்மூன்றுபாலிணையுமுடைத்து, உயர்திணை. எ - று.

* சூடாமணி. கக: ணகர. நி.

122 நன் னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

ஆடவரென்றதொடக்கத்து ஆண்பன்மையும், பெண்டிரென்றதொடக்கத்துப் பெண்பன்மையும், மக்களென்றதொடக்கத்து இருவர்பன்மையும் பல ரெண்ப்பட்டதென்க. மேற் பலவென்பதும் அது. (ந)

உசாந. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றொன்றினை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒன்றும்பலவுமென்னும் இரண்டுபாலினையுடைத்து, அஃ றினை. எ - று.

அஃறினைக்கண்ணும் சேவலென்றதொடக்கத்து ஆண்பாலும், பெடையென்றதொடக்கத்துப் பெண்பாலுமுளவேணும் அவ்வாண்பாலும் பெண்பாலும் உயிருள்ளவற்றுட்சிலவற்றிற்கும் உயிரில்லவற்றிற்கும் இன்மையின் அப்பகுப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்த ஒன்றெனப்பட்டுத்தென்க. (சு)

திணைபார்களுக்குப் புறனடை.

உசாச. பெண்மைவிட் டாணவா வுவுபே டாண்பால்

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்

இருமையு மஃறினை யன்னவுமாகும்.

எ - ன், திணைபார்க்கு ஆவதொரு புறனடையுணர்த்துதனுலிதற்று.

(இ - ள்.) பெண்டன்மையினைவிட்டு ஆண்டன்மையினை அவாவுவனவா கியபேடுகள் உயர்திணையாண்பாலாம்; ஆண்டன்மையினைவிட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவனவாகிய பேடுகள் உயர்திணைப்பெண்பாலாம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் உயர்திணையாமன்றி அஃறினையையொப்பனவுமாம். எ - று.

ஆணிலக்கணமும் பெண்ணிலக்கணமும் விரவி ஒருவகையேனும் நிரம்பாதுநிற்கும் பேட்டினைப் பாற்பொதுமையின்க்கி உயர்திணையாண்பாலோடும் பெண்பாலோடுஞ்சேர்த்தமையின், அவ்வினக்கணங்களுள் விட்டவிலக்கணமும் அவாவியிலக்கணமுஞ்சிறந்தனவென்பதூஉம், விடாதவிலக்கணமும் அவாவாத இலக்கணமுமுள்ளவை அத்துனைச் சிறப்பினவல்லவென்பதூஉம், விநிதலும் அவாவதலும் இலக்கணையென்பதூஉம், பேட்டிலக்கணங்களுட் சிறந்ததொன்மையேகருதாத சிறவாதனவற்றையும் உடன்கருதியவழி இருவகைப்பேடும் ஆண்பெண்ணென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்பாற்படுதல் கூடாமையின் அப்பாவினவாமுயர்திணையுமன்றி அஃறினையிலக்கணமின்மையின் அஃறினையுமன்றி உயிருள்ளவற்றுள் ஆண்பெண்ணென்னும்பகுப்பிலவாகிநின்ற அஃறினையை யொக்குமென்பதூஉம் பெற்றும். பேடு, அழிதூ, அலி, மகண்மா என்பன ஒரு பொருட்குளவி. அலி, மகண்மா என்பனவற்றை வேறுகூறுவாறுமுளர்.

* “பெண்ணவா யாணிழந்தபேடி யணியாளோ” எனப்பெண்ணிலக்கணஞ்சிறந்தமையிற் பெண்பாற்பட்டது; ஆண்பாற்பட்டதற்கும் அஃறினையொத்துநின்றதற்கும் இலக்கியம் வந்தவழிக்காண்க. (எ)

உசாநு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்

பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை |

இடத்தவற் றொருமை பன்மைப் பாலே.

* நாலடி. உருக.

எ-ன், நிறுத்தமுறையானே முன்றிடத்தும் சொல் தன்னையும்பொருளையு முணர்த்துமாறுணர்த்துதலுறுதலிற்று.

(இ - ள்.) வெளிப்படைச்சொல்லாயும் குறிப்புச்சொல்லாயும் வழக்கின் கண்ணும் செய்யுட்கண்ணுநிற்கும் படர்க்கைவினையுமுற்றுச்சொல்லையும், படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும் முன்குறித்தாற்பின் அவ்விருவகைச்சொல்லுங்கருவியாக இருதினையும் ஐம்பாலும்பெதப்படும்; ஒழிந்த தன்மைமுன்னிலைவினையுமுற்றுச்சொல்லையும் தன்மைமுன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும் முன்னேகுறித்தாற்பின்பு அந்நால்வகைச்சொல்லும் கருவியாக இருதினையம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும். எ - று.

வினையுமுற்று, நாமமென்பன்வற்றையும் குறிப்பினென்னும் வினையெச்சத்தையும் பெறப்படுமென்பதனையும் ஏனையிடத்துக்கூட்டுக.

(வ - று.) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன எ - ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை எ - ம் படர்க்கை வினையுமுற்றுச் சொல்லும் படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதினையும் ஐம்பாலுமாகிய பொருள்களையுணர்த்தின. நடந்தேன், நடந்தேம் எ-ம், யான், யாம் எ - ம், நடந்தாய், நடந்தீர் எ - ம், நீ, நீர் எ - ம் தன்மைவினையுமுற்றுச் சொல்லும் தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்னிலைவினையுமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின் இருதினையம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமுணர்த்தின. பிறவுமன்ன.

வினையுமுற்றைக்கூறினமையான் அவை * இருதினையருங்கின் ஐம்பாலறிய ஈற்றினின்றிசைக்கும் விசுவிகளோடு பயின்றவருதலின் இருதினை ஐம்பாற் பொருள்களையுணர்த்துதலெறியிற் பெயர்களிற்சிறந்தனவென்பதூஉம், குறிப்பினென்றமையாற் சொல் தன்னையுணர்த்துதமென்பதூஉம், தன்னை முன்னுணர்த்திப் பொருளைப் பின்னுணர்த்துதமென்பதூஉம், ஒவ்வொருதையுணர்த்தற்கு வரிவடிவு ஒருகுறியாய்நின்றதொலப் பொருளையுணர்த்தற்குச் சொல் ஒருகுறியாய்நின்றதென்பதூஉம், அக்குறியினைக்குறித்தாவன்றி இருதினையம்பாலாகிய பொருட்பேறின்மேற்பதூஉம், பெறப்படுமென் மமையாற் செவிப்புலனாகிய சொல்லை யொழிந்து கட்டுப்பாறிமாத்திரையின் இருதினையம்பாற்பொருள்களை ஒருவனுணரும் உணர்ச்சி விலங்குணர்ச்சிபோலுமன்றி அதுபொருட்பேராகாதென்பதூஉம், ஒருமைபன்மைப்பாலேயென்றமையால் தன்மைமுன்னிலைகளின் ஆண் பெண் ஒன்று பலர் பலவென்னும் பால்விகற்பத்தோடு இருதினையும்தோன்றாவென்பதூஉம், மூவிடங்களின் ஒன்றற்குரிய வினையுமுற்றும் பெயரும் தம்மையும்பொருளையுமுணர்த்துமாறு இவ்வாறெனவே இவ்விடங்கட்குப் பொதுவாகிய வினையுமுற்றுகளும்பெயர்களும் பொதுமைநீங்கி ஓரிடத்திற்குரியவாகி இவ்வாறு தம்மையும்பொருளையுமுணர்த்துதமென்பதூஉம், பெயரொச்சமும் வினையெச்சமும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் குறைச்சொல்லாதலிற் பயனிலையாகிய வருமொழியோடுபுணர்ந்து பொருள்முற்றி இம்மூவிடவினையுமுற்றும் பெயருள்ளுமடங்குதலின் இவ்வாறு தம்மையும் பொருளையுமுணர்த்துதமென்பதூஉம், இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினையுள்அடங்குதலின் அவ்வாறு தம்மையும் பொருளையுமுணர்த்துதமென்பதூஉம், இவ்வாறே எல்லாச்சொல்லையும் வினையுமுற்றும் பெயருள்ளுமடக்கி முவகையிடத்து

நின்றசொல்லு இருதிணையைப்பாற்பொருளையும் தன்னையுமுணர்த்துஞ் சிறப்புவிதி கூறினாரென்பதா஁ம் பெற்றும். “வயிர லுசியு மயன்வினை யிரும்புஞ், செயிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய் யாணியுந், தமக்கமை கருவியுந் தாமா மவைபோ, லுரைத்திடு முணர்த்தலு முரையது தொழிலே” என்றார் ஆசிரியரகத்தியனாரு மென்க.

இனி, இச்சூத்திரத்திற்கு இவ்வாத்நி இருதிணையைப்பாலைப் பொரு ளாகத்தரிவித்ததன் நிச் சொல்லகத்தரியுமாறு கூற்றாரெனப் பொருள்கூறின் * “இருதிணை மருங்கினைப்பாலறிய,வீற்றினின் றிகைக்கும் பதினே ரெழுத்தூந், தோற்றம் தாமே வினையொடு வருமே” என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாதே பட்டர்க்கைவினைமுற்றென்றுமேகூறின் அமையும், பட்டர்க்கைநாம மென்றல் மிகைபடக்கூறலாம். ஏனையிடத்து அவற்றொருமைபன்மைப்பாலே என் தல் தன்மைமுன்னிலைகள் ஒருமைபன்மைமாத்திரையன்றி இருதிணையைப் பாலை விளக்காமையின் மற்றென்றுவிரித்தலாம்; இவ்வாத்நி மூவிடங்களில் ஒவ்வொன்றிற்குரிய முற்றும் பெயருமே இருதிணையைப்பாற்பொருளினே விளக்கும்; ஒழிந்தன விளக்காவெனப் பொருள்கூறின், எல்லாச்சொல்லும் மூவகையிடத்துநின்று இருதிணையைப்பாற்பொருளை விளக்குமெனக் கூறிய ஒருமொழிதொடர்மொழியென்னும் பொதுச்சூத்திரத்தொடு மாறுகொளக்கூற லாம்.

இச்சூத்திரத்துக்குறிப்பினென்னுஞ்சொல்லை வினையெச்சமாக்காது குறிப் பினாலும் இருதிணையுமைப்பாலும் விளங்குமெனப் பொருள்கூறின் வெளிப் படையும் குறிப்புமாஞ்சொற்கள் இருதிணையைப்பாற்பொருள்களை விளக்கு நெறியன்றி மூவிடச்சொற்போலக் குறிப்புச்சொல்லென வேறென்றின்மையா னும்ஒருவர்அறிவுதந்தாரென்றால், “நுண்ணுணர்வுடையோர் னாலொடுபழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பே தைமைத்தே” என்பவாகலின், அறிவுபெண் பாலாற் பெறுதல்கூடாமையின் அதனையொழித்து ஒருவரென்னும் பட்டர்க்கைப் பெயரும் அதன்பயனிலையாகிய தந்தாரென்னும் பட்டர்க்கைமுற்றும் உயர்திணையினையும் ஆண்பாலையுங்குறிப்பான் விளக்குதலின் இப்பெயர்வினைகளையொழித் துப் பட்டர்க்கைவினைமுற்றுநாமமென்றால்லராதலானும், சொற்கள் வெளிப் படையானுங் குறிப்பினும் இருதிணையைப்பாற்பொருள்களை விளக்குதல் நிறு த்தமுறையே “ஒன்றொழிபொதுச்சொல்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் பிற்கூறுத லானும், ஈண்மிக்கூறுதல் கூறியது கூறலாமாதலானும் அது பொருளின் மென்க.

(அ)

மு வி ட ம்.

உசுசு. தன்மை முன்னிலை பட்டர்க்கைமு விடனே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே மூவிடமாமாறு உணர்த்துதலுறுதலிற்று.

(இ-ள்.) மூவிடமாவன, தன்மையும் முன்னிலையும் பட்டர்க்கையுமாம். எ-று.

(வ - று.) யான், நீ, அவன் எ - ம், வந்தேன், வந்தாய், வந்தான் எ - ம் வரும்.

சொல்வானும் கேட்பானுமாகிய இருவர்கூட்டத்துப்பிறந்த சொல் அவ் விருவரிடத்துநில்லாது அயலாரிடத்துப்படர்தலிற் பட்டர்க்கையெனப்பட்டது.()

■ தொல். கிளவி, கர.

வழக்கு.

உகா. இலக்கணமுடைய திலக்கணப் போலி
மருஉவென் ருகு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழுஉக்குறி
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வழக்காமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இலக்கணமுடையதென்றும் இலக்கணப்போலியென்றும்
மருஉவென்றும் வழங்கும் மூவகை இயல்புவழக்கும் இடக்கரடக்கலென்றும்,
மங்கலமென்றும் குழுஉக்குறியென்றும் வழங்கும் மூன்றுதகுதிவழக்குடனே
கூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம். எ - று.

(வ - று.) நீலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாசம், நன்னிலம், தண்ணீர் என்
றற்றொடக்கத்தன இலக்கணமுடையன. இல்லமுன்னென்பதனை முன்றிலென்றும்,
நகர்ப்புறமென்பதனைப் புறநகரென்றும், புறவுலாஎன்பதனை உலாப்புறமென்
றும், கணியின்பதனை மீகண்டென்றும், கோவிலென்பதனைக் கோயிலென
றும், பொதுவிலென்பதனைப் பொதுவிலென்றும் வழங்கும் இத்தொடக்கத்தன இலக்
கணப்போலி. அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதனை அருமந்தபிள்ளையென்றும்,
மலையமாணி என்பதனை மலாடென்றும், சோழாண்டென்பதனைச் சோண்டென்
றும் பாண்டியாண்டென்பதனைப் பாண்டியாடென்றும், இந்நாடென்பதனை இந்ந
நாடென்றும், ஆதன் நந்தையென்பதனை ஆந்தையென்றும், பூதன் நந்தையென
பதனைப் பூந்தையென்றும், மரவடியென்பதனை மராடிஎன்றும், குளவாம்ப
லென்பதனைக் குளாம்பலென்றும், யாவரென்னும்பெயரை யாரென்றும் ஆரெ
ன்றும், யாரென்னுக்குறிப்புலையை ஆரென்றும், எவனென்னுக்குறிப்பு
லையை என்னென்றும் என்ன என்றும், ஆற்றாரென்பதனை ஆறையென்றும்
வழங்கும் இத்தொடக்கத்தன மருஉ. கண்கழிவருதும், காலகழிவருதும்,
வாய்ப்புசிவருதும், ஆமுன்பகரவீ, பவ்வீ, “புலநன் நறநத நீரல் லீரததி”, “கரு
முக மந்தி செம்பி னேறறை” என்றற்றொடக்கத்தன இடக்கரடக்கல. செத
தாரைத் துஞ்சினாரென்றும், ஒலையைத் திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளா
டென்றும், இங்காட்டை நன்காடென்றும்வழங்கும் இத்தொடக்கத்தன மங்க
லம். பொற்கொல்லர் பொன்னெப்பறியென்றும், யாண்பபாகர் ஆடையைக்
காரையென்றும், வேடர் கள்ளைச் சொல்லிளம்பியென்றும் வழங்கும்இத்தொட
க்கத்தன குழுஉக்குறி. இலக்கணநெறியால் வருவதனை இலக்கணமுடைய
தென்றும், இலக்கணமுடையதன்றிப் படைப்புக்காலத்து இலக்கணமுடைய
தோடு ஒருங்குபடைக்கப்பட்டதுபோல வருவதனை இலக்கணப்போலியென்
றும், தொன்றுதொட்டதன்றி இடையே இலக்கணஞ் சிதைந்து மரீஇய
தனை மருஉவென்றும் இம்மூன்றற் தகுதிவழக்குப்பாலாது எப்பொருட்கு
எச்சொல் அமைந்ததோ அப்பொருளை அச்சொல்லாந் கூறுதலின் இயல்புவழக்
கென்றும், இடக்கரென்பது மறைத்தல்மொழிகளாய்வியன்பவாகலின் இடக்
கர் தோன்றாது அதனைமறைத்ததை இடக்கரடக்கலென்றும், இடக்கராப்போ
கூறத்தகாததன்றேனும் மங்கலமில்லையொழித்து மங்கலமாகக் கூறு
வதை மங்கலமென்றும், ஒவ்வொருகுழுவனுள்ளோர யாதானும் ஒருகாரணத்
தான் ஒருபொருளின்து சொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறியாற

கூறுவதைக் குழைக்குறியென்றும், இம்முன்றும் இப்பொருளைப் பறித்தற்கு அமைந்தகூடந்த இச்சொல்லாற்கூறுதல் தகுதியன்று, வேறொரு சொல்லாற்கூறுதல் தகுதியெனக்கருதிக் கூறுதலின் தகுதிவழக்கென்றும் பெயர்பெற்றன. இலக்கணப்போலியினையும் மருஉவியையும் வேறறித்தற்குச் சான்றோராட்சியே காரணமென்க. அன்றி நிலைமொழிவருமொழிகள் முன்பின்னாக மாறிநிற்பன இலக்கணப்போலி; ஒழிந்த சிதைவெல்லாம் மருஉவென்று கோடலுமொன்று. இவ்வறுவகைவழக்கும் திரிசொற்கண்னும்வருதலின் இயற்சொல்லாகிய உலக வழக்கையும் திரிசொல் திசைச்சொல் வட்சொல்லாகிய செய்யுள்வழக்கையும் தொகுத்து இச்சுத்திரத்தான் வழக்கெனப்பட்டதென்க. அங்ஙனமாயிற் செய்யு ளென வேறுகூறுவது யாது கருதியெனின் இவ்வலகவழக்குஞ் செய்யுள்வழக் கும் வழக்காயநிலலாது தொடைப்பட்டமைகருதியென்க. வழக்கென்பது சொன்னடை.

(கர)

செய்யுள்.

உகாஅ. பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே செய்யுளாமாறுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேத நீர் என்னும் ஏழுவகைத்தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வட்சொலென்னும் நால்வகைச் சொற்களாற் பொருட்கிடனாகக் கல்வியறிவினாற் செய்யுளியற்ற வல்லோர் அமை காரம்பெற இயற்றுவன செய்யுளாம். எ - று.

என்றிப் பொருளென்றது அகமும்புறமுமாகியபொருள்களை.

இங்ஙனங்கூறவே, எழுத்தால் இயன்றதுசொல்லாதலின் எழுத்துச்சொற் பொருளணியென்னுநான்கினும் நடப்பது யாப்பென்பதாயிற்று.

(வ - று.) * “வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்றில்லை யம்பல வன்மலை யத், திருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடி யேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப், பருங்குன்ற மாளிகை துண்கள பத்தொளி பாயதும்மூர்க், கருங்குன்றம் வெண்ணிநீக் கஞ் சுக மேய்க்குந் கணக்குழையே”: இக்கட்டளைக்கவித்தறை இடமணித்தென்னும் பொருட்கிடனாகித் தன்மை உவமை உருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல் காண்க. பிறவுமன்ன.

(கக)

வெளிப்படை குறிப்பு.

உகாசு. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பிற் தருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வெளிப்படையும் குறிப்புமாமாறுணர்த்துது னுதலிற்று.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கரு.

(இ-ள்.) இருதிணையாண்பெண்ணுள் ஒன்றையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும் வலித்தல்முதலிய ஒன்பதுவிதாரச்சொல்லும் மூவகைத் தகுதிவழக்குச் சொல்லும் ஆகுபெயர்ச்சொல்லும் அன்மொழித்தொகைச்சொல்லும் வினைக்குறிப்புச்சொல்லும் முதற்குறிப்புச்சொல்லும் தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும் இம்முதற்கோகையல்லாத பலவாற்றனும் வருங்குறிப்புச்சொல்லும் இவைபோல் வனபிறவும் குறிப்பினை இருதிணையம்பாற்பொருளைத்தருஞ்சொற்களாம்; இவையல்லனவெல்லாம் வெளிப்படையான அப்பொருள்களைத் தருஞ்சொற்களாம். எ - று.

வெளிப்படையல்லனவெல்லாம் குறிப்புச்சொல்லாயினும் அக்குறிப்புச் சொல்லுள்ளும் வேற்றுமைதோன்றற்கு ஏகாரம்இடையிட்டுக்கூறினரென்க.

(வ - று.) ஆயிரமக்கள்பொருதார், பெருந்தேவிபார்மையுயிர்த்தகட்டிற் சீழ் நால்வாமக்களிருந்தாரென்புழி மக்களென்னும்பொதுப்பெயரும் பொருதார் இருந்தாரென்னும் பொதுவினையும் உயர்திணையாண்பால் பெண்பாலுள் ஒன்றையொழித்து ஒன்றைக் குறிப்பாணுணர்த்தின. இப்பெற்றம் உழவொழிந்தன, இப்பெற்றம் அறத்திற்கே கறக்குமென்புழிப் பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயரும் ஒழிந்தன, கறக்குமென்னும்பொதுவினைகளும் அஃறிணை ஆண்பால் பெண்பாலுள் ஒன்றையொழித்து ஒன்றைக் குறிப்பாணுணர்த்தின. இவற்றுட் பொருதார், கறக்குமென்னும்வினைகள் விசுதிமாத்திரையிற் பொதுவினையாயின. “குறுத்தாட்டதம்”, “மரைமலர்”, “சூலிகமொழிகவிய வங்கை” என்புழி இவ்விதாரச்சொற்கள் குறுந்தாள், தாமரை, இஞ்சலிகமென்பவற்றைக் குறிப்பாணுணர்த்தின. கால்கழிஇவருதாம், நன்காடு, பரி என்புழி இத்தகுதிகள் தத்தம்பொருளைக் குறிப்பாணுணர்த்தின. புளித்தின்றான், கடுத்தின்றனென்புழி இவ்வாகுபெயர்கள், அவற்றின்பழத்தினைக்குறிப்பாணுணர்த்தின. “பொற்றொழித்தத்புனைமடல்”, “அறங்கூந்தற்கில்லையருள்” என்புழி இவ்வன்மொழித்தொகை அவற்றையுடையமகளிரைக்குறிப்பாணுணர்த்தின; * “சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை, பிகல்வெல்ல லார்க்கு மரிது” என்புழி வல்லன், இலனென்னுஞ்சொற்கள் பெயர்ப்பொருளைஒழித்து வினைக்குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பாணுணர்த்தின. † “அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபு” என்புழி அடிமுதற்குறிப்புச்சொற்கள் ‡ “அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானே றீர்த்தானிட” என்னும் பாட்டைக் குறிப்பாணுணர்த்தின. § “அலங்குனைப் புரவி யைவரொடு சினேஇ, நிலத்தலைக் கொண்ட” என்புழி ஐவரென்னுந் தொகைக்குறிப்புச்சொல் பாண்டவரைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று. || “ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றக்கி னான்கினால், வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே-சென்றுலா, மாழ்கடல்சூழ வையகத்து னைந்து வென்றதக்கி, யேழ்கழித் தின்புற் றிரு” என்பதும் அது.

இனிப் பலவாற்றனும் வருங்குறிப்புச்சொற்கள் பொருள்களைக் குறிப்பாணுணர்த்துமாறு.—கற்கறித்தற்கன்கட்டாய், நீயிப்பெரிதாமறிதீர், பறவாக்குளவி, பாயாவெங்கை, § “உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே, கிணற்றுத் தன்ன

* திருக்குறள், சுசுஎ. † காரிகை, கடு. ‡ திருக்குறள், ஈஎ.

§ புறநா. உ.

|| பு - வெ. உஉரு.

§ இச்செய்யுள், தஞ்சாவூர் அரண்மனைப் புத்தகசாலையிலுள்ள ஓரேட்டுச் சுவடியிற் கண்டு எனக்குத் தெரிவித்த அன்பர், ஸ்ரீஸேதுலமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத். ரா. ராகவையங்கராவர்கள். முன்பு இது பல்பகுதியாக எண்ணப் பட்டிருந்தது.

நீயமா நுனையே, செல்வந்தாமே பெருகந்திரு வறுக, பல்பகனீவா நியரோ நெழு தே, யியாச் சிறுவிலைக் காலத் தாயினு, மறுபொரு டந்தென் சொற்கொள் வோயே” ; ■ “பல்சான் நிரே பல்சான் நிரே, கயன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைசவுட், பயனின் மூப்பிற் பல்சான் நிரே”, † “அறனே மந்திது விதன் மாண் சுடுமி. யின்ன வாகப் பிறர்குமண்கொண், மனிய செய்திநின் னூர்வலர் முகத்தே”. ‡ “நீயந் தவறிலை நினைபு பறங்கடைப், போதர விட்டநுமநுந் தவறிலர், நிறையழிகொல் யானே நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைத் தல்லது செல்லற்கவென்னை. விதையே தவறுடை யான்”, § “மையார் தடங்கண் மயி லன்மைய தீச்திண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண்.” (தீத்திண்டுகையார் - வேங்கைமாரம்) “சோலையை யோரெழுத்தா லென் சொல்லுந் தொக்கதன்மே, னீலப் பே ரெவ்வெழுத்தி னூறிரம்புமாலைக், குடைவேந்தன் சென்னி கலநதியின் பேரைக், கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்” கா, காலி, காலிரி என்பது பொருள். இஃது எழுத்துப்பெருக்கம். “ஆற்றின்பே ரீற்றி னெழுத்தொர் மிய வின்பஞ்சேர், நாற்கால தாயீற் றுயிர்படப்ப-வேற்புடைய, வண்பயனா மாங்கதனி னீறொழிந்தா லோதுநாக், கிண்டஞ்சேர் செய்யுளா மின்று” பாலாறு, பாலா, பால், பா என்பதுபொருள். இஃதுஎழுத்துச்சுருக்கம். “வாம மணி மே கலையார் மயிர்க்கறுகி, மைவர் பெய்யு மணிகுமை - ஏம, மயிரிதிவி மந்த தற்கோர் பள்ளி கொடுப்பிற், செயிர்தீர் மரமாகுந் சென்று” : கூமை, குழை; ஓதி, ஒசி பென்பதுபொருள். இது மாத்திரைச்சுருக்கம். “பூமலா ளாரென் பார்ப்பும்போர்வையென்செய்யுந், திமேற்படிற் கொடுத்தாற்கொள்வதெவ்னாது, நலந்திகழுந் செங்கை நயதீர னென்கோன், சிலம்பன் நிறவேங் கடன்” இது வினைவுச்சுரம். “நீத்கொழிந்த வாறைத் தடக்கிப்பின் ன்ச்சயமே, வாய்த்தமை ந்த வாயில்பெண் னானையுந்-சூத்தற்கு, வாளேறே டோசை வினைநில மிவ்வல் லாத், கோரா யுடன்வருவ தில்”; ‘நிலையாமைகடைப்பிடி, சிவபுண்ணியஞ்செய்’ என்பதுபொருள். இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் குறிப்பினால் தம்பொருள் களையுணர்த்தின.

இன்னபிறவுமென் மமையானே, தெரிநிலைவினை சுறிப்பவினையாலையும பெயரும், வினைமுற்றானும் சுறிப்புமுற்றானும் வருமெச்சுக்களும், செய்யுமென்னு மற்றும், அன்று இன்று என்னும்வினையெச்சுச்சுறிப்பும், || கேட்குரபோலவும் கிளக்குரபோலவும் இயங்குர போலவும் இயற்றுரபோலவும் அஃறினை மருங் கினு மதையப் படுதன்முதலிய இலக்கணங்களும் இவைபோல்வனபிறவுந் கொள்க.

இவ்வாதன்றி நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகர்சமென்றற்றொடக்கத்தனவெல் லாம் வெளிப்படையிற்பொருளுணர்த்தின.

வடநூலார், சொற்பொருளை வாச்சியம், வெங்கியம், இலக்கணையென மூன்றெனவும் இலக்கணைய வெங்கியத்துடைக்கி இரண்டெனவங்கூறுப. இவற்றுள், வாச்சியமென்பது வெளிப்படை. வெங்கியமென்பது குறிப்பு. இலக்கணை என்பது ஒருபொருளினது இலக்கணத்தை மற்றொருபொருட்குத் தந்துரைப்பது. அது விட்டவிலக்கணை, விடாதவிலக்கணை, விட்டும்விடாத விலக்கணையென மூவகைப்படும். அவைவருமாறு: “சென்றதகொல் போந்தது

■ புறநா. ககரு. † புறநா. கஉ. ‡ கலி. ருசு.

§ திணைமாலை. ரு. || நன். கு. சூ. சூ. சூ.

கொல் செவ்வி பெறுந்துணையுநின் மதுகொ ளேர்மருங்கிற் கையூன் நி-முன் நின், முழங்கும் கடாயானை மொய்ம்மலர்த்தார் மாறத், குழந்துபின் சென்றவென் னெஞ்சு” என்புழி மருங்கும் கையும் ஊன்றுதலுமுதலிய இலக்கணங்கள். நெஞ்சிற்கின்மையின், விட்டலிலக்கணை. கங்கையின் கணிடைச்சேரி, புளித்தின் ருனென்புழி, இடைச்சேரி கங்கைக்கரைக்கண் இருத்தலும், புளியின் துபமுத் தைத்தின் மலுமுண்மையின், விடாதலிலக்கணை. * “பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் மெழுதரும் பல்சுதிர்ப் பருதி” என்புழி, இருளைப்பருகுதலும் பகலைக்காலு தலும் பருகிக்கின்மையானும் இருளைப்போக்குதலும் பகலைத்தருதலும் அதற் குண்மையானும் விட்டும்விடாதலிலக்கணை. இவையுள் குறிப்பினுள் அடங்குமாத லின், வெளிப்படையுறுத்திப்பின்விரிப்பது சொல்லையெனத் தொகுத்தும் இவ்வாறு வகுத்துக்கூறினானாக.

(கஉ)

சொற்பாதுபாடு.

உஎ௦. அதுவே,

இயற்சொற் திரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை

எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்த

நான்குமாந் திசைவட சொல்லணு காவழி.

எ-ன், மேலேச்சுத்திரங்காறும் சொல்லாவது இஃதெனக் காட்டக்கண்ட சொல் இத்துணையாமென்பதுணர்த்துதலுறுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்காட்டியசொல் இயற்சொல், திரிசொல்லென்னும் இயல் பிணையுடைய பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமென இரண்டாம்; இவற்று டன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமடுத்து நான்குமாம்; இவற்றுடன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அணுகாவிடத்து. எ - று.

செய்யுட்குரியன உரிச்சொல்லெனக்கூறுதலானும், வருஞ்சுத்திரம் “செந் தமிழாகி” எனக்கூறுதலானும் இயற்சொல் என்றதைப் பெயர்வினையிடயி னும் திரிசொல்லென்றதை எல்லாவற்றினும் பிரித்துரைத்துக்கொள்க. எனவே, அதுவேயெனச்சுட்டியசொல் பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற் சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரித்திரி சொல்லென எழுவகைப்படுமென்பதானும், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அணுகியவழி ஒன்பதுவகைப்படுமென்பதானும் பெற்றும். உரியியற்சொல்லின் ருக்கவும் உரித்திரிசொல்லென்றது, இயற்சொற்றிரிசொல்லென்னும் பொதுவிலக் கணநோக்கியென்க.

இச்சொற்களை ஒருங்கோதாது முமைதெரித்தோதியது என்னையெனின், ஒருவன் ஒருத்தி என்றமாத் திரையின் அவர் கால்முதலிய அகத்துறுப்பும் ஆடை அணிமுதலிய புறத்துறுப்பும் அடங்குதல்போலப் பெயர்வினையென்ற மாத் திரையின் அவற்றின் அகத்துறுப்பாகிய விசுவருபமுதலிய இடைச்சொற் களும் புறத்துறுப்பாகிய வேற்றுமையுருபமுதலிய இடைச்சொற்களும் அடங்கு தலானும், உரிச்சொல், “பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி” என்பவாகலிற் பெயருள் அடங்குதலானும், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இவற்றுள் யாதா னும் ஒன்றாயடங்குதலானும், இவற்றை அடக்கியின்றதலைமையும் சிறப்புந்தோன் றப் பெயர்வினையென இரண்டாகுமென வரையறுத்தும், பெயர்வினையுடங்கி

* பெரும்பாண். க - உ.

நின்றவந்தையே வேறுபாடறிதற்கு வேறுபடுத்தித் தொகைகோடலின் இடையுரிக்கு அத்தலைமையும் சிறப்புமின்றென்பது தோன்ற அறித்துநாங்குமாமென்றும், கொடுந்தமிழ்முதலியசொல் செந்தமிழொடுவிராயவழி அவற்றைத் திசைச் சொல்லென்றும், ஆரியச்சொல் தமிழ்கடைபெற்றுச் செந்தமிழொடுவிராயவழி அதனை வடசொல்லென்றும், தமிழொடுதழுவப்படுமாறியினும் செந்தமிழ்ச்சொல் லொடு தொகைகோடல் ஒருதலையன்றென்பது தோன்ற அணுகாவழியென்றும் முறைதெரித்தோதினரென்க.

வடக்கும் ஒருதிசையன்றோ ? திசைச்சொல்லன்றி வடசொல்லென வேறு கூறுவதென்னையெனின் :—தமிழ்நாட்டிற்கு வடதிசைக்கப் பதினெண்மொழிகளுள் ஆரியமுதலிய பலமொழியுமுளவேனும் தென்மமிழ்க்கு எதிரியது கடவுட்சொல்லாகிய ஆரியமொன்றுமேயென்பது தோன்ற அவற்றுள் தமிழ்க்கடைபெற்றதை வடசொல்லென்றும் ஏனையவற்றுள் தமிழ்க்கடைபெற்றதைத் திசைச் சொல்லென்றும் ஈன்றோரால் நியமிக்கப்பட்டனவென்க.

இச்சொற்களைப் பெயர்முதலியவாக வைத்து என்னையெனின்; பெயர்ச் சொல் பொருளை விளக்குதலானும், வினைச்சொல் பொருளதுதொழிலை விளக்குதலானும் இடைச்சொல் இவையன்றி வேற்றுமையுருபுமுதலிய வேறொருசொல்லாய்நிற்பினும் இவற்றிற்கு உறுப்பாவதன்றித் தனித்தியலாமையானும், உரிச்சொல் பண்புப்பெயருட் சிலவந்தையே ஒருவாற்றான் வேறுவகுக்கப்பட்டதாதலானும், திசைச்சொல் கொடுந்தமிழ்மொழியாயும் அன்னியமொழியாயும் வருதலானும், வடசொல் அன்னியமொழியேயாய் வருதலானும் இம்முறையேவைக்கப்பட்டனவென்க.

* “சொல்லெனப் படுவ பெயரே வினையென், றயிரண் டென்ப வறித்திசைரே”, † “இடைச்சொற் கிளவிய முரிச்சொற் கிளவியு, மவற்றவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப” என்றார் ஆசிரியர் தோல்காப்பியனுநென்க. (கட.)

இ ய ற் ற ச ொ ல்.

உளக. செந்தமிழாகித் திரியா தியார்க்கும்

தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

எ - ன், மேலைக்குத்திரத்து நிறுத்தமுறையானே இயற்சொல்லாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்நிலத்துமொழியாகி அந்நிலத்துமொழியுள் மேற்கூறப்படும் திரிசொற்பேர்லாது கற்றோர்க்கும் கல்வாதோர்க்குமொப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையினையுடைய உலகவழக்கு இயற்சொல்லாம். எ-று.

யார்க்குமென்பதனால் உலகவழக்கென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) மண், பொன் என்றற்றொடக்கத்தன பெயரியற்சொல். நடந்தான், வந்தான் என்றற்றொடக்கத்தன வினையியற்சொல். அவனை, அவனால் என்றற்றொடக்கத்துவரும் வேற்றுமையுருபுமுதலியன இடையியற்சொல்.

செந்தமிழ்நிலமாவதுயாதெனின்: ‘சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனியுஞ், சுவந்தர பாண்டிய னெனுந்தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப் புலவருந் தழைத்தினிதிருக்கு, மங்கலப் பாண்டி வளநா டென்ப’ இவ்வாறன்றிச் செந்தமிழ்நிலம்

■ தோல். பெயர். ச.

† தோல். பெயர். இ.

வையையாற்றின்வடக்கெனக்கூறுவாறுமுளர் ; கொடுத்திழ்நிலத்துப் புனஞ்
டெனப்படுவது சோனாடாதலானும், பாண்டியனையே தமிழ்நாடெனச் சான்
றோர்கூறுதலானும் அஃதுரையன்மென்க. (கசு)

திரிசொல்.

உளஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த பொருசொல்லாகியும்
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் லாகும்.

எ-ன், நிறுத்தமுமையானே திரிசொல்லாமாறு உணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருளைக்கருதிய பலசொல்லாகியும், பலபொருளைக்கரு
திய ஒருசொல்லாகியும், கற்றலுணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல்
லாம். எ -று.

அரிதுணர்பொருளான வென்றமையான், ஒருபொருள்குறித்த பலசொல்
லுள்ளும், பலபொருள்குறித்த ஒருசொல்லுள்ளும் வரும் இயற்சொல்லொழியக்
கொள்க.

(வ - யு.) கிள்ளை, சுகம், தத்தை என்மற்றொடக்கத்தன ஒருபொருள்
குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல். * “யானையும் கோழியுஞ் சங்கும் வாரணம்”
என்மற்றொடக்கத்தன, பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல். படர்ந்தான்,
சென்றான் என்மற்றொடக்கத்தன, ஒருபொருள்குறித்த பலவினைத்திரிசொல்.
யரைந்தான், ஆர்த்தான் என்மற்றொடக்கத்தன பலபொருள்குறித்த ஒருவினைத்
திரிசொல். சேறும், வருதும் என்மற்றொடக்கத்துவிசிறிகள் ஒருபொருள் குறி
த்தபலஇடைத்திரிசொல். “கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே” என்மற்றொடக்
கத்தன, பல பொருள் குறித்த ஓரிடைத்திரிசொல். “சாலவறுதவ நனிகூர் கழி
மிகல்” என்மற்றொடக்கத்தன, ஒருபொருள்குறித்த பலவுரித்திரிசொல். “கடி
யென் கிளவி காப்பே கூர்மை” என்மற்றொடக்கத்தன, பலபொருள்குறித்த
ஒருரித்திரிசொல். திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் ஒருபொருள் பலபொரு
ளென்னும் விகற்பத்தான்வந்தனவேற் காண்க.

ஈண்டு இயற்சொற்றிரிசொல்லென்றது அவற்றினெழுத்துக்கள் திரியா
மையும் திரிந்தமையும் கருதியன்று; வானரத்தின்முகம் தன்னியல்பாயிருந்த
தேனும் மரம்முகச்செவ்விக்கு மறுதலைப்பட்டமைகருதி வலிமுகமெனப்பட்டது
போலக் கல்லியேதுவானன்றி இயல்பாகத் தம்பொருளையுணர்நிற்பதின், இயற்
சொல்லென்றும் அவ்வியல்பிற்கு மறுதலைப்பட்டுக் கல்லியேதுவால் தம்பொருளை
யுணர்நிற்பதின் திரிசொல்லென்றும் கூறப்பட்டவென்க. (கரு)

திரிசொல்.

உளங். செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

எ - ன், நிறுத்தமுமையானே இயற்சொல் திரிசொல்லென்றவற்றின்
பின்னின்று அவ்வியல்பினவாய் பெயர் வினை இடையுரிக்கை இவ்வியலுள் இடு

* தீவாகரம்.

குறிகாரணமென்னுஞ் சூத்திரத்தொட்டு இவ்வதிகாரத்த ஐந்தியலானுமுணர் த்த நிறீஇ ஒழிந்த திசைவடசொற்களுள் திசைச்சொல்லாமாறுணர் த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுத்தமிழ்நிலத்தின்கண்ணும் பதினெண்மொழியுள் தமிழும் மேற்கூறும்வடசொற்குக்காரணமாகிய ஆரியமுமொழிந்த பதினாறுமொழியும் வழங்கும் பதினாறுநிலத்தின்கண்ணுமுள்ளோர் தங்குறிப்பினவாய்ச் செந்தமிழோர்குறிப்பினவன்றி அத்திசைகளினின்றும் செந்தமிழ்நிலத்து வந்துவழங்குவன திசைச்சொல்லென்று கூறுவாபுலவர். எ - று.

செந்தமிழென்றமையார் கொடுத்தமிழென்பதூஉம், ஆரியத்தின்காரியமாய வடசொல்லை வேறுகூறுதலின், தமிழொழிநிலம் பதினாறென்பதூஉம், கற்றோரையும் மற்றோரையும் தழீஇத் தங்குறிப்பினவெனப் பொதுமையிற்கூறினமையின் இத்திசைச்சொற்கள் அந்நிலத்தோர்க்கு இயற்சொல்லாய்ச் செந்தமிழோர்க்கு அவ்வாறுகுறிக்கப்படாத திரிசொல்லாய் நிற்குமென்பதூஉம்பெற்றும்.

கொடுத்தமிழ்நிலம் பன்னிரண்டாவன: “தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி, பன்றி யருவா வதன்வடக்கு நன்றாய, சீத மலாடு புன்னாடு செந்தமிழ்சே, ரேதமில் 1பன்னிருநாட் டென்” என்பனவாம். இவற்றுட் செந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டின் தென்றிசைக்கண்ணதாகிய தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவ்ணைப்பெற்றமென்றும், சோற்றைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாயைத்தள்ளையென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றும், கற்காநாட்டார் வஞ்சகைக் கையரென்றும், வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும், பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும், *பன்றிஅருவாநாட்டார் செறுவைச் செய்யென்றும் சிறுகுளத்தைக் கேணியென்றும், அருவா வடதலையார் புறியைஎகினென்றும், சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்றும் தோழியை இருளையென்றும் வழங்குவர்; இவைமுதலியனவும் தமிழொழிந்த பதினாறுநிலத்துமொழிகளுள் ஏற்பனவும் செந்தமிழொடு விரவிவருதல்காண்க.()

வட சொல்.

உஎசு. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்

ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

எ - ன், வடசொல்லாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தானும் ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத்திரிந்தவெழுத்தானும் இவ்விரண்டினுணம் செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பனவாகி வடதிசைக்கணினின்றும் செந்தமிழ்நிலத்து வந்துவழங்குவன, வடசொல்லாம். எ - று.

பதவியலுள், “பொதுவெழுத் தொழிந்தநாலேழுந் திரியும்” எனக்கூறினமையற் சிறப்பெழுத்துத் திரிந்தவெழுத்தானுமென்பது பெற்றும்.

அவ்வடசொற்கு ஆரியச்சிறப்பெழுத்துத் திரிந்தஎழுத்து ஆதிகாரணமாயும் அச்சிறப்பெழுத்து அநாதிகாரணமாயுநின்றலிற் சிறப்பெழுத்தானுமென்றார். அது பருத்தியானியன்ற படாம் என்றும்போலும்.

■ பன்றிநாட்டாரும் அருவாநாட்டாருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1‘பன்னிரு நாடென்’

ஆரியச்சொற்சிகைத்து வடசொல்லாதலின் இவை சொல்லாற்செந்தமிழ்ச் சொல்லையொவ்வாமைகருதி எழுத்தானொக்குமென்பார் எழுத்தான் இயைவன வென்றார்.

(வ - று.) அமலம், உருவம், கமலம், காரணம், காரியமென்றற்றொடக்கத்தன பொதுவெழுத்தானியைந்தன. சுகி, போகி, சுத்தி என்மற்றொடக்கத்தன சிறப்பெழுத்தானியைந்தன. அரன், அரி, கழனம், சலம் என்மற்றொடக்கத்தன ஈரெழுத்தானுமியைந்தன.

அரனென்புழித் தமிழின்சிறப்பாகிய னகரவீறு பதவியலுள், “உவ்வுமாம் பிற” என்மமையால் அமைந்தமையின், ஈண்டுவித்துக் கூறாயினார். பிறவுமன்ன. ■ “வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ, யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே”, † “சிகைத்தன வரினு மியைந்தன வரையார்” என்றார், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுருமென்க. (கஎ)

பெயர்ச் சொல்.

உஎடு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்
தொடர்ந்து தொழிலை காலந் தோற்ற
வேற்றுமைக் கிடனுய்த் திணைபா விடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

எ - ன், இவ்விதகாரத்து ஐந்தியலாறுமுணர்த்தநீறிய பெயர்வினை யிடையுரியென்னுநான்கனுட் பெயரிலக்கணமுணர்த்துவான்றொடங்கி அதன் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துதல்தவிறு.

(இ - ள்.) இடுகுறியும் காரணக்குறியும் மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினை யுந்தொடர்ந்து வினையாலணையுங்காரணக்குறியொன்றும் காலந்தோற்ற அல்லன காலந்தோற்றுவாய் எட்டுவேற்றுமையும் சார்த்தகிடமாய் இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்து ஒன்றையேற்பவும் பலவற்றினை யேற்பவுமாய்வருவன, பெயர்க ளாம். எ - று.

(வ - று.) ஆண், பெண், மரம், தெங்கு, கமுகு என்மற்றொடக்கத்தன இடுகுறி மரபுதொடர்ந்துவந்தன. அவன், அவள், காளை, காரிகை, விலங்கு, பறவை என்மற்றொடக்கத்தன காரணக்குறி மரபுதொடர்ந்துவந்தன. “மான வேன் முட்டைக்கு மாறாய் தெவ்வர்போம், கானவேன் முட்டைக்குந் காடு” என்னும் போய்யாமொழிப்பிலவன்பாடலில், வேட்டுக்குமான் மன்பெயர், முட்டையென்மற்றொடக்கத்தன, இடுகுறி ஆக்கந்தொடர்ந்தன. பொன்னன், பூணன், † “மலைமகன் மகனே மாற்றோர் கூற்றே” என்மற்றொடக்கத்தன காரணக்குறி ஆக்கந்தொடர்ந்தன. நடந்தவனை, நடந்தானை என்மற்றொடக்கத்தன வினையாலணையுங்காரணக்குறி காலங்காட்டின. ஏனை இலக்கணங்கள் முன்னுமபின் னும்பெறப்படுதலின் ஈண்டுக்காட்டிற்றிலம்.

ஆண்பெண்முதலிய இடுகுறிப்பெயரும், அவன், அவள்முதலிய காரணப் பெயரும், இடையே ஒருவரான் ஆக்கப்பட்டனவன்றி அவ்வினக்கணங்களோடு தோன்றியபொருள்கட்கெல்லாம் தொன்றுதொட்டி மரபுபற்றிவருதலானும் முட்டையென்மற்றொடக்கத்து இடுகுறிப்பெயரும் பொன்னன்னென்மற்றொடக்

■ தொல். எச்ச. று. † தொல். எச்ச. கூ. ‡ திருமுருகு. உருள.

கத்துக் காரணப்பெயரும் மரபுபோலத் தொன்று தொட்டனவன்றி அப்பொருள்கட்கு இடையே ஒருவரான் ஆக்கப்பட்டுவருதலானும் இடுகுறிகாரணமிரண்டும் மரபையும் ஆக்கத்தையுந்தொடர்ந்தென்றார். இதற்கு இவ்வாதம் இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயரிண்டுமொழிய மரபுப்பெயர் தெங்கு, கடுவென்னுமாகுபெயரென்பபொருள்கொள்வாருமுள். எல்லாப்பெயரும் இடுகுறிப்பெயர் காரணப்பெயரென்னுமிரண்டாய் அடங்குவதன்றி வேறின்மையானும், “இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின” என வரையறை கூறிப்போந்தமையானும் அது பொருந்தாதென்க.

(கஅ)

ஆ ண் பா ற் பெ ய ர்.

உளசு. அவற்றுள்,

கிளையெண் குழுஉமுதற் பல்பொரு டிணைதேம்

ஊர்வா னகம்புற முதல நிலன்யான்

டிருது மதிநா ளாதிக்காலம்

தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்

பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி

சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்

ஓத லீத லாதிப் பல்வினை

இவையடை சுட்டி வினாப்பிற மற்றே

பிற்பனவ் வீறு நம்பி யாதே

விடலை கோவேள் ¹குரிசி ரோன்றல்

இன்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

எ - ன், மேல் திணைபாவிடத்து ஒன்றேற்படிமென்றவற்றுள் உயர்திணை ஆண்பாற்றிய பெயர்களுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற் பெயரேயென்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக்கூறிய பொருளாதியாறினோடும் இவற்றையடையும் சுட்டினோடும் வினாவினோடும் பிற வென்பதனோடும் மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய னகரவீற்றுப்பெயர்களும் நம்பிமுதலாக எடுத்தோதியபெயர்களும் இவைபோல்வனபிறவும் உயர்திணையாண்பாற்பெயர்களாமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ - று.

“தநது எம்முதன் மகர மிடையிட்டு, னளரவா மீற்றன சுற்றப் பெயரே” என்பவாகலிற் கிணைப்பெயரிக.

சுட்டிமுதலிய நான்கிடச்சொற்கும் தமக்கெனஒருபொருளின் றிப் பொருளாதியாதனுள் யாதானுமொன்றைக் கூறுவான் குறிப்பின்வழியடைந்து உணர்த்தலின், இவையடைசுட்டிவினாப்பிறமற்றென்றார்; “வினாச்சுட்டிடனும் வேறு மாம் பொருளாதி” என்பதும் அது.

(வ - று.) தமன், நமன், துமன், எமன் என்பன கிளையான்வருபெயர். ஒருவனென்பது எண்ணன்வருபெயர். அவையத்தான், அத்திகோசத்தானென்பன குழுஉவான்வருபெயர். பொருளன், பொன்னன், முடியனென்றற்றோடக் கத்தன முதலென்பவற்றான் வருபெயர். இவை பொருளான்வருபெயர். வெற்பன், பொருப்பன், சிலம்பன் எ - ம், மறவன், எயின்ன் எ - ம், இடையன்,

ஆயன் எ - ம், ஊரன், மகிழ்நன் எ - ம், சேர்ப்பன், துறைவன் எ - ம் வருவன் குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணையானும் வருபெயர். சோழியன், கொங்கனென்பன தேயத்தான்வருபெயர். கருவூரான், மருவூரனென்பன ஊரான்வருபெயர். வானத்தான், அகத்தான், புறத்தானென்பன வான்முதலிய மூன்றனும் வருபெயர். மண்ணகத்தான், பாதலத்தான் என்றற்றொடக்கத்தை முசல வென்பவற்றான் வருபெயர். இவை இடத்தான்வருபெயர். மவாட்டையான், வேனிலான், தையான், ஆதிரையானென்பன மாண்டமுதலியநான்காவும் வருபெயர். நெருநலான், காலையான், மாலையானென்றற்றொடக்கத்தை ஆகியென்பவற்றான் வருபெயர். இவை காலத்தான்வருபெயர். சிணிதோளன், செங்குஞ்சியன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், குழைக்கச்சென்பன தோள்முதலிய ஐந்தானும் வருபெயர். குறுந்தானன், நெடுங்கையனென்றற்றொடக்கத்தை முதலென்பவற்றான்வருபெயர். இவை சிணையான்வருபெயர். பெரியன், புலவன், பொன்னெப்பான், கூனன், கரியன், மாண்டவன், பார்ப்பான், சேரன், ஆசிரியனென்பன அளவுமுதலிய ஒன்பதானும் வருபெயர். நல்லன், தியனென்றற்றொடக்கத்தை ஆகியென்றவற்றான் வருபெயர். இவை கணத்தான் வருபெயர். இதுவான், ஈவானென்பன அவ்விரண்டானும் வருபெயர். கணக்கன், பிணக்கனென்றற்றொடக்கத்தை ஆகியென்றவற்றான்வருபெயர். இவைதொழிலான்வருபெயர். அவன், எவன், யாவன், ஏவன், பிறன், மற்றையனென்பன சுட்டிமுதலிய நான்கானும் வருபெயர். நம்பிமுதலிய பெயர்களேழும் உரைக்கிடையிற்காண்க.

இன்னனவென்றமையான், வில்லி, வானி, சென்னி, கிள்ளி என்றற்றொடக்கத்து உயர்திணையாண்பாற்பொருள்குறித்துவருவனவெல்லாங்கொள்க.

'இவையடை சுட்டி வினப்பிற மற்றேடுற்ற னவ்வீறு' என்பவற்றிற்கு அப்பொருளன், இப்பொருளன், உப்பொருளன், எப்பொருளன், பிறபொருளன், மற்றப்பொருளனென உதாரணங்காட்டுவாருமளர். சுட்டிமுதலிய நான்கினையும் னகரவீறு உறுதலின்மையான் அவற்றிற்கு அவைகாட்டாகாவென்க. ( )

பெண்பாற்பெயர்.

உள. கிளைமுதலாகக் கிளந்த பொருள்களுள்

எவ்வொற்றிகரக் கேற்ற வீற்றவும்

தோழி செவிவி மகடே உநங்கை

தையலோ முன்னன பெண்பாற் பெயரே.

* எ - ன், உயர்திணைப்பெண்பாற்குரிய பெயர்உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேலேச்சுக்கிரத்துக் கிளைமுதலாகப் பகைக்கூறிய அறுவகைப்பொருள்களுள் எகரவொற்றும் இகரவாயினம் உறுத்கேற்ற அவ்விரண்டிறவாய்வரும்பெயர்களும், தோழிமுதலாக எரிக்தோழிபெயர்களும், இவற்றுடனே இவைபோலவன பிறவும் உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்களாம். எ - று.

(வ - று.) தமன், நமன், நுமன், எமன், அவையத்தான், அத்திகோசத்தான், பொருளான், பொன்னான் எ - ம், ஒருத்தி, அவையத்தி, அத்திகோசத்தி, பொன்னி எ - ம் பொருளாதி ஆதனுள்ளும் எகரவொற்றிற்கும் இகரவாய்க்குமேற்பன அறிந்து ஒட்டிக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 மணக்கன்

136 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

ஏதவீற்றவென்றமையாற் கிளைப்பெயர் இகரவீறு ஏலாமையும் எண்ணுப் பெயர் ளகரவொற்றி ஏலாமைபுங்காண்க. பிறவுமன்ன. தோழி முதலியஐந்து பெயரும் உரைக்கிடையிற்காண்க.

இன்னவென்றமையான் இருளை, மாது, அங்களை என்றற்றோடக்கத்து உயர்திணைப் பெண்பால்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உ௦)

ப ல ர் ப ா ற் ப் பெ ய ர்.

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுத லுற்றாவ் வீற்றவும்

களளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்

பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

எ - ன், பலர்பாற்குரிய பெயருணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய அறுவகைப்பொருளையும் பொருந்திய ரகரவொற்றிற்றுப்பெயர்களும்களளென்னும் விசுவய ஈராக வுடையபெயர்களுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்திவருவனவும் இவைபோல்வனபிற வும் பலர்பாலின் பெயர்களாம். எ - று.

களீற்றுபகுதிப்பொருள்விசுவயாயும் விசுவமேல்விசுவயாயும் வருதலின் உம்மை இடையிட்டு வேறேதிரார்.

களளென்னீற்றினேற்பவுமென்றார், அஃறிணைக்கண்ணும் களீற்றுப்பெ யர்வருதலின்.

பல்லோர்பகுதியின் பெயராகுமெனக்கூட்டுக. பகுதியென்பது பால்; தொகுப்பு தொகுதி யென்கின்றஈற்போலப் பகுப்பு பகுதியென்கின்றது பகுப்பு பல்லோர் பெயரின் பகுப்பாகுமெனினும்அமையும்.

(வ - று.) தமர், நமர், துமர், எமர், இருவர், மூவரெனப் பொருளாதி யாறனோடுமொட்டுக. கோக்கள், மனுக்கள் என்றற்றோடக்கத்தன பகுதிப்பொ ருள் விசுவயீற்றுப்பெயர்கள். தமர்கள், நமர்கள், அரசர்கள், அரசிகள், மறவர் கள், மறத்திகள் என்றற்றோடக்கத்தன விசுவமேல்விசுவயீற்றுப்பெயர்கள். இவ்விசுவமேல்விசுவ இடைச்சொல்லாதலின், “ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப் பினின் வழாஅ” என்னுஞ்சுத்திரத்தாற்கூறும் வழுவமையியாய்வந்தன.

பிறவுமென்றமையான், மாந்தர், மக்கள் என்றற்றோடக்கத்துப் பலர்பால் குறித்துவருவனவெல்லாங்கொள்க. (உக)

ஒ ன் ற ன் ப ா ற் ப் பெ ய ர்.

உஎக. வினாச்சுட் டிடனும் வேறு மாம்பொருள்

ஆதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்

ஒன்றனெண் ணின்னன வொன்றன் பெயரே,

எ - ன், அஃறிணையொருமைப்பாற்குரிய பெயர் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாவின்கண்ணும் சுட்டின்கண்ணுங்காந்த அலற்றினுடனா யும் வினாவும் சுட்டவும் படாது வேறாயும் வரும் பொருளாதியாறினையும் பொ ருந்திய துவ்விசுவயீற்றுப்பெயரும், சுட்டொடுகடிய ஆய்த்ததைப்பொருந்திய

துவ்விசுதியீற்றுப்பெயரும் ஒன்றென்னும் எண்ணுகுபெயரும் இவைபோல்வன பிறவும் அஃறிணையொருமைப்பெயராம். எ - று.

(வ - று.) எது, யாது, ஏது எ-ம், அது, இது, உது எ-ம், குழையது, கிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது எ - ம், அஃது, இஃது, உஃது எ - ம், ஒன்று எ - ம் வரும்.

இன்னனவென்றமையால் பிறிது, மற்றையது என்றற்றொடக்கத்து அஃறிணையொருமைப்பொருள் குறித்துவருவனவெல்லாங்கொள்க.

சுட்டணையாய்தம், இப்பகுதிவிசுதிப்புணர்ச்சிக்கட் சந்திவகையான் வந்த தன்மையின் இச்சுட்டுப்பெயர்கள் வேறேதப்பட்டனவென்பதூஉம், இவை போல் எடுத்தோதாமையின் ஆய்தமணையாச்சுட்டுப்பெயர்களே வினாச்சுட்டுடனுமென்றவற்றுள் அமைத்துகிடந்தனவென்பதூஉம், வினாச்சுட்டுடனுமென்பதற்கு எக்குழையது, அக்குழையது என உதாரணங்காட்டுவது பொருந்தாதென்பதூஉம் பெற்றும். (உஉ)

ப ல வ இ ன் ப ா ற் பெ ய ர்.

உஅ௦. முன்ன ரவ்வொடு வருவையவ்வும்

சுட்டிது வவ்வுங் கள்ளிது மொழியும்

ஒன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல

பல்ல சில்ல வுளவில பலசில

இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

எ - ன், அஃறிணைப்பன்மைப்பாற்றுகரிய பெயருணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) முன்னர்க்கூறிய வினாச்சுட்டுடனும் வேறுமாம் பொருளாகிய யாதனையும் ஏற்றபெற்றிவரும் வகா ஐகாரவீற்றுப்பெயர்களும் அகரவீற்றுப்பெயர்களும் வகரவொற்றீற்றுச்சுட்டுப்பெயர்களும் கள்ளென்னும்பகுதிப்பொருள்விசுதியிற்றியாகிய பெயர்களும் ஒன்றல்லாத இரண்டுமுதலிய எண்ணுகுபெயர்களும் உள்ளவென்பதுமுதலிய குறிப்புவினையாலணைந்த எட்டுப்பெயர்களும் இவைபோல்வனபிறவும் அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்களாம். எ - று.

மேலேச்சூத்திரங்களுட் கூறியவாறே உறுதிக்கூறுது வருவையென்றதனால் ஏற்றபெற்றியென்பதூஉம், உள்ள இல்லமுதலியபண்பொடுவரும் அகரவீற்றுப்பெயர்கள், முன்ன ரவ்வொடு வருவையவ்வும் என்பவற்றுள் அடங்குதலிற் பின்னர்க்கூறிய உள்ள இல்ல முதலிய எட்டும் குறிப்புவினையாலணையும் பெயரென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) எவை, யாவை எ - ம், அவை, இவை, உவை எ - ம், நெடியவை, கரியவை, நல்லவை, தீயவை, உள்ளவை, இல்லவை எ - ம், பொருள், பொருளான, அகத்த, அகத்தன, மூலத்த, மூலத்தன, கோட்ட, கோட்டன, கரிய, கரியன, உள்ள, உள்ளன, இல்ல, இல்லன, ஒதுவ, ஒதுவன, ஈவ, ஈவன எ - ம், அவ், இவ், உவ் எ - ம், யானைகள், குதிரைகள் எ-ம், இரண்டு, மூன்று, பத்து, தூறு, ஆயிரம் எ - ம் வரும். உள்ளமுதலியவெட்டும் உரைக்கிடையிற்காண்க.

இன்னவுமென்றமையான், யா, பிற, மற்றைய என்றற்றொடக்கத்து அஃறிணைப்பன்மைப்பொருள் குறித்துவருவனவெல்லாங்கொள்க. (உஉ)

பால்பகாவஹ்ரிணைப்பெயர்.

உஅக. பால்பகா வஹ்ரிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

எ - ன், மேல் 'பொதுவுமாவனபெயரே' என்றார், அவற்றுள் அஹ்ரிணை யிருபாற்குமுரிய பொதுப்பெயருணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) அஹ்ரிணைப்பெயர்களுள் இங்ஙனம் பால்பகுத்தலை யொழிந்து நின்றபெயர்களைத்தம் அத்திணை இருபாற்கு முரிய பொதுப்பெயராம். எ-று.

(வ - று.) யானைவந்தது, யானைவந்தன; குதிரைவந்தது, குதிரைவந்தன; மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன; கண்சிவந்தது, கண்சிவந்தன எனவரும்.

இச்சூத்திரம் திணைப்பொதுப்பெயரின் பிற்கூறுது ஈண்டுக்கூறியது என்னையெனின், விளங்குதற்பொருட்டு ஒன்றினமுடித்தறன்னின முடித்தலென்னு முத்தியாற் கூறப்பட்டதென்க. (உச)

இருதிணைப்பொதுப் பெயர்.

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்கு முறையிரண்டும்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்
எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

எ-ன், இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத் தொகுத்துணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) முதற்பெயர்முதலான ஒன்பதுகூற்றுப் பெயர்களும், இவை போல்வனபிறவும் இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களாம். எ - று.

பெயரென்பதனை முறைமுதலியவற்றினேடுக்கூட்டுக.

எல்லாமென்பதுமுதல் இன்னனவென்பதீராகின்ற செவ்வெண்ணின் இறுதிக்கண் நான்கென்னுந்தொகையோடு உம்மை தொக்கன.

எல்லாம், தாம், தானென விதந்த மூன்றுபெயருமொழிய இன்னனவென்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்ததென ஒருபொருளையே உயர்திணைப் பொருளாக்கியும் அஹ்ரிணைப்பொருளாக்கியுங்கூறப்படும் பொதுப்பெயர் முதலியனவும், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாளென உயர்திணையிருபாலையுமுணர்த்தும் பொதுப்பெயர் முதலியனவும், தன்மைமுன்னிலைவினையாலணையும்பெயரும் பிறவுங்கொள்க. முதற்பெயர்முதலாக முன்னிலைப்பெயரீரகக்கூறிய ஆறு வகைப்பெயர்கட்கும் உதாரணம் பின்வரும் தத்தம்வகைச்சூத்திரங்களுட்காண்க.

உயர்திணைக்குச்சிறந்தபெயர் அஹ்ரிணைக்கண்விரவியும் அஹ்ரிணைக்குச் சிறந்தபெயர் உயர்திணைக்கண்விரவியும் வருதலின் இவற்றை விரவுப்பெயரென்றற்கூறுப. அங்ஙனம்வருதல் காட்டும் உதாரணங்களுட்காண்க. (உரு)

உஅங. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின்

ஆமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

எ - ன், மேல் தொகுத்துணர்த்தியவற்றுள் முதற்பெயர்முதல் முறைப் பெயரீரகக்கிடந்தவற்றை வகுத்துணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண்மைமுதலிய இந்நான்குபாலுங்காரணமாக முற்கூறிய முதற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற்பெயரென்னுமன்றும் ஒவ்வொன்றும் நக்நான்காம்; ஆண்மை பெண்மையென்னும் இருபாலுங்காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாம். எ - டு.

மேலேச்சூத்திரத்து இரண்டென்பதனையும் இச்சூத்திரத்து ஆமென்பதனையுங்கூட்டி முறைப்பெயர் இரண்டாமென உரைத்துக்கொள்க.

உயர்திணைக்கேயுரிய பலர்பாலையும் அஃறிணைக்கேயுரிய ஒன்றுபலவென்னும் இருபாலையுமொழித்து இருதிணைக்கும்பொதுவாகிய ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையென்னுந்நான்குபாலினையும், இவற்றுள் முறைக்கூறுதற்குரிய ஆண்மை பெண்மை என்னுமிருபாலினையும் காரணமாக இச்சூத்திரத்துட் கூறினார். இவற்றின்காரியங்களை இளைத்தென்றறிபொருளாக மேலேச்சூத்திரத்துட் கூறியவாறு உய்த்துணர்த்தக்கென்க. எனவே ஆண்மைமுதற்பெயர், பெண்மைமுதற்பெயர், ஒருமைமுதற்பெயர், பன்மைமுதற்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைப்பெயர், பெண்மைச்சினைப்பெயர், ஒருமைச்சினைப்பெயர், பன்மைச்சினைப்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், பன்மைச்சினைமுதற்பெயர் எ - ம், ஆண்மைமுறைப்பெயர், பெண்மைமுறைப்பெயர் எ - ம் பெயர்பெறுமென்பதாயிற்று.

(வ - று.) சாத்தன், சாத்தி, கோதை, கோதைகள்: இவை முதற்பெயர்நான்கு. முடவன், முடத்தி, செவியிலி, செவியிலிகள்: இவை சினைப்பெயர்நான்கு. முடக்கொற்றன், முடக்கொற்றி, கொடும்புறமருதி, கொடும்புறமருதிகள்: இவை சினைமுதற்பெயர்நான்கு. தந்தை, தாய்: இவை முறைப்பெயரினன. கள்விகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்குச்சிறந்ததாய் உயர்திணைப்பன்மைக்கண்ணும் விரலிவருதலின் ஒருமைப்பொதுப்பெயரோடு கள்விகுதிபுணர்ந்த துணையானே அவை பன்மைப்பொதுப்பெயராயின. (உசு)

உஅச. அவற்றுள்,—

ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

எ - ன், திணைப்பொதுவாய்நின்ற பெயர்கள் பாற்பொதுவாய் நிற்றுமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதற்பெயர் நான்குமுதலாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒவ்வொன்று இருதிணைக்கண்ணும் தன்பால் களையேற்கும். எ - டு.

எனவே, ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாண்பாலினையும் அஃறிணையாண்பாலினையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெண்பாலினையும் அஃறிணைப்பெண்பாலினையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணை ஒருமை பெண் ஒருமையினையும் அஃறிணை ஒருமையினையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பன்மையினையும் அஃறிணைப்பன்மையினையும் ஏற்குமென்பதாயிற்று.

(வ - று.) சாத்தனிலன், சாத்தனிலவருது எ - ம், சாத்தியிலன், சாத்தியிப்பசு எ - ம், கோதையிலன், கோதையிலன், கோதையிது எ - ம், கோதையிலன், கோதையிலன் எ - ம், தந்தையிலன், தந்தையிலவருது, தாயிலன், தாயிப்பசு எ - ம், யானம்பி, யானங்கை, யானபூதம் எ - ம், யாம் மக்கள், யாம்பூதங்கள் எ - ம், நீமபி, நீங்கை, நீபூதம் எ - ம், நீயிர்மக்கள், நீயிர்

பூதங்கள் எ - ம், அவரொல்லாம், அவையெல்லாம் எ - ம், அவர்தாம், அவை
தாம் எ - ம், அவற்றான், அவடான், அதுதான் எ - ம் வரும். இவற்றுட் காட்
டாதொழிந்தனவும் பிறவும் இவ்வாதே ஒட்டிக்காண்க.

ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் பெண்மைப்பொதுப்பெயர்கட்கு ஆண்மக்கள்,
ஆண்விலங்கு, பெண்மக்கள், பெண்விலங்கு, காளைவந்தான், காளைவந்தது,
மான்வந்தான், மான்வந்தது என இக்காலத்துப்பயின்றுவருவன காட்டலு
மொன்று. பிறவுமன்ன.

இனி, ஆசிரியர் தோல்காப்பியர் * “பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு,
மொன்றே பல்வே பொருவ ரென்னு, மென்றிப் பாற்கு மொரன் னவ்வே”
எனப் பன்மைப்பொதுப்பெயர்கள் ஐம்பாலுள் உயர்திணைப்பன்மைப்பாலொழிய
ஏனைநாற்பாலினையும் ஏற்குமென்றாராலோவெனின், செஞ்ஞாயிறு என்றற்போ
லத் தன்னோடியைபின்மைநீக்கிய 1 விசேடணத்தான் விசேடிக்கப்பட்டனவன்றி
செந்தாமரை யென்றற்போலப் பிறிதோடியைபு நீக்கியவிசேடணத்தான் விசே
டிக்கப்பட்டனவாகி ஆண்மைப்பொதுப்பெயர், பெண்மைப்பொதுப்பெயரென்
றும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர், பன்மைப்பொதுப்பெயரென்றும் இனச்சுட்டுள்
வாய்வருதலின், இவற்றுட் பன்மைப்பொதுப்பெயர் பன்மையையொழிதலும்
ஒருமையையேற்றலும் பொருந்தாதென்பதுகருதி, மறுத்தலென்னு மதம்படத்
தன்பாலேற்குமென இவ்வாசிரியர்கூற்றார்பாலும். பன்மைப்பொதுப்பெய
ருட் பன்மையென்பது பிறிதோடியைபுநீக்கிய விசேடணமன்றெனத் தோன்றி
யவாதே விசேடணவிலக்கணஞ்சிதைத்து இடர்ப்பட்டு உரைகூறுவாருமுள்ளர்;
அதனைத் தோன்றக்கூறிடபெருகும். அவ்வாசிரியர் கூறியவாதே பன்மைப்பொ
துப்பெயர்க்கு யானைவந்தது, யானைவந்தன, யானைவந்தான், யானைவந்தாளென
உதாரணங்காட்டினுள்ளாராலோவெனின், யானை யென்னும் பால்பகாவ், திணைப்
பெயர்க்குக் கள்விகுதியின்மையின் அஃறிணையொருமைக்கே சிறந்ததாய் அதன்
பன்மைக்கண்ணும் விரவி ஆகுபெயராய் உயர்திணை ஆனொருமைபெண்ணொரு
மையினும் விரவுமாதலின், முதற்பெயரென்னுஞ்ஞுத்திரத்து இன்னனவென்ற
மையான் அமைந்ததன்றிப் பன்மைப்பொதுப்பெயராகாவென்றுணர்க. (உஎ)

தன்மைமுன்னிலைபடர்க்கைப்பெயர்கள்.

உஅரு. தன்மை யான்நான் யாம்நா முன்னிலை

எல்லீர் நீயீர் நீவீர் நீர்நீ

அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

எ - ன், தன்மைநான்கு முன்னிலையைத்தென்றார், அவையிவை யென்
பதூஉம், இடத்து ஒன்றேற்பவும் பொதுவுமென்றார் அவையிவை யென்பதூஉம்
உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மைப்பெயர் நான்காவன: யான், நான், யாம், நாமென்
பன்வாம்; முன்னிலையெயரைந்தாவன: எல்லீர், நீயீர், நீவீர், நீர், நீ என்பனவாம்;
திணைபாலுள் ஒன்றற்கு ஏற்பவும் பொதுவுமாகியபெயர்களுள் இவ்விரண்
முடத்து ஒன்பதுபெயருமல்லாத பெயர்களானததம் படர்க்கையிடத்துக்குரிய
வாம்; அவற்றுள், எல்லாமென்னும் பெயரொன்றும் மூலிடத்திற்குமுரித்தாம்.
எ - று.

* தோல். பெயர். உஅ.

(பி - ம்.) 1 ‘விசேடத்தான்’

எல்லாமென்னும்பெயர் மூவிடத்தும்வருமாறு: யாமெல்லாம், நீயிரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் எனவரும்.

இத்தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்களை உரைத்தலும் கேட்டலுமில்லா அஃறிணைக்கண் இவ்வொன்பதுபெயரும் விரவிப் பொதுப்பெயராமாறு என்னையெனின், “கேட்டுந் போலவுந் கிளக்குந் போலவு, மியங்குந் போலவு மியற்றுந் போலவு, மஃறிணை மருங்கினு மறையப்படுமே” என்பது விதியாகலானும், பேய் பூதங்கள் இவற்றையுரைத்தலும் கேட்டலுமுளவாதலானும் தன்மைமுன்னிலை இருகூற்றொன்பதுபெயரும் பொதுப்பெயரெனப்பட்டனவென்க. மேல்வரும் தன்மைமுன்னிலைவினைகளும் வினையாலணையும்பெயர்களும் அன்ன. ( )

உஅசு. வினையின் பெயரே பட்டர்க்கை வினையா

லணையும் பெயரே யாண்டு மாக்கும்-

எ - ன், சிலவினையின்பெயர்க்கு அல்லன்பட்டர்க்கையென்பதனான் எய்திய விடம் யாண்டுமாகுமென்பதனான் இகந்துபடாமற் பட்டர்க்கையென்பதனான் காத்தலும், வினையாலணையும்பெயர்க்கு அதனைவிலக்கி இடம்வகுத்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யானுணல், நீயுணல், அவனுணலென மூவிடத்து வினையாயினும் இவ்வுணலென்றற்றோடக்கத்து வினையின்பெயர் பட்டர்க்கைக்கே உரியவாம். வினையாலணையும்பெயர் வினையின்பெயர்போற் பட்டர்க்கைக்கேயுரியவாகாது, உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை எனத் தனித்தனி மூவிடத்திற்கும் உரியவாம். எ - று.

யானுண்டேன், நீயுண்டாய், அவனுண்டானென இடத்தான் ஒன்றுபட நின்ற நிலைமொழி வருமொழிபோல் அம்மூவிடமுற்றின்கட்டொழில் பயனிலை யாகி யானுணல், நீயுணல், அவனுணலென ஒன்றுபட நிற்பனவற்றிற்குந் தி எனதுணல், நினதுணல், அவனதுணலென்றும், உணலென்றும் வேறுபட்டு நிற்கும் வினையின்பெயர்க்கு எய்தியவிடம் இகந்துபடுதல் இன்றெனவுணர்க.

இவ்வாறன்றி வினையின்பெயரே பட்டர்க்கையென்பதற்கு வினையின்பெயரானேத்தும் பட்டர்க்கையெனப் பொருள்கொளிற் கூறியதுகூறலாம்; அதுபொருள் தாதென்க. (உசு)

உஅஎ. தான்யான் நான்நீ யொருமை பன்மைதாம்

யாம்நா மெல்லாமெலீர் நீயிர்நீர் நீயிர்.

எ - ன், இப்பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களும் இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையென்னும் நான்குபொதுப்பால் களுள் இப்பாலுள் அமைந்தகிடந்தனவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யான் நான் நீ என்னுநான்கும் இருதிணைமூக்கூற்று ஒருமைப்பெயராம்; தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீர் நீயிர் நீயிர் என்னுமெட்டும் இருதிணை இருகூற்றுப் பன்மைப்பெயராம். எ - று.

இதனை, “அவற்றுள், ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தின்புறம்கூறுத ஈண்டுக் கூறியது என்னெனெனின், தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்களின் உகையுணர்ந்தன்றி ஒருமைபன்மை தோன்றாமையின் ஈண்டுக் கூறி, அவற்றின் பின்னின் தனவாகலன் எல்லாம் தாம் தான் என்பனவற்றிற்கும் ஈண்டு ஒருமைபன்மை உடன்கூறினானென்க. (நஉ)

142 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

உஅஅ. ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

எ - ன், எண்ணுன்வரும் உயர்திணைப்பெயர்க்கு ஆவதொரு புறனடையுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணுன் உயர்திணையாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் வருங்காலத்து ஒன்றென்னுமெண்ணுனே ஒருவன் ஒருத்தியென வருவனவன்றி இவற்றின்மேல் இரண்டுமுதலியனங்களான இப்பெயர்கள் வருவனவிலவாம். எ - று.

இருவன், இருத்தி என்றற்றொடக்கத்தனவாகிவரிற் பன்மைப்பகுதியோடு ஒருமைவிசுதி புணர்ந்து பால்வழுவாமாதலின், எண்ணிலவென்றார். (ஙக)

உஅக. ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்

பன்மை வினையொன்றும் பாங்கிற் றென்ப.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருவரெனவழங்குஞ்சொல் உயர்திணையாண்பால், பெண்பாலிரண்டற்கும்பொதுவாய் அக்திணைப்பன்மை வாய்பாட்டுவினையைக் கொண்டு முடிபும் பாங்கியுடைத்தென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

ஆடவருளொருவர் அறத்தின்வழி நிற்பார்; ஒருவர் நில்லார்; பெண்டிருளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார்; ஒருவரநில்லார் எ - ம், “யாஅ ரொருவருலகத்தோர் சொல்லில்லார்” எ - ம் வரும்.

இவ்வொருவரென்னுஞ்சொற் பொதுவியலுட்கூறும் உவப்பு உயர்வு முதலியவற்றன்வரும் ஒருவரென்னுஞ்சொல்லன்றித் தன்னியல்பாய்வந்ததாகலின் ஈண்டுக் கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இச்சொல்லின்கட் பகுதிக்கேற்ப இரு பாற்றாயென்றும், விசுதிக்கேற்பப் பன்மைவினையொன்றென்றும், உயர்திணை முப்பாலுட் பன்மையைப் பின்வித்தலின் ஆண்பெண்ணென விதவாது உயரிருபாற்றாயென்றும், உபரேன முன்வித்தலின் உயர்திணைப்பன்மையென விதவாது பன்மையென்றும், ஒருவர்வந்தார் ஒருவரவரென வினையும்பெயருங் கொள்வருவது உவப்பு உயர்வுமுதலியவற்றன்வருவதாம்; இங்ஙனம்தன்னியல்பாய்வரும் ஒருவரென்பது வினையும் வினைக்குறிப்புமேகொள்ளுமென்பார் பெயரையொழித்து வினையொன்றென்றும், இச்சொல் ஒருமைப்பகுதியொடு பன்மைவிசுதிமயங்கிப்பால்வழுவாய் நின்றதேனும் தன்னியல்பாய்மயங்கிநின்றமை யின் வழாநிலைபோலுமென்பதனும், பன்மைவினையென்றது சொன்மாதிரையிற் பன்மைவினையன்றிப் பொருண்மாதிரையின் ஒருமைவினையாமாதலின் இப்பயனிலையை ஒருவரென்னுஞ்சொற்கொள்ளுதல் வழுவன்மென்பதனும் தோன்றப் பாங்கிற்றென்றும், இங்ஙனமாதல் சான்றோர்க்கு ஒப்புமுடிந்ததென்பார் என்பவென்றும் கூறினார். (ஙஉ)

ஆ கு பெ ய ர்.

உகூ. பொருண்முத லாரே டளவைசொற் றுனி
கருவி காரியங் கருத்த னுதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

எ - ன், மேற்கூறிய ஒன்றற்கேற்பவும் பொதுவாகிய பெயர்க்கண்வருந்
காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறு உணர்த்துகல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளை இடமே காலமே சீனையே குணமே தொழிலே
யென்னுமாறுடனே இவற்றின் பகுதியவாகிய நால்வகையளவையே சொல்லே
தானியே கருவியே காரியமே கருத்தாவேயென்னும் ஆறும் ஆதிபாகவரும்
பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்பொருளினுக்கு இயைந்த
பிறிதொருபொருளைத் தொன்றுதொட்டு வருமுதையே கூறிவருவன ஆகுபெயர்
களாம். எ - று.

பொருளாதியாதன்றி வேறுபொருளின்றேனும் அவற்றுட் பயின்றுவரு
வனவற்றைப் பிரித்து அளவைமுதலாக விதந்தமையிற் பொருண்முதலாதென்
பன இவையொழிந்தனவற்றையென்பதூஉம், அதற்கியைபிறிதையென்றமை
யான் இயையாதனவற்றிற்குவருவன பலபொருளொருசொல்லன்றி ஆகுபெய
ராகாவென்பதூஉம், தொன்முறையுரைப்பனவென்றமையான் ஆகுபெயர்மேல்
ஆகுபெயராயும் அடையடுத்தும் இருபெயரொட்டாயும் வழக்கின்கண்ணும் செய்
புட்கண்ணும் பயின்று பலபொருளொருசொற்போல வருவனவன்றி இடையே
தோன்றியவாறு ஆக்கப்படுவனவல்லவென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) * “தர்மரை புரையுந் காமர் சேவடி”, † “ஆம்ப னாறுப்
தேம்பொதி ளினவி”, என முதற்பொருளின்பெயர் சீனைப்பொருளுக்கு ஆயின.
‡ “அகனமர்ந்து செய்யா னுறையும்”, “புறங்கொடை யறிபா மறந்திகழ்
வேலோன்” என இடப்பெயர் சித்தத்திற்கும் முதலிக்குமாயின. காரறுத்
து, கார்த்திகை ஸூத்தது எனக் காலப்பெயர் பைங்குழிற்ரும் தோன்றிக்கு
மாயின. இவற்றுட் காரென்பது நிறத்திற்காய் நிறத்தின்பெயர் மேகத்திற்
காய் மேகத்தின்பெயர் பருவத்திற்காய்ப் பருவத்தின்பெயர் பைங்குழிற்கான
மையின் மும்மடியாகுபெயர். § “அறுபதமுரலும்”, மருக்கொழுந்துரட்டான்,
வெற்றிலைரட்டான், புளிமுளைத்தது என அடையடுத்தும் தனித்தும்வந்த சீனைப்
பெயர் முதலுக்காயின. இவற்றுட் புளியென்பது சுவைப்பெயர் பழத்திற்
காய்ப் பழத்தின்பெயர் மாத்திற்கானமையின் இரும்படியாகுபெயர். “நெறிநீ
ரிருங்கழி நீலமுஞ் குடான்”, || “காட்சிகர்வண்கை”, ஃ “நித்தின்றானென நிற
மும் சுவையுமாகிய குணப்பெயர்கள் குவளைக்கும் மேகத்திற்கும் பழத்திற்கு
மாயின. § “எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை”, “பட்டின் பொருளைப்
பரவிப் பலகால்” எனத் தொழிற்பெயர், அக்கரத்திற்கும் சொற்றொடைக்கு
மாயின. ஒன்று, இரண்டு, அரை, காலென எண்ணளவைப்பெயர் அஃறிணை
யொருமைக்கும் பன்மைக்கும் யாக்கையின்கண் உறுப்பிற்குமாயின. துலாக்
கோல், துலாபாரந்தூக்கினான், துலாவிதைத்தானென எடுத்தலளவைப்பெயர்,
நிறைகோலிற்கும் தராசிக்கும் ளென்று இறைமைமரத்திற்குமாயிற்று. இவற்
றுள், துலாக்கோலென்பது இருபெயரொட்டுமுன்மொழியாகுபெயர். நாழி, உழ
க்கு, ஆழாக்கு என முகத்தலளவைப்பெயர் அவ்வளவுகருவிகட்கு ஆயின. கீழத்
தடி, மேலத்தடியெனத் தடியென்னும் நீட்டலளவைப்பெயர், விண்நிலத்திற்கா
யிற்று. அவன் மொழியுணர்ந்தான், இன்று ந்குரைசெய்தானென மொழி, உரை

* குறுந். கடவுள்வாழ்த்து. † குறுந். கூ. 00. ‡ திருக்குறள், அச.

§ தே. திருவேழக்கூற்றிருக்கை. “அறுபதமுரலும் வேணுபுரம்பிரும்பினே”

|| நன். சிறப்புப்பு.

§ திருக்குறள், கூகஉ - பரி. மேற்.

யென்னுஞ்சொல்லின்பெயர் அதன்பொருட்காயின. விளக்குமுரிந்தது, நெஞ்சு நொத்தது என விளக்கொளியையுடைய பிழம்பும் உணர்வுமாகிய தானிகளின் பெயர்கள் அவற்றிற்குத்தானமாகிய விளக்குத்தண்டனுக்கும் மார்பினுக்குமாயின. திருவாசகம், திருவாய்மொழியென அடையுத்தவாசகம், மொழியென னும் முதற்கருவியின்பெயர் அவற்றிற்காரியமாகிய யாப்பிற்காயின. இந்நூலலங்காரம், இந்நூல்பாட்டியலென இவ்விளக்கணங்களாகிய காரியத்தின்பெயர் இவற்றைத்தருதற்குக் கருவியாகிய நூல்கட்காயின. இந்நூல் திருவள்ளுவ ரெனக் கருத்தாவின்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று.

ஆதியென்றமையாளே கானைவந்தானென்றற்றொடக்கத்து உவமையான் வருவனவும் தேவர்முதலியோர்பெயரை மக்கட்கிட்டு வழங்குவனவுக்கொள்க. அறுபதமுதலியனவற்றைப் பொற்றொடிமுதலியனபோல அன்மொழித்தொகைப்பெயரென்றாலென்னையெனின், அன்மொழித் தொகைப்பெயர் செய்யுளியற்றுவோன் ஒருவரை வியப்புமுதலியவற்றால் தன்கூற்றாயும் பிறர்கூற்றாயு முரைப்புழி ஆங்காங்கு வருவதன்றி இதுபோல நியதிப்பெயராய் வருவதன் மென்க.

இப்பட்டுச் சேனம், இப்பொன் கழஞ்சு, இந்நெல் நாழி, இம்மனை ஐங்கோல், இப்புண் ஓரம்பு, இந்நெல்அவல், இவ்வாடை கோலிகள் என வருவனவற்றுள், சேனம், கழஞ்சு, நாழி, கோல், அம்பு, அவல், கோலிகளென்பனவற்றை ஆகுபெயரெனவும், எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அலங்காரமென ஐந்து அதிகாரங்கட்கும் வரும் காரியவாகுபெயரைச் சொல்லாகுபெயரெனவும், அகத்தியம் தொல்காப்பியமென்பனவற்றை ஆகுபெயர்த்த திரிவெனவும் கூறுவாருமுளர். இப்பட்டுச்சேனத்துள்ளதென்பார் இசையெச்சமாகி இப்பட்டுச் சேனமெனக்குறைத்துக் கூறுதலான் இப்பட்டென்னுமெழுவாய்க்கு உள்ளதென்பது பயனிலையன்றிச் சேனமென்பது பயனிலையன்றாதலானும் சுட்டிக் கூறாது சேனமென வாளாகுநின் அது பலபொருளொருசொற்போல அவ்விடத்தினையும் பட்டினையும் உணர்த்தாமையானும், இத்தொடக்கத்தனவாகிய இசையெச்சங்களை ஆகுபெயரென்பார்க்கு, ■ “திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக லீசர்தில்லைக், குருவளர் பூங்குழித் கோங்குபைப் தாந்தன்கொண்டோங்குதெய்வ, மருவளர் மாலே” எனவரும் உருவகங்களையும் ஆகுபெயரெனக் கூறவேண்டுமாதலானும், இவையெல்லாம் ஆகுபெயரிலக்கணத்தானவந்தனவல்லவெனவும், சொல்லாகுபெயர்க்கு அவர்காட்டியவற்றுட் சொல்லினதுபெயர் அவற்றிற்கு ஆன தின்மையின், அவை சொல்லாகுபெயராகாவெனவும் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொல்லென்னுமிரண்டனும் ஆகுபெயர் குறிப்புச்சொல்லாதலானும், அகத்தியம் தொல்காப்பியமென்பன கருத்தாவோகாரியமோவென ஐபமுற்று ஒன்றனைக் குறிப்பானுணரவேண்டாது காரியமாகிய நூல்களை வெளிப்படையானுணர்த்தலானும், கருத்தாவின்மேற்சொல்லாமையானும், விருதிச்சுத்திரத்தப் பிதவென்பதனைவரும் அம்விருதியொடு பகுதிபுணர்ந்து இந்நிரனற் செய்யப்பட்ட நூலுக்கு ஐந்திரமெனவந்த ஆரியச்சொற்போல வந்தனவன்றி ஈறுதிரிந்தனவல்லவெனவுமுணர்க.

(௩௩)

வேற்றுமை.

உகக. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ ரூய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

எ - ன், மேல் 'வேற்றுமைக்கிடனாய்' என்றார், அவ்வேற்றுமை இனைய வெனவும் இத்துணையெனவுமுணர்த்துத் தத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தம்மை ஏற்றுக்கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்கட்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப்படுத்துவனவான வேற்றுமைகள் எட்டேயாம். எ - று.

வேற்றுமைசெய்வனவேற்றுமை எட்டேயெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்பெயரும் எல்லாவேற்றுமையும் ஓலாவென்பார் ஏற்குமென்றும், வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொற்களுட் பெயர்ப்பட்டுநின்றனவந்தழிஇக் கோடற்கு எவ்வகையென்றும், வினைமுதலியமூன்றும் வேற்றுமைகொள்ளா வென்பார் பெயரென்றும், ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்குமீரூயென எய்தியதனை விலக்கி, 'எழுவாய்ருபு திரிபில் பெயரே' எனப்பிரிதவிதி வகுத்தலிற் பெயர் முழுவதுஉமாம் எழுவாய்ருபினையொழித்து விளியுருபிற்குப் பெயரிறுதியாகிய அகப்பாட்டெல்லையினையும் ஏனைஆறுருபிற்கும் அதன்இறுதியாகிய புறப்பாட்டெல்லையினையுந் தழிஇக்கோடற்குப் பொதுமையின் ஈறையென்றும், பொருளையே யன்றிச் சொல்லையும்ஒரோவழி வேறுபடுத்தி ஐமுதலிய எழுருபிற்குமேயன்றி எழுவாய்க்கு ஒவ்வாமையானும் பொருளொன்றினையும் வேறுபடுத்தல் எட்டுருபிற்கும் ஒப்பமுடிந்தமையானும் சொல்லையுமுடன்கூறுது பொருளென்றும், வேற்றுமையென்னுங்காரியத்தைச் செய்யுந் கருத்தாவாகிய எட்டுவேற்றுமை யுந் திரிபிற்கும் வேற்றுமையெனவும் பெயர்போந்தது காரியவாகுபெயராகிய காரணக்குறியென்பார் வேற்றுமை செய்வன வேற்றுமையென்றும், "ஏழியன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை, வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென், ரேதிய புலவனு முளனொரு வகையா, னிந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென் றனன்" என ஆசிரியர் அகந்தியனார் கூறுபவாகலின், விளியுருபு படர்க்கைச் சொல்லையும் பொருளையும் முன்னிலைச்சொல்லும்பொருளுமாக வேற்றுமைசெய்தலின் அதனை எழுவாயுள் அடக்காது வேறுகோடலே தம் துணிபென்பார் எட்டே பென்றுந்குறிஞர். வேற்றுமையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காகாமையின் அது பண்பாகுபெயரன்றாயிற்று.

இனி, இரட்டிதமொழிதலான் வேற்றுமைசெய்வன வேற்றுமையெட்டே யெனக் கொண்டுக்கூட்டாது ஆற்றொழுக்காக நிறீஇ ஏகாரத்தைத்தேற்றமாக்காது பிரிநிலையாக்கி இங்ஙனம் வருவனவாகிய எட்டுருபும் வேற்றுமை; அவையன்றி ஒருசாரார்கூறும் உருபடைந்தபெயரும் உருபின்பயனிலையும் வேற்றுமைபல்ல வெனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. (ஙச)

வேற்றுமையின் பெயரும் முறையும்.

உகஉ. பெயரே ஐஆல் குஇன் அதுகண்

விளியென் ருகு மவற்றின் பெயர்முறை.

எ - ன், வேற்றுமைகள்தம் பெயரும் முறையுமுணர்த்துத் தத் துதலிற்று.

146 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) மேல் 'எட்டே வேற்றுமை' என்றவற்றின் பெயரென்னை கிடக்கைமுறையென்னையெனின், பெயர்முதலாக விளியீறாக இங்ஙனன்கூறிய பெயரும் முறையுமாம். எ - று.

ஏகாரம் என். மேல், 'எட்டே' என்றதொகைக்கு வகைதோன்றப் பெயர் கூற்றினான்றி அவ்வேற்றுமைகளின் பெயர்விகற்பமெல்லாம் கூறப்புகுந்தாரல்லாதலின் அவையெல்லாம் வருஞ்சிறப்புக்குத்திரங்களானுணர்க. இவை இம் முறை நிற்பற்குக்காரணமும் அங்ஙனங்காட்டுதும். (நூ)

உகூ. ஆற னுருபு மேற்குமல் வருபே.

எ - ன், எய்தாததெய்துவித்துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரேயன்றி ஆறனுருபும் அவ்வுருபுகளையேற்கும். எ - று.

(வ - று.) சாத்தனது, சாத்தனதை, சாத்தனதால், சாத்தனதற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதனது, சாத்தனதன்கண், சாத்தனதே எனவரும்.

இறந்ததுதழீஇய இழிவுசிறப்பாய்நின்ற உம்மையாற் பெயர்கள் உருபேற்று வருவனபோல் இவ்வுருபேற்பது பயின்றுவருவதன்மென்பது பெற்றும். இங்ஙனமாயின் எழுவாயுருபே இரண்டாவதுமுதலிய எழுருபினையும் ஏற்றதென்ற லென்னையெனின், ஆறனுருபு அவ்வுருபுகளையேற்றவழித் தன்னிருகிழமைப் பொருளும் ஏற்றஉருபின்பொருளும் தோன்ற நின்றற்போலச் சாத்தனை, சாத்த னாலெனவருவழி ஐமுதலிய உருபின்பொருளேயன்றி எழுவாயுருபின்பொருள் இன்மையின் எழுவாயுருபாகாமல் தன்னிலையினின்றபெயரே எட்டுருபுமேற்ற தென்க. (நக)

உருபேலாப் பெயர்கள்.

உகூ. நீயிர் நீவிர்நா நெழுவாயலபெரு.

எ - ன், மேல் 'ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்கும்' என்றமையின், ஏலாப் பெயருமுளவென்றாராதலின், அவற்றுள் இரண்டாவதுமுதலிய எழுருபும் ஏலாதன இவையெனவுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுபெயரும் எழுவாய்வேற்றுமையினையன்றி ஏனை எழுவேற்றுமையினையும் ஏலா. எ - று.

எனவே நீரென்னுமீரெழுத்தொருமொழி அதபோல ஈரெழுத்தொரு மொழியாகிய நம்மெனவும் யானென்னும்பகரமுதன்மொழியகரத்தொடு பிறப் பொத்த எகரமுதன்மொழியாகிய என்னெனவுந்திரிந்து ஐமுதலியஆறுருபும் ஏற்றற்போல நீயிர் நீவிர் நானென்னுமூன்றும் அவ்ங்ஙனம்வாராமையின், 'நாம்' என் எனத்திரிதலும் அவ்வுருபுகளை ஏற்றலும் இலவென்பதாயிற்று. (நௌ)

முதல் வேற்றுமை.

உகூ. அவற்றுள்,

எழுவாயுருபு திரிபில் பெயரே

வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயர்வேற்றுமையது இலக்கணமுணர்த்து தலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறிப்போந்த எட்டுவேற்றுமையுள் முதல்வேற்றுமையின் உருபாவது திரிபில்லாதபெயரேயாம்; வினையையும் பெயரையும் வினாவையும் கொள்ளுதல் அதன்பயனிலேயாம். எ - று.

திரிபில்பெயரென்றமையான் ஐமுதலாக விளியீரகக்கிடந்த ஏழுருபும் ஏழ் புழித் திரியுஞ்சொல் திரிபில்லனவென்பதூஉம், பெயரேயென்றமையான் இதற்கென வேறுருபின்றென்பதூஉம், வினையெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின் வினையும் வினைக்குறிப்புமாகிய விகற்பமெல்லாங்கொள்ளுமென்பதூஉம், வினையெழுந்தகூறினமையிற் பெயர்வேற்றுமைக்கு வினைப்பயனிலே சிறந்ததென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) சாத்தன்வந்தான், வந்த, வந்து, வாழ்க, இல்லை, இல்லா, இன்றி என வினையும் குறிப்புண்கொண்டது. சாத்தனவெனென்ப பெயர்கொண்டது. சாத்தன்யாவன், யாரென வினாப்பெயரும் வினாவினைக்குறிப்புண்கொண்டது. யாவன், யார் என்றற்றாடக்கத்தன பெயர்வினைகளுள் அடங்காவோ, வினாவென வேறேறியதென்னையெனின், பயனிலையாவது மேலொன்றினையும் வேண்டாது பொருள்முற்றி நிற்குநிலையன்றே; சாத்தன்யாவன், யார் எனவினாவந்தவழி, அவன், அனையன் என விடைவந்தல்லது பொருள்முற்றுமையின் வினாப்பெயர் வினைகள் ஏனைப் பெயர்வினைகள்போற் பயனிலையாகாவென்பதூஉம் மேல் விடைவேண்டுகிற்பினும் வினாப்பொருள்முற்றிநிற்கலின் ஒருவாற்றற் பயனிலையாமென்பதூஉங்கருதி வினாவென வேறுவிதத்தும், இவ்விழிவுதோன்ற இறுதிக்கட்டத்துக் கூறினாரென்க.

“வினைநிலை யுரைத்தலும் வினாவிற கேற்றலும் பெயர்கொள வருதலும் பெயர்ப் பயனிலையே” என்னும் ஆசிரியரகந்தியனாரும், “பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல், வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற கேற்றல், பண்பு கொளவருதல் பெயர்கொள வருதலென், மன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே” என்னும் ஆசிரியர் தோல்காப்பியனாரும் ஏனைப் பயனிலைபோற்கூறுது இதனிழிவுதோன்ற வினாவிற்கேற்றலெனக் கூறியவாறும் பொருண்மைசுட்டல் முதலியவாகக் கூறியவாறும் இம்முன்றுள் அடங்குமாறுண்காண்க.

இனி, வினாக்கொளலென்பதற்குச் சாத்தனே என வினாவிடைச்சொற்களைக் கொள்ளுமெனக்காட்டின், தெரிநிலை தேற்றமுதலிய பொருள்தரும் இடைச்சொற்களையும் கொள்ளுமெனக் கூறவேண்டுமாதலானும், இஃது இடைச்சொற் சந்தியன்றி எழுவாய்ச்சந்தியன்றதலானும் அது பொருந்தாதென்க.

“எல்லை யின்னு மதவும் பெயர்கொளும்” என்னுஞ்சூத்திரத்து இதன்பயனிலையும் உடன்கூறுது ஈண்டே கூறியதென்னையெனின், அவிகாரியாயநின்ற பெயர் இப்பயனிலைகளை அவாவியகாலத்தன்றி அவிகாரியினின்றும் விகாரியாகத்தன்னைத்தானே வேற்றுமைசெய்தல் தோன்றாமையினென்க. தன்னைத்தானே வேற்றுமைசெய்தல், † “நன்னிலைக்கட்டன்னே நிலைப்பாணும் தன்னே, நிலைகலக்கி கீழிடுவானும் நிலையினை, மேன்மே லுயர்த்தி சிறுப்பாணும் தன்னைத், தலை யாகச் செய்வானும் தான்” என்பதனுமுணர்க.

இரண்டாவதுமுதலிய வேற்றுமைகட்கு உருபும்பொருளுங்கூறிப்போந்த பயனிலையும் கூறினார், இதற்கு உருபும்பயனிலையுங்கூறிப் பொருள்கூறுதது

148 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

என்னையெனின், 'எழுவாயுருபு திரிபில்பெயரே' என்றதுணையானே அதன் பொருளும் திரிபில்பெயர்ப்பொருளையென்பது தாமேபோதருமென்க. அஃ தாவது அவிக்காரியாய்நின்ற தன்னேத் தானே விகாரியாக வேற்றுமைசெய்தல்.

இதனை முதல்வேற்றுமையென்றதென்னையெனின் பெயரோய்நின்ற லானும் வினைமுதலாய் நடத்தலானுமென்க. (நடஅ)

இரண்டாம் வேற்றுமை.

உககூ. இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொருள்

ஆக்க லழித்த லடைத னீத்தல்

ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

எ - ன், இரண்டாம் வேற்றுமையது இலக்கணமுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டாம்வேற்றுமையினதுருபு மேற்கூறிய ஐயுருபொன் றுமே; அதன்பொருள்களாவன தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படு பொருளாகவும் அழிக்கப்படுபொருளாகவும் அடையப்படுபொருளாகவும் துறக் கப்படுபொருளாகவும் ஒக்கப்படுபொருளாகவும் உடைமைப்பொருளாகவும் இவைபோல்வன பிறவாகவும் வேற்றுமைசெய்தலாம். எ - று.

ஈண்டுத் தந்துரைத்தனவெல்லாம் மேற்போந்த 'ஏற்கு மெவ்வகை' என்னுஞ்ஞத்திரத்திற்கு இயையவந்த இசையெச்சம். மேல்வருவனவுமன்ன.

(வ - று.) குடத்தைவளைந்தான், உடைத்தான், அடைந்தான், துறந் தான், ஒத்தான், உடையான் எனவரும். குடத்தையொத்தானென்புழிச் சுதந் தாமின்றியொழுக்கினுனென்பது பொருள்.

ஆகியென்றமையான் இவ்வாறு செயப்படுபொருளாக வேற்றுமைசெய்த லெல்லாங்கொள்க.

ஒருவன் ஒருவினைசெய்ய அதனற்றோன்றியபொருள்யாதா அது செயப்படு பொருளென்பதாம். ஒருவன் ஒருவினைசெய்ய அத்தொழிற்படுபொருள் யாது அது செயப்படுபொருளென்னினும் அமையும். செயப்படுபொருள், செய்பொருள், கருமம், காரியமென்பன ஒருபொருட்கிளவி. அழித்தல்முதலிய வினை செய்த லழித்தோன்றிய காரியங்களென்னையெனின், அழிப்பொருளாதல் முதலியவும் குறிப்புவினையுள்ளொன்றையுடையனாகக் காலத்து அஃதுடைமையாதலுமாம். பிறவுமன்ன.

இவ்வேற்றுமை தன்பெயர்ப்பொருளை மேற்போந்த கருத்தனாலாகிய காரிய மாக்குதலின், இரண்டாவதெனப்பட்டது. (நடக)

மூன்றாம் வேற்றுமை.

உககூ. மூன்று வதனுரு பாலா னோடொடு

கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

எ - ன், மூன்றாம்வேற்றுமையது இலக்கணமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றாம்வேற்றுமையினுருபு மேற்கூறிய ஆலையென்றி ஆனும் ஓடும் ஒடுவமாம்; அவற்றின்பொருள்களாவன தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொரு ளைக் கருவியாகவும் ஏதுப்பொருட்டாகிய கருத்தாவாகவும் உடனிகழ்வதாகவும் வேற்றுமைசெய்தலாம். எ - று.

மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருளாதலின், ஏதப்பொருட்டாகிய கருத்தா வென்றும், அதன்பொருளென்பது தொகுதியொருமையாதலின் அவற்றின் பொருளென்றும் பொருள்கூறிலும்.

கருவி, காரணம், ஏது, நிமித்தமென்பன வேறுபொருட்டினவியாயும் ஒரு பொருட்டினவியாயும் வருதலிற் காரணமூன்றனுள் முதற்காரணம் துணைக் காரணமென்னுமிரண்டினையும் கருவியென்றும், ஏவர்கருத்தாவும் இயற்றுதற் கருத்தாவுமாகிய நிமித்தகாரணமிரண்டினையும் கருத்தாவென்றும் கூறினார்.

வினேந்தானென்புழிக் குடமாகியகாரியத்திற்கு அதுவதுவாகியமண் முதற் காரணம்; குலாலனதுஅறிவும் அந்தக்காரணமுதலிய ஞாபக்ககருவியும் தண்ட சகரமுதலிய காரகக்கருவியும் அம்முதற்காரணத்திற்குத் துணையாய்நின்று காரியத்தைத்தருதலின், துணைக்காரணம், குலாலனியித்தமாக அக்காரியம் தோ ன்றுதலின் அவன் நிமித்தகாரணம், ஞாபக்ககருவியென்பது அறிதற்கருவி. காரகக் கருவியென்பது செய்தற்கருவி. நடத்தானென்புழிக்குடம்போலவதொரு காரிய மின்றேனும் நடத்தலைச்செய்தானென்பது பொருளாதலின், நடத்தல் காரி யமயிவின்றும் மன்போலப் பல்வேறுவகைப்பட்ட வினைகளிற் பொதுமையினிற் குந்தொழில் நடத்தற்கு முதற்காரணம். அறிவும் காலமுதலியன துணைக்கா ரணம். வினைமுதல் நிமித்தகாரணம். பிறவுமன்ன.

(வ - று.) அறிவாலாக்கிய காட்சி, அறிவாலாகிய காட்சி என்புழி ஆறுருபுபெயர்ப்பொருளை ஞாபகமுதற்கருவியாக வேற்றுமைசெய்தது. கண்ணு லாக்கியகாட்சி, கண்ணாலாகியகாட்சி என்புழி ஞாபகத்துணைக்கருவியாகப் பெயர் ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்தது. காட்சியென்றது, காட்சியுணர்வை. மண்ணு லாக்கியகுடம், மண்ணாலாகியகுடம் என்புழிக் காரகமுதற்கருவியாக வேற்று மைசெய்தது. திரிகையாலாக்கிய குடம், திரிகையாலாகிய குடம் என்புழிக் காரகத்துணைக்கருவியாக வேற்றுமைசெய்தது. இங்ஙனம் ஆக்குதற்கு வினை முதல் அறிவனும் குலாலனும். ஆதற்குவினைமுதல் காட்சியுணர்வும் குடமு மாம். இக்காட்சியுணர்வும் குடமும் வினைமுதலாயகாலத்து இக்கருவிகள் ஏதுப் பொருளாவாய்நின்றன. அரசனாலாகிய தேவகுலம், தச்சனாலாகிய தேவகுலம் என்புழி முறையே ஏதுப்பொருளவாகிய ஏவற்கருத்தாவாகவும் இயற்றுதற் கருத்தாவாகவும் வேற்றுமைசெய்தது; ஆக்கிய தேவகுலமெனவரின், மூன்றா முருபு ஏலாவாய் அரசனும் தச்சனும் எழுவாயாம். இஃது எழுவாய்க்கண் வருங்கருத்தாவிற்கும் இவ்வேற்றுமைக்கண் வருங்கருத்தாவிற்கும் தம்முள் வேற்றுமையென்க; * “தூங்கு கையா லோங்கு நடைய, உதழ்மணியா லுயர் மருப்பின்”, † “பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன், பெண்டகை யாற் பேரமர்க் கட்டு” என்புழி ஆறுருபு உடனிகழ்வதாக வேற்றுமைசெய்தது. ஆறுருபையும் இவ்வாறே ஒட்டிக்காண்க. ‡ “நாவீற் திருந்த கலைமா மகளோடு நன்பொற், பூவீற் திருந்த திருமா மகள்புல்ல நாளும்” எ-ம், § “மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் சுவத்தொடு, தானஞ்செய் வாரிற் தலை” எ-ம் முறையே ஓடும்ஓடுவும் உடனிகழ்வதாக்கின. ஏற்புழிக்கோடலான் இவ்விரண்டுருபிற்கும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளொன்றுமே கொள்க.

* புறநா. ௨௨.

† சீவக. ௩௦.

‡ திருக்குறள், ௧௦௮௩.

§ “ ” ௨௬௫.

150 தன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

இங்ஙனம்வரும் கருத்தா ஏதப்பொருட்டாய் வருதலின் விதத்துகூறுது கருவியின்பாற்படுத்தினும் அமையுமென்பது தோன்ற இவ்வுருபிற்குச் சிறந்த கருவிப்பொருளை முற்கூறினார்.

இரண்டாம்வேற்றுமைப்பொருளாகிய காரியத்திற்கு வேண்டும் கருவிப் பொருளைத்தருதலின் இதுமூன்றாம்வேற்றுமை எனப்பட்டது; “ஆலும் ஆலும் ஓடும் ஓடுவஞ், சாலு மூன்றாம் வேற்றுமைக் கதுவே, செய்வோன் காரணஞ் செயத்தகு கருவி, பெய்திய தொழின்முத லியைபுட னதன்பொருள்” என்றார் ஆசிரியரகத்தியனருமென்க. முதற்காரணத்தைக் காரணமென்றும் ஏவற்கருத்தாவைத் தொழின்முதலென்றும் விதத்துகூறினாராதலின், இங்ஙனம் பொருள் ஐந்தாயின.

(சு0)

நான்காம் வேற்றுமை.

உகூஅ. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே

கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்

பொருட்டிமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

எ - ன், நான்காம்வேற்றுமையது இலக்கணமுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) நான்காம்வேற்றுமைக்குருபு மேற்கூறிய குவ்வொன்றமே யாம்; அதன்பொருளாவது கொடையும் பகையும் நேர்ச்சியும் தகவும் அதுவா தலும் பொருட்டும் முறையும் முதலானபொருள்தோன்றப்பணரும் புணர்ச்சிக் கண் இதற்கு இதனை அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக்கொள் றும்பொருளாகத் தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்தலாம். எ-று.

‘இதற்கிது’ என்றமையான் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொருளென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) * “இரப்பார்க் கொன், நீவார்மே னிற்கும் புகழ்” என்பது கொடை. † “பிணிக் குருந்தி” என்பது பகை. விளக்கிற்கெண்ணெயென்பது நேர்ச்சி. ஈட்பென்பதாயிது. ‡ “அருங்கல முலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய” என்பது தகுதி. ஆடைக்கு னுலென்பது அதுவாதல். கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்யுமென்பது பொருட்டு. சாத்தற்கு மகனென்பது முறை.

ஆதியென்றமையாவே கைக்கு யாப்புடையது கடகமென்னும் யாப்புடை மை முதலியவாய் இதற்கிதென்பதுபட வருவனவெல்லாங்கொள்க. இவற்றுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருளாக வேற்றுமைசெய்தல் காண்க.

ஒருவன் ஒருகாரியத்தை ஒருகருவியாற்செய்தல் அக்காரியம் தனக்கேனும் பிறர்க்கேனும் உதவுதற்பொருட்டன்றி வீண்காரியஞ்செய்யானாதலின் இஃது இம்முறையானே நான்காம்வேற்றுமை யெனப்பட்டது.

(சுக)

ஐந்தாம் வேற்றுமை.

உகூகூ. ஐந்தா வதனுரு பில்லு மின்னும்

நீங்கலொப் பெல்லையே துப் பொருளே.

எ - ன், ஐந்தாம்வேற்றுமையது இலக்கணம் உணர்த்துதலிற்று.

* திருக்குறள், உகூஉ. † திருக்குறள், கக0உ. ‡ குளா. கல்யாண. கஅகூ.

(இ - ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமையினுருபாவன, இல்லும் மேற்கூறிய இன்னுமாம்; அவற்றின்பொருளாவன நீங்கற்பொருளாகவும் உவமைப்பொருளாகவும் எல்லைப்பொருளாகவும் ஏதுப்பொருளாகவும் தம்மைஏற்றபெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்தலாம். எ - று.

ஏதுப்பொருள், மூன்றாம்வேற்றுமைக்கன்றி இதற்கு அத்துணைச்சிறப்பின்மையிற் பிற்கூறப்பட்டது.

(வ - று.) தமரிந்திரந்தானிவன், வரையின்வீழருவி, * “தலையி னிழிந்த மயிரினையர் மாந்தர், நிலையி னிழிந்தக் கடை” எ-ம், அரசரிற் பெரிய ரந்தனர், ஆலினிழிந்தது மேகி எ-ம் வருவழி இன்னுருபு நீங்குதற்பொருளாக வேற்றுமை செய்தது. பாலின்வெளிது கொக்கு, காக்கையிற்கரிது களம்பழம், † “நாயிற் கடைப்பட்டநம்மை” என்பனவும் ஒப்புமைகருதாது உயர்வும் தாழ்வுக் கருதிய வழி நீங்குதற்பொருளாவாம்; ‡ “திமல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி”, “பொன்னிற் பிதிர்த்த பொறிசணல் கிளமுலை” என்புழி உவமைப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்தது. கருவூரின்கிழக்கு, மருவூரின்மேற்குச்சோணடு என்புழி, எல்லைப் பொருளாகவேற்றுமைசெய்தது. § “சோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி செடுந்தேர்”, அறிவிற்பெரியன் என்புழி ஏதுப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்தது. இல்லுருபினையும் இவ்வாறே ஒட்டிக்காண்க.

இங்ஙனங்கூறவே எல்லாப்பொருளையும் இதனினிற்றிது என விகற்பித்துணர்த்துவுருவன இவ்வுருபென்பதாயிற்று. ஆகவே எண்காம்வேற்றுமைப்பொருளாகிய கொள்வோனையும் கொடைப்பொருளினையும் இவ்வாறு விகற்பித்துணர்த்தல்லது கொடுத்தல்கூடாமையின் இஃது ஐந்தாம்வேற்றுமையெனப்பட்டது. (சஉ)

ஆ ரு ம் வே ற் று மை.

நூ. ஆற நொருமைக் கதுவு மானுவம்

பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்

பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்

திரிபி னுக்க மாந்தற் கிழமையும்

பிரிதின கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

எ - ன், ஆறும்வேற்றுமையினது இலக்கணமுணர்த்துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆறும்வேற்றுமையினது ஒருமைப்பொருண்மைக்கு மேற்கூறிய அதுவென்பதேயன்றி ஆதுவென்பதும் பன்மைப்பொருண்மைக்கு அகரமும் உருபாம். அவற்றின்பொருளாவன, குணமும் தொழிலுமாகிய பண்பும் சினையும் ஒருபொருட்கூட்டமும் பலபொருட்கூட்டமும் ஒன்றுதிரிந்தொன்றானதுமாகிய ஐந்துதற்கிழமைப்பொருளினையும் பிரிதின்கிழமைப்பொருளினையுருடையதாகத் தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்தலாம். எ-று.

கிழமையென்பது ஆகுபெயர்.

(வ - று.) சாத்தனதுவல்பு, சாத்தனதுநன்மை, சாத்தனதுருக்கை, சாத்தனதுநிலை, கபிலரதுபாட்டு எ - ம், சாத்தனதுகை, சாத்தனதுகால்

* திருக்குறள், கூகசு.

† திருவாசகம், திருப்பூவல்லி. ந.

‡ சீறுபாண். கஎஉ.

§ பொருந. கஈஉ.

152 நன் னூல்முலமும் சங்கர நம்ச்சிவாயருரையும்.

எ - ம், மாந்தரதுதொகுதி, நெல்லதுகுப்பை எ - ம், படையதுதொகை, விலங்கினதுசுட்டம் எ - ம், நெல்லினதுபொரி, கோட்டதுநாறு எ - ம் ஐவகைத் தற்கிழமையும் முறையேவந்தன. ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமைமாறிக் குப்பையது நெல்லெனவரின் உறுப்புத்தற்கிழமை. பலவினீட்டம் மாறியிற்பினும் அது. சாத்தனதுஆடை, சாத்தனதுபிள்ளை எனப் பிரிதின்கிழமைவந்தன. பாட்டென்பது வரிவடிவைநோக்கியகாலத்துப் பிரிதின்கிழமையாம். எடுத்துகை, தனதுதான், எதுதரிலம், தனதெயில் என ஆதுருபோடும், எனகைகள், தன தான்கள், என யானைகள், தன தானைகளென அகரவுருபோடுமொட்டிக.

சாத்தனதாடை என்புழி, சாத்தனதுகை என்றும்போலாது ஆடைக்குச் சாத்தன் பிரிதாதலின், அப்பிரிதினதுகிழமை பிரிதின்கிழமையெனப்பட்டது. அஃறிணை ஒருமைபன்மைகட்கு இயைந்தஉருபு இங்ஙனம்கூறவே உயர்திணையொருமைபன்மையாகிய கிழமைப்பொருட்கு இவ்வுருபுகள் ஏலாவென்பது பெற்றும். அவைவருங்கால், அவனுடையவிதலி, அவனுடையவிதலியொருமுன்றுசொல்லாய் இரண்டுசங்கியாய் முன்னது எழுவாய்ச்சந்தியும் பின்னது பெயரெச்சக் குறிப்புச்சந்தியுமாமென்க. அவன்விதலி என்புழி உடையவென்பது இசையெச்சம். சாத்தனுடையவியல்பு, சாத்தனுடையகை என்றற்றோட்கத்தனவும் அன்ன. இவற்றை ஆறும்வேற்றுமைச்சந்தியென்றும், உடையவென்பதனைச் சொல்லுருபென்றுங்கூறுவாருமுனர். ஆகியார்தொல்காப்பியனாரும் உயர்திணையொருமைபன்மைகட்கு இவ்வுருபுகளெலாவென்பதுதருதி "அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயி,னதுவெ னுருபுடெடக் குகரம் வருமே" என்றார்.

மேற்போந்த கொள்வோனையும் கொடைப்பொருளையும் 'இதனினிற்று இது' என விகற்பித்துணர்ந்துகொடுத்தல் இவ்விருகிழமைப்பொருளுடையோர் செயலென்பதுதோன்ற இஃது ஆறும்வேற்றுமையெனப்பட்டது. "ஆற னுருபே யதுவா தவ்வம், வேறென் றுடையகைத் தனக்குரி யகையென, விருபாந் கிழமையின் மருவற வருமே" என்றாராகிரியாகத்தீயனருமென்க. (சுரு)

ஏழாம் வேற்றுமை.

நடுக. ஏழ் னுருபுகண் ணாதி யாகும்

பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்

இடனாய் நிற்த லிதன்பொரு ளென்ப.

எ - ன், ஏழாம்வேற்றுமையது இலக்கணமுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) ஏழாம்வேற்றுமையினுருபு மேற்கூறிய கண்ணையன்றி அஃதாசியாய பிறவமாம்; இவற்றின்பொருளாவன தம்மையேற்றப்பெயர்ப்பொருளாகிய பொருளாசியாறும் மேற்போந்த இருகிழமைப்பொருட்குமிடமாகிநிற்க அவற்றினை வேற்றுமைசெய்தலாமென்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

இடப்பொருளையன்றி ஏனைஐந்துபொருளும் ஈண்டிடனாய்நிற்தலிற் பொருண்முதலாறுமென்றும், வினைவரினும் அவ்வினைமுதல் இவ்விருகிழமையின்பாற்படுமாதலிற் கிழமையினிடனென்றுங் கூறினார்.

ஈண்டு இதுவென்றதுஉம் தொகுதியொருமை.

* தொல். வேத். கக.

(வ - று.) மணியின்கண்ஒளி, மணியின்கண் இருந்ததொளி எ - ம், பனையின்கண்அன்றில், பனையின்கண் இருந்ததன்றில் எ - ம் இருகிழமைக்கும் பொருள் இடமாயிற்று. ஊரின்கண் இல்லம், ஊரின்கண் இருந்ததில்லம் எ-ம், ஆகாயத்தின்கட்பருந்து, ஆகாயத்தின்கட்பறந்தது பருந்து எ-ம் இடம்இடமாயிற்று. நாளின்கண் நாழிகை, நாளின்கண்வந்ததுநாழிகை எ - ம், வேனிந்கட்பாதிரி, வேனிந்கட்பூத்ததுபாதிரி எ-ம் காலம்இடமாயிற்று. கையின்கண்விரல், கையின்கண் இருந்ததுவிரல் எ - ம், கையின்கட்கடகம், கையின்கட்கிடந்தது கடகம் எ - ம் சினைஇடமாயிற்று. கறுப்பின்கண்அழகு, கறுப்பின்கண் இருந்ததழகு எ - ம், இளமையின்கட்செல்வம், இளமையின்கண் இருந்ததுசெல்வம் எ-ம் குணம்இடமாயிற்று. ஆடந்கட்சதி, ஆடந்கண் நிகழ்ந்தது சதி எ - ம், ஆடந்கட்பாட்டு, ஆடந்கட்பாடப்பட்டது பாட்டு எ-ம் தொழில்இடமாயிற்று.

ஆதியென்மமையான் வரும்உருபுகள் வருஞ்சூத்திரத்தார் கூறுபவாகலின், அவை அங்ஙனம் காட்டுதும்.

இது, பெயர்ப்பொருளை மேற்போந்த இருகிழமைப்பொருள்கட்கும் இடமாக வேற்றுமைசெய்தலின் ஏழாம்வேற்றுமையெனப்பட்டது. (சச)

கண்முதலிய உருபுகள்.

௩௦௨. கண்கால் கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்

முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்

பின்பா டனைதே முழைவழி யுழியுளி

உள்ளகம் புறமில் விடப்பொரு ளுருபே.

எ - ன், மேற் கண்ணுதியாகுமென்றார், அவைஇவையென்பது உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கண்முதலாக இல்லீறாக எண்ணப்பட்ட இருபத் தெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுகளாம். எ - று.

தொடர்புதோன்மக் கண்ணுருபை ஈண்டும் அலுவதித்தார்.

■ “ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பருள்”, † “வேலின், கடைமணிபோற் றிண்ணியான்”, ‡ “நல்லாரிடைப்புக்கு”, § “வலைத்தலை மானன நோக்கியர்”, || “குரைகடல் வாயமு தென்கோ”, தேர்த்திசையிருந்தான், 1 “அவர்வயிற் செல்வாய்”, ௧ “கற்றார்முற் றேன்றா கழிவிரக்கம்”, “காட்டுச்சா ரோடுங் குறு முயால்”, ** “காழ்வரை நில்லாக் 2 களிமவன் கைவலத், தியாழ்வரை நின் மது”, “இல்லிடப்பரத்தை”, †† “தன்மேற், கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண் டும்”, ‡‡ “பிண்டிக்கண் ணாரிழற்கீ, மெந்த மடிகள்”, “கடைப்புடைக் கொள் றியநீர்”, §§ “சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை”, ||| “காதலிபின் சென்ற தம்ம்”, “நம்பா டணையாத நாள்”, “கல்லிளைச் சீனைநீர் கையிலுண் டமையான்”, ௧௧ “தொழிக் குரியவை கோடாய் தேளத்து”, §§§ “அவனுழையிருந்த

* கலி. ௧௩. † திரி. ௩௩. ‡ நாலடி. ௩௧௪. § திருவா. நீத்தல். ௪௦.

|| திருவா. உயிருண்ணி. ௮. ௧௧ நான்மணி. ௮.

** பெருங்கதை. †† பு - வெ. ௧௧. ‡‡ காரிகை. கடவுள்.

§§ நற். ௩. ||| நாலடி. ௩௬௧. ௧௧ இறை. ௧௪. §§§ சீலப், பதி. ௧௦.

(பி - ம்.) 1 ‘அவர்வயிற்சொல்லாய்’ 2 ‘களிமன்னுள்’

தண்டமிழ்ச் சாத்தன்", "சின்மதோர் நறுவேங்கை நிழல்வழி யசைந்தனன்",
 ■ "உறைப்புழி யோலை ஷோல்", "குயில்சேர் குளிக்காவுளி சோப்புறையும்",
 † "மூலையங் குவட்டுள் வாழும்", ‡ "பயன்சாராப், பண்பில்சொற் பல்லா
 ரகத்து", § "செல்லுமென் னுயிர்ப்புறத் திறத்தத்த மருண்மாலே", ஊரிலிருந்
 தார் என இவை பலதிறத்தனபோலுமேனும் அவையாகாது ஒருதிறத்தவாய்க்
 கண்ணுருபின் பரியாயவுருபாய் வருதல்காண்க.

இனிக் கண்கால்முதலியன இடவிகற்பங்களைபுணர்த்தின் ஒருதிறத்தவா
 கிய உருபாகாதி பலதிறத்தவாகிய இடங்களைபுணர்த்தும் பெயராகி, || "கண்
 ண்கன் ஞாலம்", "கடைநாள்", "இடைச்சரம்", ¶ "தலையாயார்", தென்றிசை,
 என்மற்றோடக்கத்தனவாய் வருதல்காண்க.

மணியின்கண்ணொளி என்புழிக் கண்ணென்பது பெயராயின; மணியின்
 திடத்தொளியென்பதுபொருளாய் மூன்றுசொல்லாய் இரண்டுசெந்தியாமென்க.
 ஏனையவுமன்ன. (சுரு)

எட்டாம் வேற்றுமை.

நா. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
 திரிபு குன்றன் மிகுத வியல்பயல்
 திரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
 தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

எ - ன், எட்டாம்வேற்றுமையினது இலக்கணம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) எட்டாம் வேற்றுமையாகிய விளிக்கு வேறுருபின்று; அவ்
 விளியடைந்தபெயரீற்றின் திரிபும் கேடும் மிகுதலும் இயல்பும் ஈற்றயனின்ற
 தன் திரிபுமே உருபாம். இவற்றின் பொருளாவன இவற்றினையேற்ற படர்க்
 கைப்பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கப்படுவதாக
 வேற்றுமைசெய்தலாம். எ - று.

எய்துபெயரீற்றினென்றமையான், வேறுருபின்றென்பது இசையெச்ச
 மாய்நின்றது.

இயல்பென்றமையான் இவ்வியல்பாயவிளியுருபிற்கும் எழுவாயுருபிற்கும்
 சொல்லான்வேற்றுமையின்றேனும் பொருளான் வேற்றுமையுண்டென்பதூஉம்,
 படர்க்கையோரையெனவே, "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்து"
 ஆகலிற் படர்க்கை ஐம்பாலும் விளியேற்குமென்பதூஉம், ஏனைத் தன்மை
 முன்னிலைகள் ஏலாவென்பதூஉம் பெற்றும்.

தானென்பது அசைநிலை.

ஈறுதிரிதல்முதலிய ஐவகையுருபும் பொருளும் பின்வருஞ் சிறப்புச்சூத்திர
 ரங்களான் உணர்க.

இஃது எழுவாயினின்றும் ஒருவாற்றான் வேறுபட்டமையின் இறுதிக்கட்
 டந்து எட்டாம்வேற்றுமையெனப்பட்டது. (சுரு)

* புறநா. உகூ௦.

† சீவக. கஉஉஉ.

‡ திருக்குறள், ககசு.

§ கலி. கசஅ.

|| திரி. காப்பி.

¶ நாலடி. உகசு.

விளக்கப்பெயர்கள்.

௩௦௪. இ உ ஊவோ டையோ னளரல

யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றோடு

ணங்கா னு வீ ருரும் பொதுப்பெயர்

ஞநவொழி யனைத்தீற் றொழிணை விளிப்பன.

எ - ன், பெயருள் விளிக்கப்படுவன இவைபென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இ உ ஊ ஐ ஓ ன ள ர ல ய என்னும் பத்திற்று உயர் திணைப்பெயரும், இவற்றுள் ஓகாரமும் ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழித்து நின்ற எட்டுடனே ணகாரமும் ஆகாரமுமான இரண்டுங்கூடிய பத்திற்றுப் பொதுப்பெயரும், *‘‘ளாறுயீறே’’ என்றவற்றுள் ஓகாரமும் ரகாரமும் இன்னோரன்னவிடங்களின் ஈராகாதென மேலையிணைத்து விலக்கிய எகரமொழிந்த இருபத்தோரிற்று அஃறிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவனவாம். எ - று.

இ உ ஊவோடென்புழிக்குற்றுகாரமுற்கரமென உகரத்தை விதவாமை யின் இரண்டுங்கொள்க.

பெயரென்பதனை இருதிணைக்கண்ணுங்கூட்டுக. விளிப்பனவென்பது வினை முதல்வினை செயப்படுபொருண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இவ்வீற்றுப்பெயர்கள் விளிக்கப்படுமெனவேஏனையீற்றுப்பெயர்கள்விளிக்கப்படுவனவென்பதுபெற்றும்.()

பொதுவாகிய விளியுருபு.

௩௦௫. இம்முப் பெயர்க்கண் ணியல்பு மேயும்

இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

எ - ன், மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்துணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் விளிக்கப்படுமென்ற மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் இயல்பாதலும் ஏகாரமிகுதலும் இகரவீறு ஈகாரவீறுய்த்திரிதலும் விளியுருபாம், பெரும்பாலும். எ - று.

(வ - று.) முனிகூறாய், வேற்கூறாய், ஆடேக்கூறாய், விடல்கூறாய், கோக்கூறாய், கோன்கூறாய், வேள்கூறாய், மாந்தர்கூறாய், தோன்றல்கூறாய், சேய்கூறாய், முனியே, வேந்தே, நம்பீ என உயர்திணைக்கண் மூன்றுருபும் வந்தன. பிதாக்கூறாய், ஆண்கூறாய், பிதாவே, ஆணே, சாத்தியெனப் பொதுப்பெயர்க்கண் மூன்றுருபும் வந்தன. விளக்கொடியை, புறக்கொடியை, புல்வாய்கொடியை, விளவே, புறவே, புல்வாயே, மந்தீ என அஃறிணைக்கண் மூன்றுருபும் வந்தன. பிறவுமன்ன.

மன்னையென்றமையான் இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்கு ஏலாமையும் இப்பொதுவிதிபினும் மேல்வரும் சிறப்புவிதிபினும் அடங்காது வருமுருபுகள் சில உளவேல் அவையுங்கொள்க. (சஅ)

சிறப்புவிதி.

௩௦௬. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்

உருபா மல்லவற் றுயு மாகும்.

156 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

எ - ன், ஐகாரவீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துதல் ததலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு இயல்பும் ஏகாரமிகுதலு மன்றி ஐகாரம் ஆயும் ஆவமாய்த் திரிதலும் உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகளன்றி ஐகாரம் ஆவெனத்திரிதலும் உருபாம். எ - று.

(வ - று.) அன்னாய், தந்தாய் எ - ம், “ஆவன்ன வலந்தே நெழுந்தி ராய்” எ - ம் விரவுப்பெயர்க்கண் இரண்டுருபும் வந்தன. விடலாய், மடந்தாய் எ - ம், * “சிறுமின் கவுட்கொண்ட செந்துவி நாராய்”, † “கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய்” எ-ம் இருதிணைப்பெயர்க்கண்ணும் ஆயுருபுவந்தது.

150௭. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்

அளபீ நழிவய னீட்சி யதனே

உறு போத லவற்றே 1டோவுறல்

ஈறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாதல்

அதனே டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்

தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

எ - ன், னகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல்ததலிற்று.

(இ - ள்.) பொதுவிதியன்றி னகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்களுட் சில அளபெழுதலும், சில ஈறுகெடுத்தலும், சில ஈற்றயனீடலும், சில ஈற்றயனீண்டு ஈறுகெடுத்தலும், சில ஈற்றயனீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், சில இறுதினகரவொற்றுயகரவொற்றாய்த் திரிதலும், சில இறுதி னகரவொற்று யகரவொற்றாய்த் திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகு தலும், சில ஈறுகெட்டு அயலில் அக்ரமஓகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ-று.

ஒருசாரொன்பதனை விளியதிகாரமனைத்தினுக்கூட்டுக.

(வ - று.) அம்பர்கிழாஅன், வல்லங்கிழாஅன் என அளபாயின. † “எலுவ சிறுஅ ரெம்முறு நண்ப, புலவர் தோழ” என ஈறழிந்தன. நம்பான், பெருமான் என அயல்நீண்டன. இறைவா, மன்னா என அயல்நீண்டு ஈறுகெட்டன. அய்யா வோ, அப்பாவோ என ஈறுகெட்டு அயனீண்டு ஓகாரமிக்கன. “திரையவோ”, ஐய வோ என ஈறழிந்து ஓகாரமிக்கன. வாயிலாய், ஆதிரையாய் என இறுதியவ்வா யின. ‡ “வாயி லோயே வாயி லோயே” என இறுதி யவ்வொற்றாய் ஈற்றயலா காரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. “ஐயே 2பொய்க்கீங்குள்”, || “மடவை மன்ற வாழிய முருகே” என ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாயின. (1508)

150௮. எஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ நழிவயல்

நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் ருதல்

அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

எ - ன், னகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துதல்ததலிற்று.

* ஐந். எழு. கூஅ. † திணை. நூற். அக. ‡ குறுந். கடக.

§ புறநா. ௨௦௬.

|| நற். 1௩௪.

(15 - ம்.) 1 ‘ஓவரல்’ 2 ‘எமக்கருள்’

(இ - ள்.) ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்குப் பொதுவிதியன்றி அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயனீடலும், இறுதிளகரவொற்று யகரவொற்றாதலும், ஈற்றயலகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

(வ - று.) “மேவார்த் தொலைத்த விதன்மிகு வேள்” என அளபாயிற்று. “துனிகொள்ள லெல்லாநீ” என ஈறு கெட்டது. கமர்காள், எமர்காள் என ஈற்றயனீண்டன. குழையாய், வாயிலாயென இறுதிளகரவொற்று யகரவொற்றாயின. † “தலைத்து கொள்வெ மடிகேள்” என ஈற்றயலகரம் ஏகாரமாயிற்று.

எல்லாவென்பது தோழிமுன்னிலைப்பெயரன்றோ? விளியேலாதென விலக்கப்பட்ட அம்முன்னிலைப்பெயரை ஈண்டுக்காட்டியதென்னையெனின்:— “முன்னிலை, பெல்லீர் நீயிர் நீயிர் நீர்நீ, யல்லென படர்க்கை” என்று வரையறுக்கப்பட்டமையின், தோழனென்னும், பொருட்டாகிய ஏடன்என்னும் படர்க்கைப்பெயர் விளியேற்றமையின், ஏடாவென்பது தோழன்முன்னிலைப்பெயரென்றும், தோழியென்னும்பொருட்டாகிய எல்லாள், ஏழுஎன்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விளியேற்றமையின் எல்லாவும் ஏழையும் தோழிமுன்னிலைப்பெயரென்றுங் கூறப்பட்டனவன்றி அவைஇயல்பாய்வின்ற முன்னிலைப்பெயரல்லவென்க. (ருக)

நடுக. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்

அகரம் இஈ யாத லாண்டையா

ஈயாத லதனோ டேயுற லீற்றே

மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீடல்

ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டிருபே.

எ - ன், ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொதுவிதியன்றி ரகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயலகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், அவ்விடத்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், அதனோடு ஏகாரமேற்றலும், ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயலகரம் ஈகாரமாதலும், ஈற்றின் ஈராதலும் விளியுருபாம். எ - று.

(வ - று.) சிறுஅர், மகர்அரென அளபாயின. † “என்னமுன் னில் லன்மின் றெவ்வீர்” என அகரம் இகரமாயிற்று. வேந்தீர், நாய்கீரென அகரம் ஈகாரமாயின. சான்றீர், மடலீரென ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயின. § “பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே”, கணியீரே என் ஈற்றயலாகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமேற்றன. நம்பீரே, தம்பீரே, தோழீரே, தொழும்பீரே என ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயல்யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாயின. எமர், தமர்ரென ஈரேற்றன.

ஈண்டென்றமிகையானே, கடலாரே, கடலீரே, கழியாரே, கழியீரே, சாத்தியாரே, சாத்தியீரே, கொற்றியாரே, கொற்றியீரே என அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து ஈகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறியவழியும் இவ்வுருபேற்றல் கொள்க. (ருஉ)

நடுக. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்

யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

* கலி. நடு. † திருநாற். கூக. ‡ திருக்குறள், எகக. § புறநா. ககரு.

எ - ன், லகார யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியுணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொதுவிதியன்றி லகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயனீடலும், யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும் உருபாம். எ - று.

உயர்பெயரென்பதனை யகாரவீற்றின்கண்ணும் உம்மையை அளபென்ப தன்கண்ணுக்கூட்டுக.

(வ - று.) “வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிற்” எ - ம், “தோன் றுல்”, “மடவரால்”, “தாழ்குழால்” எ - ம், “சேஎய்” எ - ம் வரும். (ருங்)

நகக. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லீரு பெயர்க்கண்

இறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

எ - ன், னகரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொதுவிதியன்றி னகரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் இறுதிசெய்தலும் அதனோடு ஈற்றயனீடலும் விளியுரு பாம். எ - று.

இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மைகளும் விளியுருபாமென்பதா உம் தொக்கு நின்றன.

(வ - று.) அலவ, இகல, கலுழ எ - ம், அலவா, இகலா, கலுழா எ - ம், சாத்த, கொற்ற எ - ம், சாத்தா, கொற்றா எ - ம் வரும். (ருச)

நகஉ. லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்

ஈற்றய. னீட்சியு முருபா கும்மே.

எ - ன், லகார ளகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொதுவிதியன்றி லகார ளகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண் ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் ஈற்றயனீடலும் விளியுருபாம். எ - று.

(வ - று.) “காட்டுச்சா ரோடுங் குறுமுயால்”, “கிளிகாள்” எ - ம், “தாங்கால்”, “மக்காள்” எ - ம் வரும். (ருரு)

விளியுருபுக்குப் புறனடை.

நகங. அண்மையி னியல்பு மீறழிவுஞ் செய்மையின்

அளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

எ - ன், மேல்விதந்த விளியுருபுக்கு ஆவதொரு புறனடையுணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்போந்த விளியுருபுகளுள் இயல்புகளும் ஈறழிவுகளும் அண்மைவிளிக்கண்ணும், அளபுகள் செய்மைவிளிக்கண்ணும், ஓகாரங்கள் புலம் பல்விளிக்கண்ணும் வரும். எ - று.

எனவே ஏனைவிளியுருபுகள் அண்மை செய்மை புலம்பென்று மூன்றிடத் தும் விராய்வருமென்பது பெற்றும். (ருசு)

நகசு. நுவ்வொடு விஞ்சுட் டிற்ற னளர

வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

எ - ன், “இ உ ண்வோடு” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு ஆவதொரு புற னடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் விளிக்கப்படுமென்றவற்றுள் நுவ்வுடனே மூன்று முதல் விஞவையும் மூன்றுசுட்டையும் வரன்முறையே பொருந்திய ன ள ர என்னும் மூன்றீற்று உயர்திணைப்பெயர்களும், வை து என்னும் இரண்டிற்று அஃறிணைப் பெயர்களும், தானென்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக்கப்படா. எ - று.

இங்ஙனம் விதந்த கிளைப்பெயர், வினாப்பெயர், சுட்டுப்பெயர்களின் இடை நிற்குமெழுத்தைபொழித்து முதலெழுத்தோடுற்றதாக இறுதி ன ள ரக்களைக் கூறினமையின் வரன்முறையென்றும்.

நுவ்வொடு வை து என்னும் இரண்டும் பொருந்தாவென்பார் அதனை ஒடுக் கொடுத்தப் பிரித்தார்.

மகரவீற்றுப் பொதுப்பெயர் முன்னரே விளக்கப்பட்டமையின், ஈண்டுத் தாமென்றது அசைநிலை.

(வ - று.) நுமன், நுமள், நுமர் எ - ம், எவன், எவள், எவர், எவை, எது, யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது, ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏவை, ஏது எ-ம், அவன், அவள், அவர், அவை, அது, இவன், இவள், இவர், இவை, இது, உவன், உவள், உவர், உவை, உது எ-ம், தான் எ-ம் வரும்.

இன்னனவென்றமையானே பிறன், மந்தையானென்றற்றொடக்கத்தன வுக் கொள்க. (ருஎ)

நகரு. முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறும்

அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்.

எ - ன், முதல்சினைத்தொடர்பின்கண் இரண்டாம்முருபுவரின் முதல்சினை பிரண்டன்பாலும்வாராது தடுமாறிவருதலேமரபெனப் புறனடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலினை ஐயுருபு பொருந்திற் சினையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்; அதுவுருபு முதலுக்குவரிற் சினைக்கு ஐயுருபுவரும். எ - று.

“ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்பதனான், ஆறாவதன் பன்மையுருபுக்கொள்க.

இதனை இரட்டிமொழிதலென்னுமுத்தியான், அதுவென்பதனைச் சுட்டாக்கிக் கண்ணுருபு முதற்காயிற் சினைக்கு ஐயாகுமெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

(வ - று.) யானையைக் காலின்கண் வெட்டி னான், யானையதுகாலவெட்டினான், யானையின் கால்களை வெட்டினான், யானையின்கட் காலவெட்டினான் எ-ம், கையினை விரலின்கட்பிடித்தான், கையது விரலைப்பிடித்தான், கையின் விரல்களைப்பிடித்தான், கையின்கண் விரலைப்பிடித்தான் எ-ம் வரும்..

இங்ஙனங்கூறவே யானையைக் காலவெட்டினானென இரண்டன்பாலும் ஐயுருபு வாராதென்றராயிற்று.வரிற் செயப்படுபொருள் இரண்டாய் முதல்சினை

கள் ஒருபொருட்பகுதியவல்லவாமாதலின், இங்ஙனஞ்செய்யப்பட்டது ஒருபொருளே முதல்சீனைகள் ஒருபொருட்பகுதியவே யென்பதாதோன்றக் கண்ணுருபும் அதுவுருபும் வருமென்பதாயிற்று.

இவ்வாறன்றி ஒரோவழி முதல்சீனைகளிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவரின், “யாத னுருபிற் கூறித் றாயினும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் முதலின்பால் ஐயுருபை அதுவுருபாயேனுஞ் சீனையின்பால் ஐயுருபைக் கண்ணுருபாயேனும் திரிக்கப் படுமென்க. (ருஅ)

நகசு. முதலிவை சீனையிவை யெனவே றுளவில

உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

எ - ன், மேல் முதல்சீனையிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவாராதென அருத்தாபத்தியாத்கூறினார்; அங்ஙனம் வாராமைக்கு ஏதவும் மேலேச்சூத்திரப்பொருளோடு இப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலும் உணர்த்துதலுதவிற்று.

(இ - ள்.) கடங்களிவை, படங்களிவையென்றும்போல முதற்பொருள்களிவை சீனைப்பொருள்களிவையென இரண்டாக வேறுள்ளனவிலவாம்; ஒரு பொருளையே இரண்டாகப்பகுத்துக்கூறுவார் குறிப்பின்மாத்திரையவேயாம்; பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம். எ - று.

யானையைக்குறித்தவழி யானையுண்டாய்க் கால் கை கோடு முதலியன வேறில்லையாய், கால் கை கோடு முதலியவற்றைக்குறித்தவழி அவையுண்டாய் யானைவேறில்லையாய் நிற்கும் ஒருபொருட்பகுதியவாதலின் இவ்வாறு கூறப்பட்டன.

வேறுளவிலவென்றமையான், யானையைக்காலை வெட்டினுனென ஐயுருபு முதல் சீனையிரண்டன்பாலும் வாராமைக்கு ஏதுக்கூறினாராயிற்று.

இனி, ஒருபொருட்கண் முதலைக்கருதிச் சீனையெனவும் சீனையைக்கருதி முதலெனவும் கூறுதல்பேரல்பப் பிண்டத்தபொருள்களைக்கருதியல்லது பிண்டமெனல் கூடாமைபிற் பிண்டமும்மற்றேயென்றதுணையானே பிண்டத்தபொருள்களும் அனையவேயென்பது தாமே போதருமென்க. அவைவருமாறு:—நெல்லைப்பொலியின்கண்வாரினான், நெல்லினது பொலியைவாரினுனெனவரும். நெல்லைப்பொலியை வாரினுனென இரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவாரா. இப்பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக்குப்பையும் பிண்டத்தபொருள்களாகிய நெல்லும் முதல் சீனையனையவாய் வேறுளவிலவாமாதலினென்க.

இச்சூத்திரத்திற்கு இவ்வாறன்றி யானையதுகோடு, கோட்டதுனியென ஒன்றற்குச்சீனை மற்றொன்றற்கு முதலாயும் ஒன்றற்குமுதல் மற்றொன்றற்குச் சீனையாயும் நியதியின்றிவருதலின் இவையேமுதல் இவையேசீனையென வேறறியக்கிடப்பனவிலை; அவை சொல்லுவோர்குறிப்பினான் ஆங்காங்கு முதல் சீனையென உணரப்படுவனவாம். நெல்லினதுகுப்பை, குப்பையினதுநெல் எனப் பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாய்க் கிழமையாய்நின்றது கிழமைத்தாயும், கிழமைத்தாய்சிந்தது கிழமையாயும், நியதியின்றிச் சொல்லுவோர்குறிப்பினான் அறியவருமெனப் பொருள்கூறுவாருமுனர், இப்பொருள் முதல்சீனையிரண்டன்பாலும் ஐயுருபுவாராமைக்கு ஏதுவாகாமையானும், இவ்வாறு முதலுஞ்சீனையும் வருதல் வெளிப்படையாதலின் இவற்றை உரைப்போர்குறிப்பின

வெனக் கூறவேண்டாமையானும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் முதல்கிளைகள் ஒருபொருட்பகுதியவென்பதுதோன்ற* “முதலுஞ் சிளையும் பொருள்வேறுபடா” என்றமையானும் இப்பொருளும் இதனொடு மாட்டெறித்தபொருளும் பொருந்தாவென்க. (ருக)

உருபுமயக்கம்.

நுகள். யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுகள் மயக்கி ஒன்றுமிற்கும் நிலைகளத்து மற் றொன்றுவரினும் அமையுமெனப் புறனடையுணர்த்துதலுற்று.

(இ - ள்.) ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொருவேற்றுமையுருபாற் கூறப் பட்டதாயினும் அவ்வுருபுமயக்கிவந்தமையின் அவ்வுருபுசென்மவழியே பொருள் சாராது, பொருள் சென்மவழியே அவ்வுருபு சாரும். எ - று.

எனவே அங்ஙனம்மயக்கிவந்தவுருபைப் பொருளுக்கியைந்த உருபாகத் திரித்துப் பொருள்கொள்கவென்பதாயிற்று.

(வ - று.) “காகு வேயொடு நக்கு வீங்குதோள்” என்புழி, காகு வேய் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாகாது செய்யப்படுபொருளாய்நிற்றலின், ஒடுவுருபை ஐயுருபாகத் திரித்துக்கொள்க. † “கோயரி நாணற் கிழங்கு மணற்கின்ம, முனையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்” என்புழி மணல் ஏற்றுக்கோடற்பொரு ளாகாது இடப்பொருளாய்நிற்றலிற் குவ்வுருபைக் கண்ணுருபாகத் திரித்துக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

வேற்றுமையுருபு மயக்கிவரிற் பொருளுக்கித் திரித்துக்கொள்ளவேண்டு மெனவே வேற்றுமைப்பொருள்கள் மயங்காவென்பதும் பெற்றும். (சுடு)

உருபு திரிதல்.

நுகஅ. ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகும்

ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

எ - ன், சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுட்கட்டிந்தவரினும் அமையுமெனப் புறனடையுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐ ஆன் கு என்னுமன்றருபும் செய்யுளகத்து ஒரோவழி அகரமாகத்திரிந்துவரவும் பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின், ஆனொன்றுமே திரியும்; ஐயும் குவ்வம் திரியா. எ - று.

‘ஆகாவஃறிணைக்கானல் லாதன’ எனவே உயர்நிணைக்கண் மூன்றுருபும் திரியுமென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) “காவலோனைக் கனிதஞ்சம்மே” என்பது “காவலோனக் கனிதஞ் சம்மே” என்றும், “புலவரான்” என்பது, “புலவரான” என்றும், “கடிநிலை யின்றே யாகிரி யற்கு” என்பது, ‡ “கடிநிலை யின்றே யாகிரி யற்கு”

* தொல். வேற்றுமைமயக்கு.சு. † அகநா. உகஉ. ‡ தொல். புள்ளி. கூசு.

(பி - ம்.) 1 ‘மயங்காவென்பது உம்’

என்றும் உயர்திணைக்கண் மூன்றுரும் திரிந்தன. “புள்ளினுள்” என்பது “புள்ளினுள்” என ஆனுருபொன்றும் அஃறிணைக்கட்டிந்தது. அவ்வுமாகுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மையான் இங்ஙனத்திரிதல் ஒருதலையன்மென்க.

அகரமாகத்திரியுமென்றமையின், ஆனும் குவ்வுத்திரித்துழி அவற்றின்முன்னின்ற ஆனும் குவ்வுஞ் சாரியையென்பது பெற்றும். அல்லது, அவ்வுமாகுமென்பதனை இரட்டிதமொழிதலாக்கி ஐயுருபு அகரமாய்த்திரியவும்பெறும்; ஆனுரும் குவ்வுருபும் அகரத்தின்கண்ணாகவும் பெறுமெனப் பொருள்கோடலுமொன்று.()

முடிக்குஞ்சொல்.

நகசு. எல்லையின்னு மதுவும் பெயர்கொளும்

அல்ல வினையொரு நான்கே ழிருமையும்

புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

எ - ன், எழுவாய்க்குப் பயனிலைகூறிப்போந்தமையின் ஒழிந்த ஏழுவேற்றுமைக்கும் பயனிலையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நீக்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருளையென்னும் நான்கு பொருளுள் எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரைக்கொண்டுமுடியும், ஒழிந்தவேற்றுமைகளெல்லாம் வினையைக்கொண்டு முடியும், அவற்றுள், நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையினையேயன்றி வினையொடுபொருந்தும் பெயரையுக்கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலுமென்று சொல்லுவார்புலவர். எ - று.

நான்கேழ்பெயரும்புல்லுமென்னுது இருமையும் புல்லுமென்றமையான், வினையொடு பொருந்தும்பெயரென்றும்.

(வ - று.) கருவூரின் கிழக்கு, சாத்தனதுகை என எல்லையின்னும் அதுவும் பெயர்கொண்டன. குடத்தைவனைந்தான், குடத்தையுடையன், வாளால் வெட்டினான், வாளால்வலியன், சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான், சாத்தனுக்கு நல்லன், நோயின்க்கினான், நோயிற்கொடியன், அவையின்கணிநூந்தான், அவையின்கட்பெரியன், கொற்றுகொள், கொற்றுவலியை என அல்லன் வினையொன்றான. *பிணிக்குமருந்து, மணியின்கண் ணொளி என நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருக்கொண்டன. இப்பெயர்கள் எல்லையின்னும் துவுக்கொள்ளும் பெயர்கள் போலாது பிணிக்குக்கொடுக்கு மருந்து, மணியின்கண் இருக்குமொளி என வினையேனடி நிறுவின், வினையொடுபொருந்தும் பெயர்களாயின. இங்ஙனமாதலின் இவற்றிற்கும் வினைப் பயனிலையொன்றுமே சிறந்ததென்பதாஊம், இதுகருதி அல்ல வினையொருமென முடித்தோதிறென்பதாஊம் பெற்றும்.

வினையொருமெனப் பொதுப்படக்கூறினமையிற் காட்டாதொழிந்த வினையொன்றைக்கொள்ளும் வருவித்துமுடித்துக்காண்க.

பெரும்பாலுமென்றமையானே, வினையொன்றாகிய சிறுபான்மை தொழிப்பெயர்கோடும் வினையாலையும் பெயர்கோடும் கொள்க. குடத்தை வனைதல், குடத்தைவனைந்தவன் எனவரும். பிறவுமன்ன. இங்ஙனங்காட்டா தொழிந்தபெயர்களோடும் இவ்வாதையொட்டுக.

இனி, பெரும்பாலுமென்பதற்குச் சிறுபான்மை சாத்தனது வந்தது, சாத்தனது நன்று என ஆறாவது வினையொன்றைமெனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். “ஆறனுருபு மேற்குமவ் வருபே” என்பதனுனே ஆறமுருபு எழுவாயாய்நின்று வினைப்பயனிலைகொண்டதாம். அன்றி ஆறனுருபு வினையாலணையும்பெயர்ப் பயனிலைகொண்டதாமாகவின், அதுபொருந்தாதென்க.

பொருண்முற்றி நின்றனவெல்லாம் பயனிலையெனப்படுமாயினும் எழுவாயின்பயனிலையே பயனிலையாவதன்றி ஒழிந்தவருபுகட்கென வேறொரு பயனிலையின்மையின், “வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே” என்றற்போல ஈண்டும் பயனிலையென்னுது பெயர்கொளும், வினையொன்றைமென வாளாகுறினா ரென்க. அஃதென்னையெனின், குடத்தைவனைந்தானென்புழிக் குலாலன் குடத்தைவனைந்தானென வனைந்தானென்னும் வினை குலாலனென்னும் எழுவாயினது பயனிலையாயும், கருவூரின் கிழக்கு என்புழிச் சோணடு கருவூரின் கிழக்கு எனக் கிழக்கென்னும்பெயர் சோணுடென்னுமெழுவாயினது பயனிலையாயும், கொற்றுகொள் என்புழிக் கொற்றுகொள் எனக் கொள்ளென்னும் ஏவல்வினை நீயென்னுமெழுவாயினது பயனிலையாயும் வருதலாம். ஒழிந்தவருபுகள் கொள்ளும் பெயர்வினைகளும்ன.

(சூ.உ.)

முதலாவது பெயரியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வி வினை யி ய ல்.

வி னைச் சொ ள்.

பொது விலக்கணம்.

௩௨௦, செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்

செய்பொரு ளாதுந் தருவது வினையே.

எ - ன், ■ “பெயர்வினையெனவிரண்டாகும்” என நிறுத்தமுறையானே வினைச்சொல் இலக்கணமுணர்த்துவான்றோடங்கி அவற்றுள் தெரிநிலைவினைச் சொல்லின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

வருஞ்சுத்திரத்தான் வினைக்குறிப்பென்றமையின், இது தெரிநிலையென்பது பெற்றும்.

(இ - ள்.) கருத்தாவும் கருவியும் இடமும் செயலும் காலமும் செயப்படுபொருளுமாகிய அறுவகைப்பொருளையுந்தருவது, தெரிநிலைவினைச்சொல்லாம். எ - று.

வினையென்றது ஆகுபெயர். நட வா முதலியவெல்லாந்தழுவுதற்குச் செய்யென்றார்.

செய்பவனென ஒருபால்மேல் வைத்தோதினரோனும், “ஒருமொழி யொழி தன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்பதனால் ஐம்பாலுங்கொள்க.

செய்பவனென்றும் கருவியென்றும் பொதுப்படக்கூறினமையின் இயற்று தற்கருத்தா ஏவற்கருத்தாவென்னு மிரண்டினையும், முதற்காரணம் துணைக் காரணமென்னு மிரண்டினையுங்கொள்க.

செய்பவனென்பது செய்பவனாகிய பொருளென்னும்பயத்தாய்நிற்றலின், ஆறுமென்னும் அஃறிணைத்தொகைச்சொல்லோடு முடிந்தது. அன்றித் திணை விரவி அஃறிணைமுடிபினவாயினவெனினும் அமையும்.

(வ - று.) வளைந்தானென்புழிக் குலாலாகிய இயற்றுதற்கருத்தாவும், மண்ணாகிய முதற்காரணமும், தண்டசக்கரமுதலிய துணைக்காரணங்களும், வளையுமிடமும், வளைதற்செயலும், இறந்தகாலமும், குடமுதலிய செயப்படு பொருளும் தோன்றுதல்காண்க. அரசன் ஆலயஞ்செய்தானென்பது ஏவற் கருத்தா; இஃது இயற்றினுன்றொழிற் கு ஏவினானை கருத்தாவாக்கிக்குறுதலின், ஏவற்கருத்தாவெனப்படும். அரசன் ஆலயஞ்செய்வித்தானென்பது ஏவற்கருத்தா வென்பாருமுளர். செய்தற்றொழிலைத் தச்சன் இயற்றினாற்போலச் செய்வித்தற் றொழிலை அரசன் இயற்றுதலின் இத்தொழிற்கு அரசனும் இயற்றுதற்கருத்தா வேயாமென்க.

“முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்” என்பதனால், ஆறந்தரு வது வினையென்பதற்கு இத்தொகையிற் சிலகுறைத்துவரவும்பெறுமெனப் பொ

ருளுரைத்துக்கொள்க. அவைவருமாறு: கொடியாடிற்று, கொடிதுஞ்சுமென் புழி முன்னையது செயப்படுபொருளும், பின்னையது செயப்படுபொருளொடு கருவியும் குறைத்துவந்தன. கொடிதுஞ்சுமென்பதற்குக் காற்றினது அபாவத் தைக் கருவியாகக்கூறினும் அமையும்.

இன்னும் ஆறுமென்னுமுற்றும்மையை உயர்வுசிறப்பும்மையாக்கி இழிந்தனசிலவுள், அவையும்வேண்டுமேற்கொள்க எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அவையாவையெனின், இன்னதற்கெனவும் இதுபயனெனவும் வருவனவாம். குடத்தைத் தனக்கு வளைந்தான், பிறர்க்குவளைந்தானென்னும் இன்னதற்கென்பதாஉம், அறமுதலியபயன்கருதி வளைந்தானென்னும் இதுபயனென்பதாஉம் ஏதுவின்பாற்பட்டுக் கருவியுள் அடங்கவும் பெறுமாதலின், இழிந்தனவாயின. இப்பொருளை “முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்” என்பதன்பாற்படுத்து ஆறுந்தருவதுவினையே எட்டுந்தருவதுவினையே யென அமையாதோ வெனின், இவ்விரண்டுடன் எட்டாய்வருவதன்றி ஆறேவருவதொருவினையின் மையின் அமையாதென்க.

முற்றுவினைகளுட் பகுதியாற்செயலும் விசுவாசமாகருத்தாவும் இடைநிலைமுதலியவற்றாற்காலமும், பெயரெச்சவினையெச்சங்களின் இம்முறையே செயலும் காலமும் தோன்றின. அந்நனமாதலின், முற்றுச்சொல்லான் மூன்றும் எச்சச்சொல்லான் இரண்டுமென்துது ஆறுந்தருவது வினைச்சொல்லென்றதென்னையெனின், இவ்வாறுந்காரணமாகக் கூடுங்கூட்டத்து இவற்றுட் செயலென்னுமுதற்காரணத்தினின்றும் ஒருவினையாகிய காரியநிகழ்மாதலின், இவ்வாறு காரணத்தையுந்தருங் 1 காரியமாகிய வினையின்றொழிலை ஒற்றுமையென்கருதி அதன்சொன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியந்தருமென்பது, “புகைதன் னுதியான வனல்காட்ட லாகும்” என்றற்போலும். இந்நனமாகவே செய்பவன்முதலிய ஆறனுள் முற்றின்கண் மூன்றும் எச்சத்தின்கண் இரண்டும் வெளிப்படையாயும் ஏனைய குறிப்பாயும் தோன்றுமென்பதாயிற்று. இவ்வாறுந்காரணமாகவே, இவற்றுட் செயலென்றது காரியமாகிய வினையுமையன்றெனவுணர்க.

“கால மறிதொழில் கருத்தனோ டுயையப், பால்வகை தோறும் படுமொழி வேறே” என ஆசிரியரவநயனுர் கூறியவாறும், † “வினையெனப் படுவது, வேற்றுமை கொள்ளாது, நிலையுக் காலைக் காலமொடு தோன்றும்” என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் கூறியவாறுங்காண்க. (க)

குறிப்புவினை.

- ௩௨௧. பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னறனுள் வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

எ - ன், குறிப்புவினைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளாகியாறும்அடியாக அவற்றின்கட்டோன்றி மேற்கருத்தாமுதலாகச் சொன்னஆறனுட் கருத்தாவொன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்குறிப்புச்சொல்லினது இலக்கணமாம். எ - று.

■ சிவஞானசீத். சுப. அளவை. ௧௦. † தோல். வினை. சூ. ௧.
(பி - ம்.) 1 ‘காரியமாக’

மேலையதிகாரத்துப் பகுபதவுறுப்புக்கூறியவழித் தெரிநிலைவினைக்கு வினையடிகள் விளங்கிக்கிடந்தமைபோலக் குறிப்புவினையடி அங்கனம்வகைப்பட விளங்காமையின் ஈண்டிவிளங்கப் பொருண்முதலாறினும் தோற்றியெனும், தெரிநிலைவினைபோல் இக்குறிப்புவினைக்கண்ணும் செய்பவன்முதலியவாறும் உளவென்பார் முன்றானுளென்றும், அவற்றுட் செய்பவனை இச்சொல்லினது விசுவதிவிளக்கும்; மற்றுள்ளவற்றுள் ஒன்றேனும் விளக்குதற்குரிய உறுப்பு இதனகத்தின்றென்பார் வினைமுதன்மாதிரையென்றும், இது குறிப்புவினையாதலின், இதற்குக் கருத்தாவாக விசுவதிப்பொருளைக்கோடலும் குறிப்பாமென்பார் தருவதென்து விளக்கலென்றாகுகிறார்.

(வ - னு.) குழையினன், குழையினன், குழையினர், குழையிற்று, குழையின, குழையினேன், குழையினேம், குழையினே, குழையினர் எ - ம், அகத்தினன், புறத்தினன் எ-ம், ஆதிரையான், ஒணத்தான் எ-ம், குறுத்தானன், செங்கண்ணன் எ-ம், கரியன், நெடியன், நல்லன், உளன், உடையன் எ-ம், கடுநடையன், இன்சொல்லன் எ-ம், **“மதிபாய் சடைமுடித்து மாசணப்பைப் பூட்டுச், சதிபாய் குறுத்தாட்டுத் தான் - நதிபா, யிருகவுட்டு முக்கட்டு நால்வாய்த்தென்னுள்ள, முருகவிட்டு நின்ற வொளி”* எ-ம் வரும். பிறவுமன்ன.

இவை பொருளாதியாரான் ஒருபொருளை வழங்குதற்குவரும் பெயராய் நில்லாது இவ்வாறு குழையையுடையனானினுனென ஆறும்வேற்றுமையினது உடைமைப்பொருட்கண்ணும், அகத்தின்கண் இருந்தனன், புறத்தின்கண் இருந்தனனென ஏழாம்வேற்றுமையது நில்பொருட்கண்ணும், ஆதிரையானிற்றிற்றதான், ஒணநாளிலுதித்தானென அவ்வேழாம்வேற்றுமையது காலப்பொருட்கண்ணும், குறுத்தானையுடையான், செங்கண்ணையுடையானென அவ்வாறும்வேற்றுமையது உடைமைப்பொருட்கண்ணும், கருவண்ணமாயிருப்பன், நெடுவடிவாயிருப்பன், நற்குணமாயிருப்பன், உண்மைத்தன்மையன், உடைப்பொருள் சிறந்தானென்பண்பின்கண்ணும், கடுநடையாகநடப்பான், இன்சொல்லாகச் சொல்லுவானெனத் தொழிற்பண்பின்கண்ணும்வருதலின் வினைக்குறிப்புச்சொல்லாயின.

இவை முன்பு வினைக்குறிப்பாய்ப் பின்பு பொருள்களாவழங்குதற்கு வரும் பெயராய்வரின், அவை குறிப்புவினையாலணையும்பெயராம். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க. குழையினனென்புழிக் குழையையுடையான் வினைமுதல்; இது விசுவதியான் விளங்கிற்று. குடத்தின்கண் மண்போல் இவ்வினையாகிய காரியத்தின்கண் முதற்காரணமாகிய செயலுண்டெனவும் காலமின்றேல் இது வினையன்றாமாதலானும் முக்காலங்களூள் ஒன்றன்பாற்சார்த்தற்குரிய இடைநிலை இதற்குவேண்டாமையானும் முக்காலமுண்டெனவும் வினைமுதற்கு ஓராதாரம் வேண்டிதலின் இடனுண்டெனவும், ஒன்றைவனைந்தான், ஒன்றாஷ்வனைந்தான் என்றும்போல இரண்டாவதற்கும் முன்றாவதற்கும் இதுபயனிலையாக ஒன்றைக்குழையினன் ஒன்றற்குழையினனென இயையாமையின் இதன்கட் செயப்படுபொருளும் கருவியும் இவ்வெனவும் உய்த்துணர்க. உடையனென்னுக்குறிப்புவினை ஒன்றையுடையன் ஒன்றினுடையனென வருதலின் இதன்கண் ஆறுமுண்டென்க. இவ்வாதே தெரிநிலைவினைபோலக் குறிப்புவினை பிறவற்றுள்ளும் செய்பவன்முதலியவாறும் வருதலும் சில குன்றிவருதலும் உய்த்துணர்க.

வினை, தெரிநிலை குறிப்பென இருக்கிறதாமென இவ்விருகுத்திரத்தானுங் கூறினார், இவற்றுள் தெரிநிலையின்பாற்படும் செய்யானென் றற்றொடக்கத்து எதிர்மறைக்கண்ணும் குறிப்பின்பாற்படும் இலனென் றற்றொடக்கத்து எதிர் மறைக்கண்ணும் வினையிலையாம். அங்ஙனமாகவும் இவற்றை வினையென்ப தூஉம் இவைசெய்பவன் முதலிய ஆறுத்தருமென்பதூஉமென் னையெனின், இவற் றை வினையென்பது, முயற்கோடி ஆகாயப்பூ என்றாற்போல இன்மையை உண் மைபோல வைத்துக் கூறுவதோரிலக்கணை. இவை செய்பவன் முதலிய ஆறுத் தருமென்பது ■ “தேமின்மை பனியின்மை காட்டல்” போல வினையின்மை செய்பவன் முதலியவற்றின்மைகளைக்காட்டி நிற்பலையாம். (உ)

வினைச்சொற்களின் வகை.

௩௨௨. அவைதாம்,

முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி

ஒன்றற் குரியவும் பொதுவுமாகும்.

எ - ன், மேல் தெரிநிலை குறிப்பெனத் தொகுத்துணர்த்திய வினைச்சொற் களை வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் இரண்டுகுத்திரத்தானுங்கூறிய தெரிநிலையாயும் குறிப் பாயும்வரும் வினைச்சொற்கள்தாம் முற்றுவினைச்சொற்களும் பெயரெச்சவினைச் சொற்களும் வினையெச்சவினைச் சொற்களுமாகித் திணைபாவிடங்களில் ஒன்றற் குரியனவும் பொதுமையினைப்பனவுமாகும். எ -று.

திணைபாவிடங்களினென்பது இசையெச்சம். முக்காலங்களில் ஒன்றற் குரியவும் பொதுவுமானது பதவியலுட்போந்தமையின் அஃதொழித்துத் திணை பாவிடங்களினென்றும். உதாரணம் தத்தம் சிறப்புச்சூத்திரங்களானுணர்க. (௩)

முற்று வினை.

௩௨௩. பொதுவியல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்

முதலறு பெயரால் தேற்றில் முற்றே.

எ - ன், மேற்கூறிய முற்றாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சமும் பெயரெச் சக்குறிப்பும் வினையெச்சமும் வினையெச்சக்குறிப்புமாகிய அறுவகைவினைக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆறினையும் தோற்றுவித்துப் பொ ருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி அல்ல தொன்றினையும் ஏலாதன, முற்றுவினை வினைக்குறிப்புக்களாம். எ -று.

ஐம்பாலவாகிய வினைமுதலேத்தரும் விசுதியுறுப்புக்குறைந்த குறைச்சொல் லாகிய எச்சங்களைப்போலாது அவ்வுறுப்போடுகூடி நிறைந்துநின்றவின் முற் றென்படுமென்பார் ஆறையுமென்றும், பெயரன்றி வினைச்சொன் முதலியவற் றுள் ஒன்றையும் ஏலாதன முற்றெனவும் பெயரன்றிப் பெயர்ப்பின் வேறென் றையுமெனலாதன முற்றெனவும் இருபொருள்தோன்றப் பெயராலதென்றுங் கூறினார்.

■ சீவஞானசித். சுப. அளவை. ௧௦.

168 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

(வ - நு.) செய்தான் அவன், நல்லன் அவன், குளிர்ந்ததுநிலம், வந்தது கார், குவிந்ததுகை, பார்த்ததுபசப்பு, ஒழிந்ததுபிறப்பு எனவரும். ஏனைத்தினை பால்இடம் காலங்கள்தோறுமொட்டிக.

இவற்றுள் ஐம்பாலவாகிய வினைமுதலேத்தரும் விசுவமுதற்புக்குறையாது முற்றிநின்றனும் பொருளாதிபாறுபெயரையன்றி வினைமுதலியவற்றைப் பயனிலையாக ஏலாமையும் பெயர்ப்பின் வேறென்றையும் ஏலாமையும் காண்க. “மற்றுச்சொன் னோக்கா மரபி னனைத்து முற்றி நிற்பது முற்றியன் மொழியே” என்றார் ஆசிரியராகத்தியனுந்மென்க. (ச)

தெரிநிலைவினைமுற்றின் விகற்பம்.

௩௨௪. ஒருவன்முத லேந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினும்
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
மூவைந் திருமுன் றுராய் முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

எ - ன், மேற்கூறிய தெரிநிலை குறிப்பென்னும் இருவகைமுற்றுள் தெரிநிலைமுற்றொன்றுமே இறப்பு எகிர்வு நிகழ்வென்னும் காலவிகற்பங்களைப்பெறுமென்பதானும், அவற்றின் இத்துணையாமென்பதானும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும், ஒருமை பன்மையென்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத் தன்மைக்கண்ணும் முன்னிலைக்கண்ணும் வைத்து முக்காலங்களானுமாத முறைபே படர்க்கைவினைமுற்றுப் பதினைந்தும் தன்மைவினைமுற்றுஆறும் முன்னிலைவினைமுற்று ஆறுமாகி முற்றுவினைச்சொல்லொன்றுமே இருபத்தேழாம். எ - று.

ஈண்டு ஒருவனென்றது பெயரையன்று; உயர்திணையாண்பால்வினையை உணர்த்தியின்றதொரு குறிப்புச்சொல்.

ஒருமைப்பன்மையென்புழி இடையே தோன்றியபகரம் சந்தவிற்ப்பு பொருட்டு விரித்தல்விகாரமாய்வந்தது.

ஒன்றேயென்னும் ஏகாரம் முற்றுவினைப்பதம், முற்றுவினைக்குறிப்புப்பத மென்னுமிரண்டனான் முற்றுவினைப்பதமொன்றுமே மூவொன்பானுமென்னும் பொருள்தந்துநின்றவற் பிரிநிலை. இங்ஙனங்கூறலே இவற்குச்செல்வம் முன்னுண்டு, இப்பொழுதுண்டு, பின்னுண்டு என வினைக்குறிப்புப்பதம் முக்காலமுமேற்குமேனும் காலங்காட்டுமிடைநிலைமுதலிய வேண்டாது பொதுமையின்றலின், அதனை இவ்வாறு விரிக்கப்படாதென்பது பெற்றும். (ஈ)

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

௩௨௫. அன்றா னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், மேற்கூறிப்போந்த இருவகைமுற்றுள் திணைபாலிடங்களின் ஒன்றற்குரியனவுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அன் ஆன் என்னும் இருவிசுவயுதம் இறுதியாகியமொழிகள் உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும்மாம். எ-று.

ஆன் பெண்ணென்னும் விகற்பம் அஃறிணைப்பெயர்க்கண் அன்றி அவ்வினைக் கண் இன்மையின், ஆணென்றமையான் உயர்திணையென்பதாஊம், பாலென்ற மையான் முற்றென்பதாஊம், மேலெச்சுத்திரத்து முற்றுவினைப்பதமொன்றே யென விதந்தாற்போல இதனுள் விதவாழ்வையின் இருவகைமுற்றிற்கும் பொது வாக்கக்கூறினொரென்பதாஊம் பெற்றும். மேல்வருஞ்சுத்திரங்களும்அன்ன.

(வ - று.) நடத்தன், நடத்தாள்; நடவாசின்மனன், நடவாசின்மனாள்; நடப்பன், நடப்பாள்; குழையன், குழையாள் நம்பி என உயர்திணை ஆண் பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் வந்தன. (சு)

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

நடசு, அள்ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அன் ஆன் என்னும் இருவிசுவயுதம் இறுதியாகியமொழிகள், உயர் திணைப் பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும்மாம். எ - று.

(வ - று.) நடத்தன், நடத்தாள்; நடவாசின்மனன், நடவாசின்மனாள்; நடப்பன், நடப்பாள்; குழையன், குழையாள் நகை எனவரும். (எ)

பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

நடசு. அள்ஆ பவ்வு ரகரமா ரீற்ற

பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அன் ஆன் ப மார் என்னும் நான்குவிசுவயுதம் இறுதியாக வுடையமொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமாம். இவற்றுள், மாரீற்றுவினைமுற்றுப் பொதுவிதிபாற் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும். எ - று.

“மாரெதிரவும் பாந்தஞ் செலவொடு வரவும்” எனப்பதவிய லுட்கூறினமை யின் இவ்விருவிசுவயுதம் குறிப்புமுற்றின்கண் வாராவெனவும், மார் வினையுடனு முடியுமென்றமையின் இதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வகுத்தாரெனவும், வினையொடுமுடிமேயென்புதி இறத்ததுதழீஇய எச்சவுண்மையின்றெனக்கொள் ளினும் அமையக்கூறினமையின் வினையொடுமுடிதல்போற் பெயரொடு முடிதல் பயின்றுவருவதன்மேனவுங்கொள்க.

(வ - று.) நடத்தன், நடத்தாள்; நடக்கின்மனன், நடக்கின்மனாள்; நடப்பன், நடப்பாள்; குழையன், குழையாள் அவர் எ - ம், நடப்ப, எய்துப, சொல்லுப, புல்லுப அவர் எ - ம், “பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பீண்டுபெரு கிய திருவிற், பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே” எ - ம் வரும். பாடன் மாரென்பது மாரீற்று எதிர்மறைவினைமுற்றாதவின் எதிர்காலவினை யொன்ற னையும்றுத்துப் பாடுவாரல்லரென்னும் பொருட்டாய் நின்று எமரென்னும்பெயர்

புறநா. நடசு.

170 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

கொண்டது. இனி, வினையொடுமுடியுமாறு: “ஆர்த்தார் கொண்மார்வந்தார்”, ■ “விழுக்கோட் பலவின் பழஉப்பயன் கொண்மார், குறவ ருன்றிய குரம்பை புதைது” எனவரும். இதனை வினையுற்று வினையெச்சமாயிற்றென்றாலென்னையெனின், வினையுற்றினவழி அதற்கியைந்த பெயர்ப்பயனிலைவாராது. இயையாத வினைவந்ததேல் அதற்கியைய வினையுற்று வினையெச்சமாயிற்றெனப்படும். இம்மாரிற்று வினையுற்றிற்குப் பெயர்ப்போல வினையும் இயையந்தவருதவின், முற்றெச்சமாயினதன்று; முற்றேயாமென்க. பின்வரும் “செய்கெ நெருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்” என்னுமுற்றுக்களும் அன்ன.

“காலமொடு கருத வரினு மாரை, மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டுன்றே” என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியநுநமென்க. (அ)

ஒன்றன்பால் வினையுற்று.

ந.உ.அ. துறுகிக் குற்றிய லுகர வீற்ற

ஒன்றன் படர்க்கைகிக் குறிப்பி னாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இம்முன்று குற்றியலுகரவீற்று விசுதிகளையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் அஃறிணையொருமைப்படர்க்கைவினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும் மாம். இவற்றுள், மெவ்விசுதி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரிநிலைக்கண்வாராது. எ-று.

துவ்விசுதி முக்காலவினைக்கண்ணும் பயின்றுவாராமையானும், துவ்விசுதி தன்முன்னின்ற எழுத்தோக்கி துவ்விசுதியாய்த் திரிந்ததெனினும் அமையுமாதலானும், மெவ்விசுதி குறிப்பொன்றற்கே வருதலானும், இதுவும் துவ்விசுதி திரிந்ததெனினும் அமையுமாதலானும் துவ்விசுதியின்பிற்குறப்பட்டன.

(வ - று.) நடத்தது, நடக்கிறது, நடப்பது, வந்ததன்று, கூயிற்று எ-ம், அணித்து, சேய்த்து, அற்று, இற்று, எற்று எ-ம், பொருட்டி, ஆதிரைநாட்டு, குணிகட்டு அது எ - ம் வரும். வந்தன்மென்புறி அன்னென்பது சரீரியை.

சுட்டினும் வினையினும் வந்த வினைக்குறிப்புக்கள், “பொருண்முத லாறினுந் தோற்றி” என்றவற்றுள் எப்பொருளாவெனின், பொருளாதி யாதனுள் யாதானு மொன்றனைச் சுட்டியும் வினையும் வருதலின் அவ்வப்பொருளவாமென்க.

குற்றியலுகரவீற்ற வென்றமையான், எற்று என்றும்போல ஏது யாது என் பன்வும் காரணப்பெயராமன்றி வினைக்குறிப்புமாமென்பதாலும், அந்நனமாகவே “ஒருமொழி யொழிதன்னினன்கொளற்குரித்தே” என்பதனான், அது இது என் மற்ருடக்கத்து முற்றுக்கவீற்றவும் வினைக்குறிப்பாமென்பதாலும் பெற்றும். (க)

பலவின்பால் வினையுற்று.

ந.உ.கூ. அஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை

ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விருவிசுதியினையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைவினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும் மாம். இவற்றுள், ஆகாரம் எதிர்மறைவினைக்கண்ணதாமன்றி உடன்பாட்டு வினைக்கண்வாராது. எ-று.

ஆவே எதிர்மறைக்கண்ணதாருமென்மையானே ஏனைவிகுதிகள் உடன் பாட்டினும் எதிர்மறையினும் வருமென்பது பெற்றும்.

(வ - ஸ.) நடந்தன, நடந்த; நடவாநின்றன, நடவாநின்ற; நடப்பன, நடப்ப; கரியன, கரிய அவை எ - ம், நடந்தில, நடவாநின்றில, நடவா அவை எ-ம் வரும். இல்லன, இல்ல என்னும் எதிர்மறைவினைக்குறிப்புமுற்றின்கட் பகுதியே மறைப்பொருள் தந்துநின்றவின் இதற்கு எதிர்மறைஆகாரம் வேண்டாமையின் ஏற்புழிக்கோடலான். இம்மறைவினையுதி தெரிநிலைக்கே கொள்க. இங்ஙனங்காட்டிய அன்பெற அகரவீற்றுப் பலவறிசொற்களுள், நடப்பவென்பதன் இறுதிரோக்கி உயர்திணைப்பன்மைப்பார்க்கைக்கும், அஃறிணைப்பன்மைப்பார்க்கைக்கும் பொதுவினையென்றுகொள்ளற்க; இதன்கட் பகரம் எதிர்காலவினையிடைநிலையாதலின். இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் பலபொருளொருசொல்லாமென்க.

(க0)

இருதிணைப் பொதுவினை.

நட.உ. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை

உண்ட ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

எ - ன், திணைபாலிடங்கட்குப் பொதுவினையுணர்த்துவான்றோடங்கி அவற்றுள் இருதிணைக்கும் பொதுவினை இவையென உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றும், முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றும், வியங்கோள்வினைமுற்றும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் மூன்றுவினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பும் இருதிணைக்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

தன்மைமுன்னிலையென்மையான் அவை முற்றென்பது பெற்றும்.

எச்சமெனப் பொதுப்படக்கூறினாரேனும் முற்றெச்சங்கள் முற்றோடொக்குமாதலின் அவையொழியக்கொள்க.

செய்யுமென்னுமுற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையன்றோ அதனைக் கூற தொழிந்ததென்னையெனின், முற்று எச்சமாயினுற்போலச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம் செய்யுமென்னுமுற்றானமையின் ஈரெச்சம் இருதிணைப்பொதுவினையென்றதுணையானே அம்முற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையென்பது தாமே போதருமென்க. செய்யுமெனெச்சம் முற்றாமாறும், அம்முற்றிற்கு ஈண்டுப் போந்த இருதிணைப்பொதுவொழிய அஃது ஐம்பால் மூவிடங்களிற் பொதுமையினிற்சுமாரும் மேற்கூறுப.

(கக)

தன்மையொருமை வினைமுற்றி.

நட.க. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோடி

அல்லன் னென்னே னாகு மீற்ற

இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே தன்மையொருமைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுவிகுதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைக்கண்ணவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னும் முக்கூற்று ஒருமைத் தன்மைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றமாம். எ - று.

172 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயாரையும்.

குவ்விசுதியை உடன்கூறினமையின், அதன்பின்னின்ற மூன்றும் காணங் காட்டும்விசுதிகளென்பதனும், ஒருமையென்றமையின் இவை திணைப்பொது வன்றிப் பாற்பொதுவாகாவென்பதனும் பெற்றும். ஒருமைபன்மையென மேல் விதப்பனவுமன்ன.

(வ - று.) உண்கு, கொண்டு, வந்து, வருது, சென்று, சேறு, உண்பல், உண்டனன், உண்ணுநின்மனன், உண்பன், உண்டனென், உண்ணுநின்மனென், உண்குவென், உண்டேன், உண்ணுநின்றேன், உண்பென் எ - ம், தாரினேன் யான் எ - ம் வரும்.

காட்டாதொழிந்தன வந்துழிக்காண்க.

தன்மைக்கண்ணும் அன்விசுதிகொள்ளாதொழியின், ■ “எழுத்தசை சீர், பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்” என்றற்றொடக்கத்தன அமையா வென்க. (கஉ)

உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று.

கஉஉ. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மார் கடதற விருபா லாரையும்
தன்னொடு பிக்குந் தன்மைப் பன்மை.

எ - ன், தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தந்நிலையின்பதன்றி அம் ஆம் என்னும் இருவிசுதியினையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் முன்னிலையாரையும், எம் ஏம் ஓம் என்னும் இம்மூன்றுவிசுதியினையும் இறுதியாகவுடையமொழிகள் படர்க்கையாரையும், கும் டும் தும் மும் என்னும் இந்நான்குவிசுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலை படர்க்கையென்னும் ஈரிடத்தாரையும் தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றமாம். எ - று.

தந்நிலையின்பதன்றியென்னும் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மைகள் எண்ணும்மைகளாயும், இருபாலாரையுமென்புழி இவற்றோடு முற்றும்மையாயும் நின்றன.

(வ - று.) உண்டனம், உண்ணுநின்மனம், உண்பம், உண்டாம், உண்ணுநின்றும், உண்பாம், தாரினம், தாரினும் யாம் எ - ம், யானும் நீயும் எ - ம், உண்டனெம், உண்ணுநின்மனெம், உண்பெம், உண்டேம், உண்ணுநின்றேம், உண்பேம், உண்டோம், உண்ணுநின்றோம், உண்போம், தாரினேம், தாதீம், தாரினோம் யாம் எ - ம், யானும் அவனும் எ-ம், உண்கும், உண்டும், வந்தும், வருதும், சென்றும், சேறும், யாம் எ-ம், யானும் நீயும் அவனும் எ-ம் தனித்தன்மைப்பன்மையும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையும் முறையேவந்தன.

இன்னும் இவ்வும்மைகளை ஐயவுமையாக்கி அம்மாமென்பன முன்னிலை யாரையேனும், படர்க்கையாரையேனும் தன்னொடுபிக்குமெனவும், ஆக்கவும் மையாக்கி அம் ஆமென்பன முன்னிலையாரையும் படர்க்கையாரையும் ஒருங்கு தன்னொடுபிக்குமெனவும் பொருளுரைத்து, உண்டனம் யானும் அவனும்

* காரிகை. கடவுள்.

எ-ம், யானும் நீயும் அவனும் எ - ம் அருகிவருதல் கண்டுகொள்க. ஏனை எட்டுவிசுவதியுமன்ன. இவற்றை * “ஓரிடம் பிறவிடம் தழுவுவது முளவே” என்னும் இடவருவமைதியாகக் கோடலுமொன்று.

தன்மையொருமைக்கண் அன்விசுவதியும் பன்மைக்கண் ஓம்விசுவதியும் புதியனபுகுதல். (கங.)

ஙஙங. செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும் வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

எ - ன், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், எய்தியதை இறந்துபடாமற் காத்தலும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வினையொடு முடியினுமென்மையான், பெயரொடு முடியுமென்னும் விதி தாமே போதருமாதலின், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியென்றும்.

(இ - ள்.) செய்கென்னுந் தன்மையொருமைமுற்றும் செய்குமென்னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்றும் பெயருடனேயன்றி வினையுடனேயுமுடியும்; அங் கனம் முடியுமாயினும் மேற்கூறிய முற்றேயாம். எ - று.

எச்சக்களைப்போலாது வினைமுதலேத்தரும் விசுவதியுட்போடுகூடி முற்றி நிற்கலின் முற்றெனப்பட்டதன்றிப் பயனிலைகொண்டுமுற்றலின் முற்றெனப் பட்டதன்மொன்பார் பெயரேயன்றி வினையொடுமுடியினும் விளம்பிய முற்றே யென்றார்.

(வ - று.) உண்குவந்தேன், உண்கும்வந்தேன் எனவரும்.

இங்ஙனமாயின், உண்பேன் வந்தேன் உண்பேன் வந்தேமென இவ்வொருமைபன்மையும் வினையொடுமுடியுமென்றால் என்னையெனின், “எப்பொரு ளொச் சொலி நெவ்வாறு யுயர்ந்தோர், செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே” என்பவாக விற் செய்கெனொருமையும் செய்குமென்பன்மையும் பெயரொடும் வினையொடும் முடிதல் மரபாயினுற்போல அவைபெயருடனன்றி வினையொடுமுடிதல் மரபன்மையின், அஃது இயையாதென்க. (கசு)

உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலை.

ஙஙச. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

எ - ன், உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கண்ணுமுளதென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தன்மையொடுகூடிய முன்னிலைபடர்க்கைகள் தன்மையானுற்போல முன்னிலையொடுகூடிய படர்க்கையும் முன்னிலையாம். எ - று.

விசுவதிகளை விதவாதகூறினமையின், முன்னிலைப்பன்மைவிசுவதிகளெல்லாம் படர்க்கையை உளப்படுத்திமென்பது உம், படர்க்கையென்றமையால் தன்மையை உளப்படுத்தாவென்பது உம் பெற்றும்.

(வ - று.) உண்டனீர், உண்டீர், உண்மீன், குழையினீர், குழையீர் நீயும் அவனும் எ - ம், “ஒண்டுவி காராய்நின் சேவலு நீயுமாய், வண்டுதும் பூங்கானல் வைகலுஞ் சேநீரால்” எ - ம் வரும்.

174 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மைமுற்றுக்கூறியவழிக் கூறுது ஒன்றின முடித்த நன்னினமுடித்தலென்னும் உத்தியான் ஈண்டுக்கூறப்பட்டது. (கரு)

முன்னிலையொருமை வினைமுற்று.

௩௩௫. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்

ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்

மூப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

எ.ன், முன்னிலையொருமைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐ ஆய் இ என்னும் மூன்றீற்றுமொழிகளும், ஏவற்கண்வரும் இருபத்துமூன்றீற்றுமொழிகளும் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்னும் மூன்று கூற்றவாகிய முன்னிலையொருமைமுற்றும் குறிப்புமுற்றமாம். எ - று.

இகரவீற்றுமொழிகட்கு இகரம் எதிர்காலங்காட்டுவதன்றி இடைநிலைநின்றங்காலங்காட்டுமென்பது தோன்ற ஐ, ஆய் என்னும்விசுவதினோடு இகரவிசுவதியை உடன்கூறினார்.

ஏவன்முற்றுத் தெரிநிலையொன்றற்கேபுரிமையின் உம்மைகொடுத்து விதக் தோதினார்.

(வ - று.) உண்டனை, உண்ணுநின்றனை, உண்டை; உண்டாய், உண்ணுநின்றாய், உண்பாய்; உண்டி, உண்ணுநின்றி, சேறி; நடவாய், வாராய், கேளாய், அஃகாய்; நட, வா, கேள், அஃகு எ - ம், வில்லினை, வில்லாய், வில்லிநீ எ-ம் வரும். இகரவீற்றுமொழிகள் எதிர்காலவிடைநிலை ஏற்குமேற்காண்க. ஏவலெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின் செய்வி, செய்விப்பி என்னும் ஏவன் மேலேவல்களும், செய்யல், செய்யேல் என்றற்றோடக்கத்து எதிர்மறையேவல்களும் இருபத்துமூன்று ஈற்றுள் அடங்கிக்கிடந்தமை காண்க. பால்காட்டிநின்ற வின் ஏவலும் முற்றையாமென்க. (கசு)

௩௩௬. முன்னிலை மூன்ன ரீபு மேயும்

அந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

எ - ன், ஏவன்முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முன்னிலையேவன்முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு முன்னே ஈகாரமும் ஏகாரமும் ஆண்டுவந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடைய மெய் யாதானும் ஒன்றை ஊர்ந்துவரும். எ - று.

ஈகார ஏகாரங்களை, “அன்னு னள்ளான்” என விசுவதிக்கூறியவழி எடுத்தோதாமையானும், மேலைச்சூத்திரத்து ஐயா யிகரங்களோடு ஒருங்கோதாமையானும் இவை விசுவதியுருபல்லவென்பதாஉம், ஏவற்கண்வரும் எழுத்துப்பேறென்பதாஉம், அந்நிலைமரபின்மெய்யென விதந்தமையின் அஃது அம்மொழியிசுவதி மெய்யன்றென்பதாஉம் பெற்றும்.

{வ - று.) * “சென்றீ பெருமநிற் தகைக்குநர் யாரே” எ-ம், † “அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே” எ - ம் வரும்.

இவ்வெழுத்துப்பேறு, “நடவாமடி” என்னுஞ்ஞாந்திரத்தின் பிற்கூறுது ஈண்டிக்கூறினார் இவ்வாறுவரும் ஏவல்கள் பகுதிமாத்திரையன்றி நிற்கலின் இவை முன்னிலையொருமைவிசுவநுபீற்றுவினைமுற்றோ ஏவன்முற்றோ என்று ஐயுறுவார்க்கு ஐயமறுத்தற்கு இவற்றிற்கு விசுவநுபின் பொருளின்மையின் முன்னிலையசையாமென்க. (கௌ)

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.

௩௩௭. இர் ஈரீற்ற விரண்டு மிருதினைப்

பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

எ - ன், முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இர் ஈர் என்னும் இருவிசுவநுபின் ஈறுகவுடைய மொழி கள் இருதினைப்பன்மைமுன்னிலை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும்; மின் என் னும் விசுவநுபின் இறுதியாகவுடையமொழிகள் இருதினைப்பன்மைமுன்னிலையே வன்முற்றும். எ - று.

(வ - று.) உண்டனீர், உண்ணுநின்றனீர், உண்குவீர்; உண்டீர், உண்ணு நின்றீர், உண்பீர்; உண்மீன் எ - ம், குழையினீர், குழையீர் நீர் எ - ம் வரும்.

மின்னவற்றேவலென்றமையான், உண்ணும், தின்னும் நீர் என உம்பீற்ற வாய்வரும் பன்மையேவல் புதியனவென்பதூஉம், அவை புதியனபுகுதலும் வழ வலவென்பதனானமையுமென்பதூஉம் பெற்றும். (கஅ)

வியங்கோள் வினைமுற்று.

௩௩௮. கயவொடி ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்

இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

எ - ன், வியங்கோண்முற்றுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) கயவென்னும் இரண்டியிர்மெய்யினையும் ரகாவொற்றினையும் இறுதியாகவுடையன வியங்கோண்முற்றும்; அவை மூவிடத்தினும் ஐம்பாலி னுஞ் செல்லுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

ரவ்வொற்றென்றமையான் முன்னையவிரண்டும் உயிர்மெய்யென்பதூஉம், ஒடுவென்றமையான் ரகாவொற்றுக் ககர யகர உயிர்மெய்கள்போல் தனித்திய னாது யகரத்தொடு வரப்பெறுமென்பதூஉம், என்ப என்றமையான் இம்முன் றீற்றவும் தொன்றுதொடுநெறியவென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர், நிலியர்; யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை எ - ம், “பெறுகதில் லம்ம யானே”, † “வெல்க வாழியின் வென்றி வார்கழல், செல்க தீயன சிறக்க நிற்புகழே”, ‡ “மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே” எ - ம் வாழ்த்துதற்பொருண்மைக் கண்வந்தன. நடக்க, வருக, உள்க, செல்கவென உயர்ந்தோன் இழிந்தோனை இன்னது செய்கவென விதித்தற்பொருண்மைக்கண் வந்தன. § “போற்றி

■ குறுந். கசு. † சூளா. சீய. நு. ‡ புறநா. சு.

§ திருவா. திருவெம். ௨௦.

யருளுகநின் னுதியாம் பாதமலர்", * "என்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லா
தோள் சேரற்க" எ - ம், "கடாவுக பாகநின் கால்வ னெடுத்தோ" எ - ம்
வேண்டிக்கோடப் பொருண்மைக்கணவந்தன.

இவ்வனங்கூறினார், † "வகுத்தரை யாதவும் வகுத்தனர் ஷௌலே"
என அல்லீற்றுவிடக்கோளும் உடன்பட்டுப் புணர்த்தமையான் எடுத்தோதாத
பிதவீற்றவாய் இருதிணையைம்பால் மூவிடங்களினும் வாழ்த்து முதலிய ஏவற்
பொருளவாய்ச்சென் மனவுளவேல் அவை, ‡ "புதியன புகுதலும் வழுவல்" என்
னும் வருவமைதியாய்வந்த வியக்கோளென்பதாஊம் பெற்றும். § "பயனில்
சொற் பாராட்டு வானே மகனெனல், மக்கட் பதடி யெனல்" என்புழிப் பதடி
யெனலென்பது வியக்கோள் ; மகனெனலென்பது எதிர்மறையொருமை
யேவல். இவ்வாறு பிதவீற்றவாய் வருமாயின் அவை வியக்கோளாதல் ஆரா
யந்தகொள்க.

ஏவல், விளங்கோளென்பன ஒருபொருட்கிளவியாயினும் இருதிணையைம்
பான் மூவிடங்களினுஞ்செல்லுமேவலை வியக்கோளென்பது தொன்னெ நிமரபா
மென்க. (கக)

ஙஙகூ. வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

எ - ன், இவ்வினைக்குறிப்புமுற்றுமூன்றும் பாலிடங்கட்குப் பொதுவா
மாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் மூன்றுவினைக்குறிப்புமுற்றும்
ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்குஉரியனவாம். எ - று.

உண்டென்பது அஃறிணையொருமைக்கேயன்றிப் பொதுவினையாதல் புதி
யன்புகுதலாமென்பார் பிற்கூறினார்.

(வ - ரு.) வேறவன், இல்லையவன், உண்டவன், அவன், அவர்; அது,
அவை, யான், யாம், நீ, நீர் எ - ம்; || "விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற",
§ "யாரு மில்லை தானே கணவன், ருனது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்
கோ, தினைத்தா என்ன சிறுபசுங் கால, வொழுநீ ராரல் பார்க்குங், குருகு
முண்டிதா மணந்த ஞான்தே", ¶ "பெண்டிரு முண்டிகொல் பெண்டிரு முண்டு
கொல், கொண்ட கொழுக னுறுகுறை தாங்குறாஊம், பெண்டிரு முண்டிகொல்
பெண்டிரு முண்டிகொல்", "ளவுண்டு நீயுண்டு நாமம் தரித்தோதப், பாவுண்டு
நெஞ்சே பயமுண்டோ— பூவுண்டு, வண்டுநெஞ்சு சோலை மதிளரங்கத் தேயுல்
கை, யுண்டுநெஞ் வானொருவ னுண்டு" எ-ம் வரும். ** "பழியஞ்சிப் பாத்து
ஊடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" என்பது செய்யு
ளாதலின் இல்லை என்பது இல் எனக் கடைக்குறைத்துநின்றது. (உரு)

பெயரேச்சம்.

ஙசூ0. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரேச் சம்மே.

* திருவா. திருமெம். கக. † நன். சூ. உரு0. ‡ நன். சூ. சசுஉ.
§ திருக்குறள், கசுசு. || திருக்குறள், கசுங். ¶ குறுந். உரு.
§ சீலப். கக: ருக் - ங். ** திருக்குறள், சசு.

எ - ன், ஈரெச்சமென் தவற்றுட் பெயரெச்சமாமாறுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்த செய்கின்ற செய்யுமென்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின்கண் முறையே இறப்பு நிகழவு எதிர்வென்னும் மூன்றுகாலமும் செயலும் தோன்றி வினைமுற்றுதற்குவெண்டும் பாலொன்றுத்தோன்றாது அப்பாலுடனே செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருளுன்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழியநிற்பன பெயரெச்சவினைவினைக்குறிப்புக்களாம். எ-று.

பாட்டுென்னும் பலபொருளொருசொல் ஈண்டுச்சொல்லையுணர்த்தினிந்தது.

இவற்றுட் செய்யுமென்னுமொன்றும் இறுதிநிலை காலங்காட்டியது.

இவை வெளிப்படையினுணர்த்துவன காலமும் செயலுமென்பார் பாட்டுென்றும், பெயரெச்சமென் தது வினைமுற்றாத குறைச்சொல்லாய்த் திணைபாவிடங்கட்குப்பொதுவாகிப் பெயரெஞ்ச நின்றனவற்றையென்பார் பாலோடுென்றுங்கூறினார்.

நிற்பதென்பது தொகுதியொருமை.

ஏற்புழிக்கோடலால் தோன்றியென்பதன்காறும் தெரிநிலையுடன்பாட்டிற்கும் ஏனைய தெரிநிலையும் குறிப்புமாகிய உடன்பாடு எதிர்மறையிரண்டிற்குங்கொள்க.

பதப்பொருளொழிந்தவுரை வினையெச்சத்திற்குங்கொள்க.

(வ - று.) உண்ட, உண்ணுநின்ற, உண்ணும்: சாத்தன், கலம், இடம், ஊண், நாள், சோறு எ-ம், ■ “வேலாண் முகத்த கனிறு”, “மூவிலையவேல்”, உள்ளபொருள் எ-ம், உண்ணாதசோறு எ - ம், இல்லாதபொருள் எ-ம் வரும்.

செய்வதாதிஅறுபொருளுங்காரணமாதலின் இவ்வெச்சங்கள் காரியப்பொருட்டாய்நின்றன. வளைந்தகுடமென்புழிக் குடம் காரியமாயும் நிமித்தமாயும் நிற்கலின் இவ்வெச்சம் காரணப்பொருட்டாயும் காரியப்பொருட்டாயும் நின்றது. பிறவுமன்ன.

அறுபொருட்பெயருமென்னும் உம்மையை † “ஆறுந்தருவதுவினையே” என்னும் உம்மைபோலவைத்து, அறுபொருட்பெயரிற் சிலகுறைந்தும், இன்னதற்கு இதுபயனென்னுமிருபொருட்பெயரும் பிறபெயருங்கூடியும் எஞ்சநிற்பதெனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அவைவருமாறு:—ஆமுனகொடி, தஞ்சினகொடி: இவை குறைந்து எஞ்சநின்றன. களைகட்ப்பயிர்; களைகட்டகூலி: இவை இன்னதற்கு இதுபயனென்னும் இருபெயருமெஞ்சவந்தன. உண்டவிளைப்பு எ - ம், ‡ “குண்டுகளை பூத்த வண்டுபுகண்ணி” எ - ம், குழப்போனவூர் எ - ம், பொன்பெரியநம்பி எ - ம் பிறபெயர்கள் எஞ்சநின்றன. பிறவுமன்ன. உண்டவிளைப்பென்பது உண்டகாரணத்தான்வருங்காரியமாகிய இளைப்பாதலாற் செயப்படுபொருள்கொண்டதெனின் அமையாதோவெனின், சாத்தனுண்டசோறு என்புழிச் சோற்றையுண்டசாத்தனெனச் சோமென்பது இரண்டாமுருபேற்றாற்போல் இளைப்பென்பது அவ்வுருபேலாணமையின் அதுசெயப்படுபொருளாகாதென்க. இவ்வெச்சம் காரணப்பொருட்டாயேநின்றது. எனவே இப்பெயரெச்சங்கள் காரணப்பொருட்டாயும், காரியப்பொருட்டாயும், இவ்விருகிறத்தவாயும் வருதல்காண்க.

■ திருக்குறள், ௫௦௦. † நன். கு. ௩௨௦. ‡ திருமுருகு. ௧௧௬.

இனி, “காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” எனக் கூறுதலின், வினைத்தொகையினைப்பெயரெச்சவினையுள் அடக்கி இதுவே விதியாகக்கொள்க.

(வ - னு.) அகெளறு, கோடு, களம், போர், நாள், கந்து எனவரும்.

“காலமும் வினையுந் தோன்றிப் பாறேன்றது, பெயர்கொள் ளும்மது பெயரெச் சம்மே” என்றார் அகந்நியனருமென்க. (உக)

சிறப்புவிதி.

நசுக, செய்யுமெனெச்சவீந் துயிர்மெய் சேறலும்

செய்யுளு ளும்முந் தாகலு முற்றேல்

உயிரு முயிர்மெய்யு மேகலு முளவே.

எ - ன், செய்யுமெனெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர்மெய் கெடுதலும், செய்யுளாகத்து அதனிறுதியும்மை உந்தெனத்திரிதலும், அதுமுற்றியின் அதனிறுதி உயிரேனும் உயிர்மெய்யேனும் கெடுதலுமுளவாம். எ - று.

செய்யுளுள் உம் உந்தாமெனவே ஏனைய வழக்குச் செய்யுள் ஈரிடத்துமா மென்பதாஉம், முற்றேலெனவே செய்யுமெனெச்சம் முற்றுமாமென்பதாஉம், இறந்ததுதழீஇ எண்ணிநின்ற இழிவுசிறப்பும்மைகளான் இவை ஒருதலை யல்லவென்பதாஉம் பெற்றும்.

முற்றுவிகுதியின்றி எச்சவிகுதியே முற்றுவிகுதிப்பொருளாகிய பால் காட்டி ஒரோவழி நிற்றலின் எச்சம் முற்றமெனப்பட்டது.

(வ - னு.) ஆம்பொருள், போம்பொருள் எ - ம், * “ஆம்பொருள்க ளாகுமவை யார்க்குமழிப் புண்ணு”, “போம்புழை”, “வாம்புரலிவழிதி” எனச் செய்யுமெனெச்சவீந் துயிர்மெய் கெட்டன. இவை மகரவெற்றுநிற்றலின், வினைத்தொகையாகாவென்க. † “நெல்லரியு மிருந்தொழுவர், செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற், நெண்கடற்றிறை மிசைப்பாயுந்து”, ‡ “நீர்க்கோழிக்கூப்பெ யார்க்குந்து”: இவை உம் உந்தாயின. அஃதாம், இவைபோம் எ - ம், “சாராளு வென் றோழியுந் கலுழ்மே”, § “அம்ப லாரு மவனொடு மொழிமே”: இவைமுற் றாய் உயிரும் உயிர்மெய்யுந்கெட்டன. செய்யுமென்னுமுற்றென்றேனும் செய்யு மென்னுமேவன் முற்றென்றேனும் விதவாது பொதுமையின் முற்றேலென்றமை யின் || “மாாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ”, ¶ “முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ” எனக் கேளும் உரையுமென்னும் ஏவன்முற்றும் இவ் வாறு உயிரும் உயிர்மெய்யுந்கெட்டு வருதல்கொள்க. இவை இங்ஙனமாகதலின், “சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்தானே ஆடுவாமோவென் னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்று § “பொன்னாச லாடாமோ” என எதிர்காலவிடை நிலை கெட்டுவருதலும் பிறவுந்கொள்க. (உஉ)

* சீவக. அசுஅ. † புறநா. உச. ‡ புறநா. நகரு.

§ குறுந். டுக. || மணி. கந: கூந.

¶ மணி. கந: டுக. § திருவா. திருப்பொன்னாசல், க - கூ.

வினையேச்சம்.

ஙசஉ. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையேச் சம்மே.

எ - ன், வினையேச்சமாமாறு உணர்த்துதல்தவலிற்று.

(இ - ள்.) பின்னர்த் செய்து செய்பு முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய் பாடுகளின்கண் தொழிலும், இறப்பு நிகழ்பு எதிர்வென்னும் முக்காலங்களும் முறையேதோன்றி வினையுமுதற்குவேண்டும் பாலொன்றுத்தோன்றாது அப்பா லுடனே வினையொழியநிற்பன வினையேச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களாம். எ - று.

வினையெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின், வினை வினைக்குறிப்பின் விதம்பங் களுந் அவ்வினையாலணையும்பெயரும் தொழிற்பெயருங்கொள்க.

(வ - று.) அறமன்றி, அறமல்லால், அருளின்றி: செய்தான், செய் யான், செய்த, செய்து, செய்தவன், செய்தல், இலன், இல்லாத, இல்லாது இன்மை, இல்லாமை எனவரும். செய்தானென்னுந் தெரிநிலைவினைக்கட் செய்த லென்னுந் தெரிநிலைத்தொழிற்பெயர்போல இலனென்னுந் குறிப்புவினைக்கண் இன்மை, இல்லாமையென்பன குறிப்புத்தொழிற்பெயராய் நிற்வின், அற மன்றியின்மை, அறமன்றியில்லாமை, “நீயல்லாந் பிறிதுமற்றின்மை” என முடிந்துநின்றன. பிறவுமன்ன. தெரிநிலைவினையேச்சங்கட்கு உதாரணமவருந் குத்திரங்களாலுணர்க.

“காலமும் வினையுந் தோன்றிப் பாரேன்றாது, வினைகொள் ளும்மது வினை யேச் சம்மே” என்பது அகத்தியம். (உரு)

வினையேச்ச வாய்பாடு.

ஙசங. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யுச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையேச் சம்பிற
ஐந்தொன் றுறுமுக் காலமு முறைதரும்.

எ - ன், மேல், “தொழிலுங்காலமுந்தோன்றி” என்ற வினையேச்சவாய் பாடுகள் இவையென வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்தென்பதுமுதலிய ஒன்பதுவாய்பாட்டான் வருவனவும், வான் பான் பாக்கு என்னும் மூன்றுவிகுதியவாய் வருவனவும், இவைபோல் வனபிறவும் வினையேச்சவினைகளாம். இவற்றுள் முன்னைய ஐந்தும் இறந்த காலமும், செய்வென்பதொன்றும் நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறாம் எதிர்காலமும் காட்டுவனவாம். எ - று.

இவற்றுட்செய்தென்பது இடைநிலையானும் ஏனைய இறுதிநிலையானும் காலங்காட்டின.

வான் பான் பாக்கென்பன அவ்வேச்சவிகுதியவாகிய மொழிகளையுணர்த்தி நின்ற குறிப்புச்சொல்.

இன்னவென்றமையான், “அற்ற லளவறிந் துண்க”, †“ஒலித்தக்கா லென்ற முவரி”, “காண்டலு மிதுவே சொல்லும்” எனச் செயினென்னும் வாய்பாடுபோல் எதிர்காலங்காட்டுவனவும், ‡கூறும் குறித்ததன்மேற் செல் லுங் கடுங்குனி”, § “கூறமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்”, || “ஈத லியையாக் கடை” என எதிர்மறைவிகற்பங்களாய்வருவனவும், இத்தொடக்கத்துக் குறைச் சொல்லாய் வினையெஞ்ச சிற்பனவெல்லாமுங்கொள்க.

ஒலித்தக்காலென்புழிக் ககரவொற்று இடையேமிக்கமையிற் காலென்பது பெயரெச்சங்கொண்டபெயரன்று; வினையெச்சவிகுதியென்பது பொருந்தும்.

|| ஈதலியையாக் கடையென்புழிக் கடையென்பது எதிர்மறைப்பெயரெச்சங் கொண்ட இடப்பெயரென்றாலென்னையெனின், அதனகத்து இடப்பொருளினி ஈதலியையாதாயினென்னும் பொருள்தந்துநிற்றலின், வினையெச்சவிகுதியே யாமென்க. பிறவுமன்ன.

பிறவென்றமையானே, செய்தென்னும் வாய்பாட்டெச்சங்களும் இடை நிலையின்றி ஆகக்கொண்டான் தழீஇக்கொண்டான் என இறுதிநிலை தன்னியல் பினின்றும் விகாரமாயும் புக்குகின்றான் என முதலிலைவிகாரமாயுங் காலங்காட் டுவனவுளவெனவும், செய்வென்னும் வாய்பாட்டெச்சம் எதிர்காலத்திற்குமுரித் தெனவும் இவ்வெச்சங்கட்கு விதந்துகூறாதனவெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க. ( )

வினையெச்சங்கட்கு முடிபு.

௩௪௪. அவற்றுள்,

முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்

வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

எ - ன், இவ்வெச்சங்கட்கு ஆவதொருவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேலேச்சுத்திரத்து முதற்கட்கூறிய செய்து, செய்யு, செய்யா, செய்யு என்னுள்ளாகும் இறுதிக்கட்கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னுமூன்றும் வினைமுதலெக்கொண்டுமுடியும்; இடைநின்ற செய்தென, செய, செயின், செய் யிய, செய்யியர் என்னுமமைத்தும், இன்னவென்றதனால் வருவனவும், வினையெச் சக்குறிப்புக்களும் வினைமுதலையும் அஃதல்லாத பிறவற்றையுங்கொண்டு முடியும். எ - று.

இடையினெந்துமென்னுது பிறவென்றார், இன்னவென்றதனால் வருவனவும் வினையெச்சக்குறிப்புக்களும் தழீஇக்கோடற்கென்க.

(வ - று.) நடந்துவந்தான், † “வாளொடு கணையிருள் வந்து தோன்றி னான்”, § “எண்ணித் துணிக் கரும்”, ** “பரி யுயிர் செகுக்கும்”, †† “ஐவ ரொடு சினே இ, நிலந்தலைக்கொண்ட” எ-ம், ‡‡ “புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த”, §§ “தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு” எ - ம், ||| “கல்லாக் கழிப்பர்

■ திருக்குறள், ௬௪௩. † திருக்குறள், ௭௬௩. ‡ கலி. கடவுள்.

§ “எண்ணித் துணிக் கரும்” ௭௦௧. || “பரி யுயிர் செகுக்கும்” ௭. §§ “தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு” ௭௦௩. ||| “கல்லாக் கழிப்பர்

§ “எண்ணித் துணிக் கரும்” ௭௦௧. || “பரி யுயிர் செகுக்கும்” ௭. §§ “தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு” ௭௦௩. ||| “கல்லாக் கழிப்பர்

||| “கல்லாக் கழிப்பர்” ௭௦௩. ||| “கல்லாக் கழிப்பர்” ௭௦௩.

தலையாயார்”, * “நிலங்கியையா நாணி நின்றேணிலை” எ - ம், † “படுமகள் கிடக்கை காணுஉ,வீனற் றூன்நிறும் பெரிதுவற் தன்னே”, ‡ “நிலம்புடையுஉ வெழுதரு வலம்படு குஞ்சரம்” எ - ம், § “கொள்வான் கொடித்தானே கொண் டெழுந்தான்” எ - ம், || “அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலும் குற் றம்” எ - ம், “புணர்தரு செல்வற் தருபாக்குச் சென்றார்” எ - ம் முதலி னான்கு மீற்றின்முன்றும் வினைமுதல்கொண்டன. ¶ “காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுமுடி பசித்தெனக், கடுங்கண் யானைக் கோடு நொடித் துண்ணும்” எ - ம், § “கோவா வாரம் வீழ்த்தெனக் குளிக்கொண்டு, பேஎ நாறுத் தாழ்நீர்ப் பனிச் சுனை” எ - ம், உண்ணவந்தான், ** “கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்” எ - ம், மழைபெய்ய நெல்விளைந்தது, †† “மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து, நோக்கக் குழையும் விருந்து” எ - ம், ‡‡ “தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர், யாம்வேண்டிற், கெளவை யெடுக்கு மிவ்வுர்” எ - ம், §§ “காணியவாநீவாழிதோழி” எ-ம், ||| “மாணிழை யரிவை காணிய வொரு நாட், பூண்க மாளநின். புனைவினை நெடுந்தேர்” எ - ம், ¶¶ “பசலை யுண்ணியர் வேண்டும்” எ-ம், §§§ “கொற்கைச் செழியர் கொங்கர்ப் பணியியர்...பழையன் லெல்வாய்த் தன்ன” எ - ம் இடையினைந்தும் வினைமுதலும் பிறவும்கொண் டன. உண்டாலுங்கும், உண்டாற்பிதிரும், *** “விண்ணின்று பொய்ப் பின்”, ††† “விருத்தின்நி யுண்டபகல்” என இன்னவென்றதனான் வருவன வும், வினையெச்சக்குறிப்பும் வினைமுதலும் பிறவுமேற்றல் காண்க. நடந்துவந்த வன், வருதல், இடையிடுபுதொடுத்தவன், தொடுத்தல் எ - ம், காந்தளஞ்சிலம் பிற்சிறுமுடிபசித்தெனக் கடுங்கண்யானைக் கொடுநொடித்துண்டவன், உண்டல், கோவாவாரம் வீழ்த்தெனக்குளிக்கொண்டு பேஎநாறுவது, நாறல், உண்ணவந்த வன், வருதல், மழைபெய்யநெல்விளைவது, விளைதல் என வினையாலணையும் பெய ரும் தொழிற்பெயரும் வருவித்து வினைமுதலும் வினைமுதலொடு பிறவுமேற்றல் காண்க. பிறவுமன்ன.

இசுஞ்சுத்திரத்தான் வினைமுதல்கொள்ளும் பிறவுமேற்குமென்பதற்கு வினை முதல்வினைகொள்ளும் பிறவினைகொள்ளுமெனப் பொருளுரைத்தாலென்னை யெனின், அதுபொருளாயின், வினைமுதல்வினைகொள்ளும் பிறவினைகொள்ளு மெனக்கூறியும் யாப்பமையுமாதலின் அங்ஙனங்கூறவேண்டும்; அவ்வாறுகூறு மையானும் வினைகொண்டுமுடியுமென இதற்குக்கூறினாரெனின், முன்னர்க் கூறிய பெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்கொண்டு முடியுமெனக்கூறவேண்டும், அவ்வாறுகூறுமையானும் பொதுவியலுள், “பெயர்வினை யும்மை” என்னுஞ் சூத்திரத்தானே முற்றது குறைந்தநின்ற இப்பெயரெச்சவினையெச்சங்கள் முத லியவாக இவ்வதிகாரத்தான் விதந்தும் விதவாதும் பரந்து கிடந்த எச்சங்களை யெல்லாம் எடுத்து ஒன்பதும்ஒன்றுமெனத் தொகைதந்து, “தத்தமெச்சங் கொள்ளும்” எனக்கூறுதலானும் இங்ஙனம் வினைமுதற்பொருண்மையினையும் அஃதொழிந்த பிறபொருண்மையினையுங்கொள்ளுமெனக் கூறலே நூலாசிரியர் கருத்தென்க. அங்ஙனமாயின் இவ்விருவகையெச்சங்களும் பெயரினையும் வினை

* அகநா. கூ. † புறநா. ௨௭௮. ‡ பதிற். “இலங்குதொடி.” § பு-வே. கூகூ.

|| நான்மணி. ௨௮. ¶ குறுந். ௧௦௦. (பி - ம்.) § “பையுண்மலை”

என்னுஞ்செய்யுளிலுள்ளது. ** புறநா. ௭௦. †† திருக்குறள், ௧௦.

‡‡ திருக்குறள், ௧௧௦௦. §§ கலி. ௪௨. ||| பதிற். அக.

¶¶ குறுந். ௨௭. §§§ நற். ௧௦. *** திருக்குறள், ௧௩. ††† திர். ௪௪.

182 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

வினையும் கொண்டுமுடிந்திருக்க உதாரணங்காட்டியதென்னையெனின், பெயரெச்சம் பெயரெஞ்சுசரிற்றலும், வினையெச்சம் வினையெஞ்சுசரிற்றலும் வினைமுதல் கோடலும் பிறகோடலும் தோன்றுதற்பொருட்டெனநிப் பெயரினையும் வினையினையுங்கொண்டுமுடிதல் தோன்றுதற்பொருட்டெனநென்க.

இவ்வினையெச்சங்கள், நடந்துவந்தான், மழைபெய்ய நெல் விளைந்தது எனக்காரணப்பொருட்டாயும், நெல்வினையமழைபெய்தது எனக் காரியப்பொருட்டாயும், உண்ணவந்தானெனக் காரணகாரியமென்னும் இருபொருட்டாயும், * “கடிக்கமல முகங்காட்டி.... கருநெய்தல் கண்காட்டும்” எனக் காரணகாரிய மிரண்முகிநிறியும் உழுதுபயன்கொண்டான் வேந்தனெனத் தலைமைபற்றியும் உழுதுபயன்கொண்டான் வறியனென அஃதின்மைபற்றியும் வருதல்காண்க.()

புறநடை.

நசுரு. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

எ - ன், மேல், “வினைமுதல்கொள்ளும்” என்றவற்றிற்கு ஒருபுறநடை உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலினுக்கும் ஈற்றின்மூன்றுமென்ற வினையெச்சங்கள் சினை வினையாயின் அவை வினைமுதல்கொள்ளுமென்ற விதியானே சினையொடு முடிதலையன்றி முதலுடனுமுடியும்; அங்ஙனமுடியுமாயினும் சினையொடு முதற்கு ஒற்றுமையுண்மையின் வினைமுதல்கொண்டதேயாம். எ - று.

(வ - று.) காலிற்றுவிழ்ந்தான், காலிறுபுவிழ்ந்தான், காலிறுவிழ்ந்தான், காலிறுபுவிழ்ந்தான் எ - ம், கண்வருவான் கதிரவற்றெழுதார், கண் 1தழைப்பான் கதிரவற்றெழுதார், கண்வருபாக்குக் கதிரவற்றெழுதார் எ - ம், மாடு காலிற்றுவிழ்ந்தது எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

காலிற்றுவிழ்ந்தானென்புழி விழ்ந்தருவினைமுதல் முதற்பொருளாம்; அஃதன்றிச் சினைப்பொருளாயிற் கண்விழித்துப்பார்த்தான், செல்வமிக்குயர்த்தான், கண்பெரியன், நாடுபெரியன், செல்வம்பெரியனென்றாற்போல, “உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அமைவதாமென்க. பிறவுமன்ன.

(உசு)

நசுசு. சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

எ - ன். இதுவுமது.

(இ - ள்.) முதலினுக்கும் ஈற்றின்மூன்றும் வினைமுதல்கொள்ளுமென்ற வினையெச்சவாய்பாடுகளாகப் பிறவினையெச்சவாய்பாடுகள் திரியினும் அவற்றின் பொருள்கள் திரியா. எ - று.

(வ - று.) ஞாயிறுபட்டு வந்தான், கோழிகுவிப்பொழுது புலர்ந்தது, † “உரங்காலியானையொழுத்தன டெஞ்சிய, யாஅலிரிமிழ் றஞ்சும்”, ‡ “செந்நாயேற்றை கேழறக்கி, யிரியற் பிணவ நீண்டலிற் பரீஇச், செங்கா யுதிர்ந்தபைங் குலையீர்தின்” எ-ம், யான்கொள்வான் பொன்கொடுத்தார் எ-ம் வரும். பிறவு

* தேவாரம், திருஞான. மெகராகக்குறிஞ்சி, திருப்பிரமபுரம்.

† குறுந். உகஉ. ‡ அகநா. உக.

(பி - ம்.) 1 ‘காப்பான்’

மன்ன. இவை செயவெனெச்சம் செய்து செய்வானெனத்திரிந்து நின்றும் அச் செயவெனெச்ச முடிபேற்றுநின்றன. எனவே ஞாயிறுபட்டு வந்தானென்ப தற்கு ஞாயிறுபட வந்தானென்ப பொருளுரைக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. பிறவுமன்ன.

வினைக்குறையெனப் பொதுப்படக்கூறினமையான், வினையெச்சங்களுள் ஒன்றொன்றாய்த் திரிந்துவருவன பிறவுமுளவேல் அவையுங்கொள்க. (உஎ)

ஒழிபு.

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் நியலா.

எ - ன், வினைக்குறிப்பிற்கு ஆவதொரு விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

• (இ - ள்.) ஆக்கத்தான்வரும் வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் ஆக்கச்சொல் வின்றி வாரா. எ - று.

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு வேற்றுமைபுருபுகள் விரிந்தும் தொக்கும் அத னுடைமையாய் நின்றற்போல ஆக்கவினைக்குறிப்பிற்கு ஆக்கச்சொல்விரிந்தும் தொக்கும் அதனுடைமையாய்நின்றவின் ஆக்கமின் நியலாவென்றார்.

(வ - று.) சர்த்தன்நல்லனினுள், சர்த்தன்ல்லன், கல்வியாற்பெரிய னினுள், கல்வியாற்பெரியன், கற்றவல்லராயினார், கற்றவல்லர், * “குருதி படிந்துண்ட காக முருவிழந்து, குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மால்” என ஆக்கச்சொல் விரிந்தும் தொக்கும் வந்தன.

எனவே நல்லனென்பது இயற்கைவினைக்குறிப்பாயின், விரிதல் தொக லென்னுமிரண்டனான் ஒருவாற்றானும் ஆக்கம்வேண்டாது சர்த்தன்ல்லனென் றே வருமென்பதாயிற்று. இங்ஙனமாகவே வினைக்குறிப்பு, ஆக்கவினைக்குறிப் பென்றும் இயற்கைவினைக்குறிப்பென்றும் இருவகைப்படுமெனவும், அவை இவ் வாறுடக்குமெனவுங்கூறினாராயிற்று. வினையாயினும் ஆக்கத்தேனோக்கி இயற் கையெனப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்திற்கு வினையெச்சங்கொண்டுமுடியும் ஆக்கவினைக்குறிப்பிற்கு ஆக்கச்சொல் விரிந்தேவருமென்றும் தொக்குவருவன செய்யுள்விசாரமென்றும் பொருள்கூறுவாறுமுளர். வினையெச்சங்கொண்டுமுடியும் ஆக்கவினைக்குறிப் பென விதவாமையானும், ஆக்கவினைக்குறிப்பென்ற துணையானே வினையெச் சங்கொண்டுமுடியும் வினைக்குறிப்பென்பது தாமேபோதருமெனத் கல்வியாற் பெரியனெனப் பிறவழியும் ஆக்கவினைக்குறிப்பு வருதலானும் அஃது யாண்டுவரி னும் ஆக்கச்சொல் விரிந்தேனும் தொக்கேனும் வேண்டியேநின்றலானும் இவர் கற்றவல்லாரென வழக்கின்கண்ணும் ஆக்கச்சொல் தொக்குவருதலானும், “கா ணமுதலா வாக்கம் பெற்றும்” என்னுஞ்சூத்திரம் மாறுகொள்கூறலாய்முடியு மாதலானும் அதுபொருந்தாதென்க. (உஅ)

செய்யுமென்முற்று.

௩௪௮. பல்லோர் பார்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்

செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

எ - ன், செய்யுமெனெச்சும் திணைபாவிடங்கட்குப் பொதுவாமென விதித் தலின் அவ்வெச்சத்தானாகிய செய்யுமென்னுமுற்றும் அவ்வாறு பொதுவா மெனப்போந்தவற்றுட் சில பாவிடங்களிற்செல்லாது இம்முற்றென விலக்குத லின் எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப்பன்மைப்படர்க்கையினும் முன்னிலையினும் தன் மையினுஞ்செல்லாது, செய்யுமென்னும் எச்சத்தானாகும் செய்யுமென்னு முற்று. எ - று.

“பல்லோ ரொழிந்த படர்க்கைக் குறித்துச், செய்யுமென்னத் தெரித்திடு முற்றே” எனக்குத்திரஞ்செய்யாது எய்தியதொருமருங்கு மறுத்தல்தோன்றப் பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதென்றும், ஏனெழுந்துக்கள் பேரல் தன்னியல்பினில்லாது எச்சத்தானாயது இம்முற்றென்பது தோன்ற ஆகுஞ்செய்யுமென்முற்றென்றும் கூறினார்.

இப்பாவிடங்களைவிலக்கவே ஒழிந்தபடர்க்கை நார்பாலினுஞ்செல்லுமென் பது பெற்றும்.

(வ - று.) அவனுண்ணும், அவருண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண் ணும் எனவரும். (உக)

பாற்பொதுவினை.

௩௪௬. யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

எ - ன், திணைப்பொதுவன்றிப் பாற்பொதுவினையாமாறு உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாப்பொருண்மையைத்தரும் யாரென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

திணைப்பொதுமைக்கட்கூறிய “பொதுவினை” என்பதனை ஈண்டும் வருஞ் சூத்திரத்தும் தந்துரைத்துக்கொள்க.

(வ - று.) அவன்யார், அவள்யார், அவர் யார் எனவரும். “ஊதை கூட்டுண்ணு முகுபனி யாமத்தெங், கோதைகூட்டுண்ணியர் தான்யார்மன் - போதெல்லார், தாதொடு தாமுந்தார்க் கச்சி வளநாடன், தாதொடு வாராத வண்டு” என அஃறிணைக்கண் வருதலும், * “நாரென் னுள்ளமார்” என யாரென்பது ஆரென் மரீஇ வருதலும் புதியன புகுதலாமென்க. (௩௦)

௩௫௦. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) வினாப்பொருண்மையைத்தரும் எவனென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று அஃறிணையிருபாற்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

(வ - று.) அஃதெவன், அவையெவன் எனவரும். இஃது என்னென வும் என்னையெனவும் மரீஇவருதல் புதியனபுகுதலாம்.

உயர்முப்பாலென்றும் இழியிருபாலென்றும் விதந்தமைபின், யாரென்றும் எவனென்றும் ஈண்டுப்போந்தசொற்கள் பெயர்க்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும்

பொதுவாகிய யாவரென்னுஞ்சொல் யார், ஆரென மரீஇய உயர்திணைப்பன் மைச்சொல்லும் இவ்வாறு பெயர்க்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும் பொதுவாகிய எவனென்னும் உயர்திணையாண்பாற்சொல்லும் அல்லவென்பதுபெற்றும். (நக)

வினையுற்றின் புறனடை.

நருக. வினையுற்றே வினையெச்ச மாகலும்

குறிப்புமுற்றே ரெச்ச மாகலு முளவே.

எ - ன், இருவகையுற்றிற்கும் ஆவதொரு புறனடையுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வினையுற்றே வினையெச்சமாகவருதலும் வினைக்குறிப்புமுற்றே வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலுமுளவாம். எ - று.

ஏகரத்தைப் பின்னுங்கூட்டுக.

குறைச்சொல்லாகாது பால்காட்டி நிற்கலின் முற்றேயென்றும், வினையெச்சப்பயனிலையினையும் பெயரெச்சப்பயனிலையினையும் அவாவிரிந்தலின் எச்சமென்றும், இவை சிறுபான்மையவாகலின் ஆகலுமென்றும் கூறினார்.

(வ - று.) “காணான் கழிந்த வைகலுமுன் டென்றொருநாள்”, * “மோயின் ஞாயித்த காலே”, † “முகந்தனர் கொடுப்ப”, ‡ “விளிப்பது பயிலும் குறும் பர் துந்துமியொடு”, § “எருவினுண் டாது குடைவன வாடி” எ-ம், || “பெயர்த்தனென் முயங்கயான்”, “மக்களு ளிரட்டையா மாறினம் பிறந்துயாம்” எ-ம், ¶ “சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப”, § “கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்” எ-ம் மூவிடத்து ஐம்பாலினும் வினையுற்று வினையெச்சமாயின. ** “வரிபுனை வில்ல நெருகனை தெரிந்துகொண்டு”, †† “அளிரிலை பெருஅத மரிய முகத்தன், விளிரிலை கேளான்”, †‡ “உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்த”, “விழுமிது கழிவ தாயினும்”, §§ “நிலமிசைப் புரளுந் கைய வெய்துயிர்த்து” எ-ம், “துணையி னெஞ்சினேன் துயருழந் தினையேன்”, ||| “நீர்வார் கண்ணெந் தொழுதுநிற் பழிச்சி” எ-ம், ¶¶ “நீர்வார் கண்ணை நீயிவ னொழிய”, §§§ “வெள்வேல் வலத்தினிர் பொருடரல் வேட்கையி, னுள்ளினிர்” எ-ம் மூவிடத்து ஐம்பாலினும் வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்குறிப்பாயின. “வெந்திற்லினன் விதல்வழுதியொடு”, “அஞ்சாயல ளாயிழைமுன்”, “கடற்றுகையர் கழல்வேந்தரை”, **** “பெருவரை மிசையது நெடுவென் ளருவி”, ††† “புன்ற ளோமைய சுரனிறத் தோரே” எ-ம், “பெருவேட்கைய நெற்பிரிந்து”, “கண் புரை காதுல மெம்மு முள்ளான்” எ-ம், “உலங்கொ டோளினை யொருநின்

* அகநா. நு. † புறநா. நக. ‡ மலைபடு. எ (பி-ம்.) § குறுந். சக.

|| குறுந். அச. ¶ “எம்மொல்லது” என்னுஞ் செய்யுளிலுள்ளது.

§ பெரும்பாண். நகஉ. ** அகநா. சஅ. †† அகநா. நு.

‡‡ திருமுருகு. கஅரு. §§ புறநா. சச. ||| புறநா. ககஉ.

¶¶ குறுந். உஉ. §§§ கலி. ச. **** குறுந். எஅ. ††† குறுந். உசு0.

186 நன்னூல்மூலமும் சங்கநமச்சிவாயருரையும்.

ஆல்", "வினைவேட்கையிர் வீரவம்மின்" எ-ம் மூவிடத்து ஐம்பாலினும் வினைக் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சக்குறிப்பாயின. இவற்றுள்வரும்பெயர்கள் முற்றுப்பயனிலையாகாது பெயரெச்சப்பயனிலையாமாறு காண்க.

இனி வினைமுற்றுக்கள் சொற்றிரியினும் பொருடிரியர் வினையெச்சமாய் வருமாறு: * "விண்ணிற் றூவியிட்டான் வந்து வீழ்த்தன", † "பாயு மாரிபோற் பகழி சிந்தினார், ஆயர் மத்தெறி தயிரி னாயினார்", ‡ "கானவ ரிரிய வில்வாய்க் கடுங்களை தொடுத்த லோடு, மானிரை பெயர்ந்த தாய ரார்த்தன ரணிந்த திண்டோ, டானொன்று முடங்கிற் றென்று நிமிர்ந்தது சரம்பெய் மாரி, போனின்ற தென்ப மற்றப் பொருவருஞ் சிலையி னாகே", § "செய்யோன் செழும்பொற் சரஞ்சென்றது சென்ற தாவி" எனவரும். பிறவுமன்ன. (நூ.)

வினையியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

பொதுவியல்.

பெயர்வினைகளின் இலக்கணம்.

௩௫௨. இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

எ - ன், முன்வந்த பெயர்க்கும் வினைக்கும் பின்வருமிடைக்குமுரிக்கும்
பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்களோக்காக இவ்வியலான் உணர்த்துவான் இடை
நிறீஇக்கூறலின், இது பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோரிலக்கணம் உணர்த்து
தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையாண்பால் பெண்பாலென்னுமிருபாற்கும் பொது
வான பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் அஃறிணை ஆண்பால்பெண்பாலென்
னும் இருபாற்கும்பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் அவ்விரு
பாலுள் ஒருபாலையொழிக்கும், குறிப்பினான். எ - று.

(வ - று.) ஆயிரமக்கள் தாவடிபோயினொன்புழி மக்களென்னும் உயர்
திணையிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும், போயினொன்னும் உயர்திணையிருபாற்கும்
பொதுவினையும் தாவடியென்னுங்குறிப்பினாற் பெண்பாலையொழித்தன. பெருந்
தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்சீழ் நால்வரமக்களுளொன்புழி மக்களென்னும்
பொதுப்பெயரும் உளரென்னும் பொதுவினைக்குறிப்பும் பொறையுயிர்த்தலென்
னுங்குறிப்பினானே ஆண்பாலையொழித்தன. இப்பெற்றங்கள் உழவொழிந்தன
என்புழிப்பெற்றங்களென்னும் அஃறிணையாண்பெண் இருபாற்கும் பொதுப்பெ
யரும், ஒழிந்தனவென்னும் அஃறிணையாண்பெண்ணிருபாற்கும் பொதுவினையும்
உழவென்னுங்குறிப்பினாற் பெண்பாலை ஒழித்தன. இப்பெற்றங்கள் பால்சொரிந்
தனவென்புழிப் பெற்றங்களென்னும் பொதுப்பெயரும், சொரிந்தனவென்னும்
பொதுவினையும் பாலென்னுங்குறிப்பினானே ஆண்பாலையொழித்தன. பிறவு
மன்ன. (க)

௩௫௩. பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல்

ஆவோ வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

எ - ன், பெயர்க்கும்வினைக்கும் செய்யுட்கண் ஆவதோரிலக்கணமுணர்த்து
ததல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் னகார ளகார ரகார யகாரவீற்
றயல்கின்றவிகுதிமுதலாகாரம் ஓகாரமாதலும்செய்யுளிடத்து உரித்தாம். எ - று.

(வ - று.) * “வில்லோன் காலனை கழலே தொடியோண், மெல்லடி மேல
வஞ் சிலம்பே, நல்லோர், யார்கொ ளனியர் தாமே”, † “பெருஞ்சோற்று மிகு
பதம் வரையாது கொடுத்தோய்”, ‡ “படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாளன்”,

* துறந். எ. † புறநா. உ. ‡ புறநா. ககச.

188 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

*“நல்லோன் மன்ற நகைப்பெயர்ந்தோனே”, †“சென்றோ ரன்பிலர் தோழி”,
‡“வந்தோய் மன்ற தெண்கடற் சேர்ப்ப” எ - ம் பெயர்க்கண்ணும் வினைக்
கண்ணும் வந்தது.

வினையாலணையும்பெயர்க்கணன்றி வினைக்கண்ணும் ஒருவழி ஆ ஓ ஆத
லின், அதனையும் உடன்கூறினார். உம்மையை எதிர்மறையும்மையாக்கி, வில்
லோன் வில்லானென ஒன்றேஆதலும் ஆகாமையும், இன்னும்அவ்வம்மையாளே
செக்கான், வண்ணனென மற்றொன்றாகாமையும், அதனை ஆக்கவும்மையாக்கி,
§ “பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே” என ஆகாரமேயன்றி அகரமும் ஓகார
மாதலுங்கொள்க. (உ)

நருச. உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினுர்
திரியா தத்தமீற் றுருபி னென்ப.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுக்கும் வினைச்சொற்கட்கும் ஆவதோரிலக்கண
முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும், மூவகைவினைச்சொற்களும் எதிர்
மறுத்துச்சொல்லுமிடத்தும் தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும்
வேறுபடாவென்று சொல்லுவர், புலவர். எ - று.

இன்னுருபை ஈறென்பதன்கண்ணுங்கூட்டி எதிர்நிரனிறையாகப் பொருள்
கொள்க.

உருபின்கண்ணெதிர்மறுத்தல் அவற்றின் பயனிலைகளையென்க.

(வ - று.) சாத்தன்வாரான், குடத்தைவனையான், வாளாலெறியான்,
புல்லர்க்குநல்கான், நிலையிழியான், பொருளினதின்மை, தீயர்கட்சாரான்,
சாத்தாசாயல் எ - ம், நடவான், நடவாத, நடவாது எ - ம் வரும்.

“சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி” என்னுஞ்சூத்திரத்தானே உண்மைக்கு
மறையாகிய இன்மையென்னும் பெயர்க்கண்ணும் ஈறுதிரியாமை காண்க.

நடத்தல், நடவாமை என்றற்றொடக்கத்தன ஈறுதிரிந்தனவன்றோவெ
னின், அவைதொழிற்பெயராதலிற் திரிந்தனவென்க. ஓடாக்குதிரை, ஆனாவறிவு
என்றற்றொடக்கத்தன ஓடாத ஆதை என்பவற்றைக் குறைந்து வழங்கின
வன்றி ஈறுவேறுபட்டனவல்லவென்க.

ஒருவினை நிகழ்வழி அவ்வினைக்குக் கருத்தாவும் செயப்படுபொருளுமுதலிய
வாகப் பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்து நின்றவுருபுகள் அவ்வினைநிகழ்வழி
யும் அவ்வாறுநின்றலானும், வினைவிசுவசுகளும் அவ்வினைநிகழ்வழி முற்றின்கட்
கருத்தாவையும் எச்சங்களிற் பெயரொழிபையும் வினையொழிபையும் தந்து
கின்றத்போல வினைநிகழாவழியும் நின்றலானும் இங்ஙனம்கூறப்பட்டதென்க.()

உருபும்வினையும் அடுக்கிமுடிதல்.

நருரு. உருபுபல வடுக்கினும் வினைவே ரடுக்கினும்
ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

எ - ன், இதுவுமது.

*அகநா. உசுஅ. (பி - ம்.) ‘மன்றகூப்’

† அகநா. நகக.

‡ ,, அ0.

§ திருமுருகு. நகௌ.

(இ - ள்.) வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்தும் தொக்கும் தம்முள்விரவிப் பலவடுக்கிவரினும் வெவ்வேறு பலஅடுக்கிவரினும் மூவகைவினைச்சொற்களும் தம்முள்விரவி அடுக்குந்தன்மையவன்றி வெவ்வேறுபல அடுக்கிவரினும் தத்தமெச்சம் இறுதியிலொன்றுவர அதனோடு அனைத்தும் முடிவனவாம். எ - று.

பலவென்பதனை வேறென்பதனோடுங்கூட்டிக்.

இவ்விருவகையடுக்கும் 'படைபடை' என்றற்போல அடுக்கியவல்லவென்பார் பலவடுக்கினுமென்றார்.

வினைவேறுபலவடுக்கினுமென விதந்தாற்போல உருபிற்கு விதவாமையின் அவைவிரவியும் வேறுவேறு பலவடுக்கினுமென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) சாத்தன் யானையதுகோட்டை நுனிக்கட்பொருட்கு வாளாற் குறைத்தானென்பன உருபுகள்விரவிப் பலவடுக்கிக் குறைத்தானென்னுமொரு வினையொண்டன. இவற்றுள் ஆறனுருபு அடுக்கன்று; வினை அதற்கு எச்சமன்றா தலானும் கோடென்னும் பெயர்கொண்டமையானுமென்க. சாத்தனென்னும் பெயர்வேற்றுமை குறைத்தற்கு வினைமுதலேக்காட்டவந்ததன்றி அடுக்கென்று கோடலுமொன்று. சாத்தனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினான் எ - ம், சாத்தனுக்கும் கொற்றனுக்கும் தேவனுக்கும் பூதனுக்குந்தந்தை எ - ம் இரண்டாமுருபும் நான்காமுருபும் வேறுபலவடுக்கி வாழ்த்தினானென்னும் ஒருவினையும், தந்தையென்னும் ஒருபெயரும் முறையேகொண்டன. வாள்கைக்கொண்டான், அருளாமுடையான் எ - ம் உருபுகொக்கு அவ்வாறு வந்தன. உண்டான் தின்றான் ஓடினான் பாடினான்சாத்தன்; “வருதி பெயர்தி வருந்துதி தஞ்சாய், பொருதி புலம்புதி நீயும் - கருதுங்கால், பண்டினை யல்லையாற்பாழித்தோட் கோதையைக், கண்டனையே வாழி கடல்” எ - ம், “இனையன் மெல்லியன் மடந்தை”, “அரிய சேய் பெருங்கான் யாதே” எ - ம் வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சங்களோடுவிரவாது வேறுபலவடுக்கிச் சாத்தன் நீ மடந்தை யாறு என்னும் ஒருபெயர் முறையேகொண்டன. கற்றகேட்ட பெரியோர் எ - ம், † “சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதை” எ - ம் பெயரெச்சவினையும் குறிப்பும் வினைவினைக்குறிப்புமுற்றொடு விரவாது வேறுபலவடுக்கிப் பெரியோர் மலர்க்கோதையென்னும் ஒருபெயர் முறையேகொண்டன. கற்றகேட்டறிந்தார் எ - ம், விருப்பின்றி வெறுப்பின்றியிருந்தார் எ - ம் வினையெச்சவினையும் குறிப்பும் வினையொடு முடியுமென விதந்தவினைமுற்றுகளோடு விரவாது வேறுபலவடுக்கி அறிந்தார் இருந்தாரென்னும் ஒருவினை முறையே கொண்டன. பிறவுமென.

‡ “சொல்லருஞ் சூற்பகம் பாம்பின் றோற்றம்போன், மெல்லவே கருவிருந்தின்று மேலலார், செல்வமே போற்றலை சிறுவித் தேர்ந்ததூற், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே” என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றற்கொன்று முடிபாய்த் தொடர்தலானும் § “நாளன்று போகிப் புள்ளிடைத் தட்பப், பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும், வறிது பெயர்குர ரல்லர்” என்னும் வினையெச்சக்குறிப்புக்கள் ஆங்காங்குமுடிதலானும் இவையடுக்காகாவென்க. (ச)

* “எம்முரல்லது” என்னும் செய்யுளிலுள்ளது.

† “சீறடிப்பேரகல்” என்னுஞ்செய்யுட்கணுள்ளது.

‡ சீவக. ௫௩.

§ புறநா. ௧௨௪.

இடைப்பிறவல்.

நடுசு. உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும்

பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) வேற்றுமையுருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டுமுடியும்பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே உருபு சொற்கள் வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப்பொருந்துவன. எ - று.

பிறவெனப் பன்மைகூறிரேனும், “ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்பதனான் ஒருசொல் வருதலுங்கொள்க.

உம்மை, உருபு முற்றீரெச்சங்களும் அகைகொள்ளும் பெயர்வினையுமாத்திரையாய் நிற்கலையன்றியென இறந்ததுதழீஇ நின்றது.

(வ - று.) சாத்தன் வயிராவுண்டான், அறத்தை அழகுபெறச்செய்தான், வாளால் மருவாரை மாயவெட்டினான் [இதனான், மாயவென்பதொன்றும் இடைவந்தது; மருவாரையென்பது அற்றன்று; இவ்விரண்டனுரையும் வாளாலென்னுமன்றனுரையும் அடுக்காய்நிற்கலின்,] தேவர்க்குச் செல்வம்வேண்டிச் சிறப்படுத்தான், மலையினின்று உருண்டவீழ்ந்தான், சாத்தனது இத்தடக்கையானே, ஊர்க்கண்ணுயர்ந்த ஒளிமாடம், சாத்தா விரைந்தோடிவா எ-ம், வந்தான் அவ்வூர்க்குப்போன சாத்தன், வந்த அவ்வூர்ச்சாத்தன், வந்து சாத்தன் இம்மை நாள் அவனுார்க்குப்போயினான் எ-ம் வரும். குறிப்புவினையுதலிய பிறவுமன்ன.

“கருதலர்சீறிய கடுங்கொல் யானே” என்புழிச் சீறியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கும் அதுகொண்ட யானையென்னும் பெயர்க்குமிடையேகொல்லென்னும் வினைத்தொகைச்சொல் இடைப்பிறவரலாய் வந்ததன்று; வினைத்தொகை, காலங்கரந்தபெயரெச்சமாதலாற் பெயரெச்சவினை இரண்டடுக்கி யானையென்னும் ஒருபெயர்கொண்டனவாமென்க. இவ்வாதே அடுக்காய்வந்தனவும் இடைப்பிறவந்தனவும் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இனி, ஏற்பனவென்றமையான் வல்லமெறித்தநல்லிளங்கோசர்த்ததை மல்லயானைப்பெருவழுதி என்புழி வல்லமெறிதல் பெருவழுதி மேற்றேயெனின், நல்லிளங்கோசர் தந்தைபென்பதனை இடைநிறுவின் ஏவாதாம்; வல்லமெறிதல் நல்லிளங்கோசர்மேற்றாகப் பொருள்படுமாதலினென்க. (ரு)

முடிக்குஞ்சொல் நிற்கும்இடம்.

நடுசு. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டுமுடியுமெச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றிற்கு ஈற்றினும்வரும். எ - று.

ஈற்றினுமென்னும் உம்மையான் முதலினும் வருத் கொள்க.

(வ - று.) சாத்தன்வந்தான், மரத்தைக்குறைத்தான், சாத்தனாலவந்தான், சாத்தற்குக்கொடுத்தான், சாத்தனினிங்கினான், சாத்தனதுஆடை, சாத்

தன்கட்சென்றான், சாத்தாவா எ - ம், வந்தான் சாத்தன், வந்தசாத்தன், வந்து போயினான் எ - ம் இறுதிக்கண்வந்தன். வந்தான் சாத்தன், குறைத்தான் மரத்தை, வந்தான் சாத்தனால், கொடுத்தான் சாத்தற்கு, நீங்கினான் சாத்தனின், ஆடைசாத்தனது, சென்றான் சாத்தன்கண், வாசாத்தா எ-ம், சாத்தன் வந்தான், போனான்வந்து எ - ம் முதற்கண்வந்தன்.

எய்துமீற்றினென்றற்போல முதற்கண்வருதலை எடுத்தோதாது உம்மை யாற்றழி இக்கொண்டார், ஆறனுருபினெச்சமும் ஏழனுருபினெச்சப்பெயரும் பெயரெச்சத்தினெச்சமும் முதற்கண் வாராவென்பதூஉம், ஏனையவரினும் இறுதிக்கண்வருதல்போற் சிறப்பினவல்லவென்பதூஉம் தோன்றுதற்கென்க.

எழுமாயுருபு வினைமுற்றுப்பயனிலையை இறுதிக்கட்கொண்டதூஉம், வினை முற்றுப் பெயர்ப்பயனிலையை முதற்கட்கொண்டதூஉம் சாத்தன்வந்தான் எனவரும். தம்முள்வேற்றுமையாதோவெனின், கேட்போர்க்குச் சாத்தன்இது செய்தானென வினையையுணர்த்துவதூஉம், இதுசெய்தான்சாத்தனென 1வினை முதலையுணர்த்துவதூஉமாமென்க. வந்தான் சாத்தன் எனவருவனவும் அன்ன.()

௩௫௮. ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

எ - ன், நால்வகைச்சொற்கும் ஆவதோரிலக்கணம் உணர்த்துதல் றதலிற்று.

மொழியெனப் பொதுப்படக்கூறினமையின், நால்வகைச்சொற்குமென்பது பெற்றும்.

(இ - ள்.) பெயர்வினையிடையுரியென்னும் நால்வகைச்சொற்களுள் ஒவ்வொன்று எஞ்சிரின்ற தன் தன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்குரித்தாம். எ - று.

(வ - று.) சோற்றைநனியுண்டானென்றவழிக் கறியைநனியின்றனென்றற்றொடக்கத்தனவும், பாக்கைநனியின்றனென்றவழி வெற்றிலையைநனியின்றான், சுண்ணும்பைநனியின்றனென்பனவும், நஞ்சுண்டான்சாவானென்றவழி நஞ்சுண்டான்சாவான், நஞ்சுண்டதுசாமென்பனவும், பார்ப்பான் கள்ளுண்ணென்றவழிப் பார்ப்பனி கள்ளுண்ணுனென்பதாவும் கூறாதேயமைந்துகிடத்தலின் இனங்களாய் எஞ்சிரின்றன. இவற்றுட் சோற்றையென்னும் பெயர்ச் சொல்லும் உருபிடைச்சொல்லும் கறியையென்னும் பெயர்ச்சொல்லையும் உருபிடைச்சொல்லையும், நனியுண்டானென்னுமுரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் நனியின்றனென்னும் உரிச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையும் கொள்ளுதற்குரியவாய் நிற்தல்காண்க. பிறவுமன்ன. (எ)

௩௫௯. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு

மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

எ - ன் பெயர்வினைகட்கு ஆவதோரிலக்கணமுணர்த்துதல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) தினை பால் இடம் காலங்கட்குப் பொதுவாகிய பெயர்வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினைநீக்கி ஒன்றற்குடையமைசெய்யும், மேல்வரும் சிறப்புப்பெயர் வினைகள்தாமே. எ - று.

(பி - ம்.) 1 'வினைமுதலைத்தருமொழியுணர்'

192 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

ஒன்றற்கு இருமருங்கிலையும் மேலென்பவாகலிற் சிறப்புப்பெயர்வினை யாண்டுவினுங்கொள்க.

தாமேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம், குறிப்பினுன் உற்றுணர்ந்து இடர்ப் படவேண்டாவென்னும் பொருள்தந்துநின்றது.

(வ - று.) சாத்தனிவன், சாத்தனிது எ-ம், சாத்தன்வந்தான், சாத்தன் வந்தது எ-ம் பெயர்த்திணைப்பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்து நீக்கின. ஒருவர் என்னையர், ஒருவர் என் தாயர் எ-ம், மரம் வளர்ந்தது, மரம் வளர்ந்தன எ-ம் பெயர்ப்பாற் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும் வந்து நீக்கின. அவரெல்லாமிருந்தார், யாமெல்லாம்வருவம், நீவிரெல்லாம் போமின் எனப் பெயரிடப்பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்து நீக்கின. வாழ்க அவன், அவன், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீயிர் எ-ம், உண்முவந்தான், வந்தான், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய், வந்தீர், வருகின்றான், வருவான் எ-ம், வினைத்திணை பால்இடம் காலப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்து நீக்கின. பிறவுமன்ன.

உண்டென்பது இறந்தகாலவினையெச்சமாயினும் முக்காலவினையுடைய கொண்டுமுடிதற்குரிய பொதுமையினையுடைத்தாதலின் அதனை மேல்வருஞ் சிறப்புவினைநீக்கின. (அ)

எ ச ச ங் க ளி ன் மு டி பு.

நகர. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை எதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதும் குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்.

எ - ன், நால்வகைச்சொற்கும் ஆவதோரிலக்கணமுணர்த்தும்வழிச் சில வற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், சிலவற்றிற்கு எய்தாததெய்துவித் தலும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் உம்மையெச்சமும் சொல் லெச்சமும் பிரிநிலையெச்சமும் எனவெச்சமும் ஒழியிசையெச்சமும் எதிர்மறை யெச்சமும் இசையெச்சமுமாகியசொல்லெச்சமொன்பதும் குறிப்பெச்சம் ஒன் றும் தத்தம் எச்சங்களைக்கொள்ளும். எ - று.

சொல்லொழிபென்பதனை முற்கூறிய ஒன்பதனையும், அதனுள் ஒழிபென் பதனைப் பிற்கூறிய குறிப்பினையும் கூட்டுக. குறிப்புச்சொல்லொழிபெனக் கூட்டியுரைத்தால் என்னையெனின், அது பின்னர்க்குறுதும். எனவே எச்சங்கள் சொல்லெச்சம். குறிப்பெச்சமென இருவகையவென்பதூஉம், சொல்லெச்சம் ஒன்பதெனத் தொகைகூறினார். வகையுள் ஒன்றையும் சொல்லெச்சமென்ற மையான் அவ்வகையுள்ளொன்றைய சொல்லெச்சமென்பது சொல்விகற்பங்க ளின்றிச் சொல்லென்னுஞ்சொல் எஞ்சிநிற்பதென்பதூஉம் பெற்றும். *‘‘சொல் லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ், சொல்லா வல்ல தெஞ்சுத வின்றே’’ என்றார் ஆசிரியர் தோல்காப்பியனுரென்க. இவ்வாசிரிய வசனத்திற்கு இப்பொரு ளன்றி வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். அதுநிக.

(வ - ஹ.) செய்தசாத்தன், செய்கின்றசாத்தன், செய்யஞ்சாத்தன் எ-ம் நல்லசாத்தன் எ-ம் பெயரெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகிய செய்பவனது பெயர் கொண்டன. ஏனைக் கருவிமுதல் ஐந்தொடுமொட்டிக. வினைத்தொகைகளும் பெயரெச்சமாய்நுஞ்சுவின் அவையும் முற்றெச்சங்களும் அன்ன. செய்துவந் தான், செய்துநல்லையினுள் செய்துநல்லன், செய்துவருதல் எ-ம், * “விருந் தின்றி யுண்ட பகல்” எ-ம் வினையெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகியவினையும் குறிப் பும் தொழிற்பெயருங்கொண்டன. காட்டாதொழிந்த வினையெச்சங்களும் முற்றெச்சங்களும்னன. இவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாகிய வினைக்குறிப்பு ஆக்க மொடுவருதலும் அதுதொகவருதலும் “ஆக்கவினைக்குறிப்பு” என்னுஞ் சூத்திரத் துள் அமைந்துகிடந்தன. சாத்தனும்வந்தானென்னும் உம்மையெச்சம் முன்னர்க் கொற்றன்வந்தானெனத் தன்னெச்சங்கொண்டது; † “மிடியென்னுங் காரணத் தின் மேன்முறைக் கண்ணே, கடியென்றார் கற்றறிந் தார்”, ‡ “இசையா வெரீருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும், வசையன்று” என்பன சொல்லெச் சம்; கடியென்றுசொன்னார், இல்லென்றுசொல்லுதலெனச் சொல்லென்னும் தம்மெச்சங்கொண்டன. இவை பெயரெச்சம் வினையெச்சமென்றாற்போலச் சொல்லென்னுமெச்சத்தையுடைய இடைச்சொல்லைச் சொல்லெச்சமென்றவின் ஆகுபெயர். மேல்வரும் எனவெனெச்சமொழிந்தனவுமன்ன. சாத்தனென்கொண் டான், சாத்தனென்கொண்டானென்பன பிரிநிலையெச்சம். இவை பிரிர்கொண் டிலரெனத் தம்மெச்சங்கொண்டன. கோடற்றொழிலார் சாத்தனினின்றும் பிரிக்கப்பட்டார் பிரராதலிற் பிரிநிலையென்க. கடல் ஒல்லெனவொலித்தது, நரம்பு விண்ணெனவிசைத்தது, தலை இடியெனவிடித்தது என்பன எனவெ னெச்சம். இவை தம்மெச்சமாகியவினையென்கொண்டன; மிகவும்ஒலித்தது, 1 மிகவும் விசைத்தது, மிகவும் இடித்தது என்பன இவற்றிற்குப்பொருளாமாதலின், இவ் வெனவெச்சம் மிகுதிப்பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல்லாமென்க. § “தெய் வந் தொழாஅள் கொழுந் றெழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை” என பதனுள் எனவென்பது பெய்யெனச்சொல்லவென வினைப்பொருள் தருதலின், இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த செய்வெனெச்சமாய் முன்னர்ப்போந்த வினை யெச்சத்துள் அடங்குமென்க. கூரியதோர்வாண்மன், || “வருகதில்லம்”, கொளலோகொண்டான் என்பன ஒழியிசையெச்சம். இவை முறையே கோ டிற்று, வந்தால் இன்னதுசெய்வல், கொண்டுய்யப்போயினல்லெனத் தம் மெச்சங்கொண்டன. வரலுமுரியன், யானேசெய்தேனென்பன எதிர்மறை யெச்சம். இவை முறையானே வாராமைக்குமுரியன், யான்செய்திலெனத் தம்மெச்சங்கொண்டன.

* இதுகாறும் வினையியலினொழிபாகிய பெயரெச்சவினையெச்சமுடிபும் இடையியலினொழிபாகிய ஏனைஅறுவகையெச்சமுடிபும் எடுத்துவிதந்தார். இவ் வாறு எடுத்துவிதத்தற்கு வரையறைப்படாதுவருஞ்சொல்லெச்சங்கனையெல்லார் தொகுத்துஇசையெச்சமென இறுதிக்கட்கூறினர். இசையென்பது சொல். இசையெச்சமெனப் பொதுப்பக்கூறினமையின் இவ்வெச்சமும் இதுகொள்வ தும் பெயர்வினை இடையுரியென்னு நால்வகைச்சொல்லுள் ஒன்றும்பலவும் தனித் தும்தொடர்ந்தும் வருமென்பதுபெற்றும். அவற்றுட் சிலஇசையெச்சங்களவரு

* தி. சச.

† நாலடி. நக.

‡ நாலடி. ககக.

§ திருக்குறள், ௫௫.

|| அகநா. ௨௪௧.

(பி - ம.) 1 ‘மிகவுமிகைத்தது’

மாறு: — * “இனரெரிதோய்வன்ன வின்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று” என்புழிப் பிறையிர்க்கு இன்னாசெயின் அவை பிழையாது தமக்குவருதல் கருதித் தம்மாட்டு அன்பும் பிறவுயிர்கண்மாட்டு அருளும் இன்னாசெய்தலான் மேன்மேல்வளரும் பிறப்பிறப்பின்சச்சும் நம்மாலின்னாசெய்யப்பட்டாரை நாமடைந்து இரத்தல்கூடனுங்கூடும் அதனால் யார்மாட்டும் இன்னாசெய்யக்கட வேமல்லமென்னும்வருங்காலவணர்ச்சியுயிலராய் ஒருவர் தன்னால் ஆற்றல்கூடாத இன்னாசெய்வற்றைத் தன்கட்செய்தாராயினும் அவர் தமக்குவேண்மெவதொரு குறைமுடித்தல்கருதி நானாது தன்னே அடைந்தாராயின் அவர்செய்த இன்னாமை கருதி அவரைவெகுளாது 1. அவற்றைமறந்து அவர்வேண்டுங்குறைமுடித்து முன் செய்த இன்னாமையால் அவர் கூசியொழுகுதல்தவிர்த்தற்குக் காரணமாகியமெய்ப் பாடுமுதலியன தன்கட்குறிப்பின்றி நிகழ் அவர்க்கினியனாகியிருத்தல் தன்சால் புக்குன்று என நால்வகைச்சொற்களுள் வேண்மெவ்வெல்லாந்தந்து அகலங் கூறவேண்டுகிற்பன இசையெச்சமாமென்க. பிறவுமன்ன.

இனிக் குறிப்பெச்சங்களாவன:—“ஒன்றொழிபொதுச்சொல்” முதலிய குறிப்புச்சொற்களாம், குறிப்பான் உணரப்படுவன முறையே எஞ்சிநிற்கலின். அவை அவ்வெச்சங்களொன்றாமாறு:—பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர்க்களுளரென்புழி மக்களென்னும் பொதுப்பெயர் பெண்மக்களெனப் பெண்ணென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்கொண்டது. “குறுத்தாட்பூதம்” என்புழித் தகரவல்லொற்று அதற்கினமாகியமெல்லொற்றையும், “மரையிதழ் புரையும்” என்புழி மரையென்பது தாவென்னுமுதலெழுத்தைபுண்கொண்டன. வர்ப் பூசிவருதுமென்பது எச்சில்கழித்துவருதுமென்பது கொண்டது. புளித் தின்றானென்பது பழமாகிய புளியெனப் பழமென்பதுகொண்டது. பொற் றெடியென்பது பொற்றெடியையுடையாளென இரண்டாமுறையும் அதன்பய னிலையுங்கொண்டது. நல்லனிவெனப்பது பெயர்ப்பொருள்கொள்ளாது வினைக் குறிப்புப்பொருளொடு நல்லனையினையென ஆக்கக்கொண்டது. “அறத் தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழி” என்பது, “அறத்தாறிதுவென வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானோடு நீந்தா னிடை” என்பது கொண்டது. “அலங்குளைப் புரலி யையவொடு சினேஇ” என்பது தருமன் வீமன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் என்பனகொண்டது. * “பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின்” என்பதூஉம், உண்ணாநின்றான் கற்கறித்தழி, அட் டோன்முகநோக்கி நன்கட்டாயென்பதூஉம், மெலியராயினும் பலர்தொகின் வலியரையும் வெல்வரென்பதனையும் நன்கட்டாயல்லையென்பதனையும் முறையே கொண்டன. பிறவுமன்ன. இவை ஒன்றொழிபொதுச்சொன்முதலிய குறிப் பெச்சங்கள் தம்மெச்சங்கொண்டன. இதனைக்குறிப்புச்சொல்லெச்சமென்னாது குறிப்பெச்சமென்றார், சொல்லையன்றிப் பொருண்மாத்கிரையும் எழுத்தும் எஞ்சவருவனவுமுளவா தலினென்க. இப்பத்தெச்சங்கட்கும் வேறுபொருள் கூறுவாருமுனர். அவையெல்லாம் இசையெச்சமாயும் குறிப்பெச்சமாயும் அடங்குமாதலானும், பெயரெச்ச வினையெச்சமுதலியவற்றிற்கு ஆங்காங்குமுடிபு கூறாயினார் ஈண்டு எச்சங்களைபெல்லாம் தொகுத்துக்கூறும்வழி முடிபுகூற ராயிற் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாமாதலானும் அதுபொருந்தாதென்க. (க)

* திருக்குறள், ந.0அ.

(பி - ம்.) 1 ‘அவற்றைமறைத்து’

தோகைநிலைத்தோடர்மொழி.

ஈசு.க. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை

முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை

ஒழிய விரண்டு முதலாத் தோடர்ந்தொரு

மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தோடர்ச்சொல்.

எ - ன், பெயர்க்கும் வினைக்கும் ஆவதொரு விதியுணர்த்துதல் நுலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லும் பெயர்ச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லும் வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர்வருத்துக்கூறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றின் உருபுகள் இடையேதொக்குரிப்ப இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள்தோடர்ந்து ஒருமொழிபோனடப்பனயாவை அவை தெக்கைநிலைத்தோடர்ச்சொற்களாம். எ - று.

தொகையென்னும் பலபொருளொருசொல் ஈண்டு உருபுமைதலையுணர்த்தி நின்றது; ■ “ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகையு விறுதி யான” என்பவாகலின்.

வினையொடு வினை தொகைநிலைத்தோடராகாமையின் அதனையொழித்தும், நிலத்தைக்கடந்தான் நிலங்கடந்தான் என உருபுஇடைவிரியிற் பிளவுபட்டும் தொக்கதேற் பிளவுபடாதுந் தோடருமாதலின் ஒருமொழிபோலெனவுங் கூறினார். ஒருமொழிபோல் நடத்தலாவது கொல்யானைவந்தது, நிலங்கடந்தான் சாத்தனென இரண்டுமுதலிய பலசொற்றொடர்ந்து ஒருபெயராயும் வினையாயுந் தம்முடிபேற்றெனப் பொருள்கூறின் அவ்வாறு தொகைநிலைத்தோடரும், கொன்றயானைவந்தது, நிலத்தைக்கடந்தான் சாத்தனென நடக்குமாதலின் அது பொருந்தாதென்க. (க0)

தோகைநிலைத்தோடர்ப் பாகுபாடு.

ஈசு.உ. வேற்றுமை வினைபண் புலமையும்மை

அன்மொழி யெனவத் தொகையா ருகும்.

எ - ன், மேல் வேற்றுமைமுதலிய வென்றார், அவை இவையென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைத்தொகையும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் உவமத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் அன்மொழித்தொகையுமென மேற்கூறிய தொகைநிலைத்தோடர்ச்சொல் அறுவகைப்படும். எ - று. (கக)

வேற்றுமைத்தொகை.

ஈசு.ஈ. இரண்டு முதலா விடையா றுருபும்

வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வேற்றுமைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுவாய்க்கும் விளிக்கும் இடையேநின்ற இரண்டாவதுமுதலிய ஆறுவேற்றுமையுருபும் தொக்கதோடர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைத்தொகைகளாம். எ - று.

* தோல். வேற்றுமைமயங்கு. உஉ.

வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கட் பெயரொடுபெயரும் வினையுங்கூடிய கூட்டத்தை வேற்றுமைத்தொகை யென்றதன்மென்பார், ஆறுருபும் வெளிப்படலிலெதென்றார். ஏனெத்தொகைகளுமென்ன.

(வ - று.) நிலங்கடந்தான், தலைவணங்கினான், சாத்தன்மகள், ஊர்நீன் எனான், சாத்தன்கை, * "குன்றக்கூகை", யானைக்கோட்டுறுனிகுறைத்தான் கின் ஆறுருபும் இடையே தொக்கவாறுகாண்க.

இடையே. தொக்கத்தனைத் தொகைநிலைத்தொடரென்றமையானே கடந்தா நிலம், இருந்தான்குன்றத்து என இறுதிக்கட்டொக்குப் பிளவுபட்டுநின்றன தொகைநிலைத்தொடராகாவோவெனின், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தா னென்பனவற்றை ஒரோவழி மாறிக்கூறுதலிற் பிளவுபட்டுநின்றனவன்றி அவையும் இடைக்கட்டொக்க தொகைநிலைத்தொடரேயாமென்க.

இனி ஆறுருபுமென்னுமுற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிப் பொற்குடமென ஒரோவழி உருபும்பொருளும் உடன்தொக்கதூஉம் வேற்றுமைத்தொகையெனக்கொள்க. அதுவிரிவுழிப் பொன்னாற்செய்தகுடமென விரியும். பிறவுமென்ன. (கஉ)

வினைத் தொகை.

நகசுசு. காலங் காரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

எ - ன், வினைத்தொகையாமாறுணர்த்துதலுற்று.

(இ - ள்.) காலம்பற்றிப் புடைபெயர்வினையுருபாகிய தம்மிறுதிகள் தொக்குநிற்பச் செய்வதாதி அறுபொருட்பெயராகிய தம்மெச்சம்கொண்ட பெயரெச்சங்கள் வினைத்தொகைகளாம். எ - று.

காலமென்றது ஆகுபெயர்.

முதனிலைவினையுருபுதொகாது நிற்ப் புடைபெயர்ச்சிவினையுருபு தொகை வினைத்தொகையெனப்படுமென்பார், காலங்காரந்தவென ஆகுபெயராக் கூறினார். புடைபெயர்ச்சிவினைகளை முதனிலையொழிந்தவறுதிகள் காட்டி நிற்பலின் அவ்வினைகட்கு அவையுருபாயின.

(வ - று.) நெருசலுகளிறு, இன்றிகளிறு, நாளையடுகளிறு, வேல், களம், தொழில், பொழுது, கந்து எனவரும். இவைவிரிவுழி நெருசலட்டகளிறு, இன்றடாரின்மகளிறு, நாளையடுக்களிறு எனவிரியும். இவை முறையே இறந்த காலவினைத்தொகை, நிகழ்காலவினைத்தொகை, எதிர்காலவினைத்தொகை எனப்படுமும். இஃது ஒவ்வொருகாலத்தையே பற்றாது முக்காலமும்பற்றி நெருசலும் அட்டகளிறு, இன்றும் அடாரின்மகளிறு, நாளையடுக்களிறு என விரியவரின், முக்காலவினைத்தொகையெனப்படும். இங்ஙனம் காலவிகற்பம்பற்றிப் புடைபெயர்வினைகருதாது, அரிவாள், ஆவுரிஞ்சுதறி என்றற்போல அடுகளிறுஎன்பது இத்தொழிற்முரியது இஃது என்னும்பொருள்பட வருமாயின், வினைத்தொகைக்குறிப்பெனப்படுமென்க. இவ்வாறே ஏனெவினைத்தொகையெல்லாம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இதற்கு வருமொழி பெயராதலின், இஃது இத்தொகைநிலையாயேதொடரும்; இரண்டிற்ந்தமொழிகளிலவென்க. அட்டதுகளிறு, அடாரின்றது களிறு, அடுவது களிறுஎன முற்றுக்கள் இறுதி தொகுதலின் அடு

களிறென வினைத்தொகையாயிற்றெனின், அடுகளிறிது, அடுகளிறுவந்தது எனப் பின்னும் ஒரு பெயர்வினையேற்றலின், அவையன்றெனவும், அடுவென்னு முதனிலைவினையாகிய காரணத்தின்கண் முக்காலவினையாகிய காரியங்கள் தொக்குநிற்றலின் அடுகளிறென வினைத்தொகையாயிற்றெனின் காரணத்தின்கட் காரியந்தொக்குநிற்றற்குக் களிறென்னுமுடிக்குஞ்சொல் வேண்டாமையின் அஃது ஒருமொழியிலக்கணமன்றி இங்ஙனம் அதிகரித்த தொடர்மொழியிலக் கணமன்மையின் அஃதன்றெனவும் விலக்கிப் பெயரொச்சத்திறுதி தொக்கது வினைத்தொகையென்றார்.

(கூ.)

ப ண் பு த் தோ கை.

௩௬௫. பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்

ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

எ - ன், பண்புத்தொகையாமாறுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) குணப்பெயரொடு குணிப்பெயர்புணருங்கால் அக்குணியொடு குணத்துக்குண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டுவரும் ஆகிய வென்னுமொழியாகிய பண்புருபுதொக்குநிற்பனவும் அப்பண்புருபுதொக்குநிற் பப்பொதுப்பெயரும் சிறப்புப்பெயருமாய் ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவுமாகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகளாம். எ -று.

குணத்தொகையென்றமையான் ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவற் பின்கண்ணும் பண்புருபு தொகுமென்பது பெற்றும்.

(வ -று.) செந்தாமரை, கருக்குவளை, வட்டக்கடல், சதுரப்பலகை, ஒருபொருள், இருபொருள், தீங்கனி, துவர்க்காய் எ -ம், ஆயன்சாத்தன், * வேழக்கரும்பு † “அகாமுதல்”, ‡ “சகரக்கிளவி” எ -ம், செந்நிறக்குவளை, கரும்புருவச்சிலை எ -ம் வரும். இவை விரிவுழி, செம்மையாகியதாமரை, ஆயனாகியசாத்தன், செம்மையாகிய நிறமாகிய குவளை எனவிரியும். இவ்வாகிய வென்னுமுருபின்கண் ஆக்கவினையின்மையின் இலக்கணையாற் செய்தவென் னும் வாய்பாட்டின்பாற்படுவதொரு வினையிடைச்சொல். ஆயனென்னும்பொ துப்பெயர் சாத்தனென்னும் சிறப்புப்பெயரைவிசேடித்தும் வேழமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கரும்பென்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்தும்வந்தன. பிறவு மன்ன.

முற்றெச்சமாகியகாலத்து முற்றுப்பொருளையொழித்து எச்சப்பொருளை உணர்த்தியின்றற்போல ஆயன், வேழம் என்றற்றொடக்கத்து நிலைமொழிகள் பண்பிச்சொல்லாயினும் அப்பண்புகளையொழித்துப் பொதுப்பண்பினையும் சிறப்புப்பண்பினையுமுணர்த்தி வருமொழிக்கு அடையாய்நிற்றலின் அவையும் பண்புத்தொகையாயின.

பண்பைவிளக்குமொழியென்பது ஆகியவென்பதன்று, மைவிகுதியென்று லென்னையெனின், ஒருமொழிக்கு உறுப்பாகிய விகுதியை மொழியென்றல் கூடாமையானும் வட்டம் சதுரம்முதலிய பண்பிற்கு அவ்விகுதியின்மையானும் வட்டக்கடலென்புழி மகரவீறு கெட்டுப்புணர்த்தாற்போல் மையீறுகெட்டுப் புணர்த்தென்பது “ஈறுபோதல்” என்னுஞ்சுத்திரத்தாற் பெறுதலானும் அஃ தன்றென்க.

■ பேரிய. ஏனாதி. உ. † திருக்குறள், க. ‡ தொல். மொழி. உக.

செய்யதர்மரையென்னும் எச்சவிறுதிதொக்கது இத்தொகையென்பா
ரும், செய்யதுதாமரையென்னும் முற்றிறுதிதொக்கது இத்தொகையென்பாரு
முள். இவையும் மொழியன்மையானும் வட்டக்கடல்முதலிய பண்புத்தொ
கைக்கு அவ்வெச்சவிறுதி விரித்தல்கூடாமையானும் அவ்வெச்சவிறுதி தொக்க
தேல் அதனை வினைத்தொகைக் குறிப்பென்றல்கூடுமன்றிப் பண்புத்தொகை
யென்றல் கூடாமையானும் அம்முற்றிறுதி தொக்கதேற் பண்புத்தொகையென்
றல் கூடாமையேயன்றிச் செந்தாமரையிது, செந்தாமரையிரிந்ததுஎன மேற்
பெயர்வினையேற்றல் கூடாமையானும் அது பொருந்தாதென்க.

இனிக் குணியொடுகுணத்துக்குண்டாகிய ஒற்றுமையென்கருதாது ஒரு
பொருளைக் குணகுணியாகப்பிரித்து அவ்வேற்றுமையென்கருதிச் செம்மையை
யுடையதாமரையென விரிக்கின் இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன்
றொக்கதொகையாமென்க. பிறவுமன்ன. (கூசு)

உ வ ம த் தோ கை.

நகசுசு. உவம வருபில துவமத் தொகையே.

எ - ன், உவமத்தொகையாமாறுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) வினை பயன் மெய் உருபென்பனபற்றிவரும் உவமவுருபுகள்
தொக்க தொடர்ச்சொற்கள் உவமத்தொகைகளாம். எ - று.

(வ - று.) புலிக்கொற்றன், மழைக்கை, துழயிடை, பொற்சுணங்கு
எ-ம், குருவிசுப்பிட்டான், சக்கரஞ்சுற்றிவந்தான் எ - ம், மரகதக்கிளிமொழி,
இருண்மழைக்கை எ - ம் வரும். இவைவிரிவுழி புலியைப்போலுங்கொற்றன்,
குருவியைப்போலக் கூப்பிட்டான், மரகதத்தைப்போலுங் கிளியைப்போலு
மொழி என்னவிரியும். இறுதிக்கட்காட்டிய இரண்டிறத்தொடர் உவமைக்கு உவ
மையன்று, முன்னது உருவுவமையும் பின்னது பயனுவமையுமாதலினென்க.

இவை இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உடன்றொக்கதொகை
யன்றோ உவமைத்தொகையென்றதென்னையெனின், செயப்படுபொருள்கருதி
கூறியவழி இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பொருளும் உடன்றொக்கதொகையாக
வும் உவமைப்பொருள்கருதிக்கூறியவழி உவமத்தொகையாகவுண்கொள்ளப்படு
மென்க. (கரு)

உ வ ம வு ரு பு க ள்.

நகசுசு. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ்
மானக் கடுப்ப வியை வைய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

எ - ன், உவமவுருபு இயற்சொன்மாத் திரையாய்நில்லாது திரிசொல்லாத்
பலவாதலின் அவைஇவையெனவுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) போலவென்பதுமுதலிய செயவெனெச்சம்பத்தும் அன்ன
இன்ன என்னும் பெயரசெச்சக்குறிப்பிரண்டும் இவைபோல்வனபிறவும் உவம
வுருபுகளாம். எ - று.

இன்னவென்றது அருகியன்றிவாராமைபிற் பிற்கூறினார்.

பிறவென்றமையானே போல் புரை என்றற்றொடக்கத்து வினையடியாகப் பிறத்தற்குரிய ஏனை வினையெச்ச விகற்பங்களும் பெயரெச்ச விகற்பங்களும் பொருவ ஏற்ப அனைய என்றற்றொடக்கத்தனவுக்கொள்க.

(வ - று.) குருவிபோலக்கூப்பிட்டான், குருவிபுரையக்கூப்பிட்டான், புலியன்னகொற்றென்னப் பெயரொடு வினை புணருங்கால் வினையெச்சவுருபுக ளனைத்தினையும் பெயரொடுபெயர்புணருங்காற் பெயரெச்சவுருபுகளனைத்தினையும் விரித்துக்கொள்க.

பெயரொடுபெயர்புணரினும் புலியைப்போல்பாயுஞ்சாத்தன், மழையைப் போலக் கொடுக்குங்கை, துடியைப்போலச்சுருங்கியஇடை, பொன்னைப்போல விளங்கியசுனைக்கு என வினையெச்சவுருபுவிரிந்தல்லது நால்வகையுமையும் விளங்காமையின் அவ்வுருபை முன்னரெடுத்துவிதந்தாரென்க. (கசு)

உ ம மை த் தொகை.

௩௬அ. எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்

எனுநான் களவையு றும்மில் தத்தொகை.

எ - ன், உம்மைத்தொகையாமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணலளவை எடுத்தலளவை முகத்தலளவை நீட்டலளவையென்னும் நால்வகையளவைகளாற் பொருள்களையளக்குங்கால் தொடரும் அவ்வளவைப்பெயர்களுள் உம்மையாகியஉருபு தொக்குநின்பன உம்மைத்தொகைகளாம். எ - று.

எண்ணலளவையான் அளத்தலையன் நி அவ்வளவையை எடுத்தல்முதலிய கருவியின்பாற்படுத்தலின் அளவைநான்கென்றதன் நி எண்ணலளவையே அளவையாதலின் அதனைமுகூறினார்.

(வ - று.) கபிலபரணர், இராப்பகல், புலிவிட்கெண்டை, “அறுபத்து மூவர்”, ஆயிரத்தைஞ்ஞாற்றைம்பத்தொன்றேகாலே அரைக்காலரைமாகாணி முந்திரிகை எ-ம், கழஞ்சேகால், கழஞ்சரையே அரைமா அரைக்காணிமுந்திரிகை எ - ம், நாழியாழாக்கு, கலனேமுகுக்குதுணி, நாழியாழாக்கேமுச்செவிடு எ - ம், சாணரை, சாணரையேயரைக்கால் எ-ம் வரும். இவைவிரிவுதிக் கபிலனும்பரணனும், இராவும்பகலும், புலியும் வில்லும் கெண்டையும், அறுபதின்மரும் மூவரும் எனவிரியும். பிறவுமன்ன. இவற்றுள் அறுபதென்பது எண்ணலளவையாய்த்தொடராத எண்ணுறும்ச்சியாய்த்தொடர்ந்தமையின் உம்மைத்தொகையன்று; பண்புத்தொகையாமென்க. கபிலபரணரென்பது எண்ணுப்பெயராகியது என்னெயெனின், கபிலபரணரிருவரும்வந்தாரெனத் தொகைபெறுதலினென்க. இவைபோல்வனபிறவுமன்ன. கபிலபரணர்ப் பரவினொன்ன வருவழிக் கபிலனையும்பரணனையும் பரவினொன்ன வேற்றுமையுருபும் உடன்விரியுமாலோ வெனின், பரவினொன்னும் வருமொழிநோக்கி வேற்றுத்தொகையாகவும், கபிலபரணரென்னும் நிலைமொழியிரண்டினையுநோக்கி உம்மைத்தொகையாகவும்

* “அறுபத்துமூவர் பதிதே மரபுசெயல் பன்ன” திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, காப்பு.

200 நன் ஞால்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

கொள்ளப்படுமென்க. இவ்வும்மை இடையினும் இறுதியினும் ஒருங்குதொகு
மென்பார், அதிகரித்தமுறையானே இடைக்கட்டொடும் வேற்றுமைத்தொகை
முதலிய நான்கிற்கும் இடையே தொகுமென்றவிதியை மாற்றி இக்கறுதித்
தொகுமெனக்கூறும் அன்மொழித்தொகைக்கும் இடையே இத்தொகையை
வைத்தாரென்க. எண்ணிடைச்சொற்கள் உம்மையையன்றிப் பிறவுமுனவேனும்
இஃது இயற்சொல்லாதலின் உம்மைத்தொகையெனப்பட்டது. (கௌ)

அன்மொழித்தொகை.

நகசூக. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகை லன்மொழி.

எ - ன், அன்மொழித்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைத்தொகைமுதலிய ஐவகைத்தொகைநிலைத்தொடர்
மொழிகட்கும், புறத்து அவையல்லாத பிறமொழிகளைய உருபுகடொகுதல்
அன்மொழித்தொகையாம். எ - று.

மேலென்றமையால் அவற்றினுருபு இடையொழியவென்றபொதுவிதியை
விலக்கினொன்பது பெற்றும்.

(வ - று.) பூங்குழல், பொற்றாடி, கலியிலக்கணம், பொற்றாவி, கிள்ளி
குடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எ - ம், தாழ்குழல், கருங்குழல், துடியிடை, தகர
ஞாழல் எ - ம் தகரஞாழன்முலை எ - ம் வரும். இவைவிரிவுபிழி, பூவையுடைய
குழலினையுடையாள், பொன்னாலாகியதொடியினையுடையாள், கவிக்கு இலக்
கணம் சொன்னதுல், பொன்னினாகியதாலியினையுடையாள், கிள்ளியதுகுடி
யிருக்குழார், கீழ்வயிற்றின்கண் எழுந்த கழலைபோல்வான் எ - ம், தாழ்ந்த
குழலினையுடையாள், கருமையாகியகுழலினையுடையாள், துடியன்ன இடை
யினையுடையாள், தகரமும் ஞாழலும் விராய்ச்சமைந்த சாந்து எ - ம், தகரமும்
ஞாழலும் விராய்ச்சமைந்த சாந்தையணிந்த முலையினையுடையாள் எ - ம் விரியும்.

இனி இரண்டிறந்த மொழிகளின் அறுவகைத்தொகையும் விரவித் தொகு
மாறு:—“திகழ்செவ்வான்மதித் திருமுகப் பூங்குழல்” எனவரும். இவை
விரிவுபிழித் திகழ்ந்த செம்மையாகிய வானத்தின்கண் மதிபோலும் திருமுகத்
தீனையும் பூவையுடையகுழலினையுமுடையானெனவிரியும். (கௌ)

நகர. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி

எனாநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

எ - ன், தொகைநிலைத்தொடர்ச்சொற்கள்ஒன்றுபடத்தொடர்ந்தனவேனும்
அப்பொருளும் ஒன்றுபடத்தொடராத பிளவுபட்டு ஓரிடத்துச்சிறந்தும் ஓரிடத்
துச்சிறவாதும் நிற்குமென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளில் முன்மொழிக்கண்ணே
னும் பின்மொழிக்கண்ணேனும் அனைத்துமொழிக்கண்ணுமேனும் அனைத்துமொ
ழிக்கும் புறமொழிக்கண்ணேனும் சிறந்துநிற்கும், தொகைநிலைத்தொடர்ப்
பொருள். எ - று.

இவ்விடங்களிற்சிறக்குமெனவே ஏனையிடங்களிற்சிறவாதுநிற்குமென்பது
பெற்றும். தன்னியல்பு இறவாமையிற் பன்மொழியென்றார்.

(வ - று.) குடம்வனைந்தான், குழிசிவனைந்தான், வேங்கைப்பூ, சண் பகப்பூ, முண்மரம், முள்ளின்மரம், விரிபூ, குவிபூ, செந்தாமரை, வெண்டா மரை, வேற்கண், கயற்கண் என்பனவற்றுட் குடமுதலிய முன்மொழிகள் இனம் விலக்கித் தலின் அம்முன்மொழிக்கட் பொருள்சிறந்தும், வனைந்தான்முதலிய பின்மொழிக்கட் சிறப்பின்றியும் நின்றன. நிலமுழுதான், கண்ணிமை, நீர்க் குவளை, * “முட்டாட்டாமரை”, சுடுதீ, † “செஞ்ஞாயிறு”, தாயத்தலைவன் என்பனவற்றுள் நிலமுதலியமுன்மொழிகள் இனமும் இனத்தைவிலக்குதலு மின்றி வாராநின்றமையின் அம்முன்மொழிக்கட் பொருள்சிறப்பின்றியும் உழு தான்முதலியபின்மொழிக்கட்சிறந்தும் நின்றன. உழுதர்னென் ததுணையானே நிலத்தையென்பதுதானே போதருமாதலிற் பின்மொழிக்கட்பொருள்சிறந்ததா யிற்று; ஏனையவுமன்ன. கபிலபரணர், புலிவிற்கெண்டை என்றற்றெடக்கத்து உம்மைத்தொகைகள் அனைத்துமொழிக்கண்ணும் பொருள்சிறந்தன. பூந் குழல், தாழ்குழல் என்றற்றெடக்கத்து அன்மொழித்தொகைகள் அனைத்து மொழிக்கண்ணும் பொருட்சிறப்பின்றி அனைத்துமொழிக்கும் புறமொழிக்கட் சிறந்துநின்றன.

தொகைநிலைத்தொடர்கள் உருபுதொகுதலிற் சொல்லாற் பிளவுபடாநும் பொருளாற்பிளவுபட்டும் இவ்வாறுவருமெனவே தொகைநிலைத்தொடர்கள் உருபு தொகாமையின் இவ்விருதிமத்தானும் பிளவுபட்டுப் புறமொழியொழிந்தமுன்றி டத்தும் இவ்வாறுபொருள்சிறந்துநிற்குமென்பது தாமேபோதருமென்க. அவை யும் இவ்வாதேகான்க. அந்நனமாயின், தொகைநிலை தொகைநிலைஇரண்டற்கும் இறுதிக்கண் இவ்விலக்கணங்கூறுது ஈண்டுக்கூறியது என்னையெனின், புற மொழிக்கட் பொருள்சிறத்தல் தொகைநிலைத்தொடர்க்கு இன்மையினென்க.

இனி, முன்மொழிபின்மொழிகளுட் பொருள்சிறந்தனவற்றிற்கு ஒருவர்க் கொருவர்மலைந்து பொருள்கூறுவாருமுள். அம்மலைவு அவர்காட்டும் உதாரணங் களுட்காண்க. (கக)

இடத்தோகையெயர்த்தோகைகட்கு வேறுபாடு.

௩௭௧. வல்லொற்று வரினே யிடத்தோகை யாகும்

மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தோகை யாகும்.

எ - ன், இடத்தின்கட்டொக்கதொகையோ பெயரின்கட்டொக்கதொகை யோவென்று ஐயுறப்பாலனவற்றுட் சிலவற்றைத்துணிதற்கு ஆவதொருகுறி யுணர்த்துதல் துதலிற்று.

• (இ - ள்.) வல்லொற்றுஇடையேவந்துழி இடத்தின்கட்டொக்கதொகை யாம்; மெல்லொற்றிடைபேவந்துழிப் பெயரின்கட்டொக்கதொகையாம். எ-று.

மெல்லொற்று அருகிவருதலிற் பிற்கூறினார்.

(வ - று.) வடுகக்கண்ணன், வடுகங் கண்ணன்; கன்னடக்கொற்றன், கன்னடங்கொற்றன்; துளுவஞ்சாத்தன், துளுவஞ்சாத்தன் எனவரும். பிறவு மன்ன. இவைவிரிவுழி வல்லொற்றுவரின், வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணனென வும் மெல்லொற்றுவரின் வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணனெனவும் விரியும். வடுகனென்பது தந்தையாராய் மெல்லொற்றுவரின் வடுகனுக்குமகனாகிய கண்ணனெனவிரியும். ஏனையவுமன்ன.

* திருமுருகு. எக.

† புறநா. ௩௦.

202 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

வல்லொற்றுவரின் மெல்லொற்றுவரினென்றமையான், இயல்பினும் விதியினும்சின்ற உயீர்த்துமொழிமுன் வல்லினமுதன்மொழிவந்து இடத்தொகையும் பெயர்த்தொகையுமாய் ஐயுறநிதின இக்குறியால் துணியப்படுமென்பதூஉம், வடுகநாகன், வடுகவணிகள், வடுகவரசனெனவாரிற் சொல்லுவான்குறிப்பானன்றி இவ்வாறு துணியப்படாதென்பதூஉம் தாமே போதருமென்க.(உ0)

புறனடை.

௩௭௨. உயர்திணையுமைத் தொகைபலரீதே.

எ - ன், உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதொருவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையொருமைப்பாலின்கண் வரும் உம்மைத்தொகைகள் எவ்வீதும் கள்ளீறுமாகிய பலரீற்றனவேயாம். எ - று.

பலரீதேயென்றமையான் ஒருமைப்பாலாமென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) கபிலபரணர், கல்லாடமாமூலர், சேரசோழபாண்டியர், தேவனரேவிகள், பார்ப்பான்பார்ப்பனிகள், வில்லவாளிகள் எனவரும்.

இவ்வொருமைகள் இத்துணையரென்னும் பொருள்படநிற்றலிற் பலரீற்றவாயின. எனகரவீறு இடையேகெடுதல், **“சிலவிகாராமாயர்திணை”* என்பதனும் இறுதிக்கட்கெடுதல் இதனுட்பலரீதே பென்பதனுணங்கொள்க. பலரீதேயென்னுந் தேற்றத்தான் அஃறிணையொருமையும்மைத்தொகைகளும் பொது ஒருமையும்மைத்தொகைகளும் தத்தம்பன்மையீற்றனவேயாமென்னும் நியதிய வல்லவென்றாராயிற்று. அவைவருமாறு: உண்மையின்மைகள், உண்மையின்மை, நன்மைதிமைகள், நன்மைதிமை; இராப்பகல்கள், இராப்பகல்; நிலரீர்த்தீக்காற்றுகாய்கள், நிலரீர்த்தீக்காற்றுகாயம் எ - ம், தந்தைதாயர், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாய், சாத்தன்சாத்தியர், சாத்தன் சாத்திகள், சாத்தன்சாத்தி எ-ம் பன்மையீற்றானும் இயல்பாகிய ஒருமையீற்றானும் வந்தன. இயல்பாகிய ஒருமையீற்றான்வந்தனவேல் உம்மைத்தொகையன்றிக் கபிலன்பரணன் இருவரும்வந்தாரென்றற்போலச் செவ்வெண்ணும்பிறவெனிற்பலமொழிகளையுந்நிரட்டி ஒரு பிண்டமாகக்கூறியவழி உம்மைத்தொகையாகவும் பிளவுபடக்கூறியவழிச் செவ்வெண்ணாகவும் கொள்ளப்படுமென்க. (உ௧)

௩௭௩. தொக்குழிமயங்குந விரண்டு முதலேழ்

எல்லைப் பொருளின் மயங்குமென்ப.

எ - ன், தொகைநிலைத்தொடர்ச்சொற்கள் உருபுதொக்கு நின்றமையிற் சில பொருளான் மயங்குமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமையுருபுமுதலியவருபுகள் தொக்குநின்றவழிப் பொருள்களான்மயங்குமியல்பினவாகிய தொடர்ச்சொற்கள் இரண்டுமுதல் ஏழ்நிறுபுபொருள்களான் மயங்குமென்றுசொல்லுவர் புலவர். எ - று.

தொக்குழியெனவே தொகாவிடத்து மயங்காவென்பதூஉம், மயங்குவன மயங்குமெனவே மயங்குமியல்பில்லன மயங்காவென்பதூஉம், பொருளென்ப பெருதப்படக்கூறின்மையின், தொகைநிலைப்பொருளானும் தொகாநிலைப்பொருளானும் தொகைநிலைத்தொடர்ச்சொல் மயங்குமென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - நு.) தெய்வவணக்கம், தாழ்குழலென்பன தெய்வத்தைவணங்கும்வணக்கம், தெய்வத்துக்குவணக்கம்; தாழ்த்தகுழல், தாழ்த்தகுழலினை யுடையாளென இருபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைச்சொல். * “தற்சேர்த்தார்”, † “கடிப்பகை” என்பன தன்னைச்சேர்த்தார், தன்னொடு சேர்த்தார், தன்கட்சேர்த்தார்; கடிக்குப்பகை, கடியினதுபகை, கடியாகிய பகையென மூன்றுபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைச்சொல். சொல்லிலக்கணமென்பது சொல்லினது இலக்கணம், சொற்குஇலக்கணம், சொல்லின்கண் இலக்கணம், சொல்லிலக்கணஞ்சொன்னதாலென நான்குபொரு ளான்மயங்கிய ஒருதொடர்த்தொகைச்சொல். பொன்மணிஎன்பது பொன்னி னாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்த்த மணி,பொன்னுமணியுமென ஐந்துபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்த்தொகைச் சொல். மரவேலியென்பது மரத்தைக்காக்கும்வேலி, மரத்துக்குவேலி, மரத்தி னதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தானாகியவேலி, மரமாகியவேலியென் ஆறுபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்த்தொகைச்சொல். சொற்பொருளென் பது சொல்லான் அறியப்படும்பொருள், சொல்லினதுபொருள், சொற்குப்பொ ருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லானதுபொருளென ஏழுபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்த்தொகைச் சொல்; சொல்லானதுபொருளென்றது தொகாநிலைப்பொருளாகிய எழுவாய்; சொல்லான் அறியப்படும்பொருள், சொல்லின்அறியப்படும்பொருளென மூன் றுவதனோடு ஐந்தாவதும் விரிப்பாருமுள். அவைவிரண்டற்கும் ஏதுப்பொரு ளொன்றேயாதலின், அது வேற்றுப்பொருளான் மயங்கியதன்மென்க. ‡ “வா னை மீ னுள்ள நிலைப்படல்” என்பது, வாணைமீனை உள்ளநிலைப்படல், வாணைமீன் உள்ளிலைத்தலைப்படலென இரண்டாவதும் எழுவாயுமாகிய இருபொருளான் மயங்கிய பலதொடர்த்தொகைச்சொல். புலிகொல்யானை, ஸ்ரூங்கெறி விளங் காய் என்பன புலியைக்கொன்றயானை, புலியானதுகொன்றயானை, புலியாற் கொல்லப்பட்டயானை; சூரங்கைஎறிந்த விளங்காய், சூரங்கானதுஎறிந்த விளங் காய்,சூரங்கால் எறியப்பட்ட விளங்காயென இரண்டாவதும் எழுவாயும் மூன் றுவதுமாகிய மூன்றுபொருளான்மயங்கிய பலதொடர்த்தொகைச்சொல். பிற வும்அன்ன.

இவ்வாறு செம்பொருளேகொள்ளாது வலிந்து பொருள்கொள்புகின் ஏழெல்லையென்னும் வரையறையினில்லாது பலவாமாதலின் அது தொன்னெதி யன்றென்பார் என்பவென்றார்.

இனி, “அலர்முல்லை” என்னும் வினைத்தொகைமுதலியன மயங்காதன வாம். அலரையுடைய முல்லையென மயங்குமாலோவெனின், அலரென்பது வினைத்தொகைக்கண்வினையாயும், வேற்றுமைத்தொகைக்கட்பெயராயும் சொல் வேறுபட்டமையின் அது பொருளான்மயங்கியதன்மென்க. (உஉ)

தொகாநிலைத் தொடர்மொழி.

நடசு. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்

ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

* நாலடி. கூட, கள௦. † மணி. எ: நுஅ, எங். . ‡ திரி. எ.

§ “கல்லா லெறிந்து கருதுபயன் கொள்வோன், சூரங்கேறி விளங்கா யாமெனக் கூறுவர்.”

எ - ன், கால்வகைச்சொற்கும் ஆவதெற்ற விதியுணர்ந்துதல் னுதலிற்று.
(இ - ள்.) முற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் எழுவாயும் விளியு
மாகிய ஐவகைப்பொருளின்கட் பெயர்வினைகள் புணரும்புணர்ச்சியும் வேற்று
மைப்பொருளின்கண் அவற்றினுருபாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறும் இடை
யே விரிந்துநிதப்ப் பெயர்வினைகள் புணரும்புணர்ச்சியும் ஏனை இடைச்சொற்
புணர்ச்சியும் உரிச்சொற்புணர்ச்சியும் ஒருசொல் அடுக்கவரும்புணர்ச்சியுமாகிய
ஒன்பதும் தொகாநிலைத்தொடராம். எ - று.

தொகாநிலையென் மமையாத் காலங்கரவாதபெயரெச்சம் ஈண்டுக்கொள்க.
(வ - று.) உண்டான்சாத்தன், குழையன்கொற்றன், உண்டசாத்தன்
நல்லசாத்தன், உண்டிவந்தான், உழுதன் திபுண்ணன், சாத்தன்வந்தான், கொற்
றுகொள், குடத்தைவனைந்தான், வாளாலெறிந்தான், இரப்போர்க்குயர்ந்தான்,
மலையினிழிந்தான், சாத்தன் துகை, மணியின்கணை, *“அதுகொ றேழி காம
னோயே”, † “நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்”, பாம்புபாம்பு என முறையே
காண்க.

வேற்றுமைத்தொகையும் வினைத்தொகையும் விரிந்தவழி வேற்றுமைத்தொகா
நிலையும் பெயரெச்சத்தொகாநிலையுமாமென்றார்; ஏனைநான்குதொகையும் விரிந்
தவழித் தொகாநிலை ஒன்பதனுள் எவையாம் பிறவெனின், பண்புத்தொகை
யும் உவமத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவழி இடைச்சொற்புணர்ச்
சியும், அன்மொழித்தொகை விரிந்தவழி வேற்றுமைத்தொகாநிலைமுதல் ஏற்
பனவுமாமென்க. (உ.ந.)

வ மு வி க ற் ப ங் க ன்.

ந.எரு. திணையே பாவிடம் பொழுது வினாவிறை

மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

எ - ன், வழுவறிந்தல்லது அவற்றைக் களைதல்கூடாமையின், அவை
இவையென உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணைமுதலாக மரபீரகவருமேழும் தத்தம் நெறிமயங்கின்
வழுவாம். எ - று.

திணைமுதலியவனைத்தும் மரபர்மாயினும் இங்ஙனம் விதவாதொழிந்தன
வற்றை மரபெனக்கொள்கவென்பார் அதனை இறுதிக்கட்கூறினார்.

(வ - று.) அவன்வந்தது எ-து திணைவழு; அவன்வந்தான் எ-து பால்
வழு; யான்வந்தான் எ-து இடவழு; நானைவந்தான் எ-து காலவழு; கறக்கின்ற
எருமை பாலோ சிணையோ; ஒருவிரல்காட்டிச் சிறிதோ பெரிதோ எ-து வினா
வழு; கடம்பூர்க்குவழியாதெனின் இடம்பூணி என்னாவன்கன்றன்று; கருவூர்க்
குவழியாதெனின் பருதூல்பன்னிருதொடி எ-து இறைவழு; யானேமெய்ப்பாளை
இடையன், ஆடுமெய்ப்பாளைப் பாகன், யானைச்சாணி, எருமையிலத்தி எ - று
மரபுவழு.

இவ்வாதே இவ்வெழுவகைவழு விகற்பங்களெல்லாம் அறிந்துகளைக.(உ.சு)

வினாவிடைகள் வழுவாமற்காத்தல்.

ந.எசு. ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்

மெய்தொரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

எ - ன், திணையொடு வினாவிடையும் பாலொடுவினாவிடையும் வழுவாது காத்தலுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணையைத்திணை அவற்றின்பொதுச்சொல்லானும் பால் ஐயத்திணை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும் துணிந்த பொருண்மேல் அல்லாத தன்மையினை வைத்தும் கூறுவாற்புலவர். எ - று.

(வ - று.) குற்றியோமகனோவெனத் திணையைந்தோன்றியவழிக் குற்றியோமகனோ அங்கனந்தோன்றுகின்றது, தோன்றுகின்றனெனச் சிறப்புச்சொல்லாகின்ற, திணைவழுவும் வினாவழுவமாம்; அவையொழித்துக் குற்றியோமகனோ அங்கனந்தோன்றுகின்றவருவெனப் பொதுச்சொல்லாக் கூறுக. உருவென்பது பொதுச்சொல்லாய் வழாநிலையாயதென்னையெனின் குற்றிக்கும் மகனுக்கும் உருப் பொதுப்படநின்றமையினென்க. ஆண்மகனோ பெண்மகளோவென உயர்திணைப்பாலையந்தோன்றியவழி, ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கனம் தோன்றுகின்றன தோன்றுகின்றனெனச் சிறப்புச்சொல்லாக் கூறிந்பால்வழுவும் வினாவழுவமாம். அவையொழித்து ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கனந்தோன்றுகின்றனெனப் பொதுச்சொல்லாக் கூறுக. தோன்றுகின்றனென்பது பொதுச்சொல்லாய் வழாநிலையாயதென்னையெனின், ஆண்பெண் இரண்டல்லது பலர்பாலென வேறென்றின்றி அவ்விருபாற்கும் பொதுமையின்றிற்றலினென்க. ஒன்றோ பலவோவென அஃறிணைப்பாலையந்தோன்றியவழி ஒன்றோ பலவோ இச்செய்யுக்கது, புக்கன எனச் சிறப்புச்சொல்லாக் கூறிந்பால்வழுவும் வினாவழுவமாம். அவையொழித்து ஒன்றோ பலவோ இச்செய்யுக்கபெற்றமெனப் பொதுச்சொல்லாக் கூறுக.

இனி மெய்தெரிந்தபொருள் குற்றியெனின் மகனன்று எ - ம், மகனெனின் குற்றியல்லன் எ - ம், ஆண்மகனெனின் பெண்மகளல்லன் எ - ம், பெண்மகளெனின் ஆண்மகனல்லன் எ - ம் கூறுக. மகனன்றுகுற்றி எனக்கூறிந் குற்றியோமகனோவென வினாவினார்க்கு மகனன்றெனின் அமையும்; குற்றியின்மேல்வைத்துக்கூறல் வேண்டாக் கூறலாம்; மகனன்றென்பதனை மகனின்மேன ஐந்தாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியென்பாருமுளர். அதுபோலவரும் நீயல்லென்பதும் அங்கனம்விரித்தல் கூடாமையின் அல்வழிப்புணர்ச்சியுள் எடுத்துவிதந்த பதினான்குபுறத்ததாயடங்குமென்க. ஏனெனன்றுகாட்டும்அன்ன.

மெய்தெரியாதபொருண்மேல் அல்லாததன்மையினைவைத்து மகனல்லன் குற்றியெனின் குற்றியென்னும்பயனிலைக்கு எழுவாய்தந்து மகனல்லன் அவ்வுருக் குற்றியெனக்கூறல்வேண்டும். அங்கனக்கூறவே சொற்பல்குதலென்னும் விடைவழுவாம். அவ்வழுவாராது 'மெய்தெரிபொருண்மேலன்மையும்விளம்பு' என்றார். (உரு)

திணை வழுவமைதி.

நுள. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்

அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

எ - ன், திணைவழுவமைப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையைத்தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருளாதியாறும் உயர்திணையொடுசார்த்தி முடிப்பின் உயர்திணைமுடிபினவாம். எ - று.

தொடர்தலாவது அஃறிணைப்பொருளாதியாறும் உயர்திணைக்குக்கிழமைப் பொருள்களாய்நிற்கல்.

206 நன் னூல்முலமும் சங்கர நம்ச்சிவாயருரையும்.

சார்த்தலாவது உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலையொடு அஃறிணை எழுவாயினையும் உடன் முடித்தல்.

உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாதென்றமையிற் பொருளென்பது உயர்திணைப்பொருளென்றென்பதாம்.

(வ - று.) நம்பி பொன்பெரியன், நாடுபெரியன், வாணன்பெரியன், மூக்குக்கூரியன், குடிமைநல்லன், நடைகடியன் எனவரும்.

“சொற்றொறு மிற்றிதன்பெற்றி” என்பதனானே, கிணறுநீருறிற்று, மாடு கோடுகூறிது என அஃறிணையொடு சார்த்தின் அஃறிணைமுடிபினவாதலுங்கொள்க. சார்த்தினெனவே சார்த்தாவின் வழாநிலையாய்ப் பொன்பெறிது மூக்குக்கூறிது எனத் தம்முடிபுகொள்ளுமென்க. பொன்னென்னும் அஃறிணையெழுவாய் நம்பியென்னும் உயர்திணையெழுவாயின்து பயனிலையாகிய பெரியனென்னும் உயர்திணைவினைக்குறிப்பைக்கொண்டுமுடித்தலின் வழுவாய்த் தோடர்புண்மைகருதிச் சார்த்திமுடித்தலின் அமைதியாயிற்றென்க. பொன்னினது பெருமையையுடையனென ஆறுமுருபுலிரித்து வழாநிலையென்றாலென்றையெனின், வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குரிய எழுத்துச்சந்தியின்மையின் அது பொருந்தாதென்க. பிறவுமன்ன. (உன்)

திணைபால்மரபுவழுவமைதி.

௩௭௮. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினு

மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

எ - ன், திணை பால் மரபு வருவமைப்புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) திணையும் பாலும் வேறுவினைப்பல்பொருள்களும் விரவி நின்றவழி அவைபலவும் ஒருமுடிபினவாம், சிறப்பினனும் மிகுதியினனும் இழிபினனும். எ - று.

(வ - று.) * “அங்கண் விசம்பி னகனிலாப் பாரிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மந்-நிங்கண், மறுவாற்றுஞ் சான்றோ ரஃதாற்றார் தெருமந்து, தேய்வ ரொருமா சுதின” எ - ம், † “பழியஞ்சான் வாழும் பசவு மழிவினும், கொண்ட வருந்தவம் விட்டானும் - கொண்டிருந்த, இல்லஞ்சி வாழு மெருது மிவர்மூவர், நெல்லுண்ட நெஞ்சிற்கோர் நோய்” எ - ம் வரும். இவை திணை விரவிச் சிறப்பினன் உயர்திணைமுடிபேற்றன. இழிந்தோரை எண்ணியபின் அதனுட் சிறப்பு என்னையெனின், பசு, விட்டான், எருது என்னு மூன்றனுள், விட்டானென்பது உயர்திணையாண்சிறப்பு; பசு, எருதுஎன்பன உயர்திணைப் பொருளவேனும் அஃறிணையாக உருவகப்படுத்தினமையின் இங்ஙனம் அமைக்கப்பட்டன. ‡ “தன்பான் மனையா ளயலான் தலைக் கண்டு பின்னு, மின்பா லடி சிற் றிவர்கின் தகைப் பேடிபோலா, நன்பால் பசவே துறத்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா, ரென்பாரை யோம்பே னெனின்யான வ னை வென்றான்” எ - ம், § “பார்ப்பார்தலரே சுமந்தார்பிணிப்பட்டார், மூத்தாரினை யார் சுப்பெண்டிரென் றிவர்கட், காற்றவழிவிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப், போற்றியெனப்படுவார்” எ - ம் வரும். இவை திணைவிரவி மிகுதியினன் உயர்திணைமுடிபேற்றன. || “நகைதா

■ நாலடி. கருக. † தீரி. எக. ‡ சீவக. சசந.

§ ஆசா. சுரு. || புறநா. கடு.

வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய, வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையி, னற் பறுவ னால்வேதத், தருஞ்சீர்த்திப்பெருங்கண்ணுறை, நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண், ஷ்யாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி, யூப ஈட்ட வியன்களம் பல கொல், யாபல கொல்லோ பெரும” என இவை சிறப்பினுள் அஃறிணைமுடிபேற்றன. “எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீய்த்தெய்வமுச்சம் தலையோ முவையென்ப யாவருந், திப்பத்தார் நீண்டாப் பொருள்” எனவிலை மிகுதியினால் அஃறிணைமுடிபேற்றன. “வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர், சுமிகாடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங், குறுகாரறிவுடை யார்” எ-ம், “மூர்க்கனு முதலையுக் கொண்டது விடா” எ-ம் இவை இழிபினுள் அஃறிணைமுடிபேற்றன. பன்மையொருமுடிபின்வென்னுது ஒருமுடிபின்வென வாளாகுநின்மையின், “தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்” எனத் திணைவிரவிச் சிறப்பினுள் ஆண்பான்முடிபேற்றலும் †. “தொல்லை நால்வகைத் தோழநர் துணைமணி நெடுந்தோர், மல்லற் தம்பியு மாமனு மதுவிரி கமழ்தார்ச், செல்வன் றுதையுஞ் செழுநக ரொடுவன காடும், வல்லைத் தொக்கது வளங்கெழு கோயிலு ளொருங்கே” எனத் திணைவிரவிச் சிறப்பினுள் ஒருமைமுடிபேற்றலுங்கொள்க. ‡. “நானுமென் சிந்தையு ளயகனுக் கெவ்விடத்தோர், தானுந்தன் மையலுந் தாழ்சடையோ னுண்டலனேல்” என ஆண்பாலும் பெண்பாலும்விரவிச் சிறப்பினுள் ஒருமுடிபேற்றன.

“சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி” என்பதனுளை விரவாது எண்ணித் தோழனும் தானும்வந்தான், தோழியும் தானும்வந்தாளென முடிதலுங்கொள்க. கறியுஞ்சோறுமுண்டான், மாலைபுமுடியுங்கவித்தான், குஞ்சமும் குடையுங்கவித்தான், சார்தமுமுலையுந் தழுவினென்ன வேறுவினைப் பலபொருள்விரவிச் சிறப்பினுள் ஒருமுடிபேற்றன. பிறவுமன்ன.

இங்ஙனம் இறுதிக்கட்கூறிய மரபுவழுவமைதி “வேறுவினைப் பல்பொருடழுவிய பொதுச்சொலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுகொள்கூறலாம் பிறவெனின், சிறப்புமுதலியகருதாது ஒத்தநிலைமையினெண்ணியவழி முடியுமரபு அங்குனன்கூறுதலின் அதுமாறுகொளலன்றென்க. § “பாணன் பறையன் கடம்பன் துடியனென், தந்நான் கல்லது குடியு மில்லை” என உயர்திணையெண்ணின் அஃறிணைமுடிபினவாம் வரு யாண்டமைக்கப்படுமெனின் குடியென்ப தனைப் பாணன்முதல் நான்கோடுங்கூட்டியுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க.

இனிப் பால்விரவி ஒருமுடிபேற்பனவற்றிற்கு ஒருவன்கொல்லோ பலர் கெரல்லோ இச்செய்யுக்காரென உதாரணங்காட்டின, “ஐயர் திணைபா ல்வப்பொதுவிலும்” என்பதனுள்வந்தனவன்றி ஈண்டைக்கு ஆகாமையானும்இங்ஙனங்காட்டிய இலக்கியங்கட்கு இலக்கணமின்மையானும் அதுகாட்டனென்க. ( )

திணைபால்வழுவமைதி.

௩௭௭. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும்

இழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

எ - ன், திணைபால்வழுவமைப்புணர்த்துதல் துதலிற்று.

* ஆசார. கூ.

† சீவக. உ.௩௭௦.

‡ திருவா. கோத்தம்பி, கரு.

§ புறநா. ௩௩௩.

208 நன் னூல்முல்மும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) உவப்புமுதலியவைந்தினும் பாலும் திணையும் வழுவிரினும் இயல்பாம். எ - று.

பாலேமுத்குறிநீர், அவ்வழுவமைதி பயின் றுவருதலின். இழுக்கினுமென்னு மும்மை உவப்புமுதலியவற்றின் இழுக்கியே வருமென்னு ியதியவல்லவென் னும் பொருள்தந்தறிந்தது.

(வ - று.) தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாளென்பது உவப்பின் ஆண் பால் பெண்பாலாயிற்று. ஒருவனை அவர்வந்தாரென்பது உயர்வின் ஒருமைப் பால் பலர்பாலாயிற்று. * “தாதாய் மூவே முலகுக்குத் தாயே” என்பது சிறப் பின் ஆண்பால்பெண்பாலாயிற்று. † “எனைத்துணைய ராயினு மென்றோர் தினைத் துணையுந், தோன் பிறனில் புகல்” என்பது செறலிற் பலர்பால் ஒருமைப்பா லாயிற்று. பெண்வழிச்செல்வானேநோக்கி இவன் பெண்ணென்பது இழிவின் ஆண்பால்பெண்பாலாயிற்று. ஓராவனை என்னம்மைவந்தாளென்பது உவப்புபின் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று. ‡ “செந்தார்ப் பசுக்கிளியார் சென்றார்க்கோரின் னுரைதான், மந்தாரேத் மந்தா ரென்னின்னுயிர்” என்பது உயர்வினான் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று. § “தம்பொரு ளென்பதம் மக்கள்” என்பது சிறப்பினான் உயர்திணையஃறிணையாயிற்று. || “ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றோர னவ்வுயிர், போளு மளவுமோர் னோய்” என்பது செறலின் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று. “நாமரனுடைமை” என்பது இழிப்பின் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று. பிறவுமன்ன.

“சொற்றொறு பிற்றிதன் பெற்றி” என்பதனானே புதல்வனை அப்பன்வந்தா னென்றும், புதல்வியை அம்மைவந்தாளென்றும் வரும் மரபுவழுவமைதிதருங் கொள்க. இவ்வழுவமைதி உருவகவுவமைகளின் வழவி அமைவனவொழியக் கொள்க. (உஅ)

பாலிடவழுவமைதி.

நடஅஃ. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும் ஓரிடம் பிறவிடம் தழுவலு முளவே.

எ - ன், முத்குறிய உவப்புமுதலியகாரணத்தானன்றி அமைந்த பால்வழுவமைப்பும் அவ்வாறமைந்த இடவழுவமைப்புமுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமைப்பாலின்கட் பன்மைச்சொல்லைத்தழுவிக் கூறுதலும், பன்மைப்பாலின்கண் ஒருமைச்சொல்லைத்தழுவிக் கூறுதலும் ஓரிடத்தின்கட் பிறவிடச்சொல்லைத்தழுவிக் கூறுதலுமுளவாம். எ - று.

(வ - று.) வெயிலெல்லாமறைத்ததுமேகம், இக்குளத்துநீரெல்லாம் கொண்டிய்த்தானிவன் எ - ம், இரண்டுக்கண்ணும்சிவந்தது, § “இருகோக் கிவ றுண்க னுள்ளது” எ - ம் அஃறிணைக்கண் ஒருமையிற்பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்வந்தன; ¶ “அகுதை தந்தை யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்” எ - ம், ** “புலையெனெறிந்த பூசம் மண்ணுமை, யேவ லினையர் தாய்

■ திருவா. புணர்ச்சிப். கூ. † திருக்குறள், கசச. ‡ சீவக. க௦௩௩.

§ திருக்குறள், சு௩.

|| திருக்குறள், அசஅ.

§ “ ” க௦௧௧.

¶ அகநா. கூ௬.

** இறத்தப்பகுதி இன்னநூலில் இன்னபாடலிலுள்ளதென்று இதுகாறும் புலப்படாமலிருந்தது. ஆனாலும், சமீபத்திற்குடைத்த ஒருபழஞ்சுவடியிற்

வாயிறு கரிப்ப” எ-ம் உயர்திணையொருமையிற் பன்மையும் பன்மையினொருமையும்வந்தன. சர்த்தன்றாயிவைசெய்வலோ, ■ “தல்லியனென்னும் வல்லான் சிறுஅ, னெல்வே எல்ல னதுவா யாகுதல்” எ-து தன்மையின்கட் படர்க்கை வந்தது; † “தின்பொரு னெய்த வாகுந் தெவ்வரைச் செகுத்த வாகு, நண்பொடு பெண்டிர் மக்க ளியாவைய நண்ண லாகு, மொண்பொரு ளாவ தையா வுடன் பிறப் பாக்க லாகர், வெம்பியை யிங்குப் பெற்றே நென்னெனக் கரிய தென்றன்” எ-து முன்னிலைக்கட் படர்க்கைவந்தது. நீயோஅவனோ யாரிதுசெய்தார், யானேவவனோ யாரிதுசெய்தார், நீயோயானோ யாரிதுசெய்தார், நீயோஅவனோ யானே யாரிதுசெய்தாரென விரவி ஓரிடத்தின்கட் பிறவிடம்வருதலுங்கொள்க. பிறவுமன்ன.

ஒருபாற்பொருளை மற்றொருபாற்சொல்லானும், ஓரிடப்பொருளை மற்றோரிடச்சொல்லானுங்கூறுதலின் வழுவாய் அவை சான்றோர்க்கு ஒப்புமுடிந்தமையின் அமைதியாயின; ‡ “ஒருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழியின்”, யான் எம்மூர் புகுவனென்பன ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதியெனின், ஒருவி ரொருவி ரோம்பினைகழிவையெனின், வழாநிலையாகவேண்டும். அங்ஙனமாகாமையின் “ஒருவரென்ப துயரிரு பாற்றாய்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான், “ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் றிரித்தே” என்பதனுண்மைந்த வழாநிலையாம். யான் எம்மூர் புகுவனென்புழித் தன்கிளையினைத் தன்னொடுபிடுத்து எம்மூரென்ற னுதலின் வழாநிலையாம். இத்தொடக்கத்து வழாநிலைகளை இவ்வழுவமைதியாக உதாரணங்கூறுவார் கூற்றையெல்லாம் உய்த்துணர்ந்துகளைக. (உக)

இடம்வழுவாமற்காத்தல்.

நடிக. தால்வரல் கொடைசெல்லச் சாரும் படர்க்கை
எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

எ . ன், இடம் வழுவற்கவெனக்காத்தலுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நால்வகைச்சொற்களையும் படர்க்கைசாரும்; இவற்றுள் முதற்கணின்ற தால் வரலென்னும் இருவகைச்சொற்களையும் தன்மைமுன்னிலைகள்ஏற்கும். எ - று.

தால் வரல் கொடை செல்லென்பன அப்பகுதிகளையுணர்த்தினிற்றன.

(வ - று.) அவனுக்குத்தந்தான், அவன்பால்வந்தான், அவனுக்குக்கொடுத்தான், அவன்பாற்சென்றான் எ-ம், எனக்குத்தந்தான், என்பால்வந்தான் எ-ம், நினக்குத்தந்தான், நின்பால்வந்தான் எ-ம் வரும். இப்பகுதியிற் பிறந்த ஏனை வினைவிகற்பங்களோடும் தொழிற்பெயரோடும் இவ்வாதேயொட்டிக.

இவைபடர்க்கை, இவைதன்மைமுன்னிலையென்னுது சாரும் ஏற்குமென்றமையான் இடவிகுதிகள்போல் இவை இடப்பகுதிகளாகாது அவ்விடங்கட் சிறிதுபாட்பேதமுற்ற இவ்வடியையுடைய பாடலொன்று பின்னுள்ளவாறு காணப்பட்டது:—

“நிரையிர் செல்லு மோவென நோந்து, புலைய நெறிந்த பூசத் தண்ணுமை, ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிக்கு, மின்ன வருஞ்சர மென்ப, வென்றோ தோழி யவர் சென்ற வாழே.”

* புறநா. நடசு. † சீவக. களசூ. ‡ மலைபடு. உகஅ.

கியைந்த மரபினவாமென்பதூஉம், தரல்வரலென்னுமிரண்டினையும் தன்மை முன்னிலைக்குங்கூட்டினமையிற் படர்க்கைக்கேசிற்றதன கொடை செலலென்னு மிரண்டுமென்பதூஉம், ஏனைத் தரலும் வரலும் அத்துணைச்சிறப்பினவல்லவெ ன்பதூஉம், இந்நெறிமயங்கி எனக்குக்கொடுத்தான் என்பாற்சென்றான் நினக் குக்கொடுத்தான் நிர்பாற்சென்றானெனவரின், முன்னர்க்கூறிய இடவழு வமைதியின்பாற்படுமென்பதூஉம் பெற்றும், படர்க்கைக்குப் பின்னையிரண்டும் சிறத்தும் முன்னையவிரண்டும் அத்துணைச்சிறப்பின்றியும் வருதல் காட்டிய உதாரணங்களுக்காண்க. (௩௦)

காலம்.

௩௮௨. இறப்பெதிர் நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

எ - ன், முன்னர் வழவுணர்த்துஞ்சுத்திரத்தார் முதற்கணின்ற திணைபா லிடங்களின்பெயரும் முறையும் தொகையும் பெயரியலுட்போந்தமையின் துவ ற்றையொழித்து இறுதிக்கணின்ற காலமுதல் நான்கினையுமுணர்த்தினல்லது அவற்றின்வழுவும் வழாநிலையும் வழுவமையித்தோன்றாமையின், அவற்றுட் காலத்தின்பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

பிறிதோரிலக்கணங்கூறியமுகத்தான் முன்னர் விளங்கிக்கிடந்த காலவிகற் பங்களை ஈண்டுத்தொகுத்துணர்த்தினமையின் இது முடிந்ததுமுடித்தலென்னு முத்திக்கு இனம்.

(இ - ள்.) முன்னர்க்கூறியகாலம் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் நிகழ் காலமென மூன்றாம். எ - று.

யாதொருபொருளும் தோன்றுமளவிற்கேன்றி வளருமளவின்வளர்ந்து முதிருமளவின்முதிர்ந்து அழியுமளவின்அழியுமன்றி உயிர்கள்வேண்டியவாறு ஆகாமையின் அவற்றை அவ்வளவின் அவ்வாறியற்றுவது காலமெனவும், அத னால் இயலும் பொருள்களின்றொழில் இறந்ததும் எதிர்வதும் நிகழ்வதுமாத லின் அவ்வாறு இயற்றுங்காலமும் மூன்றுகூற்றதாமெனவுமுய்த்துணர்த்தலின், இங்ஙனமுணராத காலமின்றெனவும் நிகழ்காலமொன்றுமேயெனவும் இறந்த காலம் எதிர்காலமிரண்டுமேயெனவுங் கூறுவார் கூற்றைவிலக்கிக் காலமூன்றே யென்றார். இதன்றிறம் இன்னும் விரித்துரைப்பிற்பெருகும். நிகழ்காலம்போல வெள்ளிடைப்பொருளன்றி இறந்தகாலம் எதிர்காலமிரண்டும் மறைபொருளாய் சிற்றலின், இறப்புநிகழ்வென்து இறப்பெதிர்வென்றார். (௩௧)

காலவழுவமைதி.

௩௮௩. முக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச் செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

எ - ன், காலவழுவமைப்புணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) தந்தொழில் இடையறுது முக்காலத்தினும் ஒருதன்மைய வாய்இயலும்பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற்சூறுவர் புலவர். எ - று.

(வ - று.) அவனியைத்தாங்கி அரசரிருக்கிறார், நினக்குத்துணை யான் இருக்கிறேன், எனக்குத்துணை நீ இருக்கிறாய், தெய்வமிருக்கிறது, நிலங்கிடக் கிறது, மலைநிற்கிறது, யாறு ஒழுகுகிறது எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 'நிகழ்பென'

இதற்குச் செய்யுமென்னுமுற்றை உதாரணங்காட்டுவாருமுளர்; அது, பல்லோர்பட்டர்க்கை முன்னிலை தன்மையாகவரும் முக்காலத்தினும் ஒத்தியல் பொருட்கு இயையாமையானும் அவ்வழக்கின்மையானும் அது பொருந்தா தென்க. யானொழுமும், தீச்சடுமென வழங்குமாலோவெனின், அஃது ஒழுக்குத் தன்மையையுடையது, சுடுதன்மையுடையதென்னும்பொருட்டாய்நிற்றலின், * “இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்” என்னுஞ்ஞாந்திரத்தின்பார் படுவதாமென்க. யாறு ஒழுக்குவது, தீச்சடுவதென்பதுமது. (௩௨)

௩௮௪. விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமு மேற்புழி.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) விரைவு மிகுதி தெளிவென்னும் மூன்றுகாரணத்தினாலும் இக்காரணமின்றியும் முக்காலங்களும் ஒன்று ஒன்றாகக்கூறப்படும், ஏற்கு மிடத்தது. எ - று.

காரணமின்றியென்பார் இயல்பினுமென்றும் பிறழ்தல் ஒருதலையன்றென் பார் பிறழவுமென்றும் விரைவுமுதலியநான்கினும் தனித்தனி முக்காலங்களும் முறையே பிறழாதென்பார் ஏற்புழியென்றுங்கூறினார்.

(வ - று.) சோறு வேவாரித்ப அஃதுண்டுபோதற்பொருட்டாக இருந்தா னொருவனைப் புறத்துநின்றொருவன் இருவரும் போகவேண்டிங்குடையுடை மையின் இன்னும் உண்டிலையோவென்றால், உண்டேனுண்டேனென்னும்; உண் ணிரின்றினும் உண்டேனுண்டேனென்னும். இவை விரைவின் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாயின. அக்காட்டிற்புகிற் கூறைகோட்பட்டான்; கள்வான் நினையிற் கையறுப்புண்டான்: இது மிகுதியான் எதிர்காலம் இறந்த காலமாயிற்று; கூறைகோட்படுதலும் கையறுப்புண்ணுதலும் தவறினுந்தவறு மாதலின் இது மிகுதியாயிற்று. அறஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம்புக்கான்; †எறம்பு முட்டைகொண்டுதிட்டையேறின் மழைபெய்தது: இது தெளிவின்எதிர்காலம் இறந்தகாலமாயிற்று. உரையளவையானும் காட்சியளவையானும் இவற்றிற்கு இவை காரணமாகத் தெளிந்தமையின் இது தெளிவாயிற்று. யாம் பண்டு வினையாடுவது இக்கா, யாம் பண்டுவினையாடுகிறது இக்கா: இது காரணமின்றி இயல்பினான் இறந்தகாலம் எதிர்காலமு நிகழ்காலமுமாயிற்று. பிறவுமன்ன. இவ்வுதாரணங்களுட் சிலவற்றை மாறிக்காட்டுவாருமுளர். அவைபொருந்தாமை அப்பொருள்களானுணர்க. உழுதுவருக உண்டுவருக என்புழி, உழுது உண்டு என்பவற்றையும் இயல்பின் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாய் மயங்கினவென் பாருமுளர். வருதலோக்குங்கால் அவை இறந்தகாலமேயாதலின் வழாரியையா மென்க. (௩௩)

அ று வ கை வி னு.

௩௮௫. அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை

ஏவ றரும்வினா வாரு மிழுக்கார்.

* தோல், கிளவி, கக.

† இக்கருத்து, “பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி, முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ், சிறுதுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக்கு” (புறநா, ௧௪௩) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

212 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

எ - ன், வினாவின்பெயரும் முறையும் தொகையுமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமுதலியனதருதலான்வரும் வினாஆறனையும் கனையாது கொள்வர்புலவர். எ - று.

(வ - று.) ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப்பொருள் யாதென்பது அறிவினா; மாணக்கன் அவ்வாறுகூறுவது அறியாவினா; சூத்திரியோ மகனாவென்பது ஐயவினா; பொன்னுளவோ மணியுளவோவென்பது கொளல்வினா; சாத்தற்கு ஆடையிலையோவென்பது கொடைவினா; சாத்தா உண்டாயோவென்பது ஏவல்வினா; இவற்றுள் அறிவும் அறியாமையும் இவ்விரண்டும் விரலியஐயமுமன்றி வினாவைத்தருவதொன்றின்மையின் அவற்றைமுற்கூறி ஏனையவும் அவற்றின்கண்டங்குமெனும் கொளல் கொடை ஏவலென்னும் பொருள்விசேடத்தான் வேறுவிதத்துபிற்கூறி முன்றாகற்பாலனவற்றை ஆறுக்கூறுதல் தொன்றுதொடு நெறியென்பார் ஆறுமிழுக்காரென்றுக்கூறினார்; “அறியான் வினாது கூறிவொப்புக் காண்ட, லோ! மறுத்த லவனறிவு தான்கோடன், மெய்யவற்குக் காட்டலோ டைவகை வினாவே” என்னும் ஒருசாராசிரியர்கூற்றினுள்ளும் பின்னைய இரண்டும் முன்னையமும் தனுள் அடங்குமென்பதுதோன்ற அவற்றை முற்கூறுதல்காண்க.

(நசு)

எ ண் வ ளை க் வி டை.

நசுசு, சுட்டி மறைநே ரேவல் வினாதுல்

உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்

இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி

நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப.

எ - ன், இறையின்பெயரும் முறையும் தொகையும் வருவமைதியுமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விதையெட்டனுள் முன்னையமும் செவ்வனிறையாம்; பின்னையஐந்தும இறைப்பொருள் பயத்தலின் இறையாகத்தழீஇக்கொள்ளுவர்புலவர். எ - று.

எனவே இறையாவது செவ்வனிறையும் இறைபயப்பதமென இருகூற்றதாமென்க.

(வ - று.) வஞ்சிக்குவழியாதென்றவழி இதுவென்றும், “மாவீழ்நெச்சி” என்பதற்குப் பொருள்யாதென்றவழி வண்டிவீழ்ந்து தேனுண்ணுநெச்சிபூவென்றும் கருதிக் கூறுந்தோடக்கத்தனவெல்லாம் சுட்டி; சாத்தா இதுசெய்யாயோவென்றவழிச் செய்யேனென்பது மறை; செய்வேனென்பது நேர்; நீ செய்யென்பது ஏவல்; செய்வேனாவென்பது வினாதுல்; இவ்வோகார விடைச் சொற்கு எதிர்மறைமுதலிய பொருள்விலக்கி ஆற்றலான் வினாப்பொருளே கொள்க. உடம்புநொந்தது, உடம்புநோவாரின்றதென்பது உற்றதுரைத்தல். நோவாரின்றதென்பது நிகழ்காலமாயினும் நோவெழுந்தகாலங்கருதி உற்றதுரைத்தலாயிற்று. உடம்புநோமென்பது உறுவதுகூறல்; மற்றையதுசெய்வேனென்பது இனமொழி; இறைபயப்பனவற்றுள் வினாவெதிர்வினாவென்றும் நேர்த்த பொருளையும் ஏனையநான்கும் மறைப்பொருளையும் பயத்தல்காண்க.

இறைபயப்பனவற்றை நிலவியவென விசேடித்தமையின், நிலவாதனவும் சிலவுளவெனப் பொருளுரைத்துச் செய்வேனோவென எதிர்மறை ஓகாரமாயும் பாணேசெய்வேனெனச் சிறப்போகாரமாயுந்நு செய்யெனென்னும் இறைப் பொருள்பயந்துவருதலும் பிறவும் கங்கையாடிப் போந்தேன் ஒருகூடையீக வென வினாவில்வழி இறைநிகழ்தலுங்கொள்க. (௩௫)

வினாவிடைகளில் முதல்சீனைவழுவாமை.

௩.அ. வினாவினாஞ் செப்பினும் விரவா சீனைமுதல்.

எ - ன், வினாவும் செப்பும் முதல்சீனை ஒற்றுமைகருதி வழுவக்கூறின் அமையாதெனக்காத்தலுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாவுதற்கண்ணும் செப்புதற்கண்ணும் சீனைமுதல்கள் ஒற்றுமைகருதி மயங்கக்கூறலாகா. எ - று.

(வ-று.) கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ சாத்தன்நல்லவனோகொற் றன்நல்லவனோ என வினாவினார்க்குக் கண்பிறழ்ந்தது கயல்பிறழ்ந்தது; சாத்த னல்லன் கொற்றனல்லன் என வரும். பிறவுமன்ன. எனவேகயற்கண்பிறழ் ந்ததோவெனச் சீனையைவினவுவான் அதனையொழித்து அதனையுடையானைக் கருதி இவள் பிறழ்ந்தாளோ கயல்பிறழ்ந்ததோவெனவினவுதலும், இவள்பிறழ் ந்தாளெனச் செப்புதலும் இவ்வாறு முதலினைவுவானும் செப்புவானும் அதனை யொழித்துச் சீனையைவினவுதலும் செப்புதலும் வழுவாமென்பதாயிற்று. இங் னன்மாயிற் குயிலோகிளவியெனவினவுவான் குயிலிசையைக் குயிலோவென்று வினவுதல்வழுவாம் பிறவெனின், அவ்வாறுகூறுவான் குயிலைக்கருதாது அதனி சையையேகருதிக் கூறுதலானும் குயிலிசையோ கிளவியென இசையென்னுஞ் சொல் எஞ்சிற்றலானும் இத்தொடக்கத்தன் வழுவாகாவென்க. (௩௬)

மரபு.

௩.அ.அ. எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர் செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

எ - ன், மரபாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லான் யாதொருநெறி யான் அறிவுடையோர்சொன்னார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லான் அந்நெறி யாற் சொல்லுதல் மரபாம். எ - று.

எவ்வாமென்றது, ஒருபொருளைப் பலசொல்லானும் பலபொருளை ஒரு சொல்லானும் கூறுதல்முதலியவற்றையென்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:— குதிரைக்குட்டி. யானைக்குட்டி. எ - ம், யானைக்கன்று பசுவிற்கன்று மாண் கன்று எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

இவ்வாதன்றிக் குதிரைக்கன்று பசுவிற்குட்டி எனக்கூறின் வழுவா மாதலிற் சான்றோர்வழக்கினுள்ளும் செய்யுளுள்ளும் பயின்றுவருமாபறிந்து கொள்க. (௩௭)

மரபுவழாநிலை.

௩.அ.கூ. வேறுவினைப் பல்பொரு டமுனிய பொதுச்சொலும் வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டிம்.

எ - ன், மாபுவமுலம்கவென்பதுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வெவ்வேறுவினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்குதழுவி நிற்கும் ஒருபொதுச்சொல்லும் அவற்றின்சிறப்புச்சொற்களாய் எண்ணிநிற்கும் பலசொல்லும் ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது எல்லாவற்றிற்குமுரிய தொரு பொதுவினைவேண்டவெனவாம். எ - று.

(வ - று.) அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாகலான் அதனை அயின்ரூர் மிசைந்தாரென்க. அணியென்பது கலிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை அணிந்தார் தாங்கினுரென்க. இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை இயம்பினார் படுத்தாரென்க. படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை வழங்கினார் தொட்டாரென்க.

இனி எண்ணியவழியும் சிலநாட்சோறும் சிலநாள்இடியும் சிலநாட்பாலும் சிலநாள்நீரும் சிலநாட்சருகும் அயின்ரூர் மிசைந்தாரென்க. கறியுஞ்சோறு முண்டானென எண்ணிக் கறியொயிவிராயசோற்றை உண்டானென்னும் பொருட்டாய்ச் சிறப்பினுள் ஒருமுடிபேற்பனவற்றிற்கும் இவற்றிற்கும் வேற்றுமையுணர்க. குழையும் செந்நாணுமணிந்தார்; பறையுங்குழலுமியம்பினார்; வானும் வேலும் வழங்கினுரென்க. பிறவுமன்ன. (ந.அ)

ந.சு.0. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்

பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப் பெடுத்தே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) குறித்தபொருளைவிளக்கும் வினையினையும் சார்பும் இனமும் இடமுமுதலியபெயரினையும் பலபொருளொருசொற்பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்ததேல் அதனைவாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப்பொருந்தாமைபால் விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடுகூட்டிக் கூறுவர்புலவர். எ - று.

பாக்குவெற்றிலைதின்றானென்ற சுண்ணும்பும் கம்பூரமும் உடன்தின்றனென்பது தழீஇக்கோடல்போற் சார்பு இனம் இடமெனச் சிறந்தன எடுத்தோதி ஏனையபெயர்களையும் தழீஇக்கோடலின் முதலியவென்றும். அன்றி இனைத்தென்றறிபொருளெனக் கூறுதலுமொன்று.

மேலியென்னும் வினையெச்சம் விளங்காவென்பதன்கண் முதனிலையொடு முடிந்தது.

(வ - று.) மாவென்பது மாமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் ஒருசார்விலங்கிற்கும் திருவிற்கும்பொதுவான பலபொருளொருசொல். இப்பொருள்களுள், மாப் பூத்தது, காய்த்தது என்றதுணையானே மாமென்பது வினையால்விளங்கிற்று. “மாவீழ் நொச்சி மணிக்குர லுழ்த்தது” என்றதுணையானே வண்டென்பது சார்பால்விளங்கிற்று. சேனை யானே தேர் மாச் சதூரங்கமென்றதுணையானே குதிரையென்பது இனத்தால்விளங்கிற்று. “சொற்றொறு மிற் பிதன் பெற்றி” என்பதனானே இதனுட் சேனையென்பது ஆனைமுதலிய மூன்றுறுப்பினையுமொழித்துக் காலாண்மேற்சேறலும் இவ்விதியின்பாற்படுத்திக்.

*“மாமறுத்த மலர்மாப்பு” என்றதுணையானே திருவென்பது இடத்தான் விளங்கிற்று. இவை வாளாகுதப்பட்டன. இனி மாவேறினன், மா யாது என்றவழிக் குறித்தபொருள் விளங்காமையின் விளங்குதற்பொருட்டுப் பாய்மாவேறினன், மாமரத்தின்கண் ஏறினன், பாய்மாயாது, மாமரமியாது எனச் சிறப்பொடுக்கட்டிக்கூறுக. பிறவுமன்ன. (௩௬)

௩௬௧. எழுத்திய நிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) எழுத்தினது இயல்புவேறுபடாது பொருள்வேறுபட்டுச் சொல்லும்பொருளும் ஐயுறநிற்குந் தொடர்மொழிகள் அங்ஙனங்குறித்துக்கூறுஞ் சொற்களின் இறுதியும் முதலுந்தோன்ற இசையறுத்துக்கூறும் வேறுபாட்டால் துணியப்படுமென்றுசொல்லுவர் புலவர். எ - று.

எனவே அவ்வாறு இசையறுத்துக்கூறுதல் மாபென்பதாயிற்று.

(வ - று.) செம்பொன்பதின்றொடி, நாகன்றேவன்போத்து, 1தாமரைக்கணியார், குன்றேறாமா, குதும்பரம்பு, ஆற்றுக்கரை, செம்பருத்தி என்றற் றொடக்கத்தனவற்றை அவ்வாறு இசையறுத்து உச்சரித்துக்காண்க. (௪௦)

மரபுவழாநிலையும் வழுவமைதியும்.

௩௬௨. ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி

ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தலும் அதன்வழுவமைப்புமுணர்த்துது னுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருண்மேற் பலபெயர்வருமாயிற் பொருளொன்றே யென்பதுதோன்ற இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக்கூறுவர்; ஒருபொருளாதல் தவறுதவழிப் பெயர்தொறுங்கொடுத்துக்கூறுவர்புலவர். எ - று.

ஒருபொருட்கு ஒருமுடிபென்பார் ஒருவினைகொடுப்பவென்றான்றி ஒரு பெயர்கொடுத்தலை ஒழித்தாரல்லரென்க.

(வ - று.) ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தனவந்தான் எ - ம், பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதகுடுமிப் பெருவழுதியிவன் எ - ம், † “சூயிலைச் சிலம்பழிக் கொம்பினைத் தில்லையென் கூத்தப்பிரான், கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம் புனங் காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய், மயிலைச் சிலம்பகண் டியான்போய் வருவன்வன் பூங்கொடிகள், பயிலச் சிலம்பெதிர்கூம்பு பண்ணைநண்ணும் பளிக் கறைக்கே,” எ - ம், ‡ “பொருப்பர்க் கியாமொன்று மாட்டோம் புகலப் புக லெமக்காம், விருப்பர்க் கியாவார்க்கு மேலர்க்கு மேவல ருரெரித்த, நெருட்பர்க்கு நீடம் பலவருக் கன்பர் குலநிலத்துக், கருப்பற்று விட்டெனக் கொய்தற்ற தின்றிக் கடிப்புனமே” எ - ம் இவை யிறுதிக்கண்ஒருவினையும் ஒருபெயருங் கொடுக்கப்பட்டன. இனிப் பெயர்தொறுங்கொடுக்குமாறு: — § “மின்றோய்

புறநா. எ. † திருச்சிற். ௩௦. ‡ திருச்சிற். ௧௪௩. § சீவக. ௨௧௨௨.

(பி - ம்.) 1 'தாமரக்கணியார்'

216 நன்னூல்புலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

வரைகொன்ற வேலோன் 1 புகுதக, இன்றேன் கமழ்தா ரியக்கன் புகுதக, வென்றோன் புகுதக வீரன் புகுதக, வென்றே நகர மெதிர்கொண் டதுவே” எனவரும். பிறவுமன்ன. (சக)

நகநக. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை

குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ

டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைமுதலாகக் கல்வியீறாக விதத்தனப்பற்றிவருஞ்சிறப்புப் பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கேற்குமாயின் அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்தமரபாம். எ - று.

ஏற்றற்குவினை முதல்ஒருபொருளென்பது மேலேச்சுத்திரத்தாற்பெற்றும். சிறப்பேயென்றமையான்முன்வருமென்பதூஉம், அதுவமுலமைதியென்பதூஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) குன்றவன்கொற்றன், அருவாளனழகன், பார்ப்பான்பாராயணன், ஊர்கிழானேணன், பொன்னன்பொறையன், கரியன்கம்பன், நாடகி நம்பி, ஆசிரியனயிழ்தனெனவரும். இவை இயற்பெயர்பின்வந்தன. இனிக் கொற்றன்குன்றவன், அழகனருவாளன் என முறையே இயற்பெயர் முன்னும் வருதல்காண்க. இன்னும் இயற்பெயர்முன்வருங்கால், வெண்கொற்றப்படைத் தலைவன், வெள்ளேறக்காலிதி என இறுதி விகாரமாய் வருதலுங்காண்க. பிறவுமன்ன. (சஉ)

நகசுசு. படர்க்கைமுப் பெயரோ டீணையிற் சுட்டுப்

பெயர்பின் வரும்வினே யென்றபெயர்க் கெங்கு

மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) படர்க்கையிடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயரென்னும் மூவகைப்பெயரொடு சுட்டுப்பெயர்சாரின் அச்சுட்டுப் பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்வரும், அவ்வழி வினைநிகழ்வழியெனின்; வினைநிகழ்ச்சியின்றேல் அப்பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னும்வரும். இம்மரபு வழக் கின்கண்ணவாம்; செய்யுட்கண்ணையெனின் நியதியின்றி வேண்டியவாதே வரப்பெறும். எ - று.

(வ - று.) நம்பிவந்தான், அவற்குச்சோறிடுக; எருதுவந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக; சாத்தன்தெய்வம், அவற்குப்பல்லிடுக; சாத்தன்வந்தது அதற்குப்புல் லிடுக என வினைநிகழ்வழிச் சுட்டுப்பெயர் பின்வந்தன. வந்தான்நம்பி அவற்குச் சோறிடுக...வெனவும் முறையேயொட்டுக. இவற்றுட் சாத்தன்தெய்வமென்புழி வினையின்றிப் பெயர்வந்ததாலோவெனின், படர்க்கைமுப்பெயரும் தனித்து நில்லாது பெயர்வினைகளைக்கொண்டுமுடிந்தும் பெயர்வினைக்குப் பயனிலையா யும் புடைபெயரும்புடைபெயர்ச்சியை வினையென்றும் அப்புடைபெயர்ச்சியுள் வழிச் சுட்டுப்பெயர்வறிற் பின்வருமென்றுநகநுரோன்றி இவ்வினையைவினே யென்றால்லென்க. மைத்தன்பிறந்தான் அதனொற்றந்தையுவுக்குமென்புழி அது

வென்னுஞ்சுட்டு மைந்தனையணந்த சில்லையாலோவெனின், அவன் தற்கிழமை யாகிய பித்தலையணைதலின் அவனை அணைந்ததேயாமென்க. அன்றி, “சொற் றொறு மிற்றிதன் பெற்றி” என்னுஞ்சுத்திரத்தான் அமைத்தலுமொன்று. நம்பி யவன் அவனம்பி எனப் பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் வந்தன; ஏனைப்பெயர்களுமொடுமொட்டுக. பெயர்க்குப் பின்னுமுன்னும் சுட்டுப்பெயர் வருதல்மரபாமன்றே, இதனை வருவற்கவெனக்காத்தல் எவ்வழுவாராமைகருதி யெனின், சுட்டுப்பெயர் பின்வரும் வினையெனினெனக்கூறினமையின் வினையில் வழிச்சுட்டுப்பெயர் படர்க்கைமுப்பெயர்க்கும் பின்வருமோ முன்வருமோ இரு மருங்கும்வருமோவாராதொழியுமோ யாங்ஙனமாங்கொலென்னும் ஐயமுதத்தற் குக்கூறினான் இதுவழுவற்கவெனக்காத்தாரல்லர்; அக்கருத்துச்சுட்டுப்பெயர் பின்வரும் வினையெனினென்றதற்கே கொள்க. அதனை அவ்வாறுகாத்தல் எவ்வ முலாராமைகருதியெனின், நம்பிவந்தான் அவனுக்குச்சோறிடுகவென்பான் அவற் குச்சோறிடுக நம்பிவந்தானென்றேனும் அவன்வந்தான் நம்பிக்குச்சோறிடுக வென்றேனும் சுட்டுப்பெயரைமுன்வைத்துக்கூறின, அஃது ஒருபொருள்மேல் இருபெயர் வந்ததாகாது நம்பிவேறு அவன்வேறாய்முடியும் அவ்வழுவாராமை கருதியென்க.

இனிச் செய்யுட்கேற்புழிவருமாறு:—“அவனணங்குநோய் செய்தா னயி மையாய் வேலன், விதன்மிகுதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி முகனமர், தன்னை யலர்கடப்பக் தாரணியி னென்னேகொல், பின்னை யதன்கண் விழைவு” என வரும். செய்யுட்கண் பின்வருதல் வருவற்கவெனக்காத்தலும் இப்பாட்டின் கண் முன்வருதல் வருவமைதியுமாமென்க. பிறவுமன்ன. (சகூ)

அடுக்குத்தொடர்.

நகூடு. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லமுறை யடுக்கும்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) அசைநிலைக்கும், விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலமுத லிய பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான் களவு முறையேயடுக்கும். எ - று.

எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்கு இரண்டு மூன்றும், இசைநிறைக்கு இரண்டு மூன்று நான்கும் அடுக்குமென்பதாயிற்று.

• (வ - று) ஒக்குமொக்கும், அன்றையன்றே என்பன அசைநிலை. உண் டேனுண்டேன். போந்தேன் போந்தேன்போந்தேனென்பன விரைவு; எய்யெய், எறியெறியெறி என்பன வெகுளி; வருகவருக, பொலிகபொலிகபொலிக என் பன உவகை; பாம்புபாம்பு, தித்தித்தி என்பன அச்சம்; உய்யேனுய்யேன், வாழேன் வாழேன் வாழேனென்பன அவலம்; இவைமுதலியன பொருணிலை. “ஏ ஏ அம்பன் மொழிந்தனள் யாயே”, “நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்”, “பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ” என்பன இசைநிறை. பிறவுமன்ன.

ஒருசொல்லைப் பலகாற்சூறுதல் வருவாயினும் இவ்விடத்தாமென்றல் வரு வமைதியும் இதற்கு இவ்வெல்லைஇறவாதென்றல் வருவற்கவெனக் காத்தலுமா மென்க. (சசு)

மரபுவழாநிலை.

நகுகு. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற் பிரிந்திசையா.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தலுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரட்டைச்சொற்கள் அவ்விரட்டிற் பிரிந்து தனித்துலையா.எ-று.

எனவே வலிந்து பிரித்துகூறிற் பொருள்படாதென்பதும் இரட்டித்துக் கூறுதலை மரபென்பது உமாயிற்று.

(வ - று.) "சலசல மும்மதம்பொழிய", † "கலகல கூந்துணையல் லால்", ‡ "குறுகுறு நடந்துஞ் சிறுகை நீட்டியும்", § "வற்றிய வோலை கலகலக் கும்", "துடிதுடித்துத் துள்ளிவரும்"; துடிதுடித்தென்புழிப் பிள்ளையது பிரிந்திசைக்குமேனும் முன்னையது பிரிந்திசையாமையின் இரட்டைச்சொல் லையாமென்க. பிறவுமன்ன. (சுரு)

நகுகு. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருபொருண்மேற் பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின் றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை நீக்காதுகூறுவர் புலவர். எ - று.

எனவே பிரிப்புள்ளனவற்றைக் கூற்றென்பதாயிற்று.

(வ - று.) ஆசிரியன் பேருர்கிழான் சாத்தன்வந்தான், பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுடும்பிப் பெருவழுதிவந்தானென்பன பிரிவிலவாய்ப்பலபெயரும் ஒருபொருண்மேற்சென்று கேட்போர்க்குக் கூறுவான்கருதியபொருள் விளக்கி நின்றன. "வைபயக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலம், தையலாய் நீயின்று நல்கினை நல்காயேற், கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே, நாடறியக் கொளவை யொருங்கு" எ - ம், "கொய்தளிர்ந்த தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன், வைகலு மேறும் வயக்களிதே - கைதொழுவல், காலேக வண்ணனைக் கண்ணரக் காணவெஞ், சாலேகஞ் சாரநட" எ-ம் சுட்டின்பொருளவாய்வரும் பெயரொடு தொக்க ஒருபொருட்பலபெயர்களமன்ன.

பிரிவிலவென்மதற்கு இவ்வாறுபொருள்கூறுது, "கொய்தளிர்ந்தண்டலை" என்னும்பாட்டிலுட் காலேகவண்ணம் சேந்தனுக்கும் பிறர்க்குமுண்டாதலைப்பிரி வென்றுகருதி இது வழுவென்பாருமுளர். காலேகவண்ணம் பொதுவியல்பன் மிச் சேந்தனிற் பிரிந்ததன்ற தலானும் சேந்தனைக்களிற்றின்மேற் சேய்மைக்கண் வரக்கண்டாள் அவனைக் கண்ணார்க்காணவேண்டும் பெருவேட்கைதந்தது அவ னது காலேகவண்ணமென்பாள் அவ்வாறுகூறவேண்டுமாதலானும், இதுசான் றோரிலக்கியமாதலானும் அதுபொருளன்றென்க.

இனிப்பிரிவுதாய் வழுவியதுயாதோவெனின், "பகையியல் பாயிலி படைக் கமறவன்" எனவறிற் பகையியல்பாயிலியைப் படைக்கைமறவனென்றல் கூடா மையிற் பிரிந்து வழுவாமென்க. பிறவுமன்ன. (சுரு)

* சீவக. ௮௨.

† நாலடி. ௧௪௦.

‡ புறநா. ௧௮௮.

§ நாலடி. ௨௫௬.

மரபுவழுவமைதி.

நகூஅ. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ.

எ - ன், மரபுவழுவமைப்புணர்த்துதலுற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருளைக் குறித்துவரும் பலசொற்கள் அவ்வாறுவருதற்கு ஒருகாரணமின்றேனுஞ் சிறந்துநின்றவின் அது வழுவென்று நீக்கப்படாது. எ - று.

சிறந்துநிற்றல் செவிக்குச் சொல்லின்பத்தோன்றிற்றல்.

சிறப்பினின்மையாற் காரணமின்றிவந்தனவென்பது பெற்றும்.

(வ - று.) “மீயிசை ஞாயிறு கடற்பாய்ந்தாங்கு”, * “புனிர்நிளங்கன்று”, “நாடிகளும் கழுவு”, † “ஆடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கல்”, ‡ “உயர்ந்தோங்கு பெருவரை”, § “குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி” எனவரும். புறவுமன்ன.

இனிச் சிறப்பினின்மையாதற்கு அப்பொருளைச்சிறப்பித்தலினென்ப பொருள் கூறுவாருமுள். அச்சொற்கு அப்பொருள் இடையாமையானும் அக்காரணத்தான் வந்தனவேல் ஈண்டு ஒருபொருட்பன்மொழியாய்வரும் பெயர்கள் ஒரு பொருட் பலபெயருள் அடங்குமாதலானும், || “மீயிசை” என்றால் மேலென்ற பொருளன்றி விசேடித்த ஒருசிறப்பின்மையானும், உண்டேல அஃது இஃதெனவிதத்து கூறுவராதலானும் அதுபொருளன்றென்க. (சுஎ)

மரபுவழுவாமற்காத்தல்.

நகூகூ. இளைத்தென் நறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்

விளைப்பிதி துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவெனக் காத்தலுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இத்துணைத்தென்று வரையறைபுணர்ப்பும்பொருளும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும் அவற்றை விளைப்படுத்துக்கூறுங்கால் முற்றும்கை வேண்டுகிற்கும். எ - று.

பொருளென வேறுவிதந்தமையின் உலகென்றது ஒழிந்த காலமனைத்தினையும் இடமனைத்தினையுமென்பதாஉம், இளைத்தென் நறிபொருளென்றமையானும் உலகெனக்காலமனைத்தினையும் இடமனைத்தினையும் கூறுதலானும் உம்மையென்றது முற்றும்கையென்பதாஉம் பெற்றும்.

(வ - று.) தமிழ்நாட்டுமேவேந்தரும் வந்தார், உலகமுன்றினையும் ஒருங்குணர்ந்தான், நின்கணவைத்தபொருள் தூற்றினையும் அவ்விருவருக்குங்கொடு, இறைவற்குக்கண்மூன்றும் முச்சுடர், இறைவற்கு உடை போர்வையிரண்டும் தோலென இளைத்தென் நறிபொருள் விளைப்பிதி துரைப்பின் உம்மைவேண்டுகின்மன; இவற்றுள் முச்சுடர்தோலென்பன பெயராலாவெனின், ஈண்டுவினையென்றதாஉம், “சுட்டுப்பெயர் பின்வரும் வினையெனில்” என்றதுபோலும். பலளக்கோட்டு நீலயானை என்றுமில்லை; முயற்கோடு ஆகாயப்பூ என்றுமில்லை; மண்ணிற்

* பேரியபு, திருவாரூர். உஉ. † பொருந். கூக. ‡ மலைபடு. சக.

§ நாலடி. சக.

|| புறநா. கூ.

¶ நன். கு. நகூசு.

220 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

படமென்றுமில்லை; தூலிங்கடம் என்றுமில்லை; ஒளிமுன் இருள் என்றுமில்லை யென உலகினிலாப்பொருள் வினைப்படுத்துரைப்பிற் உம்மைவேண்டுகின்றன. எவ்விடத்தும் இல்லையெனவுமொட்டுக.

உம்மைவருமென்னுது உம்மைவேண்டுமென்றமையான் அஃது இசையெச் சமாய் நிற்க அதனைவேண்டுவனவாய், “வன்பதழ்க் குமரி, யிருதோ டோழர் பற்ற்”, “எருமை நாற்கா னீர்க்கீழுவே” எ-ம், மண்ணிற்படமில்லை; தூலிற் கடமில்லை; ஒளிமுன் இருளில்லை எ - ம் வரும்.

இவ்விலப்பொருளின்கட் காலப்பெயர் இடப்பெயர்களும் உடனெஞ்சினிற் றன. இவ்வாறுவருதல் கருதாது செய்யுள்விகாரமாக உம்மை தொக்கதென் பாருமுளர். உலகினிலாப்பொருள், உள்பொருள்போற் காலத்தொடுபட்டதன் மென்பது தோன்ற என்றுமில்லையென்னுது காலத்தொடுபட்டதுபோல்வைத்துப் பலனக்கோட்டுநீலயானை பண்டுமில்லையென எச்சவும்மைதந்து உதாரணங்காட்டு வர்; அது யானைகுடத்தினுமில்லைக் குழிசியினுமில்லையென்றதுபோலுமென்க.

இரட்டிதமொழிதலான், உலகின்கண் நிலையிலப்பொருள் வினைப்படுத்துரைப் பின் எச்சவும்மைவேண்டுமெனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. அவைவருமாறு: செல்வமுநிலலாது, செல்வமும்பொய்யெனவரும். செல்வநிலலாது, செல்வம் பொய்யென எச்சவும்மைகொடாது வாளாகுகின்ற, இளமை யாக்கைமுதலியன நிலைபெறுமெனவும், மெய்ப்பொருளெனவும் பொருள்படுமென்க. உம்மை வேண்டுமென்றதொற் செல்வநிலலாது, செல்வம்பொய்யென உம்மை எஞ்சி நிற்கலுங்கொள்க. (சஅ)

ம ர பு வ ழு வ மை தி.

ச௦௦. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ஞ்ரித்தே.

எ - ன், மரபுவழுமமைப்புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவைப்போல வைத்து அதன் மேல் வினைமுதல்வினையேற்றிக்கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம். எ - று.

(வ - று.) இம்மாடு யான்கொண்டது, இச்சோறு யான்கொடுத்தது, இவ்வெழுத்து யானெழுதியது எனவரும்.

உம்மையார் கருமத்தைக் கருத்தாவாக இவ்வாறுகூறுதலையெனநிக் கருவி நிலம் செயல் காலங்களைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலும் அமையுமென்பது பெற் றும். அவைவருமாறு: இவ்வெழுத்தாணி யானெழுதியது, இவ்வீடு யானிருந் தது, இத்தொழில் யான்செய்தது, இந்நான் யான்பிறந்தது எனவரும்.

இனி இல்லமெழுதிற்று, எழுத்தாணியெழுதிற்று என உதாரணங்காட்டு வாருமுளர். இல்லமெழுதிற்றென்பதொரு வழக்கின்மையானும், நடத்தநடந்த தேரினைப்போல ஒருவன் எழுதவெழுதியது எழுத்தாணியாதலின் அது தன் தொழிலையென்றி ஒருவன்தொழிலன்றாதலானும் அவைகாட்டாகாவென்க. (சக)

மரபுவழுவாமற்காத்தலும் மரபுவழுமமைதியும்.

ச௦௧. பொருண்முத லாரு மடைசேர் மொழியினம்

உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தலும் மரபுவழுவமைப்பும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளாதி ஆரூகிய அடைகள் அறித்து வருமொழிகள் இனமுள்ளவையாமன்றி இனமில்லனவுமாம், உலகவழக்கினுள்ளும் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும். எ - று.

உள்ளவுமென்னும் உயர்வுசிறப்பும்மையும் இல்லவுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மையும் எண்ணிநின்றன.

(வ - று.) நெய்க்குடம், குளநெல், கார்த்திகைவிளக்கு, பூமரம், செந்தாமரை, குறுங்கூலி எ - ம், உப்பளம், ஜார்மன்று, நாளரும்பு, இலைமரம், செம்போத்து, தோய்தயிர் எ - ம் வழக்கின்கண் இனமுள்ளனவும் இல்லனவுமீ வந்தன. * “பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்”, † “கானியார் தடைகரை”, “முந்நாட் பிறையின் முனியாது வளர்த்தது”, ‡ “கலவ மாமயி லெருத்திற் கடிமல ரவிழ்த்தன காயா”, § “சிறுகோட்டிப் பெரும்பழற் தூங்கியாங்கிவள்”, || “ஆடுபாம் பெனப்புடை யகன்ற வல்குன்மேல்” எ - ம், ¶ “பொற்கோட் டிமையமும் பொதியிலும் போன்றே”, § “வடவேங்கடந், தென்குமரி”, ** “வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன”, †† “சிறகர் வண்டு செவ்வழி பாட”, ‡‡ “செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும், வெண்டிங் களுள் வெயில்வேண்டினும்”, §§ “முழங்கு கடலோத முழிக்ப் போக” எ - ம் செய்யுட்கண் இனமுள்ளனவும் இல்லனவுமீ வந்தன.

இனமுள்ளனவற்றை வாளாகுநிற் குறித்தபொருள் தோன்றாமையின் அடைகொடுத்து விதத்துகூறுகவெனவும், இனமில்லனவற்றிற்கு அடைகொடுத்துக்கூறுதல் மிகையாமாயினும் அமையுமெனவும் பொருள்போந்தமையின் முன்னையது வழுவற்கவெனக்காத்தலும், பின்னையது வழுவமைப்புமாமென்க.

ஆசிரியர் தோல்காப்பியனார், ||| “இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்கா தல்லது செய்யு ளாதே” என்றமையிற் பொருண்முதலாறு மடையென்றும் இருவழக்கினுமென்றும் இவ்விருமையும் பயின்றுவருமென்பதுதோன்ற உள்ளவுமில்லவுமாமென இனமுள்ளனவற்றோடு ஒருங்கெண்ணியுக் கூறினானென்க. (௩௦)

அடைமொழி மரபுவழுவாமற்காத்தல்.

சூஉ. அடைமொழி யினமல் லதூற்றரு மாண்டிநின்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவெனக் காத்தலுணர்த்துதல் துதலிற்று; பொருள் துவனக்கொள்கவென்பார் ஆண்டுநினைந்தமையான்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலையன்றி அதனோடு இனமல்லதனையுந்தரும், அவ்விடத்திற்குப்பொருந்துமாயின். எ - று.

* திருக்குறள், கூகந. † இனியது. ௩. ‡ சீவக. கருடுஅ.

§ துறந். கஅ. || சீவக. க௦௦௭. ¶ புறநா. உ. § தோல். பாயிரம்.

** புறநா. நஉக. †† சீவக. எச. ‡‡ புறநா. நஅ.

§§ தோல். செய். சூ. கூச - உரை. ||| தோல். கிளவி. கஅ.

(வ - னு.) பாவுஞ்செய்தான் நரகம்புகுமென் மதுணையானே புண்ணியஞ் செய்தான் சுவர்க்கம்புகுமென இனத்தைத்தருதலையன் றி அவன் இதுசெய்யின் இதுவருமென்னும் அறிவிலியென்னும் இனமல்லதனையுந்தந்தது. மேலேச் சேரிச்சேவல் அலைத்ததென் மதுணையானே கைழ்ச்சேரிச்சேவல் அலைப்புண்ட தென இனத்தைத்தருதலையன் றி அச்சேவலுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்றென் னும் இனமல்லதனையுந்தந்தது.

இனி, இரட்டுமொழிதலான் இனமல்லதுந்தருமென்பதற்கு இனத் தைத்தருதலையொழித்து இனமல்லதனையுந்தருமெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க. அவைவருமாறு:—சுமந்தான் வீழ்ந்தானென்றும் சுமவாதான் வீழ்ந் தானல்லனெனும் கருத்துச் சொல்லுவார்க்கு இன்றாதலின் அவ்வினத்தை யொழித்துச்சுமையும் வீழ்ந்ததென்னும் இனமல்லதனைத்தந்தது. காலையெழுந்து கருமத்திற்செல்வான் கோழிகூவிற்றென்றால் ஏனைப்புட்கள், கூவுகிலவென் னுங்கருத்து அவற்கு இன்றாதலின் அவ்வினத்தையொழித்துப் பொழுதுபுலர்த் தென்னும் இனமல்லதனைத்தந்தது. பெய்முகிலனையானென்றும் கைம்மாறு கருதாத பெருங்கொடையாளனென்னும் இனமல்லதனை இனமிலதாகிய அடைமொழி தந்தது. இவ்வடைகொடாது முகிலனையானே வாளாகூறினும் இக்கொடைப்பொருள் தருமாலோவெனின், அவ்வாறுகூறின, முகிலவண்ணென் னவும் பொருள்படுமாதலின் அதனையொழித்துக் கொடைப்பொருட்கு உரிமை செய்தது அவ்வடையையாமென்க. பிறவுமன்ன. ஆண்டுநினைந் தமையான் இவ்வாறு பொருள்துவனகொள்க. (ருக)

அடைமொழி மரபுவழுவாமற்காத்தலும் வழுவமைதியும்.

சுரந். அடைசீனை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலொ டாதலும் வழக்கிய வீரடை
சீனையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

எ-ன், மரபுவழுவற்கவெனக்காத்தலும் மரபுவழுமைப்பும் உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறியஅடை முதல் சீனைகளை அடுத்தவருங்கால், ஓர டையும் ஒருசீனையும் ஒருமுதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருதலும், இரண்டடை முதலை விசேடித்துவருதலும் வழங்கும்நடையாம்; இரண்டடை சீனையைவிசேடித்துவருதலும் 1. இவ்வரம்பு இறந்துவருதலும் செய்யுண்டை யாம். எ - று.

ஈரடைமுதலோடாதலுமென்றமையான், முறையென்றது ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருவதென்பதானும், அங்கனம்வரவே அடைபல சீனைபல வாராது ஒவ்வொன்று வருமென்பதானும் பெற்றாம்.

(வ - னு.) வேற்கைமுருகன், நிலப்பூநெருஞ்சி, கார்த்திகைப்பூக்கொடி, பழக்குலைவாழை, செங்கானாறு, முழங்குநீரைக்கடல் எ - ம், மனைச்சிறு கிணறு, ■ “சிறுகருங்காக்கை” எ - ம் வழக்கின்கண்வந்தன. “சிறுபைந் தூவியிற் செவிரமச் செய்த”, “கருநெடுங் கண்டருங் காம நோயே” எ - ம்,

■ ஐங்குறு. ௩௯௯.

(பி - ம்.) 1 ‘இவ்வாறு பிறழ்ந்துவருதலும்’

“பெருந்தோட் சிறுமருங்குத் போமர்க்கட் பேதை” எ-ம் செய்யுட்கண்வந்தன. பிறவுமன்ன. இவற்றுள், அடைசினே முதன்முறை யடைதலொன்றும் வழுவற்வெனக்காத்தலும், ஏனையமூன்றும் அவ்வாறு நிலலாமையின் வழுவமைதியுமாமென்க.

■ “கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த, செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா, வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி” எனவருவன கொம்பு கூர்மாடு, மடல்விரிதாழை என்றற்போல வருதலின், “உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாரும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துள், அஃறிணையொடு சார்த்தின் அஃறிணை முடிபினவாமென அமைத்ததன்பாற்படுமென்க. (௫௨)

இயற்கைப்பொருள் மரபுவழுவமைதி.

■ ௪௦௪. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

எ - ன், மரபுவழுவமைப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருளென இருவகைப் படுமபொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை இத்தன்மைத்தென்று கூறுக. எ-று.

இயற்கையென்பது அவிகாரம்; செயற்கையென்பது விகாரம்.

(வ - று.) மெய்யுள்ளது, பொய்யில்லது, நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்து, மயிர்கரியது, பயிர்பசியது எனவரும்.

நிலநீர்முதலிய பூதங்கள் மாயையின் விகாரமென்பதை நோக்கிற் செயற்கைப்பொருளாயினும் அப்பூதத்தின்விகாரங்களைநோக்கின் இயற்கைப்பொருளாமென்க.

இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயற்படுத்தக் கூறுதலின் இது வழுவமைதியாயிற்று. இது கருதாது இவ்வாறுகூறுதல் மரபென்பாருமுள். அதுநிற்க.

வளியுளருந்தன்மைத்து, உயிருணருந்தன்மைத்து என்னுது வளியுளரும், உயிருணருமெனவும் உதாரணங்காட்டுவர். வளியின்கண்ணும் உயிரின்கண்ணும் உளர்தலும் உணர்தலுமாகிய செயல் நிகழ்ந்ததுணையானே அவற்றிற்கு அவை செயற்கையாமன்றி இயற்கையாகாமையானும், அவ்வாறுகூறுதற்கு ஒருவிதியின்மையானும் அவைபொருந்தாவென்க. (௫௩)

செயற்கைப்பொருள் மரபுவழுவாமற்காத்தலும் வழுவமைதியும்.

■ ௪௦௫. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றும்

காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றும்

ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்

இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செய்யும்பொருள்.

எ-ன், மரபுவழுவற்கெனக்காத்தலும் மரபுவழுவமைப்பும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதல் துணை நிமித்தங்களாற் செய்யும்பொருளாகிய செயற்கைப்பொருளுக்கூறும்காற் காரணச்சொல் முன்வர ஆக்கச்சொற் பின்வரப்

பெற்றும், காரணச்சொல் தொக்குறிப்ப ஆக்கச்சொல்வாப்பெற்றும், ஆக்கச்சொல் தொக்குறிப்பக் காரணச்சொல்வாப்பெற்றும், இவ்விருவகைச்சொல்லும் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும். எ - று.

காரணச்சொல்லும் ஆக்கச்சொல்லும் யாண்டுவினும் அந்நிலைகளத்துத் தந்து பொருளுரைக்கப்படுதலிற் காரணமுதலாவென்றார்.

(வ - று.) கடுவும் கைபிழி 1பெண்ணையும் பெற்றமைபின் மயிர்நல்ல வாயின. எருப்பெய்து இளங்களைகட்டுநீர்கால்யாத்தமையாற் பயிர்நல்லவாயின எ - ம், மயிர்நல்லவாயின, பயிர்நல்லவாயின எ - ம், கடுவும் கைபிழி பெண்ணையும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டுநீர்கால்யாத்தமையிற் பயிர்நல்ல எ - ம், மயிர்நல்ல, பயிர்நல்ல எ - ம் வரும். * “பல்லார்தோ டோய்த்து வருதலாற் பாய்புன, னல்வய லூரநின் றூர்புலால் - புல்லெருக்க, மாசின் மணிப்பூணெம் மைந்தன் மலைந்தமையாற், காத்தறைய நாறு மெமக்கு” எனப் பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவனைப்புலந்தும் அவன்செய்ததீங்கினைத் தன் இனிய முகத்தால் தனிக்கும் புதல்வனையுவந்தும், ஒன்றொன்றாகாதனவற்றை ஆயினபோற் கூறும்வழி ஆக்கச்சொற்றொக வருதலும் அதன்பாற்படுத்திக. பிறவுமன்ன.

காரணமுதலா ஆக்கம்பெறுதலொன்றும் வருவற்கவெனக்காத்தலும் ஏனையமூன்றும் வருவமைதியுமென்க. (ருச)

விடைமரபு வழுவாமற்காத்தல்.

சரசு. தம்பா லில்ல தில்லெனீ னினனாய்

உள்ளது ? கூறி மாற்றியு முள்ளது

சுட்டியு முரைப்பாற் சொற் சுருங்கு தற்கே.

எ - ன், மாபுவுவருவற்கவெனக்காத்தலுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ன்.) ஒருவன்வினவியது தம்பக்கல் இல்லையாயின் அதனை இல்லை யென்னலுநின் அவன் வினவியதற்குமாய்த் தம்பக்கலுள்ளதனைக்கூறி அக் கூற்றானே அதனையிலையென்றும், உள்ளதாயின் இத்துணையுண்டென்றும் கூறு வார்புலவர்; வினவுதலும்செப்புதலுமாகியசொற்கள்சுருங்குதற்பொருட்டு. எ - று.

குன்றக்கூறன்முதலிய குற்றங்கள்நீக்கிச் சுருங்கச்சொல்லுதன்முதலிய அழகொடுகூறுதல் வழக்கிற்கும் வேண்டுமென்பார் சொற்சுருங்குதற்கேயென்றார்.

(வ - று.) பயறுண்டோவணிதிரேயென்றார்க்கு அஃகின்றென்பார் உழும் துண்டு, உழந்துநுத்துவரையுமுண்டென்க. இவ்வினமொழிகள் பயறில்லைபென் னும் இறைபயந்துநிறுவின் இன்னாயுள்ளது ? கூறிமாற்றியுமென்றார். அஃதுண் டென்பார் இத்துணையுண்டென்க. நூறுவிற்கும் பட்டாடையுண்டோவென் றார்க்கு அஃகின்றென்பார் ஐம்பதுவிற்கும் கோசிகமுண்டென்க. அஃதுண் டென்பார் எண்பது விற்பதுண்டென்க. பிறவுமன்ன.

இவ்வாறன்றி உழந்தல்லதில்லை, பயறுளவென உதாரணங்காட்டுவாரு முளர். அவை சொற்சுருங்குதற்கேயென்பதனோடு மாறுபட்டு மிகைபடக்கூற லென்னுங் குற்றமாமென்க. (ருரு)

* நோல். கிளவி. சூ. ருசு. ந. மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘எண்ணை’ 2 ‘கூறியுமாற்றியும்’ 3 ‘கூறியுமாற்றியும்’

இரக்குஞ்சோல்.

சுரள. ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே

இழிந்தோ நெப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஈயென்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன்மாட்டு இரக்குஞ்சொல்லாம்; தாவென்பது ஒப்போன்மாட்டி ரக்குஞ்சொல்லாம்; கொடுவென்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன்மாட்டி ரக்குஞ்சொல்லாம். எ - று.

(வ - று.) தந்தை ஈ, தோழ தா, மைந்த கொடு எனவரும். பிறவழி வரும் ஒப்பு உயர்வு தாழ்வினும் இவ்வாதே ஒட்டுக. வழங்கு, வீசு, நல்கு என்றற்றெடக்கத்து இரப்புகைகள் போலாது ஈவோர்க்கும் ஏற்போர்க்கும் ஒப்புயர்வுதாழ்வுகளை ஈதா கொடுவென் ததனையானே உணர்த்திநிறைவின் இவற்றை இனைத்தென் தற்பொருளாகக் கூறினார். அருள், அளியென்னும் இரப்புகைகள் ஈவோர்க்கு உயர்வும் ஏற்போர்க்கு இழிவுமுணர்த்தினவாலோவெனின், அவை கருணைக்குரிய சொற்கள்; குறிப்பினன் இரத்தற்பொருளையுணர்த்திநின்றன வன்றி இரப்புகையல்லவென்க.

இம்மரபு மயங்கிவருவனவுளவேல். ■ “புதியன புருதலும் வருவல்”
என்றதன்பாற்படுத்திக. (ருக)

மரபுவழு வமைதி.

சுரஅ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

■ - ன், மரபுவழுவமைப்புணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாற் பொருளுணரப்பட்டுச் சொற்களும் சிலவுள். எ - று.

அவையாவன, † ஒன்றொழிபொதுச்சொன்முதற் சொல்லுவான் குறிப்பீடுக வித்ததனமுதலியவாம்.

செவியெல்லாம் சாஸச் செம்பொன்னியுஞ் செல்வத்தினரென்பார் செஞ் செவியரென்றும், குற்றமற்றமரபினரென்பார் வெள்ளொக்கலரென்றும், பெரு வாழ்க்கையினரென்பார் குழைகொண்டுகோழியெறியும் வாழ்க்கையரென்றும் கூறும் சொல்லுவான் குறிப்பொன்றுமே உதாரணங்காட்டுவாருமுளர். அங்கன மாயின் ஏனைய குறிப்பிற்பொருள் தருமொழியல்லவாமென்க.

கேட்போர் இடர்ப்படாது வெளிப்படையிற்கூறுதல் மரபாதலின் இதுவழு வமைதியாயிற்று. (ருள)

சுரக. கேட்குந் போலவுங் கிளக்குந் போலவும்

இயங்குந் போலவு மியற்றுந் போலவும்

அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

எ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) கேளாதனவற்றைக் கேட்குந் போலவும், சொல்லாதனவற் றைச்சொல்லுவன போலவும், நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும் இத்தொழிந்

■ நன். சூ. ௪௬௨.

† நன். சூ. ௨௬௧.

226 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

களல்லன்பிற செய்யாதனவற்றைச் செய்வனபோலவும் அஃறிணையிடத்தம் சொல்லப்படும். எ - று.

முன்னையபோல விதவாது இறுதிக்கண் இயற்றுவனவெனப் பொதுப் படக்கூறினமையின் இத்தொழில்களல்லன்பிறவென்னுஞ்சொல் எஞ்சினின்றன.

(வ - ரு.) * “நன்னீரை வாழி யனிச்சமே”, † “இரவெல்லா நின்றயா வீரங்கதிர்த் திங்காள்” எ - ம், ‡ “பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்கும்”, § “மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலுந், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்” எ - ம், இவ்வழி யவ்வூர்க்குப்போம், இவ்வாசனானை எங்குஞ்செல்லும் எ - ம், || “தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த் தபின், தன்னெஞ்சே தன்னைச் சரிம”, ¶ “வண்ணிறைப் பவளச் செவ்வாய்ப் பெடையன்ன மடமை கூரத், தண்கய நீருட்கண்ட தன்னிழல் பிறிதென் மெண்ணிக், கண்டனங்க ளவ மற்றுன் காதலி தன்னை நீர்க்கீழ்ப், பண்டைய மல்லம் வேண்டா படுக்கவென் றாடிற் தன்தே”, § “கருவிரம் செம்முக வெண்பற் றுண்மத்தி, பருவிரலாற் பைஞ்சனைநீர் தூவிப் - பெருவரைமேற், தேன்மேவர்க்கீழ் மலைநாட வாரலோ, வான்மேவர் கொட்கும் வழி” எ - ம் முறையே காண்க. அஃறிணைமருங்கினுமென்ற உம்மையான் உயர்திணைமருங்கினும் இவ்வாறுசொல்லப்படுதல் புலம்பல்முதலியவற்றுட் காண்க. (ருஅ)

சக0. 1 உருவக வுலமையிற் றிணைசிலை முதல்கள்

பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

எ - ன், இதுவுமது.

(கு - ள்.) உருவகத்தின்கண்ணும் உலமைக்கண்ணும் இருதினை தம்முள் மயங்குதலும் முதல்களை தம்முள்மயங்குதலும் இவ்வியலுட் சொல்லாதொழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க. எ - று.

(வ - ரு.) * “மன்னர் மடங்கள் மறையவர் சொன்மாலே, யன்ன நடை யினர்க் காரமுதற்-துன்னும், பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப்பூம் பைந்தா, ரெரி சினவெற் றுனையெக் கோ” என்பன உயர்திணை அஃறிணையொடுமயங்கின. †† “தாழிருந் தடக்கையு மருப்புத் தம்பியர், தோழர்தன் றுள்களாச் சொரியு மும்மத, மாழ்கடற் சற்றாமா வழன்று சீவக, வேடூயர். போதக மினத்தொடேற் ததே” என்பன உயர்திணை அஃறிணையோடும் முதல்களையோடும் மயங்கின. முகமதியென்பது சினைமுதலொடு மயங்கிற்று. ‡‡ “அசுழ்கிடக் கந்துகி லாரந்த பாம்புரி, புசுழ்தரு மேகலை ஞாயில் பூண்முலை, திகழ்மணித் கோபுரத் திங்கள் வானமுசுஞ், சிகழிகை நெடுக்கொடி செல்வித் தென்பவே.” இஃது அஃறிணை உயர்திணையொடுமயங்கிற்று. இவை உருவகம். §§ “கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லான், மங்கலங் கூறு மலிபெய்திக்-கங்கையாள், பூம்புன லாகந் தழீஇயி னுன் போரடுதோள், வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து”, ||| “இலமென் தசைஇ விருப்பாரைக் காணி, லிலமென்னு நல்லாணகும்”, ¶¶ “வருந்தி யின்றான் மற்

■ திருக்குறள், கககக. † தொல். கள. கு. சஉ. ந. உரை.

‡ திருக்குறள், எ0க. § சீவக. உகஉஉ. || திருக்குறள், உகஉ.

¶ சீவக. ககஉக. § திணைமா. க0. ** பு. வெ. கஅக. †† சீவக. எஎரு.

‡‡ சீவக. கசசச. §§ பு. வெ. உஉச. ||| திருக்குறள், க0ச0. ¶¶ சீவக. கககக.

(பி - ம்.) 1 ‘உருவகமுலமையிற்’

தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொற்கேட் டில்கடிந்தான், முருந்தின் காறுங் கூழை யை முனிவார் நின்னை பென்முனிவார், பொருந்தித் தன்றா விதுவென்னுய் பொன்று மளித்திவ் வுபிரென்னுய், திருந்து சோலைக் கருங்குயிலே சிலம்ப விருந்து கூவுதியால்” என்றற்றோட்கத்தனவுமன்ன. ■ “மல்லன் மலையனைய மாதவரை வைதுரைக்கும்” என்பது உயர்திணையோடு அஃறிணையாகிற்று. † “கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே” என்பது அஃறிணையோடு உயர்திணையாகிற்று. கயற்கண் என்பது சினைமுதலோடு மயங்கிற்று. தளிர் மேனியென்பது முதல் சினைபொரு மயங்கிற்று. பிறவுமன்ன.

‡ “தருமன் தண்ணளி யாற்றன் திகையால், வருணன் கூற்றுயிர் மாற்றவின் வாமனே, யருமை யாலழி கிற்கணை யைந்துடைத், திரும கன்றிரு மாநில மன்ன னே”, § “இந்திர குமான் போல விதைமக னிருந்து : ாண்” என்றற்றோட்கத்த னவாய் மயங்காதுவருதல் மரபாதலின் இதுவழுவமைதியாயிற்று. இனிப் பிறவு மென்றதனால், உருவகவுவமைக்கண் இவன் பாரதி, இவன்பாரதியனையானெனப் பான்மயங்கக்கூறுதலும், கயலினது பிறழ்ச்சிபோலும் கண்ணினதுபிறழ்ச்சி யென்பார்கயற்கண்ணென்று சொல்லின்முடிவின் அப்பொருண்முடியாத எஞ்சக் கூறுதலும், பிறவற்றுள்ளும் இவ்வாறு எஞ்சக்கூறுதலும், செங்கோல், கொடுங் கோல், வீரக்கழல், சின்னவேலென ஒருபொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண் மேல் வைத்துக்கூறுதலும், ஈந்தானென்பார் அருளினானென ஒருவினையை மற் றொருவினையாற்கூறுதலும், “அடிவண்ண மல்லா லலங்குதாரிக் கோதை, முடி வண்ணம் கண்டறியா வேந்தி”, || “துஞ்சாக், கண்ண வடபுலத் தாசே” என உயர்திணையை அஃறிணையாகக்கூறுதலும் இவைபோலவன பிறவும் வழுவமை தியாகக்கொள்க. (ருக)

பொருள்கோள்.

சகக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்

தாப்பிசை யினமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்

டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

எ - ன், நால்வகைச் சொற்களானுஞ் செய்யுஞ்செய்யுள் கொள்ளும் பொருள்கோளின்பெயரும் தொகையும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ-ள்.) யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும், நிரனிறைப்பொருள்கோளும், விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும், தாப்பிசைப்பொருள் கோளும், அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளும், கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளுமெனப் பொருள்கோள் எட்டாம். எ - து.

“இவற்றுள் தாப்பிசையென்பதற்கு ஊசல்போல் இடைநின்று இருமருங் குஞ்செல்லுஞ் சொல்லென்பது பொருள். தாம்பென்பது ஊசல். அஃது அனைமறிபாம்பென்பதிற் பாம்பென்பது பாப்பெனநின்றத்போல வலிந்துநின் றது. ஏனையவும் காரணக்குறியாதல் காண்க. (கூ)

யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள்.

சகக. 1 மற்றய னோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்

அற்றற் றொழுமுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே.

■ சீவக. உளஅக. † சீவக. ருக. ‡ சீவக ககூ. § சீவக. கஉருக.

|| புறநா. கக. (பி - ம்.) 1 ‘மற்றைய’

228 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

எ - ன், நிறுத்தமுதையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மொழிமாற்றுமுதலியபோற் பிறழ்ந்துசெலவேண்டாது யாற்றுப்புனலொழுக்குப்போல் நெறிப்பட்டு அடிதொறும் பொருள் அற்றற் றொழுகும் அப்பொருள்கள் யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

இடைஅறதொழுகும் யாற்றுநீரொழுக்கு உவமையாதலின் அடிதொறும் வாள்பொருள் அற்றற்றொழுகுதலாவது மொழிமாற்றுமுதலியபோற் பிறழ்ந்து செல்லுஞ்செல்வற்று ஆங்காங்கமைந்தொழுகுதலாமன்றி அடிதொறும் பொரு ண்முடிதலன்றாமென்க. அங்ஙனமாயின் ஆங்காங்கெனப் பொதுப்படக்கூறாது அடிதொறுமென்றதென்னையெனின், அவ்வாதேகூறுவார் 1 ஓரிலக்கண மேல் வைத்துக்கூறினானென்க.

(வ - று.) * “சொல்லருள் சூழ்சும் பாம்பின் றேற்றம்போன், மெல்லவே கருவிரஞ் தீன்று மேலலார், செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தோற்ற னூம், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே” எனவரும். இப்பாட்டி னுட் சொல்லென்னு மெழுமாயினே முதலெடுத்து அதன்தொழிலாகிய வினே யெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொள்ள இடையே முறைநிறீஇக் காய்த்த வென்னும் பயனிலையை இறுதிக்கட்டந்த முடித்தமையின் இப்பொருளொழு குதல் யாற்றுநீரொழுக்குப்போதல் காண்க.

இதற்கு இவ்வாதென்றி ஏனையடிகளைநோக்காது அடிதொறும்பொருள் முடிந்தவருவது யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளெனப் பொருளுரைத்தது, † “அலைப் பாள் பிறிதுபிர யாக்கலுங் குற்றம், விலைப்பாலிற் கொண்னே மிகசதலுங் குற்றஞ், சொல்பாலவல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம், கொலைபாலுங் குற்ற மேயாம்” என உதாரணங்காட்டுவாருமுளர். யாற்றுநீரொழுக்குக்கு இடையாறு தலின்மையானும், அற்றதேல் அதனை ஒழுக்கென்றல் கூடாமையானும் அஃது உவமையன்றும். ஒவ்வோரடிபொழுதுதற்கு உவமையாயிற்றெனநீர் பாட்டுமுழு வதம் இடையறதொழுகிப்பயின்றுவரும்பொருள்கோள் மொழிமாற்றுமுதலிய வற்றுள் அடங்காமையிற் சூன்றக்கூறுதலாம்; இங்ஙனமாதலின்அதுபொருளன் றாய் அவர்காட்டியவுதாரணம் அடிமறிமாற்றின்பாற் படுமென்க. அப்பொ ருள்கோளின் விகற்பம் அச்சுத்திரத்துட் டோன்றக்கூறுதும். இதனை வான் பொருளென்றார், இது நெறிப்பட்டுவருதலானும், பயின்றுவருதலானும், மொழி மாற்றுமுதலிய வந்தசெய்யுட்கண்ணும் விராய்வுருதலானுமென்க. (சுக்)

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள்.

சுகந. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை

மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன் மொழிமாற்றே.

எ - ன், மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டுமொழியும் அவைகொள்ளும் இரண்டபயனிலையுமாய் வரக்கூறுவோர் நான்கனுள் ஏற்றபயனிலைக்கு இயையுமொழிகளைத் தனித்தனி கூட்டிக்கூறாது ஏலாதபயனிலைக்கு இயையாதமொழிகளைத் தனித்தனி கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாம். எ - று.

* சீவக. நூ.

† நான்மணி. உசு.

(பி - ம்.) 1 ‘ஓரிலக்கண’

ஒன்றற்கொன்று பொருந்தியதென்பார் ஏற்றபொருளுக்கு இயையுமொழியென்றார். மொழிமாற்றென்பது தனக்குள்ளதைக்கொடுத்துப் பிறர்க்குள்ளதை வாங்கும் பண்டமாற்றுப்போதலின் இரண்டுமொழியும் அவைகொள்ளும் இரண்டுபயனிலையும் வந்தல்லது மொழிமாற்றுதல் கூடாமையின் அத்தொகை தந்து கூறினும்.

(வ - று.) “சுரையாழ்வம்மி மிதப்ப வரையனைய, யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப, காணக நாடன் சனை” எனவரும். ஆழ்வென்னும் பயனிலைக்கியைந்த அம்மியென்னுமொழியினை மிதப்பவென்னும்பயனிலைக்கும் மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கியைந்த சுரையென்னுமொழியினை ஆழ்வென்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிக்கூறியவாறும் நீத்தென்னும் பயனிலைக்கியைந்த முயலென்னுமொழியினை நிலையென்னும்பயனிலைக்கும் நிலையென்னும்பயனிலைக்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை நீத்தென்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிக்கூறியவாறும் காண்க.

“ஆலத்து மேல குவளை குளத்தள, வாலி னெடிய குரங்கு” என ஈரடிமுதலியவற்றுட்கூறிற் சேய்மைக்கண்ணவாய் மொழிமாற்றென்பது தோன்றாமையின் அஃதன்மெனலிலக்கி அண்மைக்கட்கூறுவதே மொழிமாற்றென்பார் ஓரடியுள்ளார். ஆலத்துமேலவென்பது ஓரடியுள்வாராமையிற் கொண்டு கூட்டென்பாருமுள். அது மொழிமாற்றிற்கும் கொண்கூட்டிற்கும் வேற்றுமையுணரார்சுற்றுமென்க. அவர் இச்சூத்திரத்திற்கு மொழிமாற்றொடு பொருந்தாது கொண்கூட்டொடு பொருந்தப் பொருள்கூறிச் சுரையாழ்வென்னும் உதாரணங்காட்டுவர். (சுஉ)

நிரனிழைப் பொருள்கோள்.

சுகசு. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்

வேறு நிரனிழீஇ முறையினு மெதிரினு

நேரும் பொருள்கோ ணிரனிழை நெறியே.

எ - ன், நிரனிழைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதலுறுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையும் அவைகொள்ளும் பெயரும்வினையுமாகிய பயனிலைகளையும் வேறுவேறு நிரையாகவிறுத்தி முறையாயேனும் எதிராயேனும் இதற்கு இதுபயனிலையென்பதுபடக்கூறும் பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிழைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

(வ - று.) “கொழுகுவளை கொட்டை நுசப்புண்கண் மேனி, மதிபவள முத்தமுகம் வாய்முறுவல், பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச்சாயல், வடிவின்னே வஞ்சி மகள்:” இது பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய்வின்ற முறைநிரனிழை. “காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர் தார்மாட்ப. போர்ச்செழிய - நீதியான், மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றரை யேற்றார்க்கு, துண்ணிய வாய் பொருள்:” இது வினைப்பயனிலைகளும் பெயர்ச்சொற்களுமாய்வின்ற முறைநிரனிழை. “களிறுங் கந்தம் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே:” இது பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய்வின்ற எதிர்நிரனிழை. * “ஆடவர்க ளெவ்வா நகன்றொழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு முரகமும் பஞ்

* இந்தவெண்பா, கணிகண்ணீர்பாடியதாக வைஷ்ணவ குருபரம்பரையால் தெரியவருகின்றது.

230 நன் னூல்முலமும் சங்கர நம்ச்சிவாயருரையும்.

சரமா - நீடியமா, னின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னிதவன்றோ, மன்றார் மதிட்கச்சி மாண்பு:" இது பெயர்ச்சொற்களும் வினையினிகைகளுமாய்நின்ற எதிர்நிரனிறை. பிறவுமன்ன.

மேலைக்குத்திரத்துள்மொழியென்றும் இக்குத்திரத்துட் சொல்லென்றுங் கூறிய நிறுத்தசொல்லும் அதகொள்ளும் பயனிலையெனினும் பொருளெனினுமொக்கும் குறித்துவருநளவியுமன்றி அல்வழிவேற்றுமையுருபுகளும் பிறசொற்களும் உடன்வருமாலோவெனின், சாத்தன்வந்தானென்றால் அவனாடை அணிமுதலியனவும் உடன்வருதல் கூறுதேயமைதல்போலுமென்க.

"சொற்றோறு மிற்றிதன் பெற்றி" என்பதனானே, "காமவிதி கண்முகமென்மருஞ்சுற் செய்யவாய்,தோயி றுகடினி சொல்லமிழ்தர்-தேமலர்க்,காந்தள் குரும்பை கனக மடவார்க்கை, யேந்திளங்கொங்கை யெழில்" எனவரும் எழுத்துநிரனிறையும், "வெண்பா முதலாக வேதிய ராதிபா, மண்பால் வகுத்த வருணமா - மொண்பா, இனங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னுன், மனந்திட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்த" எனத் தொகுத்துக்கூறும் நிரனிறைமுதலியவுங்கொள்க.

"அம்ம் பவள்ள வரிநெடுக்க ணய்வஞ்சிக், கொம்ம் பவள்ள கொடிமருங்குல் கோங்கி, னரும்ம் பவண்ண முலையொக்கு மொக்குங், கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்" என்னும் யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளை மயக்கநிரனிறை என்பாருமுளர். இது சொல்லையும் பொருளையும் தனித்தனிநினைக்கூறியதன்றி நிரல்நிறையாக நினைக்கூறுமையின் நிரனிறையன்மென்பார் நெறியென்றார். (சுரு)

பூட்டுவீற் பொருள்கோள்.

சகரு. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்

பொருளுணைக் குடையது பூட்டுவீல வாகும்.

எ - ன், பூட்டுவீற் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுட்கண் முதலினும் ஈற்றினுநிற்குமொழிகள் தம்முட் பொருளுணைக்குடைய பொருள்கோள் பூட்டுவீற்பொருள்கோளாம். எ - று.

(வ - று.) * "திருத்திமின் நீயவை பிற்காண்மோத, நிறந்து படிப்பெரிதா மேத- முறந்தையர்கோன், மண்ணா மார்பிற் தமிழ்நர் பெருமான்க், கண்ணார்க் காணக் கதவு" எனவரும். பிறவுமன்ன. (சுசு)

தாப்பிசைப் பொருள்கோள்.

சகசு. இடைநிலை மொழியே யேனையி ரிடத்து

நடந்து பொருளை நண்ணுத ருப்பிசை.

எ - ன், தாப்பிசைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடைநிற்குமொழி ஒழிந்த முதலினும் ஈற்றினுஞ்சென்று பொருளைக்கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

(வ - று.) † "உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண, வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு" எனவரும். (சுரு)

* முத். புறத் - காம.

† திருக்குறள், உருடு.

அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.

சுகள, செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளனாமறி பாப்பே.

எ - ன், அனாமறிபாப்புப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுட்கண் ஈற்றினின்றசொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்மொருள்கோள் அனாமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம். எ - று.

(வ - று.) “தாழ்ந்த வணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணேறித் தளர்வார் தாமுஞ், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சூழல்வார் தாமு, மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே” எனவரும். ()

கோண்கூட்டுப் பொருள்கோள்.

சுகடி. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

எ - ன், கொண்கூட்டுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுளடி பலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக்கே லாது கோத்துக்கிடந்த மொழிகளையெடுத்து அப்பொருளுக்கு ஏற்றவிடத்துக் கூட்டும்பொருள்கோள் கொண்கூட்டுப்பொருள்கோளாம். ■ - று.

இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளிற் பிறழ்ந்தவருவனவற்றை மொழி மாற்றுமுதலியவர்கப் பகுத்தமையின் அப்பொருளுக்கு ஏற்றவிடத்தென்றும்.

(வ - று.) “தெங்கக்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல், வெண் கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி, யஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே, வங்கத்துச் சென்றார் வரின்” எனவரும். இதனுள், வங்கத்துச்சென்றார்வரின் அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தலையுடையாண்மாமேனிமேல் தெங்கக்காய் போலத் திரண்டுருண்ட கோழிவெண் முட்டையுடைத்தன்னபசலை தணிவாமெனக் கொ ண்டுகூட்டுக.

“உருவக வுவமையிற் நினைசினே முதல்கள்” என்பதனை முதல்களையென முறைநிர்இப் பொருள்கொள்வதும் அது. (சுஎ)

அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள்.

சுகசு. ஏற்புழி யெடுத்துடன்கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ நிறைமுத லாக்கினும் பொருளரிசை
மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி.

எ - ன், அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளுக்கேற்குமிடத்து எடுத்து நீங்காது கூட்டுமடியினை யுடையவும் யாதானும் ஓரடியையெடுத்து அச்செய்யுட்கண்முதலிடையீறுகளில் யாதானும் ஓரீடத்துக்கூட்டினும்பொருளோடு ஓசைமாட்சியும் ஓசையொழியப் பொருள்மாட்சியும் வேறுபடாத அடியினையுடையவுமாகிய பொருள்கோள் அடி மறி மாற்றுப்பொருள்கோளாம். எ - று.

மாட்சி - தெறிப்பட்டொழுகல்.

232 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருளையும்.

ஏற்புழியெடுத்துக்கூட்டுதல் - இருவகையடிமறிமாற்றிற்கும் பொருந்து மாயினும் அவ்வுடிகள் மாற்றுதற்கு அமைந்துநீங்கும்; இவ்வுடிகள் நீங்காவென்பார் உடனென்றும் ஓசையொழியப்பொருண்மாட்சிமாத் திரையும் மாறாவுடையு மென்பார் பொருளிரைமாட்சியுமென உம்மைதந்துக்கூறினார்.

(வ - று.) * “நடுக்குற்றுத் தற்சேர்த்தார் துன்பத் துடையார், கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு, மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம், விடுக்கும் வினையுலத்தக் கால்” என்பதனுள், கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினும் ஈண்டுங்காலீண்டும், விடுக்கும்வினையுலத்தக்கால் மிடுக்குற்றுப்பற்றினும் நில்லாது செல்வம்; இஃதறிபார் நடுக்குற்றுத்தற்சேர்த்தார் துன்பத்துடையாரென அடிகளை ஏற்புழியெடுத்துக்கூட்டுக. “மாறக்காதலர் மலைமறத்தனரே, யாறக்கட்பனி வாலானுவே, யேறமென்றோள் வளைவெகி மும்மே, கூறய்தோழி யான்வாழ மாறே” என்பதனுள் யாதானும் ஓரடியையெடுத்து யாதானுமோரிடத்துக்கூட்டி. உச்சரித்துப் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமைகாண்க. † “அலைப்பான் பிதிதுயிரை யாக்கவூங்குற்றம், விலைப்பாலிற் கொண்கேயிசைதலுங் குற்றஞ், சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம், கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.” இதனுள் ஈற்றடியொழிந்தமூன்றடியுள், யாதானுமொன்றையெடுத்து யாதானுமோரிடத்துக்கூட்டப்பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமை யும் ஈற்றடியை யெடுத்து யாதானுமோரிடத்துக்கூட்டி யுச்சரித்துஓசைவேறுபட்டுப் பொருள்வேறுபடாமையுங்காண்க.

செய்யுளடி. பலவினையுற் தொகுத்துக்கூறுது மூன்றும் ஒன்றுமாகப் பிரித்த தென்னையெனின் எண்வகைப்பட்டபொருள்கோளும் அவற்றின்விதப்பங்களு மாய பொருள்கோள்களுள் ஒன்று ஒருசெய்யுள் முழுவது உம் அமைந்துகிடக்க வேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஒன்றும்பலவும் அமைந்துகிடத்தலினென்க. அவ்வாறமைந்து கிடத்தல் அவ்வப்பொருள்கோட்டுக்காட்டிய செய்யுட்கண்ணும் பிற்செய்யுட்கண்ணுங்கண்டுகொள்க. அடிமறித்தலன்றி மாற்றுதல் ஏற்புழியெடுத்துடன் கூட்டுறுமடியவுமென்றதற்கின்றும். அந்நன்மக அதனையும் அடிமறிமாற்றென்றது என்னையெனின், மறித்தற்குரிய கொண்டுக்கூட்டு மறித்தற்கும் மாற்றுதற்குமுரிய அடிமறிமாற்றோடுஞ்சார அதனை முதற்கட்கூறி அடியாக மறித்தலுடைமையின் அடிமறிமாற்றின்பாற்படுத்துச் சிலவுறுப்புக் குறைந்தாரையும் மக்களென்றாற்போல அதற்கும் அடிமறிமாற்றெனப் பெயர்த்து கூறினாரென்க.

செய்யுட்குரிய பொருள்கோளை ஈண்டுக்கூறியதென்னையெனின், செய்யுட்குத் தொடரென்னுங் காரணக்குறிபோந்தது மொழிதொடர்ந்ததாலன்றே; அங்நன்மாதலின் இதுவும் தொடர்மொழியிலக்கணமேயாமென்க. (கூஅ)

முற்றவது பொதுவியல் முற்றிற்று.

இடையியல்.

இடைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

- சஉ௦. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள் விசைநிறை யசைநிலை
■ குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றணித்திய வின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னேரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

எ - ன், * “இடையுரி யடுத்து நான்குமாம்” என நிறுத்தமுறையானே இடைச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலானுணர்த்துவான்றொடங்கி அவை இத் துணைய இவ்வியல்பின்வென அவற்றின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துதலுறுதலிற்று.

(இ - ள்.) எழுவாயுருபுமுதலிய எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும், பகுதி விசுதி இடைநிலை யென்னும் தெரிநிலையும் குறிப்புமாகிய வினையுருபுகளும், அன் ஆன்முதலிய சாரியையுருபுகளும், போலப் புரைய முதலிய உவமயுருபுகளும், பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்திவருவனவும், வேறுபொருளின் நிச் செய்யுளிரை நிறைத்தலே பொருளாகவருவனவும், அசைத்தலே பொருளாகநிற் பனவும், வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது குறிப்பின்வருவனவுமென் னும் எட்டுவகையினையுடையவாய்த் தனித்துநடத்தலின்றிப் பெயரினாகத்தும் வினையினாகத்தும் அவற்றின்புறமாகிய பின்னுமுன்னும் இவ்விடங்களாறனுள் ஓரிடத்து ஒன்றேனும்பலவேனும்வந்து அப்பெயர்வினைகட்கு அகத்தாறுப்பாயும் புறத்தாறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குர்தன்மையது இடைச்சொல்லாம். எ-று.

தெரிநிலைவினையிடைநிலைபோல் ஏனையிடைநிலை சாரியைகட்கு வேறுபொரு ளின்றேனும் பெயர்வினைகட்கு இன்றியமையாதவருதலே பெரும்பாலவாத லின் அவற்றின்பொருளே பொருளென்பதுகருதி இசைநிறைஅசைநிலைகளைச் சாரியையாது முதற்கண்வைத்தாரென்க.

பெயரினும் வினையினுமென்ற உம்மையைப் பின்முன் என்பனவற்றோடுங் கூட்டுக.

தனித்துநடத்தலின்றிப் பெயர்வினைகளிடமாக நடத்தலின் இடைச்சொல் லெனக் காரணக்குறிப்போந்ததென்று அதன் தன்மைகூறியமுகத்தாற் கூறிய வாறு காண்க.

முதலாவின்வழியாக நடக்குநாலை அங்ஙனங்கூறுது வழிநூலென்றற்போ லப் பெயர்வினைகளினிடமாகநடக்குஞ்சொல்லை அங்ஙனங்கூறுது இடைச்சொல்

லெனக்கூறினார். அங்ஙனமாயின் இடமென இப்பச்சொல்லாற்கூறுது இடையெனத்திரிசொல்லாற்கூறியதென்னையெனின், இயற்சொல்லாற்கூறின் இடப் பொருளையுணர்ந்துஞ்சொல்லெனப் படுமாதலின் அதனோடு இதற்கு வேற்றுமை தோன்றக்கேன்க.

எழுவாயுருபும் விளியுருபும் பெயரும் பெயரதுவிகாரமன்றோ, அவற்றையும் இடைச்சொல்லெனக் கூறியதென்னையெனின், வேற்றுமையெனப் பொதுப் படக்கூறினமையானும் * எழுவாயுருபு † எட்டனுருபென்றமையானும், அவென்பது தன்னையுணர்ந்தின் எழுத்தாயும் பிரபொருளைச்சுட்டுதற்கண்ணே சொல்லாயுநின்றும்போலப் பெயர் தன்னியல்பினில்லாது எழுவாயுருபும் விளியுருபுமாய் அவ்வேற்றுமைப் பொருளுணர்ந்தியகாலத்து இவ்வுருபாயிய காரியங்களை பெயராகிய காரணங்களிடமாக நடத்தலன்றித் தனித்து நடவாமையானும் அவையும் இடைச்சொல்லையாமென்க. வினையின்கட்பகுதி பெயரன்றோ, அதனை இடைச்சொல்லென்றதென்னையெனின் வினையுருபெனப் பொதுப்படக்கூறினமையானும் பொருளாதியாறுபெயரும் விசுதிக்குப் பகுதியாகியகாலத்துத் தனித்துநடக்குந்தன்மையின்றி அவ்வினைக்குறிப்பிற்கு அகத்துறுப்பாய் அதனிடமாக நடத்தலானும் தனித்துநடக்குந்தன்மையுடையதேற் பகுபதங்களை ஒருமொழியென்தொடர்மொழியெனவேண்டுமாதலானும் அதுவும் இடைச்சொல்லையாமென்க. இவ்வினைக்குறிப்புருபுகளை இடைச்சொல்லெனவே இவை பெயர்ப்பகுபதமாயகாலத்து அதன் பகுதிவிசுதி இடைநிலையுறுப்புக்களும் இடைச்சொல்லையென்பது தாமே போதருமென்க. தெரிநிலைவினைப்பகுதிக்கட்காலயின்மையின் வினையன்றாய்த் தனித்துநடத்தலின்றி அவ்வினைக்கு அகத்துறுப்பாய் அதனிடமாக நடத்தலின் இடைச்சொல்லையாமென்க. இதிகருதாது வேற்றுமையுருபென்பதற்கு எழுவாய்விளிகளை யொழித்து இரண்டாவதுமுதலிய ஆறுருபுமேயென்றும் வினையுருபேயென்பதற்குப் பகுதி யிடைநிலைகளை யொழித்து விசுதியொன்றுமேயென்றும் பொருள்கூறுவாறுமுளர். அதுநிற்க; என்வகையுட்டோன்றுதொழிந்தன வருஞ்சுத்திரங்களானுணர்க.

நம்பிவந்தான், நம்பிவா என்புழிப் பெயரினகத்துறுப்பாய் எழுவாயுருபிடைச்சொல்லொன்றும் விளியுருபிடைச்சொல்லொன்றும் வந்தன. தச்சன், தச்சத்தி, முடியினனென்புழிப் பெயரினகத்துறுப்பாய்ப் பகுதி விசுதி இடைநிலைசாரியை இடைச்சொற்கள் வந்தன. வினைக்குறிப்பின் அகத்துறுப்பாய்ப் பலவருவனவுமன்ன. நட, வேறு என்புழித் தெரிநிலைவினையினும் குறிப்புவினையினும் அகத்துறுப்பாய் பகுதியிடைச்சொல் ஒன்று வந்தது. இவற்றின்விசுதிக்கு வேறுருபின்மையின் ஒருறுப்பினவாயின. நடந்தான், நடந்தனென்புழி, தெரிநிலைவினையின் அகத்துறுப்பாகிப் பகுதி விசுதி இடைநிலைசாரியையிடைச்சொற்கள் பல வந்தன. அவன், எவன், என்னோன், ஏனையோன் எ-ம், போல, புரைய எ-ம், சாத்தனென்பான், சாத்தனாயினன் எ-ம் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயராயும் வினையாயும் வினையிலக்கணையாயும் நிற்கலின் இவற்றின் பகுதிவிசுதி முதலியவுமன்ன. “அதுமன்”, “அதுமற்றம்” எ-ம், ‡ “கொன்னார்”, § “ஒஓவுவம் னுமற்றவின்” எ-ம் பெயரினகத்துறுப்பாய்ப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. பிறவுமன்ன. இவற்றுட்கில ஒரோவழி விகாரப்பட்டு, மன், கொன், என்றபாலான மன்னை, கொன்னையென வரு

* நன். கு. உகரு. † நன். கு. ஈ௦௩. ‡ துறந். க௩௮. § களவழி. ஈ௬.

வனவுமுள். அவையெல்லாம், * “புதியன புதுதலும் வழுவுல்” என்பதன்பாற்
படுத்துக.

(க)

இடைச்சொற்பொருள்.

சஉக. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

எ - ன், மேல் தத்தம்பொருளவென்றார், அப்பொருளாவன இவையென
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தெரிநிலைமுதலாகவித்த பதினான்கும் இவைபோல்வன பிற
வும் மேல் தத்தம் பொருளவென்ற இடைச்சொற் பொருள்களாம். எ - று.

இன்னனவென்றதனும் சிலவருமாறு; அக்கொற்றன், எக்கொற்றனென்
பன சுட்டுப்பொருளும் வினாப்பொருளுந்தத்தன. நக்கீரர், நப்பாலத்தனொன்
புழி நகரவிடைச்சொற் சிறப்புப்பொருள்தந்தது; † “அ ஆ விழந்தான்
நெண்ணப் படும்”, “ஆ அ வளிய வலவன்நன் பார்ப்பிவருதி”, ‡ “அந்தோ
விசையை பட்டனள்”, § “அரக்காம்ப னாறும்வா யம்மருங்கிற் கன்னே, பரற்
கான் மாற்றின கொல்லோ” என்புழி அஆ, ஆஅ, அந்தோ, அன்னேவென்னு
மிடைச்சொற்கள் இரங்குதற் பொருள்தந்தன. இவற்றிற்கு அதிகையப்பொருளு
முள். || “அறிதோ மறியாமை கண்டற்றால்”, ¶ “சேரி தோறிது செலவத்
தியற்கையே” என்புழித் தொறு, தோறுவென்னு மிடைச்சொற்கள் இடப்பன்
மைப்பொருள் தந்தன. இனிச்செல்வான், இனியெம்மெல்லு என்புழி இனியெ
ன்னுமிடைச்சொற் காலப்பொருளும் இடப்பொருளும் முறையேதந்தது. பிற
வும் இவ்வாறு தனித்துநடக்கும் பெயர்வினையாகாது வருவனவெல்லாம்
கொள்க.

(உ)

ஏகாவிடைச்சொல்.

சஉஉ. பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்றம்

இசைநிறை யெனவா நேகா ரம்மே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுமுதலியநான்கும் மேலே சொல்லப்பட்டமையின்
அவற்றையொழித்து ஏனையவற்றையுணர்த்துவான்றொடங்கி அவற்றுள் ஏகா
விடைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

■ (இ - ள்.) தெரிநிலைமுதலியபதினான்கும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய
பொருள்களுள்ளும் இசைநிறைத்தல் அசைத்தல்குறிப்பு என்னு முன்றுபொருள்
களுள்ளும் பிரிநிலைமுதலிய ஆறுபொருளையுந்தரும் ஏகாவிடைச்சொல். எ - று.

(வ - று.) அவனேகொண்டானென்பது ஒருகுழுவின்னும் ஒருவனைப்
பிரித்துநிற்றலிற் பிரிநிலையேகாரம்; அவனேகொண்டானென்னும் பொருள்பட
வினாவிற்பின் வினா, நிலனை நீரேதியே வளியேயென்பது நிலனும் நீரும் தீயும்
வளியுமென்னும் பொருள்படஎண்ணிநிற்றலின் எண். § “கடலொத்தோன்
தல காடிநற் தோரே” என்பது சொல்லிநுதிக்கண் அசைத்தற்பொருளதற்

* நன். ரு. சஉஉ.

† நாலடி. க.

‡ சீவக. நடக.

§ நாலடி. நடக. || திருக்குறள், ககக. ¶ சீவக. கடக. § அகநா. க.

236 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

தலின் ஈற்றசை. ஏகாரவசைநிலை முதற்கண்வாராதென்பார் ஈற்றசையென்றார். அவனெகொண்டானென்பது துணிதற்பொருள்தரின் தேற்றம். இத்தேற்றப் பொருள் பிரிநிலைக் கண்ணையுளதாதலின் இப்பொருளை வேறெடுத்துக்கூறுதல் ஏனையபோற் சிறப்புடைத்தன்றென்பார் இதனைப் பொருட்சிறப்பில்லா ஈற்றசைக்கும் இசைநிறைக்கும் இடையேகூறினார். * “ஏ ஏ யிவளொருத்தி பேடியோ வென்றார்” என்பது இசைநிறைத்தற்பொருள் தருதலின் இசைநிறை. அவனெகொண்டானென்பது ஒராவழி அவன்கொள்கின்றென எதிர்மறைப் பொருள்தந்து செம்பொருள்தோன்றி வலிந்துகொள்ளப்பட்டதாதலின் “புதியன புகுதலும் வழுவல்” என்பதன்பாற் படுத்தாக. (ங.)

ஓகாரவிடைச்சோல்.

சஉங. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

எ - ன், ஓகாரவிடைச்சோல்லிலக்கணமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒழியிசைமுதலிய எட்டுப்பொருளையுந்தரும் ஓகாரவிடைச்சோல். எ - மு.

(வ - று.) கொளலோகொண்டானென்பது கொண்டுய்யப்போயினுனல்லென்றற்றோடக்கத்து ஒழிந்தசொற்களைத்தருதலின் ஒழியிசை. குற்றியோமகனோவென்பது வினா. சிறப்பு உயர்வுசிறப்பு, இழிவுசிறப்பென இருவகைத்து. ஒ ஒ பெரியனென்பது உயர்வுசிறப்பு. ஒ ஒ கொடியனென்பது இழிவுசிறப்பு. அவனெகொண்டானென்பது கொண்டிலனென்னும் பொருள்தந்தவழி எதிர்மறை. அலியையளோக்கி, ஆனோ, அதுவுமன்று; பெண்ணோ, அதுவுமன்று என்பது மறை. அலியையின்மை தெரிந்தவழிநின்றலிற் தெரிநிலை. உறுதியுணராதகெட்டாரை ஒது தமக்கு ஓர்உறுதியுணராரோ என்பது கழிவிரக்கப்பொருள்தருதலிற் கழிவு. “காணிய வம்மினோ கங்குலத நிலையே” என்பது அசைநிலை. அவனோ கொண்டானென்பது பலருணின்றும் ஒருவனைப்பிரித்தமை கருதியவழிப் பிரிநிலை. இப்பொருள் எதிர்மறைக்கண்ணையுளதாதலின், அசைநிலையின் பின்வைத்தார். (ச)

என என்று என்னும் இடைச்சொற்கள்.

சஉச. வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

எ - ன், எனவெனவும் என்றெனவும் வரும் இடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வினைப்பொருண்முதலிய ஆறுபொருளினும் எனவென்று மிடைச்சொல்லும்வரும்; என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் அவ்வாறு வரும். எ - மு.

(வ - று.) கொள்ளெனக்கொண்டான், மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தை உலந்தானென்பது வினை. ஊரெனப்படுவது உறையூர், † “அழக்கா நெனவொரு பாவ” என்பது பெயர். விண்ணெனவிசைத்தது, ‡ “பொள்ளென வாங்கே புறம்வோரார்” என்பது குறிப்பு. ஒல்லெனவொலித்தது, § “நிலையருங்

* சீவக. சுருஉ.

† திருக்குறள், சஅஎ.

‡ திருக்குறள், சுஅஅ.

§ புறநா. உசங.

கட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து” என்பது இசை. நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென வரும் பூதநான்குமுருவம் என்பது எண். வெள்ளென வளர்த்தது, மெல்லெனநடந்து என்பது பண்பு. இங்ஙனம்எண்ணுப்பொருட் குக்காட்டிய பெயர்கள் தனித்துநில்லாதுஎண்ணி அளவைப்பண்புப்பொருள் உணர்த்தலின் அப்பொருள் முதற்கணிநீஇய பெயர்ப்பொருளன்றென்க. என் மென்பதனையும்கொள்ளென்றுகொண்டானெனமுறையே இயையும்மொறாட்டுக. சுட்டுப்பெயர் வினாப்பெயர்க்குத் தமக்கென ஒருபொருளின் நிச் சுட்டவும் வினவவும்படும் பொருளாகி ஆறுபெயர்ப்பொருளே பொருளாகவருதல் போல இவ்விரண்டைச்சொற்கும் தமக்கென ஒருபொருளின் நி வினைமுதலியவாய் இங்ஙனம்விதத்தவற்றின் பொருளே பொருளாகவருமென்பார், ஆறுபொருளையுந் தருமென்னுது ஆறினும்வருமென்றார். (ரு)

உம்மையிடைச்சொல்.

சஉரு. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுந் தளவை

தெரிநிலை யாக்கமோ கும்மை யெட்டே.

எ - ன், உம்மையிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எதிர்மறைமுதலிய எட்டுப்பொருளையுத்தரும், உம்மையிடைச் சொல். எ - று.

(வ - று.) கொற்றன் வருதற்குமுரியென்பது எதிர்மறை. ■ “குற வரும்ருளந் குன்று”, இவ்வுர்ப்பூசையும் புலால் தின்னது என்பது உயர்வு சிறப்பு. பார்ப்பானுங்களுளுண்டான், “புலையனும்விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை” என்பது இழிவுசிறப்பு. பூசையும்புலால்தின்னதென்பதனை இழிவுசிறப்பென்பொருளுளர். அங்ஙனமாயின் ஒருபொருளினது உயர்வைச்சிறப்பித்தல் இழிவைச்சிறப்பித்தலெனப் பொருள்படாது உயர்ந்தபொருளான் மற்றுள்ளைச் சிறப்பித்தல், இழிந்தபொருளான் மற்றுள்ளைச் சிறப்பித்தலெனப்பொருள் படும். அவ்வாறு பொருள்படி, ஒகாரப்பொருளாய் வரும் உயர்வுசிறப்பிற்கும் இழிவுசிறப்பிற்குமாகாமையின் அது பொருந்தாதென்க. இனிஇவ்வும்மைப் பொருளைக் குன்றமுதலியவற்றிற்கொள்ளாது குறவர்முதலியவற்றிற்கொண்டு பூசையுமென்பதனை இழிவுசிறப்பும்மையெனக்கோடலுமொன்று. இங்ஙனம் இழிவுசிறப்பென்பதற்கு இழிவினுட்சிறந்த இழிபெனப்பொருள்கூறுக. உயர்வு சிறப்பும் அது. பூசைக்குப் புலால்தின்னதல் இழிபும் தின்னமைசிறப்புமாகப் பொருள்கொளின், குறார்க்கு மருளுதல் சிறப்பாகவேண்டுமாதலின் அது பொருந்தாதென்க. பத்தாஹுமெட்டாஹுக்கொடு என்பது ஐயம். சாத்தனும் வந்தானென்பது கொற்றன்வந்ததனறியெனப் பொருள்படி இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. கொற்றனும்வருவானெனப் பொருள்படி எதிராதுதழீஇய வெச்சவும்மை. தமிழ்நாட்டி மூவேந்தரும் வந்தார், எல்லாரும்வந்தாரென்பது முற்றும்மை. சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தாரென்பது எண்ணும்மை. ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று என்பது தெரிநிலையும்மை; தெரி நிலையோகாரம்போற் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கெடியனுமாயினுன், பாலுமாயிற்று என்புழி அவனெவலியனுமாயினுன், அதுவேமருந்தாமாயிற்றெனப் பொருள்படி ஆக்கம். (ஈ)

238 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாய நுரையும்.

முற்றும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.

சஉகா. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

எ - ன், முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்றும்மை ஒரோவிடங்களில் எச்சவும்மையுமாம். எ - று.

(வ - று.) *“ஆறுத்தருவது வினையே” என்புழி ஐந்துத்தருவதுவினையே யென்றும், எல்லாரும் இதுசெய்யாரென்புழிச் சிலர் இதுசெய்வாரென்றும் முற்றும்மைப்பொருளும் எச்சவும்மைப்பொருளும் ஒருங்கு தருதல்காண்க. இங்ஙனத்தருதலின் எச்சமுமென இறத்ததுதழீஇயவெச்சவும்மையாற் கூறினார்.()

எச்சவும்மைக்காவதோருவிதி.

சஉஎ. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

எ - ன், எச்சவும்மைக்கு ஆவதோருவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எச்சவும்மை செவ்வெண்ணின்கண்வருமாயின் ஈற்றின்கண் வரும். எ - று.

(வ - று.) †செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருளுந் தருந்திறத்து வினையே என்புழி இவற்றுட் சிலவுத்தருந்திறத்ததுவினையே யெனவும், கல்வி செல்வம் ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளரென்புழி இவற்றுட் சிலபெறுவாருமுளரெனவும் பொருள்படுதல் காண்க. (அ)

சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்கிலக்கணம்.

சஉஅ. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றா வெனுவெண்

ணுக்குந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவே

முந்நான் கெண்ணுமம் தின்றியு மியலும்.

எ - ன், முன்னர் எழுத்துவிதத்தும் விதவாதும் வரும் சிலஎண்ணிடைச் சொற்கட்கு ஆவதோரிலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல்தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், பெயரொடுதொகாதுவரும் ஏகாரவெண்ணும், என்றாவெண்ணும், எதுவெண்ணுமாகிய நான்கும் தொகைபெற்று நடக்கும்; உம்மையெண்ணும், என்மெண்ணும், எனவெண்ணும், ஒடெண்ணும் ஆகிய இந்நான்கெண்ணும் தொகை பெற்றும் பெறுதும்நடக்கும். எ - று.

பெயரெண்ணென்னுது செவ்வெண்ணென்றதனால் அஃது எண்ணிடைச் சொற்றொக்கதொகைகிலே யென்பது உம், அங்ஙனமாதலின் அதனையும் ஏகாரமுதலிய எண்ணிடைச்சொற்களோடு உடன் கூறினாரென்பது உம் பெற்றும்.

(வ - று.) சாத்தன் கொற்றன் தேவன் பூதன் நால்வரும்வந்தார், சாத்தனே கொற்றனே தேவனே பூதனே நால்வரும்வந்தார், சாத்தனென்ற கொற்றனென்ற தேவனென்ற பூதனென்ற நால்வரும்வந்தார், சாத்தனெனக் கொற்றனெனத் தேவனெனப் பூதனென நால்வரும்வந்தார்: இவை தொகைபெற்றே வந்தன. பெயர்ச்செவ்வெண் தொகைபெறுதற்கு இச்சூத்திரத்தைக் காட்டினு

மமையம். இவைவழக்கிடத்த ஓரோவழித் தொகைபெறுதவரின் இசையெச்சமாகவும் செய்யுட்கட்டொகை பெறுதவரிற் றொகுக்கும் வழி தொகுத்தலாயமையின் அவ்விதாரமாகவும் அன்றேல் இசையெச்சமாகவுக்கொள்க. சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் நால்வரும்வந்தார், சாத்தனென்று கொற்றனென்று தேவனென்று பூதனென்று நால்வரும்வந்தார், சாத்தனெனக் கொற்றனெனத் தேவனெனப் பூதனென நால்வருளார், சாத்தனொடு கொற்றனொடு சேவனொடு பூதனொடு நால்வரவன்மைத்தர் எ-ம், சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தார், நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென்று அளவறுகாயமென்றாகியவலகம், நிலனென நீரெனத் தீயெனக் காற்றென அளவறுகாயமென ஆகியவலகம், நிலனொடு நீரொடு தீயொடு காற்றொடு அளவறுகாயமொடாகியபூதம் ௩ - இவை தொகைபெற்றும் பெறுதும்வந்தன. (க)

• சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி.

சஉக. என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி

நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

எ - ன், எண்ணிடைச்சொல்லுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) இம்முன்மெண்ணும் எண்ணும்பொருடொறும் நிற்கலேயன்றி ஓரிடத்துநின்றும் பிரிந்து எண்ணும் பொருடொறும் பொருந்தும். எ - று.

(வ - று.) * “வினையகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினைபுக்காற்றீயெச்சம் போலத் தெறும்”; † “பகைபாவ மச்சம் பழியென் னான்கு, மிகவாவா மில் லிறப்பான் கண்”, ‡ “பொருள்கருவி காலம் வினையிடனே டைந்த, மிருடா வெண்ணிச் செயல்” எனவரும்.

எண்ணும்பொருடொறும் தனித்தனி நிற்கலினும் ஓரோவழிநின்றபிரிதல் இம்முன்மெண்ணிற்கும் அமைந்துகிடந்தனவாதலின் ஈண்டுக்கூறப்பட்டவென வே ஏனையென்கட்கு எண்ணும்பொருடொறு நிற்குநிலையே சிறத்தனவென்பதூஉம், ஓரோவழிநின்றபிரிதல் வலிந்துகொளற்பாலனவென்பதூஉம், அவை ஈண்டமையாது தீபகமென்னும் அணியிலக்கணத்தின்பாற் படுமென்பதூஉம் பெற்றும். (க௦)

பெயரோடுவரும் இடைச்சொல் வினையோடுவருதல்.

சாஊ. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

எ - ன், மேற் பெயரொடுவந்த எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையொடுவரு மாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏற்பனவாகிய எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையொடுவரினும் மேற் பெயரொடுவந்தாற்போலும். எ - று.

ஏற்பனவெனவே வினையொடு ஏலாவெண் வருதலும் தொகைபெறுதலும் இல்லையென்க.

(வ - று.) “மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர, வண்டின மலர்ப்பரத் தூத மிசையே, கண்டற் காணக் குருகின மொலிப்ப” என்பது செவ்வெண். கற்றும்

■ திருக்குறள், ௬௭௪. † திருக்குறள், ௧௪௬. ‡ திருக்குறள், ௬௭௮.

கேட்டும் ■ ப்னைகடந்தானென்பது உம்மையெண். உண்ணவென்று உடுக்க வென்று பூசுவென்று முடிக்கவென்று வந்தானென்பது எந்தெண். உண்ண வெண் உடுக்கவென்ப பூசுவெண் முடிக்கவெண் வந்தானென்பது எனவெண். உண்ண உடுக்கப் பூச முடிக்கவென்றுவந்தான், உண்ண உடுக்கப் பூச முடிக்க வெண்வந்தான், “நன்னிதி பெருக நாடொறும் வாழ்சுவென், ஐன்னுமில் வேட்கை யொழிந்தன ரிலரே” என்பன என்றும் எனவும் ஒரோவழிநின்றும் பிரிந்தன. பிறவற்றுள்ளும் ஏற்பனவந்தவழிக்காண்க.

சாத்தன்வந்தான், கொத்தன்வந்தான், இருவரும்வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்ததென வினைச்சொவ்வெண் தொகைபெற்றதென்பாருமுள். தொகைச் சொற்பெயராதலின் அறுவகைப்பெயர்களுட்பொருந்தி இருபெயரொட்டாமன்றி வினையொடுபொருந்தாமையாகும் இங்ஙனம் இருவரென்னுந்தொகை சாத்தன்கொற்றுகைய இருவரென்ப பெயர்த்தொகையாதலானும் அது பொருந்தாதென்க. (கக)

தில்லென்னுமிடைச்சொல்.

சாநக. விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

எ - ன், தில்லென்னுமிடைச்சொல்லின் இலக்கணம் உணர்த்துதலுற்றுதலிற்று.

(இ-ள்,) இம்முன்றுபொருளையுந் தரும், தில்லென்னுமிடைச்சொல். எ-று.

(வ - று.) * “வார்த்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப், பெறுகதில் லம்மயானே” என்பது பெறுதல்வேட்கையை உணர்த்தலின் விழைவு. ■ “பெற்றாக் கறிகதில் லம்மலிவ் ஆரே” என்பது பெற்றகாலத்து அறிகவெனக் காலத்தை யுணர்த்தலிற் காலம். † “வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர” என்பது வந்தால் ஒன்று செய்வலென்னுஞ்சொல் ஒழிந்துநின்றலின் ஒழியிசை. (கஉ)

மன்னென்னும் இடைச்சொல்.

சாநஉ. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கம்

கழிவு மிகுதி நிலைபே ருகும்.

எ - ன், மன்னென்னும் இடைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துதுதலிற்று.

(இ-ள்,) இவ்வாறு பொருளையுந்தரும், மன்னென்னுமிடைச்சொல். எ-று.

(வ - று.) “அதமற் கொண்கன் தேரே” என்பது அசைநிலை. “கூடிய தேர் வாண்மன்” என்புழி அதனற் கருந்தாது அறத்துணித்ததென்னுஞ் சொல் ஒழியுநின்றமையின் ஒழியிசை. நெடியன்மன் என்புழி அவனேவலியனுமாயினு னென்பபொருள்தரின் ஆக்கம். † “சிறியகட் பெறினு மெமக்கீயு மன்னே” என்புழி இப்பொழுது அவனிரத்தலின் எமக்கீதல்கழிந்ததெனப் பொருள்தருதலிற் கழிவு. “எந்தையெமக்கருளுமன்” என்புழி மிகுதியும் அருளுமென்பபொருள் தருதலின் மிகுதி. § “மன்னுவலகத்து மன்னியது புரைமே” என்புழி இவ்விடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்தவினையுள் மன்னென்பது நிலையினையுணர்த்தினமையின் நிலைபேறு. (கஉ)

* குறுந். கசு. † அகநா. உஎசு. ‡ புறநா. உகரு. § கலி. ருசு.

மற்றென்னு மிடைச்சொல்.

சுநந். வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

எ - ன், மற்றென்னு மிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இம்மூன்றுபொருளையுந்தரும், மற்றென்னுமிடைச்சொல். எ-று.

(வ - நு.) * “மற்றறிவா கல்வினை யார்மினைய மென்னுது” என்பது விரைத்தறிவார்மென்னும் வினையைப்பொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினையைத்தந்து நின் தமையின் வினைமாற்று. † “மற்றடிகள் கண்டருளிச் செய்யமல ரடிக்கீழ்” என்பது அசைநிலை. ‡ “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று, சூழி னுந் தான்முந் துறும்” என்பது ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருள்தந்தமையிற் பிறிது. (கசு)

சுநசு. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

எ - ன், மேலதற்கு ஒருபுறனடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மற்றென்னுமிடைச்சொற்பொருள் மூன்றனுள் மற்றைய தென்னும் பொருளவாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும் அந்நனங்கருதியதற்கினமாகிய வினைமாற்றும் இனமாகியபிறிதுமாமன்றி வேறுவினைமாற்றும் வேறுபிறி தும் அல்லவாம். எ - று.

மேற்காட்டிய உதாரணத்துள் நல்வினையை விரைத்தறிவாமெனக்கருதிய தற்கு விரையாதறிவாமெனவும், ஊழொன்றெனக் கருதியதற்கு ஊழல்ல தொன்றெனவும் இனம்வந்தவாறு காண்க.

வேறுபிறிதாவதென்னையெனின் இரண்டுமணியுளவழி ஒன்றுகண்டான் மற்றொன்று காணவேண்டுமென்றானின் மற்றொன்றென்பதற்கு அதற்கினமாகியதொருமணியென்பபொருள் கொள்ளாது ஆடையணியென்றபொருள்கோட லென்க. வினைமாற்றும் இவ்வாறேகாண்க. மேலேச்சுத்திரத்துள் வினைமாற் றெனவும் பிறிதெனவும் பொதுப்படக்கூறினமையின் இச்சுத்திரத்தாற் புற னடைகொடுத்தக்காத்தாரென்க.

இச்சுத்திரத்திற்கு இவ்வாறன்றி மற்றையதென்பதனை ஓர்இடைச்சொல் லாகவைத்து அச்சொல் அந்நனங்கருதிய பொருட்கு இனமாகிய பொருளைத் தருமென்பபொருள்கூறுவாருமுளர். மற்றையதென்பது இடைச்சொல்லடி யாகப்பிறத்தபெயரும் வினைக்குறிப்புமாமாதலானும், விருதியொடுகூறினாரே னும் பகுதிப்பட்ட மற்றையென்னும் ஐகாரவீற்றிடைச்சொற்பொருள் கூறினா ரெனின் மன் மன்னை, கொன் கொன்னை யெனநின்றற்போல மற்று மற்றையென இறுதிவிசாரமாய் நின்றதன்றி இதற்கென வேறுபொருளின்மையானும்; அதனோடு இதற்கு வேற்றுமை இனத்தையேதருதலெனப் பொருள்கொள் ளின் மற்றென்பது இனத்தையும் இனவகையையுந்தருமெனப் பொருள்படு மாதலானும் எல்லாவற்றானும் இனமாயுள்ளதே வினைமாற்றும்பிறிதுமாயவரும ன்நிஇனமல்லது ஒருவாற்றானும்வாராமையானும்அது பொருந்தாதென்க.(கரு)

* நாலடி. கசு.

† சீவக. கஅஎக.

‡ திருக்குறள், ந.அ.0.

கோல்லென்னும் இடைச்சோல்.

சாநடு. கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

எ - ன், கொல்லென்னுமிடைச்சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) கொல்லென்பது இவ்விரண்டுபொருளையுந்தருஞ்சொல்லாம்.
எ - று.

(வ - று.) இவ்வுருக் குற்றிகொல், மகன்கொல் என்பது குற்றியோ மகனோவென்னும் பொருள்படவருதலின் ஐயம். * “பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றகல் காதலர், வருவர்கொல் வயங்கிழாய்” என்பது அசைநிலை. (கக)

ஒடு, தெய்யஎன்னு மிடைச்சோற்கள்.

சாநகூ. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

எ - ன், ஒடுவெனவும் தெய்யவெனவும் வருமிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற்பொருளைத்தருஞ்சொற்களாம்.
எ - று.

(வ - று.) † “முதைப்புணன் கொன்ற வார்கலி யுழவர், விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுள்” எ - ம், “சொல்லேன் தெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே” எ - ம் வரும். (கஎ)

அந்தில், ஆங்குஎன்னு மிடைச்சோற்கள்.

சாநள. அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.

எ - ன், அந்திலெனவும் ஆங்கெனவும் வருமிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும். எ - று.

(வ - று.) ‡ “அந்திற் கழலினன் கச்சினன்” என்பது அசைநிலை. § “வரு மே சேயிழை யந்திற் கொழுந் காணிய” என்பது அவ்விடத்தென்னும் பொருடருதலின் இடம். || “ஆங்கத்திறல் லயாங்கழற்” என்பது அசைநிலை. இத னுள் ஆங்கென்னுமசைநிலை ஆங்கவென இறுதிவிகாரமாய்நின்றது. ¶ “ஆங்காங் காயினுமாக” என்பது இடம். (கஆ)

அம்மஎன்னு மிடைச்சோல்.

சாநஅ. அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றுகும்.

எ - ன், அம்மவென்னுமிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம்மவென்பது உரையசைப்பொருளதாயும், ஒன்றுசொல் வன் கேண்மினென்னும் ஏவற்பொருளதாயும்வரும். எ - று.

■ கலி. கக. † குறுந். கருடு. ‡ அகநா. எசு.

§ குறுந். உசுந. || கலி. அசு. ¶ முருகு. உரு0; பி-ம்.

(வ - று.) “அதமந்தம்” என்பது உரையசை. இது செய்புட்கண்வரினும் அச்செய்யுளின் பொருட்டன்றித் தானடைந்த சொல்லின்பொருட்டுவருதலின் உரையசையாயிற்று. ■ “அம்ம வாழி தோழி” என்பது ஒன்றுசொல்லுவன்கேளென்னும் ஏவற்பொருள்தந்தது. (கசு)

மாவென்னு மிடைச்சோல்.

சுநசு. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைசச்சோல்.

எ - ன், மாவென்னுமிடைச்சொல்லிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மாவென்னுஞ்சோல் வியங்கோளின்கண்வரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

(வ - று.) “மாயக் கடவுட் குயர்கமா வலனே”, “உப்பின்று புற்கையுண்கமா கொற்கையோனே” எனவரும். (உ௦)

முன்னிலை யசைச்சொற்கள்.

சச௦. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

எ - ன், மியாமுதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணமுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனங்கூறிய பத்திடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண்வரும் அசைநிலைகளாம். எ - று.

(வ - று.) “சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று மலையகலான் வாடி வரும்” எ-ம், “தண்டுறை யூரயாங் காணிக வெனவே” எ-ம், † “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ” எ - ம், “சென்மதி பெரும்” எ - ம், ‡ “மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்செல் வத்தை” எ - ம், § “வேய்நரல் விடாக நீயொன்று பாடித்தை” எ - ம், “காணியவா வாழிய மலேச்சாரல்” எ - ம், “சிறிதுதவிந் தீக மாளநின் பரிசில ருய்ம்மா” || “சென்றீ பெருமகிற் றகைக் குநர் யாரே” எ - ம், ¶ “நீயே செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழ” எ - ம் முறையேகாண்க. (உக)

எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்கள்.

சசக. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்

சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்

டன்றூந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

எ - ன், யாமுதலிய இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் முன்னையபோலாது எல்லாவிடத்தினும் எல்லாச்சொற்களினும்வரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

விதவாமையின் எல்லாவிடத்தினும் எல்லாச்சொல்லினும் வருமென்பது பெற்றும்.

* நற். கருவி.

§ கலி. ச௦.

† குறுந். உ.

|| அகநா. சசு.

‡ புறநா. கசு.

¶ கலி. எ.

*“வாழ்கநின் கழலடி. மைந்த வென்னவே, தோழியா சுவாகதம் போத வீங்
கிதென” எ - ம், † “அறநிழ லெனக்கொண்டாய் நின்குடை யக்குடைப்,
புடைநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா” எ - ம், ‡ “மேயு நிரைமுன்
னர்க் கோலுன்றி நின்றயோ, நாயனை யல்லே பிற” எ - ம், “பிறக்கதனுட்
செல்லான் பெருந்தவம் பட்டான்” எ - ம், § “நோதக் விருங்குவி லாலுமரோ”
எ - ம், “எரியி னன்ன செந்தலை யன்றிற், பிரிவின் வாழாதென்போ” எ - ம்,
“விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவெங் கண்ணே” எ - ம், || “காண்டிகு
மல்லமோ கொண்க” எ - ம், ¶ ஈங்கா கியவா வென்றிசின்” எ - ம்,
§ “அதுபெறலருங் குரைத்தே” எ-ம், ** “அஞ்சுவ தோரு மறனே” எ - ம்,
“வடுவென்ற கண்ணாய் வருந்தினை போலும்” எ - ம், †† “ஓராற்ற லென்
கண் ணிமைபொருந்த வந்திலையே, கூரார்வேன் மாறனென் கைப்பற்ற-வோரா,
நனவென் நெழுந்திருந்தே னல்வினையொன் றில்லேன், கனவு மிழந்தொழிந்த
வாறு” எ-ம், ‡‡ “நெஞ்சம்பிளந்திட்டு” எ-ம், §§ “தேவாதிதேய னவன்சேவீடி
சேர்துமன்றே” எ-ம், ||| “பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை, யணியுமார்
தள்ளே வியந்து” எ - ம், நீர்தாம் எ - ம், நீதான் எ - ம், “யான்பிறனளியன்
வாழ்வா னாசைப்பட்டிருக்கின்றேன்” (ஆசைப்பட்டேனென்பதுபொருளாதலிற்
கின்றென்பது சிகழ்காலவிடைநிலையன்று) எ - ம், ¶¶ “அழலடைந்த மன்றத்
தலந்தவரா நின்றார், நிழலடைந்தே நின்றையென்றேத்தி” எ - ம் முறையே
காண்க, பிறவுமன்ன. (உஉ)

நான்காவது இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

* சீவக. கரஉக. † கலி. கூக. ‡ கலி. கரஅ. § கலி. நட. ந.

| ஐங்குறு. கஉக-அ. ¶ நற். குரு. § புறநா. ந.

** திருக்குறள், நடகக. †† முத். ‡‡ கலி. கரக. §§ சீவக. க.

||| திருக்குறள், கூஅஎ. ¶¶ பு. வெ. சஉ.

ஐந்தாவது

உ ரி யி ய ல்.

உரிச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

சசஉ. பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி

ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை

ஒருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

எ - ன், நிறுத்தமுமையானே உரிச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலானுணர் த்துவான் றெடங்கி அவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குணப்பண்பும் தொழிற்பண்புமாகிய இரண்டனுளடங்கும் பலவேறுவகைப்பட்ட பண்புகளையுமுணர்த்தும்பெயராகி அங்ஙனமுணர்த்துழி ஒருசொல் ஒருகுணத்தையுணர்த்துவனவும் பலகுணத்தையுணர்த்துவனவுமாய் ஏனைப்பெயர்களைவிட்டு நீங்காவாய்ச் செய்யுட்குரியனவாய்ப் பொருட்குஉரிமை பூண்டுவருவன உரிச்சொல்லாம். எ - று.

இவ்வாறுவருதல் மேற்காட்டுமுதாரணங்களுட்காண்க.

இவையும் பண்புப்பெயராயினும் ஏனைப்பெயர்வினைகளை விட்டுநீங்காமை யின் வேறேதப்பட்டனவென்பதூஉம், செய்யுட்குரியனவாதலின் இவற்றிற்கு உரிச்சொல்லெனக் காரணக்குறிப்போந்ததென்பதூஉம் இவற்றினிலக்கணங்கூறி யமுகத்தானுணர்த்தியவாறுகாண்க. (க)

ப ண் பு இ ஃ தெ ன் ப து.

சசந. உயிருயி ரில்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

எ - ன், மேற்பண்பென்றார் அஃது இஃதென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிராகியபொருளும் உயிரில்லாதபொருளுமென இருவகை யுளடங்கும் உலகத்துப்பொருள்களின்குணங்கள் பண்பாம். எ - று.

கடவுட்பொருளையொழித்தார், அதற்கு ஒரு குணமுமின்மையானும் உண் டேற் சுட்டப்பட்டு உலகப்பொருளாமாதலானுமென்க. (உ)

உ யி ர் ப் ப் பொ ரு ள்.

சசச. மெய்ந்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்

ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்

ஓரறி வாதி யா வுயிரைந் தாகும்.

எ - ன், மேல் உயிராகியபொருளென்றார், அவையிவையெனத் தொகுத் துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மெய்முதலாகக்கூறிய ஐம்பொறிகளானும் பரி சம் இரதம் கந்தம் உருவம் சத்தமென்னும்ஐம்புலனையுமுணருங்கால் மெய்யாற் பரிசுத்தையுணருமுணர்ச்சியொன் றுமுதலாகக் கீழ்ப்போன உணர்ச்சியுங் கொ

246 நன்னூல்புலமும் சங்கநமச்சிவாயநுரையும்.

ண்டு மேல்வரும்புலன்களை ஒவ்வொன்றாகவுணர்தலின் ஓரறிவுயிர்முதலாக ஐந்
தாம், அவ்வுயிர். எ - று. (க)

ஓ ர றி வு யி ர்.

சசரு. புன்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

எ - ன், மேற்கூறிய உயிரைந்தனுள் ஓரறிவுயிர்இவையெனவுணர்த்துத்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) புல்லும் மாமுமுதலியன மெய்யாற் பரிசுத்தையறியும் ஓரறி
வுயிர்களாம். எ - று. (ச)

ஈ ர றி வு யி ர்.

சசசு. முாணந் தாதிநா வறிவொட ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஈரறிவுயிர் இவையெனவுணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பியும் சங்குமுதலியன கீழ்ப்போன மெய்யறிவேயன்றி
நாவால் இரத்தையுமறியுமறிவோடு ஈரறிவுயிர்களாம். எ - று. (ரு)

மூ வ றி வு யி ர்.

சசஎ. சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்கூ வறிவுயிர்.

எ - ன், மூவறிவுயிரிவையெனவுணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) கறையானும் எழும்புமுதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறிவு
களேயன்றி மூக்காற் கந்தத்தையுமறியுமறிவினோடு மூவறிவுயிர்களாம். எ - று.

மேலொடுவை ஈண்டும் வருவித்துக்கொள்க. (ஸ்)

நா ல றி வு யி ர்.

சசஅ. தும்பிவண் டாதிக்கண் ணறிவினா லறிவுயிர்.

எ - ன், நாலறிவுயிரிவையெனவுணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தும்பியும் வண்டுமுதலிய கீழ்ப்போனமூன்றறிவேயன்றிக்
கண்ணால் உருவத்தையுமறியுமறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம். எ - று. (எ)

ஐ ய றி வு யி ர்.

சசக. வானவர் மக்க ணாகர் விலங்குபுள்

ஆதி செவியறிவொ டையறி வுயிரே.

எ - ன், ஐயறிவுயிர்இவையெனவுணர்த்துத் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வானவரும் மக்களும் நாகரும் விலங்கும் புள்ளுமுதலியன
கீழ்ப்போன நாலறிவேயன்றிச் செவியாற் சத்தத்தையுமறியுமறிவினோடு ஐயறி
வுயிர்களாம். எ - று.

சித்துப்பொருள் சடப்பொருளென்பார் உயிருயிரில்லதார்பொருளெனக்
கூறியவாறும் சித்தாகியஉயிரறிவு சடமாகியஉடலொடுகூடியவழியன்றி நிகழா
மையானும் அந்நிகழ்ச்சிகண்டல்லது உயிருண்டென்பதும் அதற்கோரறி
வுண்டென்பது உத்தோன்றாமையானும் உயிரைப் பிரித்தோதாது உடலொடு
கூட்டிப், “புன்மரமுதல்” என. முறையேகூறியவாறும், அவ்வுயிரறிவு உட
லொடுகூடியவழி ஐம்பொறியானும் ஐம்புலநிகழ்தலின் ஐயறிவெனக்கூறியவா

றும், பொறியும்எல்லாவுடற்கண்ணும் ஒருங்குநிலாது இங்ஙனங்கூறியமுறையே நின்றஅறிவைநிகழ்த்தலின் உயிர்களபலவாயினும் அறியும்வகையான் உயிர் ஐந்தெனக்கூறியவாறுக்காண்க. (அ)

உ யி ரி ல் லா த பொ ரு ள்.

சரு0. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரில் பொருளே.

எ - ன், உயிரின்பொருளாவனஇவையென உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமயமாம் உயிரொன்றுமேயன்றி அவ்வுடம்புமுதலிய உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் உயிரில்லாதபொருள்களாம். எ - று.

முன்னர் உயிர்மாத்திரையேகூறுவார் உடம்பொடுகூட்டிக்கூறினானறி உடம்பையும்உளப்படுத்தி உயிர்ப்பொருளென்றால்லரென்பது இதனுணர்க.

பு ற ன டை.

சருக. ஐற்றுமை நயத்தி னென்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

எ - ன், மேலதற்கு ஒருபுறனடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பசுவுடம்பெடுத்தழித்தன்கண்நினுக்கிரங்கி நன்கிழைத்தஉயிர் அவ்வுடம்புநீங்கிப் புலியுடம்பெடுத்துழிஇரங்காது அக்கண்நினுக்கேதீங்கிழைக்குமாதலின் எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய்நிற்கும் ஐற்றுமையன்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றேன்றாமாயினும் உயிர் சித்தாயும் உடம்புசுடமாயுநிற்கும் வேற்றுமையமாகிய உண்மைகருதியவழி அவ்விரண்டும் தம்முள் வேறுமாதலின் உயிரொடுநின்றகாலத்தும் அவ்வுடம்பு உயிரில்பொருளென்றுஆம். எ - று. (க0)

உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்பு.

சருஉ. அறிவரு ளாசை யச்ச மான

நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிழ மையல்

நினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி

துணிவழக்காறன் பெளிமை யெய்த்தல்

துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்

வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத

மறனி யினை யுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

எ - ன், உயிரிள்குணமென்றார், அவைஇவையெனவுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமுதலிய முப்பத்திரண்டும் இவைபோல்வனபிரவும் உடலொடுகூடிய உயிர்க்குணமாம். எ - று-

உடலொடுகூடாது உயிர்க்குணங்கள்தோன்றாவென்பார் உடல்கொளுயிர் க்குணமென்றார். பின்வருவதுமது. (கக)

248 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

உயிர்ப்பொருள்களின் தொழிற்பண்பு.

சருந. துய்த்த றஞ்ச ரெழுத லணிதல்

உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

எ - ன், உயிரின்தொழிற்குணமுணர்த்துதல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐம்புலனையுறுகர்தன்முதலிய இவ்வைந்தும் இவைபோல்வன பிறவும் உடலொடுகூடிய உயிரின்தொழிற்குணங்களாம். எ - று. (கஉ)

உயிரில்பொருளின் குணப்பண்பு.

சருச. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்

அறுசுவை யூறெட் டியிரில் பொருட்குணம்.

எ - ன், உயிரில்லாதபொருளின் குணமுணர்த்துதல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம் சதுரமுதலிய பலவகை வடிவும், நங்கந்தம் தூக்கந்தமென்னும் இருநாற்றமும், வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பசுமையென்னும் ஐந்துவண்ணமும், கைப்புப் புளிப்புத் துவர்ப்பு உவர்ப்புக் கர்ப்பு இனிப்பென்னும் ஆறிரதமும், வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை நொய்மை சீர்மை இழுமென்ல் சருச்சரையென்னும் எட்டு ஊறும் உயிரில்லாதபொருள்களின் குணங்களாம். எ - று. (கங)

இருபொருளுக்கும்பொதுவான தொழிற்பண்பு.

சருரு. தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்

நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்

நாத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

எ - ன், உயிரில்பொருட்கேயுரிய தொழிற்குணம் அருகிக்குடத்தலின் அத னையொழித்து அவ்விருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணமுணர்த்துதல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) தோன்றன்முதலிய ஒன்பதும் இவைபோல்வன பிறவும் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளென்னுமிரண்டற்கும் பொதுவான தொழிற்குணங்களாம். எ - று.

(வ - று.) உயிர்தோன்றிமறைத்தது, உடல்தோன்றிமறைத்தது, நெருப் புத்தோன்றிமறைத்ததென இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் இருபொருட்கும் பொதுவாகிய தொழிற்குணமாதல்காண்க. (கஃ)

ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.

சருசு. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

எ - ன், பலவகைப்பண்பென்றார், அவைஇவையென இதுகாறுமுணர்த்தி அப்பண்புகளுள் ஒருகுணம் பலகுணந்தழுவியருமென்னுமரிச்சொற்கள் இவையெனவுணர்த்துவான் தொடங்கி அவற்றுள் ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்லுட் சில உணர்த்துதல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) சாலவென்பதுமுதலாகக் கழியென்பதீறுக்கூறிய உரிச்சொல் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துஞ் சொற்களாம். எ - று.

(வ - று.) “பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி”, ■ “உறுவளி
நாக்கு முயர்சினை மாவின்”, † “தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்”, ‡ “நனிபே
தையே நயனில் கூற்றம்”, § “பொறைநில்லா நோய்கூர்ப் புல்லென்ற துத
லிவள்”, || “சினனே காமம் கழிகண் ணோட்டம்” என முமையே காண்க. இவற்
றுட் சாலவென்பது சாலென்னுமுரிப்பெயரடியாகப்பிறந்த வினையெச்சக்
குறிப்பு. சாலப்பலவாமென ஆமென்னும் வினைப்பயனிலை தொக்குறிந்தது.

இப்பண்புகளைநோக்கிப் பல்வகைப்பண்பும்பகர்பெயராகி யென்றார்.

சாலெனப் பண்படியாகச்சூத்திரஞ்செய்யாது சாலவென வினையெச்சக்
குறிப்பாகச்செய்தல் அவ்வுரிப்பெயரடியாக வினைவிநிப்பங்கொள்ளும்பிறக்கு
மென்பதுதோன்ற உடம்படுபுணர்த்தலாமென்க. அவையெல்லாம் வந்தவழிக்
காண்க. (கடு)

பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.

சடு௭. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

எ - ன், பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்லுள் ஒன்முணர்த்ததல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) கடியென்னுமுரிச்சொல் காப்புமுதலிய பதின்மூன்றுகுண
த்தையும் உணர்த்தும். எ - று.

(வ - று.) “ஒண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீலி” என்பது காப்பு. “கடி றனைப்
பகழி” என்பது கூர்மை. § “கடிமாலேநூடி” என்பது காற்றம். ■ “கண்ணடி
யன்ன கடிமார்பன்” என்பது விளக்கம். “கடியர மகளிர்க்கே கைவிளக்காரி”
என்பது அச்சம். “கடிமலர் மிசைபூத்துக் கம்புளோ டன்ன மார்க்கும்” என்
பது சிறப்பு. †† “எம்மம்பு கடிவீடுதும் றும்மரண் காமின்” என்பது விரைவு.
‡‡ “கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்” என்பது மிகுதி. இது புதிதுண்கட
வுளென்றுமாம். “கடிமுரசு” என்பது ஆர்த்தல். §§ “கடித்துக் கரும்பினைக்
கண்டகா” என்பது வரைவு. “கடிவினை முழுகென” என்பது மன்றல். “கடிமி
ளகுதின்ற கல்லா மந்தி” என்பது கரிப்பு. (கசு)

ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.

சடு௮. மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

எ - ன், இதுவும் ஒருகுணந்தழுவியவுரிச்சொல்லுட் சிலவுணர்த்ததல்
றுதலிற்று.

சாலவுறுதவவென்பதனைச் சாரவையாது ஈண்டுக்கூறியது, இவைஒலிப்
பண்பையுணர்த்தி ஏனைப்பெயர்வினைகளை ஒருவாறுநடத்தலின் அத்துனைச்
சிறப்பினவன்றி ஒரோவழி ஒருவிநிக்குமென்பது தோன்றற்கென்க.

* கலி. அசு. † நற். ககடு. ‡ புறநா. ௨௨௭. § கலி. ந.

|| பதிற். ௨௨. ¶ அகநா. ௭. § சீவக. கடு௭சு. ** சீவக. ௨௩௨௭.

†† புறநா. ௬. ‡‡ குறுந். ௧௦௫. §§ நாலடி. ௧௫௬.

250 நன்னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

(இ - ள்.) மாற்றமுதல் இயம்பலீரகக்கூறிய பதினாறும் சொல்லென்னும் ஒருகுணத்தையுணர்த்துமுரிச்சொற்களாம். எ - று.

(வ - று.) “கோவலர்வாய் மாற்ற முணர்ந்த”, † “இருபிறப் பாள்ர பொழுதறிந்து துவல்”, ‡ “தெருண்டாரவை செப்ப லுற்றேன்”, § “உரைப்பாருரைப்பவை யெல்லாம்”, || “அரங்கரை நாலி னுன்மறை முற்றிய”, ¶ “அஞ்சொம்பெரும்பிணத்தோ ளாயிழையா டாடுமடியும்”, § “நசையுநர்க் கடையாந் பெரு வாயி, லிசை யேன் புக்கு”, “உற்றது நாங்கள் கூற வுணர்ந்தனை”, “புகன் தவனறியும் புறமிகவருமே”, ** “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமொ”, “கிளக்குங் கிளவி பாண கேளினி”, †† “மெய்ம்மொ வாறென விளம்பினர் புலவர்”, “அறிவன தடிதொழுதறைகுவ னெண்ணே”, ††† “ஒருவன், செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென, வறம்பா டுன்றே”, “வார்த்தை பகர்குற்றேன்”, §§ “இடிபோல வியம்பி னானே” என முறையேகாண்க. (க௭)

சுருக, முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிற்றிரா

இரக்கமுங் கியம்ப விமிழுகுளி றதிற்குரை

கணைசிலை சம்மை கவ்வை கம்பலை

அரவ மார்ப்போ டுன்னன வோசை.

■ - ன், இதுவுமது.

(இ - ள்.) முழக்குமுதலிய இருபத்திரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் ஐசையென்னும் ஒருகுணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம். எ - று.

(வ - று.) ||| “முழங்கு முநீர் முழுவதும் வளைஇ”, ¶¶ “குழுகை யிரட்டுங் கோடுயர் நெடுவரை”, §§ “ஒல்லென வொலிக்கு மொலிபுன லுரற்கு”, *** “கலிகெழு மூதூர்”, ††† “பறையிசை யருவி”, ††† “தொறுவைத்த”, §§§ “பிள்ளுவார் முரசம்”, |||| “இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைகள்”, ¶¶¶ “இரங்கு முரசின்”, §§§§ “இரும்பிழி மாரி யழுங்கன் மூதூர்”, **** “காலை முரசக் கணைகுர வியம்பும்”, †††† “இமிழகடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை”, †††† “குளிறு முரசம் குணில்பாய்”, §§§§§ “உளிறுங் களித்ததிருங் கார்”, ||||| “குரைபுனற் கன்னி”, ¶¶¶¶ “உணைகடற் சேர்ப்பு”, §§§§§ “சிலைத்தார் முரசம் கறங்க”, **** “தள்ளாத சம்மை மிகுதக்கண மாடுநண்ணி”, ††††† “கவ்வைநீர் வேலி”, “வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்”, ††††† “அறைகட லாவத் தானே”, §§§§§ “ஆர்த்தபல் வியக்குமாம்” என முறையேகாண்க.()

■ சீவக. சாடஉ. † நறகு. கஅஉ. ‡ சீவக. சு. § திருக்குறள், உருஉ.

|| தோல். பாயிரம். ¶ பு. வே. டுரு. § பொருந. சுள - எ.

■ துறந். உ. †† நன். து. சுரு. †† புறநா. டச. §§ சீவக. சாடஉ.

||| புறநா. கஅ. ¶¶ ..... §§ ஐந். ஐம். உஅ.

*** புறநா. டஉ. ††† புறநா. கஉசு. ††† புறநா. ச. §§§ சீவக. சரு.

|||| துளா. கல்யாண. டுக. ¶¶¶ புறநா. கரு. §§§ அகநா. கஉஉ.

**** சிலப். ஆய்ச்சியர். ††† புறநா. கக. ††† பு. வே. சஅ.

§§§§ பு. வே. உஎ. ||||| சீவக. டக. ¶¶¶ நாலடி. கரு.

§§§§ புறநா. டக. **** சீவக. உ. ††† பு. வே. அரு.

†††† துளா. சீயவதை. கஅ. §§§§ துளா. துது. சரு.

புற ன டை.

சசு0. இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வியலுக்கு ஒருபுறனடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்வினையிடையுரியென்னு நால்வகைச்சொல்லுள் இன்ன சொல் தன்மைமுன்னிலை படர்க்கையென்னும் மூன்றிடத்தாளும் வழக்குச் செய்யுளென்னும் இரண்டிடத்தாளும் இவ்விடத்து இவ்விடக்கணத்ததாய் நடக்குமென்று சொல்லக்கடவதாகிய இந்நூலுள் அவ்விடக்கணங்காட்டுதற்கு வேண்டியமாத்திரையே கூறுவதன்றி உரிச்சொல்லாகிய குணப்பெயரையும் ஏனைக்குணிப் பெயரையும் நிகண்டினித்கூற்றிநாற்போல விரித்துக்கூறக்கடவ மல்லம்; விரிக்கின், மற்றொன்றுவிரித்தலென்னும் குற்றம் வருமாதலின், அவற்றினைக் கண்டரிய வேண்டினார் இவ்விடக்கணமறிதற்குமுன்னர் ஏனைப்புலவரார் கூறப்பட்ட பிங்கலம், தீவாகரம், சூடாமணி முதலியநூல்களுள் வகுக்கும் உரிச்சொற்றொகுதியுள் விரும்பிக்காண்க. எ - று.

இவ்விடக்கணமறிதற்குமுன்னரே நிகண்டறிகவென்றும், அறியுமுறை அதுவாதலான்.

இவ்வியலிலுள்ள, சாலவென்பதுமுதல் ஆர்ப்பென்பதிற்கு நூற்பத்தைத் துரிச்சொல் லெடுத்திச் சுருங்கச்சொல்லுதல், சொல்லியலுணர்த்துநூலுட் சொற்றொகுதிகளைவிரிக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலாமெனவுணரார் குன்றக் கூறலாமென்பராதலின் அது பரிகரித்தற்கு இச்சுத்திரத்தார் புறனடைகூறினார். இங்ஙனங்கூறவே பெயரியலுட் பெயர்த்தொகுதியினையும், வினையிலுள் வினைத்தொகுதியினையும், இடையிலுள் இடைத்தொகுதியினையும் விரியாது அவ்விடக்கணங்காட்டுதற்கு வேண்டியமாத்திரையே கூறுதற்கும் இதவே புறனடையாமென்க.

பெயரியலென்பது பெயரிலக்கணம்; பெயர்த்தொகுதியென்பது பெயர்க்கூட்டம். ஏனையும்ன்ன. கூட்டமெனினும் நிகண்டெனினுமொக்கும். இலக்கணங்கூறுமுநூலுள் நிகண்டினையும் உடன்கூறுது அதனை வேறொருநூலாகக் கூறுதல், தமிழுள்ளேயன்றி ஆரியமுதலியவற்றுள் ளுந்காண்க. (கக)

சொல்லதிகாரத்துக்குப் புற ன டை.

சசுக. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் ரியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்த மெனீவோர் திறனே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்திற்கு ஒருபுறனடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதனிலக்கணமென்று முற்ற மொழியாப்புகின் வரம்பிலவாமாதலின் எடுத்துக்கூறிய சொற்களினிலக்கணங்களைக்கொண்டு சொல்லாதனவற்றினிலக்கணங்களையும் ஒப்புமைகருதி இதுவும் அதுவென முற்றவிளங்கவுணர்தல் நூலோதித்தெளிதற்குரிய மாணுக்கர் திறனும். எ - று.

252 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னரே வந்துழிவந்துழிக்காட்டினும்; ஆங்காங் குணர்க. (20)

நூலிற்குப் புறனடை.

சசுசு. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

எ - ன், இந்துலிற்கு ஒருபுறனடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுட் சில பிற்காலத்து இமத் தலும் முற்காலத்திலுள்ள சில பிற்காலத்து இலக்கணமாய்வருதலும் குற்றமல் லவாம்; காலவேற்றுமை அதுவாகலான். எ - று.

இவற்றிற்குமுதாரணம் முன்னர் வந்துழிவந்துழிக்காட்டினும்; ஆங்காங் குணர்க. (21)

ஐந்தாவது உரிச்சோல்லியன் முற்றியது.

இரண்டாவது சொல்லதிகாரம் முற்றும்.

நன் னூற் சங்கர நமச்சிவாயநுரை முற்றுப்பெற்றது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடையென் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவன வாதியந்தம்.
இடைநிலை போலியென் றீரைந் தெழுத்த மிருபதமும்
படுபுணர் மூன்றி னியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையும்
உடனுணர் வாரை யெழுத்தறி வாரென்ப ருத்தமரே.

வே ண் பா.

எழுபா னிரண்டெழுத்தி னேற்றபதத் தைஞ்ஞான்
கொடுமூன் றுயிரீறைம் பான்மூன் - தருமெய்யீ
றாறு றுருபியன்மூ வாறு மெழுத்துரைநாத்
பாவிருநாத் றேரிரண்டாப் பார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகையே
முருவமு வெட்டுரு பொன்பான் றெகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளெட்டு முப்பொழு தீரிட மோரியல்பாய்
வருமொழி மூன்று முணர்ச்சொல் வண்மை வருந்திருவே.

வே ண் பா.

பேரறு பத்திரண்டு பின்வினையென் னுன்குபொது
வோறுபத் தெட்டிடை மூவேழின் - மேலொன்
றுரியிருபத் தொன்றாகச் சொற்குத் திரத்தின்
விரியிருநாத் றேரைந்தா வேண்டு.

சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

[எண்—பக்கஎண்].

அஆசுந்ந ... 170	அவைதாம், முத்... 167	இடைநிலை ... 230
அஆஉண ... 37	அமுலின்க்கா ... 19	இடையினம் ... 26
அஆளெவ் ... 38	அன் ஆளிறு ... 169	இடையினுக்கு ... 61
அஇஉம்முதற் ... 25	அளக்கலாகா ... 15	இடையுரி ... 107
அஐமுதலிடை ... 44	அறம்பொரு ... 8	இணைந்தியல் ... 63
அகமுனர்ச் ... 100	அறிவருளாசை ... 247	இதற்குதுசாரி ... 114
அசைநிலை ... 217	அறிவறியாமை ... 211	இதற்குதுமுடி ... 118
அடிநா ... 29	அன் ஆன் அன் ஆன் ... 55	இம்முப்பெயர்க் ... 155
அடைசினை ... 222	அன் ஆளிறு ... 168	இயல்பின்விகார ... 116
அடைமொழி ... 221	அன் ஆனின் னல் ... 110	இயல்பினும்விதி ... 74
அண்ண நுனிகாநனி ... 29	அன் நியின்றி ... 79	இயல்பெழு ... 36
அண்ண நுனிகாவரு ... 29	அன் னமாவே ... 17	இயற்கைப்பொ ... 223
அண்பல்லடி ... 29	ஆசனனா ... 25	இரட்டைக்கிள் ... 218
அண்பன்முதலு ... 29	ஆக்கவினைக் ... 183	இரட்டைக்கிள் ... 218
அண்மையி ... 158	ஆக்கியோன் ... 19	இரட்டைக்கிள் ... 218
அத்தின் அகர ... 114	ஆசானுரைத்த ... 18	இரண்டுமுதலா ... 195
அதமுன் ... 82	ஆண்பெண் ... 121	இரண்டுமுன் ... 90
அதுவேஇயற் ... 129	ஆண்மைபெண்மை ... 138	இருதினையான் ... 187
அந்திலாங் ... 242	ஆரின்றுகின்ற ... 57	இருவர்தூங்கு ... 7
அம்ஆம்என்பன ... 172	ஆமாதோவ் ... 112	இல்லெனின்மை ... 104
அம்மஉரை ... 242	ஆமுன்பகரவீ ... 80	இலக்கணமுடை ... 125
அம்முதலிரா ... 25	ஆய்தக்கிடந்தலை ... 29	இலக்கியங்கண் ... 56
அம்முனிகரம் ... 45	ஆயிரமுகத்தா ... 21	இறப்பெதிர்வு ... 210
அர்ஆர்ப்பவூர் ... 169	ஆவிருணநமன ... 38	இன்னதன்னுழி ... 251
அரிதிற்பெயக் ... 16	ஆவியரழ ... 71	இணைத்தென் ... 219
அல்வழிஇஐ ... 80	ஆவியுமொற்று ... 36	ஈதலியல் ... 16
அல்வழியாமா ... 78	ஆற்றெழுக் ... 12	ஈதலியல் ... 16
அல்வழிஆவி ... 28	ஆறனுருபு ... 146	ஈதலியல் ... 16
அவ்வியைபாள் ... 19	ஆறனுருமை ... 151	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், அஇஉ ... 25	இசுளவ ... 28	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், எழு ... 146	இசுளவழி ... 71	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், ஏழா ... 61	இஉணவோ ... 155	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், ஒன் ... 139	இசைகெழுன் ... 31	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், கினை ... 134	இடுகுறிகாரணப் ... 24	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், முத ... 180	இடுகுறிகாரணமா ... 133	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், முயற்சி ... 28	இடைச்சொல் ... 91	ஈதலியல் ... 16
அவற்றுள், வினையி ... 7	இடைத்தொட ... 83	ஈதலியல் ... 16

254 நன்னூல்முலமும் சங்கரதமச்சிவாயருரையும்.

உயிர்மெய்யாய்த...	23	ஐந்தாவதனுரு ...	150	காரணமுதலா ...	223
உயிர்மெய்யிரட்டு...	24	ஐந்தொகை ...	200	காலங்கரந்த ...	196
உயிர்வரினுக் ...	73	ஐயந்திணைபா ...	204	காலங்களனே ...	19
உயிருமுடம்புமா ...	23	ஐயந்தீரப் ...	15	கிளந்தகிளைமுத ...	136
உயிருயிரில்லதாம் ...	245	ஐயான்குச்செய்யு ...	161	கிளைமுதலாக ...	135
உரத்தின்வளம் ...	14	ஐயிறுபொதுப்பெ ...	155	கீழின்முன் ...	101
உரிவரினாழியி ...	79	ஐயீற்றுடைக்குத் ...	84	குடுதுறுவென்னு ...	171
உருபின்முடி ...	103	ஒடுவுந்தெய்யவு ...	242	குயினான்வேற் ...	97
உருப்புல ...	188	ஒருகுறிகேட்டு ...	18	குலன்ருடெ ...	14
உருபுமலிணையு ...	188	ஒருசாரன்வீற் ...	156	குற்றுயிரளபி ...	39
உருபுமுற்றீ ...	190	ஒருநெய்யின்றி ...	11	குறியதன்கீழா ...	78
உருவகவுவமையி ...	226	ஒருபஃதாதி ...	69	குறிப்பதன்முன்ன ...	30
உவப்பினு ...	207	ஒருபுணர்க்கிரண் ...	68	குறில்செறியா ...	102
உவமவுருபில ...	198	ஒருபொருட்பல் ...	218	குறில்வழிலள ...	102
எகரவினாமுச் ...	72	ஒருபொருட்பன் ...	219	குறில்லணவில்லா ...	95
எச்சப்பெயர்வி ...	190	ஒருபொருண்மே ...	215	குன்மக்கூறல் ...	9
எட்டனுடம்பு ...	87	ஒருபொருள்குறி ...	131	கேட்குட்போ ...	225
எட்டனுருபே ...	154	ஒருமையிற்பன் ...	208	கோல்லேயைய ...	242
எடுத்தல்படுத்தல் ...	39	ஒருமொழிதொட ...	119	கோடன்மரபே ...	17
எண்ணலெடுத்தல் ...	130	ஒருமொழிமூவழி ...	68	கருணாகமன ...	32
எண்ணிறையளவு ...	85	ஒருமொழியொரு ...	120	கம்முன்கல் ...	41
எண்பெயர் ...	22	ஒருமொழியொழி ...	191	சாதிசூழ உப் ...	95
எண்முவெழுத்தீற் ...	68	ஒருவரென்பது ...	142	சாலவுறுதவ ...	248
எதிர்மறைசிற ...	237	ஒருவன்முதலை ...	168	சாவவென்மொழி ...	77
எப்பொரு ...	213	ஒருவனொருத்திப் ...	142	சீதலெறும்பாதி ...	246
எயாமுதலு ...	26	ஒருவனொருத்திபல ...	108	சில்வகையெழு ...	11
எல்லாமென்ப ...	111	ஒழியிசைவினுச் ...	236	சிறப்பினுமினத் ...	27
எல்லாருமெல் ...	111	ஒற்றுமை ...	247	சினேவினை ...	182
எல்லையின்னு ...	162	ஒற்றுயிர் ...	108	சுட்டியாவெகர ...	38
எவனென் ...	184	ஒன்பதொழித்த ...	90	சுட்டின்முன் ...	113
எழுத்தியறிரி ...	215	ஒன்பானொடு ...	87	சுட்டிமறைநே ...	212
எழுத்தே ...	47	ஒன்றன்புள்ளி ...	86	சுட்டிவகரமு ...	105
எழுவகை ...	8	ஒன்றுமுதல் ...	89	சுருங்கச்சொல் ...	9
எழுவாயிறுதி ...	230	ஒன்றுமுதலெட் ...	113	சுவைப்புளி ...	80
என்மமெனவு ...	239	ஒன்றேபலவென் ...	122	சூத்திரத்தாட் ...	13
ஏழனுருபுகண் ...	152	ஒன்றொழிபொது ...	12	சேந்தமிழ்கிலஞ் ...	131
ஏற்குமெவ்வகைப் ...	145	கனவுஞ் ...	28	செந்தமிழாகி ...	130
ஏற்புழியெடு ...	231	கசுதபவொழி ...	40	செம்மை சிறுமை ...	51
ஏற்றப்பொருளுக் ...	228	கடியென்கிளவி ...	249	செய்க்கெனொரு ...	173
ஐயுயிர ...	174	கண்கால்கடை ...	153	செய்தசெய்தின்ற ...	176
ஐளைஇஉச் ...	26	கயவொடு ...	175	செய்துசெய்யு ...	179
ஐகான்யவ்வழி ...	44	கருத்துப்பதப் ...	13	செய்யப்பவன்கருவி ...	164
ஐந்தனொற் ...	87	களிமடிமானி ...	17	செய்யியவென் ...	75

செய்யுமெனெச்ச... 178	தேன்மொழி ... 97	பன்னிருயிருங் ... 37
செய்யுனிமதி ... 231	தொக்குழிமயங் ... 202	பனைமுன்கொடி ... 92
செய்யென்வினை ... 53	தொகுத்தல்விரி ... 20	பாடங்கருத்தே ... 13
செயப்படுபொரு ... 200	தொல்லைவழி ... 35	பாபிரம்பொதுச் ... 5
செவ்வெணீர் ... 238	தொழிலுங்கால ... 179	பாப்பகாலஃரி ... 138
சொற்றிரியினும் ... 182	தோன்மறிரிதல் ... 67	பிண்டந்தொகை ... 12
சொற்றொறுமித் ... 251	தோன்மன்மறை ... 24	பிரிநிலைவினாவெ ... 235
சூணமலவளன் ... 94	தோன்றாதோற்றி ... 20	புள்ளியுமுயிரு ... 117
சூரமுன்மம்மின ... 41	நடவாமடி ... 52	புள்ளிவிட்டவ் ... 30
டமமுன்கசப ... 41	நவ்விதுதொழிற் ... 94	புள்ளுமவள்ளுந் ... 105
ணன்முன்னினங் ... 41	நான்கன்மெய்யே ... 81	புன்மரமுதலவுந் ... 246
ணன்முன்னும் ... 35	நான்காவதற்குரு ... 150	பூப்பெயர்முன் ... 91
ணனைவல்லினம் ... 95	நிறையுயிர் ... 27	பூமலியசோகின் ... 22
நடவவொற்றின் ... 56	நின்மறெறி ... 39	பெண்மைவிட் ... 122
தத்தம், பகாப்ப ... 50	நீயிர்தீவிரநா ... 146	பெய்தமுறை ... 16
தம்பாலில்ல ... 224	நுதலிப்புருத ... 9	பெயர்ச்செவ் ... 238
தம்பெயர்மொழி ... 43	நுத்தம், எம்மம் ... 99	பெயர்வழித்தன் ... 108
தமிழ்வுறையும் ... 101	நுவ்வொடுவினா ... 158	பெயர்வினையிடத் ... 187
தரல்வரல் ... 209	நூல்பயிவியல்பே ... 18	பெயர்வினையும் ... 192
தற்சட்டளபொழி ... 34	நூலினியல்பே ... 6	பெயரும்வினையுமா ... 229
தன்மகஞ்சான் ... 17	நூலெருவல்லோ ... 5	பெயரொஐஆவ் ... 145
தன்மைமு-பட ... 124	நூற்பொருள்வழ ... 10	பெயரொடுபெய ... 195
தன்மைமு-விய ... 171	நெய்லோடாய்த ... 33	பொதுப்பெயர்வி ... 191
தன்மையானா ... 140	நெய்லோடுயிர்த் ... 83	பொதுப்பெயருய ... 70
தன்னுசிரியன் ... 20	நெல்லுஞ்செல்லு ... 104	பொதுவியல்பா ... 167
தன்னென் ... 98	நேரினமனியை ... 11	பொதுவெழுத் ... 132
தன்னொழி ... 93	பகாப்பதமேழும் ... 48	பொருண்மு-றா ... 220
தனிக்குறல் ... 93	பகுதிவிஞ்சி ... 50	பொருண்மு-றி ... 165
நான் தானாம் ... 112	பகுப்பாற் ... 48	பொருண்முத-றே ... 142
தான்யானா ... 141	பஞ்சிதன்சொல் ... 14	பொருள்மக்கால ... 49
தானமுயற்சி ... 27	படர்க்கைமுப் ... 216	பொலப்புரைய ... 198
தானேதார்க் ... 16	படர்க்கைவினை ... 122	மக்கடேவர் ... 121
தீசையொடுதிசை ... 85	பண்பைவிளக்கு ... 197	மகரஸ்ருதி ... 44
திணைநிலஞ்சாதி ... 216	பதமுன்விஞ்சி ... 109	மங்கலமாகி ... 15
திணைபாட்பொரு ... 206	பல்லோர்ப்படர்க் ... 183	மம்முன்பயவ ... 41
திணையேப்பாலிட ... 204	பல்வகைத்தாது ... 126	மரப்பெயர்முன்ன ... 75
தும்பிஞ்ஞண்டா ... 246	பல்வகைப்பண்பு ... 245	மரமல்லெகின் ... 97
துய்த்துஞ்சு ... 248	பல்வகையுதவி ... 16	மலர்தலையுலகின் ... 1
துழுதிக்குற்றிய ... 170	பல்வகைவடிவிரு ... 148	மவ்வீரெற்றழிற் ... 99
தேங்குநீண்டற் ... 85	பலசிலவெறு ... 77	மற்றையதென்ப ... 241
தெரிநிலைதேற்ற ... 235	பல்வகைவிடத் ... 57	மற்றையநோக் ... 227
தெரிவரும்பெரு ... 15	பவ்வீதீயீ ... 81	மன்னுடை ... 21
தெவ்வென்மொழி ... 106	பழையனகழித ... 252	மன்னையசை ... 240

256 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

மாடக்குச்சித்திர	21	மெய்களகரமு ...	46	வவ்விறுசுட்டிற் ...	113
மாவென்கிளவி ...	243	மெய்ந்நாமுக்கு ...	245	வன்றொடரல்லன	83
மாத்தறுவாந்சி ...	249	மெய்யுயிர்முதலீ ...	64	வாழியவென்பத...	76
மாயிகமோ ...	243	மெல்லினம் ...	26	வானவர்மக்கள் ...	246
மின்பின்பன்கன் ...	98	மென்றெடர் ...	84	விகாரமனைத்து ...	66
மீகிழிதழுறப் ...	29	மேற்பல்லிதழுற...	29	விசுதிதஞ்சா ...	115
மீன்மவ்வொடு ...	36	மொழிசுணமின்	15	விரைவினுமிகவி ...	211
முக்காலத்தினு ...	210	மொழிமுதற்கார	22	விழைவேகால ...	240
முக்காற்கேட்பின்	18	மொழியாய்த்தொ	46	விளம்பியபகுதி ...	54
முகவுரை ...	5	யகரம்வரக்குற ...	33	விஞ்சுசுட்டுட ...	136
முச்சகரிழற்று ...	119	யரமுமுன்னர்க்க	100	வினவினுஞ்செப்...	213
முதல்வழி ...	6	யரமுமுன்னர்மொ	42	வினைசார்பின ...	214
முதலிருநான்கா ...	88	யரமுமொற்றின் ...	42	வினைபெயர் ...	236
முதலிவைகினை ...	160	யாகாபிறபிறக் ...	243	வினைமாற்றை ...	241
முதலேஐஉறிற் ...	159	யாதனுருபிற் ...	161	வினைமுற்றே ...	185
முதற்பெயர்நான்	138	யாப்படிபலவினு...	231	வினையின்பெய ...	141
முதனுல்கருத்த ...	20	யாரென்வினவி ...	184	வினையொடுவரி ...	239
முரணந்தாதிகா ...	246	யாற்றுநீர்மொழி...	227	வேற்றுமைப் ...	99
முழக்கிரட்டு ...	250	ரவ்விர்கம்முத ...	62	வேற்றுமையாயி ...	92
முற்றீரெச்ச ...	203	ரவ்வீற்றுயர்பெ ...	157	வேற்றுமையைம்	65
முற்றுமை ...	238	ரழவல்லனதம்மு	42	வேற்றுமைவினைசா	233
முன்மொழி ...	200	லகாரவீற்றுயர் ...	157	வேற்றுமைவினைப	195
முன்னத்தினுண	225	லளமுன்கசப ...	42	வேறில்லையுண் ...	176
முன்னரவ்வொடு	137	லளமெய்திரிந்த ...	43	வேறுவினைப்பல் ...	213
முன்னிலைமுய...	173	லளவிறுதொ ...	103	ளக்கானுயர் ...	159
முன்னிலைமுன் ...	174	லளவீற்றொ ...	158	றவ்வொடுகர ...	57
முன்னோர்நூலின்	7	லளவீற்றியைபிளு	35	நனமுளஒவ் ...	63
முன்னோர்மொழி	8	லளவேற்றுமை ...	102	னக்கான்கிளைப் ...	96
முன்மறுபு ...	86	வல்லினங்கசடத...	26	னலமுன்மனவும்	106
முன்றாவதனுரு ...	148	வல்லெதொழிற் ...	104	னவ்வீற்றுயர் ...	158
முன்றறுருபெண்	82	வல்லொற்றுவி ...	201		
முன்றுயிரள ...	36	வலித்தன்மெலித்தல்	67		

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கங்கள்.]

அ: ஒருசாரியை, 110.
அஜி: இரக்கப்பொருளைத் தருமிடைச் சொல், 235.
அஃகடிய - அவைகடியன், 31, 106.
அஃகான் - அகரம், 96.
அஃகியஇ - குற்றியலிகரம், 23.
அஃகுதல் - சுருங்குதல், 23.
அஃது, 137.
அஃறிணைத்தொகைச்சொல், 164.
அஃறிணையொருமைப்பெயர், 137.
அஃறிணையொருமையும்மைத்தொகை, அக்குழையது, 137. [202.
அகங்கை, 100. [சிறை, 100.
அகஞ்சிறை - அகத்தின்கண்ணேயுள்ள அகஞ்செவி, 100.
அகத்தியம் - அகத்தியமுனிவர் இயற் றிய தமிழ் இலக்கணநூல், 4, 20, அகத்துறுப்பு, 129. [144, 179.
அகப்பாட்டெல்லை, 145.
அகப்பொருள், 20.
அகம் - இடம், 153.
அகரவகரப்போலி, 53.
அகரவீற்றுப்பெயர்கள், 137. [136.
அங்கனை - பெண்பாற் பொதுப்பெயர், அங்கா - அங்காத் தல், வாயைத்திறத் துங்காப்பு, 28. [தல், 29.
அச்சமாடல் - அச்சமுண்டாகும்படி பேசுதல், 15.
அச்சன் - தகப்பன், 132.
அச்சு - உயிர், 42, 61. [119.
அச்சுதன்: அருகன்பெயர்களில்ஒன்று, அசைத்தற்பொருளைத்தரும் இடைச் சொல், 235.
அசைநிலை, 217, 233, 242.
அசைநிலைஐகாரம், 236.

அசைநிலைஐகாரம், 236.
அசோகின் புனைநிலை, 22.
அஞ்ஞானம் - அவைஞ்ஞானம், 106.
அட்டு - திங்கட்டி, 42, 92.
அடிசில் - சொறு, 121; உண்டனமுதலி யவற்றை உணர்த்தும் பொதுச் சொல், 68, 77. [சொல், 214.
அடிமறிமார்தற்பொருள்கோள், 231.
அடியணணம், 29.
அடுக்கு, 65, 91.
அடுக்குத்தொடர், 217.
அடைமொழி மரபுவழுவாமற்காதத் தும் வழுவமைதியும், 222.
அண்ணத்திந்தொழில், 28.
அண்ணம், 28.
அண்ணாத் தல் - வாய்திறத்தல், 20.
அண்பல், 28.
அண்பல்லடி, 29.
அண்பன்முதல், 29.
அண்மைவிளி, 71, 158.
அணித்து - சமீபித்தது, 170.
அணிந்துரை - பாயிரம், நூலை அலங் கரிப்பது, 5, 21.
அணிமை - சமீபம், 51.
அணியென்பது கவிப்பனமுதலியவற் றை உணர்த்தும் பொதுச்சொல், அணு - நுட்பம், 47. [214.
அணுஐத்து - நிலவணுமுதலியன, 23.
அணுத்திரள் தங்குமிடம், 27.
அணை, 52.
அணைவு - சார்வு, 95.
அத்தக, 18.
அத்திகோசத்தான், 134, 135.
அத்திகோசத்தி, 135. [24.
அத்து: ஒருசாரியை, 110; செம்மை,

அத்தை: முன்னிலையசை, 243.
 அதான்ற - அஃதன்று, 83.
 அதிகரித்ததன்று-தலைமையுற்று நின்ற
 அதிகரித்தபொருள், 13. [தன்று, 55.
 அதிகரித்தல், 200.
 அதிகாரம், 119.
 அதிகாரவுரை, 13.
 அதிசயப்பொருளையுணர்த்தும் இடை
 அதகொல், 120. [ச்சொற்கள், 235.
 அதவதுவாகியமன், 149.
 அந்தணன்: காரணஇடுகுறி, 24.
 அந்தம் - விசுதி, 53.
 அந்தில்: அசைநிலைப் பொருளிலும்
 இடப்பொருளிலும் வருதல், 242.
 அந்தோ: இரக்கஇடைச்சொல், 235.
 அநாதிகாரணம், 132.
 அநாதிகாரணமாகிய மாயை, 23.
 அநித்தியப்பொருள், 120.
 அப்பாவோ, 156.
 அப்பிரம் - ஆகாயம், மேகம், 63.
 அப்பு, 42.
 அப்பொடுபெய்துப்பு, 40.
 அபாவம் - இன்மை, 165.
 அம்: ஒருசாரியை, 110.
 அம் - லவன், 48.
 அம்ம: ஓர் இடைச்சொல், 75; உரை
 யசைப்பொருளில்வருதல், 242.
 அமர்முகத்த, 76.
 அமராபரணன், 1.
 அமரிய - விரும்பிய, 76.
 அமலம், 133.
 அமைவரக்கேட்டல், 18.
 அமைவரக்கொளின், 18.
 அய்யாவோ, 156.
 அரங்கத்தான், 48.
 அரசரிற்பெரியார்அந்தணர், 151.
 அரசவள்ளல், 60.
 அரன், 133.
 அராத்தீண்டப்பட்டான், 117.
 அரி, 133.
 அரிசனம் - மஞ்சள், 46. [ணம், 47.
 அரிசனமுதலியவற்றும் சமைத்தசண்
 அரிமா (சிங்கம்) நோக்கம் - சூத்திர
 நிலைவகையுள் ஒன்று, 12.

அரிவாளர், 196. [45, 77.
 அருகிவருதல் - சுருங்கிவருதல், 36,
 அருங்கலம் - கிரீடம், 150.
 அருங்கலை வினோதன், 1.
 அருத்தாபத்தி - சொல்லியது கொ
 ண்டு சொல்லப்படாதபொருளைப்
 பெறுதல், 38, 39, 43, 49, 54,
 76, 78, 89, 99, 160.
 அரும்பர் - அரும்பு, 44.
 அரும்பொருளைந்து - எழுத்திலக்கண
 முதலிய ஐந்து, 1. [பிள்ளை, 107.
 அருமந்தபிள்ளை - அருமருந்தன்ன
 அருவப்பொருள், 120.
 அருவாவடதலையார், 132.
 அருவாளர், 207.
 அருவாளன் அழகன், 216.
 அரைக்காணி, 199.
 அரைமா, 199.
 அரையர் - அரசர், 44.
 அரோ: ஓர்அசைநிலை, 243.
 அல்: ஒருசாரியை, 110; மெய், 61;
 மெய்யெழுத்து, 41.
 அல்கியாது, 33.
 அல்பெயர் - அல்லாதபெயர், 56.
 அலகுபெறுதல், 23.
 அலவா - சந்திரனே, நண்டே, 158.
 அலி, 23.
 அவ் - அவை, 105.
 அவ்யாணை, 72.
 அவ்வாறு - ஆறுஆறு, 48.
 அவ்வை, 42.
 அவ்வொடுவரு வை, 137.
 அவிகாரம் - இயற்கை, 223.
 அவிகாரியாய் நின்றபெயர், 147.
 அவித்தை - அஞ்ஞானம், 2.
 அவைக்களத்தோர், 19.
 அவையத்தான், 135.
 அவையத்தான், 134.
 அவையத்தி, 135.
 அழகன், 216. [பாடு, 10.
 அழகு உத்தி மதம் இவற்றின் வேறு
 அழகு பத்து, 9.
 அழலினீங்கானணுகான், 19.
 அழன் - பிணம், 98.

அழுக்காறு - பொருமை, 15, 247.
 அளபெழும், 31.
 அளவினம் பெயர்பெற்றதால், 20.
 அளவுகருவி, 36. [யன, 199.
 அளவைநான்கு - எண்ணல் முதலி
 அளறு - சேறு, நாகம், 71, 230.
 அளிய அலவன், 31.
 அளை - இடம், 153. [227, 231.
 அளையிற்பாப்பு: ஒருபொருள்கோள்,
 அற்புத்தனை - அன்பாங்கடடு, 84.
 அற்புதமூர்த்தி - ஞானமே திருமேனி
 யாகவுடையவன், 1, 2.
 அற்றற்றொழுகும், 228.
 அற்று: ஒருசாரியை, 110.
 அற்றைக்கூலி, 84.
 அறத்திற்கேகறக்கும், 127.
 அறத்திற்கிரியாப்பார்ச்சி, 19.
 அறிகுறி, 39.
 அறியாவிறு, 212.
 அறிவின, 212.
 அறிவு, 120.
 அறிவுமுதலிய 32-குணங்கள், 247.
 அறுபத்தமூவர், 199.
 அறுவகைச்சொற்கள், 69.
 அறுவகைப்பெயர், 138.
 அறுவகைவழக்கு, 126.
 அன்மொழித்தொகை, 126, 200.
 அன்மொழித் தொகைச்சொல், 127.
 அன்மொழித் தொகைப்பெயர், 144.
 அன்றி - அல்லாமல், 75.
 அன்றில், 153. [243.
 அன்று - அன்றி, 189; ஓர் அசைநிலை,
 அன்றையன்றே, 217.
 அன்றேல், 111.
 அன்ன - ஒப்ப, 198.
 அன்னையவாழி, 156.
 அன்னே: இரக்கஇடைச்சொல், 235.
 அனத்தம் - அனர்த்தம், 6'.
 அனுவதித்தார் - முன்னே கூறியதைப்
 பின்னர் அவ்வாறேமொழித்தார், 43.
 அனைத்திற்று அன்றினை, 155.
 அனைத்தும் - எல்லாம், 122.
 அனைத்தும் ஒருபகுதி, 60.
 அனைத்தமெய், 95.

அனைத்துமொழிக்கண்ணும் பொருள்
 சிறக்கும்தொகை, 20.
 அனைத்துமொழிக்கும்புறமொழி, 200.
 அனைத்தெழுத்து - எல்லாஎழுத்தும்,
 அனைத்தென்னும் ஒருமை, 46. [46.
 ஆ: இரக்கப் பொருளிடைச்சொல்,
 ஆக்கப்பாடு, 133. [31, 235.
 ஆக்கம், 243.
 ஆக்கவினைக்குறிப்பு, 183.
 ஆக்கவுண்மை, 172, 188, 237.
 ஆக்கிபோள் பெயர்முதலியன பதி
 ஆகாசம், 125. [னென்று, 2, 19.
 ஆகாயப்பூ, 167.
 ஆகாவென்னு மெதிர்மறை வினையா
 லினையும்பெயர், 84.
 ஆகி-னுடைத்து, 105.
 ஆகுபெயர், 11, 12, 36, 49, 106,
 119, 121, 126, 127, 134, 142,
 ஆகுபெயர்த்திரிவு, 144. [151, 164.
 ஆகுபெயர் மேல்ஆகுபெயர், 143.
 ஆங்க: 'ஆங்கு' என்பதன் விகாரம்,
 242.
 ஆங்கு: அசைநிலைப்பொருளிலும்இடப்
 பொருளிலும்வரும் இடைச்சொல்,
 242.
 ஆசிரியர் அகத்தியனார், 121, 124,
 145, 147, 150, 152, 168, 170,
 ஆசிரியர் அவிநயனார், 165. [178.
 ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், 124,
 130, 133, 140, 147, 152, 161,
 165, 192, 221.
 ஆசிரியரல்லாதவர், 15.
 ஆசிரியரியல்பு, 14.
 ஆசிரியவசனம் - மேற்கோள், 8, 14.
 ஆசிரியநக - ஆசிரியந்கு, 161.
 ஆசிரியன் அமிழ்தன், 216.
 ஆசிரியன் பேரூர்கிழான், 218.
 ஆசிரியன்பேரூர்கிழான்சாத்தன், 215.
 ஆசுவகப்பள்ளி - சைனக்கோயில், 70.
 ஆசு - பற்றாசு, 72.
 ஆட்டின் இயல்பு, 17.
 ஆட்டிக்கட்டூண், 66.
 ஆட்டிலு, 137.
 ஆட்டிக்கட்டி, 153.

ஆடங்கப்பாட்டு, 153.
 ஆடாமோ - ஆடுவாமோ, 178.
 ஆழ - கண்ணாழ, 11.
 ஆடேக்குறியன், 74. [குஞ்சொல், 44.
 ஆடேவடிகொல் - ஆண்பாலைத்தெரிலிக்
 ஆண்டு - அங்கு, 174.
 ஆண்டை - அவ்விடம், 157.
 ஆண்டைக்கு - அவ்விடத்திற்கு, 89.
 ஆண்டைக்கு இளையந்தாநிற்றல், 50.
 ஆண்டைக்குவேண்டுவன், 13.
 ஆண்பன்மை, 122.
 ஆண்பாற்பெயர், 134.
 ஆணை - ஆக்கினை, 226.
 ஆணையின்நிற்றல், 56.
 ஆணைவழிநிற்க, 97.
 ஆதிகாரணம், 132. [திரள், 23.
 ஆதிகாரணமாகிய செவிப்புலனுமணுத்
 ஆதியென்றமையான், 148.
 ஆதிரைநாட்டு - திருவாதிரை நானையு
 ஆதிரையாய், 156. [டையது, 170.
 ஆதிரையான், 49, 135, 166.
 ஆந்தை - ஆதன் தந்தை, 107, 125.
 ஆம்: ஓர் அசைநிலை, 243.
 ஆம்பொருள், 178.
 ஆமா - காட்டுப்பசு, 78.
 ஆமிலம் - புளி, 63.
 ஆமுன்பகரவீ, 125.
 ஆமென்னுஞ்சாரியை, 82.
 ஆய் - ஆராய்வாய், 71.
 ஆய்தக்கு - ஆய்தத்திற்கு, 29.
 ஆய்தத்தோற்றம், 46.
 ஆய்தப்புள்ளி, 30.
 ஆய்தவடிவு, 31.
 ஆயன்சாத்தன், 65.
 ஆயிரமுகம், 21.
 ஆயிற்று, 65.
 ஆயின் - வருமாயின், 80.
 ஆர், 125; யார் என்பதன்மருஉ, 184.
 ஆர்க்கோடு - ஆத்திராக்கினை, 101.
 ஆர்க்கோடு - ஆத்திராக்கினை, 42, 101.
 ஆரிடம் - இருடிகளாற்செய்யப்பட்ட
 நூல், 36.
 ஆரியச்சிறப்பெழுத்து, 132.
 ஆரியச்சொல், 130.

ஆரியப்படலம் - ஒருதூல், 20.
 ஆரியம் - ஸம்ஸ்கிருதம், 251.
 ஆரியமொழி, 50, 61. [61.
 ஆரியமொழிதிரிந்துவடமொழியாதல்,
 ஆரொன்மரீஇய உயர்திணைப்பன்மைச்
 சொல், 185.
 ஆவி - உயிர், 70; உயிரெழுத்து, 25.
 ஆவிரம்பு - ஆவிரைச்செடியின்பு, 92.
 ஆவினிழந்ததுமேதி, 151.
 ஆவுதி - ஆகுதி, 207.
 ஆவுரிஞ்சுதறி, 196.
 ஆழமுடைத்தாதல், 9.
 ஆழாக்கு, 143.
 ஆற்றல், 119.
 ஆற்றலாற்பொருளையுணர்த்தல், 212.
 ஆற்றுகரை, 215.
 ஆற்றார், 125.
 ஆற்றெழுக்கு, 12, 145.
 ஆறம்பேற்றுகை, 151.
 ஆறு ஏகாரம், 91.
 ஆறுபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்
 த்தொகைச்சொல்: மரவேலியென்
 பது, 203.
 ஆறை - ஆற்றார், 107, 125.
 ஆன்விகுதி ஆன்விகுதியாதல், 118.
 ஆனாவறிவு, 188. [மல், 34.
 ஆனைமுகக்கடவுளை மும்மத்தனென்
 டுக்கடிய - இவைகடிய, 106.
 இஃது, 137.
 இக: முன்னிலையசை, 243.
 இகக்கும் - நீங்கும், 18.
 இகத்துபடாமை, 81.
 இகம் - இவ்வுலகம், 4.
 இகலா - நரியே, 158.
 இகும்: ஓர் அசைநிலை, 243.
 இகுனை - தோழி, 132, 136.
 இச்சோறு யான்கொடுத்தது, 220.
 இசை - ஓசை, 31; சொல், 193.
 இசைநிறை, 217, 233.
 இசைநிறை ஏகாரம், 91, 236.
 இசைநூலார், 37.
 இசையறுத்துக்கூறல்மரபு, 215.
 இசையெச்சம், 144, 148, 152, 167,
 193, 220, 239.

இஞ்ஞானம் - இவைஞானம், 106.
 இட்டு: ஓர் அசைச்சீலை, 243.
 இடக்காச்சொல், 80.
 இடக்காக்கல், 81, 125.
 இடத்தான்வருபெயர், 135.
 இடத்தொகை, 201.
 இடப்பெயர், 100.
 இடம்பூணி - துகத்தின் இடப்பாகத்
 தைத்தாங்கும் எருது, 204.
 இடமணித்தென்னும் துறை, 126.
 இடவழு, 204.
 இடவுறுப்பு, 100.
 இடி - மா, 214.
 இடியென இடித்தது, 193.
 இடுகாடு - மயானம், 125.
 இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், 24.
 இடுகுறிப்பெயர், 24.
 இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், 24.
 இடுகுறிமாபு, 133.
 இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றதூல், 20.
 இடை - இடையெழுத்து, 33.
 இடைக்கட்டொகும் வேற்றுமைத்தொ
 கை, 200.
 இடைக்கணம் - இடையினம், 69.
 இடைச்சொல், 233.
 இடைச்சொல்லாவது, 130. [233.
 இடைச்சொல்லின்பொதுவிலக்கணம்,
 இடைச்சொல்லென்பதன் உறுப்புப்
 பொருள், 233. [239.
 இடைச்சொல் வினையொடுருதல்,
 இடைச்சொற்களின் பொருள்வகை,
 235.
 இடைச்சொற்களின்வகைஎட்டு, 233.
 இடைநிலையாவது, 33.
 இடைப்பிறவருவன, 117.
 இடைமாணக்கர், 17.
 இடையியலினெழிப்பு, 193.
 இடையியற்சொல், 130.
 இத்துணையவென்பது, 48.
 இத்தை: முன்னிலையகை, 243.
 இத்தொழில் யான்செய்தது, 220.
 இதழ்குவிவு, 28.
 இதழ்முதலிய நான்கின்தொழில், 28.
 இதழ்முயற்சி, 27.

இதற்கிதெனல், 150.
 இதனின் இற்றுஇது, 151, 152.
 இதுபயன், 177.
 இதுபயனென்பது, 165.
 இந்நாள் யான்பிறந்தது, 220.
 இந்நெல் அவல், 144.
 இப்பி, 246.
 இம்பர் - இவ்வுலகம், 23; பின், 34.
 இம்மாடு யான்கொண்டது, 220.
 இமை - இமைத்தல், 36.
 இயங்கியற்பொருள், 120.
 இயங்குந், 225.
 இயமென்பது கொட்டுவன முதலிய
 வற்றைஉணர்த்தும்பொதுச்சொல்,
 இயல்பின்கண் இயல்பு, 117. [214.
 இயல்பு - இயல்புவழக்கு, 125.
 இயல்புவழக்கு, 125.
 இயற்கை, 114.
 இயற்கைப்பொருள், 120, 223.
 இயற்கைவினைக்குறிப்பு, 183.
 இயற்சொல், 131, 234.
 இயற்றுதற் கருத்தா, 164.
 இயற்றுந், 225.
 இயைய - ஒப்பு, 198.
 இரங்குதற் பொருளை யுணர்த்தும்
 இடைச்சொற்கள் அ, ஆ முதலி
 இரட்டல், 112. [யன், 235.
 இரட்டாமை - மிகாமை, 84.
 இரட்டித்துக்கூறின் - இரண்டுமுறை
 இரட்டின், 90. [கூறின், 90.
 இரட்டும் - மிகும், 83; இரட்டித்து
 நிற்கும், 93.
 இரட்டுமொழிதல் என்னும் உத்தி
 (சிலேடை), 10, 24, 53, 55, 78,
 111, 113, 145, 159, 162, 220,
 222. [அடங்க, 55.
 இரட்டுற மொழிதலா னடங்குவன
 இரட்டுறமொழிதலுக்கு இனம், 54.
 இரட்டை - இரண்டு, 85.
 இரட்டையிலை, 93.
 இரண்டாம் வேற்றுமை, 148.
 இராதம் ஆறு, 248.
 இரப்புகைகள், 225.
 இரலை - ஒருவகைமான், 66.

இராப்பகல், 199.
 இராயிரம், 86.
 இருகிழமை, 153.
 இருகோணம், 248.
 இருசிறகெழுப்ப எழுமுடல், 32.
 இருண்மழைக்கை, 198.
 இருதிணை இருசுற்றுப் பன்மைப்பெயர், 141.
 இருதிணைப் பொதுவினை, 171.
 இருதிணை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்: 'தான்' என்பது முதலியவை, 141.
 இருந்து: ஓர் அகச்சிலை, 243.
 இருபஃது - இருபது, 31.
 இருபாற்று - இருபகுதியையுடையது, இருபெயரொட்டு, 240. [122.
 இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, 102. [பெயர், 143.
 இருபெயரொட்டு முன்மொழி யாக இருபொருளான்மயங்ஙிய ஒருதொடர் த்தொகைச்சொல்: தெய்வவணக்க மென்பது, 203.
 இருமடியாகுபெயர், 143.
 இருவகைப்பேடுகள் - ஆணிலக்கணத் தை அவாவியபேடு, பெண்ணிலக்கணத் தை அவாவியபேடு, 122.
 இருவகைவழக்கு, 107.
 இருவழி, 69.
 இல் - இல்லை, 8; இடம், 153.
 இல்பொருள் - அசத்துப்பொருள், 120.
 இல்லம் மெழுகிற்று, 220.
 இல்லாப்பொருள், 104, 110.
 இல்லிக்குடம் - ஓட்டைக்குடம், 17.
 இல்லிடப்பாத்தை, 153.
 இல்லென்னுமப்பண்பு, 105.
 இல்லைப்பொருள், 104.
 இல்லைப்பொருள், 104. [125, 126.
 இலக்கணப்போலி, 81, 100, 107, இலக்கணமுடிபு, 88.
 இலக்கணை - லக்ஷணை, ஒருபொருளின் இலக்கணத்தை மற்றொரு பொருளுக்குத் தந்துரைப்பது, 34, 57, 58, 64, 122, 128, 167, 197.
 இலக்கியங்கூட்கு இலக்கணம், 117.
 இலக்கியங்கண்டமையின், 50.

இலச்சினை - அடையாளம், 8, 115, 223.
 இலஞ்சி - மகிழ்மாரம், 44.
 இலத்தி, 204.
 இவ் - இவை, 105.
 இவ்யானை, 72.
 இவ்விரண்டு - இரண்டிரண்டு, 26.
 இவ்வீடு யானிருத்தது, 220.
 இவ்வூர்ப்பூசையும் புலாத்தின்னதை, 237. [220.
 இவ்வெழுத்தாணி யானெழுதியது, இவ்வெழுத்து யானெழுதியது, 220.
 இழிதிணை - அஃறிணை, 111.
 இழியிருபால் - ஒன்றன்பால், பலவீன பால், 184. [237.
 இழிவுசிறப்பும்மை, 38, 101, 221, இழிவுசிறப்பாகாரம், 236.
 இழுமெனல், 248.
 இழை - நூலிழை, 14.
 இளங்களைக்கட்டு, 224.
 இளங்கோசர், 190.
 இற்று - இத்தன்மைத்து, 113; ஒருசாரியை, 89, 110.
 இற்று இதன்பெற்றி, 251.
 இற்றெனக்கிளத்தல், 223.
 இற்றைநலம், 64. [80, 146.
 இறந்ததுதழீஇய இழிவுசிறப்பும்மை, இறந்தது தழீஇய எச்ச இழிவுசிறப்பும்மை, 103.
 இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, 70, 96, 104, 169, 172, 237.
 இறந்தது தழீஇய எண்ணிசின்ற இழிவு சிறப்பும்மை, 178.
 இறந்தது விலக்கல், 7, 45.
 இறு - இற்று, 182. [47.
 இறிஞி: பொருளில்லாத ஒருசொல், இறுதிநிலை - விசுதி, 56, 177.
 இறுபு - இற்று, 182.
 இறுபு - இற்று, 182.
 இறுபு - இற்று, 182.
 இறுபயந்து நிறம், 224.
 இறுமைகள் - அரசன், 2.
 இறுமைவழு - வீடைவழு, 204.
 இறுமைவற்குடையோரையிரண்டும் இறுமைவறால், 7. [தோல், 219.
 இன்சாரியை, 89.

இன்மை, 51.
 இன்றி - இல்லாமல், 79.
 இன்றியமையா, 13.
 இன்ன: ஓர் உவமவுருபு, 198.
 இன்னணம் - இன்னவண்ணம், 251.
 இன்னதல்லதிதுவெனமொழித்து, 37.
 இன்னதற்கென்பது, 165. [31.
 இன்னிசைநிகைப்பவரும் அளபெடை,
 இன்னுழி - இன்னவிடத்து, 251.
 இன்னோர் - இவா, 20.
 இனச்சுட்டு, 140.
 இனமடைத்தல், 26, 46.
 இனமொழிவிடை, 212.
 இனிச்செல்வான், 235.
 இனிதுவிளக்கி, 11.
 இனியென்னுமிடைச்சொல், 235. [89.
 இனேத்து - இத்தன்மையையுடையது,
 இனேத்தென்மறிபொருள், 139, 214.
 இனேய - இவை, 42.
 இனேயவென்பது, 48.
 ஈஇரிரை, 31.
 ஈடு, 37.
 ஈண்டைக்கு - இவ்விடத்திற்கு, 207.
 ஈதலியல்பு - பாடஞ்சொல்லுதலின்
 ஈம் - சுடுகாடு, 100. [இயல்பு, 13.
 ஈமக்குடம், 100.
 ஈயென்பது, 225.
 ஈர்க்கொற்றா, 71.
 ஈரனைப்பள்ளி, 31.
 ஈரறிவுயிர், 246.
 ஈராட்டை - இரண்டுருடம், 85.
 ஈற்றசையேகாரம், 22.
 உ: ஒருசாரியை, 110.
 உக்கழிய - உவைகழிய, 106.
 உஃது, 137.
 உஃதை, 114.
 உக்கொற்றன், 25.
 உச்சந்தலை, 207.
 உஞ்ஞானம் - உவைஞ்ஞானம், 106.
 உடம்படுபுணர்த்தல் - உடம்பட்டு
 விதிக்கை உணர்த்தல், 249.
 உடம்படுமெய் - உடம்பாக அடுக்கும்
 மெய், 72. [87.
 உடம்பு-சடம், 247; மெய்யெழுத்து,

உடம்பூர்த்துவரும் இகரம், 35.
 உடம்பொடு புணர்த்தல், 79, 86.
 உடல்கொளுயிர்க்குணம், 247.
 உடன்படல், 34, 38, 72.
 உடனிகழ்வு, 148.
 உடனிலை, 40.
 உடனிலை மெய்ம்மயக்கம், 40.
 உடைமையாக்கிக் கூறல், 85.
 உண்கமா - உண்ணுக, 243.
 உண்கு - உண்பேன், 172.
 உண்கும் - உண்போம், 172. [173.
 உண்கும்வந்தேம்-உண்பேம் வந்தேம்,
 உண்குவந்தேன்-உண்பேன் வந்தேன்,
 உண்டவிளைப்பு, 177. [173.
 உண்டி - உண்டாய், 71, 174.
 உண்டு - உண்டேன், 56.
 உண்டும் - உண்டேம், 56, 172.
 உண்ணக்கிடந்தன், 78.
 உண்ணக்குதிரைகள், 78.
 உண்ணும் - உண்பின், 58, 175.
 உண்ப - உண்டார், உண்பார், 58.
 உண்பல் - உண்பேன், 172.
 உண்பாக்கு - உண்ணுதற்கு, 74.
 உண்பார் - உண்பார், 58.
 உண்பெண் - என், 95.
 உத்தி இன்னதென்பது, 10.
 உத்தி முப்பத்திரண்டு, 9.
 உத்திரட்டாதி, 48.
 உத்திரட்டாதியான், 48.
 உதனை, 114.
 உதாரணம், 13.
 உதுக்காண் - உவ்விடத்தேபார், 82.
 உம்: நீரென்பதன் திரிபு, 112.
 உம் உந்தாதல், 178.
 உம்ஊர்கடதத-கும், மும், தும், தும்,
 உம்மை என், 238, 240. [172.
 உம்மைத்தொகை, 40, 85, 199, 202.
 உம்மைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 40, 85.
 உம்மை விகாரத்தாற்றெகுதல், 98.
 உமண் - உப்பை அளக்கும்-ரதி, 96.
 உய்த்துணரவைப்பென்னும்உத்தி, 10,
 உய்ம்மார் - உய்வதற்கு, 243. [35.
 உய்வது - வீடு, 2.

264 நன் னூல்முழைம் சங்கர நமச்சிவாய நாராயும்.

உயர்திணையும்மைத்தொகை, 202.
 உயர்பெயர்-உயர்திணைப்பெயர், 157.
 உயர்முப்பால் - ஆண்பால் முதலிய
 முன்று, 184.
 உயர்வு சிறப்பும்மை, 221, 237.
 உயர்வு சிறப்போகாரம், 236.
 உயிர் - சித்து, 247.
 உயிர்ப்பொருள், 245. [248.
 உயிர்ப்பொருளின் குணப்பண்பு, 247,
 உயிர்ப்பொருளின் தொழிற்பண்பு,
 உயிர்வருக்கம், 31. [248.
 உயிரில்லாதபொருள், 247.
 உரம் - நெஞ்சு, 14.
 உரிச்சொல், 129.
 உரிச்சொல் நாற்பத்தைந்து, 251.
 உரிச்சொல்லாவது, 130. [245.
 உரிச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்,
 உரிஞ் அழகிது, 93.
 உரினுக்கடிது, 110.
 உரினுக்கொற்று, 94.
 உரியநெய் - உரியளவாகியநெய், 67.
 உரியபயறு - உரியளவானபயறு, 79.
 உரியமிளகு - உரியளவானமிளகு, 79.
 உரியவரகு - உரியளவானவரகு, 79.
 உரியவுப்பு - உரியளவானஉப்பு, 79.
 உருபு - உருவம், 198. [91.
 உருபும்பயனும் உன்றொக்கத்தொகை,
 உருபுமயக்கம், 161.
 உருபேலாப்பெயர்கள், 146.
 உருவக அணிகள், 126.
 உருவகங்கள், 144, 226.
 உருவப்பொருள், 120.
 உருவம், 133.
 உருவதிரிதல், 30.
 உருவென்னும் பொதுச்சொல், 205.
 உரைக்கிடை, 135, 137.
 உரைகோளாளன், 17.
 உரைத்தாமென்னுமுத்தி, 36.
 உரைத்துமென்னுமுத்தி, 50.
 உரையசையிடைச்சொல், 6. [211.
 உரையளவை - ஆகமப்பிரமாணம்,
 உரையின் பொதுவிலக்கணம், 13.
 உலகமலையாமை, 9. [53.
 உலகமலையாமைபுள்ளிட்டபத்தழகு,

உலகவழக்கு, 130.
 உலகியலறிவு, 15.
 உலாப்புறம், 125.
 உவ் - உவை, 105.
 உவ்யாணை, 72.
 உவமத்தொகை, 198.
 உவமவாகுபெயர், 14, 25, 74.
 உவமவுருபுகள், 198, 233.
 உவமை, 236.
 உவமையணி, 90, 126.
 உவர்ப்பு, 248.
 உழக்கு, 143.
 உழப்பு - முயற்சி, 30.
 உழி - இடம், 153.
 உழை - இடம், 153.
 உள் - இடம், 153.
 உள்பொருள் - சத்துப்பொருள், 120.
 உள்வளி - உதானவாயு, 27.
 உள்ளமுதலிய எட்டுப்பெயர், 137.
 உள்ளல் - ஒருபறவை, 203.
 உள்ளுறுத்த வாய்பாடுகள், 54.
 உள்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை, 173.
 உள்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை முற்
 து, 8. [உண்டென்பது, 173.
 உள்பாட்டுப் பன்மை முன்னிலைக்கும்
 உளராலோவெனின், 6, 140.
 உளி - இடம், 153.
 உற்சவத்தைத் தல் விடை, 212.
 உறவேயென்ற மிகையின், 98.
 உறழ்ச்சி விகற்பங்கள், 116.
 உறழ்தர - பெருக்க, 108.
 உறழ்த்துவருதல், 91.
 உறழ் (ஒவ்வால் மாறுபடுகின்ற)மணி
 யானுயர்மருப்பின, 149.
 உறழ் - ஒப்ப, 198.
 உறழா - ஒத்து, 44.
 உறழும்வழி உறழ்தல், 77.
 உறிக்கட்டியர், 109.
 உறு - மிக, 248.
 உறுப்பு - மெய்யெழுத்து, 86.
 உறுப்புத்தற்குழமை, 152.
 உறுவது - துன்பம், 1.
 உறுவது கூறல்விடை, 212.
 உறையூர், 236.

உன்: நீ என்பதன் திரிபு, 112.
 ஊங்கு - முன், 73.
 ஊங்மனம், 73.
 ஊர்கிழாறோணன், 216.
 ஊர்மன்று, 221. [ஒன்று, 229.
 ஊரகம் - திருமாவின் திருப்பதிகளுள்
 ஊரான்வருபெயர், 135.
 ஊற்றுமலை - ஒருநர், 2. [4.
 ஊற்றுமலைருதப்பன் - ஒருதலைவன்,
 ஊறு எட்டு, 248.
 எஃகு - வேல், 31, 83.
 எக்குழையது, 137.
 எகின் - அன்னப்பறவை, 44; புளி, 132.
 எகின்கால், 97.
 எகினக்கால், 97.
 எகினங்கால், 97.
 எகினப்புள், 97.
 எகினம்புள் - அன்னப்பறவை, 97.
 எகினமாட்சி, 97.
 எகினவழகு, 97.
 எகினவாழ்க்கை, 97.
 எச்சங்கள், 192.
 எச்சவும்மை, 220.
 எஞ்சாது, 118.
 எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல், 39.
 எட்கடிது - என்கடிது, 96.
 எட்டாம்வேற்றுமை, 154. [பூ, 74.
 எட்டிப்பு - எட்டிப்பட்டத்திற்குஉரிய
 எட்டின்மேலொன்று - ஒன்பது, 88.
 எட்டு - என்னையுண், 120.
 எட்டு ஓகாரம், 91.
 எடுத்தமொழியினெய்த வைத்தலென்
 எடுத்தல், 199. [ஊழுத்தி, 52.
 எடுத்தலளவைப்பெயர், 143.
 எடுத்தலோசை, 30.
 எடுத்துக்காட்டல், 51.
 எடை, 87.
 எண் - எள்ளென்பதன் திரிசொல், 96.
 எண்குணம், 87.
 எண்ண திகாரம், 40.
 எண்ணல், 199.
 எண்ணுகுபெயர், 137.
 எண்ணுள்வருபெயர், 134.
 எண்ணிடைச்சொல், 22.

எண்ணிள்கண்ணின்ற இழிவுசிறப்பும்
 மை, 73.
 எண்ணிள்கண்ணின்ற இறந்ததுதழீஇய
 இழிவுசிறப்பும்மைகள், 117.
 எண்ணுமமை, 237.
 எண்ணுறமுச்சி, 199.
 எண்ணுர்பத்து, 113.
 எண்ணுற்றின்மேல்நாறு - தொள்ளா
 எண்ணைகாரம், 235 [யிரம், 88.
 எண்பத்தொன்பதியாண்டு, 89, [88.
 எண்பதின்மேற்பத்து - தொண்ணாறு,
 எண்பொருள் - எட்டுப்பொருள், 19.
 எதிரிசிரவிறை, 229, 230.
 எதிர்மறைஓகாரம், 236.
 எதிர்மறைமுகம், 84. [94.
 எதிர்மறையாய இழிவுசிறப்பும்மை,
 எதிர்மறையும்மை, 62, 237.
 எதிரதுதழீஇ, 30. [104, 112, 237.
 எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை, 101,
 எதிரதுபோற்றல் என்னுமுத்தி, 7, 55.
 எமர், 157.
 எய்யம், 217.
 எய்க்கொற்ற, 71.
 எய்தியதல்மேற் சிறப்புவிதி, 8.
 எய்துப - எய்துவார், 169.
 எயின்குடி, 96.
 எயினக்கன்னி, 96.
 எயினக்குடி, 96.
 எயினச்சேரி, 96.
 எயினப்பாடி, 96.
 எயினப்பின்னை, 96.
 எயினமன்னன், 96.
 எருத்துக்கால், 84.
 எருத்தாமாடு, 84.
 எருமையின். இயல்பு, 17.
 எல்லாகமதம், 107.
 எல்லாநீ, 157.
 எல்லாவற்றதும், 107.
 எல்லாவிடத்துமவரும் அசைச்சொற்
 எல்லாவென்பது, 157. [கள், 243.
 எல்லாள் - தோழி, 157.
 எல்லீற்றுமதும், 107: [பெயர், 111.
 எல்லீருமென்னுமுன்னிலைப்பொதுப்
 எல்லைப்பொருட்டு, 162.

266 தன்னூல்முலமும் சங்கரநட்சிவாயநுரையும்.

எதுவன் - தோழன், 132.
எழுத்தாணி எழுதிற்று, 220.
எழுத்திலக்கணவகை, 22.
எழுத்தின்சாரியை, 34. [22.
எழுத்தினது அகத்திலக்கணம் பத்து,
எழுத்தினது புறத்திலக்கணம் இரண்
டு, 22.
எழுத்து - எழுத்திலக்கணம், 22.
எழுத்துக்குமுதற்காரணம் அணுத்திர
எழுத்துக்குறிப்பு, 83. [ள், 23.
எழுத்துச்சந்தி, 206.
எழுத்துச்சாரியை, 115,
எழுத்துச்சுருக்கம், 128.
எழுத்துச்சொற்பொருள்யாப்பணி, 2.
எழுத்துநிரலிறை, 230.
எழுத்துப்பெருக்கம், 128.
எழுத்துப்பேறு, 174.
எழுத்துப்போலி, 45.
எழுத்தொடு சொற்பொருள், 4.
எழுத்திருந்து - எழுந்து, 117.
எழுமை, 71.
எற்பகை - எனதுபகை, 98.
எற்புடம்பு, 84.
எற்று - எத்தன்மைத்து, 170.
எறிஎறி, 217.
எறும்பு, 246.
என், 125.
என்கோ - என்பேனோ, 153.
என்ப - என்பார், 88, 175.
என்பார் - என்பார், 59.
என்மனார் - என்றார், 45, 59, 86.
என்றற்றொடக்கத்த, 19.
என்றற்றொடக்கத்தன, 120.
என்றற்றொடக்கத்து, 122.
என்றூ - ஓர்இடைச்சொல், 22.
என்றூயிற்று, 65, 75.
என்றூவெண், 238.
என்றிசினோர் - என்றார், 59.
என்று என்னுமிடைச்சொல், 236.
என்றெண், 237, 238, 240.
என்னென்னும் வினைத்தொகை, 79.
என்னை - யாது, 38.
என்னோன் - எத்தன்மையினன், 234.
எனஎன்னும் இடைச்சொல், 236.

எனல் - என்று சொல்லுக; என்று
சொல்லற்க, 7, 56, 176.
எனவெண், 237, 238, 240.
எனவெனெச்சம், 193.
எனதுசிலம், 152.
எனவெண், 238.
ஏ: ஒருசாரியை, 110.
ஏகரவிடைச்சொல், 235. [157.
ஏடன்என்னும் படர்க்கைப்பெயர்,
ஏடாவென்பது தோழன்முன்னிலைப்
ஏடி - தோழி, 157. [பெயர், 157.
ஏடு, 37. [குறிப்பு, 170.
ஏது - காரணம், 83, 149, 165; வினைத்
ஏதுப்பொருட்டாகிய கருத்தா, 148.
ஏதுப்பொருள், 151. [27.
ஏதுவின் முடித்தலென்னும் உத்தி,
ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 198.
ஏயெண், 238.
ஏலாது, 98.
ஏலாமை, 46, 155.
ஏவல்விடை, 212.
ஏவல்வினா, 212.
ஏவற்கருத்தா, 164. [54.
ஏவற்பொதுவாய்பாடு:செய்யென்பது,
ஏழாம்வேற்றுமை, 152.
ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை, 85.
ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்து
ப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, 82.
ஏழுபொருளான்மயங்கிய ஒருதொடர்
த்தொகைச்சொல்: சொற்பொருள்
என்பது, 203.
ஏழுவகைத்தாது, 126.
ஏற்குஞ்செய்கை, 107.
ஏற்புழி, 86. [149, 177.
ஏற்புழிக்கோடல் என்னும்உத்தி, 102,
ஏற்றபெற்றி, 26, 54, 70, 91, 137.
ஏற்றபெற்றி கோடல், 46.
ஏற்றபெற்றி வருவன, 81.
ஏற்றல், 5.
ஏற்றுக்கோடற்பொருள், 161.
ஏன - மற்ற, 29.
ஏனைப்பாலிடங்கள், 57.
ஏனைய - மற்ற, 87.
ஐ: ஒருசாரியை, 110.

ஐகாளி-றுமொழி-ஐகாரலீற்றுச்சொல்,
ஐங்காண்டுகை, 14. [92.
ஐது - அழகியபொருள், 21.
ஐத்தனு - நிலவனுமுதலியன, 23.
ஐத்தாம்வேற்றுமை, 150.
ஐத்தினையானும் வருபெயர், 135.
ஐத்திரம் - இத்திராநம் செய்யப்பட்ட
இலக்கணம், 144.
ஐத்தொழில்-படைப்புமுதலியன, 22.
ஐத்துபொது, 19.
ஐத்துபொருளான் மயங்கிய ஒருதொ
டர்த்தொகைச்சொல்: பெயர்மணி
யென்பது, 203.
ஐம்பது விற்கும் கோசிகம், 224.
ஐம்புலப்பேருருவைந்தம், 23.
ஐம்புலன், 245.
ஐயமறுத்தல், 78, 89.
ஐயவினா, 212.
ஐயவும்மை, 172, 237.
ஐயவோ, 156.
ஐயறிவுயிர், 246.
ஐயுரநிற்குந்தொடர்மொழிகள், 215.
ஐயுறங்க, 68, 103.
ஐயொன்று, 87.
ஐயருக்கம் - ஆரியத்தில், கசடப
என்பவற்றை முறையே முதலாகக்
கொண்ட ஐவைந்தெழுத்துக்கள்,
61. [சொல், 127.
ஐயவள்ளும் தொகைக் குறிப்புச்
ஐவைந்து - ஐந்து ஐந்து, 48, 90.
ஐக்கல் - சுற்றம், 225.
ஐக்குமொக்கும், 217.
ஐக்கம் - ஈது, 2.
ஐதி - ஒருமாம், 128.
ஐப்ப, 198. [53, 80, 95, 109.
ஐப்பின்முடித்தல் என்னும்உத்தி, 52,
ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல், 248,
ஒருகுறி - ஒருமுறை, 18. [249.
ஒருக்குமுடித்தல், 116.
ஒருங்கொத்து, 7.
ஒருங்கொத்துமுடிவன, 116.
ஒருசார்நிலைமொழி, 111.
ஒருசாரொழுத்து, 25.
ஒருசிறை - ஒருபக்கம், 7.

ஒருசொல், 117.
ஒருசொன்னீர்மை, 90.
ஒருதலை-துணிவு, நிச்சயம், 52, 73.
ஒருதலைதுணிதல் என்னும்உத்தி, 10,
ஒருதலைதுணிந்தாம், 86. [32.
ஒருதலைதுணிவு, 8.
ஒருதலையல்ல, 178. [2.
ஒருதானு - தானேஒருமுதல்வகை,
ஒருபாற்கு - ஒருபுதுக்கு, 110.
ஒருபுடையொத்தல், 23.
ஒருபுடையொத்து, 7.
ஒருபுடையொத்து வருதல், 32.
ஒருபொருட்கிளவி, 148.
ஒருபொருட்டன்மை, 227.
ஒருபொருட்பன்மொழி, 111, 219.
ஒருபொருள்குறித்த பலஇடைத் திரி
சொல், 131. [சொல், 131.
ஒருபொருள்குறித்த பலஉரித் திரி
ஒருபொருள்குறித்த பலபெயர்த் திரி
சொல், 131. [சொல், 131.
ஒருபொருள்குறித்த பல வினைத்திரி
ஒருமொழி, 119, 120.
ஒருவற்கு மைந்தனுயினான் மற்றொரு
வற்குத் தந்தையாதல், 7.
ஒருவினையைமற்றொரு வினையாத்
ஒரோவழி, 188. [சு-றல், 227.
ஒரோவிடத்து - ஒவ்வோரிடத்து, 73.
ஒரோவிடம்-ஒவ்வோரிடம், 118, 238.
ஒல்லென ஒல்த்தது, 193, 236.
ஒலிப்பண்பு, 249.
ஒலியினது துட்பம், 23.
ஒலியெழுத்து, 123.
ஒலிவழி, 27, 93, 118.
ஒவ்வொன்று - ஒன்றுஒன்று, 90.
ஒழிபெச்சம், 192.
ஒழியிசை எச்சம், 193.
ஒழியிசை ஓகாரம், 233.
ஒற்றுத்தல், 23.
ஒற்றுமைபம், 78, 165.
ஒற்றை - ஒன்று, 85.
ஒன்பத்து - ஒன்பது, 88.
ஒன்பதிற்திரண்டு - பதினெட்டு, 131.
ஒன்பது விகாரச்சொல், 127.
ஒன்பான் - ஒன்பது, 89.

ஒன் றவுணர்த்தல், 114.
 ஒன் றன் கூட்டம், 151.
 ஒன் றன்பாற்பெயர், 136.
 ஒன் றின் முடித்தல் தன்னின் முடித்த
 லென் னும் உத்தி, 26, 78, 86, 138,
 ஒன் று திரிந்தொன்றானது, 151. [174.
 ஒன் றெழிபொதுச்சொல், 126.
 ஓஓ, 31.
 ஒஓ கொடியன், 236.
 ஒஓ பெரியன், 236.
 ஓகாரவிடைச்சொல், 236.
 ஓடாக்குதிரை - குதிரைமலை, 188.
 ஓடுஎன்னுமிடைச்சொல், 242.
 ஓணத்தான், 166.
 ஓணன், 216.
 ஓத்தின் (இயலின்) இலக்கணம், 11.
 ஓத்துமுறைவைப்பு என்னும் உத்தி,
 9, 23. [11.
 ஓத்துறுப்பு - இயலாகிய நூலுறுப்பு,
 ஓதி - கூந்தல், 128.
 ஓந்தி, 68.
 ஓர்ப்பு, 247.
 ஓர்புடையொப்பு, 27.
 ஓரறிவுயிர், 246.
 ஓரன்ன, 140.
 ஓராயிரம், 86.
 ஓரும்: ஓர் அகசநிலை, 243.
 ஓரெழுத்தொருமொழி, 34.
 ஓலைத்தூக்கு - சீட்டுக்கவி, 21. [48.
 ஓளவென்னும் ஓரெழுத்தொருமொழி,
 கஃச - காற்பலம், 31.
 கஃநீது - கல்தீது, 35, 102.
 கக்கன் - கங்கவம்சத்தினன், 1, 3, 41.
 கங்கைச்சடை, 74.
 கங்கையாழிப்போந்தேன், 213.
 கச்சி - காஞ்சிபுரம், 230.
 கச்சிவளநாடன், 184.
 கட்சி - சகலி, 63.
 கட்டு - கண்ணையுடையது, 149.
 கட்பொறிமாத்திரை, 123.
 கடற்கள் (ஒருவகைப் பாத்திரங்கள்)
 கடலாரே, 157. [இவை, 160.
 கடலிரே, 157.
 கடவுட்சொல்லாகிய ஆரியம், 130.

கடவுட்பொருள், 245.
 கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும், 119.
 கடன் - முறைமை, 20.
 கடனாக்கொளின், 18.
 கடிக்கமலம், 74.
 கடிப்பகை - சிறுகடுகு, 203.
 கடியென்கிளவியின் பொருள்கள் பதி
 கடினம், 133. [ன்மூன்று, 249.
 கடு - ஒருவகைமரம், 38, 69; அதன்
 கடுத்தின்றான், 127. [காயுமாம், 224.
 கடுப்ப - ஒப்ப, 198. [செய்த, 76.
 கடைக்கணித்த - கடைக்கண்பார்வை
 கடைக்குறை, 77.
 கடைப்பிடி, 247.
 கடைமாணாக்கர், 17.
 கண்கழிஇவருதும், 125.
 கண்ணால்உருவத்தைஅறியுமறிவு, 246.
 கண்ணிருள் - புரவிருள், 2.
 கண்ணறை - மேலேஇடுவது, 207.
 கண்மீ, 125.
 கண்முதலிய உருபுகள், 153.
 கணக்கன், 135.
 கணியிரே, 157.
 கதவம் - கதவு, 121.
 கதிர் - ஒருவகை இரும்புக்கருவி, 14.
 கபிலபரணர்-கபிலரும்பரணரும், 70,
 199, 201, 202.
 கபிலரதுபாட்டு, 151.
 கம்பலம், 121.
 கம்பன், 42, 216.
 சம்புள் - சம்பங்கோழி, 249.
 கம்மக்குடம், 100. [100.
 கம்மென்பது கம்மியரதுதொழில்,
 கமலம், 133.
 கமுகத்தோட்டம் - மிகுதிபற்றிய பெ
 யர்களுள் ஒன்று, 64.
 கயன்முள்ளன்னநரை, 128.
 கரி - சாட்சி, 109.
 கரிப்ப, 209.
 கரிப்பு - கரித்தல், 249.
 கரியன் கம்பன், 216.
 கருக்கழல், 1.
 கருங்குவளை, 197.
 கருங்குழல், 200.

கருணைக்குரிய சொற்கள், 225.
 கருணையங்கடல், 2.
 கருத்தனம் பெயர்பெற்றதால், 20.
 கருத்தாமுதலிய ஆறு, 165.
 கருத்துப்பொருள், 120.
 கருத்துரை, 13.
 கருத்துவகை, 121. [118.
 கருதலளவை - அனுமானப்பிரமாணம்,
 கருநாடர், 207.
 கருப்புவில், 84.
 கரும்புருவச்சிலை, 197.
 கரும்த்தைக்கருத்தாவாகக்கூறல், 220.
 கரும்பம் - செயப்படுபொருள், 148.
 கருவி - காரணம், 143, 149.
 கருவூர், 204.
 கருவூரான், 135.
 கருவூரின் கிழக்கு, 151.
 கல்யாப்பு, 102.
 கல்லாடமாழலர், 202.
 கலக்கலம் - கலமும்கலமும், 91.
 கலம் - உண்ணும்பாத்திரம், 177.
 கலனே தூணி, 110.
 கலனே முக்குறுணி, 199.
 கலியாணம், 240.
 கலுழம் = கலுழம் - கலங்குவான், 178.
 கலுழா - கருடனே, 153.
 கலைக்கோட்டுத்தண்டு - ஒருதால், 20.
 கலையில்தெளிவு, 14.
 கவடு - பிரிவு, 4.
 கவண், 96.
 கவண்கால், 96.
 கவிசெந்தாழி, 223.
 கவியிலக்கணம், 200.
 கழக்கழஞ்சு - கழஞ்சுகழஞ்சு, 91.
 கழஞ்சு - நிறைப்பெயர்களுள் ஒன்று,
 கழஞ்சேகால், 199. [86, 144.
 கழற்குடம், 15.
 கழற்பெய்குடம், 16.
 கழி - மிகுதி, 49, 248.
 கழியாரே, 157.
 கழியீரே, 157.
 கழிவுப்பொருளோகாரம், 236.
 கள்வன், 17.
 கள்விகுதி, 136.

களங்கனி, 75. [20.
 களவியல் - இறையனாகப்பொருள்,
 களி - கட்டுமுயன், 17.
 களிற்றியானை, 84.
 களைகட்டகூலி, 177.
 களைகட்டபயிர், 177.
 கற்காநாட்டார், 132.
 கற்சிரார், 41. [17.
 கற்பிக்கப்படாதோர் - தீயமானாக்கர்,
 கற்பூரம் தின்றான், 214.
 கற்றனைத்து - கற்றதனைத்து, 68.
 சுற்ற - கன்மையுடையபசு, 84.
 கறங்கு: காரணஇடுகுறி, 24.
 கறித்துழி - கடித்தவிடத்து, 194.
 கறுப்பினகண் அழகு, 153.
 கறுவிய - கோபித்த, 76.
 கறையான், 246.
 கன் - சிறுதராசுத்தட்டு, 98.
 கன்னடக்கொற்றன், 201.
 கன்னத்தட்டு - கன்னகியதட்டு, 98.
 கன்னத்தாக்கு, 98.
 கன்னத்தட்டு, 98.
 கன்னத்தாக்கு, 98.
 கன்னம் - கன், 98.
 கன்னுக்கடிது, 98. [98.
 கன்னென்பது கன்னமெனவழங்கும்,
 கா: ஓர் அசைநிலை, 243; சோலை, 211.
 காட்சிப்பொருள், 120.
 காட்சியளவை - பிரத்யக்ஷப்பிரமாண
 காட்சிவகை, 121. [ம், 211.
 காட்டரன், 84.
 காட்டா - காட்டுப்பசு, 113.
 காட்டிறிலம் - காட்டிலம், 69, 71.;
 காட்டு - உதாரணம், 13, 89.
 காட்டுதம், 118.
 காண்டல்லிரோதம் - பிரத்தியக்ஷ
 காண்டுகை, 6. [விரோதம், 35.
 காண்டுகையுரை, 13.
 காண்டுகையுறுப்பு ஐந்து, 14.
 காததை - காதுஅற்றவன், செவிடன்;
 காதற்றவன், செவிடு, 56.
 காப்பியங்கள், 11.
 காயி, 17.
 கார்த்திகைப் பூக்கொடி, 222.

270 நன் ஹால்மூலமும் சங்கர நமச்சிவாய நூறையும்.

கார்த்திகை பூத்தது, 143.
 கார்த்திகை விளக்கு, 221.
 காற்ப்பருவம், 101.
 காரகக்கருவி - செய்தற்கருவி, 149.
 காரகத்திணைக்கருவி, 149.
 காரகமுதற்கருவி, 149.
 காரணக்குறி - காரணப்பெயர், 5, 74.
 காரணக்குறிமரபு, 133. [133].
 காரணச் சிறப்புப்பெயர், 24.
 காரணத்தைக் காரியவினை தருதல்,
 காரணப்பெயர், 24. [165].
 காரணப்பொதுப்பெயர், 24, 25.
 காரணப்பொருட்டு, 177.
 காரணம், 133, 149.
 காரணம் மூன்று, 149.
 காரம்: ஒருசாரியை, 46.
 காரிகை, 133.
 காரியப்பொருட்டு, 177. [148].
 காரியம் - செயப்படுபொருள், 133,
 காரியவாகுபெயர், 144, 145.
 காரை - ஆடை, 125.
 கால்கழிஇவருதம், 125, 127.
 கால்களையான், 31.
 காலசங்கை - காலஅளவு, 36.
 காலத்தான்வருபெயர், 135.
 காலம், 210.
 காலமுன், 44.
 காலவழு, 204.
 காலவழுவமைதி, 103.
 காலவிகற்பங்கள், 210.
 காலேகம் - கலவைச்சந்தனம், 218.
 காவிச், 216. [174].
 காவிதிப்பூ - காவிதிப்பட்டத்திற்குரிய
 காவிரி, 123.
 காழ்ப்பு - உறைப்பு, 248.
 காற்றுணை, 103.
 காறு - அளவு, 95.
 கான்: ஒருசாரியை, 46.
 கிழமைத்த, 160.
 கிழார் - தோட்டம், 132.
 கிள்ளி - சோழன், 135.
 கிள்ளிகுழ - ஓர்ஊர், 200.
 கிள்ளை - கிளி, 131.
 கிளக்குற, 225.

கிளவி, 225.
 கிளியார் - கிளி, 208. [96, 159].
 கிளைப்பெயர் - தமன்முதலியன, 49,
 கிளைப்பொருட் பெயர்ப்பகுபதம், 59.
 கிளையான்வருபெயர், 134.
 கின்று: ஓர் அசைச்சொல், 243.
 கிர்த்தி, 4.
 கிரகநி, 69.
 கீழ்மேற்மென்வடல், 85.
 கீழ்வயிற்றுக்கழலை, 200.
 கீழ்த்தடி - கிழக்கேயுள்ளவயல், 14.
 கீழத்திசை - கிழக்குத்திக்கு, 85.
 கிழைச்சேரிச்சேவல், 222.
 கு: ஒருசாரியை, 110.
 குக்கில் - ஒருபறவை, 183.
 குஞ்சுமூங்குடையுங்கவித்தான், 207.
 குட்டநாட்டார், 132.
 குட்டம் - ஆழம், 44.
 குடகம் - குடகநாடு, 1.
 குடத்தையொத்தான் - சுதந்தரமின்றி
 ஒழுகினுனென்பது, 148.
 குடநாட்டார், 132.
 குடிபோனலூர், 177.
 குண்டுகை - குடுக்கை, 15.
 குண்டுகட்டு - ஆழமானகண்ணையுடையது, 56, 170.
 குண்டுகட்டெருமை - குழிந்தகண்ணையுடையதாகிய எருமை, 65.
 குணகடல் - கீழ்கடல், 1.
 குணகுணிப்பெயர்கள், 251.
 குணத்தான் வருபெயர், 135.
 குணப்பன்பு, 245.
 குறை - கிழக்கின்கணுள்ளது, 107.
 குணி - குணத்தையுடையது, 198.
 குணியைக்குணமாகக் கூறுவதொரு
 மரபுவழுவமைதி, 71.
 குணியொடு குணத்துக்குண்டாகிய
 ஒற்றுமைகயம், 198.
 குதிரைக்குட்டி, 213.
 குப்பையினது நெல், 160.
 குமாக்கோட்டம் - முருகன்கோயில், 70.
 குமரி - கன்னியாகுமரி, 1.
 குயின் - மேகம், 44, 98. [84].
 குருக்குமனம் - குருக்குபோன் மமனம்,

குரங்கெறிவிளங்காய், 203.
 குரம்பை - குடிசை, 170.
 குரவர்பலர், 7.
 குரை: ஓர் அசைநிலை, 243.
 குலன், 14.
 குலாலன் - குயவன், 164.
 குவளை, 227.
 குழாம் - கூட்டம், 120.
 குழிசி - பாளை, 74, 201.
 குழீஇ - கூடி, 8.
 குழுவக்குறி, 125, 126.
 குழுவவான் வருபெயர், 134.
 குழை - குண்டலம், 128.
 குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்
 கையர் - பெருஞ்செல்வர், 225.
 குழையது, 137.
 குளங்கரை, 9.
 குளநெல், 221.
 குளாம்பல் - குளஆம்பல், 125.
 குற்றம்பத்த, 9.
 குற்றி - கட்டை, 205.
 குற்றிகொல் மகன்கொல், 242.
 குற்றகரவீற்றுத்திசைப்பெயர்-கிழக்கு
 முதலியன, 85.
 குற்றெற்றதல், 118.
 குற்றெற்று - குற்றெழுத்தைச்சார்ந்த
 மெய், 45, 57. [36.
 குறண்மஃகான் - மகரஞ்சுறுக்கம்,
 குறளு - குற்றியலுகரம், 33. [33.
 குறளுத்திரியிகரம் - குற்றியலிகரம்,
 குறி - அடையாளம், 31; பெயர், 64.
 குறிச்சுத்திரம், 12.
 குறிப்பிசை, 37.
 குறிப்பு, 69, 119, 165, 233.
 குறிப்புச்சொல், 120, 168, 179.
 குறிப்புச்சொல்லொழிபு, 192.
 குறிப்புப்பொருள், 120.
 குறிப்புவினையடி, 163.
 குறிப்புவினையாலணையும்பெயர், 166.
 குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்களு
 குறிப்பெச்சங்கள், 194. [ட்டு, 137.
 குறிப்பெச்சமொன்று, 192.
 குறிய, 3.
 குறியது-குறில், 30, 78, 137.

குறிலிணைக்கீழ், 32.
 குறிக்கீழ், 32.
 குறுங்கூலி, 221. [166.
 குறுந்தரட்டு - குறியதானையுடையது,
 குறும்பரம்பு, 215
 குறை - காரியம், 211.
 குறைச்சொல், 167.
 குறைவறமை, 69.
 குறைவறுத்தமை, 45.
 குன்றக்கூறல், 228. [224.
 குன்றக்கூறல் முதலிய குற்றங்கள்,
 குன்றியலுகரம்-குற்றியலுகரம், 171.
 குன்றோறமா, 215.
 கூட்டம், 40.
 கூட்டம், 44.
 கூடலரீர்கோ, 218.
 கூத்தப்பெருஞ்சேத்தன், 218.
 கூயிற்று - கூலியது, 56, 170.
 கூர் - மிக, 248.
 கூரியதோர்வாண்மன், 193.
 கூவுகூல் - கூவலில்லை, 222.
 கூழை - கூந்தல், 128.
 கூறக்கூற்று, 54.
 கூறதேயமைதல், 78.
 கூறதேயமையும், 89.
 கூறியதுகூறல், 3, 124, 141.
 கூறினாராயிற்று, 74.
 கூறுப - கூறுவார், 57.
 கூறை - ஆடை, 211, 213.
 கூனிறுதி ளகரவொற்று, 43.
 கேப்பெரிது - கெள்ளும் எழுத்துப்
 கேட்குந், 225. [பெரியது, 43.
 கேடு, 95.
 கேண்மியா - கேள், 33, 78.
 கேணி - சிறுகுளம், 132.
 கைஞ்ஞின் (கைநின்ற) ஆடல், 45.
 கைபிழிஎண்ணெய், 224.
 கையர் - வஞ்சகர், 132.
 கையறியாத - செயலறியாத, 6.
 கையறியாமாக்கள், 53.
 கையினேவிரலின்கட்பிடித்தான், 159.
 கோட்டு - கொள்ளை, 120.
 கொடிதுஞ்சும், 165.
 கொடுஎன்பது, 225.

272 நன்னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயநுரையும்.

கொடுங்கோல், 227.
 கொடுத்தமிழ்சிலம், 131. [132.
 கொடுத்தமிழ்சிலம் பன்னிரண்டாவது,
 கொடுத்தமிழ்முதலியசொல், 130.
 கொடும்புறமருதி, 139.
 கொடைவினா, 212.
 கொண்டு - கொண்டேன், 172.
 கொண்டுசூட்டு என்னும் பொருள்
 கோள், 66, 155, 231.
 கொணு - கொண்டுவா, 71.
 கொம்பு, 4.
 கொல்: ஓர்இடைச்சொல், 49, 242.
 கொள்கை - கொள்ளுதல், 14.
 கொள்கைவகை, 10.
 கொள்வோன் - மாணக்கன், 17.
 கொளல் - கொள்க, 118.
 கொளல்வினா, 212. [70.
 கொற்றன்-கொற்றவேலைசெய்வோன்,
 கொற்றன்மகன், 65.
 கொற்றியாரே, 157.
 கொற்றியீரே, 167.
 கொள்ளை - கொள், 234, 241.
 கோக்கன், 136.
 கோசிகம்-பருத்தினுலாட்செய்த ஒரு
 வகையுடை, 224.
 கோட்டது, 137.
 கோட்டதுதுனி, 160. [152.
 கோட்டதுதுறு - சங்கின்சுண்ணம்பு,
 கோட்டமின்மனம், 17. [211.
 கோட்டட்டான் - கொள்ளப்பட்டான்,
 கோடல் - கொள்ளுதல், 117.
 கோடாத - கோணாத, 3.
 கோடி, 89.
 கோடிற்று - கோணியது, 193.
 கோடு - கோடு, 4; கோடி, 167.
 கோணம் - மூலைத்திசை, 85.
 கோதை - கோன், 189.
 கோதைகள், 139.
 கோப்புடைமொழிகள், 231.
 கோவல், 125.
 கோ, 39.
 கொளவென்னும் மொழி, 48.
 கனம் - இடம், விதம், 73; விதி, 38.
 சகம் - உலகம், 119.

சங்கரநமச்சிவாயர் - நன்னூல் உரை
 சங்கு, 246. [யாசிரியர்களுள்ஒருவர், 4.
 சட்டகம் - உடம்பு, 118.
 சடப்பொருள் - அறிவிலாப்பொருள்,
 120, 246.
 சதி - தாளவொற்று, 153, 166.
 சதுரப்பலகை, 197.
 சதுரம், 248.
 சந்தவிற்பம், 168.
 சந்திமுன்று, 55.
 சருகைவாரு, 94.
 சருச்சார - ஒருவகையுறு, 62, 248.
 சலம் - தருக்கதோவதம், 133.
 சவடி - ஒருவகை அணி, 37. [1.
 சன்மதிமுனி-பவணந்தியின் ஆசிரியர்,
 சனகை - சனநாதபுரம், 1, 3.
 சாக்குத்தினுன், 77.
 சாட்கோல் - சாணளவானகோல், 96.
 சாணி, 204.
 சாத்தன், 70.
 சாத்தியாரே, 157.
 சாத்தியீரே, 157.
 சாதவாகனம் - ஒருதூல், 20.
 சாதனசாத்தியமுறை, 121.
 சாதிப்பண்புகள், 121.
 சாகிபற்றிவரும் பெயர், 96.
 சாகிவேற்றுமை, 121.
 சாம்பர் - சாம்பல், 45.
 சார்த்தல்-சாரச்செய்தல், 206. [30.
 சார்பின் சார்பாகிய ஆய்தக்குறுக்கம்,
 சார்புதூல், 7.
 சார்பெழுத்துப்பத்து, 23.
 சாரியைகள், 110.
 சாரியைப்பேறு, 112.
 சாரியையிடைச்சொல், 107.
 சாரியையுருபுகள், 253.
 சால - மிக, 248.
 சாலப்பகை, 120.
 சாலேகம் - சாளரம், 218.
 சாவ (சாக)வென்மொழி, 77.
 சான்றிர் - சான்றோரே, 157.
 சான்றோர், 131.
 சான்றோர்செய்யுள், 84, 90.
 சான்றோராட்சி, 126.

சான்றோரிலக்கியம், 218.
 சிங்கனோக்கம், 40.
 சித்திரப்பாவை, 18.
 சித்திரித்த - சித்திரமெழுதிய, 76.
 சித்துப்பொருள் - அறிவுடைப்பொருள்,
 சிதல் - கமையான், 246. [120, 246.
 சிதலது நீர்வாய்ச் சிறுதுகள், 23.
 சிந்தாமணி (சீவகசிந்தாமணி), 20.
 சிரல் - ஒருபறவை, 183.
 சில்வகை யெழுத்து, 11.
 சில்வழி - சிலவிடத்து, 44.
 சிலம்பன் - ஓர் உபகாரி, 128.
 சிவ்ஹும் - ஒக்கும், 51, 74.
 சிற்றெண், 88.
 சிறப்புச்சொல், 205.
 சிறப்புப்பண்பு, 197. [ன்று, 19.
 சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம் பதினொ
 சிறப்புப்பாயிரம் செய்தற்குரியோர்,
 20. [ணம், 20.
 சிறப்புப்பாயிரம்பிறச்செய்தற்குக் கார
 சிறப்புப்பெயர், 107.
 சிறப்பு, பதினொன்று, 5.
 சிறப்புவகை, 10.
 சிறப்புவிதி, 37, 52.
 சிறுஅர் - சிறுவரே, 157.
 சிறுகட்களிறு, 95.
 சிறுவிடைக்காலம், 128.
 சிறை - பக்கம், 43.
 சின்: ஓர் அசைநிலை, 243.
 சின்மை - சிலவிடம், 78.
 சினத்தன், 17. [ழுது நிற்பது, 17.
 சினம் - கோபத்தின்பின் சிறிதுபொ
 சினவிய - கோபித்த, 76.
 சினவேல், 227.
 சினை இ - சினந்து, 127.
 சினைப்பெயர், 79, 100.
 சினைப்பெயர்நான்கு, 138, 139.
 சினைப்பொருள், 120.
 சினைமுதற்பெயரொருநான்கு, 138.
 சினையான்வருபெயர், 135. [30.
 சினைவினை முதல்வினையொடுமுடிதல்,
 சீதநாட்டார், 132.
 சீயம் - சிங்கம், 1.
 சீர் - தன்மை, 16.

சீர்மை - பாாமுடைமை, 248. [144.
 சீனம் - சீனதேசத்துண்டானபட்டு,
 ஈகம் - இளி, 131.
 சுகி, 133. [136, 137.
 சுட்டணையாய்தம் - அஃது முதலியன்,
 சுட்டுநீளல், 72. [137.
 சுட்டுப்பெயர் - அவன்முதலியன், 49.
 சுட்டுப்பொருட் பெயர்ப்பகுபதம், 59.
 சுட்டுவிடை, 212.
 சுடுதீ, 201.
 சுண்ணத்தின்கண் அரிசனம், 46.
 சுண்ணம் - சூர்ணம், பொடி, 47.
 சுணங்கு - தேமல், 65.
 சுத்தி, 133.
 சுருங்கச்சொல்லுள்ளனும் அழகு, 42.
 சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய அழகு,
 சுருங்கச்சொல்லுதல், 251. [224.
 சுருப்புநாண் - வண்டாகியநாண், 84.
 சுரும்பர் - வண்டு, 44.
 சுவாகதம் - நல்வரவு, 245.
 சுவாயிநாதகுரவன் - சுவாயிநாததேசி
 சுவேதநீர், 126. [கர், 2.
 சுவைஆறு, 248.
 சுவைப்புளி - புளிப்பு, 80.
 சூடாமணி - ஒருநூல், 251.
 சூத்திரநிலை, 12.
 சூத்திரம், 6.
 சூத்திரவகை, 12.
 சூத்திரவிலக்கணம், 11, 12.
 சூர் - அச்சம், 38.
 சூர்க்கோட்டட்டான், 117.
 செக்கான் - வாணியன், 188.
 செகுத்தான் - கொன்றான், 82.
 செங்கண்மால் - கோச்செங்கட் கோ
 செங்கானுரை, 222. [ழன், 183.
 செங்கோல், 3, 227.
 செஞ்செவியர் - செவியெல்லாம்சாலச்
 செம்பொன் அணியும் செல்வத்தி
 செஞ்சொற்புலவன், 14. [னர், 225.
 செஞ்ஞாயிறு, 140.
 செதிள் - தூள், தோல், 75.
 செந்தமிழ்நிலமாவது, 130.
 செந்தமிழ்ப்புலவன், 4.
 செந்தாமரை, 197.

274 நன்னூல்மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

செச்சிமக்குவனை, 197.
 செப்பஞ்செய்தல், 14.
 செம்பருத்தி, 215.
 செம்பொருள், 203.
 செம்பொன்பதின்னொடி, 215.
 செம்போத்து - ஒருபறவை, 221.
 செய் - வயல், 132.
 செய்கு - செய்வேன், 173.
 செய்கும் - செய்வேம், 173.
 செய்கைக்குத்திரம், 12.
 செய்யல் - செய்யாதே, 174.
 செய்யுட்கண்மருட, 68.
 செய்யுட்பொருள், 120.
 செய்யுள், 126, 222.
 செய்யுள்வழக்கு, 126.
 செய்யுள்வழுவமைதி, 36. [31.
 செய்யுளவிகாரத்தால்தவரும் ஆய்தம்,
 செய்பேல் - செய்யாதே, 174.
 செய்வது - விதி, 1. [20.
 செய்வித்தோனும் பெயர்ப்பெற்றதால்,
 செய்த்தகுருவி, 150.
 செயப்படுபொருள், 148.
 செயவெனெச்சம், 92.
 செயற்கைப்பொருள், 120. [223.
 செய்யுள்பொருள்-செயற்கைப்பொருள்,
 செலவு - இறந்தகாலம், 58.
 செவ்வன் - நேரே, செவ்வதாக, 11.
 செவ்வாகச்செறித்து, 12.
 செவ்வாகச்செறிந்து, 11.
 செவ்விதினாபை, 19.
 செவ்வெண், 138, 202, 239.
 செவிசெஞ்செவல், 223. [199.
 செவ்வீ - ஆழாக்கில்லுந்திலொருபங்கு,
 செவிப்புலனாகியசொல், 123.
 செவிப்புலனும் அணுக்கள், 28.
 செவியார் சத்தத்தையறியும் அறிவு,
 செவியிலிகள், 139. [246.
 செதல் - கோபித்தல், 208.
 செறு - வயல், 132.
 செறுப்பு - பொருக்கு, 92.
 சென்மியா - செல், 33.
 சென்று-சென்றேன், 58, 115, 172.
 சென்றுதேய்ந்திதுதல், 9.
 சென்றும் - சென்றேம், 58, 172.

சென்னி - சோழன், 135.
 சென்னிகுலநதி - காலிரி, 128.
 சே - ஒருவகைமரம், 38, 69.
 சேதா - செம்மையானபசு, 52.
 சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல், 52.
 சேந்தன் - ஓர்உபகாரி, 217, 218.
 சேய்த்து - தூரத்தில்உள்ளது, 170.
 சேய்மைவிளி, 71, 158.
 சோசோழாண்டியார், 202.
 சேரி - சேர்த்திருப்பது, 96.
 சேவல், 122.
 சேறலான் - செல்லுதலால், 25. 9
 சேறி - செல்வாய், 58, 174.
 சேறு - செல்வேன், 56, 58, 115, 172.
 சேறும்-செல்வேம், 56, 58, 131, 172.
 சேனை, 120, 121.
 சைவசிகாமணி, 4.
 சோல், 230.
 சொல் எழுவகை, 129.
 சொல்லுப்பதுவகை, 129.
 சொல்லாகுபெயர், 144.
 சொல்லாற்றல், 44. [31.
 சொல்லிசைநிறைப்பவருளபெடை,
 சொல்லிலக்கணம், 203.
 சொல்லின்பத்தோன் தரித்தல், 219.
 சொல்லின் முடிவின்பபொருண்முடித்
 தல், 39.
 சொல்லுப - சொல்லுவார், 169.
 சொல்லெச்சமென்பது, 192.
 சொல்லென்னும் ஒருகுணத்தையுணர்
 த்தும் பதினாறுசொற்கள், 250.
 சொல்வகை - உரைவகையுள் ஒன்று;
 சொல்லைவகுப்பது, 13.
 சொல்லிளம்பி - கள், 125. 9
 சொற்குறி, 125. [205.
 சொற்பல்குதலென்னும் விடைவழி,
 சொற்பொருள், 13, 203.
 சொற்பொருள் மூன்றுவகை, 128.
 சொற்பொருள்விரித்தல், 51.
 சொன்மை - சொல்லின் தன்மை, 50.
 சொன்றி - சோறு, 132. [74.
 சொன்றிக்குழிசு - சோற்றுப்பாளை,
 சோணடு - சோழநாடு, 107, 125.
 சூமலி - காய், மயில், 37.

ஞாண் - நான், 99.
 ஞாபக்கருவி - அறிதற்கருவி, 149.
 ஞாபகத்துணைக்கருவி, 149.
 ஞாபகமுதற்கருவி, 149. [182.
 ஞாயிறுபட்டு - சூரியன் அத்தமித்து,
 ஞாற்சி - தொங்குதல், 69, 83.
 ஞான் தது - தொங்கியது, 69.
 ஞான நூல்கள், 4.
 ஞானவொழுக்கச்சிற்றப்பு, 3.
 ஞேரி - நெரி, முதனிலைத்தொழிற்
 பெயர், 102.
 ஞேரிந்தது - நெரிந்தது, 102.
 ஞேள்ளன், 95.
 ஞோள்கிற்று - இளைத்தது, 38.
 தக்கணம் - தக்ஷணம், 62.
 தகர் - ஆடு, 76.
 தகராஞாழன்முலை, 200.
 தகவு, 150.
 தகுதி, 92.
 தகுதியாய் வருதல், 117.
 தகுதிவழக்கு, 125, 126, 127.
 தகைப்புலவன், 4.
 தச்சத்தி, 234.
 தச்சன், 149, 164, 234. [107.
 தஞ்சை - தஞ்சாவூர் என்பதன்மருஉ,
 தட்டு - ஒருவகைப்பாத்திரம், 95.
 தட்டை - கிளிகழக்கருவி, 67.
 தட்ப - தடுக்க, 79; தடுப்ப, 189.
 தடந்தோள், 107.
 தண்டசக்கரம், 149, 164.
 தண்ணீர், 231.
 தண்ணளி - கிருபை, 119.
 தந்தை - கிளி, 131.
 தந்தாய் - தந்தையே, 156.
 தந்திரம் - நூல், 11.
 தந்திரவத்தி, 10.
 தந்துரை - பாயிரம், 5.
 தந்துரைக்க, 14.
 தந்துரைத்தல், 13, 32.
 தந்துரைத்தன, 148.
 தந்தை ஈ, 225. [நெருவன், 55.
 தந்தையைக்குறிக்க மகனெனப்பட்டா
 தம்: ஒருசாரியை, 110.
 தம்பக்கல் - தம்மிடத்து, 224.

தம்பீரே - தம்பியீரே, 157.
 தம்மினாகியதொழின்மொழி, 117.
 தம்முச்சாரியை, 112.
 தமர், 157.
 தமிழ்க்கடல், 2, 4.
 தமிழ்நடை, 47.
 தமிழ்நாடன் - பாண்டியன், 131.
 தமிழ்ப்பல்லவதரையர் - தமிழையுடை
 ய பல்லவதரையர்; தொண்டைநா
 டு வேளாளர் கோத்திரங்களுள்
 ஒன்மன்தலைவர், 101.
 தமிழநாகன், 101.
 தமிழப்பிள்ளை, 67.
 தமிழவளவன், 101.
 தமிழின்சைவ, 101.
 தமிழென்னும்சொல், 101.
 தரா - ஒருவகை உலோகம், 79.
 தருப்பணம் - கண்ணாடி, 48.
 தலைப்பெய்து, 64.
 தலைமாணக்கர், 17.
 தலைமைபற்றிவருதல், 182.
 தவ - மிக, 120, 248.
 தவனைப்பாய்த்து - சூத்திரநிலை நான்க
 னுள் ஒன்று, 12, 37.
 தவிர்வது - விலக்கு, 1.
 தவிர்வழிவந்தசாரியை, 75.
 தழாஅத்தொடர், 91.
 தழாத்தொடராயஅல்வழி, 100.
 தழீஇக்கொண்டது, 55.
 தழுவுதொடர், 65.
 தழைப்பான் - தழைத்தற்கு, 182.
 தள்ளை - தாய், 132.
 தற்கிழமை ஐந்து, 152.
 தற்பகை - தனதுபகை, 98.
 தற்புகழ்ச்சி, 21.[என்னும் உத்தி, 53.
 தன்னுறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல்,
 தன்போலியர், 19. [1, 3.
 தன்மதவாரணந் திசைதொறுநிறுவிய,
 தன்மைப்பெயர் நான்கு, 138, 140.
 தன்மையணி, 90, 126.
 தன்மையாற்பெயர்ப்பெற்றநூல், 20.
 தன்னியல்பினிற்றல், 78, 87.
 தன்னியல்பினின்றுபுணர்ந்தவை, 86.
 தன்னையுணர்த்தின்எழுத்து, 234.

276 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

தன்னோடு இயைபின்மை நீக்கியவிசே
டணம், 140.
தன்கைகள் - தன்னுடையகைகள், 76.
தனத்தம், 107.
தனாதழ - தன்னுடையஅழ, 73.
தனாதுகை - தனாதுகை, 8.
தனாதெயில், 152.
தனித்தன்மைப்பன்மை, 172.
தனிநிலை - ஆய்தம், 23, 27, 47.
தானப்பது, 225.
தாட்டுணை, 103. [230.
தாப்பிசைப் பொருள்கோள், 227,
தாம்: ஓர்அசைநிலை, 243.
தாம்பு - ஊசல், 227.
தாமரை - தாவுகின் தமரை, 120.
தாமரைக்கணியார், 215.
தாயத்தலைவன், 201.
தாரா - ஒருவகைப்பறவை, 74.
தாராக்கடிது, 74. [187.
தாவடிபோயினர் - தாண்டிப்போனார்,
தாழ்க்கொற்ற, 71.
தாழ்குழல், 200.
தாழ்க்கோல் - திமவுகோல்; தாழாகிய
தாழாயகோல், 10.[கோல், 74, 101.
தாழி - ஒருவகைமண்கலம், 223.
தாளுடைந்து, 231.
தான்: அசைநிலை, 154, 243.
தான்றழ்குழத்தல்தகுதியன்று, 21.
தானம் - இடம், 27. [61.
தாளுட்டித்தனாதிறுப்பென்னுமதம்,
தானி - இடத்தையுடையது, 143.
தானிகளின்பெயர், 144. [31.
தானெழுத்து மொழிதலென்னுமுத்தி,
தீகந்தம் - திசைகளின் அந்தம், 4.
திசை - இடம், 153.
திசைச்சொல், 64, 131.
திசைச்சொல்லாவது, 130.
திட்டை - மேடு, 211.
திட்பம் - தின்மை, 11, 12.
திணை - ஒழுக்கம், 121.
திணைப்பொதுப் பெயர், 138.
திணையென்னும் பலபொருளொரு
திணைவழு, 204. [சொல், 121.
திணைவிரவல், 164.

திளப்பற்றிவரும்பெயர், 96.
திளனென்னும் பெயர், 92.
திர்சொல், 129, 131, 234. [131.
திர்சொல்லன்பதன் உறுப்புப்பொருள்,
திர்சொல்லாயனென்னென்னும்பெயர்,
திரிந்தழி - திரிந்தவிடத்து, 95.[96.
திரிபில்பெயர், 146.
திரிபிடுக்கம், 151.
திரிபு - வேறுபாடு, 7; விகாரம், 23.
திருந்திய செங்கோல், 1.
திருமினன் - திரும்பினன், 53.
திருமுக்கடிது, 94.
திருமுகம் - ஓலை, 125. [94.
திருமுகொற்ற-திரும்புவாய்கொற்ற,
திருவள்ளுவர் - குமரன், 4, 144.
திருவாசகம், 144.
திருவாய்மொழி, 144.
திருவேங்கடன் - ஓர்உபகாரி, 128.
திரையவோ, 156.
தில்: ஓர்இடைச்சொல், 120; ஒழி
யிசைப்பொருளிலும் காலப்பொரு
ளிலும் விழைவுப்பொருளிலும் வரு
தல், 240.
திவாகரம் - ஒருதால், 251.
திமலுறுதொல்சீர்-பாம்பரையாகவுள்
ளபலையுமறப்புக்கம், 1.
திமவுகோல், 101.
தின்றி - தின்றாய், 71.
தின்னும் - தின்னுயின், 175.
தினை, 80.
தீங்கனி, 197. [117.
தீண்டப்பட்டான் - கடிக்கப்பட்டான்,
தீத்தீண்டுகையார்-வேங்கைமரம், 128.
தீபகஅணி, 239.
து - உண், 68.
துக்கொற்ற, 75.
துஞ்சினார் - செத்தார், 125.
துடியிடை, 198, 200.
துடுமென, 237.
துணிநர் - துணிபவர், 93.
துணிவுரை, 13.
துணைக்காரணம், 149, 164.
தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி, 246.
துரப்ப - எழுப்ப, 27.

துலா - கிணற்று இறவைமரம், தராசு,
துலாக்கோல், 143. [நிறைக்கோல், 143.
துலாபாரத்துக்கிணன், 143.
துலாவிறைத்தான், 143.
துவ்விசுதி யீற்றுப்பெயர், 137.
துவர்க்காய் - பாக்கு, 197.
துவர்ப்பு, 248.
துளக்கல் - அசைத்தல், 15.
துளுவச்சாத்தன், 201.
துறைபல - பாருபாபல, 20.
துா உந்திரை, 31.
துாக்கு - செய்யுள், 72, 78.
துாணி, 87.
துாலம் - ஸ்தூலம், 63.
தேங்கக்காய், 85.
தெங்கு, 85.
தெம்மன்னர் - பகையரசர், 106.
தெம்முனை, 106.
தெய்யவென்னு மிடைச்சொல், 242.
தெய்வங்கொள்கை, 14.
தெய்வம்: சொல்லால் அஃறிணை,
பொருளால் உயர்திணை, 96.
தெய்வவணக்கம், 203.
தெரிநிலை உடன்பாட்டுவினை முற்று, 49.
தெரிநிலை உம்மை, 237.
தெரிநிலைஔகாரம், 237.
தெரிநிலை ஓகாரம், 236.
தெருமந்து - சுழன்று, 206.
தெள்கு - தென், 83.
தெற்கூர், 85.
தெற்றெனவுணர்தல், 251.
தென் - அழகு, 4.
தென்குமரி, 85.
தென்பாண்டி நாட்டார், 132. [130.
தென்மலை, 85. [130.
தென் தமிழ்க்குளத்திரியது வடசொல்,
தெனாது-தெற்கின்கண் உள்ளது, 107.
தேக்குடம், 97.
தேக்குழம்பு, 97.
தேங்கமழ்சோலை, 97.
தேங்காய், 85.
தேங்குடம், 97.
தேங்குழம்பு, 97.
தேம் - இடம், 153.

தேமொழி - தேன்போலுமொழி, 97.
தேயத்தான் வருபெயர், 135.
தேர்க்கால், 101.
தேவகுலம் - தேவாலயம், 149.
தேவன்மேலிகள், 202.
தேற்றேகாரம், 145, 236.
தேன் குழம்பு, 97.
தோக்கும்விரிந்தம், 65.
தொகாநிலைஒன்பது, 65.
தொகாநிலைத்தொடர், 204. [105.
தொகாநிலை விட்டிசைத்து நடத்தல்,
தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தல், 239.
தொகுத்தல்விகாரம், 75.
தொகுத்துக்கூறுமிராரினை, 230.
தொகுத்துச்சுட்டல், 22.
தொகுத்தரை, 13.
தொகுதியொருமை, 149, 152, 177.
தொகுப்பு - தொகுதி, 136.
தொகை - மறைதல், 195.
தொகைக்குறிப்பு, 126.
தொகைக்குறிப்புச்சொல், 127.
தொகைநிலைஆறு, 65. [தல், 105.
தொகைநிலை ஒருமொழிபோல் நடத்
தொகைநிலைத்தொடர்மொழி, 195.
தொகைநிலையிற் பொருள் சிறக்கும்
இடம், 200.
தொகையோடுஉம்மைதொகுதல், 133.
தொகைவகைவிரியிற்றருக, 1.
தொட்டான் - தோண்டினான், பரிசுத்
தான், 58.
தொடக்கத்தன் - முதலியன், 125.
தொடங்கி - ஒத்து, 7.
தொடர்ச்சி, 65. [உத்தி, 69.
தொடர்ச்சொற் புணர்த்தலென்னும்
தொடர்பு - செய்யுள், 79.
தொடர்மொழி, 119, 120.
தொடரென்னுள் காரணக்குறி, 232.
தொடியோன் - வனையையுடையான்,
தொடையல் - மாலை, 110. [187.
தொல்காப்பியம், 4, 20, 144.
தொல்சீர், 1.
தொல்லாசிரியர் தூலின்வழி, 3.
தொழில் - வினைத்தொகை, 65.
தொழிலான்வருபெயர், 135.

278 நன்னூல்மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

தொழிப்படக்கிளத்தல், 220.
 தொழிப்பண்பு, 245.
 தொழின்முதல் - ஏவற்கருத்தா, 150.
 தொழுப்பீரே, 157.
 தொழு, 235.
 தொன்றுதொட்டது, 55.
 தொன்றுதொடுநெறி, 212.
 தொன்னுற்கஞ்சித்தடுமாறுளத்தன்,
 தொன்னெறி, 97. [17].
 தோட்டம் - மரத்தொகுதியையுடையது (தோடு - தொகுதி), 96.
 தோலாநாலின்மேலோர், 56.
 தோழதா, 225.
 தோழிமுதலிய ஐந்துபெயர், 136.
 தோழிரே - தோழியீரே, 157.
 தோற்றம் - முதல், 2; நெடுந்தரத்தாராக்காணப்படுதல், 15.
 தோற்றி - தோன்றி, 165.
 தோறு, 235. [பண்பு, 248].
 தோன்றல்முதலிய ஒன்பது தொழிற்
 தோன்றி - காந்தள், 143.
 தோன்றியழியுமாஸையது - தோன்றியழியும் இயல்பையுடையது, 119.
 நக்கான் - சிரித்தான், 58.
 நக்கீரர், 235.
 நகர்க்குக்கோபுரம், 21.
 நகர்ப்புறம், 100.
 நடக்கு - நடப்பேன், 56.
 நடக்கும் - நடப்பேம், 56.
 நடக்கொற்று, 71.
 நடந்து - நடந்தேன், 56.
 நடந்தும் - நடந்தேம், 56.
 நடப்ப - நடப்பார், 169.
 நந்து - நத்தை, 246.
 நந்நான்கு - நான்கு நான்கு, 48.
 நப்பாலத்தனர், 235.
 நம்: ஒருசாரியை, 110.
 நம்பி, 70.
 நம்பிக்குப்பிள்ளை, 109.
 நம்பிக்கொற்றன், 74.
 நம்பீ - நம்பியே, 108.
 நம்பீரே - நம்பியீரே, 157.
 நயதீரன், 128.
 நரகர், 121, 246.

நரேந்திரசிங்கம், 4.
 நல்லாசிரியர், 14.
 நல்லிருந்தென்ன நாவலர்பயில, 53.
 நலிதலோசை, 30.
 நன்காடு - சுடுகாடு, 125, 127.
 நன்னாவலர்முகநகைநாணுமே, 1.
 நன்னூல், 20.
 நன்னெறிபிறழாநற்றவத்தோர், 2.
 நனி - மிகல், 120; மிக, 248.
 நாகன்றேவன்போத்து, 215.
 நாகியாது, 33.
 நாகு - நத்தை, 83.
 நாடுரி - நாழியுரி, 79.
 நாதமாத்திரை, 27.
 நாமம் - பெயர், 122.
 நாமுடி, 29.
 நாய்கீர் - நாய்கரே, 157.
 நால்வகைப்பெயர் - எண் நிறை ஆளவு
 என்பவற்றின் பெயர்களும் பிற
 பெயர்களும், 86.
 நால்வகைமுயற்சி, 28.
 நால்வகையளவு, 143.
 நால்வகையாப்பு - தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பு
 என்பவை, 3.
 நாலடிநாணுறு - பதினெண் கீழ்க்
 கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று; நாலடி
 நாலறிவுயிர், 246. [யார், 20].
 நாலெடை, 87.
 நாலொன்று, 87.
 நாவல் - நெற்போர்தெழிக்கும் பகட்டினங்களைத் துரப்பதொருசொல், 37.
 நாவால் இரத்தத்தை யறியுமறிவு, 246.
 நாவுரி - நாடுரி என்பதன் மருஉ, 80.
 நாழி, 143, 144.
 நாழியாழாக்கு, 199.
 நாளாருப்பு, 221.
 நாற்கணங்கள் - வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயிர்க்கணம்
 நாற்கதி, 231. [என்பன, 70, 81].
 நாற்கலம், 87.
 நாற்கவி, 87.
 நாற்றம்இரண்டு, 248.
 நான்காம்வேற்றுமை, 150.

நான்கு பொருளான் மயங்கிய ஒரு
தொடர்த் தொகைச்சொல்: சொல்
லிலக்கணமென்பது, 203.
நான்மணி, 87.
நான்முகன் - அருகன், 23.
நானாழி, 87.
நிகண்டு - கூட்டம், 5, 20, 251.
நிகர - ஒப்ப, 198.
நித்தியப்பொருள், 120.
நிமித்தகாரணம்இரண்டு, 149.
நிமித்தம், 149.
நியித்து - நிமித்தம், 20.
நியதி - செய்கடன், ஊழ், 160.
நியதிகூறுமையின், 100.
நியதியஅல்ல, 86, 202.
நிரல் - வரிசை, 87.
நிரனிறை, 88.
நிரனிறைப்பொருள்கோள், 229.
நிலங்கடந்தநெடுமால், 120.
நிலத்தது, 137.
நிலப்பூநெருஞ்சி, 222.
நிலமாண்பு, 15.
நிலவலயம், 67.
நிலனாக - இடமாக, 118.
நிலீஇயர் - நிற்க, 175.
நிலைக்களம் - நிற்குலையுடைய இடம்,
45, 89, 111, 161.
நிலையியற்பொருள், 120.
நிலையும் - நிற்கும், 42.
நிழல், 19.
நிழீஇ - நிறுத்தி, 51, 87, 145.
நிழீஇய - நிறுத்திய, 133.
நிறுத்தமுறை, 19, 27.
நிறுப்பு - நிறுத்தல், 8.
நிறைமகோல், 15.
நிறையுயிர், 27.
நின்றது - நீங்கிற்று, 116.
நின்ற: ஓர் அசைநிலை, 443.
நின்றபயனின்மை, 9.
நீட்டல், 199.
நீட்டலளவைப்பெயர், 96.
நீட்டும்வழி நீட்டல்-செய்யுள்விகாரங்க
ளுள் ஒன்று, 73.
நீர்கால்யாத்தல், 224.

நீரல்லீரம் - சிறுநீர், 125.
நூட்பம் - நுண்மை, 11.
நுதலிப்புக்குதல் என்னுமுத்தி, 22.
நுதலியபொருள் - கூறியபொருள்,
கருதியபொருள், 5, 19.
நுந்தை, 34.
நும்: ஒருசாரியை, 110.
நூல்தழுவியமதம், 9. [வியன, 20.
நூல்யாப்புநான்கு - தொகுத்தல் முத
நூல்வழக்கு, 9.
நூலின்முடி, 7.
நூலென்னும் பெயர்க்காரணம், 14.
நூற்கும் - நூலைச்செய்யும், 4.
நூற்பெயர்வகை - முதனூலால் வரும்
பெயர் முதலியன, 20.
நூறுவிந்தும் பட்டாடை, 224.
நூன்முகத்தினது இலக்கணம், 19.
நூன்முகம் - பாயிரம்; நூலுக்குமுன்
உள்ளது, 5.
நெட்டனை - நெடுமைஅனை, 52.
நெட்டுயிர் - நெடில், 46.
நெடியன்மன், 240. [நின்ற, 45.
நெய்ஞ்ஞின்று - நெய்யின்கண்ணே
நெய்யரி-பன்னாடை, தேனைவடிக்கட்டு
வதற்குக் கருவியாகவுள்ளது, 17.
நெருஞ்சிப்பூ, 222.
நெல்லதகுப்பை, 152.
நெல்லின்குப்பை, 110.
நெல்லினது குப்பை, 160.
நெல்லைப்பதியினன், 4.
நெற்குப்பை, 110.
நெறி, 87.
நெறிப்பட்டு, 228.
நெறிப்படவருவன, 73, 91.
நெறியேயென்றமையான், 91.
நேமி - கடல், சக்கரம், 99.
நேர்ச்சி, 150.
நேர்தல் - ஒன்றுபடுதல், 11.
நேர்விடை, 212.
நேர - ஒப்ப, 198.
நேற்றைப்பொழுது, 84.
நோ - துன்பப்படு, 39, 52, 68.
நொக்கொற்று, 75.
நொச்சிப்பூ, 212.

280 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயநுரையும்.

நொடி - ஒலித்தல், 36. [248.
நொய்ம்மை-கனயின்மை, 51; இலேசு,
நோக்கி - அறிந்து, 16.
நொயிற்கொடியன், 162.
பஃது - பத்து, 87.
பஃறலை - பஸ்தலை, 67.
பஃறழிசை - பஸ்தாழிசை, 77.
பகரம் ஊர்ந்துநின்ற ஈகாரம், 81.
பகரவீகாரம், 81.
பகல்செய்வான் - சூரியன், 4. [136.
பகுதிப்பொருள்விசுதி, 50, 52, 78,
பகுதிப்பொருள்விசுதி இறுகியாகிய
பெயர்கள், 137.
பகுதியென்பது பால், 136.
பகுப்பு - பகுதி, 136. [218.
பகையியல்பாயிலி படைக்கை மறவன்,
பசப்பு - பசலை, 168.
பசல் - சிறுபின்னை, 44.
பசுவின் கன்று, 213.
பஞ்சி - பஞ்சு, 14.
படங்களிவை (படம் - ஆடை), 160.
படர்க்கையென்பதன் உறுப்புப்பொரு
படர்ச்சி - ஈடை, 19. [ள், 124.
படலஇலக்கணம், 11.
படிமன் - பொய்யன், 17.
படுத்தலோசை, 30.
படைத்தான், 76.
படையென்பது எய்வனமுதலியவற்
றைஉணர்த்தும்பொதுச்சொல், 214.
பண்டமாற்று, 229.
பண்படி - பண்புப்பகுதி, 52, 78.
பண்பாகுபெயர், 102.
பண்பிச்சொல், 197.
பண்பு இஃதென்பது, 245.
பண்புத்தொகை, 85, 91, 121.
பண்புத்தொகை இரண்டு, 65.
பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித்தொகை, 82.
பண்புப்பெயர்பண்பியாதல், 106.
பண்பொடுவரும் அகரவீற்றுப்பெயர்
பதச்சாரியை, 115. [கள், 137.
பதடி - பதர், 176.
பதன் - காலம், 79. [திற்றுக்கு, 189.
பதனன்றுக்கு - காலமல்லாதகாலத்

பதிகம் - பாயிரம், 5.
பதிற்றுப்பத்து, 110.
பதிற்றென்று: பண்புத்தொகை, 90.
பதின்கழஞ்சு, 90.
பதினாறுமொழி, 132.
பதினெண்ணிலத்து மொழிகள், 2.
பதினெண்மொழி, 130, 132.
பதினென்று: உம்மைத்தொகை, 90.
பந்தர் - பந்தல், 44.
பந்துத்திரட்சி, 84.
பயன், 198.
பயனிலை, 146.
பயின் - பிசின், 44. [77, 97?
பயின்றுவருதல் - மிக்குவருதல், 36,
பயின்றுவருவன் 62.
பரண், 96.
பரண்கால், 96.
பரமன், 25.
பராமுகமாகக்கூடறல், 114.
பராமுகமாகக்கூறினமையின், 113.
பராரை, 4. [56.
பராரை (பருத்தாரை) முதலியசீனை,
பரிகரித்தல், 251.
பருத்திக்குண்டுகையின் குற்றம், 16.
பருத்தியானியன்றபடாம், 132.
பருந்தின்வீழ்வு, 12, 35.
பல்லவதரையர், 101.
பல்வகைத்தாது, 126.
பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொல், 249.
பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த் திரி
சொல், 131. [சொல், 131.
பலபொருள்குறித்த ஒருவினைத்திரி
பலபொருள்குறித்த ஓரிடைத்திரிசொ
[ல், 131. [131.
பலபொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல்,
பலபொருளொருசொல், 91, 96, 97.
பலவின்பாற்பெயர், 137. [177, 214.
பலவினிட்டம், 151.
பவ்வீ, 125.
பவணந்தி, 1. [53.
பவணிந்தியென்பவர் நன்னூலாசிரியர்,
பவழக்குலைவாழை, 222.
பவளக்கோட்டி நீலயானை, 219, 220.
பழஞ்சுத்திரம், 8.

பழிக்கஞ்சி, 109. [த்தின்பயன், 170.
பழுஉப்பயன் - பழுத்தலையுடையபழ
பழையன் - ஒருதலைவன், 181.
பற்றுக்கோடு - ஊன்றுகோல், 83.
பறவாக்குளவி-மலைமல்லிகை (துறை
சைக்கோவை, 28), 127.
பறி - பொன், 125, 127.
பறையுக்குழுவும் இயம்பினார், 214.
பன் - பருத்தி, அரிவாளின்பல் என்
பன்மொழி, 200. [பர், 98.
பன்றி அருவாராட்டார், 132.
பன்றிநாட்டார், 132.
பன்னருஞ்சிறப்பு, 1.
பன்னிருதொடி, 204.
பன்னிருபடலம் - ஒருதூல், 20.
பன்னிருபாற்று, 22.
பன்னுக்கடிது, 98.
பன்னுசெறும்பு-பனையின்சிலாம்பு, 92.
பனாட்டு - பனையினதுதிங்கட்டி, 92.
பனுவல் - தூல், 14, 21. [92.
பனைக்கொடி-பனையை எழுதியுகொடி,
பனையின்கண் அன்றில், 153.
பாங்கிற்று - உரிமையையுடையது,
அழகையுடையது, 142.
பாசடை - பசுமையானஇலை, 52.
பாசி - பசுமையையுடையது, 52.
பாட்டியல் - பொருத்திலக்கண முத
லியவற்றைக்கூறும் தூல், 144.
பாட்டு - சொல், 176.
பாட்டுடைத்தலைவன் சரிதை, 11.
பாடகம் - திருமாலின் திருப்பதிகஞள்
ஒன்று, 229. [16.
பாட்டுசொல்லுதலின் இலக்கணம்,
பாடம் - மூலம், 94.
பாடீம்போற்றல் - மூலத்தைமன்னஞ்
செய்தல், 18.
பாடவுரை, 13.
பாடன்மாள் - பாடுவாரல்லர், 160.
பாடான்று - ஓசையமைந்து, 79.
பாடி - ஊர், படைவீடு, 96.
பாடு - இடம், 153.
பாண் - பாணச்சாதி, 95, 96.
பாண்டவர், 127.
பாண்டிநாடு, 107, 125.

பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதலுமிட
பெருவழுதி, 215, 218.
பாணக்குடி, 96.
பாணத்தி, 56.
பாணரோம், 111.
பார்தம் - பகரலிசுதி, 57.
பாம்புபாம்பு, 204.
பாய்த்து - பாய்தல், 12.
பாயாவேங்கை - வேங்கைமரம் (துறை
சைக்கோவை, 85), 127.
பாயிரம் இருவகை, 5.
பார்ப்பான் பார்ப்பனிகள், 202.
பார்ப்பானும் கள்ளுண்டான், 237;
பாரதம், 20.
பாரதியனையான், 227. [ணம், 50.
பாரிசேடம் - எஞ்சியது, ஒருபிரமா
பால்பகாஅஃறிணைப்பெயர், 138.
பால்வழு, 204.
பாலா - பாலையுடையபசு, 128.
பாலாறு, 128.
பாழ்க்கினது, 101.
பாழ்க்கினது, 42, 101.
பாழி - சிறுகுளம், 132.
பாளிதம் - குழம்பு, 80.
பாற்றுக்கால் - பருந்தினதுகால், 83.
பிங்கலம் - ஒருதூல், 251.
பிண்டகுத்திரம், 12.
பிணக்கன், 17, 135. [55.
பிரகிருதி - பகுதி, 50; வேறுபடாதது,
பிராகிருதம், 63.
பிரிநிலைச்சம், 193. [235, 236.
பிரிநிலைஏகாரம், 51, 93, 145, 168, 192.
பிழம்பு - திரட்சி, 144.
பிழைபாடு, 18.
பிளவுபட்டுத்தொகுதல், 195.
பிழை: ஓர்அசைநிலை, 243; ஓரிடைச்சொ
ல், 46, 85, 95. [243.
பிழக்கு - பின், 207; ஓர்அசைநிலை,
பிழைநன்முடிந்ததுதானுடன்படுதல்,
பிழப்பதிகாரம், 24, 30, 44. [37.
பிழர்ந்தம்மதம்மேற்கொண்டுகளைவு, 38.
பிழர்நூற்குற்றறக்காட்டல், 47.
பிழவென்றமிகையான், 85, 96, 103,
பிழன்கோட்கூறல், 45. [112, 199.

282 நன் னூல்முலமும் சங்கரநமச்சிவாயருரையும்.

பிதிது, 137. [23.
பிதிதொடுபடா அன் தன்மதங்கொளல்,
பிதிதொடியைபு நீக்கியவிசேடணம்,
பின் - பின்னுதல், 98. [140.
பின்மொழி, 200. [தொகை, 201.
பின்மொழிக்கட் பொருள்சிறக்கும்
பின்ன துறிறுத்தலென்னும்உத்தி, 36.
பின்னுக்கடிது, 98. [பதன்மருஉ, 82.
பீந்தோல் - மேற்றோல், மீந்தோல் என்
புணர்ச்சி விகாரத்தாவ்வரும் ஆய்தம்,
புணர்த்திய, 106. [31.
புணர்ப்பு, 50.
புத்திதுட்பம், 10.
புதியனபுகுதல், 173, 175, 176, 184.
புதைஇ - புதைத்து, 170.
புரம் - உடம்பு, 14.
புரைய - ஒப்பு, 198.
புல்லுப - புல்லுவார், 169.
புலப்படவேண்டி, 58.
புலம்பல், 37.
புலம்பு, 158.
புலவர் - அறிவுடையோர், 86.
புலவரான், 161.
புலவரான், 161.
புலிக்கொற்றன், 198.
புலிவிற்கெண்டை, 199, 201.
புலையன், 208.
புள்ளி - மெய், 86.
புளிக்கறி, 80, 110.
புளிஞ்சோறு, 80.
புளித்தயிர், 80.
புளிம்பாளிதம், 80. [யான்கூடு, 110.
புற்றஞ்சோறு - புற்றிலுள்ளகறை
புற்றரு, 23.
புறத்துறுப்பு, 129.
புறநகர், 100.
புறப்பாட்டெல்லை, 145. [153.
புறம் - இறையிலிசிலம், 70; இடம்,
புறமொழி, 200. [கை, 201.
புறமொழிக்கட் பொருள்சிறக்குந்தொ
புறவம் - முல்லையிலம், 92.
புறவுரை - பாயிரம், 5.
புறவுலா, 125.
புறனடை, 55.

புன்கண் - துன்பம், 41.
புன்றலை, 41.
புன்னாடு, 131.
புனைந்துரை - பாயிரம், அணிந்துரை, 5.
புனைபுணும் - விலங்குபுண்பான், 6.
பூ, 15.
பூக்கொடி, 91.
பூக்குழல், 200.
பூங்கொடி, 91.
பூசுற்றண்ணுமை, 208.
பூஞ்சோலை, 91.
பூட்டுவிற் பொருள்கோள், 230.
பூதி (புகுதி) முதலியவற்றிற்றீட்டிய
பூந்தடம், 91. [வரிவடிவு, 30.
பூத்தை - பூதன் தந்தை, 107, 125.
பூம்பனை - பூக்களையுடையவயல், 91.
பூழ்க்கால், 101.
பூழ்ப்பறவை, 101.
பூழிநாட்டார், 132.
பேடை, 122.
பெண்ணை - பனை, 37.
பெண்பன்மை, 122.
பெண்பாற்பெயர், 135.
பெய்ம்முடுகினையான், 222.
பெயர்களின் பொதுவிலக்கணம், 24.
பெயர்ச்செவ்வெண், 238.
பெயர்ச்சொல்வாவது, 130.
பெயர்த்தொகை, 201.
பெயர் தன்னேத்தானேவிகாரியாகவேற்
றுமைசெய்தல், 148.
பெயர்வினைகட்டு அகத்துறுப்பு, 233.
பெயர்வினைகட்டுப்புறத்துறுப்பு, 233.
பெயரது விகாரம் விளி, 234.
பெயரியற்சொல், 130.
பெயரொடுவரும் இடைச்சொல், 239.
பெருந்தேவி - இராசமாதேவி, 127,
194; பட்டமகிஷி, 187. [118.
பெருமாள் - பெருமையையுடையான்,
பெற்றம் - பசு, 127, 132.
பெறப்படும், 122.
பெறுவது - இன்பம், 1.
பேள - நுரை, 181.
பேடுகள் - அலிகள், 122.
பேய்பிடிக்கப்பட்டான், 117.

பேய்பூதங்கள், 141.
 பேரூர், 215.
 பேரெண், 88.
 பொருவல் - ஒருபறவை, 223.
 பொச்சாப்பு-மததி, இடையதவு, 247.
 பொத்தகம் - புத்தகம், 121.
 பொத்து - பொந்து, 68. [125.
 பொதியில் - பொதுவாகிய இடம், 107,
 பொது ஐந்து, 5.
 பொதுஒருமையும்மைத்தொகை, 202.
 பொதுச்சாரியை, 110.
 பொதுப்பண்பு, 197.
 பொதுப்பெயர், 127, 197.
 பொதும்பர் - சோலை, பொந்து, 153.
 பொதுமொழி, 11, 119, 120.
 பொதுவிலக்கணம், 129.
 பொதுவினை, 127.
 பொய்ப்பொருள்-அறிதயவஸ்து, 120.
 பொய்யாமொழிப்புவைவன்பாடல், 133.
 பொருட்கேயென்றமிகையான், 96.
 பொருட்டாய் - பொருளையுடையதாய்,
 169. [17.
 பொருட்டிதம் - உவமேயத்தின்வகை,
 பொருட்டு - பொருளையுடையது, 150,
 பொருட்பேறு, 123. [162.
 பொருண்மை-பொருளின் தன்மை, 50.
 பொருத்துவாய், 41. [52.
 பொருந் - பொருகரென்பதன்பகுதி, 39,
 பொருநக்கடுமை, 95.
 பொருநுக்கடிது, 94.
 பொருநுகொற்றா, 94.
 பொருநுதல் - ஒருவர் மற்றொருவர்
 போல வேடங்கொள்ளும் பொருநு
 துதொழில், 95.
 பொருள் - உபமேயம், 15, 16, 17.
 பொருள்கோனெட்டு, 227, 232.
 பொருள்சென்றவழி உருபுசார்தல்,
 பொருளாகியாறு, 76. [161.
 பொருளாற் பெயர்பெற்றதால், 20.
 பொருளின் (உபமேயத்தின்) குற்றம்,
 பொற்கொல்லர் - தட்டார், 125. [16.
 பொற்சுணங்கு, 198.
 பொற்றகடு, 95.
 பொற்றட்டு, 95.

மொற்றூலி, 200.
 பொற்றொடி, 65, 200.
 பொறை - பொறுத்தல், 15.
 பொறையன், 216. [194.
 பொறையுயிர்த்த - ஈன்ற, 127, 187,
 பொன்மணி, 203.
 பொன்மலை, 2.
 பொன்னேபோற்போற்றுவம், 8.
 போ: ஓர் அசைநிலை, 243.
 போகி - போகத்தையுடையவன், 133.
 போம்பொருள், 178.
 போல: உவமவுருபு, 198.
 போலும்: ஓர் அசைநிலை, 243.
 மஃகான் - மகரம், 23.
 மக்கள், 53.
 மக்காள், 158.
 மகத்துக்கை - குழந்தையின்கை, 114.
 மகரவீற்றுப்பொதுப்பெயர், 159.
 மகாஅர் - பிள்ளைகளே, 157.
 மங்கலம் - ஒருவகைவழக்கு, 125.
 மங்கலமொழி, 22. [ஸாரம், 126.
 மச்சை - என்பின் உள்ளேயிருக்கும்
 மஞ்சாடி, 87.
 மடந்தாய், 156.
 மடம் - அறியாமை, 18.
 மடல்விரிதாழை, 223.
 மடவரால், 158.
 மடவீர், 157.
 மடற்பனை, 15, 16.
 மடி - சோம்பலுடையான், 17.
 மண்ணியாளை, 94.
 மணக்கன், 135.
 மணலைவாசு, 94.
 மணியின்கணை, 204.
 மதம்ஏழு, 8.
 மதி: முன்னிலையசை, 243.
 மயக்கநிரலிதை, 230.
 மயக்கம் - கலத்தல், 40.
 மயக்கவிதியின்மை, 95.
 மயக்கு - மயக்கம், கலத்தல், 40.
 மயங்காதன - சேராதன, 70.
 மயங்குந் - மயங்கும் இயல்பினையுடைய
 வாகிய தொகைகள், 202.
 மரக்கால், 99.

மரகதக்கிளிமொழி, 198.
 மரத்திலை, 114.
 மரத்தின் துபராரை, 4.
 மரத்துக்குறை, 114.
 மரபு, 213.
 மரபுவரு, 204.
 மரமல்லெகின் - அன்னப்பூர், 97.
 மரவடி - பாதுகை, 99, 125.
 மாவேலி, 293.
 மராடி - மரவடி, 125.
 மரீஇ - மருவி, 184.
 மருக்கொழுந்துநட்டான், 143.
 மருதப்பன் - சங்கரநமச்சிவாயநுரையைச் செய்வித்த உபகாரி, 7.
 மருஞரான், 135.
 மருஞரின்மேற்கு, 151.
 மரு - மருஉமொழி, 38.
 மருஉ, 125, 126.
 மருஉமுடிபு, 88.
 மருஉமொழிகள், 107.
 மலயம் - பொதியில்மலை, 4.
 மலயமுனி - அகத்திய முனி, 4.
 மலாடு - மலயமானாடு, 107, 125.
 மலையன் - ஓர்உபகாரி, 25, 79.
 மலையாட்டி-மலைநாட்டிலுள்ளான், 56.
 மவ்வருக்கம் - மகரஅகரம் முதல்மகர ஓளகாரமிறுதியாக உள்ளஉயிர் மழகளிறு, 107. [மெய்கள், 48.
 மழைக்கை, 198.
 மற்று: அசைநிலைப்பொருளில் வருதல், 231; பிறிதுஎன்னும் பொருளிலும் வினேமாற்றுப்பொருளிலும்வருதல், மற்றை - மற்று, 241. [241.
 மற்றையது, 137, 241. [124, 251.
 மற்றொன்று விரித்தல்என்னும்குற்றம், மறவன்: இதுகாரணஇடுகுறி, 24, 218.
 மறுத்தல், 38.
 மறுத்தலென்னுமதம், 34, 149.
 மறுதலை - பகைவன், 21. [49, 74.
 மறுதலைப்பட்டது - எதிர்ப்பட்டது, மறைத்து மொழிகிளவி, 125.
 மறைபொருள், 210.
 மறைவிடை, 212.
 மன் - மிகல், 120, 155; அசைநிலைப்

பொருளிலும் ஆக்கப்பொருளிலும் ஒழியிசைப்பொருளிலும் கழிவுப் பொருளிலும்நிலைபெற்றுப்பொருளிலும் மிகுதிப்பொருளிலும் வருமிடைச்சொல், 240.
 மன்றம்-பொதுவிடம், 21; சபை, 110.
 மன்னுடைமன்றம் - அரசனது சபை, மன்னென்ற மிகையால், 109. [21.
 மன்னென்றமமையான், 115.
 மன்னென்னும் இடைச்சொல், 49, மன்னேயென்ற மிகையால், 84. [240.
 மன்னேயென்றமமையான், 155.
 மன்னை - மன், 234, 241.
 மனக்கோட்டம், 14.
 மனமொழிமெய்களிற்றொழுது, 2.
 மனுக்கள், 136.
 மனைச்சிறுகுணறு, 222.
 மாக்கள், 53. [டொழுக்கல், 231.
 மாட்சி - அழகு, 6, 14; நெறிப்பாட்டெறிந்தது, 74.
 மாட்டெறிந்து கொண்டமுன்றுசந்தி-தோன்றல்முதலியன், 55. [10, 50.
 மாட்டெறிந்தொழுக்க லென்னும்உத்தி, மாட்டெறியப்பட்டது, 90. [109, 114.
 மாட்டேறு-மாட்டெறிந்தொழுக்கல், 73, மாடக்கு - மாடத்துக்கு, 21, 110.
 மாடக்குச்சித்திரம், 21.
 மாணக்கர் அறுவகையினர், 17.
 மாணக்கராகார், 17. [128.
 மாத்திரைச்சுருக்கம் - ஒருசொல்லணி, மாத-பெண், 136; ஓர்அசைநிலை, 243.
 மாமூலர் - ஒருநல்லிசைப்புலவர், 202.
 மாயையின்விகாரம் பூதங்கள், 243.
 மாரீற்றுச்சொல், 169.
 மாலே, 121.
 மாலைய - இயல்பையுடையன, 119.
 மாலையின்கண்மலர், 46.
 மாவென்னும் இடைச்சொல், 243.
 மாள்: ஓர் இடைச்சொல், முன்னிலை மாறன், 129. [யசை, 181, 243.
 மாறுகொள்க்கூடிய, 124.
 மாறுகொள் என்னுமதம், 8.
 மான்கன்று, 213.
 மான்குளம்பு, 98.

மான் - ஒப்ப, 198.
 மானி, 17.
 மிகல், 248.
 மிகுதிபற்றியகுறி, 64.
 மிகுதியாற் பெயர்பெற்றதனால், 20.
 மிகை, 59. [224.
 மிகைபடக்கூறல்என்னும்சூற்றம், 124,
 மிகைபடக்கூறுதொழிந்தார், 43.
 மிடறு - கழுத்து, 28.
 மிடா - ஒருவகைப்பாண்டம், 79.
 மிடுக்குற்றுப்பற்றல், 232.
 மியா: முன்னிலையகை, 33, 243.
 மியாவனிகாம், 33.
 மிநிளி: இது பொருளில்லாதசொல்லு
 மின், 98. [க்கு உதாரணம், 47.
 மின்னுக்கடிது, 98.
 மீ, 82.
 மீக்கூற்று - புகழ், 81, 82.
 மீக்கோள் - மேற்போற்றை, 81.
 மீகண்-கண்ணின்மேலிடம், 81, 125.
 மீகீழிதழ், 29.
 மீந்தோல் - மேற்றோல், 82.
 மீற்கண் - மீனின்கண், 97.
 முட்டை - முந்தீது, 35, 102.
 முக்கணன்: இது காரணஇடுகுறி, 24.
 முக்கழஞ்சு, 87.
 முக்காலவினைத்தொகை, 196.
 முக்குடை, 119.
 முக்கூற்றொருமைத்தன்மை, 171.
 முக்கோணம், 248.
 முகத்தல், 199.[உரைக்கப்படுவது, 5.
 முகவுரை - பாயிரம், நூலுக்குமுன்
 முச்செவிடு, 199.
 முசீ, 35.
 முட்டை: முருகக்கடவுள் பொய்யா
 மொழிப்புலவரைச் சந்தித்தபொழு
 துகொண்ட இடுகுறிப்பெயர், 133.
 முடக்கொற்றி, 139.
 முடத்தி, 139.
 முடத்தெங்கு, 15, 16. [38.
 முடவன்கோலுன்றி வந்தாற்போல,
 முடித்துக்கூட்டலென்னும்உத்தி, 60.
 முடிந்தது முடித்தல் என்னும்உத்தி,
 46, 53.

முடிந்தது முடித்தலென்னும் உத்திக்
 கினம், 210.
 முடிவிடக்கூற லென்னும் உத்தி, 35.
 முத்தமிழ்ப்புலமை, 2.
 முதல்வினா, 159.
 முதல்வேற்றுமை, 146.
 முதற்கருவியின்பெயர், 144.
 முதற்காரணம், 149, 164.
 முதற்குறிப்பு, 126.
 முதற்குறிப்புச்சொல், 127.
 முதற்பெயர், 79.
 முதற்பெயர்நான்கு, 138, 139.
 முதற்பொருள், 120.
 முதனிலை - பகுதி, 57, 84. [100.
 முதனிலைத்தொழிற்பெயர், 12, 94,
 முதனிலையாயபகாப்பதங்கள், 50.
 முதனூல், 7.
 முதனூலாற்பெயர்பெற்றதூல்கள், 20.
 முந்திரிகை, 199.
 முப்பால் - திருக்குறள், 4. [யது, 121.
 முப்பாற்று - மூன்றுபகுதியை யுடை
 மும்மடியாகுபெயர், 143.
 மும்மையினென்று, 6.
 முயல், 229.
 முயற்கோடு, 167. [219.
 முயற்கோடு ஆகாயப்பு என்றுமில்லை,
 முயிற்றுக்கால் - முசிட்டின்கால், 83.
 முயிறு - முசிடு; இஃது ஊர்வனவற்
 முரண-மாற, 168. [தில்ஒருசாதி, 83.
 முரணி - பெருக்கி, மாறி, 87.
 முரள் - இப்பி, 246.
 முருகன், 222.
 முருடென்பது இருப்பை, பராய், மா
 முதலியவற்றினடியில் உருண்டை
 வடிவமாக இருப்பது, 83.
 முருட்டுக்கால், 33. [227.
 முருந்த - மயிலிறகின் அடிக்குருத்து.
 முல்லைப்புறவம், 92. [250,
 முழக்குமுதலிய 22 உரிச்சொற்கள்,
 முழங்குதிரைக்கடல், 222,
 முழுமதி, 119.
 முழை - குகை, 65.
 முள்காந்திருத்தல் - ஒருவகையிருப்பு,
 முள்யாப்பு, 102. [35.

286 நன் னூல்மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்

முள்ளி: காரண இடுகுறி, 24.
 முற்கு - ஒருவகைஒலி, 23.
 முற்றமுடித்தல், 86.
 முற்றின்இயல்பு, 167.
 முற்றும்மை, 58, 237, 238.
 முற்றுவிக்காரத்தாற்றெகுதல், 98.
 முற்றெச்சங்கள், 171.
 முறைநிரலிதை, 229. [49.
 முறைப்பெயர்-தந்தைதாய்முதலியன்,
 முறைப்பெயர்முதலிய 26 பெயர்கள்,
 முறைப்பெயரிணை, 138, 139. [139.
 முறையறிந்துரைக்கும், 18.
 முறையின்வைப்பு, 9.
 முறையீடு, 37.
 முன்மொழி, 200, 201. [34.
 முன்மொழிந்துகோடென்னுமுத்தி,
 முன்றில் - இல்லின்முன்னிடம், 107.
 முன்னத்தினுணருங்கிளவி, 225.
 முன்னம் - குறிப்பு, 225.
 முன்னிலைப்பெயரைந்து, 138, 140.
 முன்னிலையசைச்சொல், 243.
 முன்னிலையசையிடைச்சொல், 78.
 முன்னிலைவினைக்கும்ஏவலுக்கும்உள்ள
 வேறுபாடு, 71.
 முன்னூல், 4. [வழங்கும், 98.
 முன்னென்னும்சொல் முன்னமென
 முனைவன் - இறைவன், 7. [56.
 முக்கறை-மூக்கற்றவன், மூக்கற்றவன்,
 மூக்காற்றத்தத்தையறியுமறிவு, 246.
 மூலத்தது - மூலநாளிற்றிற்றத்தது, 137.
 மூலகைப்புணர்ச்சி-விசுதிப்புணர்ச்சி,
 பதப்புணர்ச்சி, உருப்புப்புணர்ச்சி,
 110.
 மூலகைப்பெயர் - உயர்திணைப்பெயர்,
 அஃறிணைப்பெயர், பொதுப்பெயர்,
 74, 155.
 மூலகைப்பெயரெச்சக்குறிப்பு-பெயர்,
 இடை, உரிஎன்பவற்றின்அடியாகப்
 பிறத்தவை, 76. [யன், 120.
 மூலகைமொழிகள் - ஒருமொழிமுதலி
 மூலகைவினைச்சொற்கள், 188.
 மூவறிவுயிர், 246.
 மூவறுமொழி - பதினெண்மொழி, 1.
 மூவாட்டை - மூன்றுவருடம், 85.

மூவாட்டையான், 135.
 மூவினம் - வல்லினம், மெல்லினம்,
 இடையினம், 75, 95.
 மூவுழக்கு, 87.
 மூவெடை, 87.
 மூவொன்று - மூன்றாகியஒன்று, 87.
 மூழந்த - முற்றிய, 231.
 மூன்றும்வேற்றுமை, 148.
 மூன்றும்வேற்றுமைஉருபும் பயனும்
 உடன்ஹெக்கதொகை, 91.
 மூன்றுபடி, 86.
 மூன்றுபொருளான்மயங்கிய ஒருதொ
 டர்த்தொகைச்சொல்: கழப்பகை
 மெய், 198. [என்பது, 203.
 மெய்க்கீர்த்தி, 101,
 மெய்ந்கடுகிலை, 15.
 மெய்ப்பொருள் - நித்தியவஸ்து, 120.
 மெய்யாற்பரிசுத்தை யறியும்உயிர்,
 மெலி - மெல்லெழுத்து, 33. [246.
 மென்கணம் - மெல்லினம், 69.
 மேதை-நிணம், 126. [கும்ஆம், 192.
 மேல் என்பது ஒன்றன் இருமருங்கிற்
 மேலத்தடி-மேற்கேயுள்ளவயல், 142.
 மேலத்திசை - மேற்றிசை, 85.
 மேலுரைத்தவாறு, 33.
 மேலென்றமிகையான், 101.
 மேலைச்சூத்திரம், 36, 53.
 மேலைச்சேரிச்சேவல், 222. [துவிதி, 75.
 மேலைப்பொதுவிதி-முன்புகூறியபொ
 மேற்கோள்-ஆசிரியவசனம், 8, 31, 32.
 மைந்த கொடு, 225.
 மைந்தனும் மருமானும், 7.
 மைப்புறம், 34. [23.
 மொழிக்குமுதற்காரணம்எழுத்து,
 மொழிநரும் உளர் - சொல்லுவாரு
 முண்டு, 19. [66, 228, 229.
 மொழிமாற்றென்னும்பொருள்கோள்,
 மொழிமோ - மொழி, 243.
 மோ: முன்னிலையசை, 243.
 மொளவல் - செம்முல்லை, 34.
 யகரத்தோற்றம், 73.
 யவனர், 37, 38. [நிலை, 243.
 யா - ஒருவகைமரம், 182; ஓர்அசை
 யாக்கை - சரீரம், 11.

யாக்கையுமுயிரும், 93.
யாண்டும், 69.
யாது: வினாவிற்குறிப்பு, 170.
யாப்பு-கட்டுதல், 83; செய்யுள், 126.
யாப்புறவு, 232.
யார், 125.
யாழ்: முன்னிலையசை, 243.
யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள், 227, 230.
யானைக் கன்று, 213.
யானைக்குட்டி, 213.
யூகி - உதயணன்மந்திரி, 38.
யூபம் - யூபஸ்தம்பம், 207.
யோகம்: காரணப்பெயர், 25. [25.
யோகரும: காரண இடுகுறிப்பெயர்,
நடு - இடுகுறிப்பெயர், 25.
வஃகான் - வகரம், 31.
வஃகான்மிசை, 35. [முதலியன, 137.
வகரவொற்றீற்றுச்சுட்டுப்பெயர் - அவ்
வகுத்துக்காட்டலென்னுமுத்தி, 22.
வங்கத்துச்சென்றார், 231.
வஞ்சி - சேரராசதானி, 212.
வட்டக்கடல், 197.
வட்டம், 248.
வட்டவாழி, 99.
வட்டி-பணியோலையாற்செய்தபெட்டி,
விருத்தியென்னும் வடமொழிச்சிதை
வடக்கூர், 85. [வு, 87, 242.
வடகிழக்கென்பது, 85.
வடசொல், 64, 132.
வடசொல்லாவது, 130.
வடநூல்வழக்கு, 47. [மொழி, 61.
வடமொழி - தமிழில்வழங்கும் - ஆரிய
வடமொழி ஆக்கம், 63.
வடாது - வடக்கின்கண் உள்ளது, 107.
வடிவு பல்வகை, 248.
வடுக்ககண்ணன், 201.
வடுகந்தை - வடுகந்தந்தை, 107.
வடுகநாகன், 70, 202.
வடுகர், 207.
வடுகவணிகன், 202.
வடுகவரசன், 202.
வண்டிநகல், 107, 110.
வண்டு, 246.
வண்டுக்கால், 84.

வண்ணம், 87.
வண்ணம் ஐந்து, 248.
வண்ணன், 188.
வணிகரே, 224.
வந்தன்று - வந்தது, 170.
வந்து - வந்தேன், 58, 172.
வந்தும் - வந்தேம், 58, 172.
வந்துழியெல்லாம் - வந்தஇடங்கள்
லெல்லாம், 116.
வயின் - இடம், 153.
வரிவடிவின்து விகாரவடிவம், 30.
வரிவடிவு, 27, 39, 123.
வரிவடிவெழுத்து, 118.
வரிநகொள்ளும், 98.
வருடல், 29.
வருது - வருவேன், 58, 172.
வருதம் - வருவேம், 58, 131, 172.
வருபாக்கு - வருதற்கு, 182.
வருமொழிப்புணர்ச்சி, 85.
வருவாய் - தோன்றுமிடம், 44.
வருவான் - வரும்பொருட்டு, 182.
வரைந்துகூதல், 83.
வரைந்துவழங்குவர், 31.
வரையாதுகூறுதல், 22.
வரையின்வீழ்நுவி, 151.
வரைவு - கொள்ளல், 249.
வல் - குதாக்கருவி, 104.
வல்லக்குதிரை, 104.
வல்லநாய், 104.
வல்லப்பலகை, 104.
வல்லப்புவி, 104.
வல்லம் - ஒருநகரம், 190.
வல்லமெறிந்த நல்லிளங்கோசர், 190.
வல்லாயநாய், 104.
வல்லாறு - வல்லெழுத்தாறு, 30.
வல்லுக்கடிது, 104.
வல்லுக்கடுமை, 104.
வல்லுக்குதிரை, 104.
வல்லுப்புவி, 104.
வலி - வல்லெழுத்து, 33.
வலிந்துகோடலாயவருதல், 117.
வலிந்துமயங்கி, 45.
வலிமுகம் - குரங்கு, 131.
வலியுறுத்தி, 55.

வலுமை - வலிமை, 69, 106.
 வவ்விதுசட்டு - அம்முதலியன, 113.
 வழக்கியல், 212.
 வழக்கின்கண்மருஉ, 68.
 வழக்கு, 10, 79, 90, 125, 220.
 வழக்குப்பொருள், 120.
 வழக்கென்பது சொன்னடை, 126.
 வழி - இடம், 153; பின், 38, 63, 68.
 வழிநூல் - பின்னூல், 7, 233.
 வழிபடல்முனியான், 17.
 வழிபாடு - வழிபடல், 19.
 வழியேயென்றமிகையான், 113.
 வழுதுணங்காய் - கத்திரிக்காய், 92.
 வழுவிகற்பங்கள், 204.
 வழுஉச்சொற்புணர்ந்தல், 9.
 வள்ளுக்கடிது, 105.
 வள்ளுவநாயனார், 22.
 வளவன் - சோழன், 35, 95.
 வளார் - சிறுகம்பு, 4.
 வளி உளருந்தன்மைத்து, 223.
 வளை - கைவளை, சங்கு, 73.
 வறப்பினும்வளந்தரும் வண்மை, 15.
 வறப்பு - வறத்தல், 15.
 வண்மை - வல்லெழுத்து, 70.
 வனப்புவகை - அழகின்வகை, 42.
 வனிதை - பெண், 62. [படை, 128.
 வாச்சியம் - பொருள், 63; வெளிப்
 வாட்படைக்கையன், 103.
 வாதினை - பயிற்சி, 62.
 வாமன் - அருகன், 227.
 வாய்ப்பக்காட்டல், 19.
 வாய்பாடு - சொல், 51.
 வாய்ப்புசி (கழுவி) வருதும், 125.
 வாய்வன்காக்கை, 223.
 வாயிலாய், 156.
 வாரி - கடல், 99.
 வாரு, 94.
 வாலிது - தூயது, 16.
 வாழிகொற்ற, 76. [யசை, 243.
 வாழிய - வாழ்க, 76, 175; முன்னிலை
 வாழியர் - வாழ்க, 175.
 வாழைபழம், 69. [83, 214, 221.
 வாளாகுதல் - சும்மாமொழிதல், 19,
 வாளி, 135; அம்பையுடையான், 56.

விகற்பத்தின்முடித்தல்என்னும்உத்தி,
 விகற்பநடை, 6. [46, 58.
 விகற்பம், 77, 110.
 விகற்பித்துவந்தல், 112.
 விகாரத்தாற் றொகுதல், 98.
 விகாரத்தின்கண் விகாரம், 117.
 விகாரம், 126; செயற்கை, 223.
 விகாரம் ஒன்பது, 55.
 விகாரமொழி, 98, 99. [147.
 விகாரி - வேறுபாட்டையுடையது,
 விகுருதி - விசுதி, 50.
 விசுதிப்பொருள் விசுதி, 78.
 விசுதிமேல் விசுதி, 136.
 விசேடம் - ஒருவகையுரை, 13.
 விட்ட விலக்கணம், 122.
 விட்ட விலக்கணை, 122, 123.
 விட்டிசை, 69.
 விட்டிசைத்து நடத்தல், 105.
 விட்டிசைத்து நிற்பல், 72.
 விட்டும்விடாத விலக்கணை, 128, 129.
 விடபம் - காளை, 62.
 விடலாய் - விடலையே, 156.
 விடலை - பாலையிலத்தலையன், 70.
 விடாதவிலக்கணம், 122.
 விடாதவிலக்கணை, 128, 129.
 விடை, 13.
 விடைஎட்டு, 212.
 விண்டு - மலை, 41.
 விண்ணெனவிசைத்தது, 193, 236.
 விதக்கப்படுதல், 56.
 விதந்து - எடுத்து, 41, 65.
 விதந்துகூற, 38.
 விதந்துகூறல், 50.
 விதந்துகூறவிகாரங்கள், 52.
 விதந்துசொல்லாதன, 74.
 விதந்துரைத்த சிறப்புவிதிகள், 116.
 விதந்தோதல், 27.
 விதப்பு - சிறப்புவிதி, 74.
 விதப்புவிதி, 75.
 விதி, 64.
 விதிப்பு - விதித்தல், 118.
 விதியீறாய் வருதல், 32.
 விதியீறவன், 74.
 விநோதன், 3.

வியங்கியம் - குறிப்பு, 128.
 வியங்கோள் - ஏவல் கொள்வது, 175.
 வியங்கோள் விதித்தம் பொருளில்
 விரவி - கலந்த, 139. [வருதல், 175.
 விரவுப்பெயர், 116.
 விராய் வருதல், 158.
 விராய - கலந்த, 11, 130.
 விரித்தல்விகாரம், 75, 81, 168.
 விரிவுரை, 13.
 விருத்தி, 62.
 விருத்தியுரை, 13.
 வில், 41. [வில்லையுடையாய், 174.
 வில்லி - வில்லையுடையான், 56, 135;
 வில்லி வாளிகள், 202.
 வில்லினை - வில்லையுடையாய், 174.
 வில்லினை - விலகி, 31.
 விலங்குணர்ச்சி, 123. [பட்டபுண், 3.
 விழுப்புண் - முகத்தினும் மார்பினும்
 விளக்கோடு - விளமரத்தின்கிளை, 74.
 விளம்புபு - விளம்புவார், 204.
 விளிக்கு வேறுருபின்று, 154.
 விளிப்பன் - அழைப்பன், 155 [103.
 விற்படை - வில், வில்லையுடையசேனை,
 வின்மை - ஒளியின்தன்மை, 50.
 வினா - கேள்வி, 13.
 வினா ஆறு, 11.
 வினாஓகாரம், 236.
 வினாதல்விடை, 212. [159.
 வினாப்பெயர் - எவன்முதலியன், 49,
 வினாவழு, 204.
 வினாவிடைச்சொல், 72, 235.
 வினாவுத்தரம் - ஒருசொல்லணி, 128.
 வினை, 198, 216.
 வினைக்குறிப்பு, 126, 127, 183.
 வினைச்சொல்லாவது, 130.
 வினைத்தொகை, 34.
 வினைப்படுத்துரைத்தல், 219.
 வினைமுதல்வினை செயப்படுபொருள்
 மேலேற்றப்படுதல், 155.
 வினையடிகள் - வினைப்பகுதிகள், 166.
 வினையடிநான்கு, 75.
 வினையாலணையும்காரணக்குறி, 133.
 வினையிலின்ஒழிபு, 193.
 வினையின்பொல், 130.

வினையிலக்கண, 234.
 வினையின் அகத்துறுப்பு, 234.
 வினையுருபுகள், 233.
 வினையெச்சங்கள், 182, 214.
 வினையெஞ்சிகாரம், 79. [162.
 வினையொடுபொருத்தும்பெயர்கள்,
 வீ: முன்னிலையசை, 243.
 வீரக்கழல், 227.
 வீழ் - விழுது, 42, 101.
 வீளி, 37.
 வீனை-நாவின் தலையை மடித்துவாயைக்
 குவித்துஊதுமொலி, சீழ்க்கை, 23.
 வேங்கா - திருமாவின் திருப்பதியுள்
 வெண்குடை, 1. [ஒன்று, 229.
 வெண்கொற்றக்குடை, 3.
 வெண்கொற்றப்படைத்தலைவன், 216.
 வெண்பாமுதலிய யாப்பு, 20.
 வெவ்வேறு - வேறுவேறு, 27.
 வெள்ளாட்டி - ஏவல்செய்பவன், 56.
 வெள்ளிடைக்கிடக்கும்பகுபதம், 49.
 வெள்ளிடைப்பொருள், 210.
 வெள்ளென விளர்த்தது, 237.
 வெள்ளைக்காவதி, 216.
 வெள்ளொக்கலர் - குற்றமற்றசுற்றத்த
 தினர், 225. [165, 177.
 வெளிப்படை, 69, 119, 120, 126, 128,
 வெற்றிலைநட்டான், 143. [தம், 9.
 வெற்றெனத்தொடுத்தல் என்னும் குற்
 வேளையும்பகுதி, 52.
 வேங்கடம், 1.
 வேங்கை - வேகின்றகை, 120.
 வேட்டுக்குமரன் - வேடவடிவங்கொண்
 வேட்டை, 85. [டமுருகன், 133.
 வேண்டிழிவரும், 113.
 வேணுட்டார், 132.
 வேந்தீர் - வேந்தர், 157.
 வேய்க்குழல் - புல்லாக்குழல், 101.
 வேல்மணி-வேலின்மணி, 153. [142.
 வேளியாவன், 94.
 வேளியானை, 94.
 வேற்கைமுருகன், 222.
 வேற்படைக்குமரன், 103.
 வேற்றுநிலைமெய்மயக்கம், 40.
 வேற்றுமை எட்டு, 145.

ஏயெதனையென்றேரிருடிவினவ, 91.
ஏவலினையர் தாய்வயிதகரிப்ப, 208.
ஏழியன் முறையதெதிர் முகவேத்
துமை (அகத்தியம்), 145.
ஐயேயெமக்கீன்கருள், 156.[173.
ஒண்ணீராராய்நின்சேவலுநீயுமாய்,
கஃஃஃஹென் னும், 37. [118.
கட்புலனில்லாக்கடவுளைக்காட்டும்,
கடற்றானையர்கழல்வேந்தரை, 185.
கடாவுகபாகநின் கால்வெண்டுத்தேர்,
176.
கடிமலர்மிசைபூத்துக்கம்புளோடன்ன
கடிமுரசு, 249. [மார்க்கும், 249.
கடியரமகளிர்க்கேகைவினக்காடி, 249.
கடிவினே முடிசென, 249.
கடைநாள் (சீலப்), 154.
கடைப்புடைக்கொள்ளிய நீர், 153.
கண்ணகருவினை, 32.
கண்புரைகாதலமெம்முள்ளான், 185.
கருதலர்ச்சீறியகடுங்கொல்யானை, 190.
கருநெடுங்கண்டருங்காமனோயே, 224.
கருமுகமந்திசெம்பினேந்தை, 125.
கல்லனைச்சுனைநீர், 153.
கலங்க்கொண்ட, 32.
களிறுக்கந்தும்போலநளிகடல், 229.
காட்டுச்சாரோடு குறுமுயால், 153,
158.
காண்டலுமிதுவேசொல்லும், 180.
காணுன்கழிந்தவைகலுமுண்டென்
றோருநாள் (கலி. ௩௭), 185. [236.
காணியவம்மினோகங்குலதுநிலையே,
காணியவாவாழியமலைச்சாரல், 243.
காதுசேர்தாழ்குழையாய்கன்னித்து
நைச்சேர்ப்ப (நேமி. சொல், வெண்.
68 - உரை, மேம்.), 229.
காமவிதிகண் முகமென்மருங்குந்தெய்
யவாய் (ஹே. ஹே), 230.
காலமறிதொழில்கருத்தனோடியைய
(அபநயம்), 165. [ம்], 173, 179.
காலமும்வினையுந்தோன்றி (அகத்திய
ம்), 170.
காவலோனைக்களிதஞ்சும்மே, 161.
கிளக்குங்கிளவ்பாணகேளினி, 250.

கிளிகான், 158.
குயில்சேர்குளிக்காவளி, 154.
குலிகமொடிகலியவங்கை, 127.
குற்றியலுகாமுமந்தெனமொழிப
(தோல்), 73. [67, 127, 194.
குறுத்தாட்டூதம் (யா.வ்.சுரு-மேம்.),
கூரியதோர்வாண்மன், 240.
கோடிசுவனைகொட்டைதுசப்புண்
கண்மேனி (நேமி. சொல். 67 -
உரை, மேம்.), 229.
கொய்தளிர்த்தண்டலை, 218. [130.
சுந்தனப்பொதியச்செந்தமிழ்முனியும்,
சார்வுழிச்சார்த்தகையன், 73.
சாரனாவென்றேழியுங்கலுழ்மே,
சீலையன்செழுந்தழையன், 243.[178.
சிறிதுதவிர்ந்திதமாளநின்பரிசிலருய்ம்
மார், 243.
சிறுபைந்தூவியிற்செயிரற்செய்த
(நேமி. சொல், வெண். 14-உரை,
மேம்.), 222.
கஃஃஃஹென் னும், 37.
சுரையாமலம்மிவிதப்ப (நேமி. சொல்.
67-உரை, மேம்.), 66, 229.
சுறவக்கோட்டன்ன, 78.
சூருயிர்குடித்த, 104.
செல்வுழிச்செல்க, 73.
சென்மதிபெரும, 243.
சென்மதுகொல்போர்த்துகொல், 128.
சேளய், 158. [தே, 242.
சொல்லென்றெய்யநின்னெடுபெயர்த்
சோலையையோ ரெழுத்தாலென் சொல்
தண்மிறையூர், 243. [லும், 128.
தண்டையினினைக்கிளி, 67.
தந்நுளம்முதன்மகரமிடையிட்டு(இ.வ்.
நாழ்குழால், 158. [மேம்.), 134.
தாழ்த்தவுணர்வின் ராய்த்தாளுடைந்து,
231. [னுண்டான், 207.
தானுந்தேரும்பாகனும்வந்தென்னல
திகழ்செவ்வான்மதித்திருமுகப்பூம்
நீத்தித்தி, 217. [குழல், 200.
துடிதுடித்துத்தள்ளிவரும், 218.
துணையினெஞ்சினேன்றுயருழந்தினே
யேன், 185.
தூங்கால் - யானையே, 158.

தேங்கங்காய்போலத்திரண்டுருண்ட
பைங்குந்தல் (நேமி. சொல். 67 -
உரை, மேற்.), 231.
தென்பாண்டிமுட்டங்குடங்க்கா,
தென் திசை, 154. [132.
தோன்றல், 158.
நம்பாடணையாதநான், 153.
நல்குமோல்குமேநாமகள், 217.
நன்னிதிபெறுகநாடொறும்வாழ்க,
நாகினங்கமுரு, 219. [240.
நாகுவெயொடுநக்கு வீங்குதோள், 161.
நாகியமன்கொள்ளான், 73.
நாமரனுடைமை, 208. [வுண்டு, 176.
நாவுண்டுநீயுண்டுநாமந்தரித்தோதப்பா
நிலவிரிகானல்வாய், 78.
நின்றதோர்நறுவேங்கை, 154.
நீத்தொழிந்தவாழைந்தடக்கி, (அற
நேறி, 219), 128.
நீயல்லாற்பிழிதமற்றின்மை, 179.
நீலுண்டுகிலிகை (நேமி. எழுத்து.
வெண். 19 - உரை, மேற்.), 68.
நுண்ணுணர்வுடையோர், 124.
நெடியகழியுயிரா, 78.
நெறநீரிருங்கழிநீலமுஞ்ஞடாள், 143.
பசுப்டோல்வார், 55.
படாஅதிவாழி, 76.
படைபடை, 189.
படைபடையென் தஞ்சி, 55.
பதிகககிளவி, 5.
பருவந்துசாலப்பலர்கொலென்றெண்
ணி (வளையாபத்), 249.
பல்லார்தோடோய்ந்துவருதலால், 224.
பலவ்ளியைந்தவும் (அகத்), 121.
பாட்டின்பொருள், 114. [143.
பாட்டின்பொருளைப்பறவிப்பலகால்,
பாடுகோபாடுகோபாடுகோபாடுகோ,
(நேமி. சொல். வெண். 53-உரை,
மேற்.), 217.
பிறக்கதுண்டசெல்லான்பெருந்தவம்
பட்டான், 244.
புகன் தவன்றியும்புறமிகவருமே, 250.
புணர்தருசெல்வந்தருபாகுச்சென்
புலவரான, 161. [றார்(கார்.கக), 181.
புலிநின்றிந்தநீரல்லீர்த்து, 125.

புலையனும்கிரும்பாப்புன்புலால்யாக்
[அரிச்சந்திரபுராணம்], 237.
புள்ளினுன், 162. [ன், 143.
புறங்கொடையறியாமதந்திகழ்வேலோ
பூமேலாளாரென்பார்பூம்போர்வை,
128. [ட்பேதை, 223.
பெருந்தோட்சிறுமருங்கும்பேரமார்க்க
பெருவேட்கையெனற்பிரிந்து, 185.
பேரமார்க்கட்பேதை, 95.
பொற்றொழிந்தபுனைமடல், 127.
பொன்யாத்தார், 45. [முலை, 151.
பொன்னிநிதிநீர்த்தபொற்சுணங்கிள
போம்புழை, 178. [யாம், 185.
மக்களுளிரட்டையாமாநினம்பிறந்து
மடங்கலந்த மனனே, 32.
மண்டிலமுங்கமலைநிறங்கிளர, 239.
மண்புகுந்தும்கிண்பறந்தம், 118.
மண்யாத்தகோட்டமழகிறு, 45.
மயிலியன்மாதர், 43.
மருவினென்செய்யுமோரிலவு, 78.
மரைமலர், 127.
மரையிதழ்புரையும், 194.
மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்சீரடி, 68.
மற்றுச்சொன்னோக்காமரபினைத்து,
முற்றநிற்பது முற்றியன்மொழியே
(அகத்தியம்), 168.
மாயக்கடவுட்குயர்கமாவலனே, 243.
மாவீழ்நொச்சி, 212. [214.
மாவீழ்நொச்சிமணிக்கொழித்து,
மாறுககாதலர் (நேமி. சொல். வெண்.
67-உரை, மேற்.), 232.
மானவேன்முட்டைக்குமாறுயதெவ்
வர்போம், 133.
மீமிசைஞாயிறுகடற்பாய்ந்தாங்கு, 219
முந்நாட்பிறையின்முனியாதுவளர்ந்த
து, 221.
முர்க்கனுமுதலையுட்கொண்டது, 207.
முவிழையவேல், 177. [157.
மேவார்த்தொலைத்தவிதன்மிகுவேள்,
யான்பிறனளியன் வாழ்வானுசைப்பட்
டிருககின்றேன், 244.
வடுகருவாளர்வான்கருநாடர் (நேமி.
சொல். வெண். 9 - உரை, மேற்.),
207.

வடுவென் தகண்ணாய் வருந்தினைபோலும், 244.
வயிரஞ்சியுமயன் வினையிரும்பும் (அகத்தியம்), 124.
வருதிபெயாதி, 59.
வலம்புரித்தடக்கைமா அனின்னிறம் (யா. வ. மேற்.), 158.
வழிபடுதெய்வநிற்புறங்காப்ப, 117.
வன்பறழ்க்குமரி, 220. [178.
வாம்புரவிவழுதி (யா. வ. 'தா அம்பு'),
வாமமணிமேகலையார், 128.
வார்த்தைபகர்குற்றேன், 250.

வின்வத்துக்கொட்கும், 72, 73.
விழுமிதுகழிவதாயினும், 185.
விளிந்தன் றுமாதவர்த்தெளிந்தவென்கண்ணே (நற். களவு), 244.
வினைக்கம்பலெனைச் சிலம்பவும், 210.
வினைநிலையுரைத்தலும்வினாவிற்கேற்றலும் (அகத்தியம்), 147.
வினைவேட்கையீர்நீரர்வம்மின், 186.
வென்பாழ்தலாகவேதியராதியா, 230
வெந்திறவினன்விறல்வழுதியொடு (இ. வ. மேற்.), 185. [ம், 213.
வையைக்கிழுவன்வயங்குதார்மாணகல

குறிப்புரை.

பக்கம் - க.

மூவறுமொழி - பதினெட்டுப் பாலை; "முட்டிலா மூவறுபாடை மாக்கள்" (சீவக. கூட); "பதினெண், டேயமார்தருங் கிளந்தசொற்றிராட்சி" (திருவள்ளா. நகர: ௬௭.)

தன்மத... நிறுவிய: வென்ற அரசன், வெல்லப்பட்டவருடைய தேயத்தின் எல்லையில் தன்யானைகளைவென்றதற்கு அறிகுறியாக நிறுத்துதல் மரபென்பர். இப்பகுதிக்கு மயிலேநாதரொழுதியுள்ள உரையைப்பார்க்க; "எல்லை நின்றவென்றி யானையென்ன நின்று...வாயில்" என்றார், கம்பரும்; கம்ப. நகர: ௨௨.

"திருந்திய செங்கோற்சீயகங்கன்": இங்குச் செங்கோலென்பது, திருந்திய வென்னும் அடையடுத்ததாற் கோலென்னும் தன்மையதாய் நின்றது; "கோடாத செங்கோல்" (சீவக: ௭) என்பதன் உரையைப் பார்க்க.

செய்வது-விதி. தவிர்வது-விலக்கு. பெறுவது-பெறு; இன்பம். உறுவது-ஊறு; துன்பம்.

பக் - ௨.

உய்வது-பிழைத்தல். அன்றி, செய்வதும் தவிர்வதும் அறமெனவும், பெறுவது பொருளெனவும், உறுவது இன்பமெனவும், உய்வது வீடெனவும் கூறுவதும் உண்டு.

"நன்னாவார் ... நானாமே" என்றது, "எனக்கே நகை தருமால், ஆறுவறிவினவர்கட்கென் னுங்கொலென் னதாவே" (யா. கா: அவை) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

பக் - ௩.

விழுப்புண்: "விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கிலுள், வைக்குந்தன் னனை யெடுத்த" திருக். எளசு.

அரங்கேற்றழிக் கேட்போரைக் கேட்போரென்பவர்கள், இறையனாகப் பொருந்நராகாரும் (கு. க. உரை), மயிலேநாதரும் (பக. கஅ); இளமபூரணரும்நச்சினூர்க்கினியரும் (தொல். பாய்ச் சூததிரவுரையில் இவ்வாறே கூறியுள்ளார்கள்; இலக்கணவளக்கவுரைகாரரும் சிறப்புப் பா

யிரவுரையில் இங்ஙனமே கூறினர்; இராமாநுசகவிராயர், இங்குக் கேட்போன் சீயகக்கன் என்றனர்.

“யாவருமுனர” என்றதைப் பயனென் டவர்கள், மயிலேநாதநம், இலக்கணவள்ளக்கவுரைகாரரும். களவியலுரைகாரர் வீடுபேற்றைப் பயனாகக் கூறுவர் (சூ. க. உரை.) இராமாநுசகவிராயர் அறம்பொருளின்பம் வீடடைதலைப் பயனென்றார்.

நால்வகையாப்பாவன, தொகுத்தல் யாப்பு முதலியன; இந்நூல் 10-ஆம் சூத்திரத்தால் விளங்கும்; “தொகுத்தல் விரித்தறொகைவிரிமொழிபெயர்ப்பதர்ப்பட யாத்தலோ டனைமர பினவே” (தோல். மரபு. கூஎ) என்பதனாலும், களவியல் முதற் சூத்திரவுரையாலும் இஃது அறியலாகும்.

பக் - ச.

பாரை-பருத்த மரஅடி; “வன்கட்பாரை முருக்கி” (நற். 202.)

“இந்நூலுட்கூறியபொருள் யாப்பு, அணியென்னும் மூன்றதிகாரங்களும் அக்காலத்துள்ளனபோலும்” என்றது மயிலேநாதநாராப் பதிப்பின் முகவுரையினால் (பக். XII) அறியலாகும்.

பகல்செய்வான் - சூரியன்.

நூற்கும் - நூலைச்செய்த. நூற்றல் - நூலைஇயற்றல்; “மொய்தினெய்யசொன்னுறகலுற்றேன்” கம்ப: அவை.

பக் - 10.

நூல்துதலியபொருளல்லன, துவல்வோன் திறன் முதலியனவென்றும் நூற்குள்ள துதலியபொருளல்லன, மதமுதலியவைகளொன்றும் கூறப்படும்.

பக் - ௬.

“சுவோன்...தொகையே” என்பார், இளம்பூரணரும் நச்சினூர்க்கீனியரும் இலக்கண வளக்க வுரைகாரரும்; தோல். சிறப்பு: உரை; இ. வி. பொதுப்பாயிரம்.

“ஓரிருபாயிரத்திற்கு வகைபோந்து கிடந்தமை”: இந்நூல் உ - ஆம் சூத்திரத்தால் அறியலாகும்.

பக் - ௭.

“பழையனகழிதலும்....வழுவல்” நன்: சூ. சகூஉ.

“ஒருவற்குமைந்தனயினுன் மற்றொருவற்குத் தந்தையாயினம்போல்” என்னும் உவமை, இந்நூல் ககக - ஆம் சூத்திரவுரையினும் வந்துள்ளது.

மருமான்-சகோதரியின் புதல்வன்; மருமகனுமாம்.

பக் - கக.

“ஒருநெறி...மாகும்”: இச்சூத்திரம், தோல். செய். கசக. இதற்கு இளம்பூரணர் எழுதியுள்ள உரை வருமாறு:— “ஓரினமாகிய நெறியின் நிப்பல் நெறியான் வரும் பொருளானே பொதுமொழியால் தொடரப்படின், அது படலமென்று பெயரா மென்றவாறு; அது, கிளவியாக்க முதலாக எச்சவியலீறாகக் கிடந்த ஒன்பதோத்தினும் வேறுபாடுடையவாயினும் சொல்லிக்கணமுணர்த்தினமையாற் சொல்லிக்காரமெனப் பெயர்ப்பெறும். அதிகாரமெனினும் படல மெனினு மொக்கும்.”

“சில்வகை...சூத்திரம்”: தோல். மரபு: சூ. க00 - பார்க்க. சூத்திரவிலக்கணன் கூறப்பட்டவழிக் கண்ணாடியுலமை வடமொழியில் இல்லையென்பர்.

பக் - கச.

“பதினென்கு உறுப்புக்கொண்டது விருத்தியுரை” என்பதை மறுத்து, “ஐங்காண்டிகை யுறுப்பிற்குமேற்பட்டு வருவன வெல்லாம் விருத்தியுரையென்பதே இதன் கருத்தெனக் காண்க” என்பார் இராமாநுசகவிராயர்.

பஞ்சி: பஞ்சுக்குப் பஞ்சியென்னும் பெயருமுண்டு. இதனை, “பஞ்சி நுண்டு கிலென்னபைக்கழற்செவடி யுடையார்” (தே. வாங்கொளிபுத்தூர்), “பஞ்சியடிப்பவளத் துவர் வாயவன்” (சீவக. உகக), “கிடையும் பூனையுங் கிழியும் பஞ்சியும்”, “கேள்விச் செவயிற் கிழித்துகிற் பஞ்சி” (பெருங். க. சகூ: கஅசு; க. சஅ: ககசு) என்பவற்றாலாக.

கதிர்: இது, மிகக் கூரியதோரிருப் புக் கருவி; தூல்தூற்றற்குரியது; “கதிர் மூக் காரல்” (புறநா. உசக); “காம்புங்கதிருந் கூம்புமணிக் குமுதமும்” (பெருங். உ. சு: அஎ.)

பக் - கரு.

நிறைகோலென்பதற்குக் கழச்சுக் கோல், கயிற்றுக்கோல், துலாக்கோலென்று பொருள்செய்வாரு முளர்.

பக் - கசு.

பண்டைக்காலத்திற் கழற்சிக்காயினால் அலகிடுவதுண்டென்று, “பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங்கு”, “எல்லாமெண்ணி னிடுகழங்குதபுந்” (பதிற்: கரு, நட) என்பவற்றால் செரிதலின், “கழற்பெய்குடம்” என்றதற்கு, ‘அலகிடுதற்குரிய கழற்சிக்காயைப்பெய்யுங்குடம்’ என்று பொருள்கொள்வது பொருந்தும்.

பக் - கஎ.

நெய்யரி: நெய் - தேன். அதனை வடிக்கட்டுதற்குக் கருவியாயிருத்தலின், பன்னாடை ‘நெய்யரி’ என்று பெயர்பெற்றது; இக்காலத்துப் புத்தருக்கு நெய்யும் அதனால் வடிக்கட்டப்படுகின்றது; “நல்லவை யகத்திட்டு நவை புறத் திடுவது, நெய்யரிமாண்பென நினைதல் வேண்டும்” என்பதனைக் காட்டி, நெய்யரியைமுதன்மாணக்கருக்கு உவமை கூறுவர், நச்சினுர்க்கினியரும், இ. வ. உரையாசிரியரும்.

பக் - கசு.

“அழலி னீங்கா னணுகான்” என்பதும், “அகலா தணுகாது தீக்காய்வார்போல்க” (திருக். சுசக) என்பதும், “அழலிற் சாரா தகலாதொழுக” (சீவக. கசுஅ) என்பதும் ஒப்புமோக்கற்பாலன. “நீழலினீங்கான்” என்பது, “நீழலி னீங்கார்” (சீவக. கசுஅ) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

பக் - உக.

“மாடக்கு...கோபுரமும்” என்பதனை, “எயினலம்புனை கோபுரமாபுரத்

தெழுதுமா ளிகைதோறும்” (வில்லி. சம்பவ: ககக) என்பது தழுவியது.

பக் - உஉ.

எழுத்தென்றது காரியவாகுபெயர். இப்புத்தகம் கசச-ஆம்பக்கம்பார்க்க.

பக் - உஉ.

முற்கு வீளை இலதையென்பன, அடிநாவடியிற் காட்டப்படுவதோர்ஒலிக்குறிப்பென்பர், இராமாநுசு கவிராயர்; நன். கு. நுஅ.

ஐந்து அணுவாவன: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்ற ஐந்தின்துட்பங்கள்.

மர்யையை அநாதிகாரணமென்பது, வைதிகமதத்தார்கொள்கை; “பதினெண்டேய மாந்தருங் கிளந்தசொற்றிரட்சிதான் றாய, மாயகாரிய வொலியன்றி” (நிருவீண. ககர. சுஎ.)

பக் - உச.

‘பிறப்பதிகாரம்’ என்றது, “நிறையுயிர் முயற்சிபின்” என்னும் இக்தாலின் எச - ஆம் சூத்திரமுதலியவையுள்ள பகுதியை.

பக் - உஎ.

‘நாதமாத்திரையாய் எல்லா வெழுத்திற்கும் காரணமாய் முன்னிற்றலின் அம்முதல்’ என்பதை, ‘அக’த்திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற் பிறத்தலானும்’ (திருக்.க.பரி) என்பதும், ‘இறைவன் இயங்குவினைக் கண்ணும் நிலைத்திணைக்கண்ணும் பிறவற்றின்கண்ணும் அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாறு எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தாற்போல அகாரமும் உயிர்க்கண்ணும் தனிமெய்க்கண்ணும் கலந்த அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது’ (தொல். மொழி. கு. கக.ந. உ.ர) என்பதும், ‘அகாரம் சகல சப்தத்திற்கும் காரணமாய் நாராயண பதத்திற்குச் சங்கீரகமாயிருக்கையாலே’ (அஷ்டாதசரகசியம், திருமந்திரப்பரகரணம்; என்பதும், “மொழிக்காரணமா நாதகாரிய

வொலியெழுத்து" (இ.வி.சூ. ௩) என்பதும் ஒத்துள்ளன.

பக் - ௨௬.

அஉ-ஆம் சூத்திரம், தோல்காப்பியத்திற்கு வேறுபட்டுளது; தோல். பிறப்பு. கள-ஆம் சூத்திரம்பார்க்க.

சூ. அடு - உரை: 'மேற்பல்லைக் கீழிதழ்பொருந்த' என்பர், இராமா நுசகவிராயர்.

சூ. அள: ஆய்த்துக்கிடம் நெஞ்சென்பர், நச்சினுர்க்கினியரும் (தோல். பிறப்பு. கக. உரை), இ.வி. நூலுடையாரும் (சூ. கஈ.)

ஏன - மற்ற; "முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்" (தோல். மொழி. சூ. ௩௩.)

பக் - ௩௦.

எடுத்தல்முதலிய மூன்றெலியோடு விலங்கலோசையென்று ஒன்றுண்டென்றும், அக்கையுடையது ஐகாரமென்றும், வல்லினம் தலைவளியுடையது, மெல்லினம் மூக்குவளியுடையது, இடைவினம் மிடற்றுவளியுடையதென்றும் கூறுவர்; தோல். பிறப்பு. சூ. சு - ந. உரை.

பக் - ௩௪.

நுந்தை-உந்தத்தை; "கண்டிசின் வாழியோ குறமக ணுந்தை (அகநா. கக), "நுந்தை தானிழ விரந்தோய்" (சீலப். ௩௦: கஎச.)

ஆனேமுகக்கடவுளை மும்மதத்தனென்றது பொருந்தமென்றல், "யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியி-ரமை யான் மும்மதத்தனதுதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும் ஒருகோட்டன் முதலியன போல மும்மதத்தனென விராயகப் பிரானுக்கே அடையாய்நிற்றலின் யானைக்கு அடையாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்து இச்சாளுனக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகம் செய்யப்பட்டனவென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடுமுதலிய ஏனை அகடபொல்லாம் உறுப்பினை யணர்த்திநிற்றலின், இதுமாத

திரம் இனம்பற்றாது உருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ்செய்தற் குரியதோர் இயைபுவிசேடம் இன்மையானும் கந்த-முதலிபோகாரயும் அக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவும் உரையன்றெனமறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்து ஆறெழுத்து நாலெழுத்துமுதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின்வகையாகியஒருமதமும் இருமதங்களும் மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின், அதுபற்றி ஆசனக்கே என்னையென்றெழிவாருமுளர்" சீவநூனசித். காப்பு, சீவநூன. உரை.

சூ. கூடு - உரை: 'இனி...பொருள் கூறுவாருமுளர்': இங்ஙனம் பொருள் கூறுபவர், மயிலேநாதர்.

பக் - ௩௩.

இவ்வாய்தம் குறுகா தெனக்காண்டல் விரோதக் கூறுபவர், இ. வி. உரைகாரர்; சூ. ௩-உரை.

பக் - ௩௬.

'மேல் உயிரளபா யென்றுரைத்தலின்': மேலென்றது, "புள்ளிவிட்டவ்வொடு" என்னும் இந்நூலின் அக-ஆம் சூத்திரத்தை.

பக் - ௩௭.

ஏடு: இம்மொழிக்கு உடம்பென்று ம்பொருளுமுண்டு; "ஏடு சிலத்திலிடுவதன் முன்னம்" (திவி. ல்லாண்டு, ச.) பெரியவாச்சாரப்பிள்ளை யுரையைப்பார்க்க.

யவனர்: இச்சாதியார் பலவகைச் சிற்பத்தொழில்களிலும் அரசர் முதலியோரிடத்துச் செய்யும் பலவகைப் பணிகளிலும் பெயர்பெற்று முன்பு விளங்கினார்களென்று பெருங்கதை முதலியவற்றால் நன்கு தெரிகின்றது.

பக் - ௩௮.

அருத்தாபத்தி: பிரமாணங்களுவொன்று; அதாவது, 'பகலுண்ணுந் பருத்திருப்பான்' என்றால், உண்ணுவன் பருத்திருத்தல் கூடாமையின்

‘இரவிவண்பான்’ என்று கொள்ளுதல்.

சூர் - குருவி; இப்பெயர் சூர் இயெனவும் பழைய நூல்களில் வழங்கும்.

கடு - ஒருமாம். இதனோடு ‘காய்’ என்பதனைக் கூட்டிக் கடுக்காய் மரம் என்று வழங்குவதும் உண்டு; “ஆய்தருந் கடுக்காய் வனத்திடை” (மாயூரபுராணம், காமன்பூசை. ந.)

சே-ஒருமாம்; “சேவென் மரப்பெயரோடுமர வியந்தே” (தொல். உயிர்மயங்கு. எசு); “சேவுந் குரவுஞ் சினைபிளர் தனைந்து” (பெருங். க.ருக:சசு); “பால்சரந்து, பொங்கு நீசே வினங்களு மவண்” (காஞ்சி. நாடு. சசு); “புன்னை கூவிள நாகம் பூவை பிடா நமை சேவான்” (திருவாண. சம்பு. க); “சேவின் மேலொரு சம்புயர்ந்தலங்கிடுஞ் சிறந்த, சேவின் மேலொரு சம்புயர்ந்தலங்குதல் செயுமே” (திருநாகைக்காரோணப்பராணம், நைமிச. கசு.)

பக் - நக.

எஞ்சியசொல்லி நெய்தக்கூறலென்னு முத்தியை அருத்தாபத்தியென்பர் இராமாநுசு கவிராயர்.

பக் - சர.

சிக்கநோக்கம் : இது சூத்திரநிலைகளுளொன்று; நன். சூ. கசு-பார்க்க. இதனை வடநூலார் ‘வயிம்ஹாவலோகனம்’ என்பர்; “பணிவருஞ் சிக்கநோக்கிற் பணையெருத் துறழ்நோக்கி” (சீவக. கருசுக.).

‘அப்பொடு பெய்தஉப்பு, தன்னளவு தோன்றது ஒன்றாய் நிற்கும்’ என்பது, “நாழியப்பு நாழியப்பு நாழியாய வாறு போல்” (சிவவாக்கியம். ருச), “நசித்து மலம், அப்பனைந்த வுப்பி னுளமழிந்து” (சிவஞானபோதம், சூ. கசு-உதா. வெண். ரு) என்பவற்றை நினைப்பிக்கின்றது.

பக் - சக.

இடைநிலையை (மயக்கத்தை) ஒரு மொழிக்கே யெனக்கொள்பவர் நச்சீ

னர்க்கினியர்; தொல். நான். சூ. உஎ.

உயிர்மெய்முன் உயிர்மெய் மயங்குதல் உளதென்று கூறுபவர்கள் மயிலைநாதரும் (பக்-சஎ), நச்சீனர்க்கினியரும் (தொல். நான். உஉ-உரை), இ-வ் உரைகாரரும் (இ.வ். சூ. நக-உரை.)

கற்க: “கற்க கசடறக் கற்பவை” (திருக். நகக.).

புன்மலை - சிவந்த தலை; “புன்மலை மகாஅர்” (மலைபடு. உருந.); இனி, புல்லிய இடமுமாம்; “புன்மலைப் புனங்காப் புடைபோதர்” (கம்ப. நாடு. நசு.)

புன்கண் - துன்பம்; “புன்கண்கூர் யாமத்துப் பூழிமேற் றுன்படுத்து” (நள. கலிதொடர். சுஎ.)

பக் - சஉ.

கம்பன்: பண்டைக் காலத்திற் காளிமுதலிய தெய்வங்களைப் பூசிக் கும் சாதியாருக்குக் கம்பரென்றுபெயருண்டென்று தெரிகின்றது. இச்சாதி யார், உவச்சர் என்றும் பாரசவர் என்றும் வழங்கப்படுவர்; திருவிளையாடற் பயகரமாலையை இயற்றிய ஆசிரிய ரின்பெயர் ஓரோட்டுச் சுவடியில் ‘வீர பத்திராக்கம்பர்’ என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

வேயங்குழல் - புல்லாக் குழல்; “வேயங்குழ லோசையும் விடைமணிக் குரலும்” (திவ். திருப்பள்ளி. ச.)

அற்றம்-மறைத்தற் குரியது; “அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு” (திருக். அசசு); “அற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்” (மணி. ந: நக0.)

அல்லி-அகவிதழ்; “அல்லிசேரணங்கிற் கணங்கன்னவன்” (சீவக. கசுஉ); “அவ்வல்லி மலர் புல்லும், மன்கையிவ ளாமென” (கம்ப. கோலங்காண். நஉ.)

அக்கு - உருத்திராக்கம்; “அக்கு மால்கொ டங்கையி னெண்ணுவார்” (தே. பொது); “அக்கும் புலியி னதரு முடையாரவர்” (திவ். பெரியதிரு. சு. சு: க.)

பக் - சங்.

அனுவதித்தல் 'வழி மொழிதல்' என்று தமிழில் வழங்கப்படும்; "கூறின பின்னுங் கூறின சிலவவை, அறுவாத மென்றே யறிந்தே யடக்குக" (இ - கோ. சூ. ௭.)

பக் - சச.

அகன் - அகம், மனம். முகன் - முகம்.

பயின் - பிசின்; "சிறுகா ரோடன் பயினோடு சேர்த்திய, கற்போற் பிரிய லம்" (அகநா. க.)

வயின் - இடம்; "வயின்வயி னெ யிற்றிமாதர் வயிறுதே தோடவோடி" (கம்ப. பால. ஆற்று. கச.)

பந்தல் - இப்பெயர் தமிழ்நாட்டி னுட் சிலவிடங்களில் அசுபகாரியங் களுக்கு இடப்படுவதற்கே வழங்கு கின்றதென்றும் சுபத்திற்காக இடப் படுவதற்குக் காவண மென்பது வழங் குகின்றதென்றும் தெரிகின்றது. சுப த்திற்காக இடப்படுவதற்குப் பந்தரெ ன்னும் பெயர் இருவகை வழக்கிலும் காணப்படுகின்றது; "மாலை தொடர்ந்த மங்கலப் பந்தர்" (பெருங். க. ௩௪: ௨௨); "பந்தரி னிழல்வீசப்படர்வெயில் கடிவாரும்" (கம்ப. கடிமண. ௨௬.)

பக் - சரு.

"இம்மூன்று ... கூறிய": மூன்று சூத்திரங்கள்: க௨௨, க௨௩, க௨௪. அவற்றை இடைநிலையின்பாற்படுத்திப் பொருள்கூறியவர் மயிலைநாதர்.

பக் - சசு.

'எழுத்துச் சுண்ணத்தின்கண் அரி சனமுதலியபோலாது மாலையின்கண் மலர்போல அவற்றில் நிற்கலின்': இவ்வுவமையை வேறுவகையாக இவ்வுரை யாசிரியர் காட்டியுள்ளார்; நன். சூ. கசுஅ - உரை.

'அனைத்து' என்னும் சொல் எல் லாமென்னும் பொருளையுடையதெனக் கொள்வர் மயிலைநாதர்; சூ. ௩௬௬ - உரை.

பக் - சஅ.

அம்பலவன், "அம்பலவன் மலயத் து" (திருச்சிற். கரு.)

உத்தரட்டாதி யான்: "ஊனத்திற் றிரந்தசீர்த்தி யுத்தரட்டாதி யானே" (சீவக. ௩௮௭.)

பக் - சங்.

அவன் முதலியவற்றைப் பகாப்பத மென்றவர் மயிலைநாதர்; நன். சூ. க௩௦ - உரை.

பக் - ரு௦.

வின்மை - வில்லினது தன்மையு மாம்; "வின்மையி னீண்டமேரு" (பேரிய. மூர்த்தி. க௩.)

பக் - ரு௧.

'முதனிலைப் பெயர்வினை' என்றதற் கு முதனிலைப் பெயரெனவும் முதனி லைவினையெனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

பக் - ரு௨.

நெட்டனை - நெடுமையான பஞ்ச மெத்தை; "நெட்டனை யருகாக்கொட் டைகள் பரப்பி" (கக-ஆம் திருமுறை, திருவிடை. மும்மணி. கக.)

சேதாம்பல்: "சேதாம்பற் போத னைய செங்கனிவாய்" (கம்ப. நகர் நீங்கு. க௦௧.)

'செம்மை ... பொதுவிதியானும்': பொதுவிதி என்றது, இந்நூல், கருஅ, கசு௨, கசுரு-ஆம் சூத்திரங்களை.

பக் - ரு௩.

'மேற்கூறிய அகாவகரப்போலி' என் றதில், 'மேல்' என்றது "அம்புனிக ரம்" என்னும் க௨ரு-ஆம்சூத்திரத்தை.

பக் - ரு௪.

'வித்த...மேற்கூறலின்': மேலென் றது "கடவாமடிசி" என்னும் க௩௭- ஆம் சூத்திரத்தை.

பக் - ருரு.

'இச்சூத்திரத்திற்கு...பொருளாகக் கூறுவாருமுள்': இங்னம் பொருள் கூறுபவர் மயிலைநாதர்; இ.வி.உரை யாசிரியர் கொள்கையும் இதுவே (இ. வி. சூ. ௪௩ - உரை.)

முன்று சந்தி: தோன்றல் திரிதல்
கெழிதல் என்பன.

பக் - ௫௬.

வில்லி, வாளி: "கண்டகர் வாளிகள்
வில்லிகள் புறங்காக்குஞ்சீர்" (தே.
முதுகுன்றம்.)

சூ. ௧௪௨. வினைப் பகுபதத்தைத்
தொழிலென்றது ஒருவகைக்குறிப்பு;
பின்வரும் வினையென்பனவும் அன்ன.

பக் - ௫௭.

'மேலைச் சூத்திரத்தில் வருவது உ.
முது': மேலைச்சூத்திரம், ௧௪௪. அச்சூத்
திரத்தில் வருவது "இசைவினை"
என்பது.

பக் - ௫௮.

'எதிர்காலங்காட்டிமென மேல்விதத்
தலின்': மேலென்றது "செய்த செய்
கின்ற செய்யும்" (௩௪௦) என்னும்
சூத்திரத்தை.

பக் - ௫௯.

என்மனார்: "என்மனார் என்பது
என்பதென்று முற்றுச்சொல்லை, 'குறை
க்கும் வழிக் குறைத்தல்' என்பதனால்
பகரங்குறைத்து, 'விரிக்கும்வழிவிரித்
தல்' என்பதனால் மன்னும் ஆரும் என்
பன இரண்டிடைச் சொற் பெய்து
விரித்தார்" என்பது இளம்பூரணம்
(தொல். கிளவி. சூ. ௧); "என்மனார்
என்பது செய்யுள் முடிபெய்தி நின்ற
தோர் ஆர்ந்தெதிர்காலமுற்றுச்சொல்"
என்பது சேலுவரையம் (ஹெ ஹெ
ஹெ); "என்மனாரென்பது ஓர் ஆர்ந்து
நிகழ்கால முற்றுவினைத் திரிசொல்"
என்பது நச்சினூர்க்கினியம் (ஹெ
ஹெ ஹெ.)

என்றிசினோர்: 'என்றிசினோர்,
கண்டிசினோரென்பன அவ்வாறுவந்த
இறந்தகால முற்றுச்சொல்' என்பது
சேலுவரையம் (தொல். கிளவி.
சூ. ௧); 'என்றிசினோரென்பது அவ்
வாறுவந்த இறந்தகால முற்றுவினைத்
திரிசொல்' என்பது நச்சினூர்க்கினி
யம் (ஹெ ஹெ ஹெ.)

பக் - ௬௦.

'நடவாவென்னும்': "ஆவே பெய்திர்
மறைக் கண்ண தாகும்": நன். சூ.
௩௨௬.

பக் - ௬௨.

சருச்சரை - சாசாரப்பு; எண்வகைப்
பரிசுத்தன் ஒன்று; நன். சூ. ௪௫௪ -
உரையைப்பார்க்க. வடநூலார் இம்
மொழிக்கு வேறு பொருள்கூறுவர்.

தக்கணம் - தெற்கு; "தருமயாத்
திரையெனத் தக்கணம் போந்துழி"
(பெருந். ௧. ௩௬: ௨௩௮.)

பக் - ௬௩.

கட்சி (கக்ஷி) - கூடு.

அந்தம் - கேடு.

பக் - ௬௫.

சூ. ௧௫௨: வினைத்தொகையைத்
தொழிலென்றது ஒருவகைக்குறிப்பு.

பக் - ௬௬.

வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை,
அன்மொழித்தொகைகளை ஒருமொழி
யென்றுகூறுபவர் இளம்பூரணரும்,
நச்சினூர்க்கினியரும் (தொல் புணர்.
சூ. ௮.) இ-வி. உரைகாரரும் பெரு
ம்பாலும் இக்கொள்கையின்றொன்று
தெரிகின்றது (சூ. ௩௩௬. உரை.)

பக் - ௬௭.

பஃமலை: "படங்கிளர்பஃமலைப்பாந்த
ளேந்துபார்" (கம்ப. திருவவ. ௧௦௭.)

உரி - நாழியிற்பாதி; அஃதாவது
சின்னப்படியிற்பாதி.

பக் - ௬௮.

"விகாரத்தியைவது புணர்ப்பே":
நன். சூ. ௧௫௧.

பக் - ௬௯.

விளவைநாட்டினான், மண்ணைவைத்
தானென்னும் உதாரணங்கள் இன்ன
விதிக்குக் காட்டப்பட்டவையென்று
புலப்படவில்லை; கையெழுத்துப் பிரதி
களிலெல்லாம் இவ்வாறேயுள்ளன.

'அச்சூத்திரத்திற்கு...வேறுரை செ
ய்வாருமுளர்' என்றது இளம்பூரண
ரையும், நச்சினூர்க்கினியரையும்
(தொல். தொகை. சூ. ௩-உரை.)

விட்டிசை = வருமொழியோடு தொ டர்தலின் றி வேறுபட்டு ஒலித்தலையு டையது; “விட்டிசைத் தல்லான் முத ற்கட்டனிக்குறி னேரசையென்,றொட் டப் பதாது” (யா. கா. ஒழிபு. உ.)

பக் - எ0.

நம்பி - ஆடவர்களிற் சிறந்தவன்; “நம்பியைக்காண நங்கைக் காயிரம் நய னம் வேண்டும்” (கம்ப. கார்முகப். சங்.); இச்சொல்லுக்குக் குணபூர்ண னென்று பொருளுழுதுவர் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை.

விடலை-பாலைநிலத்தலைவன்; “கன்னி விடலை” (நம்பி. அகத். உக.); “விடலை யுற் றரில்லை” (திருச்சிற். உகஅ.)

குமரகோட்டம்; “கச்சியிற் குமர கோட்டம் காதலித் துறையுந் கந்தன்” (கந்த. திருநகர. க0எ.)

பக் - எக.

நம்பி: “என்னுடைப்பந்துந் கழங் குந் தந்துபோகுதம்பி” (திவ். திரு வாய். சு. உ: க.)

பக் - எஉ.

மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வரின் உட ம்படுமெய் பெறுமென்மவர் நச்சினூர் கீக்கினியர்; தோல், புணர். சூ. ௩௮- உரை; ஷெ. புள்ளி. சூ. க0 - உரை.

பக் - எச.

‘இரண்டியரும்..சாதிப்பாருளுள்’: சாதிப்பவர் இளம்பூரணரும், நச்சி னூர்கீக்கினியரும்; தோல், புணர். ௩, ௩௬ - உரை.

சூ. ௧௬௫-உரை. விதந்துசொல்லா தன் - எடுத்திச் சொல்லப்படாதன்; “விதப்புக் கிளவி வேண்டியது வினைக் கும்” (யா. கா. ௩ - உரையின் மேற் கோள்.)

தாரா - ஒருவகைப்பறவை; “தாரா வாரும் வயல்குழந்த சாளக் கிரா மத்து” (திவ். பெரியதிரு. க. ௫:க0.)

தாழக்கோல்: “வன்னிலைக் கதவ னுக்கித் தாழக்கோல் வலித்து” (திரு விளை. அங்கம். அ.)

எட்டிப்பூ - வணிகர்பெறுதற்குரிய

எட்டிப்பட்டத்திற்கு அறிகுறியாக அரசனா கொடுக்கப்படும் பொற்பூ.

காவிதிப்பூ: காவிதிப்பட்டத்திற்குரி யபொற்பூ; “எட்டி காவிதி யென்பன தேயவழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்” (தொல். தொகை. சூ. ௧௨. ந. உரை); “எட்டி காவிதிப் பட்டர் தாங்கி” (பெருங். உ. ௩: ௧௪௪.)

கடிக்கமலம்: “கடிக்கமல முகங் காட்டக்...கருநெய்தல் கண்காட் டும்” (தே. பிரமபுரம்.)

பக் - எடு.

“ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே”: நன். சூ. ௧௬௧.

களங்கனி: “களங்கனி யென்றுமை கைக்கினி பார்க்கும்கமைக்கண்டனே” (காச்சீக்கலம். சு.க.)

பக் - எசு.

சித்திரித்த: “சித்திரித்தியற்றிய” (பெருங். ச, ௧௭: எசு.)

பக் - எஎ.

பன்னாள்: “பன்னாளுக்கு சென்றக் கால்” (நாலடி. ௧௫௧.)

பக் - எசு.

தரா: “வெண்கலம் தராமுதல்” (திருவிளை. இராத. உ௩); “தரும்பித் தனையுந் தராவும் பொன் னுக்கித்தரு வெம்” (திருவரங்கக். ச௩); “பூணு வார் தராப்பூண் டாலும் பொருந்திய தங்க மென்பார்” (துளிப்பாடல்.)

மிடா: “திம்பய நியன்ற சோறு செப்பினுயி ரம்மிடா” (சீவக. ௬௧௨.)

உடம்பொடு புணர்த்தல்: இஃது உடம்படு புணர்த்த லென்று பல ளுட் டிப் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றமை யின் அது சரியான உருவமென்றும், உடம்படுபு உணர்த்தலென்று பிரித் துப் பொருள்கொள்வது நேரென்றும் தோற்றுகிறது.

நாடுரி: தென்பாண்டிநாட்டில் ‘நா டுரி’ என்று வழங்குகின்றது.

பக் - அ0.

புளிக்கறி: இதனை “அண்பனி ருதமிர்தம்” என்பர்; (சீவக. ௧௨௮.)

இப்பெயர் புளிக்கறி, நெடுக்கறி யமு
தெனவும் வழங்கப்படும்.

பகீ - அக.

மீக்கூற்று: இது மீக்கூற்றமெனவும்
வழங்கும்; “இல்ல மிளமை யெழில்
வனப்பு மீக்கூற்றம்” (நாலடி. ௫௩);
“பெருமிக் கூற்றமும் பேணன்” (பெ
ருங். ௩. உரு: அரு.)

பகீ - அஉ.

உதுக்காண்: “விடுத்தேன் வாழி
யார் குருசி உதுக்காண்” (புறநா.
உக௦.)

பகீ - அரு.

தென்கு: “சிறிய தென்கு துள்ளிக்,
கருடலூர்க்குப் பறவை கம்பிப்ப
தென” (அரிசீசந்திர. அவை.)

முயிறு: “பழனப் பாகன் முயிறு
மூசு குடம்பை” (நற். கஅ௦; ஐங்
குறு. ௯௯); இப்பெயர் முசிடுஎன
வழங்கும்.

பகீ - அச.

சுருப்புநாண். சுருப்புலில்: “சுரு
ப்புநாண் சுருப்புலில் லுருப்புக்களை
துவ” (மணி. கஅ - க௦௫); “சுருப்பு
லில்லிதுத் தாட்கொண்டு காடுவென்
றான்” (கம்ப. பால. உலா. உஉ.)

கற்று: “கற்றுவின் மனம் போலக்
கசிந்துருக வேண்டுவனே” (திருவா.
சிவானந்த. ௩); “கற்றதரல்போல்”
(நல்வழி. உக.)

எதிர்மறைமுகம்: இதனை வ்யதி
ரேகமென்பர் வடநூலார்.

அம்புத்தனை: “அம்புத்தனைக் கிளவி
பூப்பல பயிற்றி” (பெருங். ௩. உச: ௯.)

இற்றைநான்: “இற்றைநாளாவ
மன்னாய்” (கம்ப. சுந்தர. உருக்காட்டு.
௩௫.)

பகீ - அரு.

ஒற்றை: “உடங்கொருவர் கைநிமிர்த்
தாந் கொற்றைமே லூக்க” (சீலப்.
உக. ஊசல் வரி); “ஒற்றைத் தனியா
ழித் தேரென்ன வோடுவது” (நள.
கலிநீஞ்சு. ௪௩); “ஒற்றை யாழியந்
தேரவன்” (நைட. நகா. ௩.)

இரட்டை: “சாமரை யிரட்டையுந்
தமனியக் குடையும்” (பெருங். ௧. ௩௬:
உக.)

வேட்டை: “வேட்டையாடி வருவா
னை விருந்தா வனத்தே கண்டோமே”
(திவ். நாச்சியார். கச: ௯.)

“வடவேங்கடர் தென்குமரி” (தொ
ல். பாயிரம்); “தென்குமரி வடபெருங்
கல்” (புறநா. கள.)

தென்மலை- பொதியின்மலை: “தென்
மலைப் பிறந்த சந்தன மறக”, “தென்
மலைச் சந்து” (சீலப். ௪: ௩௮; அ: ௧௯.)

கீழ்மேற்றென்வடல் - கீழ்க்கு மேற்
குத் தெற்கு வடக்கு; கிரய சாசனங்
களில் எல்லை யக்குறிக்குமிடத்து இவ்
வாக்கியம் இக்காலத்தும் எழுதப்படு
கின்றது.

தென்கூர்: இப்பெயருள்ள ஊர்கள்
தமிழ்நாட்டிற் பல உள்ளன.

பகீ - அசு.

கழஞ்சு: இஃது இருபது மஞ்சாடி
எடை கொண்டது.

ஏழுகடல்: “ஏழுகடற்கு மப்புறத்த
தாகா திருந்த திழிபன்றே” (கம்ப.
சுந்தர. உருக்காட்டு. கக௦.)

ஒராயிரம்: “உண்ணிறை யுடைய
வல்ல வொராயிர மனத்த வாகும்”
(சீவக. கருஞ்சு.)

“முற்றுமற் றெரோவழி”: நன்.
கு. ககசு.

பகீ - அள.

எடை - எடுத்தலனைப்பெயர்.
இஃது இடை யெனவும் இலக்கியந்
களில் வழங்கும்; “நெய்யிடை நல்ல
தோர் சோறும்” (திவ். பல்லாண்டு. அ.)
நானூழ்: “நாழிமுகவாது நானூழி”
(முதுரை. கக.)

நாற்கவி - ஆசு, மதாரம், சித்திரம்,
வித்தார மென்பன; “நாற்கவிக்கும்
படிச்சந்தம்” (சடகோப. ௯.)

மஞ்சாடி: பெருங்குன் நிமணி மரம்;
இதன்முத்து இரண்டுகுன் நிமணி
யின் எடையுள்ளது. இம்மரத்தின்
பெயர் திலகம்.

ஐம்பொறி - மெய் வாய் கண் மூக் குச் செலி; "ஒருமைம் பொறியு மோ ம்பி" (சீவக. ௩௭௭.)

"என்னுணத்தான், றுளைவணங்காத் தலை": திருக்குறள், கூ.

பக் - ௮௮.

'இச்சூத்திரத்து...உள்': இங்ஙனம் பொருள்கொள்பவர் ம:பி:லேநாதர்.

பக் - ௯௨.

வழுதுணங்காய் - ஒருவகைக் கத் திரிக்காய்; "வழுதுணங்காய்வாட்டும்" (தனிப்பாடல், ஓளவையார்.)

பனைக்கொடி: "அடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடியோனும்" (புறநா. ௩௬.)

பனஞ்செறும்பு: "பனஞ்செறும் பன்ன பன்மயிர் முன்கை" (பெருங். ௨. ௮: ௧௦௭.)

பக் - ௯௩.

மண்ணகம்: "மண்ணக மடந்தை மயக்கொழிப் பனள்போல்" (சீலப். ௧௬: ௪௦); "மண்ணகம் வளநுந் தோ ளான் மறுத்துநீ மொழிய லென்றான்" (சீவக. ௨௦௨); "மண்ணகந் துயர் நீங்க" (திருவாரங்ககீ. ௧.)

பக் - ௯௪.

'எதிர்மறை..பொதுச்சூத்திரத்தான் இயல்பாமென்பார்': பொதுச்சூத்திரம் நன். சூ. ௧௩௮.

ஏவற்குற வொனப் பாடமோதுப வர் ம:பி:லேநாதர்.

பக் - ௯௬.

கவண்கால் - கவணின் இரண்டுபக் கத்துக் கயிறு.

பக் - ௯௭.

தேங்கமழ்சோலை: "தே ந் க ம ழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ" (நாட. நாடு. ௧௬.)

பக் - ௯௮.

மாஞ்ஞளம்பு: "சொல்லத்தகுமாண் ஞளம்பென்றே" (உவமாரணசங்கீர கம், கூ.)

பக் - ௯௯.

வட்டநேமி: "வட்டநேமிவலவா" (திருவாரங்ககீ. ௯௦.)

மரவடி: "மாவடியைத் தம்பிக்கு வான் பணயம்வைத்துப்போய்வானோர் வாழ்" (திவ். பெரியாழ்வார். ௪. ௧: ௧); மரத்தின் அடியையும் 'மரவடி' என்று வழங்குவர்.

ஞான்: "பின்னுறு பொன் ஞான்" (பெருங். ௧. ௪௬: ௧௭௭.)

பக் - ௧௦௧.

மெய்க்கீர்த்தி: தொண்ணூற்றறு வகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று; ஒரு தலைவனுடைய மெய்ப்புகழை அளவடி முதலியவற்றிற்கூறுதல் முதலியவை அமைந்திருக்கப் பெறுவது; "சீர்நான் காதிரண்டடித்தொடையாய், வேந்தன் மெய்ப்புகழ் மெல்லாஞ் சொல்லியும், அந்தத் தவன்வர லாறு சொல்லியும், அவளுடன் வாழ்கெனச் சொல்லியு மற்றவ, னியற்பெயர்ப் பின்னர்ச் சிறக்க யாண்டெனத், திறப்படவுரைப்பது சீர்மெய்க் கீர்த்தி" (புள்ளிநு. ௩. ௧௧); "தொழிலார்த் மெய்க்கீர்த்தி சொற்சீரடியால், எழிலரசர் செய்தி யிசைப் பர்" (வச்சீகணந்தி, செய்யுளியல், ௩. ௪.) இதனைச் சிலாசாசனங்களிற் பார்க்கக் காணலாகும்.

பக் - ௧௦௨.

கீழ்மையென்னும் ... பதவியலுள் முடித்துப்போந்தமை நன். ௧௩௬. ஆம் சூத்திரவுகரயால் அறியலாகும்.

பக் - ௧௦௩.

திரியுமுற் ... காலவழுவமைதியை இந்நூல், ௩௮௪ - ஆம் சூத்திரத்திற் காண்க.

தாட்டுணை: "தாட்டு ணைக்குடையுத்தகை சான்மணி" (கம்ப. நாட்டு. ௨௭.)

விற்படை: "விற்படை பெரிதென் கோயான் வேற்படை மிகுமென் கோயான், மற்றபடை யுளதென் கோயான் வாட்படை வலிதென் கோயான்" (கம்ப. சந்தர. ஊர்தேடு. ௪௧.)

"சிலவிகாரமா முயர்தினை": நன். சூ. ௧௩௯.

பக் - ௧௦௬.

“வேற்றுமை...மேல்விதித்தலின்”:
‘மேல்’ என்றது நன். சூ. ௨௫௦.

தெம்முனை = தெவ் + முனை - பகைப்
புலம்; பு - வே. உசச.

பக் - ௧௦௭.

மழகளிறு: “வரைபுரைபு மழகளிறு
நின்மிசை” (புறநா. ௩௮.)

தடந்தோள்: “தடந்தோள் வீசித்
தகைமாண் வீதியுள்” (பெருங். ச.
௧௬: ௧௩௩.)

இல்முன் - முன்றில்: இதன்விதி
யைத் தோல். புள்ளிமயங்கு. ௬௦ -
ஆம் சூத்திரவிதியால் அறியலாகும்.
முன்றில்: “கொன்றை வேய்க்குழற்
கோவலர் முன்றிலில்” (கம்ப. நாடு.
௩௪.)

பொதியில்: “தென்னன் பொதியில்
செழுஞ்சந் தனக்குழம்பின்” (திவ்.
இயற்பா. பெரியதிருமடல், ௪௦);
“தென்வரைப்பொதியிலாரம்” (சீவக.
௨௧௮௭.)

குணது, தெனது, வடாது: “வடாது
து பனிபடு செவ்வரை வடக்கும்,
தெனது அருகெழு குமரியின் தெற்
கும், குணது கரைபொரு தொடுகடற்
குணக்கும்” (புறநா. ௬.)

சோணடு: “துறக்கமுற்றார் மனமெ
ன்னத் துறைகெழுநீர்ச் சோணடுகடந்
தால்” (கம்ப. நாடவிட்ட, ௩௦.)

தஞ்சாவூர்: திருவிசைப்பாப் பெற்ற
தஞ்சாவூரே (இராசஇராசபுரம்); அன்றி
சோழநாட்டில், ‘மருகல்நாடு’ என்னும்
உண்ணாட்டிலும் தஞ்சாவூரென்று ஒருவர்
உள்ளது. அதுவும் தஞ்சையென்று
வழங்கப்படுகின்றது; “தஞ்சைமன்ன
வனுஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு
மடியேன்” (தே. திருத்தொண்டத்
தோகை, ௯); “மருகல்நாட்டித் தஞ்
சாவூர்” (பெரிய. செருத்துணை. ௧.)

ஆந்தை, பூந்தை: இம்மருஉமொழி
களின் முடிபை, “இயற்பெயர் முன்
னர்த் தந்தை முறைவரின்”, “ஆத
னம் பூதனம்” (தோல். புள்ளி. சூ.

௫௨, ௫௩) என்பவற்றால் உணர்க.

பக் - ௧௦௬.

“முற்றுமற் றொரோவழி”: நன்.
சூ. ௧௬௪.

“ஆவியாமுன்”, “சிலவிகாராமு
யர்தினை”: நன். சூ. ௧௫௬.

பக் - ௧௧௦.

மூவகைப் புணர்ச்சியாவன: (௧)
விகுதிப்புணர்ச்சி, (௨) பதப்புணர்ச்சி,
(௩) உருப்புணர்ச்சி.

ஆவை - பசுவை; “தெய்வப் பதவி
யற் தணரை யாவை” (கம்ப. கிட்கிற்
தா. கிட்கிந்தை, ௬௨.)

தொடையல்; “தொடையலங்கோ
தை” (சீவக. ௪௬௪.)

மன்றம்: “மன்றத்துப் புன்னை
போல” (தே. அதிகை. திருநா. ‘நம்ப
னை’ ௮.)

பக் - ௧௧௨.

“ஓரிடம் பிறவிடம் தழுவுவது முள
வே”: நன். சூ. ௩௮௦.

ஆவுக்கு: “ஆவுக்காயினு மந்தணர்க்
காயினும்” (கம்ப. ஆரணிய. அகத்தி
யப், ௨௧.)

பக் - ௧௧௫-௬.

“பொருள்கொள்வாருமுள்”: பொ
ருள்கொள்பவர் மயிலேநாதர்.

“சாரியைசந்தி...எப்பதங்களும்”:
நன். சூ. ௧௩௩.

“பண்பிற் கியல்பே”: நன். சூ.
௧௩௬.

சூ. ௨௫௫: விரவுப்பெயர் - இங்கே
திணைப்பொதுப்பெயர்; “பலவாயினு
மெண்ணுத் திணைவிரவுப் பெயர்”
(தோல். கிளவி. ௫௧.)

பக் - ௧௧௭.

“இனி...பின்று என்பதனை அசை
நிலையாக்கி விரித்தென ஒருபொருள்
கொள்ளின்”: இங்மனம் பொருள்கொ
ள்பவர் மயிலேநாதர்.

பக் - ௧௧௮.

‘அவ்விலக்கணங்கூறும்வழிக் காட்
டுதும்’: கூறுமிடம் நன். சூ. ௨௬௭ -
உரை.

சட்டகம் - சரீரம்; “எற்புச்சட்டகம்” (இறை. சூ. 3-உரை.)

பக் - ககக.

முக்குடை: சந்திராதித்யம், நித்ய விநோதம், சகலபாசனம் என்பன; இவை அருகனுக்குரியன; “திங்கண் மூன் தடுக்கிய திருமுக குடைக்கீழ்” (சீலப், கக: க.)

பக் - கஉ௦.

கொட்டி: இதற்கு மண்வெட்டி யென்றும் பொருளுண்டு; “கொட்டி னைக் கழலப் பார்ப்பர்” (நிருவிளை. சுக: ௩௭.)

தாமரை-ஒரு நீர்ப்பூக்கொடி, தாவு கின்ற மரையென இருபொருளுண்டு. இதனைத் திருவரங்கத். கசு - ஆம் செய்யுளாலறிக.

பக் - கஉக.

பொத்தகம்-புத்தகம்; உகரத்துக்கு ஒகரம் போலியாகவந்தது; “நிறைதூற் பொத்தக நெடுமணையேற்றி” (பெருங். க. ௩௪: ௨௬; நன். ம:பிலை. கருடு, ௨௬௬-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

பக் - கஉ௨.

ஆடவர்: “ஆடவர் பெண்மையை யவாவூர் தோளினுய்” (கம்ப. பால. தாடகை, ௨௪.)

பேடு: “பேடு நீக்கிப் பிறத்த லரி தே” (தனிப்பாடல், ஞானையார்.)

பக் - கஉ௫.

உலாப்புறம்: இஃது ஒருவகைப் பிரபத்தம்; தலைமகன் புறத்தே உலாவி வருவதைக் கூறுவது; உலாவெனவும் வழங்கும். இவ்விசைகணம் பாட்டிய லிற் காணப்படும்.

மரவடி: ௩௦௨-ஆம் பக்கத்துக்குறிப் பைப்பார்க்க.

ஆற்றார்: இப்பெயர்கொண்ட ஊர் கள் பல; ஆறையென்று வழங்கப்படு கின்றன.

பொற்கொல்லர்: “நக்கைக்குப்பொற் கொல்ல ராயிரவரை” (சீலப், உரை பெறுகட்டுரை.)

பக் - கஉ௭.

பெற்றம்: “பெற்றமேய்த்தண்ணுன் குலத்திற் பிறந்து” (நிவ். திருப் பாவை. ௨௬.)

பக் - கஉ௮.

எழுத்துப்பெருக்கம்: இஃது ஒரு வகைச்சொல்லணி; எழுத்து வருத்த னமென்றும் வழங்கப்படும்; தண்டி. சொல்லணி. சூ. ௭ - உரையைப் பார்க்க.

சிலம்பன்: இச்சொல்லின் பெண் பால் ‘சிலம்பி’ என்று தெரிகின்றது; “அம்பொற்சிலம்பி” (தனிப்பாடல், கம்பர்.)

“நீத்தொழிந்த” என்னும் வெண் பாவிற் பின்னிரண்டடியாற் போந்த பொருள் புண்ணியஞ் செய்யென்ப தென்று மயிலைநாதரும், தனிச்சொல் லையுங் கூட்டி அவற்றற்போந்தபொ ருள் சிவபுண்ணியஞ் செய்யென்ப தென்று சங்கரநமச்சிவாயரும் எழு தியிருத்தல் அறிதற்பாலது; கூத்த னென்பதற்குச் சைனர் ஆன்மாவென் றுபொருள்கூறுவர்; “கூத்தன் புறப் பட்டக்கால்” (நாலடி. ௨௬.)

பக் - கஉ௯.

“செய்யுட் குரியன வரிச்சொல்”: நன். சூ. ௪௪௨.

சூ. ௨௭௦ - உரை: மயிலைநாதர் உரியியற் சொல்லுமுண்டென்பர்.

பக் - க௩௦.

‘பதினெண்மொழிகளுள்’: ௨௬௩-ஆம் பக்கத்தில் ‘மூவறுமொழி’ என் பதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

செந்தமிழ்நிலம் வையையாற்றின் வடக்கெனக் கூறுவர் மயிலைநாதர்; தோல். எச்ச. ௨ - ஆம் சூத்திரவுரை யில் இளம்பூரணர், செலுவரையர், நச்சினர்க்கினியர் ஆகிய இம்மூவ ரும் இவ்வாதே எழுதியுள்ளார்.

பக் - க௩௧.

விசாரித்தமட்டில் வலிமுக மென் பதற்குச் சங்கரநமச்சிவாயர் எழுதி

யுள்ளவாறு பொருளுண்டென்று புலப்படவில்லை.

பக் - க௭௨.

மயிலைநாதர் தமிழொழிநிலம் பதினேழென்பர்.

அச்சன் : அத்தன் என்பதன் சிதைவு.

அருவாநாட்டார் : அருவாளர் வடுகரருவாளரென்று ஒருநாட்டாரின் பெயர் காணப்படுதலால் இப்பெயர் அருவாளநாட்டார் என்று இருக்கவேண்டுமோவென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

“பெர்துவெழுத் தொழிந்த நாலேழுந் திரியும்” : நன். சூ. கசக.

பக் - க௭௩.

சலம்-தருக்கதோடத்துளொன்று.
“உவ்வுமாம் பிற” : நன். சூ. கசக.
காரிகை - அழகிசையுடையாள்.

பக் - க௭௪.

சூ. ௨௭௫-உரை. மரபும்ஆக்கமும், இடுகுறிப்பெயர் காரணப்பெயர்களைச் சார்ந்தன அல்ல, வேறு என்பவர் மயிலைநாதர்.

பக் - க௭௫.

ஊரன் : மருதநிலத்தலைவன்; “எழினல மூரன் கவர்” (நீருச்சிற், ௩௫௪); “ஒருங்கொப்பக் கொண்டானுமூரன்” (நாலடி, ௩௮௭.)

சேர்ப்பன் : நெய்தல்நிலத்தலைவன்; சேர்ப்பு - கடற்கரை; “இனிச்சென் மனனேயிடுமணற் சேர்ப்பன்” (குறுந். ௨௦௫.)

துறைவன் : நெய்தலிலத்தலைவன்; “துறைவன் மம்மரானே” (குறுந். ௧௭.)

“மற்றப்பொருளான உதாரணங்காட்டுவாருமுள்” : மயிலைநாதர் இக்கருத்துப்புலப்பட உதாரணங்காட்டுவர்; நன். சூ. ௨௭௫-உரையைப்பார்க்க; இளம்பூரணரும், சேனாவரையரும், நச்சினூர்க்கினியரும் இக்கொள்கையையுடையவர்களென்று தெரிகின்றது; தோல். பெயர். கூ-ஆம் சூத்திர முதலியவற்றின் உரைகளைப்பார்க்க.

பக் - க௭௬.

“எக்குழையது...உதாரணம் காட்டுவது” : இக்கருத்துத்தோன்ற உதாரணங்காட்டுபவர் மயிலைநாதர்.

பக் - க௭௭.

“பொதுவு மாவனபெயரே” : நன். சூ. ௨௭௫.

‘தத்தம் வகைச்சூத்திரங்க ளுட்காண்க’ : சூத்திரங்களாவன : ௨௮௩, ௨௮௫, ௨௮௭.

பக் - க௭௯.

“மேலைச்சூத்திரத்து இரண்டென்ப தனையும்” : மேலைச்சூத்திரமாவது “முதம்பெயர் நான்கும்” (௨௮௨) என்பது.

பக் - க௮௦.

சூ. ௨௮௪-உரை. இடர்ப்பட்டு உரை கூறுபவர் சேனாவரையரும், நச்சினூர்க்கினியரும்.

‘யானைவந்தது, யானை வந்தன, யானைவந்தான், யானைவந்தாள்’ என உதாரணம் காட்டியவர் மயிலைநாதர்; இளம்பூரணரும், சேனாவரையரும், நச்சினூர்க்கினியரும் இவ்வாறே காட்டினர் (தோல். பெயர். சூ. ௨௮-உரை.) இவ்வுதாரணங்கள் பொருந்தா வென்று இராமாநுசு கவிராயர் நன்குவிளக்கி எழுதியுள்ளார்.

எல்லீர் : “எல்லீரு முதற்குதிரோ யானமைத்தல் கேளீரோ” (கம்ப. ஆரணிய. சூர்ப்பகைப். ௧௧௩.)

பக் - க௮௧.

வினையின்பெயர்களானேத்தும் படர்க்கையெனப் பொருள்கொள்பவர் மயிலைநாதர்; இ.வ். உரையாசிரியர் கொள்கையும் இதுவே (சூ. ௧௮௮-உரை.)

பக் - க௮௩.

துலாபாரம்தூக்கல் : தானவகையுள் ஒன்று; ஒருதலைவன் தன்நிறையவாகிய பொன்னைத் தக்கானொரு வைதிகனுக்குக்கொடுப்பது; “பெருமகன் மமையோற் பேணி,.....தன்னிறை, மாடல மமையோன் கொள்கென் மளித்தாங்கு” (சீலப். ௨௭ : க௭௩ - கூ.)

உழக்கு - காற்படி.

பக் - கசச.

இப்பட்டுச்சீனம் என்பது முதலிய வற்றை ஆகுபெயரென்பவர் மயிலே நாதர்.

ஆகுபெயர்க்கு உதாரணமாக, 'இவ் வாடை கோலிகன்' என்பதைச் சே னுவரையரும் நச்சினுர்க்கினியரும் காட்டியுள்ளார்; தோல். வேற்றுமை மயங்கு. சூ. நக - உரை.

சீனம் முதலியவற்றை ஆகுபெய ரெனவும் காரியவாகு பெயரைச் சொல்லாகு பெயரெனவும் கூறுபவர் மயிலேநாதர். அகத்தியம், தொல்காப் பிய மென்பவற்றை ஆகுபெயர்த்திரி பெனக்கூறுபவர் இளம்பூரணரும், நச்சினுர்க்கினியரும்; தோல். சூத் திரவிநுத்தியைப் பார்க்க.

பக் - கசரு.

"வேற்றுமைக்கிடனாய்": நன். சூ. உஎடு.

உருபையும், உருபேற்ற பெயரை யும் வேற்றுமையென்பது பிராயோக விவேக - நூலுடையார்கொள்கை; கா ர்குப். அ-உரையைப்பார்க்க. உருபை யேற்றபெயரையும், உருபைமுடிக்க வந்தசொல்லையும் வேற்றுமைபென் பது இலக்கணக்கொத்துடைபார் கொள்கை; வேற்றுமை. கஅ - ஆம் சூத்திரத்தையும், அதனுடையையும் பார்க்க.

பக் - கசச.

"எட்டே": நன். சூ. உகக.

பக் - கசச.

எழுவாய் வினவிடைச் சொற்களைக் கொள்ளுமெனக் காட்டினவர் மயிலே நாதர்.

பக் - கருக.

மருவூர்; திருவையாற்றுக்கு வாயு முலையில் உள்ளது; செந்தமிழ்காட்டின் கிழக்கெல்லையாகக் கூறப்படும்(தோல் எச்ச.சூ.உ-இளம். சே. ந.உரைகள்.)

"இதனினிற்றிது": தோல். வேற் றுமை. சூ. கக.

பக் - கருஉ.

'உடைய' என்பதைச் சொல்லுநு பென்பவர் இ-கோ. உரையாசிரியர்; ஷே. நூல், சூ: உரு-இன் உரையைப் பார்க்க.

பக் - கருந.

கறுப்பின்கண் அழகு: "கறுப்பிலழ கண்டி சிங்கி" (குற்றலக்துறவஞ்சி.)

பக் - கருச.

கடைநாள்: "காரிரு ணின்ற கடை நாட் கங்குல்" (சீலப். கரு: ந.)

இடைச்சுரம்: "இடைச்சுரத்திற் றன்னையிடையிருளி னீத்த, கொடைத் தொழிலான்" (நள. கலிநீங்கு. ௫௫.)

தென்றிசை: "பன்னிரு பகலிற் சென்றுதென்றிசைப்பரவைகண்டார்" (கம்ப.சுந்தர. திருவடிதொழுத.கூந.)

பக் - கருரு.

"நாலாறுமீதே": நன். சூ. கப௭.

வேந்தே: "நாமவேற் றடக்கை வேற் தேநாயிது தெரியினென்றான்"(சீவக. உக௦.)

பக் - கருசு.

அன்னாய்: "அன்னாய் வாழிவேண் டன்னே" (ஐங்குறு. க-க௦.)

தந்தாய்: "தந்தாய் தனியறத்தின் றுயே" (கம்ப. அயோத்தி. கிளை கண்டு. சு௦.)

பெருமான்: "பிறத்தே யெய்த்தொ ழிந்தேன் பெருமான் திருமார்பா" (திவ். பெரிபதிரு. சு. உ: உ.)

இறைவா: "இறைவா தடவரைத் தோட் கென்கொ லாம்புகுந் தெய்தி யதே" (திருச்சிற். உ௦.)

மன்னா: "மன்னா வுனக்கபயம்" (நள. கலிதொடர். ந.)

ஐயாவோ: "ஐயா வோவென் தழுப வண் முன்னர்" (மணி. அ: சந.)

ஐயவோ: "ஆற்றலெ னையவோ" (சீவக. கருகக.)

பக் - கரு௭.

"முன்னிலை...படர்க்கை": நன். சூ. உஅரு.

ஏடா: "ஏடா வழிய லெழுந்திது

கொள்ளாய்” (மணி.கச: கஉ); சேட
னென்பது ஏடனென்றாகி விளியுரு
பேற்று நின்றதெனக் கொள்வர் சிலர்.

ஏழ: “பேசுவது திருவாயான் மறை
போலுந் காணேடி” (திருவா. திருச்
சாழல்,க); “கானமருந் கல்லதர் போ
ய்க் காடுறைந்தான் காணேடி” (திவ்.
பெரியதிரு. கக. நு: க.) இச்சொல்
லைச் சேடியென்பதன் சிதைவென்பர்.

சூ. நஉக-உரை. பொதுவிதி: நன்.
சூ. நஉரு.

நாய்கீர்: “ஏகீர் நாய்கீரென்செய்து
மேன்பார்” (யா. கா.செய். எ-மேற்.)

பக் - கருஅ.

சூ. நஉக-உரை. பொதுவிதி: நன்.
சூ. நஉரு.

தோன்றல்: “தோன்ற லென்கண்
களிப்பவின்னமுமென்றேன்றிலையே”
(நைநட. பிரிவுறு. கநஉ.)

மடவரால்: “கடலின் பெருமை கட
வார், மடவரால்” (நன்னெறி, உசு.)

கிளிகான்: “யான்வளர்த்த கிளி
கான்” (திவ். திருவாய். சு. அ: நு.)

மக்கான்: “மக்காணி, ரென்மக்கள்
போல்கின்றீர்” (நள. கலிநீங்கு. நுஎ.)

பக் - கசுரு.

சூ. நகசு - உரை. மேல்: நன். சூ.
நகரு.

பக் - கசுந.

ஆறுவதுவின்கொள்ளுமென்பபொ
ருள்கூறுபவர் மாயிலைநாதர்.

“வினெயர் வினக்கொள லதன்
ய வினையே”: நன். சூ. உசுரு.

பக் - கசுச.

அரசன் ஆலயஞ்செய்வித்தானென்
பதை ஏவற்கருத்தாவென்பவர் மாயிலை
நாதர்; நச்சினூக்கினியரும் இக்கொ
ள்கையினர் (தொல். வேற்றுமை. கஉ.)

பக் - கசுசு.

அகத்தினன், புறத்தினன்: “அளி
வரு மருளிநோடகத்தினன் புறத்தின
னமைந்தே” (திவ். திருவாய். க. ந: உ.)

ஆதிரையான்-பரமசிவன்; “ஆதிரை
யானை யடிபணிந் தேத்த” (முதுரை,

காப்பு.) இச்சொல் ஆர்திரையானென்
வும் வழங்கும்.

ஒணத்தான்-திருமால்; “ஒணத்தா
னுலகாரு மென்பார்களே” (திவ். பெரி
யாழ்வார். முதற்பத்து, ந.)

பக் - கசுஎ.

‘மூயற்கோடு, ஆகாயப்பூ’: “ஒப்பி
லா மலடி பெற்ற வொருமகன் மூயற்
கோ டேறித், தப்பிலா காயப் பூவைப்
பறித்தமை சாற்றி னாரே” (சிவஞான
சித். பர. உலகாயத. சு.)

‘மூக்காலங்களில் ஒன்றற்குரியவும்
பொதுவும்’: ஒன்றற்குரியவை, இந்
நூல், கசஉ-ஆம் சூத்திரமுதலியமூன்
றனாலும், பொது, கசரு-ஆம் சூத்தி
ரத்தாலும் அறியலாகும்.

சூ. நஉஉ-உரை: சிதப்புச்சூத்திரங்
கள் நஉந-ஆம் சூத்திரமுதலியவை.

பக் - கசுசு.

சூ. நஉஎ-உரை. பொதுவிதி: நன்
சூ. நஉந.

“பாந்தம், செலவொடு வரவும்”:
நன். சூ. கசரு.

பக் - கசுரு.

குரம்பை: இது குடம்பை பென
வும் வழங்கப்படும். ‘பொல்லாப் புழு
மலினோய்ப்புன் குரம்பை’ (நல்லிழை, எ.)

பக் - கசுசு.

‘பொதுமையி னிற்குமாறும் மேற்
கூறுப’: மேலென்றது நசுக, நசஅ -
ஆம் சூத்திரங்களை.

“ஓரிடம் பிறவிடம் தழுவுவமுள
வே”: நன். சூ. நஅரு.

பக் - கசுச.

சூ. நகரு - உரை. பாலென்றது
இங்கே ஒருமைப்பாலை.

பக் - கசுரு.

“புதியன புகுதலும் வருவல”:
நன். சூ. சசஉ.

நிலையர்: “நிலைய ரத்தையீ நிலமிசை
யானே” (புறநா. கசுசு.)

பக் - கசுஎ.

கலம்: ‘பொங்குகதிர் மின்னு புகழ்க்
கலங்கள் பலபாப்பி’ (சீவக, உருஉரு.)

308 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாய நுரையும்.

இன்னதற்கு இதுபயன்: “இன்ன தற்கு இதுபயனாகவென்னும்” (தோல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. உக.)

பக் - கஅ௦.

‘ஒலித்தக்காலென்புழி...பொருந்து ம்’ என்றது மயிலைநாதர் கொள்கையை மறுத்தபடி.

கடையென்பதைக் காலம்பற்றிய இடப்பொருளுருபென்பவர் மயிலைநாதர்.

பக் - கஅக.

சூ. ஈசச - உரை. இங்கேமறுக்கப் படுபவர் மயிலைநாதரும், இ. வி. உரையாசிரியரும்.

பக் - கஅஉ.

“வினைமுதல் வினைகளென்றும்”: நன். சூ. ஈசச.

பக் - கஅங.

“இச்சூத்திரத்திற்கு ... கூறுவாரு முள்”: கூறுபவர் மயிலைநாதர். தோல்காப்பியவுரையாசிரியர்கள், பெரும்பாலும் இக்கொள்கையினரே; “வினையெஞ்சு கிளவிக்கு.....ஆக்க மொழிவருமே” (தோல். எச்ச.) என்னும் சூத்திரவுரைகளைப் பார்க்க.

பக் - கஅச.

சூ. ஈசக - உரை. பொதுவினை. நன். சூ. ஈஉ௦.

பக் - கஅஎ.

தாவடி: “சுடர்க்குழைமேல் தாவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்த தே” (திருப்புகலாரந்தாதி, ச.)

பக் - கஅஅ.

ஆனாவறிவு: “ஆன வறிவினவர்கட் கென்னாக்கொல்” (யா. கா. அவை.)

பக் - கஅக.

சூ. ஈஉரு - உரை. ‘அடுக்காகாவெ ன்க’: அடுக்கென்பவர் மயிலைநாதர்.

பக் - கக௦.

‘மருவாரையென்பது அற்றன்று’ என்றது மயிலைநாதருரையேனோக்கி. பராயோக விவேகதுலுடையாரும் இதனை, ‘இடைப்பிறவால்’ என்பர் கக-ஆம் கலித்துறை உரை.) இ. வி.

உரைகாரரும் இவ்வாதே காட்டியுள் ளார்; சூ. ஈஉக - உரை.

கோசர் - ஒருவகைவீரர்; “இளம் பல் கோசர் விளங்குபடை. கன்மார்” (புறநா. ககக.)

பக் - ககக.

சூ. ஈருஅ-உரை: நால்வகைச்சொற் களையும் கொள்ளாமற் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்களை மட்டும் கொள்வர் மயிலைநாதர்.

பக் - ககஉ.

“இவ்வாசிரியவசனத்திற்கு...வேறு பொருள் கூறுவாருமுள்”: வேறு பொருள்கூறுவார் சேனுவலையாரும், நச்சினர்க்கினியரும்; தோல். எச்ச. சூ. சரு.

பக் - ககச.

ஈஎ௦-ஆம் சூத்திரத்திற்கு அவ்நய வுரையாசிரியர் இராகபவித்திரப் பல்லவ தரையரென்பார் வேறுபொரு ள் கூறுவதை மயிலைநாதருரையால் அறியலாகும். தோல்காப்பிய உரை யாசிரியர்கள் ஈண்டுள்ளனவற்றுட் சில உதாரணங்களை வேறுகக் காட்டி யுள்ளார்கள்.

பக் - ககரு.

சூ. ஈஎக - உரை. ஒருவகையாக மறுக்கப்படுவது மயிலைநாதருரை.

பக் - ககச.

சூ. ஈசஉ-உரை. இங்கே மறுக்கப் படுவது மயிலைநாதருரை.

ஆவுரிஞ்சுதறி: தினவுள்ள பசுக்கள் தேய்த்து அத்தினவைத்திர்த்துக் கொ ள்ளுதற்குப் பொதுவிடத்தில் நடப் படும் கற்றுண். இது முப்பத்திரண்டு தருமங்களுள் ஒன்று.

பக் - ககஎ.

தின்கனி-இனிமையாகியகனி; “தின்கனி நாவ லோங்குமித் திவிடை” (மணி. க: கஎ.)

கரும்புருவச் சிலை: “கரும்புருவச் சிலைகாமரம்பு” (திருச்சிற். ஈருஉ.)

பக் - ககஅ.

‘கரியது என்னும் பண்புப்பெயர்

ஒருசுறுநிற்ப ஒருசுறு தொக்கமையிற் பண்புத்தொகையாயிற்று என்பர், இளம்பூரணர். 'கரியன், கரியன், கரியர், கரியது, கரியன் என்னும் பண்புணர்த்து மீறுகளே தொக்குநிற்பன என்று உணர்க' என்றார் நச்சினர்க்கீனியர் (தொல். எச்ச. கு. ௨௦ - உரை.)

'உருபு' என்பது உருவெனவும் வழங்கப்படும்.

பக் - ௧௯௬.

புலிவிழ்கெண்டை : இது தமிழ்நாட்டு முடிமன்னர்களாகிய சோழசேர பாண்டிய அரசர்களின் கொடிகளைக் குறிக்கும்தொடர்.

முந்திரிகை-ஒருசிறுமெண்; ஒன்றில், முந்தாற்றிருபதில் ஒருபங்கு. இது முந்திரியெனவும் வழங்கப்படும்; "முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்" (நாலடி. ௨௪௬.)

பக் - ௨௦௦.

"அவற்றி னுருபிடை யொழிய" என்ற பொதுவிதி: நன். கு. ௩௬௧.

கழலை - ஒருவகைச்சிரங்கு; "சீவார் கழலை யிரண்டையுஞ் செப்பெனச் செப்பி" (திருவேங்கடத். ௬௫.)

பக் - ௨௦௧.

மலைத்தொருள் கூறுவார் அவிநய வுரையாசிரிய ரென்பதை மயிலைநாதருரையால் அறியலாகும்.

பக் - ௨௦௨.

கல்லாடமாமூலர் - கல்லாடரும் மாமூலரும்; இவ்விருவரும் சங்கப்புவலர்கள்.

பக் - ௨௦௩.

"சில விகாரமா முயர்தினை": நன். கு. ௧௫௬.

கு. ௩௭௪-உரை, 'விரிப்பாருமுளர்': விரிப்பார் மயிலைநாதர்.

உள்ளல்-உள்ளான்பறவை. இஃது உள்ளெனவும் வழங்கப்படும்; "உள்ளு மூலும் புள்ளும் புதாவும்" (சீலப். ௧௦: ௧௧௭.)

'அலர்முல்லை' என்பதைக் காட்டியவர் மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௦௪.

தொடி - ஒருபலம்; "தொடிவளை யொருபலப்பேர் (குடாமணி. ௧௧); "தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கின்" (திருக். ௧௦௩௭.)

இலத்தி: யானை குதிரை கழுதை இவற்றின் மலம்; "சோருமத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால்" (திருவாலவாய். ௨௬. ௧௮.)

பக் - ௨௦௫.

'மகனன்றுகுற்றி' என உதாரணம் காட்டியவர் மயிலைநாதர். இ.வி.உரை யாசிரியரும் இவ்வாறு காட்டியுள்ளார் (கு. ௨௬௬.) இத்திறத்தில், தொல் காப்பிய உரையாசிரியர்கள் வெவ்வேறு உதாரணங்களைக் காட்டியுள்ளார்கள்.

மகனன்றென்பதை, ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கப்பொருளாக விரிப்பர் இளம்பூரணரும் (தொல். கிளவி. கு. ௨௫), மயிலைநாதரும்.

'இவ்வுரு, குற்றியன்று; மகன்' எனக்காட்டியுள்ளார் இ. வி. உரையாசிரியர்; கு. ௨௬௬. உரை.

பக் - ௨௦௭.

'இனி...உதாரணங் காட்டின்': உதாரணம் காட்டியவர் மயிலைநாதர். ௩௭௮-ஆம் சூத்திரத்திற்குக் காட்டப்பட்டுள்ள உதாரணங்களுட்கில மயிலைநாதர்கொள்கைக்கு வேறுபடுகின்றன.

பக் - ௨௦௮.

௩௭௯ - ஆம் சூத்திரத்தின் உதாரணங்களுட் சில மயிலைநாதர் கொள்கைக்கு வேறுபட்டுள்ளன.

கிளியார் - கிளி; "செந்தார்ப்பசுங் கிளியார்" (சீவக. ௧௦௩௬.)

பூசுற்றன்னுமை - பகைவருடன் போர்புரிதற்காக வீரையழைத்தற்குக் கொட்டும் பறை.

பக் - ௨௦௯.

வழுவமைதியாக உதாரணங்காட்டியவர் மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௧௧.

செய்யுமென்னுமுதற் உதாரணம் காட்டுவர் மயிலைநாதர். “முந்நிலைக் காலமும் தோன்றும்” (தொல். வினே.) என்னும்குத்திரவுரையில் உரையாசிரியர்களெல்லோரும் இவ்வாதே காட்டியுள்ளார்கள்; இ. வ. உரையாசிரியர் கொள்கையுமிதுவே (சு. ௩௦௩ - உரை.)

திட்டை: “பாவா யெனப்போய்ப் படுவெண்மணற் திட்டைசேர்தான்” (சீவக. ௩௧௩.)

சு. ௩௮௪-உரை. மாறிக்காட்டுவார் மயிலைநாதர். தொல்காப்பிய வினையியலில், “மிக்கதன் மருங்கின்”, “வாராக் காலத்தம்” என்னும் குத்திரவுரைகளில் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினர்க்கினியர் மூவரும் இவ்வாதே காட்டியுள்ளார்கள்; இ.வ. உரையாசிரியர் கொள்கையுமிதுவே (சு. ௩௮௪ - உரை.)

பக் - ௨௧௨.

கம்பூரம் - பச்சைக்கம்பூரம்.

பக் - ௨௧௩.

செம்பொன் + பதின்தொடி; செம்பு + ஒன்பதின்தொடி.

நாகன் + தேவன் + போத்து; நாகு + அனதே + வன்போத்து.

தாமரை + கண்ணியார்; தா + மரைக்கு + அண்ணியார்.

குன்று + ஏறு + மா; குன்று + ஏறு + ஆமா.

குறுமை + பரம்பு; குறும்பர் + அம்பு.

ஆறு + கரை; ஆற்றுக்கு + அரை. செம்மை + பருத்தி; செம்பர் + உத்தி.

பக் - ௨௧௪.

சு. ௩௧௩. சிறப்பையும், திணைமுதலியவைகளோடு ஒன்றாகக் கொண்டு ஏனைய ஏறன் என்று உதாரணமுங் காட்டியுள்ளார் மயிலைநாதர்; தொல். வினே. சக-ஆம் குத்திரமும், அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

‘மேலைக்குத்திரத்தாம் பெற்றும்’: மேலைக்குத்திரம்: நன். ௩௧௨.

பக் - ௨௧௪.

சேந்தன் என்பது, ஒருபகாரியின் இயற்பெயர். இவன் திவாகரம் செய்தித்தவனே, வேறே புலப்படவில்லை.

“பொலிக பொலிக பொலிக”: தீவ. தீருவாய். ௩. ௨: க.

பக் - ௨௧௫.

சு. ௩௧௪ - உரை. வழுவென்பவ மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௧௬.

‘இனி...கூறுவாருமுள்’: கூறுவர் மயிலைநாதர்.

முயற்கோடு, ஆகாயப்பூ: ௩௦௪ ஆம்பக்கத்துள்ள குறிப்பைப்பார்க்க.

பக் - ௨௨௦.

உம்மைதொக்க தென்பாருமுள் மயிலைநாதர்.

‘பவளக்கோடு....உதாரணங்காட்டுவர்’: காட்டுவர் மயிலைநாதர்.

‘இனி இல்லமெழுதிற்று...உதாரணங்காட்டுவாருமுள்’: காட்டுவர் மயிலைநாதர். “செயப்படுபொருளை” (தொல். வினே.) என்னும் குத்திரவுரையினால் இளம்பூரணரும், சேனாவரையும், நச்சினர்க்கினியரும் இக்கொள்கையினரேயென்று தெரிகின்றது.

பக் - ௨௨௧.

குளநெல்: “மெல்விரன் மெலியக் கொய்தகுளநெல்லும்” (சீவக. ௩௩௩.)

கார்த்திகைவிளக்கு: “கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன கழகமழ் குவளைப் பைந்தார்” (சீவக. ௨௩௬.)

செய்போத்து: “திருத்தாய் செம்போத்தே” (திவ. பெரியதிரு. ௧௦. ௧௦: க)

பக் - ௨௨௨.

செங்காணை: “செங்கா னுரை செல்வன காண்மின்” (பெருங். ௪௦: ௨௩.)

பக் - ௨௨௩.

கவிசெந்தாழி-பிணங்களை உள்ளே வைத்து அதன்மேலே கவிக்கப்படும்

ஒருவகை மண்பாத்திரம்; “தாழியிற் கவிப்போர்” (மணி. சு: சுஎ.)

‘வளியுளரும்.....உதாரணங்காட்டு வர்’ : மயிலைநாதர். சேனுவலையரும், நச்சினுர்க்கினியரும் இவ்வாறு காட்டியுள்ளார்கள்; தோல். கிளவி. கக-இ. வி. உரையாசிரியரும் இக்கொள்கையினரே; சூ. நகந.

பக் - ௨௨௪.

பக்கல்: “வினைகள்வந்துபற்றி யென்பக்கல்நின்றும், விடகிலா” (தே. திருக்கோவலூர். திருநா. எ.)

‘இவ்வாதன்...காட்டுவாருமுள்’: காட்டுபவர் மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௨௫.

குழைகொண்டு கோழியெறியும்: “உற்றவர் கோழிமே லெறித்தவொண் குழை” (சீவக. அக.)

‘செவியெல்லாம்...குறிப்பொன்று மே உதாரணங் காட்டுவாருமுள்’: காட்டுபவர் மயிலைநாதர்; “முன்னத்தினுணரும்” (தோல். எச்ச.) என்னும் குத்திரவுரையினால் இளம்பூரணர், சேனுவலையர், நச்சினுர்க்கினியர் கொள்கையும் இதுவேயென்று தெரிகிறது. இ. வி. உரையாளர் கொள்கையும்தவே; சூ. நருச - உரையைப் பார்க்க.

பக் - ௨௨௬.

சக0 - ஆங்குத்திரத்திற்கு இங்கே காட்டப்பட்டுள்ள உதாரணங்கள் சிலவற்றில் மயிலைநாதர்கொள்கை வேறுபடுகின்றது.

பக் - ௨௨௭.

‘இதற்கு இவ்வாதன்...உதாரணங்காட்டுவர்’: மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௨௮.

‘ஆலத்துமேல்’ என்பதை மயிலைநாதர் கொண்டுக்கூட்டு என்பர்.

பக் - ௨௨௯.

சூ. சகச - உரை. மயக்கநிரலிதையென்பவர் மயிலைநாதரும், யாப்பருங்கல உரையாசிரியரும். இதனை மயிலைநாதருரையிற் காண்க.

பக் - ௨௩௧.

நாத்கதி: தேவகதி, மக்கட்கதி, விலக்குகதி, எரக்கதி.

மூழ்த்தபிணி - மூண்டனோய்.

பக் - ௨௩௩.

“இடையுரியடுத்து நான்குமாம்”: நனி. சூ. ௨௪௦.

பக் - ௨௩௪.

‘வேற்றுமை யுருபென்பதற்கு ... பொருள் கூறுவாருமுள்’: பொருள் கூறுபவர் மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௩௬.

ஒல்லென: “ஒல்லென வொலிப்பவோடி” (சீவக. சநஅ.)

பக் - ௨௩௭.

பூசையும் புலாத்தின்னது என்பதனை இழிவுசிறப்பு என்பவர் இ. வி. உரையாசிரியர்; சூ. ௨௫௬ - உரை.

பக் - ௨௩௯.

தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல்-தொகுத்தல்விகாரம்; தோல். எச்ச.சூ. எ. தீபகஅணி: செய்யுளில் ஒருசொல்லரிடத்தில் நின்று பலவிடத்து நின்ற சொற்களோடுஞ் சென்றியைவது; தண்டி. பொருளணி. சூ. கசுபார்க்க.

பக் - ௨௪௦.

வினைச்செவ்வெண் தொகைபெற்றதென்பவர் மயிலைநாதர்.

கூரியதோர் வாண்மன் என்பதில், ‘மன்’ என்பதற்கு மயிலைநாதர் கூறியுள்ள பொருள் வேறு.

பக் - ௨௪௧.

‘இச்சுத்திரத்திற்கு இவ்வாதன்...கூறுவாருமுள்’: மயிலைநாதர்.

பக் - ௨௪௩.

சின்: இஃத, ‘இசின்’ என்று இருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

பக் - ௨௪௫.

‘மேற்பண்பென்றார்’: மேல் என்றது இவ்வியலின் முதற்குத்திரத்தை.

‘மேல்விராகிய பொருளென்றார்’: மேல்: நன். சூ. சசக.

312 நன் னூல்முலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும்.

பக் - உசசு.

தம்பி: வண்டிகளில் முதன்மை யானதொருசாதி; சீவக, அகந்-உரை.

பக் - உசசு.

முன்னர் என்றது நன். சசநு- ஆம் சூத்திரமுதலிய ஐந்தினே.

பக் - உசசு.

வண்ணம் - வர்ணம்; நிறம்.

"பல்வகைப்பண்பு": நன். சூ. சமஉ.

பக் - உசசு.

கரிப்பு - கரித்தல்; மிளகின் சுவை.

பக் - உருக.

பரிகரித்தல் - நீக்குதல்.

தொகுதி - கூட்டம்.

குறிப்பு.—பக். சுசு. விளவை நாட்டினான், மண்ணைவைத்தர் னென்பவை, அகர உயிர்த்துப்பெயரின் பின்னும் னகரமெய்யீற்றப்பெயரின் பின்னும் வந்த உருபின்பின் மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்தும் இயல்பானமைக்கு உதாரணங்களென்று கொள்க.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	21	திகாந்தத்	திகந்தத்
16	22	நல்லோர்க்	அல்லோர்க்
45	20	கூறுவாறுமுளர்	கூறுவாருமுளர்
80	9	யுணர்த்தும்பெயர்	யுணர்த்தும்புளிப்பெயர்
81	10	குறுகுமென்றும்	குறுகுமென்றார்.
101	23	தமிழ்நாகன்,	தமிழ்நாகன்,
104	25	சொல்லென்பது,	கொல்லென்பது,
106	35	வேற்றுப்பொருட்	வேற்றுமைப்பொருட்
110	5	ஒன்றேனும்	ஒன்றேனும்
121	26	கூறுவாறுமுளர்.	கூறுவாருமுளர்.
122	3	"	"
131	2	"	"
154	12	பெயராயின;	பெயராயின்
176	14	விளங்கோளென்பன	வியங்கோளென்பன
183	28	கூறுவாறுமுளர்.	கூறுவாருமுளர்.
196	7	கினஆறுருபும்	எனஆறுருபும்
"	25	னக	கன
200	4	இக்கறுதிட்	இறுதிக்கட்
206	37	சுப்பெண்டிரென்	பசுப்பெண்டிரென்
207	6	தீய்த்தெய்வ,	தீய்த்தெய்வ,
221	26	வழக்காதல்லது	வழக்காதல்ல
230	18	யொக்குமொக்குங்,	யொக்குமேயொக்குங்,
234	27	வாறுமுளர்.	வாருமுளர்.
235	35	அவனே [சொல்	அவனே [சொல்
239	30	பெயரொடுவரும் இடைச்	பெயரொடுவரும் என்னுதற்கு
248	16	நொய்மை	நொய்மை
292	9	நல்குமோல்	நல்குமேல்